

ΜΗ
ΜΕΡΙΜΝΑΤΕ
ΓΙΑ ΤΑ ἘΓΚΟΣΜΙΑ. Ὅσα
αὐτὰ εἶναι μόνον ἓνα
ὄνειρον. Ὁ καιρὸς πλησιάζει.
Καθαριστεῖτε μετὰ
νοῦν. Ἐτοιμαστεῖτε γιὰ
τὴν ἀναχώρησιν
ἐκ αὐτῆς τῆς
ζωῆς. Ἄνα
προσεύχεσθε
ἀδιάλειπτον.

ΣΑΤ. ἸΓΝΑΤΙΟΣ
ΜΠΡΑΝΤΣΑΝΙΝΩΦΙ

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε! Δόξα τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν

“βιβλίον, σχέδιον τετραδίου, ἐν βιβλίῳ γράφονται οἱ ἁμαρτίαι σου. Σπόγγος εἶναι τὰ δάκρυά σου... δάκρυον, μετανόησον κ' ἐξαλείφονται οἱ ἁμαρτίαι σου, εὐρίσκειται ἐκεῖ τὸ βιβλίον καθαρὸν. Ἐξομολογῶ εἰς τὸν πνευματικόν. Κλαῦσον πρὸ καιροῦ, ἵνα μὴ κλαύῃς ἐκεῖ αἰώνια...” (Χρυσ.)

“Τὰ ἄθρα γραμματα παραμέρισαν τὸς ἀγίους κ' τὸς ἀγωνιστάς κ' βάλανε στο κεφάλι τῷ ἔθνους ξένους κ' ἀπίστους πρὸ πάντων νὰ νοθέψουν τὴ ζωὴ μας. Ἐκεῖνα πρὸ βεβάβηκε ὁ Τῦρκος, αὐτοὶ πρὸναι πρὸ δαιμονισμένοι ἀπ' τὸς Τῦρκους, τὰ ποδοπατῶν κ' τὰ ξερριζῶν. Ἀφανίζου τὰ μοναβτήρια, ἀρπάζου τὰ ἅγια τῶν ἀγίων. Τὰ ἄθρα γραμματα, ὑφαίνου τὸ βάθρο τῷ γένους, αὐτὰ θὰ μαθῶν τὰ παιδιὰ μας; Ἄντι νὰ μαθαίνου ἀπ' τ' ἅγια συναξάρια, πῶς ἔζησαν οἱ ἄγιοι, πῶς μαρτύρησαν γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, μαθαίνου τὴν ἱστορίαν τοῦ κολαζμένου κόσμου. Βιγὰ-βιγὰ καταφέραμε νὰ πιστέψουμε πῶς αὐτὸ εἶναι ἡ γνήσια εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου. Μᾶς μιλάνε γιὰ τὸς ἀρχαίους κ' ἐγὼ ὁ ταπεινὸς κ' ἀγράμματος κήρυκας τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ μας, βᾶς λέω πῶς κανένας ἀρχαῖος δὲν ξεπερνᾷ βέ μεχάλειο, παλληκαριά κ' δόξα τὸν ἅγιο Κοσμά, τὸς μάρτυρες κ' τὸς μεγάλους ἀσκητὰδες.

Ὁ ἅγιος Κοσμάς μαρτύρησε γιὰ μιὰ Ἑλλάδα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι γιὰ μιὰ Ἑλλάδα δαλωμένη στὸν ἀντιχριστό.

Διῶστε τ' ἄθρα γραμματα, μαθετε τὰ παιδιὰ σας τ' ἀγιωτικά γραμματα γιὰ νὰ δεῖ ὁ τόπος τὴν ἀληθινή προκοπή, διαφορετικά, μαῦρες ἡμέρες θὰ σημεριώδου κ' βυφορές».

(Ὁσίος Χριστοφόρος,
ὁ „παππᾶλᾶκος“)
(+18-1-1862)

“θέχετε νὰ μαθετε τὴν κρυφὴ ἐπιθυμία μου; θὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειά σας. Εἶμαι ἁμαρτωλὸς, διψῶ γιὰ μετάνοια.”
(Ἄγ. Ἰγνάτιος Μπραντιανίνωφ)

Διὰ χειρὸς

Γερ. Ἄλμπ.
4-6-2015

Καφέλα

Ἄγιον Ὄρος

✠

ἡ γέφυρα θεοῦ

ΓΕΝΕΣΤΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

-1-

Ἐορτὴ ἑορτῶν ἡ παρθὲν πανήγυρις! τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας φανερώνει. Γενέθλιον τῆς Θεοτοκῆς! τὸ κεφάλαιον τῶν εὐεργετημάτων Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, φανέρωσις τῆς μητρικῆς τῆς βαρκώδους τῆς Λόγῃ. Ἡ ἀγ. Ἄννα ἦτο βεῖρα, προβήχεται ν' ἀποκτήσῃ τέκνον κ' ναὶ τὸ ἀφιερῶσιν εἰς τὸ θεὸν ἄγγελος τῆς ἐφάνη λέγων: Χαῖρε Ἄννα, ἡ δέσποινα εὖ εἶδὰς αὐτῆς λαληθῆσεται θυγατέρα κ' τ' ὄνομα αὐτοῦ ὄνομα: Θεοτόκος Μαρία! τ' ὄνομα αὐτοῦ τὸ ὕμνον, τὸ δοξάζειν ἄγγελοι κ' ἄνθρωποι. Μακάριοι κ' εὐλογημένοι ὅσοι ἐπικαλούνται τὴν Θεοτόκον. εὐφραίνονται, χορταίνονται, ἔλπίδα, ὑπομονή, ἐγκράτεια, ἀγάπη εἰς θεὸν κ' ἄνθρωπον. οἱ φιλόθεοι εἶναι κ' Θεοτοκοφιλοί. Πανήγυρις γενέθλιος κ' ἀναπλασις τῆς γενέσεως ἡμῶν. Ἡ παρθένος Μαρία γεννᾶται, ἐτοιμάζεται ἡ μήτηρ τῆς Θεοῦ. Ὁ Παῦλος, ἡ δεῖα γὰρ πῖς τῆς Πνεύματος βοᾷ: "ταῖς ἀρχαῖαις παρήλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ πάντα". Ἀγαλλιάσθω ταῖς βύμπαντα θήμερον ὅτι ἠλέησε Κύριος τὸν λαόν αὐτῆς, ἔχειρας κέρας βωτηρίας δηλαδὴ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἔκ τῆς ὁποίας ὁ Χριστὸς, ἡ βωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ βεῖρα Ἄννα τὴν Θεοπαιδα παρθένον ἐπαιδοποίησε. Ἡ ἀχονος μήτηρ τὴν ἀφθόρον μητέρα κ' παρθένον ἔεκε. Ἡ ἀβπορος γῆ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀρεύστω θεὸν λόγον βαρκὶ ἐβλάσθησε, Γυνη, ἡ πάλαι πρόξενος τῆς ἀμαρτίας, νῦν τὴν ἀρχὴν τῆς βωτηρίας φέρει εἰς ἡμᾶς, τὴν ἀνόρθωσιν τῆς γενέσεως ἡμῶν. Κοινὴ θήμερον ἑορτὴ ἐπυρανίων κ' ἐπιχειρῶν, ἡ ἀβθενήσασα ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀρχὴν λαμβάνει

« Πάσας ἀληθῶς Ἄννα, νικᾶς μητέρας. Μητέρα
ἕως οὖν βῆ γένηται θυγάτηρ. Ἐξάγαγε
πρὸς φῶς θεομήτορα ὁ δόξῃ Ἄννα »
(Διότιχο μηναιῶ β' ἡς Σεπτεμβρίου)

-2-

θεώσεως κ' γίνεται ἡ πλάσις ἀνάκλησις καὶ
ἡ ἀνάκλησις θεώσις. Σήμερον ἡ τῆς ἀνθρώ-
πινος φύσεως ἀναμόρφωσις ἀρχεται κ' ὁ γηρά-
σας κόσμος ἀνακαινίζεται. Ἡμεῖς ὁ λαὸς τῆς θε-

ματικῶς, τιμῶμεν τὸ μυστήριον, χορεύομεν πνευ-
ματικῶς, τιμῶμεν τὸ μυστήριον τῆς δυνάμει.
Ἐἶπώμεν τῇ Μητρὶ τῆς Μητρὸς τῆς θεῶν

Ἐγκώμια! Χαῖρε μήτηρ τῆς κεχαρισμένης μη-
τρὸς τῆς Χριστοῦ. Χαῖρε μήτηρ Ἄννα μητρὸς ἀ-
γγελουῦς κ' παρθένου Θεοτόκου. Χαίρετε Ἰωα-
κείμ κ' Ἄννα οἱ εὐλογημένοι γονεῖς τῆς Θεοτόκου

τῆς φερόμενης τοῦ ὑψίστου μάννα Χριστοῦ!
Χαῖρε Θεοτόκε, πάσης προφητείας τὸ πλῆ-
ρωμα, ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλαΐσεως. Χαῖρε ἡ ἀλη-
θῶς ἡ κλίμαξ τῆς Ἰακώβ, ἡ κιβωτὸς τῆς ἁγιασμοῦ.

Εὐλογημένη βῆ ἐν γυναίξιν...! Τόπος περὶ τῆς
ὁποῖα λέγει ὁ Ἰακώβ: « ὡς φοβερός ὁ τόπος ὅτος »

Χαῖρε μήτηρ τῆς θεῶν, ἡ χώρα τῆς χάριτος ὅπως καινοπρε-
πῶς ἀνεπλαΐσθημεν. Χαῖρε τὸ χρυσοῦν ἀληθῶς θυ-
ματήριον τῶν νοσητῶν ἀρωμάτων, ὅπως εὐωδιάσει τὸ
νοσηρὸ θυμιάμα ὁ Χριστός! Σήμερον ἑορτάζομεν τὴν

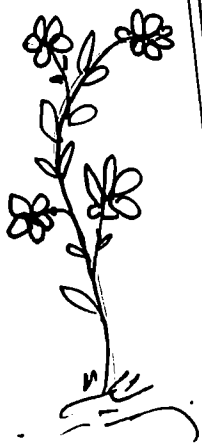
γέννησιν τῆς κεχαρισμένης Μαρίας! Χαῖρε Δέ-
σποινα ἡ προβατρία ἡ προβατρία τῶν Χριστιανῶν.
Ἐγεννήθη κόρη, ἐκ τῆς ὁποῖας ἡ βωτηρία κ'

διὰ τῆς ὁποῖας ἡ παγκόσμιος λύτρωσις, Χριστός ὁ
ὢν ὁ ἄν κ' ὁ ἐρχόμενος κ' μένων εἰς τῆς αἰῶνας.

Ἄγια Ἄννα ἔφερες εἰς τὸν κόσμον, τὴν Μαρίαν εἰς
τὴν ὁποῖαν ὁ ἀρχαγγέλος Γαβριὴλ εἶπε τὸ Χαί-
ρε κεχαρισμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ πρό σοῦ με-
τα δὲ σήμερον κ' μετ' ὀλίγον ἐκ σοῦ.

Χαίρετε γονεῖς τῆς Θεοτόκου, τῶν ἀδυνα-
των ἡ μεγαλοδύναμος δύναμις, ἡ μόνη ἀνύψωσις
τῶν ταπεινῶν, ἡ βοήθεια κ' προβατρία κ' βουνοδοπί-

ρος τῶν ὀρθοδόξων. Πληθύνομεν τὴν ὑμολογίαν
ὅπως ὑμεῖς ἅγιοι Ἰωακείμ Ἄννα τὴν πρεσβείαν

Τις θεός μέγας ως ο θεός ἡμῶν! Σὺ εἶ ὁ θεός ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια
«... ἡ βτεῖρα τικτει τὴν θεοτόκον κ' τροφὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν» (ἑμνολογία)

-3-

ἡμῶν εἰς θεόν. Δι' ἡμᾶς. Διὰ τὴν ἐκ βτεῖρας ἄν-
νης ἢ θεοτόκος. Ἐπρεπε τὸ μέγα θαῦμα (ἡ
'εκ παρθένου γέννησις τῆς Χριστοῦ) νὰ ἔχει πρό-
δρομο τὴν ἐκ βτεῖρας γέννησιν τῆς θεοτόκος κ'
οὕτω ὁ ἀνθρώπινος νῶς ν' ἀνεβαίνει ἀπ' τὰ τα-
πεινότερα εἰς τὰ ὑψηλά. Ὡς μακαρία δυὰς Ἰ-
σακείμ κ' Ἄννα, ἐξ ἡμῶν ἢ κατ' ἀνατολὰς κε-
κλεισμένη πύλη -κατὰ τὸν προφήτην, γεννᾶται.
Ὡς μακαρίων Ἰεῦχος, εὐαρέβως θεῷ δ-
βίως, βωφρόνως πολιτευόμενοι, τὸ κειμήλι-
ον τῆς παρθενίας (=θεοτόκον) φέρατε εἰς τὴν
ζωὴν, τὴν πρό τῶκος, κ' ἐν τῶκῳ κ' μετὰ τῶκον ἄ-
ει παρθενώσθε ψυχὴν κ' σώματι. Αἴτια ὡς Ἰ-
σακείμ κ' Ἄννα, θῆμερον ἀρχὴ βωτηρίας ἡμῶν.
Ὡς! θεοτόκε Μαρία, δόξα Ἰσακείμ κ' Ἄν-
νης. Δόξα θεοτόκῳ ἔδωθεν, ὁ καρπὸς τῆς κοιλι-
ας, δηλαδή, ὁ Χριστός. Ὡς θαῦμα θαυμάτων ὁ-
πέρτερον! Σὺ θεοτόκε ἀσίως πάσαι αἰ γενε-
αὶ μακαρίσθην ὡς δόξαν τῆς ἀνθρωπότητος!
Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε, ἡ ἐλπίς τῶν χρι-
στιανῶν! Οἱ ὁμολογῶντες σε θεοτόκον, εὐλογῶν-
ται, οἱ ἀρνύμενοι κατάραν ἐνδύονται.
«τῆς πρεσβείας κυρίου πάντων τῶν ἁγίων κ'
τῆς θεοτόκος, τὴν θὴν Εἰρηνην δὸς ἡμῖν...
Ἄμην! Γένοιο!

«φίλος καθενός, φίλος πάντων»

«Ἄνθη ἐκ τῶν
πατερικῶν λό-
γων εἰς τὸ γε-
νέσιον τῆς θε-
οτόκος.»
Διὰ χειρὸς Γερ. Ἀν-
πίδ Ἀγορεύτῃ
6-Σεπτ. 2015

Εὐλογεῖτε

Κυριακή πρὸ τῆς Ὑψώσεως Εὐαγγ. Ἰω. 3, 13-17

«Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἔρημῳ, ὅπως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱό- 1
ν τῷ ἀνθρώπῳ...»

Θα εὐοχαίσαμε τὴν παγκόσμιο ὕψωση τῆς Τι-
μῆς κ' ζωοποιῶ Σταυρῶ. Ἡ ἐκκλησία μᾶς
προετοιμάζει γι' αὐτὸ κ' τὰ ἀναγκώματα τῆς ἀποδό-
χης κ' τῆς εὐαγγελίᾳ εἶναι σχετικὰ μὲ τὸ Σταυρὸ.
Ἡ περικοπὴ τῆς εὐαγγελίᾳ εἶναι πολὺ βωβαρὴ γιὰ
τι ὁ Κύριος παρομοιάζει μὲ τὸν ἑαυτὸ τῶ αὐτὸ πρὸ
λέει: «ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφι ἐν τῇ ἔρη-
μῳ κ' ὅσοι τὸν ἐβλεπᾶν ἐβώζοντο, ἔτσι πρέπει νὰ
ὕψωθῆι κ' ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου.» δηλ. ν' ἀνεβῆ ἔπα-
νω βτὸ σταυρὸ. Αὐτὴ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ μᾶς
πᾶει βτὴν περίοδο πρὸ οἱ Ἰβραημίτες εἶχαν φύγει
ἀπ' τὴν Αἴγυπτο κ' 40 χρόνια περιπλανῶντο βτὴν
ἔρημο. Εἶχαν φτάσει βεῖ μίᾳ φοβερῇ περιοχῇ πῶ
ἐλέγετο Ἐδὼμ, δὲν εἶχε τίποτα, ὅτε νερό.

Εχοχυσῶν οἱ Ἰβραῖοι κ' εἶπαν βτὸν Μωϋσῆ,
«τί μᾶς ἔφες ἐδὼ βτὴν ἔρημο καλύτερα
βτὴν Αἴγυπτο. Ἐπειδὴ ἦταν χοχυβτῆς
γι' αὐτὸς πρὸ Ἐσθλάν (ἀπὸ 21 ἐτῶν κ' ἄνω) μπῆ-
κε βτὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὅταν ὁ θεὸς εἶδε
τὸ χοχυβμὸ κ' τὴν ἀχαριστία τὸς ἐβτελε φίδια
πρὸ τὸς δαγκῶναι κ' πέθαιναν. Τότε ἀρχιδαν νὰ
κλαῖνε κ' νὰ παρακαλῶν τὸν Μωϋσῆ νὰ κάλει
κάτι. Προβευχῆθηκε ὁ Μωϋσῆς κ' τῶ εἶπε ὁ θεός:
«νὰ φτειάσεις ἕνα χάλκινο φίδι νὰ τὸ βηκῶβεις
ψηλὰ κ' ὅσοι τὸ βλέπῶν μὲ πίστη θὰ βῶζονται.»
Ἐφτειαζῶν αὐτὸ, τὸ βάλαν β' ἕνα σύλο κ' τὸ βῆ-
κῶβαν ψηλὰ, ὅσοι ἐδηλητηριάζοντο ἀπὸ τῶ βῆ-
μα ἐβλεπᾶν τὸ φίδι αὐτὸ κ' δὲν τὸς ἐπῆνε τὸ δη-
λητηρίο. Λέει ἕνας μέγας Πατέρας, «φίδι ἀπῶ-
λεβε, φίδι ἐβῶβε, φίδι δαγκῶνε κ' πέθαιναν
φίδι κοιτῶβαν κ' ἐβώζοντο.» Τὸ χάλκινο φίδι,
δὲν εἶχε δηλητηρίο κ' συμβόλιζε τὸν Χριστὸν

ἡ εὐα μὲ τὴν παράθεσιν μᾶς ἔφεραν θάνατον, ὁ
θάνατος τῷ Χριστῷ μᾶς ἔφερε ζωὴν, «θάνατῷ
θάνατον πατήρας» διὰ τῷ θανάτῳ μᾶς ἔφερε
τῇ ζωῇ, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε μέγα τὸ κα-
θόλου ἁμαρτία, ἔτι ἐβῶζοντο οἱ Ἰσραηλίτες ἀπὸ
τὴν μεγάλη αὐτῆ περιπέτεια. Αὐτὸ εἶχε ἓνα με-
γάλο συμβολισμό, ὄχι μόνον τῷ Κυρίῳ πρὸ θ' ἀνέ-
βαινε εἰς τὸ σταυρὸν κ' ὁδοὶ θά πείστευαν θά ε-
βῶζοντο ὁ θάνατος τῷ θά ἔφερε τὴν ζωὴν, ἀλ-
λά ἔχει διὰ μέγαν τῶν Ἑβραίων τὸν συμβολισμό
ὅλης τῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῷ
ἡ αὐτῆ μέχρι τὴν βασιλεία τῶν ἡραίων,
ἐν εἶναι μια περιπέτεια ὅλη ἡ ζωὴ; καὶ οἱ
παππῶδες κ' οἱ πατέρες μᾶς περᾶνε μι-
α περιπέτεια ἐξ αἰτίας τῷ Ἀδὰμ κ' τῆς εὐας κ'
θά συνεχίζεται ἡ περιπέτεια μέχρι τὸ τέλος τῆς
ἱστορίας τῷ κόσμῳ. Περᾶνε μια ἔρημο, εἴμα-
στε πάροικοι κ' παρεπιδήμοι, περαθτικοὶ ἐπὶ τῇ ζωῇ
κ' μακαριοὶ αὐτοὶ πρὸ βλέπον τῷ σταυρῷ κ' πταί-
νον δύναμιν νὰ συνεχίσουν τὴν πορεία. Διότι ὅπως
ἡ ἔρημος εἶχε φιδία, ἔτι κ' ἡ ζωὴ αὐτῆ ἔχει
πᾶρα πολλὰ φιδία. Πρῶτο κ' μεγαλύτερο εἴ-
ναι ἡ ἁμαρτία, πρὸ μᾶς κινηθᾶει συνέχεια καὶ
πηγαῖε μέγα ἀπ' τῶν ἑαυτοῦ μᾶς. ἔχουμε ἄλ-
λα φιδία, τὸς κακὸς, γονεῖς ὅταν συμβῶν
τὰ παιδιά, τὸς πρᾶγματα ἀντιθέτα ἀπὸ
τὸ εὐαγγελιο. ἔχουμε ἄλλα φοβερά φιδία
τὸς κακὸς δασκάλος πρὸ ὁδηγῶν τὸς μαθη-
τῆς ἐπὶ τὴν ἀπώλεια. ἔχουμε φιδία με ὡραῖες
μορφῆς πρὸ εἶναι ἐπὶ περιοδικὰ κ' ἐφημερι-
δες κ' ὁ θάνατος ἔρχεται διὰ τῶν θυρίδων (=
τῶν ὀφθαλμῶν) κ' χάνεται ἡ νεολαία.. τὰ
φιδία τῶν ναρκωτικῶν... τὰ φιδία τῶν πο-
λιτικῶν οἱ ὅποιοι ὅλο ὑποχέβεις εἶναι κ' ὅλο
ἔναντιον τῷ Χριστῷ κ' τῷ σταυρῷ πορεύονται.

ἔφθασαν
 δε' ἡμεῖο νὰ βγάλῃ τὸν σταυρὸ
 πρὸς "ἐν τῷ νύκτα," εἶπε ὁ ἴδιος ὁ κύριος στὸν
 μέγα κων/νο. "Εμεῖς μ' αὐτὸν ἐμεγαλυνήσαμε
 τόσα χρόνια κ' ἔφθασαν οἱ ἀθεόφοβοι νὰ βγά-
 λῃ τὸ σταυρὸ ἀπ' τὴν θημαία πρὸς συμβολίσει
 ὅτι διὰ τὴν πίστη κ' τὴν πατρίδα γίνονται οἱ ἀ-
 γῶνες. Δὲν γὰς ἔκανε ἀπορία; τὸ φίδι εἶναι τὸ
 σύμβολο τῆς σατανᾶ, ἔδω ἔχινε σύμβολο Χριστοῦ.
 Τὸ φίδι συμβολίσει κ' τὸν σατανᾶ διότι με μορφή
 φιδιᾶ μίλησε στὴν εὐα. Τὸ φίδι ἔχει διπλὴ μορ-
 φή κ' ἑρμηνεία. καὶ καλὴ κ' κακὴ. Τὸ χαλκινὸ
 φίδι ἔκει ἦταν τύπος Χριστοῦ. Τὸ φίδι τὸ ἄλλο
 εἶναι τῆς ἁμαρτίας κ' συμβολίσει τὸν διάβολο.
 ὁ σύμβολο τῆς ἰατρικῆς εἶναι τὸ φίδι, διότι ἀπ'
 τοῦ δηλητηρίου τῶ κύνων φάρμακα πρὸ δίνον
 ὑγεία. ὅταν βλέπετε τὸ φίδι πάνω στὸ ραβ.
 δὸς τῶν ἐπισκόπων, μὴ θκανδαλίσεθε, συμβολί-
 σει τὸ φίδι ἐκεῖνο πρὸ δὲν εἶχε δηλητηριό (τῶν
 χαλκινὸ ὄφι) κ' χάρισε, Ἰησῆ.

Οπως λέει ὁ ψαλμωδὸς τὰ ἐλάφια τρῶνε φιδί-
 α δια κ' καίγονται μέσα τῶς κ' τρέχον εἰς
 τὴν πηγὴ τῶν ὕδατων. "Ἐτσι λένε κ' οἱ
 πατέρες αὐτὸ τὸ φίδι τῆς ἁμαρτίας μᾶς κυκλῶ-
 νει καθ' ἡμερινῶς. "Ἐνα εἶναι τὸ ἀντιδοτό!
 ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς!
 ἡ θεία μεταλήψις!

Μᾶς ἔχει δώσει λοιπὸν στὴν πορεία τῶν Χριστι-
 ἀνῶν, στὴν ἔρημο τῆς ζωῆς, τὸ ποτήριον τῆς
 ζωῆς ἀπὸ τὸ ὁποῖο παίρνουμε δύναμη, φεύ-
 γον οἱ ἀθυμίες, καταποντίζεται ὁ νοητὸς
 θάνατος πρὸ εἶναι μέσα μᾶς διὰ τῆς ἁμαρτίας
 κ' μποροῦμε νὰ προχωροῦμε βῆμα - βῆμα πρὸς
 τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

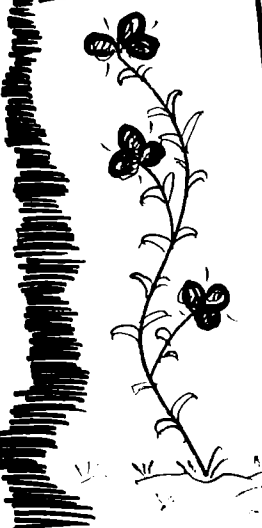
Πρὸ αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίζομεθα, εἰ-
 δατε τί εἶπε τὸ εὐαγγέλιο; Τέτοια ἀγα-

... ΠΗ ἔδειξε ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε
 ἴδμε εἰς ἀπόδειξιν ὅτι μᾶς ἀγαπᾷ;
 -4-

Ἐπεὶ δὲ ἔκανε τὴν ἐρώτησιν ὅπως τὸν
 ἀν μᾶς ἔκανε τὴν ἐρώτησιν ὅπως τὸν
 Πέτρο: "Σίμων Ἰωάννα, ἀγαπᾷς με;" πρὸ
 δημοκρίτειος ἡμετέρας μεταφρασμένο:
 Δὲν μὲ λές, κωνίε, Γεώργιε, Νικόλαε,
 Μοῖρια κ.λπ μ' ἀγαπᾷς; δηλαδὴ Γηκίνοις
 τὴν προσβολὴν γιὰ τ' ὄνομα Μῦ. Πράττεις
 τίς ἐντολές μῦ; πρὸ δημοκρίτειος, μ' ἀκόλουθεις,
 μ' ἀγαπᾷς; Διότι "ὁ ἀγαπῶν με τὰς ἐντο-
 λὰς μῦ τηρεῖ". Ὁ καθένας ὡς ρωτῆσει τὴν
 συνειδητὴν τὴν εἶν τὸν ἀγαπᾷ μ' αὐτὸν τὸν τρό-
 πο. Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπᾷ, τὸχει ἀποδείξει κ' τὸ
 ἀποδεικνύει καθημερινῶς κ' βοᾷ ἢ ἀγαπᾷ τὸ
 δια μέσθ τῆς νεκρᾶς φύσεως. κοιτάστε τὸ πρᾶ-
 γινό θ' ὅλη τὴ γῆ. Αὐτὸ δὲν μᾶς χαρίζει Ἰωή;
 κοιτάστε τὸ θαλασσί χρῶμα (οὐρανὸ κ' θα-
 λάσσης), ἀπὸ ἐκεῖ οἱ βροχὲς κ' τὰ σπέρματα
 παίρνουν Ἰωή. κοιτάστε τὸν ἥλιο, ἀν δὲν
 ὑπῆρχε δὲν θα ὑπῆρχε Ἰωή. κοιτάστε τὸ κόκ-
 κίνο χρῶμα. Δείχνει τὴ μεγάλη ἀγάπην τὸ κ'
 θυβία, μέγα θῶ ἅγιον ποτήριον.
 Ἰὰ ἓνα τέτοιο θεὸ πρὸ ἔχουμε πρὸ μᾶς
 ἀγαπᾷ παρά τίς ἁμαρτίες μᾶς, ἀξιῖζει κ'
 ἔμεις κ' ὅλοι μᾶς θ' ὅλος τῆς αἰῶνες νά
 τὸν ἀγαπᾷμε μέχρι τέλος τῆς Ἰωῆς μᾶς.
 Ἀμήν !!

(ὁμιλία φερομοναχὸ
 θεοδώρητῶ, διὰ
 χειρὸς Γ. Ἀλυπίου
 ἀδ. ὄρος 12/9/2016)

Εἰς τὴν Ὑψωθὲν τὸ Τιμὸν Σταυρὸν. -1-

«Ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μω-
ρία ἔστι, τοῖς δὲ βωσόμενοις δύναμις θεῶν κ' σοφία».

Αὐτὰ εἶναι τὰ μεγάλα κ' ὑράνια λόγια τοῦ ἀ-
ποστόλου. Κάθε ἔθνος τιμᾶ κ' χαίρεται ὅταν βλέ-
πει τὴν βημαία τοῦ, κάθε ὑπήκοος οἰσδιπότε κράτος
ὅτι τὸ ὑπενθυμίζει ἡμέρας δόξης, στιχμές μεγαλεί-
ου, ἀλλὰ κ' στιχμές κατατροφῆς κ' θλίψεων, ὅπως
πόλεμος. Ἔτσι κ' εμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἔχομε τὸ σύμ-
βολο τοῦ Σταυροῦ πρὸ μᾶς ὑπενθυμίζει θλίψη κ' χα-
ρὰ. Θλίψη διότι γίναμε αἰτία διὰ τῆς ἁμαρτίας νὰ
προκαλέσῃ τὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ· χαρὰ διότι διὰ τοῦ Σταυροῦ βωσόμεθα.

Εἶναι τὸ ἀλεξήτριον (εφύλαξ προβατῶν) Ἰωῆς!

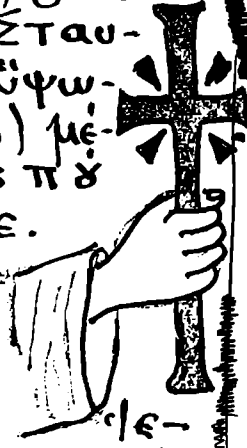
Σήμερα ἐορτάζομε τὴν Ὑψωθὲν τοῦ Τιμοῦ Σταυ-
ροῦ δηλ. ὅταν ὁ πατριάρχης Ἱεροβόλυμων Ὑψω-
σε τὸ Σταυρὸν (πρὸ βρέθηκε τὸ ἔτος 325) μέ-
γα βόε ναὸ για νὰ τὸν ἴδει ὅλος ὁ λαὸς πρὸ
φώνησε: Κύριε ἐλέησον κ' προκυνῶσε.

Μετὰ ἀπὸ τρακόβια χρόνια, πρὸ
τοῦ ἔτους 628 μ.Χ. ὅταν ὁ βασιλεὺς
Ἡράκλειος πῆρε ἀπὸ τῆς Πέρσης τὸ
Σταυρὸν, πρὸ τὸν εἶχαν πάρει ἀπὸ τὰ

Ἱε-
ροδόλυμα, ὅταν κατέκτησαν τὴν ἀρχαία πόλη, τὸν ἐπέ-
στρεψε, ὕψωθηκε πάλι κ' τὸν προκύνησε ὅλος ὁ λα-
ὸς ψάλλοντας: «Τὸν Σταυρὸν σε προκυνῶμεν Δ ε-
βδοκὰ κ' τὴν ἀρχαίαν σε ἀνάστασιν ὑμῶν κ' δο-
ξάζομεν». Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερον κήρυγμα ἢ
μᾶλλον μικρότερον κήρυγμα ἀπ' τὴν θεῶν τοῦ Σταυ-
ροῦ. Ὅταν κανεὶς βλέπει τὸν Σταυρὸν κ' τὸν ἑβταυ-
ρωμένο, δέν χρειάζεται ν' ἀκῶει κήρυγματα, διότι
ὅταν χριστιανὸς θεῶ ξέρει τὸ γεγονός τῆς μεθᾶ-
λης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸ «ἔτι ἁμαρτωλῶν ἡμῶν...»
δέχτηκε τὸν θάνατον. Διότι μὲ τὸ Σταυρὸν μόνον μ' αὐ-
τὸ τὸν τρόπο θεῶ ἐνίκητο ὁ διάβολος κ' ἡ κυριαρχία τοῦ
ἐπὶ τοῦ θανάτου. Ὁ Σταυρὸς ὅταν τὸν βλέπομε
μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν μεγάλη ἀγάπην, τὴν ἀ-
πειρη ἀγάπην τοῦ, πρὸ πρέπει νὰ μᾶς

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν!

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ἡ πανάχθεια βωθὸν ἡμῶν

καίνει, ποτέ να μη απέλπι-
 ζομάστε, δ' όποια δυσκολία κι αν
 έρθει, τη μεγαλύτερη πδ μπορεί να υπαίρξει,
 χ' αυτό αυτόκτονδν αώτοί πδ δέν πιστεύδν ...
 διότι αν βταυρώθηκε από άγίατη, είναι δυνατόν
 την ώρα πδ έχομε θλίψη, άγωνίες κ' πολέμους να μη
 μάς βοηθήσει; φύση ή πίστη κρατάει τον χριστι-
 ανό στη ζωή αυτή με σταθερότητα. Από τη μία
 έχοντας τον Σταυρο μάς υπενθυμίζεται ή άγίατη
 τδ θεού ή μεγάλη κ' τό βάρος της άμαρτίας, πδ ο
 φοβερή είναι ή άμαρτία όταν ένας θεός υποχρεώ-
 νεται να κατέλθει απ' τον ύρανό, να βταυρωθεί για
 να χλυτώσμε απ' την άμαρτία . Το τρίτο είναι ότι
 πρέπει πάντα να έχομε έλπίδα κ' χαρά, διότι αώτός
 ο βταυρωθείς είναι ο προνοών κ' κρατών τα σύμπαν-
 τα εν τη χειρί αυτώ. Δέν μάς έσωσε κ' μάς αφήσε
 ύστερα στο έλεος· συνεχώς είναι κ' επτηρών κ' διατη-
 ρών κ' προνοών δια τα σύμπαντα. Λίγο ν' αφήσει την
 πρόνοιά τδ, όλα τα παναρμόνια θα γίνδν βκόνη κ'
 καταστροφή, όπως ένας βειβμός, έτσι αν δέν προνο-
 εί κ' για έμας, με τον φύλακα άγγελο, με τις τό-
 βες ευεργεσίες φα ^{ΥΠΕΡΑΓΙΑ} νερές κ' άφανείς θα χα-
 θώμε στην πορεία ^{ΘΕΟΤΟΚΕ} της πνευματικής ζωής
 διότι ο ίδιος το εί- ^{ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ} πε : « χωρίς έμας ο
 δύνασθε ποιείν οδέν », τόσο έχει διαφθαρεί
 ή ανθρωπίνη φύσις απ' την άμαρτία ! αώτα λοι-
 πόν υπενθυμίζει τα μεγαλεία ο **ΣΤΑΥΡΟΣ** κ'
 πρό πάντων μία τριπλή τδ ιδιότητα κ' ενέργεια
 πδ έχει . αώτός πδ ακολουθεί τό κήρυγμα τδ σταυ-
 ρδ, βταυρώνεται ο κόσμος γι' αώτόν δηλ. ο κόσμος
 είναι βδ να πηγαίνει πάνω β' ένα βταυρό
 κ' να βταυρώνεται κ' να χάνει όλη την
 έλξη, μεγαλείο κ' όμορφιά τδ. Γιατί; Γιατί
 προηδμένως ο πιστός έχει βταυρώσει έαυ-
 τόν δηλ. ακολουθήσε τό κήρυγμα τδ ευαγγελ-
 λισ πδ θέλει σταυρική ζωή. Τι σημαίνει
 αώτός; όχι ν' ανεβώμε πάνω βτό βταυρό, άλ-
 λά να βταυρώνομε κάθε κακή έπιθυμία και
 κάθε ενάντιο θέλημα πρδς τό θέλημα»

Υπεραγία Θεοτοκε βώσον ήμας!

τῷ θεῷ. Ὄταν ὁ χριστιανὸς πετύχει αὐτὸ
 σταυρῶνεται ὑπερὰ κ' ὁ κόσμος γι' αὐτὸν,
 δὲν ἔχει ἐνδιαφέροντα. „Ἔμοι κόσμος ἔσταυ-
 ρῶται, κἀχὼ τῷ κόσμῳ „ λέγει ὁ Παῦλος, ὁ κό-
 σμος ἔχει σταυρωθεῖ γιὰ μένοι κι' ἐγὼ εἶμαι σταυ-
 ρωμένος γιὰ τὸν κόσμον. Ἡ τρίτη ἐνέργεια τῷ σταυ-
 ρῷ, εἶναι ὅταν προχωρήσει ὁ χριστιανὸς διχαί-
 ρα στὴν πνευματικὴ ζωὴ ὅπως συμβαίνει στὸς
 ἁγίους, τότε ἀξιοῦται κ' τῆς θεῆς τῷ ἀκτίστῳ φωτὸς
 τῷ Σταυρῷ. Βλέπει τὴν θεότητα διότι ὅπως ἀ-
 κτιστο φῶς εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ θεότης κ' διὰ μέ-
 νος τῷ σταυρῷ γενώμεθα (μυστικῶς μέ τὰ μάτια τῆς
 ψυχῆς μας, αὐτοὶ πῶ θὰ φθάσουν στὸ ἄκρον τῆς ἀρε-
 τῆς) θεόπτες, ὁρῶμεν δηλ. τὸ θεῖον φῶς, τὸν ἴδιον
 τὸν θεόν !! Γιατί κἀνῶμε τὸ σταυρὸ μ' εἶχαν ἐρωτη-
 βει πολλοί. α) γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν σταυ-
 ρικὴ τὴ θυσία β) γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει νὰ εἴμε-
 θα εὐχνόμῳνες πρὸς Αὐτὸν, μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ μυ-
 στήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος κ' διὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμι-
 ζεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἴσμε σταυρικὴ ζωὴ, ὄχι ζωὴ χα-
 λαρή, εἴμασθε τέκνα φωτός, αὐτὸ θὰ τὸ κοιταλάβο-
 με ὅσο προχωρᾶμε στὴν πνευματικὴ ζωὴ. Γιατί
 λένε μερικοὶ, καλὰ, ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ εἶναι
 κατὰ φύσιν νὰ κλαίμε; Δὲν εἶναι οὕτω! Αὐ-
 τὸς πῶ ἴσθ θρησκευτικὰ, ἔχει μέσα τὴν χα-
 ρὰ, γι' αὐτὸ λέγεται χαρμολύπη, ἐξωτερικὰ
 δὲν φαίνεται, μπορεῖ νὰ φθάσει μέχρι τὸ ἄπλο
 μείδισμα, ἀλλὰ μέσα τῷ σκεπτῷ, εἰρηνεύει πάντοτε
 εἶναι πρᾶυς. συμβαδίζει μὲ τὸν ἀγγελὸ τῷ κ' μὲ τὴν χα-
 ρὴ τῷ θεῷ, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος τῷ κόσμῳ ..μπορεῖ νὰ κραυ-
 γάζει βάν τὸν καλοσῶνα, νὰ χτυπάει ἀπ' τὰ δέλια κ' ὑ-
 βτερα νὰ κλαίει κ' νὰ ναι ἓνα κενὸ πρᾶγμα, βάν μία
 ὑποκρισία. Μόνον ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἡ πεπληρωμένη πῶ εἶπε
 ὁ Χριστὸς, ἀνήκει στὸς μαθητὰς αὐτοῦ, ἡ πλήρης ΧΑΡΑ.
 Εὐχομαί μὲ τὴν χάριν τῷ Κυρίου κ' τὴν ἐκτέπν τῷ Τι-
 μῷ Σταυρῷ, νὰ βαδίσμε σταυρικὰ, γιὰ ν' ἀξιοθῶμε
 κ' τῆς πανευφροδύνῃς ἀναστάσεως. Ἀμήν !!

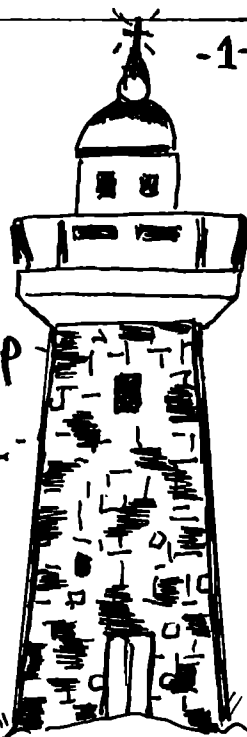
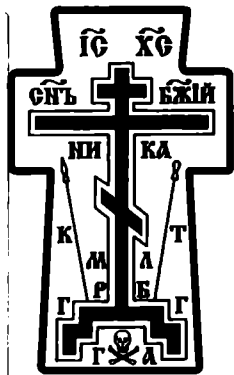
ὑπερφία θεοτοκε ἁμαρτῶν

(Ὁμιλία ἱερ. Θεοδώρητος +2007)

(Διὰ χειρὸς Γερίδελου 19 Σεπτ. 2015
 'Αγ. Ὄρος).

Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωθῆν τὸ Τιμὸν καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν.

✠ «άνθη», πατερικῶν λόγων ✠
Σταυρὸ Ὑψωθῆ ἑορτάζομεν· Χριστὸν
δοξολογῶμεν, φεύγοντες πάσαν ἁμαρ-
τιαν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἐντολαῖς τῆς
εὐαγγελίᾳ. Σταυρὸ Ὑψωθῆς! Χαί-
ρομεθα ὅτι διὰ σταυρὸ ὁ ἄνθρω-
πος ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ θεὸς
κατὰ χαίριν. Ὁ σταυρὸς τὸ ὄργανο
τῆς καταδίκης ἔχινε διὰ τὸ σταυ-

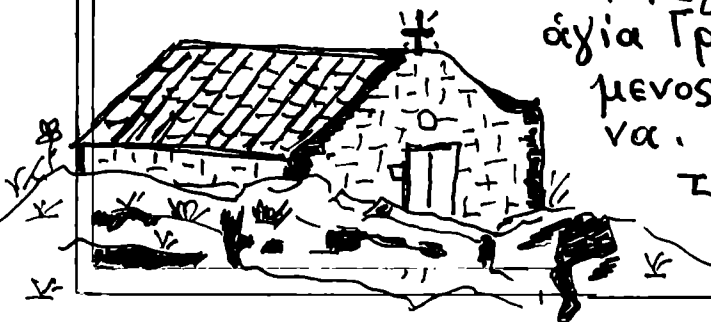
ρωθέντος Χριστοῦ πρόξενος σωτηρίας εἰς
ἡμᾶς. Ὁ σταυρὸς εἶναι δόξα Χριστοῦ, κα-
ταφύγιον χριστιανῶν, παρηγορία θλιβομένων, κλίμαξ
εἰς ὐρανόν, ὄπλον κατὰ τὸ διαβόλον, νέκρωσις τῆς
θανάτου, καύχημα καὶ βοήθῆς τῶν μετανοούντων. Ὁ
φέρων σταυρὸν ἐπ' ὤμων, μιμητὴς Χριστοῦ γίνεται
καὶ βυθδοξάζεται. Σταυρὸν ὁ ἄγγελος βλέπων ὠραῖζεται
καὶ ὁ διάβολος καταδικάζεται. Ὁ ἀγαπῶν σταυρὸν, μι-
βεῖ τὸν κόσμον καὶ φίλος Χριστοῦ γίνεται. Σταυρὸς μαρ-
τύρων καὶ παντὸς ἁγίου βτέφανος.

Χαίρε σταυρέ, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, ἀσθενούντων
ἰατρὸς, Ἰωὴ νεκρωμένων, φῶς τῶν ἐν σκοτέλει ἔνδει-
ξις μετανοίας, Ἰωὴς αἰωνίᾳ πρόξενος, θανάτου λύσις,
παρηγορία πρὸς θεόν, κλειδί βασιλείας ὀρανῶν!

Χαίρε σταυρέ, σωτηρία εἰς κινδύνος, ἀνόπτουσις
κοπιῶντων, τροφή πεινῶντων, σκέπη θυμῶν, πτω-
χῶν-χρηῶν καὶ ὀρφανῶν προστασίας. Χαίρε σταυρέ
δόξα Χριστοῦ! Ὑψάται ὁ σταυρὸς διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ
Χριστὸς! Δοξάζεται ὁ Χριστὸς ἵνα ἡμᾶς ὑψώβῃ καὶ
δοξάσῃ τὴς δοξαζόντας αὐτόν. Δοξάζεται ὁ Χριστὸς καὶ ὁ
διάβολος πλῆττεται. Χαίρε σταυρέ, τὸ δεσποτικόν
σημεῖον, τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ τροπαιὸν τῆς νίκης.

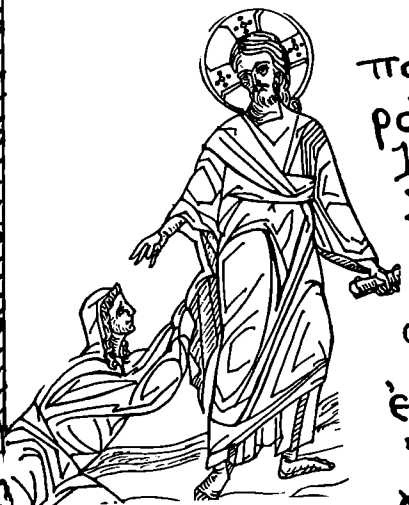
Χαίρε σταυρέ, μυρίων ἀγκυθῶν θησαυρέ, τὸ
παραδεισοῦ πρόξενε!!

Μέγα ἀληθῶς ὁ σταυρὸς, εἰς τὴν
ἀγία Γραφή μαρτυρούμενος καὶ προτυπέ-
μενος καὶ δι' αὐτῆς θαύματα τελέμε-
να. Χαίροις Ἰωηφόρε σταυρέ
τῆς εὐθεβείας τὸ ἀήττητον τρώ-

Ος βατολογέν, ἀλλ' ἐπείπευ τῆς χέρας, καὶ λέγου· Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὡς θέλεις, καὶ ὡς θύγεις, ἐλευσέσθαι με τὸν ἀμαρτωλόν.

παιον ! Προσκυνεῖτε τὸν Σταυρὸν, ὅτι δι' αὐτῶ ἔγνωμεν τὸν Κύριον. Προσκυνητός ὁ Σταυρός, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸν σταυρωθέντα Ἰησοῦν Χριστὸν εὐλογοῦμεν, ὅτι δι' αὐτῶ τὴν εὐλογίαν ἐλάβομεν κ' τῆς κατάρτας ἐλυτρώθημεν, ὅτι δι' αὐτῶ θωπηρίας δευόμεθα. Τὸν θησαυρὸν τῶ Σταυρῶ

ὕμνομεν λατρεύοντες ! θησαυρὸν τῶ Σταυρῶ λέγομεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν !!!

Υψῆται Σταυρός ἀπὸ γῆς διὰ νὰ δοξασθῆ ὁ θεός, ὁ ἐν αὐτῷ προσκυνῶμενος κ' δι' αὐτῶ κηρυττόμενος. Υψῆται Σταυρός διὰ νὰ ταπεινώβει τὸν ἐχθρὸν. ! Ἰδὲ τὸ κέρας διὰ τῶ ὁποῖα τῶς νοητῶς ἐχθρῶς κερατιῶμεν (ἐνικῶμεν).

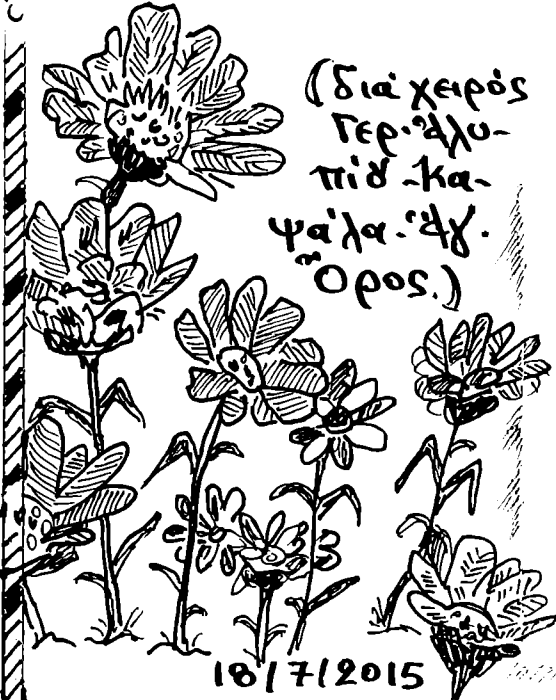
Ὁ προφητὰν Δαυὶδ λέγει τὸν Σταυρὸν δύναμιν θεῶ : « Ἐγνώριθας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου ». Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει : « ... τοῖς βωσομένοις ὁ λόγος τῶ Σταυρῶ, δύναμις θεῶ ἐστίν ».

Μέγας εἶ Κύριε κ' ποιῶν θαυμάβια, βύ εἶ ὁ θεός μόνος ! Σταυρέ τῶ Χριστῶ πανάχιε, βῶδον ἡμῶς Ἀμήν !

(Ἐκ τῶν λόγων εἰς τὴν ἑορτὴ τῆς ὑψώβους τῶ Τιμῶ Σταυρῶ τῶ ἀγ. ἀνδρῶν Κρητῆς κ' ὁβῶ θεοδώρῶ τῶ Ζηζυδίτῶ).

(Διὰ χείρὸς Γερ. ἀλοπιδ. κα. ψαλα. ἀγ. Ὄρος.)

ἑορτὴ μοναχῶ τήρησις ἐντολῶν Χριστοῦ· ἠ δὲ παράκλησις αὐτοῦ, μὴ ποιεῖν τὸ πτονηρὸν· εὐφροσύνη μοναχῶ, ἐνδημῶ πρὸς Κύριον καὶ τὸ καύχημα αὐτοῦ, φόβος Κυρίου.

18/7/2015

Γρηγορέττε, βιήκετε ἐν τῆ πῖβει, ἀνδρίζεθε. (Α' Κορ. ιβ. 16)

σΥΠΕΡΑΧΙΑ θεοτόκε βῶδον ἡμῶς

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΩ ΘΕΟΛΟΓΩ
(Εκ τῶ λόγῳ τῆ ἀγγελογορίας τῆ Παλαιᾶ)

-1-

Σήμερον τελῶμεν ἑορτὴ ἑνὸς τῶν πρῶτων ἀποστόλων τῷ Χριστῷ κ' ἑγκαινιάζομεν τῶτον ὡς πέραν ὅλων ὅσοι φέρων τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ, μάλλον ὡς πατριάρχην τῶν γεννηθέντων ὄχι ἀπὸ αἵματα, ὅτε ἀπὸ θέλημα θαρκός ... ἀλλὰ ἀπὸ τὸν θεόν. Διότι ὅπως ὁ Ἰακώβ προέβαλε δώδεκα πατριάρχες κατὰ γάρκα πᾶ ἔχιναν οἱ 12 φυλὲς τῆ Ἰσραὴλ, ἔτσι κ' ὁ Χριστὸς προέβαλε πνευματικῶς τὰς δώδεκα, ἀφ' ὧν τὸν ἀριθμὸ τῷ ἔκπεδόντος, τὸν συμπλήρωσε ὁ Παῦλος, πρὸς τὸν ὅποιον ἔδωκε ἀπὸ τὸν ἕρανὸν ὁ Χριστὸς (ἀν κ' ἡ θεὸς συμπληρώθηκε ἀπ' τὸν Ματθαῖον, ἐδῶ ὁ ἅγιος ἀναφέρει τὸν Παῦλον διὰ τὸ μέγα ἔργον αὐτοῦ). Δὲν εἶναι ὁμοθαύμαστον, ὅτι δὲν ὑπάρχον κ' ἐδῶ φυλὲς φανερωῶς ἰσαριθμῶν, διότι τὰ πνευματικὰ διαίρωνται ἀδιαίρετως, διότι οἱ βωματικὲς αἰσθηθεῖς εἶναι πέντε, ὅμως μία εἶναι εἰς τὴν ψυχὴν ἢ αἰσθηθεῖς, ἀδιαίρετως διαίρημένη. Οἱ 12 πηγὲς τῶν ὕδατων πᾶ στρατοπέδουσαν οἱ Ἰσραηλιτῆς (Ἐξοδ. 15, 27) κ' ἔβησαν εἰς τὴν ἔρημον τὴν Σιναῖ ἀπ' τὴν ὁδοπορικὴν προτύπωναν τὰς 12 ἀποστόλους, πᾶ μέ πνευματικὰ ποτίσματα ἀπῆλλαξαν τὰς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ὁδοπορικὴν εἰς τὴν ἔρημον τῆς ἀθείας, ἀπὸ τὸν κοῦθωνοι τῆς εἰδωλομανίας. Οἱ 12 λίθοι πᾶ ἔβησαν εἰς τὰ Γαλιλαῖα ὁ Ἰησοῦς τῷ Ναυῆ, ἀφ' ὧν πέρασαν παραδόξως τὸν Ἰορδάνην (Ἰηθ. Ναυῆ, 4, 1) τῆς τῶν 12 ἀποστόλων προτύπωναν. Διότι τοῖςτοια εἶναι γιὰ ἡμᾶς αἰώνιο θεμάδι, ὅτι ὁ ἀληθινὸς Ἰησοῦς ἀνεχαιτίτως τὸ ρεῦμα τῆς ἀμαρτίας πᾶ κατέκλυσε τὴν οἰκουμενὴν κ' ἐπέτρεψε εἰς τὴν πίστιν τῶν ναῖ περνῶν ἀναμάρτητοι τὴν ὁδο τῆ Βίβ, ὅπως τότε πέρασαν οἱ Ἰσραηλιτῆς τὸν Ἰορδάνην χωρὶς ναῖ βραχῶν. Αὐτὰ κ' παρόμοιος εἶναι εἰς ὅλας τὰς ἀποστόλους κοινὰ. Ὁ ἑορταζόμενος σήμερον ἐκλεκτὸς εἶναι κ' κορυφαῖος τῶν ἄλλων ἀποστόλων, ὁμόστοιχος μὲ τὸν Πέτρον κ' Ἰακώβ.

Χαίρε θεοτόκε, ἡ ὁδὸς τῆς ἀνεπερὶ μακαριότητος

Ἐλεγκὸν με κύριε! βραχὺ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μέγα τὸ πέλμα τῆς φιλιανθρωπίας. Ὅτι ἔλεος, ἐκεῖ πάντα καὶ ἁγάπη (Χρυσοστόμ.)

..πρόβλεψε θεαυτῶ, ἢ χωρὶς θεα κακία ἐκ τῆ ἀδελφῆ δὲν εὐρίσκεται εἰς αὐτὸν, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν!!

Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα
ἄσονται...

ἔρχεσθε εἰς τὰ αἰῶνια ὄρη...
 ὄρη αἰῶνια = τὸ ἄχ. Βαπτισμα κ'
 ὄρη αἰῶνια = οἱ ἀρετῆς τὸ ὄν
 ἔρχεσθε εἰς τὰ αἰῶνια ὄρη ὅταν
 θεὸν κ' ἀνδρώησ, φυλάττοντας ἐ
 σαφὸν ἀπὸ κοινωνία αἰρέ-
 τικῶν.

προφήτης Μιχαῆλ. Αἰῶνια ὄρη = θεῖες ἐντολές,
 ἡ Θεία Μεταλήψις ἢ ΜΕΤΑΝΟΙΑ,
 τῶς ἀχ. ὄρη = ἡ θεοτόκος

...νον πρὸ ἀνῆλθον εἰς τὸ θαυώριον ὄ-
 ρος, ἠέκβε τὴν ὀμιλίαν τῆ Μωυβέως κ' ἠέκ
 με τὸν Χριστόν, εἶδε τὸ μεγάλο ἔκεινο θέαμα
 κατὰ θεῖον τρόπον, τὴν αἴχλη δηλαδὴ τῆ φωτὸς
 τῆς θεότητος τῆ γιῆ, ὑπερέλαμψε ἀπορρητῶς,
 τέλος δὲ ἠέκβε τὴν πατρικὴν φωνήν: « Ὅστος
 ἔστιν ὁ υἱὸς μὲ ὁ ἀγαπητός κ.λ.π... ἡ ἰδιότης
 τῆ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη, εἶναι κοινὴ μ' ἐκείνου
 οἱ ὁποῖοι συνέγραψαν τὸ εὐαγγέλιον, τὰ λόγια
 τῆς αἰωνίᾳ ζωῆς, ἂν κ' εἰς τὴν μεγαλοφώνίαν
 κ' τὸ ὕψος τῆς θεολογίας ὑπερτερῆ κατὰ πο-
 λὺ. Σ' ὅσα εὐδοκίμει μόνος αὐτὸς ποῖος λόγος
 εἶναι ἰκανὸς νὰ περιγράψῃ; Μόνον αὐτὸς ἀπό-
 ὄλος τῆς ἀποβόλης κ' ὄλος τῆς πρὶν ἀπ' αὐτὸν
 κ' μετὰ ἀπ' αὐτὸν περιβοιῆς κατ' ὠρθωθε νὰ ὀ-
 νομάζεται ἀπ' ὄλος παρθένος, διότι μόνος αὐ-
 τὸς ἐφύλαξε εἰς ὄλον τὸν βίον τὸ κ' τὰ δύο
 κ' ψυχὴν κ' τὸ βῶμα κ' τὸν νῦν κ' τὴν αἰδθ ἡμῶν
 τὴν παρθενίαν βῶματος, ὀλίγοι τὴν ἐκρά-
 τήσαν, τὴν γυνωρίζον δὲ σχεδὸν ὅλοι. Τῆς ψυχῆς ἀ-
 κριβῆς παρθενία εἶναι ἢ πρὸς καθὲ κακία ἀθυμ-
 βί βαβη γνώμη. Ὅστε με τὴν λέξην παρθένος
 μαρτυρεῖται εἰς τὸν Ἰωάννην ἢ ἀναμαρτηγία.
 Δι' αὐτὸ ἔγνε ἠγαπημένος εἰς τὸν μόνον ἐκ φύβε-
 ως ἀναμαρτητὸν Χριστόν κ' τὸ τοτὸ ἐπώνυμον
 (= ἠγαπημένος) μόνος αὐτὸς ἀπ' ὄλος τὸ ἀπέκτηθε.
 Τὶ μεγαλύτερος ἔπαινος ἀπ' αὐτὰ τὰ ὀνόματα;
 Ὅχι μόνον εἶναι ἠγαπημένος παρθένος, ἀλλὰ κ' τῆς
 Παρθένου γιῆς, τῆς Μητροπαρθένου, ἀλλὰ κ' τῆς
 φῶ ἔγνε δι' αὐτὴν κατὰ χάριν, ὅτι ὁ Χριστὸς τῆς
 εἶναι κατὰ φύδιν. Ἐάν μόνος αὐτὸς ἀπέκτηθε τὴν
 ἰδίαν με τὸν Χριστόν μητέρα, εἶναι κ' ὁ μόνος
 ἀδελφός τῶ κ' συγγενὴς με τὸν υἱὸν τῆ θεῆ. Γι-
 ὅς ἀγαπητός ἐκεῖνος, ὁ Ἰωάννης μαθητὴς ἀγαπητός.
 εἰς τὸν κόλπον τῆ Πατρὸς ἐκεῖνος (= ὁ λόγος) κ' αὐτὸς
 ἐπιβτήθιος τῆ Ἰησοῦ Παρθένου υἱὸς ἐκεῖνος, τῆς ἰδι-

Παρακλητε, Σὸμα σου

Μεγαλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω βρατευμάτων

Δόξα σοι, κύριε!

ας κ' αὐτός. "Ἐβρόντησε ἀπὸ τὸν ὕρανον ὁ κύριος, (Ψαλμ. 17, 13) κ' ὁ Ἰωάννης εἶναι βροντὴ κ' βροντῆς υἱός (Μαρκ. 3, 17), μαλίστα βροντὴ θεολογικωτάτη, ἀντηχεῖ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, θεολογῶσα τὸν ἀπὸ τὸν Πατέρα Λόγον ὅτι κ' εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι κ' πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι κ' Θεὸς εἶναι καὶ ζωὴ ἔχει ἐντὸς τῆς κ' φῶς ἀληθινόν, φωτιστῶν καὶ θε ἀνθρώπων κ' διὰ τὸ ὅποιον εἰς τὴν ἀρχὴν ἔγιναν τὰ πάντα. Αὕτη ἡ βροντὴ ἔκχυσε εἰς ἡμᾶς θεολογῶσα τὸν βαρκωθέντα Λόγον κ' τρανότατα ἔφανερωσε ὅλην τὴν διὰ τῆς βαρκὸς πολιτείαν τῆς ἐπί γῆς, τὴν διδασκαλίαν τῆς, τὰ ἔργα, τὰ πάθη, τὴν μετὰ τὸν σταυρὸν ἀνάστασιν κ' ἀνάληψιν. "Ὅλα αὐτὰ - λέγει ὁ Ἰωάννης τὰ ἔγραψε δι' ἡμᾶς, ὅπως ταῖς εἶδε, διὰ νὰ βοηθῶμε προεκαλεῖ τὰς χριστιανὸν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν κ' ὅποια προαιωνίως ἦταν πρὸς τὸν Πατέρα κ' ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς. Μᾶς διδάσκει ὁ ἠγαπημένος μαθητὴς περὶ τῆς κορυφῆς τῶν ἀρετῶν, ὁ ἠγαπητὴς ἀγαπῆς, λέγοντας ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαπῆς, ὥστε ὁ ἔχων ἀγαπῆ ἔχει τὸν Θεὸν κ' ὁ μὲνων εἰς τὴν ἀγαπῆ μένει εἰς τὸν Θεὸν κ' ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἀγαπῆς διαμερίζεται ἀμερίστως εἰς Θεὸν κ' τὸν πλησίον κ' διδάσκοντες ὅτι αὐτὲς βυγκρατῶνται ἢ μία ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς, ὀνομάζει δὲ ψεύδην αὐτὸν πᾶ νομίζει ὅτι εἶναι μόνο τῆς μία. Διότι βημεῖον ἀγαπῆς εἰς Θεὸν εἶναι ἢ τήρησις τῶν λόγων κ' τῶν ἐντολῶν τῆς ὅπως ὁ ἴδιος ὁ κύριος ἔδιδασκε. Βλέπετε πῶς εἶναι ἀκριβὸς ἢ πρὸς τὸν Θεὸν κ' πρὸς ἀλλήλους ἀγαπῆς; ὅταν λέγει κάποιος ἀγαπῶ τὸν Θεὸν κ' μισεῖ τὸν ἀδελφόν τῆς, εἶναι ψεύδης διότι ἂν τὸν ἀδελφόν τῆς βλέπει κ' δὲν τὸν ἀγαπᾷ, πῶς ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν πᾶ δὲν βλέπει; Ὅποιος λέγει ὅτι μένει εἰς τὸν Θεὸν ὁφείλει ὅπως ἐβαδισε ὁ Χριστὸς νὰ βαδίζει κ' αὐτοῖς. Ὁ Χριστὸς ὑπήκουσε εἰς τὸν ὕρανον Πατέρα, ἔ-

φῶς Χριστὸς νὰ δὲ φλογίσει τὴν ψυχή μου νὰ φωτισε...

Βάλε ἀσπίδα τὸν σταυρὸν κ' τὸν Χριστὸν ἑλπίδα, ἐκείνον μόνον ν' ἀγαπᾷς.

ὁ Θεὸς ἡμῶν ὡς ὁ Θεὸς μέγας, τίς

διδάσκει, ἐθεράπευε ἀσθενεῖς, ὑπέμεινε
 βυεῖδη ἀπὸ τῆς ἀπειθῶντας, ραπίσματα, ἐμπαιξ-
 μὸς, μάστιγας, τέλος θάνατον, δίνοντας τὴν ζω-
 ῆν τῷ, χάριν χάριν μας, ἀπὸ τὸ ὅποιο κανένα ἔρ-
 γο ἀγάπης δὲν εἶναι μεγαλύτερον. Ὁ ἀγαπη-
 μένος μαθητὴς ἦτο μαθητὴς μὲ ἔρχα, διότι ἔ-
 πέρασε ἀπ' ὅλα τὰ διδάγματα κ' θαύματα κ'
 παθήματα τῷ διδασκάλῳ, εὐερχετῶντας ὅλως μὲ
 ἔρχα κ' λόγια, ἐξάχοντας ἀπὸ ἐκότος φῶς, με-
 ταβάλλοντας ἀπὸ ἀναξίως εἰς ἀξίως, πάσχοντας
 ὁ ἴδιος διὰ χάριν τῆς θάνατον ὑπέμεινε ἕναν,
 διὰ τὴν μαρτυρίαν τῷ Ἰησοῦ κ' τὴν ὑφέλειά
 μας, ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶ βίῃ τῶ
 παρέδιδε τὸν ἑαυτὸν τῷ εἰς θάνατον. Ὁδηγή-
 θηκε εἰς τυράννος κ' ἔρχοντας ὡς ὑπόδικος, ἀ-
 πὸ τὸν Δομετιανὸ ἐξορίζεται εἰς τὴν Πατμόν
 χαίρων κ' κηρύσσων παντῶ τὰ διδάγματα τῷ
 ἀγαθῷ Δεσπότη. εἰς αὐτὰ τὰ διδάγματα πει-
 θόμενοι, ὡς περιπατήσωμεν κατὰ δύναμιν ὅπως
 ὁ Χριστὸς κ' ὁ ἀγαπημένος μαθητὴς τῷ ὑπο-
 ταβόμενοι εἰς τῆς ἰδιαίτερης πατέρης μας, διό-
 τι: « εὐπειθὴς υἱὸς θεοῦ εἶναι διὰ τὴν Ἰωάνν., ὁ
 παρῆκοος εἶναι δι' ἀπώλειαν (Παροιμ. 13, 1). » Ὁχι
 μόνον εἰς τῆς σωματικῆς πατέρης, ἀλλὰ περιβό-
 τον εἰς τῆς πνευματικῆς κ' δι' αὐτῶν εἰς τὸν
 ὑψίστον Πατέρα. Διότι ἡ ἀγάπη κ' ὑπακοή κ'
 εὐπειθεια πρὸς τῆς πνευματικῆς ἀναφέρεται πρὸς
 τὸν θεὸν κ' ὅποιος ἀπειθεῖ θ' αὐτῆς προέκρῃ-
 ει εἰς τὸν θεὸν ὅπως λέγει ὁ κύριος: « ὅποιος
 ἀκῆει ἔσῃς, ἀκῆει ἐμένα, ὅποιος ἀθετεῖ ἔσῃς, ἀ-
 θετεῖ ἐμένα (Λθκ. 10, 16). » Πείθεσθε λοιπὸν εἰς
 τῆς ἡγέτες ἑσῶς κ' νὰ ὑπακούετε, διὰ νὰ μὴ ἀχάνα-
 κτῶν μ' ἑσῶς διότι εἶναι ἐπισημίον εἰς ἑσῶς, φωνά-
 σει ὁ μεγαλοκήρυξ Παῦλος, πρόθυμα νὰ ἀγαθοερ-
 χεττε, κ' ἂν λησμονήσετε κατὰ, ὁ κύριος νοί ἔλε-
 ησει ἀναπληρῶνόντας μὲ τὴν χάριν τῷ, τὶς ἀσθε-

ἰσχύς
 ἔρχις, προσταγία κ' ἰσχύς
 ὀρθόδοξων ἡ ἔρχις, προσταγία κ' ἰσχύς
 Μαρία τῶν ὀρθόδοξων ἡ ἔρχις, προσταγία κ' ἰσχύς
 ἀειπαρθενη
 χαιρε θεοτόκε

βειές μας κ' μας δέχεται ως να 'έχουμε τη-
 ρει με τελεία ἀγαθοεργία, μαλιστα όταν μᾶς
 ἰδεῖ τοιπεινωμένους δια τὰς ἐλλείψεις εἰς τὴν
 ἀρετὴν, κ' ὄχι καυχομένους δια τὴν ἀβηκίαν τῆς.
 Ὁ καθένας βας να εὐερχέται τὸν πλησίον με-
 ὅτι 'έχει. Δὲν θεραπεύεις ἀσθενεῖς με θαυμα-
 τοποιοῦ λόγο, δὲν μπορείς; μπορείς να τὸς θε-
 ραπεύεις με παρηγορητικὸν λόγο! 'Εάν ὑπηρετήσας
 μόνος σὺ, εἰς τίς ἀνάγκες τὰς, θὰ ἔχεις ὑπηρετή-
 τὸν ἴδιο τὸ Χριστό εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα, κα-
 τὰ τὸν λόγον τῶν „διακονῶν αὐτῶν“ (Λκκ:12,37)
 'Εάν γίνεις κοινωνὸς με Αὐτόν, μεταδίδοντας
 τὰ ἀπ' τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἔχεις, θὰ εἶσαι κοι-
 νωνὸς τῶν θεῶν πλῆθος κ' τῆς βασιλείας τῶν Χρι-
 στῶν, θὰ τραφεῖς με ἀμβροσία, ὡς να ἔνδυ-
 σεις κ' ἐπότιδες κ' ἔθρεψες ΕΚΕΙΝΟΝ κ' θὰ
 φορέσεις τὸ βασιλικὸ ἔνδυμα τῆς ἀθανασίας.
 Δὲν ἔχεις λόγον διδασκαλίας, παρακλη-
 σὴ πρὸς ἀρετὴν, δύναμιν ἐλέγχου πρὸς ἀπομα-
 κρύνει ἀπ' τὴν κακία κ' ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀρετὴν;
 Να γίνεις διδάσκαλος με τὰ ἔργα, ἀγαθὸς ἐρ-
 χάτης εἰς τὸν ἑαυτὸν σὺ κ' εἰς πλησίον. Ὅς λέ-
 γαν δι' ἐσέ: « μᾶς εἶναι θαρὺς ἀκόμη κ' να
 τὸν βλέπομε » (Σοφία Σοφ. 2,15). Ἄν σὺ ὁ-
 θρίσῃς κ' συκοφαντῶν, μείνε ἀπάραχος, μὴν
 ἀλλάσεις τρόπον, να εἶσαι χρηστὸς εἰς τὸν ἑ-
 αυτὸν σὺ κ' εἰς ἐκείνους, βλέποντας ὡς παρὰ-
 δεῖγμα τὸν ἴδιον τὸν Χριστὸν κ' τὸν ἠγαπη-
 μένου μαθητὴν Ἰωάννην. Βάδιζε τὴν ὁδὸν τῶν
 Κυρίων, τὴν εὐθείαν, χωρὶς ἐπιτροφῆν διότι λέ-
 χει: « Ἐάν ἐδίωξαν ἐμένα κ' ἐβᾶς θὰ βᾶς διώξῃς
 (Ἰωαν. 15,20). Ἐάν ἔτι ἐνερχεῖς κ' ὑπομένεις
 θὰ εἶσαι εἰς ὄλως φανερός ὅτι ἐνθερνίθῃσες
 τὴν θεῖαν ἀγάπην. Ἐάν ποδεῖς να ἰδεῖς με βᾶ
 σὺ βήματα θείας ἀγάπης, θὰ σὺ τὰ σποδείξω μό-
 νο βάδιζε ἀκέρατα πρὸς ἀνεύρεσίν τῆς.

«Μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ...» (Ιωαν 15,9). ἤδη ἡ λύσις ὅλων τῶν προβλημάτων.

Όταν ἐψώνοντες τὸν νῦν πρὸς τὸν Θεὸν δὲν ἀντιβῦρεβαι ἀπὸ κανένα γῆϊνον, ἀλλὰ ληθρονῶντας ἀβίαστα ταὶ πάντα χωρὶς διαλογισμοῦ, ἐν τρυφᾷ χαρᾷ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Θεοῦ κ' εὐχῆς πρὸς Αὐτόν, τότε γινώριζε δὲ τι ἔχθρες καθαρὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν κ' ὅτι μετέχεις αὐτῆς τόσο πολὺ, ὅσο παραινεται ὁ καιρὸς αὐτῆς τῆς ἐνώθεως μετὰ Θεοῦ. Όταν παλὶ εὐχεβαί πρὸς τὸν Κύριον μετὰ κατανύσῃ κ' ὀδύνη καρδίας ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ ὅς ἐχθρὸς κ' φίλος, λυπηθάντος κ' ἀγνώστου τότε γινώριζε ὅτι ἀγάπηδες ἀπὸ ψυχῆς τὸν πληθίον. Ἐάν δὲν ἐθίσῃς τὸν ἑαυτὸν ὅς ν' ἀφήγῃ τὸ θέλημα τοῦ κ' νὰ ἐκτελεῖ τὸ τῷ πληθίον, πῶς θὰ ὑπομείνῃς τὰ ἐπερχόμενα εἰς ἐξ ἀποαὐτόν; Ἐάν δὲν βαδίζεις γενναίως κ' μακροθυμῶς τὰς ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων προκαληθμένας θλίψεις πῶς θὰ προκόψῃς, εἰς τὸ νὰ ὑπερεύχεβαί τῶν ἐχθρῶν; Ἐάν μὴ ὑπακῶν εἰς τὸν λέγοντα: δίδετε τὰ διαθέσιμα ὡς ἐλεημοσύνην (Λυκαῖ, 11,40) ταὶ κρατᾷς κ' δὲν τὰ δίδεις γι' αὐτῶν; Ὅποιος πληθίον, πῶς θὰ δακρύβεις γι' αὐτῶν; Ὅποιος ἔχει ἀγάπην ἐβκόρπιζε χρήματα, ὁ λέγων ὅτι ἔχει χρήματα κ' ἀγάπην, εὐρίσκειται εἰς πλάνην. ἢ χρῆματα βτερεῖται ἢ ἀγάπην δηλ. τὸν Θεὸν πᾶ λέγει δὲν μπορεῖτε νὰ δουλεύετε θυχρόνως εἰς τὸν Θεὸν κ' τὸν Μαμωνᾶ (μαμωνᾶς εἶναι ὅτι περιβουναὶ χρήματα, ἐνδύματα, τροφῆς κ.λ.π.). Ἀδύνατον νὰ προβευχηθεῖ αὐτὸς πᾶ φυλαττεῖ ἀποθέματα διότι «ὅπου εἶναι ὁ Θεσαυρὸς ὅπου ἐκεῖ ὁ νῦς ὅπου κ' ὄχι εἰς τὴν προβευχήν. Διὰ τῶν τοιούτων ἔλεγε ὁ Κύριος: «Ὁ λαὸς μετὰ τιμᾶ μετὰ χεῖλη, ἢ δὲ καρδία τῆς ἀπέχει ἀπό μὲνα - ματαιῶς μετὰ βέβονται» Ματθ. 15,8. ἢ ἀγάπη μὲνη εἰς τὸν Θεὸν βροντή (=ὁ Ἰωάννης) βοᾷ: «Ὅποιος ἔχει πλῆτον κ' δὲν δίδει ἐλεημοσύνη, δὲν εἶναι

... ἂν δὲν σταυρῶνεβαι γιὰ τὸ Χριστὸ
 ἢ μετα σκότηθαι σταυρῶνεβας τὸς ἄλλοις.
 ἢ μετὰ σκότηθαι σταυρῶνεβας τὸς ἄλλοις.
 ἢ μετὰ σκότηθαι σταυρῶνεβας τὸς ἄλλοις.
 ἢ μετὰ σκότηθαι σταυρῶνεβας τὸς ἄλλοις.
 ἢ μετὰ σκότηθαι σταυρῶνεβας τὸς ἄλλοις.
 ἢ μετὰ σκότηθαι σταυρῶνεβας τὸς ἄλλοις.

Χαίρε θεοτόκε, ἢ ἔπα-
 νόρθωβας τῶν περόντων.

... Πάντες διὰ τὴν ἀθανάσιον, ἢ πάντες διὰ τὴν βασιλείαν.

..ἀρετή χωρίς ταπείνωση δεν είναι ἀρετή..

Εἰς αὐτόν ἡ ἀγάπη τῷ θεῷ, διότι ὅτε δύ-
ναται ἡ ἀγάπη τῷ κόσμῳ κ' ἡ ἀγάπη τῷ θεῷ
να συνυπάρχουν, ἀφ' ἧς ἡ ἀγάπη τῷ κόσμῳ εἶναι
ἔχθρα πρὸς τὸν θεόν, λέγει πάλι ὁ ἴδιος: « μὴ
ἀγαπάτε τὰ πράγματα τῷ κόσμῳ (Α΄ Ιωαν. 2, 15) »
Πράγματα εἰς τὸν κόσμον εἶναι οἱ ποριεῖς χρη-
μάτων πρὸς δὲν ὠφελῶν τὴν ψυχὴν, οἱ βαρδικές ἐ-
πιθυμίες, ἡ ὑψηλοφροσύνη κ' τὸ χήϊνο θέλη-
μα, πρὸς χωρίζον ἀπ' τὸν θεόν ὅπως τὰ ἔχον, νε-
κρώνον τὴν ψυχὴν τὴν θάπτων εἰς τὸ χρυρὸ κ'
ἀργυρὸ χῶμα πρὸς εἶναι πολὺ χειρότερα ἀπὸ τὸ
ἀπλὸ χῶμα, μετὸ ὁποῖο εἰς τὸν τάφο βκεπαῖο με-
τωδία. Ὁ δὲ χρυρὸς κ' ἀργυρὸς χῶς, ὅσον περιβό-
τερος τοποδετηθεῖ ἐπάνω εἰς τὸν νῦν τῷ κατόχῳ
τόσον δυσωδέτερον τὸν ποιεῖ, ὥστε ἡ δυσωδία
να φθαίνει ἕως ὄρανθ κ' ἀγγέλων κ' τῷ θεῷ κ'
ν' ἐμποδίζει τὸ ἔλεος κ' τὴν προβαδία τῷ θεῷ
πρὸς ἡμᾶς. Δι' αὐτὸ ὁ ἡγαπημένος ἐβταλθῆ ἀπὸ
τὸν ζωτήρα μας, να μᾶς διδάξει ὅλη τὴν ἀλη-
θεια κ' να μᾶς ἀναβτήσῃ ἀπὸ τὰ νεκρά αὐτὰ
ἔργα κ' να μᾶς προτρέψει εἰς ἔργα φωτός,
τῶν ὁποῖων ὡς κορυφῶμα παρεκτικὸ αἰωνίῳ
ζωῆς, παρβιαθε τὴν ἀγάπη πρὸς θεὸν κ' πλησί-
νον. Τὸν ἀγαπήμε κ' τὸν τιμήμε διότι μᾶς φανε-
ρωθε αὐτὲς τὶς ἀλήθειες. Ἄς μὴ πράττομε ἀδει-
φοί, ἀντίθετα ἀπ' τὸς θεῖος λόγος, ὅτε δειχνο-
ντας τὴν ἀγάπη κ' τὴν πίστη μετὰ δὲ κ' χλωδ-
βα, ν' ἀπιβτῶμε εἰς αὐτόν μετὰ τὰ ἔργα (Α΄ Ιωαν.
3, 18). Ἄν ἀγαπήμε κ' τιμήμε τὸν ἡγαπημένον ἀ-
πὸ τὸν θεὸν Ιωάννην, ὡς δεῖσομε μετὰ ἔργα τὴν ἀ-
γάπη πρὸς αὐτόν, χινόμενοι ποιητές κ' ὄχι ἀκροα-
τές τῶν λόγων τῷ, διότι ἔτι θα ἐπαύσωμεν τὴν ἀ-
αἰωνίαν ζωὴν, διατὸ χριστῷ εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει
δοῦσα θύν Πατρί κ' Πνεύματι ἀγίῳ, νῦν κ' αἰεὶ κ' εἰς
τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

«Ὁποῖος ἔχει εἰς τὴ ζωὴ αὐτῆ
ἀναπαυθῆ μετὰ τὴν
ἐπιτῆ τὴν αὐτὴν εἰς τὴν
ζωὴν τὴν ἀλλήν» (αδ.
Ιωαν. Δαμασκην-
νος)

«Ἄγιον Ὄρος
Καψάλα 2015
25-ΣΕΠΤ.
Γεώργιος Ἀλύπος

Κυριακή προπατόρων #1#

" Μνήμη προπατόρων εορτάζοντες,
δοξολογούμεν τὸν Κύριον, τὸν μεγαλύναντα
αὐτούς, ἕξ αὐτῶν ἢ Θεοτοκος, ἐκ τῆς
ὁποίας ἐβλάστησε ὁ Χριστὸς εἰς ὄχλους τῆν
Ἰωὴν κ' ἀδαίπανο - ἀνεξάντητο τρυφή
κ' βωτηρίαν αἰώνιον. Καυχῶνται οἱ

ἅγιοι προπάτορες ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ἢ Θεοτόκος,
Αὐτὰ ψάλλει ἡ Ἐκκλησία, ὁ δὲ βίχος βυναζαρίου τοῦ
Ἰωναίου προβάτει: " Χαίρετε προπάτορες, βλέποντες
ἐρχίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν."

Δόξα σοι Κύριε! Εορτή προπατό-
ρων. Μνήμη ἐπιχειρῶν Θεοῦ πρὸς ἀν-
θρώπους!! μνήμη ἀπίστιας - ἀμαρτιῶν μας..!
Πολλὴ ἢ κακία κ' ἡ μισανθρωπία τῷ δι-
αβόλου. Παρ' ὄχλη τῆν πτωχῶν. . . τῶν πρω-
τοπλαστῶν κ' τὴν τραγωδία τῶν ἀνθρώπων,
ὁ Θεὸς "καταδιώκει με' τὸ ἔλεός Τῶ",
με' προφητείας . . . με' δικαίους . . . μακροδυ-
μεῖ, δίδει ἐλπίδες βωτηρίας, Ἰησὺ ΜΕΤΑ-

ΝΟΙΑ, τιμῶρεῖ παιδαγωγικῶς. Στωργικός ὁ οὐράνιος Πα-
τήρ, δέχεται τὸν καθὲ ἀδωτον πᾶ μετανοεῖ . . .!

Χάριν τῶν ὀχλῶν ἢ ἐνός δικαίου βώζονται πολλοί.

οἱ προπάτορες με' τῆν ΠΙΣΤΗ τους, με' τὴς ἀγα-
θοεργίας, τῆν προεουχί, τῆν ὑπομονή, τῆν ἀγνή Ἰωή
τῆν ἐλεημοσύνη, τῆν ταπεινώσει, τῆν ἀνεξικακία, τῆν

Ἀγάπη ἔχιναν οἶκος Θεοῦ, φῶς - ὁδὸς τῶν
μετανοούντων. Ἀκόμη κ' οἱ ἀνεύθυνοι (ὅπως
τὰ μικρὰ παιδιὰ εἰς τῆν κατατροπή τῶν Σοδό-
μων) αἰχμαλωτίζονται εἰς τὸ θελο βχέδιο τῆς βωτη-

-2-

ρίας. Σαρκοῦται ὁ Θεὸς Λόγος καὶ
μετὰ τῶν ἑταίρῶν Ἰσραὴλ ὁ Χρι-
στὸς κατέρχεται ἡ δὴ τὴν μετὰ
τῆς ψυχῆς τοῦ εἰς τὸν Ἄδην κ'
ὧστε τὸς ἐκεῖ πιστεύσαντας. Οἱ
εὐαρεσθέντες προπατόρες, Ἀδάμ

Σὴθ, Ἐνώχ, Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ,
προφῆτες κ' δίκαιοι ἡμᾶς δείχνουν ὅτι ἡ αἰτία
τῶν κακῶν εἶναι ἡ ἁμαρτία κ' ὁ σπείρων τοῦς πο-
νηροῦς λογισμοῦς διάβολος. ὅτι ὁ Θεὸς
ἐπιτρέπει θλίψεις ἀδελφεῖς, πολέμους - βίβλους
διὰ νὰ δοκιμάζεται ἡ πίστις κ' νὰ ὑψοῦνται
μετὰ τῶν ὑπομονῆς κ' τῆς μετάνοιας οἱ ψυχές.

Ὅλοι αὗτοι οἱ πειρασμοὶ ἀκόμη κ' ὁ θάνατος -
ἀεὶ ὁ αἰχ. χρυσοτόμος - ὄνομα μόνον ἔχουν
τῶν κακῶν, εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι εὐερ-
χεβία. «Ὅσα εἶναι τὸ κακόν: ἡ ἁμαρτία κ'
ἡ Ἀμετανόησία. Σὲ καιρὸ ἀίρεθους, ὅπως
σήμερον τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κ'
ὀβριμῆς, τὸ καθήκον τοῦ ἀληθινῆς Χριστι-
ανοῦ εἶναι νὰ μὴ ἔχει κοινωνία μετὰ τῶν ἀρνη-
ταῖς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διότι γίνεται ἕχ-
θρὸς τοῦ Θεοῦ. Ἰουδαῖες ἀλλόφυκες, εἰδω-
λογατρίβες ὅπως ἡ θάμαρ, ἡ Ρααῖθ, ἡ Ρούθ
ἀρνήθηκαν τοῖς Θεοῖς τῶν κ' τὸν λαόν τῶν κ'
πιστεύσαν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν τῶν Ἰσραηλίων,

ἀξιώθηκαν - ὡς τῆς δειῆς
σωρεῖς - νὰ γίνων προχο-
νοι Χριστῶν. «Ἄς φέρομε
εἰς τὸ νοῦ ἡμᾶς, τὰ λόγια
τῆς Ρούθ πρὸς τὸν πεθε-
ρὰ τῆς τῆς Νωεμῆιν →

«Ὁ θεὸς ἔσθ', θεὸς μὲ κ' ὁ γὰρ
 ἔσθ' ἄλλος μὲ» ἢ πῶς τῆς
 Ρουθ εἰς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν
 ἐνίσχυσε ν' ἀρνηθεῖ τὰ εἶδωλα, τὰς
 χουεὶς αὐτῆς, τὸν λαὸν αὐτῆς! ἢ νῦν
 αὐτὴ ἔχινε πρόγονο Χριστοῦ. Οἱ

ἅγιοι προπάτορες μᾶς βεβαιώνουν μὲ τὴν Ἰσὴ τὸς
 ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιο νὰ εὐαρεσθῶμε θεὸν κ' ἀνδρῶ-
 πὸς, παρα' μόνο, ἢ ραθυμία μας, ἢ ἀπίστια μας, ὁ
 ἐγκωμῆσμός μας, ἢ φιλοδοξία - φιλαργυρία - κενοδοξία
 οἱ τρεῖς αὐτοὶ γίγαντες τῶν παιδῶν ποὺ χεννοῦν ὁ-
 γὰ τὰ κακά. Οἱ προπάτορες θαύταζαν τὸν
 οὐκιδιόμο - χλευάσθηκαν, διώχθηκαν, ἄλλοι θανατώδη-
 καν. Εἶχαν συνεχῶς μνήμη θεοῦ κ' προτιμῶν
 τὰ αἰώνια ἀγαθὰ τοῦ κυρίου, παρα' πρόβκαιρη ἀπό-
 λαυθῆ ἀμαρτιῶν. ὁ θεὸς

δι' αὐτῶν βοᾷ: «Μὴ φοβῶ»,
 .. μὴ φοβοῦ ὁ καθε ἀμαρτω-
 λὸς, ἔβα θεὸς ὁ δουδῶν.
 μόνον **ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΝ!!**

ὁ ἀπόστ. Παῦλος λέγει ὅτι
 δικαιοσύνη θεοῦ φανερῶνε-
 ται μὲ τὸ εὐαγγέλιον. ὁ

Μωσαϊκὸς νόμος μόνον εἰς Ἰσραὴλ ἔδωκε, τὸ
 εὐαγγέλιον εἰς ὅλους. ὀνομαῖται εὐαγγέλιον δικαιο-
 σύνης, διότι πάντας ὁμοίως φωτίζει. εἰς τὴν Πα-
 λλαὶ Διαθήκῃ δὲν ἦτο δικαίᾳ ἢ κληθῆς, ἀλλὰ οἰκο-
 νομικῆ, ἐτοιμάσθη δια' τὴν πίστην εἰς Χριστόν.
 Δικαιοσύνη εἶναι ἢ ἔγωγα ἔργων κ' τοῦ δουλῆ
 κ' τῶ ἐλευθέρῳ, κ' θαρβαίρῳ κ' ἔλληνοσ κ' ἀνδρὸς
 κ' γυναικός. Δουλεῖα ἐφέκνυθε ὄχι ἢ φόβῳ ἀλλὰ
 ἢ προαίρεσί, τὴν δουλεῖα χεννᾶ ἢ ἀμαρτία →

«ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-
 τίαν δόλος ἔστί τῆς
 ἁμαρτίας». Πρὸ τῆς
 παρθένου τῷ Χριστῷ
 ἐθαβίλευε ὁ διάβολος,
 ἢ ἁμαρτία κ' ὁ θάνα-
 τος ὁ βασιλεὺς ἀπα-
 τῶσε, ἢ ἁμαρτία ἐδόραζε,
 ὁ θάνατος ἐδάπτει. «ὁ
 κύριος ἐθαβίλευσε κ' ἐνεδύθη
 εὐπρέπεια» - λέγει ὁ Δαυὶδ.

Εὐπρέπεια

λέγει
 τὸ
 ἀνδρῶ-
 πιν ὁ
 θῶμα
 πρὸ
 ἐνεδύ-
 θη ὁ
 λόγος.

Αὐτὸ τὸ ἀναμαρτυρῶ θῶμα
 ὁ προφήτης ὀνομάζει ἔνδυμα.
 Ἀρχιερεὺς ὁ ζωτὴρ ἡμῶν, ὄχι
 κατὰ τὴν θεότητα, ἀλλὰ κατὰ
 τὴν ἀνθρωπότητα. Ἄνω ὁ
 Χριστὸς θῶμα ἑαυτοῦ θεῶ κ' ἀρχι-
 ερεὺς κατὰ τὴν ταῖν Μελλ-
 θεδέκ, προφύρων τὸ θῶμα τὸ
 κ' τὸ Αἷμα τὸ (θεῖα κοινωνία)
 εἰς ζωτηρία τῶν πιθῶν κ'
 τῶν αἰώνιων κ' ὄχι κατὰ
 τὴν ταῖν Μωβαϊκῆς λατρίας
 μέ δουξίες τῶν.

Οἱ τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ
 ἐμνημόνεον τῷ Ἀβραάμ

-4- πρὸ μόνος δὲν προκυ-
 νῶσε τὰ εἶδωλα, δὲν ἀκο-
 γάθησε τὸ πηλὸς τῶν
 ἀβεβάντων. Ἐμνημό-
 νεον λῶτ πρὸ παροι-
 κῶσε βτα Σόδομα ἀγ-
 γα ἦτο μακροῖν τῆς
 ζωῆς τῶν ἁμαρτω-
 λῶν ἐκείνων.

Τὴν σφραγισμένῳ
 κάμινον ἐβλεπον

κ' ἐφαγον τὸν

θεῖον λόγον:

«ὡς δοκιμά-
 ζεται χρυ-
 θὸς εἰς τὴν

κάμινον, οὕτω

κ' οἱ πίθῳ

μέ τῆς θλι-
 ψεις».

ὁ

Ναβουχοδονόσορ

ἀπειλεῖ, ὀμιλεῖ

ὁ πηλὸς, ὁ πηλ-
 ῶτος κ' θεὸς μα-
 κροθυεῖ. Οἱ

τρεῖς παῖδες

ἀναφωνοῦν:

«τὸς θεὸς ἔσθ

ὡ βασιλεῦ,

δὲν λατρευό-
 μεν κ' τῶν

εἰκόνα ἔσθ, δὲν

προκυκνῶμεν»

ὦ! τὰ παραδόξων. τὸ πῦρ τὼς
 ἔξω τὼς καμίνου φλέγει, τὼς
 παῖδας δροβίσει.. διαφυλάττει
 ἀθλαθεῖς. Δια νὰ μὴ νομι-
 θῶν οἱ ἀπίστοι τὼς τρεῖς
 παῖδας θεῶς - δια τὸ θαῦμα -
 δια τὸτο θυναριθμοῦν τὼς

ἑαυτὼς των εἰς τὸν ὕμνον λέγοντες : « εὐλοχεῖτε
 Ἀνανία, Ἄζαρία, Μιθαιή τὸν κύριον » . Δέν ἐπέ-
 τρεφε ὁ θεὸς νὰ ριφθῆ κ' ὁ Δανιήλ εἰς τὸν
 καμίνον, διότι ἐρμηνεύε τὸ θαυμάσιο ὄνειρο, ὡς
 θεὸν ὁ Ναβουχοδονόσορ τὸν προβκύνεθε κ' τὸν
 ὠνόμαθε Βαχταῖαθ (ὄνομα ἑνὸς ἀπ' τὼς
 πολλῶς θεῶς πρὸ γάτρευαν) δια νὰ μὴ νομι-
 θῶν ὅτι ὁ θεὸς Βαχταῖαθ ἔδωκε αὐτοῦ ῥηθῆ κ'
 δέν ἐοφλέγοντο . Δια τὸτο μόνο οἱ τρεῖς παῖ-
 δες ἐρριφθῆσαν εἰς τὸ πῦρ .

Σήμερα τὸ πῦρ τὼς ἀμαρτίας κ' τὰ αἴτια αὐ-
 τὼς πολεμῶν τὼς χρισταίνους . Πανοσιλία, νίκη
 κατα τὸν ἐχθρὸν ἢ ταπεινωθῆ, ἢ ἀχνεῖαι ἢ
 ΕΥΧΗ κ' κυρίως ἢ Μυστηριακή Ζωή . Ἄς

γίνετα ἢ ψυχὴ μας με τὸν
 Μετανοία κ' τὸν τήρηθῆ τὸν
 ὀρθοδόξων παραδόσεων ὅσο
 κ' καθαρότερη μετέχοντες
 τὸν οφρικτὸν Μυστηρίων,
 θεοῦ σώματος κ' Αἱματος .
 « ἔτσι πάντοτε δια γεννάται
 ὅτις ψυχὴς μας ὁ θεὸν-
 ὄρωτος .

« φάτνη Βυζαντινὴ ἢ ψυχὴ
 παντοτινὴ ἑορτῆ . Ἀμήν . »

Κυριακή πρό τῶν Χριστουγέννων.

« και καλέσθαι τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἐμμανὴλ, ὃ ἔστι μεθερμηνεύομενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. »

Αὐτὰ τὰ λόγια τὰ εἶχε πεῖ 800 περίπου χρόνια πρό Χριστῷ ὁ Ἡβαΐας, συγκεκριμένα εἶπε : « Ἴδού ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει κ' τέξεται υἱόν κ' καλέσθαι τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἐμμανὴλ... » « Αὐτὸς δώθει τὸν λαόν αὐτῷ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῷ... »

Ἡ παρθεσία τοῦ θεοῦ βίως ἀνθρώπου ἔγινε προοδευτικά δηλ. βτὴν ἀρχὴ ἢ δημιουργία ἢ ἴδια τὸς ἔλεγε ὅτι ὑπάρχει θεός παντὸς γύρω σας κ' πάνω σας· γιατί ὁποιος βλέπει τὴ δημιουργία (πρό πάντων τότε πῶ ἦταν καθαρὴ) δοξολογεῖ τὸν θεόν, πηγαίνει ὁ νῶς τὸ ἀμέσως βτὸν δημιουργό. Μετά ἀπὸ αἰῶνες ἐδόθη ὁ Νόμος ἀπὸ τὸν θεό βτὸ Μωϋσῆ, ἦταν βὰ νὰ ἔλεγε ὁ θεός : Ἴδὲ εἶμαι ἐνώπιόν σας. Ὅπως μίλαγε βτὸ Μωϋσῆ. Μετά ὅταν ἦρθε ἡ χάρις, ἔγεννηθῆ ὁ Χριστός, τότε ἐκκίνησε ἐν ἡμῖν, πῶ βημαίνει ἦλθε ἀνάμεσά μας κ' ἔκανε πράξη κ' μέ τὸ λόγο τὸ αὐτό πῶ εἶπε : Ἴδὲ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν παύσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας ἕως τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων θα εἶναι ὁ Χριστός μαζί μας. Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι Σῶμε βὰ νὰ μὴν ὑπάρχει ὁ θεός. Κάνομε σχέδια χωρὶς νὰ τὸ λαμβάνομε ὑπ' ὄψιν μας κ' ὄδο περνῶν οἱ αἰῶνες μάλιστα βτὴν ἐποχὴ μας πῶ ἔχει γίνει τελείως ἐποχὴ ἀποστασίας ὅπως λέει ὁ ἀπόστ. Παῦλος ἢ ὅποια προμηνύει τὸν ἐρχομό τῷ τέλει διότι λέγει πρὸς θεσσαλονικεῖς, ἂν δὲν ἔρθῃ πρῶτα ἢ ἀποστασία δηλ. ἢ διάλυση κάθε πίστεως κ' ἠθους, τὰ πάντα νὰ διαλυθῶν, δὲν θ' ἔρθῃ ὁ ἀντιχριστός. Γιατὸ βὰς προετοιμάσω ὅτι πρῶτα θ' ἔρθῃ ἢ ἀποστασία κ' κατοπιν θ' ἔρθῃ αὐτός.

« Τὸ μεθ' ὑμῶν ὁ θεός », οἱ ἄνθρωποι σήμερα τὸς ἀρέσει νὰ τὸ ἐρμηνεύουν, μεθ' ἡμῶν τὸ χρῆμα, ἢ ἔξοβία, ἢ φιλία μέ τὸς μεγάλους τῆς γῆς... θείων νάχων αὐτῇ τῇ παρέα, ὄχι τὸ Χριστό.

Εἰς τὸ εὐαγγέλιο σήμερα ἐνῶ φαίνεται μία ἀ-

ἀκτιβὸς συμπλαστῶν ὀρθοῦν θρόνον Παναγίου Τινεῦμα, φωτίτων ἡμῶς.

Δόξα σοι ὁ θεός. ἄχ' ἰα Τριὰς ὁ θεός, ἐχέγον ἡμῶς.

παρίθμησι ὀνομάτων, ὁ ἀγ. χρυ-
 βόστομος ἔχει ἀφιερῶσει ὀμιλίαι ἐπὶ ὀμιλιῶν γι' αὐτό,
 ν' ἀναλύει τί βημαίνον αὐτὰ καὶ ὀνόματα. Μόνο γιὰ
 τὸν Ἰωσήφ νὰ πάραμε, αὐτὸς ὁ δίκαιος πρὸ ἑτάχθη
 ἀπὸ τὴν θεία Πρόνοια νὰ προβατεύει τὴν Παρθέ-
 νο, διότι τὸ σχέδιο τῆς θεᾶς ἦταν νὰ γεννηθεῖ ἐκ παρ-
 θένης. "Ὅταν τὴν ἐβλέπαν ὅτι ἦταν ἔγκυος, παρθένης
 οὐδα (ὑπάρχουσα), θά τὴν λιθοβολῶσαν. "Ὅταν τὴν εἶ-
 δε ὁ Ἰωσήφ πρὸ ἦταν ἀρραβωνιαστικός της, πολὺ βε-
 νοχωρήθηκε, ἀλλὰ δίκαιος ὢν, δὲν εἶχε φθόνο ὅπως
 οἱ Γραμματεῖς κ' Φαρισαῖοι κ' πολλοὶ ἀπὸ μᾶς πρὸ χαί-
 ρονται ὅταν βλέπουν πτώσεις ἄλλων ἀνθρώπων διότι
 μέσα τῆς λέει μιὰ φωνή, ἔγώ εἶμαι καλύτερος δὲν ἔ-
 κανα αὐτὰ, γι' αὐτὸ μᾶς ἀρέσει νὰ κατακρίνομε.

Ὁ δίκαιος Ἰωσήφ ἠθρολήθη λάθρα ἀπολύσει αὐ-
 τὴν. "Νὰ τὴν παῖσι κάπως κ' νὰ τῆς πει: φύγε τώρα ἔ-
 γώ δὲν σε προδίδω... Γιατί θὰ τὴν λιθοβολῶσαν, ἀλλ'
 ὁ θεὸς δὲν ἐπέτρεψε αὐτό, διότι ἔφανε δτόν ὕπνο τῆς
 κ' τῆς εἶπε: "πρόβεςε, τὸ παιδί πρὸ θὰ γεννηθεῖ εἶ-
 ναι ἐκ θεᾶς.. νὰ παραλάβεις τὴν γυναῖκα σε."

Ἐπὶ τὸν Ἰωσήφ παίρνομε μεγὰλα παραδείξ-
 ματα πῶς νὰ συμπεριφερώμεθα κ' ἀπέναντι τῶν
 ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων, νὰ εἴμεθα ἐπιεικεῖς, νὰ τὰ
 καλύπτουμε (τὰ βφάλματά τῆς) νὰ μὴ κατὰ εὐπολεύ-
 ουμε διότι θὰ πάθουμε πολὺ χειρότερα ἂν μᾶς ἀ-
 ρέσει νὰ χαιρώμεθα με' τὴς πτώσεις τῶν ἄλλων.

Ἐπὶ τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο θγάψουμε κ' ἄλλα.
 Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἔγραψε τὸ εὐαγγέλιο
 διὰ τῆς ἑβραίων χριστιανῶς (τὸ ἔγραψε εἰς τὰ
 ἑβραϊκά, μετέπειτα μεταφράστηκε εἰς ἑλληνικά) ἔπρε-
 πε νὰ τῆς πείσει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ προφητευθεῖς
 διὰ μέσθ τῶν αἰῶνων ἐκ φυλῆς Ἰσραὴλ, ὅπως ἦταν κ' ὁ
 Ἰωσήφ κ' ἡ Μαρία - ὅπως λένε κ' τὰ βιβλία.

εἰς τὰ ὀνόματα (γενεαλογία) ἀναφέρονται κ'
 πόρνες κ' ἀνήθικοι ἀνθρώποι, ἄλλο μεγὰλο διδαχ-
 μα νὰ μὴ κωχώμεθα γιὰ τὴν καταγωγή μας, τί ἦταν
 ὁ πατέρας μᾶς κ.λ.π.

Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγενήθη, παιδίου νέου, ὁ πρὸ αἰῶνων θεὸς δοξᾶ σοὶ.

θεὸς τὸ τεκεῖν ἡ δειμήτηρ Παρθένος, τί ἄλλο καινὸν εἶδε ἡ κτίσις.

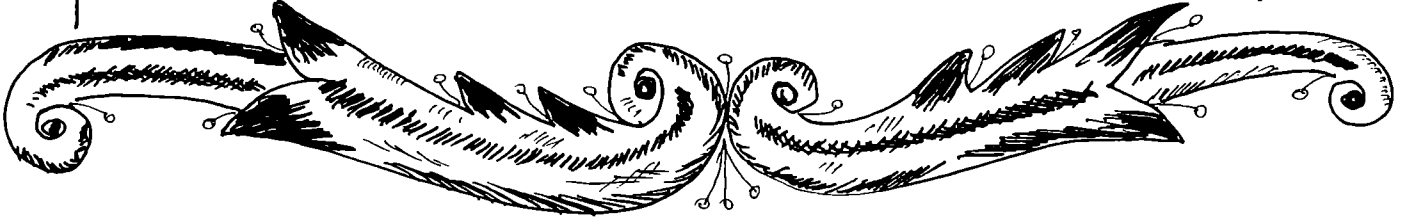

μπορεί να ήταν ο πατέρας ο οποίος χειρότερος ληστής κ' ού να βαι άγιος ή τό αντίθετο, εκείνος άγιος κ' εβύ ένα τίποτα.

Απ' τά ονόματα λέει : ο Ιάδας εκ τής θάμαρ έκανε δύο παιδιά. Η θάμαρ ήταν νύμφη τής Ιάδα, ο οποίος είχε τρία παιδιά, πάντρεψε τόν πρώτον με τή θάμαρ, αλλά πέθανε άμέσως. Κατά τόν εβραϊκό νόμο έπρεπε ο δεύτερος, ν' αναβτήθει σπέρμα. Τήν πήρε ο δεύτερος, αλλά ήταν πονηρός δέν ήθελε να κάνει παιδί δια' τώ τών εδανάτωβε ο θεός. Ο Ιάδας όταν είδε αυτό δέν έδωσε τό τρίτο παιδί τή φοβήθηκε μήπως πεθαίνει κι' αυτός, ήταν κ' μικρό δέκα χρονών. Τής ειπε μείνε σπιτι οδ κ' όταν γίνει 19-20 χρονών θα βας παντρεύωμε. Αύτη έκανε σπομονή - πέρασαν τά χρόνια, αλλά τίποτα.. τότε ή γυναικεία πονηρία μπαίνει βέ' εφαρμογή. Ντύνεται ώραία κ' περίμενε τόν Ιάδα πδ πήγαινε να κδρέψει τά πρόβατά τδ (ή γυναίκα τδ είχε πεθαίνει).. όπως είχε σκεπάσει τό πρόσωπό της πδ να φανταστεί οτι ήταν ή νύμφη τδ. Συμφώνησαν να κοιμηθδν μαζί, ο Ιάδας θα τής έδινε ένα πρόβατο, εκείνη τδ ζητησε ως αρραβώνα (για τήν υπόσχεση) τό δαχτυλίδι τδ κ' τό ραβδί τδ. Έκοιμηθδσαν, έβτειλε μ' έναν σπηρέτη τδ τό πρόβατο, αλλ ή θάμαρ είχε φύγει απ' τόν τόπο εκείνο.. Όταν μετα' από μήνες τήν είδαν έχκυο, οί συγγενείς της έτοιμάζοντο να τήν λιθοβολίσδν. Τότε ή θάμαρ ειπε, ο' όποιον ανήκει τό δαχτυλίδι κ' τό ραβδί απ' αυτόν είμαι έχκυο. Τότε ο Ιάδας ειπε : έχω έχω τό κρίμα, αορήστε τήν. Καταλάβατε λοιπόν απο πδ ο θεός έχεννήθη ! απο γυναίκες πδ δέν ανέφερα κι' άλλες πόρνες κ.λ.π. μέγα απο τόν κύκλο ανθρωπίνων ταπεινοτήτων ο θεός απ' τό άμαραντον άνθος της παρθενίας έτέχθη εκ τής θεοτόκδ ... Σήμερα μάς πιάνει άχος κ' άγωνία αν θα βωθδμε.. ο θεός όμως έβαρκώθη δια' να βώβει τόν λαόν αύτδ. Ποιός είναι ο λαός αύτδ;

— Χριστός γεννάται, Χριστός επί της, ο ψώθητε σδη. άγιοι γινεθε....)

Μυστήριο! Θεός επί της! κ' Παράδοξον! κ' Μυστήριο

Λαός Θεῦ δὲν εἶναι αὐτοί πᾶ
 θῆκαν ἀπ' τὸν Ἀβραάμ, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ διαβίτρο-
 φή τῶν Ἑβραίων ὅτι αὐτοὶ εἶναι ὁ ἀγαπημένος λα-
 ὸς τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τότε πᾶ εἶπε ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβρα-
 ᾶμ „ἐν τῷ σπέρματι σο εὐλογηθήσονται πάντα τὰ
 ἔθνη τῆς γῆς, κ' ὅσοι σο με πιστεύσων σο εἶναι λα-
 ὸς Με. Ὁ Ἰβραήλ, εἶναι ἔξω ἀπ' τῆ χάρι, ἔξω ἀ-
 πό τὴν εὐλογία κ' δὲν εἶναι καθόλου λαὸς τοῦ Θεοῦ!

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς τὸς εἶπε, εἶδτε λαὸς τοῦ
 Διαβόλου, πατέρα ἔχετε τὸν διάβολο.

Γιὰ νὰ εἶμασθε λαὸς τοῦ Θεοῦ, πρέπει
 νὰ ἴδμε ὅπως πιστεύσμε, νὰ μὴν ἔχμε ἀποκρι-
 θία κ' ὅπως λέει ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Παλα-
 μαῖς, αὐτὸ πᾶ μᾶς λείπει νὰ τὸ συμπληρώσμε
 διὰ τῆς **Μ Ε Τ Α Ν Ο Ι Α Σ** !

Νάχμε **ΜΕΤΑΝΟΙΑ**, διότι ὁ

Θεὸς αὐτὸ θέλει. Ὅσες ἁμαρτίες κ' ἂν ἔχει ὁ ἄνθρω-
 πος ὅταν θ' ἄχει πραγματικὴ μετάνοια, τὰ καλύ-
 πτει ὅλα. Μία νᾶναι ἡ ἀγωνία μας κ' ἡ ἐπιθυμία
 μας νὰ εἶμεθα „λαὸς Αὐτοῦ“. Δὲν εἶναι μακριὰ
 ὁ Θεὸς γιὰ νὰ εἶμασθε λαὸς αὐτοῦ βαρκῶται καθε
 Κυριακὴ εἰς τὴν ἁγία Τράπεζα ὅλο τὸ μυστήριον τῆς
 οἰκονομίας πᾶ ἔκανε ἀπ' τὴ γέννησιν ἕως τὴν ἀνά-
 βτασιν ἔπαναλαμβάνεται βέ καθε θεία λειτουργία.

Μακάριοι οἱ πιστεύοντες κ' μετὰ πόθου πα-
 ρακολουθῶντες τὴν θ. λειτουργία. Μακαριώτεροι
 αὐτοὶ πᾶ μετέχων τῶ μυστικῶ Δείπνῳ κ' ἀπο-
 δεικνύεται περιτράνωσ ὅτι πράγματι εἶναι λαὸς
 τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχων μία βεβαιότητα ὅτι κ' ἐδῶ
 λαὸς τοῦ Θεοῦ κ' ἐκεῖ ἀγαπημένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἐν
 τῆ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας εἶθε ὅλοι νὰ ἀζιῶ-
 θῶμε. Ἀμήν !!

(ὁμιλία ἑερομῶν.
 Θεοδώρητος)

Διὰ χειρὸς Γ. Ἀλυπίου
 Καψάλα

Ἐλπίδος 20-12-2015

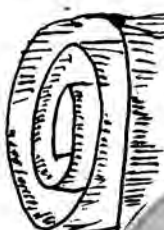
Ἡ Παρθένος ἑμέρον τὸν σπέρματιον τί κτεῖ

ἰσχυροῦς ὁ σοφὸς ἄνθρωπος μετὰ ποιμένων

Ὁμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν πρὸ
τῶν Χριστουγέννων (τοῦ Σερομοναχῆ
Θεοδωρίτου - ἀχιορείτου) - 1 -

"Καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτῷ Ἰησοῦν."
Σήμερα θα προέ-
ξαστε ἐπὶ μέγαλο γε-
νεαλογικὸν κατάλογο,
πᾶ εἶπε τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ
πᾶ καταΐεται ὁ Χριστός, ὅλα τὰ ὀνόματα
ἦταν μία παρέλαθον ἀνθρώπων πᾶ δὲν δει-
χνεὶ τιποτ' ἄλλο παρὰ τὴν μεγάλην Α-
γαπήν τῷ θεῷ διαμέθ τῆς ἱστορίας
καὶ τὸ λέω αὐτὸ διότι πολλοὶ ἐξ

Ὁ βασιλοῦν,
ἀλλ' ἐπέβη τὸς χάρις
καὶ γένετο.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὡς θέλεις καὶ ὡς θέλεις
ἐγέννησόν με τὸν ἀμαρτωλόν.

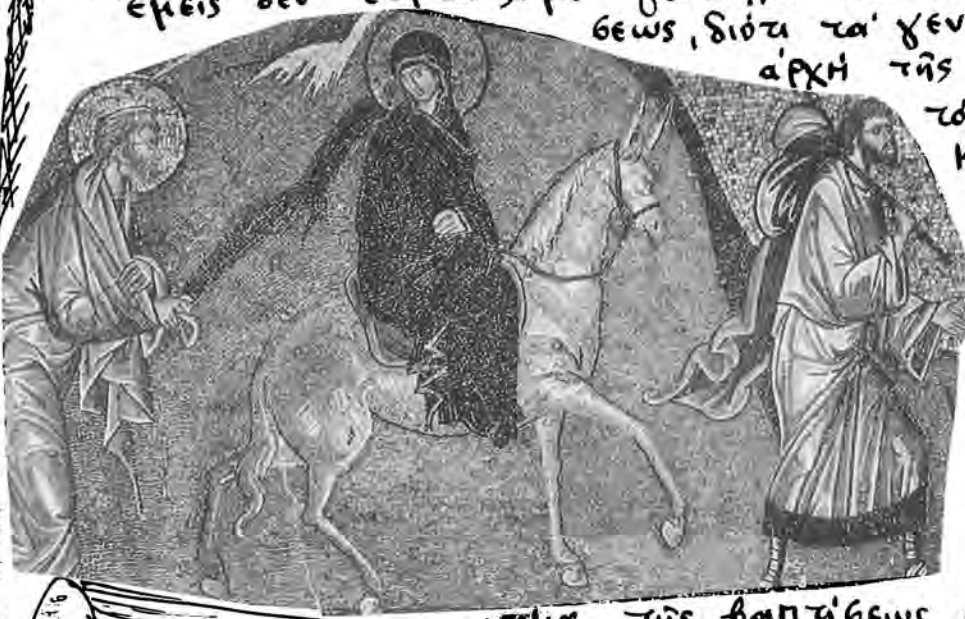
ὁ Χριστός δὲν φοβήθηκε - ὅπως ὁ ἥλιος, ἢ ἀκτι-
να δὲν μολύνεται ὅταν φωτίζει λάσπες ἢ ἀκαθαρ-
σίες - ἔτσι κ' ὁ Ἰησοῦς διαμέθ ὄλων αὐτῶν ἔφθα-
σε μέχρι τὸν Ἰωσήφ κ' τὴν Μαρία ἐκ τῆς ὁποίας
ἐτέχθη. Τὰ ὀνόματα αὐτὰ τὰ κρατῶσαν ὄχες οἱ
οικογένειες, καθε φυλὴ χωρίζεται, διότι ἔχον τὴν μεγα-
λὴν ἐλπίδα, μήπως ἀπὸ τὴν οικογένειαν τῆς γεννηθῆ
ὁ Χριστός. Περὶ μέν τὸν μεββία κ' ὑπῆρχαν καὶ
βτα βπίτια τῆς κ' τὰ ἀρχαία τῆς φυλῆς τῆς. εἶπε ὁ
ἀγγελος αὐτὸ τὸ λόγον: "Καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῷ
Ἰησοῦν," τὸ εἶπε ἐπὶ τὸν Ἰωσήφ, ἐπὶ τὸν
ἕπνο τῶ, ὅταν τὸν εἶδε νὰ ἔχει
ταραχθῆ παρὰ πολύ, ἐπειδὴ εἶδε
ἔχον τὴν Μαρία - κ' ὁποῖδὴ πα-
τε νὰ ἦτο θα ἔταρα ββετο -
τὴν Μαρία τὴν παρέλαθε ἀπὸ τὸ
ναὸ, ἀγία τῶν ἀγίων κ' δὲν μπο-
ρῶσε νὰ ἐξηγήσει πῶς ἔγινε αὐ-
τὸ, κατὰ τὸ νόμον θάπρεπε νὰ πεῖ
"πάρτε τὴν κ' λιθοβολεῖτε τὴν,"
ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν δίκαιος κ' δὲν
τὸ ἀντέχε ἡ καρδιά τῶ, ἠθέλε νὰ
τὴν διώξει κρυφά, κ' τότε ἔφανη ὁ
ἀγγελος ἐπὶ τὸν ἕπνο τῶ κ' τῶ εἶπε νὰ
μὴ δείχῃται κ' νὰ παραλαίβει τὴν →

Μαρία διότι τὸ ἐξ αὐτῆς γεννηθὲν ἅγιον ἔστι κ' ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἔχει βυβ-
ληφθεῖ κ' ὁμολογῆται ὡς ἁγία καὶ ἁγία. Κατέβη τὸ ὄνομα τῆς Ἰησοῦς. Καὶ πρᾶγματι βε-
βη ὁκτώ ἡμέρες ὅταν πῆγε εἰς τὸ
νόστον ἔτι τὸν ὄνομα.

τὸ ὄνομα Ἰησοῦς σημαίνει ἀπὸ τῆς ἑβραϊκῆς ζωτῆρ, εἶναι ἓνα ὄνομα πᾶν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πρᾶγματικότητά, διότι ποῖος εἶναι ὁ ζωτῆρ τῆς κόσμου, ὁ Ἰησοῦς! κ' ὅτι ὄνομα τῆς Ἰησοῦς ἡ ἐκκλησία πορεύεται κ' μεγαλύνεται διαμέσθ τῶν αἰώνων, δίνει τῆ χαρὶ, εἶναι ἡ ἀβρίδα ἀλλὰ κ' τὸ δόρυ ὄλων τῶν νοη-
τῶν κ' φονερῶν ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίας. Χιλιάδες ψυχὲς ἁγίων ἔχοντας εἰς τὴν χεῖρα τὸ ὄνομα τῆς Ἰησοῦς εἶναι εὐτυχισμένοι κ' εὐλογημένοι αὐτὸς πᾶν ἔχει δια-
βάσει τις περιπέτειες ἑνὸς προβλημάτων, αὐτὸ τὸ ρω-
βικό βιβλίον ἔχει μεταφραστῆ εἰς ὅλες τῆς γλώσσες τῆς κόσμου, κ' δείχνει τὴν αἰγνία μιᾶς ψυχῆς γιὰ νὰ μαθή τῆς ὠφέλειαν παίρνει ἀπὸ τὸ: «κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιὲ τῆς θεῶν, ἔλεησόν με». Ὅπως ὁ Ἰησοῦς ἔχει ὄνομα κ' ἡμεῖς ἔχομε. Ὁ Χριστιανὸς ἔχει δύο ὄνόματα, τὸ ἓνα ὅτι εἶναι «Χριστιανός», οἱ μαρτυρὲς παλαιὰ ὄταν τὸς ρωτῶσαν, πολλοὶ ἔλεξαν «Χριστιανός εἶμι», τίποτα ἄλλο, ἀπὸ πού εἶναι (ρωτῶσαν) «Χρι-
στιανός εἶμι» κ' ὠδηγεῖτο εἰς μαρτύριο. Ἡμεῖς ἔ-
χομε κ' τὸ ὄνομα «Χριστιανός» κ' τὸ βαπτιστικὸ μας, ἡμεῖς δὲν ἔορτάζομε γενέθλια ὅπως οἱ ἄλλοι τῆς δὲ-
βου, διότι τὰ γενέθλια εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδοκίας μας εἰς τὸν κόσμον αὐτὸ τῆ
κλαυθμῶνος, πᾶν εἶ-
ναι συνέχεια ἀμαρτίας, δὲν εἶναι κατὶ πα-
νηγυρικό, δεί-
χνει ἀκριβῶς τὴν πτωχίαν μας κ' τὸ ὄνομα πῆ-
ραμε ἐν τῆ ἀ-
παρχῇ τῆς πτω-
χίας, ἐνῶ τὸ ὄ-
νομα τῆς βαπτίσεως εἶναι τὸ ὄνομα τῆς ἀναγεννήσεως →

ὄνομα τῆς βαπτίσεως εἶναι τὸ ὄνομα τῆς ἀναγεννήσεως →

ως από κεί κι έπειτα βτήν κο
 λυβήθρα έταόρημεν κ' ανέ-
 βτημεν με τώ χριστώ κ' τ' όνο
 μα πάντα ενός έορταζόμενδ ά-
 χισ πρέπει νάχουμε δεύτερο φύ
 λακα άγγελο όπως έχουμε τόν
 άγγελο .. γιαυτό λέμε να παί-
 ρυθμε όνόματα χριστιανικά, να
 μη έχομε π.χ. Πατροκλος κ' Ο-
 συββέας πδ δέν έορτάζυν κ'
 δέν έχυν καμία βχεβη με τώ
 χριστιανισμό για να τυχουμε
 μίμηση να τόν μιμήμεθα για
 προπαθόμε ό όλη μας τί ζω
 ή, να τού όμοιαθόμε να τόν έ-

χομε προβάτη κ' παρηγορο . ό Ιωβήφ ήτο ό βυβε-
 χής προβάτης τής κυρίας θεοτόκας .. μέχρι δωδεκαετής
 πδ ήταν ό κύριος έμφανίτεται ό Ιωβήφ βτα εύαγγελία,
 από κεί κι έπειτα χάνεται κ' άβοφαώς β τις ήμέρες τώ
 παθους δέν ζυβε ό Ιωβήφ, γιατί ήταν αδύνατο ό χρι-
 στός ν' αφήθει τήν παναχία β τόν Ιωάννη κ' όχι β τόν
 Ιωβήφ . Μεγάλος άχιος, δικαιοτάτος ό Ιωβήφ .. θαν-
 μαίζουμε τήν ανεξικακία τώ, τήν αγαθωβύνη τώ, διότι
 ήταν εκλεκτή ψυχή, για να τόν διαλέξει ό θεός προβά-
 τη τώ γιυ τώ, "όταν οι έβραίοι έκαυχώντο ότι
 είναι λαός τώ θεώ κ' ότι κατήγοντο εκ τώ Αβραάμ,
 έμεις δέν έχομε καμία καυχμή β τ' όνομα τώ Αβρα-
 άμ, ή καυχμής μας είναι ότι είμεθα χρι-
 στιανοί κ' ακολουθόμε τώ θέλημα τώ θεώ

κ' όπως λέγει ένας μεγάλος άχιος "προ-
 βαθόμε να τηρήθμε τώ θέλημα
 τώ θεώ για να είμαθε χριști-
 ανοί έρω κ' λόγω κ' τώ έλ-
 λείπον σίνα πληρύντες δια
 τής μετάνοιας"
 "Ότι δέν μπορούμε να
 τώ κατορθώθμε κ'
 όβες πώδεις έχομε
 τώ συμπληρώθμε
 δια τής μετάνοιας
 Αυτή είναι ή με-
 γαλήν άρετή, μαζ
 αξιώθε ό κύρι-
 ος δια μέυ τώ μυκτηρις αυτό ναί

συπεραχία θεοτόκε, βωβον ή μās.

Μπορώμε πάντοτε να' ευηπορευόμεθα
εις τὸ θέλημα τῷ, διότι βάν ἄνθρωποι πέφτουμε
ἀλλὰ ἕνα Χριστὸ λατρεύομε κ' τ' ὄνομά τῷ δο-

-4-

ξάζομε κ' παχὶ δια' τῆς με-
τανοίας συνεχίζομε τὸν ἀ-
γῶνα . ὁ ἄγγελος βτόν ἰω.
βήφ πρόσδεθε μετὰ τὸ ἰκα-
λέθει τὸ ὄνομα Αὐτῷ Ἰησοῦν,
τὸ : « Ὁὗτος βῶθει τὸν λαόν
Αὐτῷ . Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς θα βῶθει
τὸν λαόν τῷ, τότε λαός τῷ ἦτο
τὸ Ἰσραήλ, τῶρα λαός τῷ εἶναι
ὅλοι πῶ φέρνν τ' ὄνομα τῷ, οἱ
Χριστιανοί . κ' ὄχι αὐτοὶ πῶ φέ-
ρνν τ' ὄνομα τῷ Χριστιανῶ - γιατί
κ' οἱ καθολικοὶ κ' οἱ Προτεστάντες
ἔχόν τ' ὄνομα τῷ Χριστιανῶ, ἀλ-
λά δέν εἶναι λαός τῷ Ἀπό τὴν
ῶρα πῶ ἔρχεται ἡ οἰρέβη, χω-
ρῖζει ἀπὸ τὸν θεόν, γι' αὐτὸ ὁ
αἰχ' Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας ὅταν
ὁ Ἄρειος κήρυττε ἐναντίον τῷ
Χριστῷ, εἶδε ἐκεῖνο τὸ ὄραμα
τὸν κύριον ὡς νήπιον, ἦταν βχι-
θμένος ὄλος ὁ χιτῶνας τῷ κ' ρῶ-
τῆθε : « Ποῖός βούβκιθε τὸν
χιτῶνα; » κ' ἀπάντηθε : « Ὁ
Ἄρειος » . Ἄρα γε μόνο οἱ ὄρ-
θόδοξοι Χριστιανοὶ εἶναι λαός
Αὐτῷ κ' πάντοτε με' τὴν προ-
ὑπόθεθι νάβναι ἐν μετανοία

Αὐτὴ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ κ' ΑΓΙΑ ἀρετὴ ἡ ΜΕΤΑΝΟΙΑ
πῶ μᾶς κάνει λαόν τῷ θεῷ και βήμερα
και ΠΑΝΤΟΤΕ κ' βτὴν Βαβιλεῖα
τῶν Οὐρανῶν.

Δόξα τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν !

Τέτρωμαι τῷ πόδι βθ Μαριαῖμ

«Εν τῇ μελέτῃ μου
ἐγκαυθῆσεται πῦρ»
(Ψαλμ. 38).

«Ἄγαθόν μέγα,
τὸ καταφεύγειν
αἰεὶ ἐπὶ τὴν τῷ
θεῷ Μητέρα»

Φέρετε τὸν ἴδωσ τὸν θεόν; Ἀγίασον θεωτῶν!

«... ἔχε θυβολὴν, ἀδελφέ, εἰς τὰς πέντε
αἰσθηθεὶς ὅ, εἰς τὸ νὰ μὴ βλέπεις ἢ νὰ λα-
λεῖς ἢ νὰ κινεῖς τὰς χεῖρας, ἢ νὰ περπατεῖς
τεταραγμένα, ἀλλ' εἰρηνικά κ' εὐτακτοί.

Διὰ τὴν ὅταν θυνηθεῖς νὰ φυλάττεις
τὴν εἰρήνην ταύτην εἰς τὰ ἔξω κινήμα-
τα, εὐκόλα κ' χωρὶς κόπον, θέλεις ὁδη-
γηθεῖ νὰ εἰρηνεύεις κ' εἰς τὰ ἔσω. Ἐπει-
ὅ, κατὰ τὸς πατέρας, ὁ ἔσω ἄνθρωπος
θυχηματίζεται μαζί με τὸν ἔσω. Συνήθι-
σε ν' ἀγαπᾷς ὅλους τὸς ἄνθρωπος κ' νὰ εἶσαι
με ὅλους εἰρηνικός, ἂν εἶναι δυνατόν καθὼς
λέγει ὁ Παῦλος «... μετὰ πάντων εἰρηνεύον-
τες» Ρωμ. 12,18. φυλάττετε τὴν θυνεῖδηθι ὅ
νὰ μὴ θε κατηγορεῖ πὺς παρέβλεψες καμμι-
αν ἐντολὴν τῷ θεῷ. ἢ φυλάξτε αὐτὴ τῆς θυ-
νεῖδηθως γεννᾷ τὴν εἰρήνην τῆς καρδίας.

... εἰς καθὲ ὅ ἐνόχληθιν κ' θλίψιν, κατα-
φύγιον νὰ ἔχεις τὴν προθευχὴν.

Ἐάν ἀγαπᾷς, ἀδελφέ τὴν εἰρήνην τῆς
καρδίας, ἀγωνίσθε νὰ εἰδέθῃτε εἰς αὐτὴν
διὰ τῆς θυρας τῆς ταπεινώσεως, δι-
ὅτι ἄλλη εἶσοδος εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι ἀπ' ἄπ'
τὴν ταπεινώσιν.»

(ὁβελ Νικοδήμῳ τῷ
Ἀγιορείτῳ, Ἀόρα-
τος πόλεμος.)

30-Αὐγ. 2015

Διὰ χειρὸς Γερ. Ἀλυττῆ
Ἀγ. ὄρος

... πᾶντο τε χαι
παντὶ εὐχαρι
ἀδιαλείπτως
χεθε...
ρετ/εἰν
στε/τε
πρ/οθευ

Κυριακή μετὰ τὰ Χριστογεννα. -1-

«**Ε**ρχθεὶς παραλάβε τὸ παιδίον κ' τὴν μητέρα αὐτῶ κ' φεῦγε εἰς Αἴγυπτον.»

Στὸ βῆμερινὸ εὐαγγέλιον καταφαίνεται παβιδῆλα κ' πάρα πολὺ πρακτικὰ ἢ πρόνοια τῶ θεῶ κ' ἡ βυνεργαβία τῶ ἀνθρώπῳ κ' τῶ θεῶ γιὰ τὴ βωτηρία μας. Ὅταν οἱ μάγοι προβκύνῃσαν τὸν κύριον Ἰησῶν κ' ἔφυγαν χρηματισθέντες δι' ἀγγέλο ἀπὸ ἀλο ὁρόμο νὰ μὴ τῶς πιάβει ὁ Ἡρώδης, τότε παρβδιάβτηκε κ' βτόν Ἰωβῆφ ἀγγελο κύριῶ κ' τῶ εἶπε, ἔρχθεὶς παραλάβε τὸ παιδίον κ' τὴν μητέρα αὐτῶ κ' φεῦγε εἰς Αἴγυπτον διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ φονεύβει τὸ παιδίον.

Ὑπακοὴ ἀπόλυτη! Ἐκείνη, τὴν ὠρα ὁ Ἰωβῆφ νύχτα βηκῶθῆκε κ' ἔφυγε διὰ τὴν Αἴγυπτον. Πολλοι λογιβμοὶ θὰ τῶ ἤρῃαν. -Μὰ καλὰ αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς; πῶ βημαίνει ζωτήρ, οἱ προφῆτες δὲν εἶπαν ὅτι «αὐτὸς βῶβει τὸν λαὸν αὐτῶ», κ' τῶρα δὲν βπορεῖ νὰ βῶβει τὸν ἑαυτὸ τῶ. Αὐτὸς ὁμωβ δίκαιοβ ὠν ὁδὲνα τέτολο λογιβμὸ ἔβαλε. Ὑπῆκῶβε κατ' εὐθεῖαν βτόν ἀγγελο κ' ἔφυγε διετία ὀλόκληρη βτὴν Αἴγυπτον, ὅπως εἶχε φυλάζει κ' ἡ Αἴγυπτος τὸν Μωϋσῆ κ' τὸν Ἰωβῆφ πῶ ἔθρεψε τὸν λαὸ τῶ, ἔτσι κ' τῶρα θὰ φυλάζει καὶ τὸν Χριστὸν διὰ νὰ θρέψει ὀχι μόνο τὸν λαὸ αὐτῶ βέ τὸν λόγο τῆβ βωτηρίας ἀλλὰ ὀλον τὸν κόσβμο. Λέβει ἡ παρὰδοβη ὅτι πάρα πολλὰ θαύματα ἔβγιναν βτὶβ βτιάβειβ πῶ ἔκανε ἡ Παναβγία κ' ἔπλενε τὸ μωρὸ. Ὅπῶ ἀκῶμπῶβε τὰ βπάρυχανα κ' ὅπῶ περνῶβαν ἀπὸ μεγὰλα δένδρα πῶ ἔβμενε β' αὐτὰ δαίμοναβ (ἔπειδῆ εἶχαν καλονῆ κ' οἱ εἰδωλολάτρες τὰ προβκυνῶβαν, βτὴν ββία προβκυνῶβαν τῶβ δαίμονεβ), ἔφευγαν τὰ δαίμῶ

για κ' τὰ φύλλα τῶν δένδρων ἔχινοντο θεραπεία
 δια' τῆς ἀρρώστιας. Ἐνας ναὸς εἰδωλολατρικός
 ἐκεῖ πρὸ πέρασαν ἔκλειδε μόνος τὰ τὰς θύρας.

φαντασθεῖτε τὴν χάριν τῆ νεογέννητῆ βρε-
 φῆς! Ἐκεῖ καθίθε δύο χρόνια κ' πάλι ἄγγελος εἶ-
 πε κ' ἐπέστρεψε, διότι οἱ Ἰητῶντες τὴν ψυχὴν τοῦ
 παιδίου ἀπέθανον δηλ. ὁ Ἡρώδης ὁ ἀβώτος, ὁ κα-
 κῆργος, ὁ φονεύδας 5-6 θυγατέρας τῆς, γιὰ νὰ μὴ
 τῆ παρὸν τὸν θρόνον. Ἦθελε νὰ φονεύει κ' τὸν
 Χριστό, τόσο βκοτιθμένος ἦτον. -Μὰ ἐβύ εἶ-
 γαι περίπρ 70 ἐτῶν, ὅπρ νὰ γίνε 20 ἐτῶν νὰ
 βῆ παρὸν τὸ θρόνον. Θα' πληθιάσεις τὰ 100 χρόνια
 .. βλέπετε τὴ κακία, ἀβφαλῶς ὑποκινῶμενος ἀπὸ
 τὸν διάβολο .. Ἦθελε νὰ τολμήσει αὐτό, ἀλλὰ δὲν τὸ
 κατόρθωσε. Ἐπέστρεψαν βτὴν Ναζαρέτ κ' ἐκλή-
 θη ἀπὸ τότε Ναζωραῖος - τὸ πρὸ ταπεινὸ ὄνομα-
 πρὸ βημαίνει βτὰ ἑβραϊκὰ: «περιφρονημένος ἀπ' τῆς

ἀνθρώπου», .. κ' δὲν ἦταν; εἴκοβι ὀκτώ χρόνια μέ-
 ροσιαθμένα χέρια ὑπηρετῶθε τὸν Ἰωσήφ κ' ἐργαζό-
 ζαν ὡς ξυλῶργος βτὴν κακόφημη Ναζαρέτ, διό-
 τι οἱ ἀνθρώποι τῆς δὲν ἦταν καλοί. Ὅταν ὁ φι-
 λῖπος εἶπε βτὸ Ναθαναὴλ γιὰ τὸ Χριστό ἀπ' τὴ
 Ναζαρέτ, εἶπε: εἶναι δυνατόν νὰ βχεῖ κατι κα-
 λὸ ἀπ' τὴ Ναζαρέτ; καὶ ὁμως ἀπ' ἐκεῖ βχη-
 κε ὁ Χριστός! Τὰ ὀνόματα δὲν πρέπει νὰ
 παῖσαν κοινὲνα ρόλο βτὴ Ἰωὴ μας .. ἀπὸ ποιὸν
 πατέρα, μητέρα εἶναι, ἀπὸ ποιὸ χωριὸ κ.λ.π. Ὁ
 ἀνθρώπος ἀγιάζει αὐτὰ.!

Ἡ κορβικὴ, τὸ νηθάκι αὐτὸ βτὴ Μεβούρι-
 ο, ὅτε τὸ ξερε κανεῖς, ἀλλὰ γιὰ νὰ βχεῖ ἀπ' ἐκεῖ
 ὁ μέγας Ναπολέων ἔχινε παγκόσμια γνῶσθῆ.

Γι' αὐτὸ νὰ μὴ αἰσχυνόμεθα γιὰ τὰ ὀνό-
 ματα πρὸ μᾶς βάζαν κ' τίς εἰρωνίες ὅταν ὀκο-
 λῶσθε τὸν Χριστό, διότι ὁ Χριστός ἐνομίσε το

ἀπό τῆς συγχωριανῆς τῆς ὅτι εἶναι ἀγράμματος
τότε (δώδεκαετῆς ἐτό νῶ οὐ κύριος) ἔλεξαν αὐτὸς
εἶναι ἀγράμματος, πῶς μιλάει ἔτσι; οἱ Γραμμα-
τεῖς κ' Φαρισαῖοι ἀκόμη φθονερώτεροι τὸν θε-
ωροῦσαν ἀμαρτωλό, καταλυτὴ τῆ νόμου κ' ὅτι συ-
νερχάζεται μετὰ τὸ Σατανᾶ κ' κάνει θαύματα.

Τὶ κακία ἔχουμε. Ὁ ἕνα θεὸς νῶ φερ-
θῆμε ἔτσι. ὅτι αὐτὸ ἡ κακία ἔχει πλεονάζει κ' ἔ-
χομε, κάνει τὴν γῆν κόλαση, διότι δὲν δεχτήκαμε
τὸ κήρυγμα τῆς ὅπως ἔπρεπε, κ' ἔχουμε φτάσει
ὁ αὐτὰ τὰ ἀντιχριστοὶ θήματα.

Ἐκορυφώθη ἡ ταπείνωσις τῆς, ἐπὶ πάθος
τὸν ἐκολάφισαν, τὸν ἔφτυσαν... τὶ δὲν τῆ ἔκαναν.

Ἐγραψαν ἐπὶ τὸ σταυρὸν « Ἰησοῦς Ναζωραῖος... » γιὰ νὰ
βυβεχίσει ἡ ταπείνωσις, ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς τῶν ἡ-
σάων! Ὅμως ὁ κύριος δὲν ἐντρέπεται νῶ λέει

ὅτι εἶναι Ναζωραῖος, διότι ὅταν παρεδιάβηκε ἐπὶ

Παῦλο, ὅταν πῆγαινε νὰ διώξει τῆς χριστιανούς,

κ' τῆ εἶπε ὁ Παῦλος: « ποῖός εἶσαι; » - ἀπῆντησε:

« ἔχω εἶμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος τὸν ὁποῖον ἐδὲ διώ-
κεῖς ». Δὲν ντροιάπηκε, κ' οἱ μαθητὲς τῆς κατόπιν οἱ

ἀπόστολοι Πέτρος κ' Ἰωάννης ὅπως βλέπομε ἐπὶ πρά-
ξεις τῶν ἀποστόλων, τὸ πρῶτο θαῦμα, ὅταν θῆκω-

σε ἕνα κῆτό ἀπ' τὸ νῶ πῶ Ἰησοῦς κ' εἶπαν: « ἐν

τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ τῆς Ναζωραῖος, θῆκω » κ' ἠχέρθη!

Ἐν τῷ ὀνόματι τῆς Ναζωραῖος ἐκήρυττον κ'

ἔφερναν τὰ πλήθη ἐπὶ τῆς ζωτηρία. Δυστυχῶς οἱ με-

γάλοι, οἱ ἐπίσημοι κ' ὑπερήφανοι δὲν θέλουν τὴν διδα-

σκαλία τῆς Κυρίου κ' τότε τὴν ἐπολέμησαν κ' τῶρα

(τὴν πολεμῶν). Ὁ Χριστὸς ὡς παιδίον ἐδιώκετο κ' ἔ-

ως ἕως ἡμέρας διώκεται. Θάχετε ἀκῆσει, γιὰ τῆς ἐκο-

τινὲς δυνάμεις μετὰ ἐκπρόσωπο τῆς μαδωνία πῶ ἐρχάσονται

γιὰ τὴν καταστροφή τῆς χριστιανισμοῦ, αὐτοὶ

ἐπὶ μωθικὰ ἀρχεῖα τῆς (δὲν τὰ λένε, παρὰ μόνο

ἐπὶ μωθικὰ ἀρχεῖα τῆς (δὲν τὰ λένε, παρὰ μόνο

ἐπὶ μωθικὰ ἀρχεῖα τῆς (δὲν τὰ λένε, παρὰ μόνο

ἐπὶ μωθικὰ ἀρχεῖα τῆς (δὲν τὰ λένε, παρὰ μόνο

ἐπὶ μωθικὰ ἀρχεῖα τῆς (δὲν τὰ λένε, παρὰ μόνο

ἐπὶ μωθικὰ ἀρχεῖα τῆς (δὲν τὰ λένε, παρὰ μόνο

όταν φθούσεις στον 33^ο βαθμό λατρεύον τον Λβ. (διφερ = διάβολον). Κατά συνέπεια, ο διάβολος είναι δυνατόν να τ'ος βάλει καλό λογισμό για το χριστιανισμό; Στη Ρωββία έβδομήντα χρόνια διωχμών με τόβα εκατομμύρια θύματα με αρχηγός διωκτών βτα στρατόπεδα συγκεντρώσεως (απ' τα 12 μεγαλύτερα τα II) έβραίος διοικητής. και αυτός π'ο βκότωβε π'ην τ'βαρική οικογένεια ήταν Έβραίος. Η κακία ή τότε, διαιώνίζεται μέχρι τώρα, έως τη Β' παρ'βία τ'ο κυρί'ο π'ο θα καταρ'ηθεί.

Τα όνοματά να μή μας συκιν'έν, αν θα μ'ας π'έν κανένα όνομα: «να τώρα μ'ας κάνει τον θρησκευτικό», κ.λπ. Έτσι κοροϊδ'ούανε κ' τ'ος «κολλυβάδες», π'ο ξεκίνησαν πριν 200 χρόνια στο «Άγιο Όρος» π'ο θέλησαν να κρατήθ'ον τις παραδόσεις. Τ'ος είπαν «κολλυβάδες», επειδή ξεκίνησε ή φαβάρια από τ'α κόλλυβα, ήταν κοροϊδευτικό αυτό τ'ο όνομα. Σήμερα, όποιος γνωρίσει θεολογία, τ'ο «κολλυβάς», είναι τ'ο τιμώτερο όνομα στην άχιορειτική οφιλολογία - είναι αυτός π'ο άγωνίζεται για τις παραδόσεις, οι περιβόητοι αρχηγοί αυτών άγίαθ'αν. Πριν λίγο, τ'ο πατριάρχειο, τον Νήφωνα, τον ιδρυτή τ'ης μονής Ευαγγελισμ'ο τ'ης Σκιάθ'ο - κολλυβάς ήταν, είχε έσορβ'τεί, τον άνεκήρυσαν άγιο.

«Ός μ'ας κοροϊδ'ούαν πολλοί: «παλαιονμερολογίτες, καθυβ'τερημένοι, άναρχικοί... δέν ξέρ'ον τι λένε...» θ'άρθει μ'ια μέρα κ' είναι έχ'υς π'ο θα καταλάβ'ον ότι είμα'στε ή συνέχεια τ'ών κολλυβάθ'ων κ' μ'άλιστα β' ύψηλότερο επίπεδο διότι εκείνοι θέλ'ον να διατηρήθ'ον τις παραδόσεις π'ο έβάλε'ον το, «εμείς διατηρ'όμε τ'ην πίστιν, π'ο θέλ'ον να διαλύθ'ον με' τις ύφηγηθείς τ'ο διάβολ'ο».

Μακάριος - είπε ο κύριος - αυτός π'ο δέν θα β'κανδαλιστεί απ' αυτά π'ο θα ακ'εί να λένε εναντίον Μ'ο, ή τ'ο β'αρος π'ο θα π'ρέπει να β'ηκώβ'ει για να'ναι μαθητής Μ'ο. Μακάριος αυτός π'ο ακ'ολλ'θεί τ'α διδάγματα τ'ο κυρί'ο κ' ός λέει ο κόσμος ότι θέλει, διότι τ'ην ώρα τ'ο θανά-

τὸ κανεῖς ἀπ' τῆς φιλίας ἢ τὰ πλοῦτεν δὲν θὰ
βοηθήσῃ, ἀλλὰ τὰ ἔργα μας κ' ἡ ὁμολογία μας
θάνατι ἢ παρηγοριά μας, ἑκείνη τὴν ὥρα!

"Ὅπως λέει ὁ ψαλμὸς: «ἐν τῷ θεῷ ἠλπίσα
ὃ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος», ὅ-
ταν ἔχομε τὴν ἐλπίδα μας στὸ θεό, δὲν πρέπει
νά φοβᾶμεθα τῆς ἀνθρώπου! Αὐτὸ μᾶς ἔ-
δειξαν τὰ ἑκατομμύρια μαρτύρων, ἀνεξαρτήτως
τί θὰ γίνει κι' ἂν πεθάνῃμε. Ὁ θάνατος εἶναι
νίκη τῶν μαρτύρων, ὅπως ἦταν κ' ὁ θάνατος
τῷ Χριστῷ ἐναντίον τῆς διαβόλης.

"Ὅς μὴ μᾶς φοβίσῃν οἱ πειρασμοὶ - λέει ἡ
Γραφή: «θέλησθε ν' ἀκολουθήσῃτε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυ-
ρίου, ἐτοίμασε ἑαυτὸν εἰς πειρασμούς...», Νάβαι
βέβαιος ὅτι ὁ Κύριος θὰ βγάλει εἰς πέρας αὐ-
τῆς τῆς πειρασμοῦ κ' δὲν θ' ἀφήσει νά πειρα-
στῇ ὁ ἄνθρωπος περιβότερο ἀπ' ὅτι μπορεῖ νά
θαυτάσει... αὐτὸ πᾶς ἀντέχευμε ..

Θ' ἀρχετα (ὁ Κύριος) στὴν κατάλληλη
ὥρα - ὅπως ἔστειλε κ' ἔστῃς μάχης τὸν ἀβιέρα -
νά μᾶς βοηθεῖ κ' ν' ἀνοίξει δρόμους κ' μονοπάτι-
α, μέχρι νά μᾶς ἀνοίξει κ' τὸ εἰρηνικό μο-
νοπάτι γιὰ τὴ βασιλεία
τῶν Οὐρανῶν!

Ἀμήν!!!

Ὁμιλία ἱερομ. Θεοδο-
ρήτου, ἀγιορείτου.
Δια' χειρὸς Γερ. Ἀλυ-
πίου Κουφαλίου, ἀγίου
Ἰωάννου 26-Δεκ-2015

- 1 -

Κυριακή πρό τῶν Φώτων

« Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, » (Μαρκ. α, 4). Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸ μᾶς παρδιδάσει τὸ εὐαγγέλιον θῆμερα, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα προσωπικότης μέχρι τὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ, ἀδοξαλῶς μέχρι κ' θῆμερα. Εἶναι ὁ προφητεὺς θείος προφήτης, κανένας ἄλλος προφήτης δὲν εἶχε προφητεὺς θείας ἐνὶ γὰ τὸν Ἰωάννη εἶχαν προφητεύει, ὅπως ὁ Μαλαχίας πρὸ λέει: « ἀποβτελλῶ τὸν ἄγγελον, μὲ πρό πρόσωπὸς ὅς, ἐτοιμάσαι τὴν ὁδὸν ὅς, » δηλ. ἐγὼ ὁ θεὸς ἀποβτελλῶ τὸν ἄγγελον (τὸν Πρόδρομον), γὰρ νὰ ἐτοιμάσει τὴν ὁδὸν ὅς, λέει τὸν υἱὸν τοῦ, ὥστε ὅτι ὑπάρχει - ὅπως λέει ὁ ἄλλο εὐαγγέλιο - ὑψηλὸν νὰ ταπεινωθεῖ κ' ὅτι βκολιὸν νὰ ἰδῶναι, νὰ ἐτοιμάσει τὴν ὁδὸν δηλ. τοῦ ἀνθρώπου ἐν μετανοία νὰ φέρει, χωρὶς νὰ χει ἐξουσία ἀφέβως ἁμαρτιῶν, ὥστε νὰ βρεῖ ὁ Χριστὸς ἐτοιμὸν τὸ ἔδαφος.

Πράγματι ἦταν μέγας κ' τρανὸς διότι ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιο ἦτο κ' ἀσκητικὸς κ' δὲν ἔβλεπε βε πρόσωπα ἀνθρώπων. Ἀσκητικὸς διότι φοροῦσε ἐνδύμα ἀπὸ τρίχες καμήλας, ἴωνη δερμάτινη κ' ἔτρωχε ἀκρίδες κ' μέλι ἄχριο. Αὐτὸς ἦταν ὁ ἀσκητικὸς Ἰωάννης, γιὰ τὸ εἶχε παρρησία κ' ἠλεχχε, δὲν ἔβλεπε πρόσωπα. Ὁταν ὁ ἠρώδης πήρε τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ, τὸν ἠλεχξε: « ὄκ' ἐξεβί σοι, » δηλ. δὲν ἐπιτρέπεται... κ.λπ. ἀπὸ τότε ζητοῦσε ἐκεῖνος νὰ τὸν βκοτῶναι, βράκε τὴν εὐκαιρία κ' τὸν φόνευσε.

ἦταν κ' ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν προπαθῆια τοῦ βώματος κ' τῆς τροφῆς, ἐνὶ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι τί ταλαιπωρία ἔχον ἀπὸ τῆς μόδα κ' τοῦ φαί. Τί ἀγωνία! ἐκεῖνος ἦταν τελείως ἐλεύθερος ἀπ' αὐτὰ κ' ἦταν ἡ πρόσωποποίησις τῆς ταπεινώβως. Εἶχε ἓναν πειραβμόν' ἀντιμετωπίζει, ἐνόμιζαν ὅτι εἶναι ὁ Μεβδίας, τέτοια προσωπικότης δὲν εἶχε ζαναπεράβει..

(Ἐρωτῶσαν). Πές μας ποῖός εἶναι, ὁ προφήτης, ὁ Μεβδίας; ποῖός εἶναι τέλος πάντων !!

— Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ἐτοιμάβατε τὴν ὁδὸν Κυρίου - τοῦ εἶπε.

αὐτός πῶς ἔρχεται εἶναι τόσο ἀνώτερος ἀπὸ -2-
μένα, ὥστε δὲν μπορῶ ὅτε νὰ δέσω τὸ κορδόνι, τὸ
παπῶτσιδ, τῶ. Πόδοι ἀπὸ ἐμᾶς ἂν εἶχαν, τίς χάρες
κ' τίς ἀδελφείες τῶ Ἰωάννου θὰ λέγαμε τέτοιο λόγο.

Πόδοι δὲν θέλωμε νὰ φαινόμεθα ἐνώπιον
τῶν ἄλλων νὰ μᾶς ἔπαινον, νὰ φαινόμεθα ὅτι κάτι
εἴμεθα, ἐνῶ ἐκεῖνος ἐξεπλήρει τὴν ἀποστολὴν τῶ, ἤρ-
θε νὰ ἐτοιμάσει τὴν ὁδὸν τῶ Κυρίου.

Τὸς ἔλεγε: «Ἐμὲ δεῖ ἐλλατῶσθε...» ἀπὸ δῶ κ' πέρα
ἔχω πρέπει νὰ χανομαι, αὐτὸν δεῖ αὐξάνειν, ἐκεῖνος
νὰ μεγαλύνεται, διότι ἔχω δὲν εἶμαι τίποτα, εἶμαι μί-
α φωνὴ στὴν ἔρημο. Ἦταν πράγματι μία φωνὴ βέβαια διπλὴ
ἔρημο κ' τὴ γεωγραφικὴ, ἀλλὰ κ' τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώ-
πων οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῶν γραμματέων κ' Φαρισαίων
ἦταν μακρὰν ἀπὸ τὸ νόμο τῶ Θεοῦ κ' ἐπικρατῶσε τὸ
γράμμα κ' οἱ ἀνθρώποι ἦταν ἔτσι, ἀλλὰ καίτοι τὸς
ἤλεγε, καίτοι Ἰησοῦς νὰ μετανοήσῃν μὲ αὐστηρότη-
τα βέβαια τὰ ἀσώματα ἀπευθυνόμενος, αὐτοὶ τὸν
ἀγαπῶσαν, γιατί ἔβλεπαν ὅτι εἶχε ἀγιότητα, ὅτι εἶχε μέσα
τὸ ἀγάπη κ' ἀλήθεια.

Θέλωμε κι' ἐμεῖς τὴν ἔρημο πολλές φορές, ὁ σύ-
χρονος ἀνθρώπος πόσο δὲν τὴν ποθεῖ... ἐξ ἧς κ' τὰ βι-
τακία πῶς κάνει στὴν ἐξοχή, δυστυχῶς κι' ὅταν πηγαίνει
στὴν ἔρημο (τὴ βχετικὴ ἔρημο) κ' βαλαεῖ ὅλο τὸν κόσμον
μαδί τῶ.. τηλεόραση, ραδιό κ.λ.π. μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν
καρπῶται, τὸν καρπὸ πῶς δίνει ἡ ἔρημος, νὰ μὴ μπο-
ρεῖ νὰ ἡσυχάσει. εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νὰ παίρνομε
κατὰ καιρὸν, σταθμὸς, ἡσυχίας κ' εἰρήνης. γι' αὐτὸ ἔλεγε
ὁ Κύριος πρὸς μαθητὰς τῶ «ὑπάχετε ἀναπαύεσθε..» τὸς
ἀπεμακρυνε κ' κατόπιν πάλι τὸς ἔπαινε κοντὰ τῶ, μόνο
κ' μόνο γιὰ νὰ πάρῃν δύναμιν. Ὁ ἴδιος τὸ αὐτὸ ἔκανε ὅ-
πως, λέει τὸ εὐαγγέλιο, προσηύχετο πολλάκις μόνος τῶ
στὸ δάσος, στὸ βῆνὸ, ὀλονυχτίως μέχρι τὸ πρωί.

αὐτὸς ἦταν ὁ Ἰωάννης ὁ μέγας, κηρύττων ἐν
τῇ ἔρημῳ τὸ βάπτισμα τῆς μετάνοίας. ἐμεῖς ἔχουμε
θήμερα ἓνα ἄλλο κήρυγμα - μᾶλλον κηρύγματα. Ζῶμε
βέβαια μίαν ἐποχὴ πολυφωνίας. Μπορεῖ νὰ τρελλαθεῖ ὁ ἀν-
θρώπος ἂν θέλει νὰ παρακολληθεῖ τηλεόραση, προ-
γράμματα, ραδιό κ.λ.π. θὰ τρελλαθεῖ ἀπὸ φωνὲς
κοσμικὲς κ' τὸ διαβόλο, δὲν θὰ μπορέσει νὰ ξε-

διψάβει ἀφοῦ ἀπ' αὐτὰ τὰ μέγα ἐνημέρωθης δὲν - 3 -
ἀκούχεται ἡ φωνὴ τῷ θεῷ. Ἐρημος πραγματικὴ !

φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ εἶναι τὰ διαφορὰ κη-
ρύγματα πῶ ἀκούχονται, τὰ ὀλίγα θρησκευτικὰ ἐντυπια-
κ' ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς ἐκκλησίας ... παιδιό-
μενος κι' αὐτὸς, τὸν ἐλέγχον τὰ πορνικὰ ἄσματα πῶ-
θάσει, τὴν ὥρα πῶ κάνει τὶς ἐκπομπές τ' ... κι' ἐκεῖ ἔ-
χει πέσει τὸ δίκτυο, ὁ ἄνθρωπος νομίζει ὅτι ἔχει αὐ-
τάρκεια, ὅτι δὲν τῷ χρειάζεται ἡ πολλὴ ἐρημία κι' ἡ-
βουχία. Δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει ὅτι αὐτὸ πῶ τῷ λείπει
μέγα ἀπ' τὴν πολυφωνία αὐτῆ εἶναι ὁ λόγος τῷ θεῷ.

Ἄν εἶχε καταλάβει αὐτὸ κι' τὸν εἶχε ἀγαπήσει
θ' ἄχε μεταμορφωθεῖ κι' αὐτὸς κι' ὅλη ἡ κοινωμία.

Δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ, πολλάκις ἡ ἁμαρτία μᾶς πωρῶ-
νει κι' μιμῶμεθα τὸν Ἡρώδη, ἐνῶ μᾶς ἐλέγχει ἡ βυνεί-
δη, "... δὲν πᾶς καλά, ... σταμάτα ἐκεῖνο, διάβαθε κά-
τι, προβουχῆθε ... " Ἐμεῖς τὴν καταφρονῶμε, τὴν πατάμε
νὰ μὴν ἀκούχεται, ὅταν μᾶς ἐνοχλήσει κι' πολὺ τῆς κόβω-
με τὸ κεφάλι ὅπως ὁ Ἡρώδης, νὰ μὴ μᾶς ἐλέγχει.

αὐτὸ εἶναι τὸ δραματικὸ, ἡ πώρωσις τῆς βυνεί-
δησεως δηλ. ἐφθάσε σε τέτοιο σημεῖο πῶ νὰ μὴν
ἐλέγχεται πλέον, διότι ὁ ἀσεβὴς ὅταν φθοῖσει εἰς
βάθος κακῶν, πωρῶται δηλ. δὲν ντρέπεται τίποτα
ἔτε τὸν θεὸν ἔτε τὸν ἑαυτὸν τ' , ἔτε τῶς ἀνθρώ-
π'ους. Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι θέλησαν νὰ βουχῶ-
κρίνον, μεγάλα ὀνόματα μέ τὴν ἀχίσητα κι'
ἔχινε τὸ ἔζη, αὐτὸ πῶ χυρῶνε βτῶς δρόμος
κι' ρωτᾶνε τὴ χνώμη, ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ
μεγάλοι εἶναι γιὰ μερικὲς βτιχμές μεγάλοι,

κι' γιὰ λίγα πράγματα μεγάλοι, γίνονται δὲ μι-
κροὶ βτὴν ἰδιωτικῇ ζωῇ. Ἀπὸ μακριὰ φαίνον-
ται μεγάλοι, μέ τὴν ὑποκρισία τῶς παραβύρων
πολλῶς - γιὰ νὰ τῶς πᾶν ὅτι εἶναι μεγάλοι - ἔλα
ὅμως πῶ βτὰ μάτια τῷ ἀνθρώπῳ πῶ εἶναι κον-
τὰ τῷ δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ.

ὑπάρχει κι' ἡ παροιμία: « οὐδεὶς μέγας
βτὰ μάτια τῷ ὑπέρει, » διότι αὐτὸς εἶναι κοντὰ
κι' βλέπει καθημερινῶς τὶς ἀδυναμίες τ', βασιλέ-
ων, ὑπάρχων, αὐτοκρατόρων κ.λ.π.

Ἡ ἀγιότης ὅμως, ὅσο τὴν πληθιάζεις τόσο θαυμαμαίσεις δὲν δέ ἀπώθει. Ἀπό μακριὰ μπορεί νὰ κρύβεται, ἀλλὰ ὅσο τὴν πληθιάζεις ὅπως καὶ τὸν Θεόν, τόσο θαυμαίσεις.

Ἐνα ἄλλο χαρακτηριστικό τῶν μεγάλων εἶναι ὅτι ἔχον ἀρχή, ἀνοδο κ' μετὰ κάθοδο, κανεὶς δὲν πληθιάζει συνέχεια νάχει ἀνοδική πορεία. Πολλοὶ χάνουν κ' τὴ Ἰωή της, αὐτοκτονῶν κ.λ.π. ὅπως λέει ἡ παγκόσμια ἱστορία. Γενικῶς ἔχον ὑβτερα κάθοδο.

Ἡ ἀγιότης ἔχει μόνο ἀνοδο ἀπὸ μεταμόρφωση, ἀπὸ ἡμέρα εἰς ἡμέρα διὰ μέσθ τῶν ἀρετῶν κ' τῆς γνώσεως τῶ Θεῦ, μεταμορφόμενοι - ὅπως λέει ὁ Παῦλος «ἡμέρα τῆ ἡμέρα τῆ ἀνακαινώσει τῶ νοῦς ἡμῶν», διότι ἀνακαινώσται ἡ ψυχὴ, ὅλος ὁ ψυχικός κόσμος, διὰ τῆς γνώσεως κ' τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν.

Ἐς εὐχῆσθε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ μείζων «ἐν γεννητοῖς θυγατρικῶν» νὰ πρεσβεύει γιὰ μᾶς κ' τὸ ἐρχόμενο ἔτος πᾶ ἐρχεται νὰ τό περάσθε με ἐν ΜΕΤΑΝΟΙΑ κ' ἐξομολογήσει.

Ἄμήν !!
(ὁμιλία ἑερομον.
θεοδωρήτη,
διὰ χειρὸς π. ἀρχιεπ.
Καυάλα - Ἀγ. ὄρος
2-1-2016

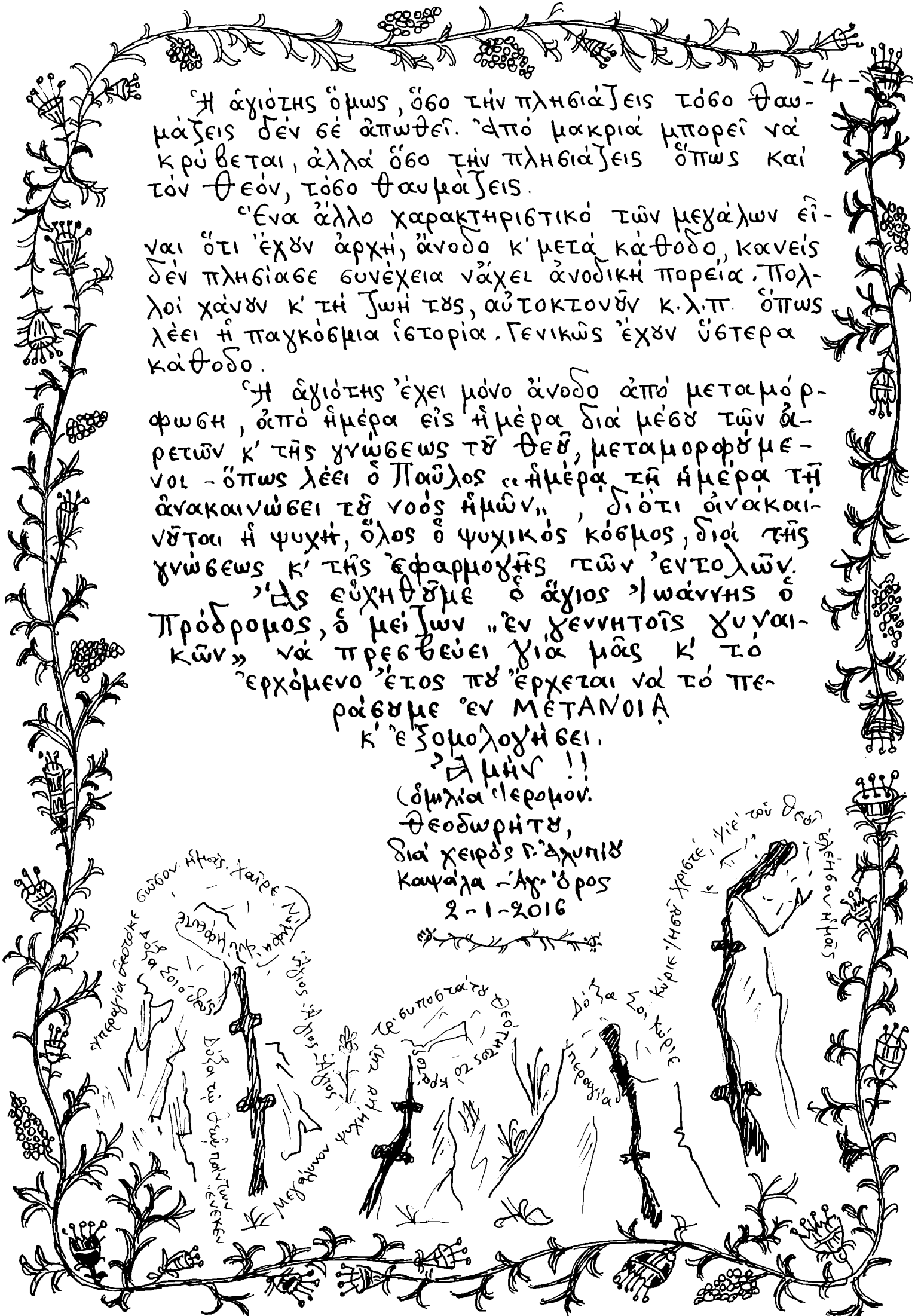
Ἐπεφάνια σὺς ἴσταν ἑσὶν ἡμᾶς. Χαίρει
ἐξ ὁμοῦ ἡμῶν ἡμᾶς
Ἐσὶν ἡμῶν ἡμᾶς
Μεγάλων
Δόξα τῶ Θεῶ πάντων ἑσάντων

Ἐξομολογήσει
Ἐσὶν ἡμῶν ἡμᾶς
Δόξα τῶ Θεῶ πάντων ἑσάντων

Ἐξομολογήσει
Ἐσὶν ἡμῶν ἡμᾶς
Δόξα τῶ Θεῶ πάντων ἑσάντων

Ἐξομολογήσει
Ἐσὶν ἡμῶν ἡμᾶς
Δόξα τῶ Θεῶ πάντων ἑσάντων

Ἐξομολογήσει

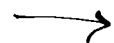

"ΛΥΘΗ ΕΚ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

-1-

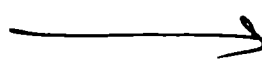
Σήμερον λόχοι φωτός
έν ημέρα φωτός, ως
υιός φωτός καταφω-
τίζουν. Χριστῷ τῷ
ἀληθινῷ φωτός πα-
ρυσία, τῆς οικουμένης
παύσης ἐνεργεσία.
Χριστός ἀνυμφεῖται κ'
ὁ κόσμος ἀγιάζεται, ψυ-
χες φιλοθέων θράνια
μυστήρια διδάσκονται,
κ' ἀδιαλείπτως προ-
βουχονται. Ἐπεφάνη
ὁ Λυτρωτῆς κ' τὴν ἀν-
θρώπινη φύσιν ἀνακαι-
νίζει δι' ἑαυτῶν. Βα-
πτίζεται ὁ Χριστός κ'
εἰς τὰ ὕδατα τῶν ἀγι-
αθῶν παρέχει. Ὁ Πρό-
δρομος, ὡς ἐν νυκτὶ τῆς
Ἰσδαίας ποῦ ἀγνοῦσαν ἐ-
φώτισε κηρύττων - δια-
τῆτο λυχνὸς ἀνομαζόμενος
ἀπὸ τῶν Δαυὶδ :: "Ἡ τοί-
μαθα λυχνὸν τῷ Χρι-
στῷ μὲν". Ὁ Λυτρω-
θεὸς ἔχων ἀνάγκη (ὁ
Πρόδρομος) τὸν Λυτρωτὴν
ἐβαπτισθε κ' τότε πραγ-
ματοποιήθησαν οἱ προφη-
τικὲς φωναί :: "φωνὴ
βοῶντος ἐν ἔρημῳ" κ'
"φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν
ὑδατῶν". Ὁ Πατὴρ
ἀνωθεν τὸν Υἱὸν κη-
ρύττει, ὁ Υἱὸς βαπτι-
ζεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦ-
μα βραχίσει τὴν θε-
οπρεπὴ μυσταγωγίαν.
Ὁ Ἡβραῖος λέγει :: "Ὁ

δῶσα τῷ Λιβάνῳ ἐδόθη
τῷ ἐρήμῳ κ' ἡ τὴν τῷ
καρμῆλ ἐδόθη αὐτῷ."
Λιβανὸν ὀνομάζει τὴν
περσικὴν. Ἐπειδὴ ἡ
ἱερουσόλημι κ' προφητεία
μετέβη εἰς Ἰωάννην κ'
ὁ λαὸς τῆς περσικῆς
ἐβαπτίσθη εἰς τὸ Βα-
πτισμὸν Ἰωάννου, δια-
τῆτο λέγει, ἡ δῶσα τῷ
Λιβάνῳ ἐδόθη εἰς τὴν ἔ-
ρημον κ' ἡ τὴν τῷ καρ-
μῆλ. Τὴν καρμῆλ
εἶναι ὁ προφήτης ἠγίας
ποῦ ἀβκήτευε ἐκεῖ.
Ἐπειδὴ ὁ Πρόδρομος Ἰθ-
θε ἀβκήτικα κ' ἐκήρυττε
μὲν Ἰησοῦ ὅπως κ' ὁ ἠγίας
δια-τῆτο λέγει :: "Ὁ τὴν
τῷ καρμῆλ ἔβη, δηλαδὴ
ὁ Ἰωάννης ὡς ἄλλος ἠγι-
ας Ἰθθε κ' ἐδίδαξε εἰς
τὴν ἔρημον τῷ Ἰορδάνῳ.
Περὶ τοῦ Προδρόμου εἶπε
ὁ κύριος :: "Αὐτὸς ἐστὶν ὁ
ἠγίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι,
δια-τῆ εἰς τὸν Ἰορδάνῳ ἐ-
βαπτισθῆ ὁ σωτὴρ;
ὁ Ἰορδάνης προέρχεται ἀπὸ
δύο πηγῶν, τὴν Ἰόρ κ' τὴν
Δαῖν (δια-τῆτο λέγεται ἔτι)
χύνεται εἰς τὴν νεκρὰν θάλασ-
σαν, εἶναι δὲ, τύπος τῷ ἡμε-
τέρῳ θνητῷ γένει που προ-
έρχεται ἀπὸ τῶν Ἰσδαίμ κ'
τὴν εὐα. Ἐξ αὐτῶν οἱ
ἄνθρωποι, λόγω τῆς παρα-
κοῆς, τέλος εἶχαν τὸν θά-
νατον κ' ὁ Ἰσδαίμ κρατῶσε

αὐτῶς (ὅπως ἢ νεκρὰ θάλασσα κρατεῖται ὕδατα τῷ ἰορδάνῳ), διατῶ-
 τῶ βαπτισόμενος ὁ ζω-
 τήρ εἰς ἰορδάνῳ - αἰχμα-
 λῆται τῶ ὕδατα κ' τῶ
 ἀνθρώπινο γένος δέν
 τρέχει πρὸς θάνατον ἀλ-
 λά εἰς οὐρανόν - εἰς
 βασιλεία οὐρανῶν (ἀπο-
 καθίσταται ἡ ἀνθρώπινη
 φύσις εἰς τὸ ἀρχαῖο ἀ-
 ξίωμα). Πρῶτος ὁ Ἰη-
 σὺς τῷ Ναυῆ ἔδωκε τὸν
 ἰορδάνῳ ἔχοντας τὴν κι-
 θωτὴν τῆς Διαθήκης (βύμβο-
 λον τοῦ δεσποτικῆ βω-
 ματος) ὅταν οἱ ἱερεῖς
 βασιλεύοντες τὴν κιθω-
 τὴν πᾶτησαν εἰς τὸ ὕδωρ.
 Περιαιτῶ λέγει ὁ Δαυὶδ
 ἐρωτῶν: "Τί σοι ἔβη θά-
 λασσα ὅτι ἔφυγες κ' εὐ-
 ἰορδάνῳ ὅτι ἐστράφης
 εἰς τὰ ὀπίσω;" κ' ἡ κτι-
 σὶς ἀπαντᾷ: "Ἀπὸ προώ-
 πῆ κυρίου ἐβαλεῖθ ἡ γῆ"
 Πρόσωπον κυρίου, τὴν κι-
 θωτὴν λέγει. Ὅπως ἢ
 κιθωτὴς εἶχε ἐντὸς τῶν
 πλακῆς τῶν ἐντολῶν, τὴ
 βεταῖνον μετ' ὁ μάννα κ'
 τὴν ραῖθδο ποῦ παραδό-
 ξως ἐβλαβήθη, οὕτω κ'
 ἡ θάρξ τῷ ζωτήρος ἔφε-
 ρε τὴν θεότητα. Ὅταν
 ἐβλήθη ὁ ἰορδάνῳ κ' πέρα-
 θε ὁ λαός, ἔλαβε ὁ Ἰησὺς
 τῷ Ναυῆ ἀπὸ τὴν κοίτη τῷ
 ποταμῷ 12 λίθους κ' ἔβη-

θε αὐτῶς πέραν τῷ ποτα-
 μῷ, ἔθεσε αὐτῶν 12
 λίθους εἰς τῶν θέων
 τῶν πρώτων (εἰς τὴν κοι-
 τὴν ποταμῷ). Δείχνει
 μ' αὐτῶ ὅτι ἀναβιβάζει
 τὴν ἀνθρώπινη φύση ἐκ
 τῷ βυθῷ ἀπιστίας - κακί-
 ας εἰς οὐρανόν. Δώ-
 δεκα λίθους, ὅσοι κ' οἱ ἀπό-
 στολοι, δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς
 βώζει τὸν κόσμον. Καί
 ναὶ δείξει εἰς υἱὸς κ' ἀ-
 ποχόνους τῷ θάμῳ τῆς
 διαβάσεως τῷ ἰορδάνῳ.
 Οἱ ἄλλοι 12 λίθοι πῶ
 τοποθέτησαν ἐντὸς τῷ
 ποταμῷ εἶναι τὰ ἐνε-
 χυρα βωτηρίας. Ὁ
 Χριστὸς κ' λαμβάνει (πι-
 βτιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων)
 κ' δίδει ἀχριστία. Ἐνε-
 χυρα λοιπὸν βωτηρίας
 (οἱ 12 λίθοι) κ' ἀρρα-
 θῶν μελλόντων αἰχα-
 λῶν. Οἱ πατριαρ-
 χες Ἀβραάμ - Ἰσαάκ
 κ' Ἰακώβ προ' Χριστῷ (ὡς
 ἄλλοι λίθοι) ἔδωκαν τὴν
 θεότητα τῶς εἰς Ἀποστό-
 λους... Μετὰ τὴν δι-
 αβάθη τῷ ἰορδάνῳ ὁ
 Ἰησὺς Ναυῆ κ' ὁ λαὸς
 κατακτῶν τὴν γῆν
 τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ
 Χριστὸς μετὰ τὴν Βα-
 πτισθῆ τῷ ἀρχίμ

-3-

τὸ κήρυγμα (ἀρχὴ
κατακτηθῆως τῆς βα-
βυλῆας τῶν θύραων
οἰορδάνης (= τὸ βα-
πτισμα) ὁ ἡβαΐας
βοῶ: .. εὐφραίνθητι
ἐρημος διψῶσα, ὅτι
ἐραΐχη ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὕδωρ .. Ἐρημο λέ-
γει ἐδῶ, τὴν ἀνθρω-
πότητα πᾶ ἦτο ἔ-

ρημος (δὲν καρποφοροῦβει) πῖθαι κ' ἀγαθαί ἔργα. .. ἔραΐχη
ὕδωρ,, δηλ. τὸ μυστήριον τῶ βαπτισματος προφητεύει, ὅπῃ
βαπτίζεται ὁ ἀναμαρτήτος χριστός κ' ἀγίαίσει τὰ ὕδατα.
«Παῖχν οἰορδάνης ὁ ἐρός κ' παῖχν μυστήριον ὁ ψηλόν
κ' θεον κ' λαμπρότητος πρόξενον,, (ἀγ. Γρηγ. θεολόγος)
οἰορδάνης λέγει: .. ἔχω εἰμὶ τὸ φῶς τῶ κόσμῳ,, κ' οἰορδάνης
Δαυΐδ: ..προβέητε πρὸς Αὐτὸν κ' φωτισθητε,, . (δὲ
καιρός ἀναγεννήθῆως, καιρός ἀνασταθῆως . εἰς ἡμᾶς ἔ-
χαρισθῆ να φεύχομεν τὴν πλάνην κ' να εἰμεθα μετὴν
ἀληθειαν τρῶντες τῆς θεῆς ἐντολῆς . ὁ ἔσχωμων
λέγει: .. Ἀρχὴ σοφίας, κτήθαι σοφίαν,, . Ἀρχὴ σοφίας
τῶν φόβου λέγει . ὅπῃ φόβος θεῶ τήρηθῆς ἐντολῶν! ὅπῃ
τήρηθῆς ἐντολῶν ἔκει
καθαρθῆς κ' ἔλλαψῆς.
Πρῶτοι πρεπτα να καθα-
ριθῆμεν ἑαυτῶς κ' με-
τα να ὀμνηθῆμε μετ
τῶν θεῶν, δια να μὴ
ποφρωθῆμε ὅπως ὁ
πλάχου . Να φύ-
χομε τῆς κακίῆς κ'
τῆς ἀρετῆς να καρ-
ποφοροῦμε δια να
ἀναπαύεται ὁ θεός
ὅ εἰμας κ' τότε ἀξί-
ως συνεορταστομεν
μετ ὀμνηθῆς κ' ἀμνησ-
τῆς..

Τὸ κεφάλαιον τῆς
ἐορτῆς εἶναι ἡ μνή-
μη τῷ θεῷ! θεῷ
μνημονεύομεν,
Χριστῶς βαπτίζε-
ται, συγκατέλθομεν
ἵνα συνανέλθομεν..
Προβέχεται ὁ Χριστὸς
δια' υ' ἀγαθῆ τῆς ὕδα-
τος καὶ τὸν βαπτιστὴν.

„ Ἐγὼ ἔχω χρεια (ἀναίχκη) νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ Σεῖνα, λέγει
ὁ Ἰωάννης „ Ὅχι μόνο „ ὑπὸ Σεῖ „ ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ
Σεῖ - αἷς προβέχεται - δηλ. τὸ μαρτυρικό τέλος, τὸν
ἀποκεφαλίθε ὁ Ἡρώδης! ὁ Ἰησοῦς „ Ἄφες ἄρτι „
(ἀφες πάρωτα, ἀμέθως, τώρα..) Βαπτίζεται ὁ Χριστὸς!
εὐθὺς ἀνέρχεται ἐκ τῆς ὕδατος (βλέπε τὸ „ εὐθὺς „
ἀμέθως ἀνῆλθε ἀπὸ τῆς ὕδατος, διότι ὡς ἀναμαρτυρῆτος δὲν
εἶχε κατὰ νὰ ἐξομολογηθῆ..) Ὁρίζονται οἱ οὐρανοὶ
πὺ ἔκλειθε μετὴν παρακοῆς ὁ Ἄδαμ.. τὸ ΠΝΕΥΜΑ
τὸ ἌΠΟΝ μαρτυρεῖ τὸν θεὸν ὁρῶν. Ἐβαπτίθε ὁ
Μωϋσῆς ἀλλ' ἐν ὕδατι. Ἐβαπτίσε πρόδρομος ἐν ὕδατι
εἰς μετάνοιαν. Βαπτίσε ὁ Ἰησοῦς ἐν πνεύματι!

Τὸτο ἡ τελειότης.
Ἐπαίρει βαπτισμα
μαρτυρὶ καὶ αἵματος.
Ἐπαίρει βαπτισμα
δακρυῶν (ὡς ὁ δακ-
ρῖδ „ ἐν δακρυθι τὴν
στρωμνὴν θρέψων „
- πένθων πορευόμενος
κράϊων τὴν ἑσπέρην:
„ ὁ θεὸς ἰγαθῆ τῆ μοι
τῷ ἀμαρτωλῷ „
Τιμῆθμεν τὸ βαπτί-
σμα τῷ κυρίῳ, πνευ-
ματικῶς ἐσφραϊνόμενοι,
„ Λούθαθε - λέγει ἡ βα-
ρῖα - καθαροὶ γίνεθε „
ὁ θεὸς χαίρει μετὰ
μετάνοιας μας ... !!

105 ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΙΟ:
CΙ ΜΟΥ Ὁ ΝΟΜΟΣ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΦῶΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑ:
ΒΟΙΣ ΜΟΥ.

(-5-)

τρεις γεννησεις εχομεν
αι εκ των βωμάτων (εμ-
παθης γεννησις) θι εκ
βαπτισματος, εξαλειφει
οι μαρτηματα κ' προς
την ανω ζωην επαναοφει.
θι εξ αναστασεως, οπα
κατα την β' παρυσδιαν Τδ
απαντες θα λογοδοτηθων δι,

οτι επραξαν. Ταυτας τας γεννησεις επιμηθε ο υιθος
Χριστος την μεν πρωτην με το εμορυσθημα τω πρωτω κ'
ζωτικω (κατα των δυμιδριαν τω Αδαμ), την δευτεραν
με την βαρκωβιν τω κ' το βαπτισμα και θι με την
Αναστασιν Τδ. Περι τως δευτερας, κατα την εσρτην
των θεοφανειων, οριλοσοφηθωμεν. Το οφωτισμα η
βαπτισμα λαμπροτης εβα ψυχων, βοηθεια ημετερας
αδθενειας, λογη κοινωνια, ανθρωπινης φυσεως επα-
νορθωσις, κατακλυθμος αμαρτιας, φωτος μετωβια, ο-
χημα προς θεον, κλεις βασιλειας ουρανων, δωρον θεου
αφοδαργιας ενδυμα, λουτρον παλιγγενειας κ' παν οτι τιμιον.

Δωρο λεγεται διοτι τιποτε
δεν προβορομεν. Βαπτι-
σμα διοτι συνδαπτεται εις
τω υδωρ η αμαρτια. Χρι-
σμα, ως ιερον κ' βασιλικον.
οφωτισμα ως λαμπροτητα,
ενδυμα ως καλυμα κιθχυνης
λουτρον ως εκηλυθιν, θωρα-
χιδα ως δεσποτικην θηρει-
ωθιν. Με το αηγιον βα-
πτισμα ευχχαιρην οι ου-
ρανοι, δοξα Ιου αιχθελοι
δια το ευχθενεις της λα-
μπροτητος, τωτο εικων
της ουρανιθ μακαριότητος.

Ο θεος οφως εβα, ουτε
με των νων κατανουτων,
ουτε με τα λογια εξη-
χθμενον, παθης λογικης
φυσεως φωτιστικον. Οτι

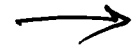
είναι για τα αιώματα ο
Άγιος, τώ για τή νοερά
ο Θεός. Φώς τώ εν Πατρί
κ' Υιῷ κ' Ἁγίῳ πνεύματι
θεωρούμενον. Δεύτερον φώς
ο ἀρχαῖος. Τρίτον φώς ο
άνθρωπος, δια τήν δύναμιν
τῷ λόγῳ. Γνωρίζω και
ἀλλο φώς, τῷ ἀρχέγονον
τῷ πρώτον δημιουργήμα
θεῷ τῆς ὁρατῆς κτίσεως.

φώς ἦτο κ' ἡ πρώτη ἐντολή πρῶ ἔδωκε ο Θεός εἰς τόν
Ἀδάμ, ὡς λέγει ο Δαυΐδ: "φώς τὰ προβάγματα ζῶ,
ἐπί τῆς γῆς". φώς κ' ο γραπτός νόμος ἑκταγραφῶν τήν
ἀλήθεια. Τῷ ἀμαρτάνειν, ἀνθρώπινον, τόν πεθόντα
άνθρωπον ο Θεός ἀνέπλασε πλάσιν θειοτέραν κ' τῆς
πρώτης πλάσεως ὑψηλότεραν, τῆς πεθῶθης εἰκόνας δια
τήν κακίαν ἐπανόρθωσις. καθαρίν ἀμαρτιῶν προσε-
νεῖ ἡ χάρις τῷ βαπτίσματος. Διπλῶς ο άνθρωπος ἐκ
ψυχῆς κ' βώματος. διπλῆ κ' ἡ καθάρσις δι' ὕδατος κ'
πνεύματος. Τοῦ ὕδατος βωματικῶς λαμβανομένη, τῷ
δὲ πνεύματος ἀδωμάτως συντρέχοντος κ' τὰ βάρη
καθαίρουτος, καινῶς ἀντιπαλαιῶν ποιεῖ. Ἐν συντομίᾳ
λέγομεν συνθήκας πρὸς θεόν δευτέρᾳ θείᾳ κ' Ἰωῆς ἀγι-

ας. Με' κάθε προβοχή
πρέπει ο χριστιανός να
ἔχει τήν ψυχή τῷ καθα-
ρή, δια να μη φανεῖ
ψεύθης τῆς ὁμολογίας
τῷ βαπτίσματος. ο
ἐχθρός διάβολος μετα'
τῷ βαπτίσμα θε' πολε-
μεῖ, μη' φοβῶ. Ἐχεις
σῆμα τήν ἐξομολογηθῆ,
τήν θεία κοινωνία, τήν
ἐσχίη, τήν νηστεία, τήν
ταπεινωθῆ, τήν ὑπομο-
νή, ν' ἀκολουθεῖς τήν
ὀρθόδοξον παραδόσῆ, φυ-
λάττουτας ἑαυτῶν ἀμόλυν-
τω ἀπό κοινωνία κοίκο-
δόξων - οἰκουμηνικῶν.

"Χαίρε θεοτόκε, τῷ ὄχημα
τῆς αἰωνίου χαρῆς, τῷ
κλεῖδι τῆς οὐρανῶν
βασιλείας"

"Δίδει πάντα
ὁποῖος ἔχει
Θεοῦ δῶρον
ὁποῖος ἔχει
οὐρανῶν."

(-7-)

Τρεις οι τάξεις των βωλο-
μένων, δούλοι, μισθιοί κ'
υιοί. ο δόλος φοβάται
τις τιμωρίες, ο μισθιος
εις ως μισθός αποβλέπει,
ο υιός από Άγαπη κ' μό-
νο εργαζεται ως θεός
έντολές. Άει των βωτη-
ριαν εργαζό. Άγωνίζε

Χριστιανέ κατα' των παιδών .. οφείχε Σόδομα (= αμαρτίες κ' τοι'
αίτια αυτών) μη βραφείς εις τα όπιώ κ' χίνεις βτηλη
άλατος .. εις το όρος βώλο. Μείζον των όρμηών το
μυθίριον. Σεωτών καρποφόρηθον .. ο προθυμώτερος χι-
νεταί ηθωώτερος. Αυτό π' η' ραθυμία απώλεσε, η' επι-
μέλεια ανεκάλεσε. Μνημόνευε τα' μύρια ταχάντα π' όθ
έχαριθε ο κύριος. Γενού μη των έννεα των άχαρι-
θων, άλλα των δέκατον μίμυθαι, άν κ' Σαμαρείτης άλλα'
των άλλων εύχρημονέθτερος. Ο πάντων δημιθρός ως
ύετός κατήλθεν, ως πηγή ένυώθη, ως ποταμός διεδόθη, έν
Ιορδάνη έβαπτίθη. Ο άπερίγραπτος ποταμός έν όλίγω
ύδατι έλθετο .. Τροβκωθέν Αυτώ την εύθραχυνίαν
ότα ήλθε θώβαι την οίκωμένην .. Έρχεται ο κύριος προς
Ιωάννην μόνος .. κρύπτων της θεότητος το άξίωμα .. "έγω
έχω χρείαν ύπό όθ βαπτισθίηναι", λέγει ο προδρομος - Βά-
πτισθόν με σύ, τώ πυρί της θεότητος, φωτισθόν με .. άμαρ-
τιών άνακίρης ύπάρχεις κ' βαπτισμα μετανοίας θέλεις;
- "Άφες Ιωάννη, σύ ως άνθρωπος βλέπεις, έχω ως θεός"

προκινώθω, πρώτον έχω
πρέχει να πράττω κ'
έπειτα να διδάθω, πρέ-
πει πάθα δικαιούνη να
πληρώθω. Βαπτισθόν με
να μηδεις τώ βαπτί-
σματος καταφρονήθει,
άφες Ιωάννη να κατέ-
θω εις το ύδωρ δια' να
φανεί η μαρτυρία τώ
Ούρανθ κ' γνωρίθων
πάντες την δύναμιν Μθ
έβαπτισθην ο Χριστός κ'
των παιδιών άνθρωπον ά-
νεκαίνισθεν, φωνή έχένε-
το λεγούσα: "Ούτως έβω
ο υιός μεθ' ο άγαπητός"

ο δός μόνον πρόθεσιν
οιό ψυχής ένδύς
κ' ο θεός την δύναμιν
εις όθ δά σου
Χαρίθ η
ο σοφένος ο
ο δός μετέτος
τοσ
Σημειώτα
τοσ

.. αὐτὸ ἀκράτο .. τὸ
πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἶδει
περιβέρας ἐπὶ τὸν κύρι-
ον, εἶναι τὸ τὸ πνεῦ-
μα τὸ οἱ ἀρχῆς, ἐπι-
φερόμενον ἐπὶ τῶν ὑδά-
των, δια' τῶ ὁποῖο τὰ
σύμπαντα ζωογονῶν-
ται, εἰς τῆς προφη-
τας ἐνερχόμε, ἐδό-
θη εἰς Ἀποστόλους ἐν

ὁποῖος
ἔχει τὰ λαβὴ
ἀπὸ τὸν θεὸν κατ',
τὸ ἴδιο πρέπει
να δοθῆ πρώτα
εἰς τὸν ποιητὴς

εἶδει πυρίνων γλωσ-
σῶν, τὸ τὸ ἔζη τῶδε
ὁ Δαυὶδ λέγων: " Πνεῦ-
μα εὐθὺς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἑκατόσις μὲ, ἡ προφη-

τικὴ ῥηθὶς πιβῶται μὲ τὴν βαπτιστίν τῆ. Ποῖα;
ῥωνή κυρίε ἐπὶ τῶν ὑδάτων". Ποῖα ῥωνή;
" ὁ τὸς ἔβαν ὁ γιός μὲ ὁ ἀγαπητός .. κ.λπ. "
ὁ νομιζόμενος υἱός τῆ Ἰωβήφ κ' μονο-
χενῆς κατὰ τὴν θεϊκὴν οὐσίαν, ὁ
πεινῶν κ' τρέφων μυριάδας, ὁ κοπιῶν
κ' ἀναπαύων τὸς κοπιῶντας, ὁ
παύων κ' τὰ παύθη ἰώμενος, προ-
σκαλεῖ εἰς ἐλευθερίαν ἐκ δουλείας, εἰς
βασιλείαν ἐκ τυραννίδος, εἰς ἀφθαρτί-
αν ἐκ φθοράς. εἰς βηθλεὴμ ἀτελής
ῥεφρος ὁ χριστός, εἰς τὰ θεοφάνεια τέλει-
ος ὁράται. ἐκεῖ ἀβτήρ τὸν ζωτήρα ἐμήνυθε,
ἐν ταῦθα ῥωνή οὐρανὸθεν, ἐκεῖ μάχοι, ἐν ταῦθα

αἰχχέχοι. Παραδύζον! ὁ ἡλῖος τῆς δικαιοσύνης ἐν
Ιορδανῆ, τὸ πῦρ εἰς τὸ ὕδωρ βαπτίζεται .. ἔπεφάν-
η ἡ χάρις ἡ ζωτήριος, λέγει ὁ ἀπόστ. Πάυλος. Δια'
τῶ βαπτίσματος ἡ ζωτήρια δωρίζεται, κοινὴ εἰερχεβία
ὡ τὸ ξένθ κατακχυθῆ! ἐπὶ μῶε ὁ κατακχυθὸς
ἐθανάτωθε οἰνθρώπος, ἐδῶ τὸ ὕδωρ τῶ βαπτίσματος,
δια' τῶ βαπτισθέντος χριστῶ, τὸς νεκρωθέντας ἐζω-
οποίηθε. ὁ ζωτήρ δὲν εἶχε ἀνάγκη καθαρῆ ὡς ἀ-
ναμαρτήτος, ὅμως τὸ θυφερόν οἰκονομεῖ αὐ τὴν ἀχια-
βτικὴν χάριν δωρίζει εἰς τὰ ὕδατα θι καθε ἀνδρω-
πον προτρέπει εἰς ζωτήριαν να βαπτισθῆ. ἔπεφάνη
ὁ οὐρανόσιος ποιητὴν κ' τὸς λῆκὸς τῶ διαβόχθ ἐξεδῶ-
ξε ἀπὸ τὴν κακὴν ποιήνη, δια' τῶ βαπτίσματος τὴν
υποθεβίαν χαρίζει εἰς τὸς πιβῶς. ἔπεφάνη ἡ παν-
των ζωὴ κ' ζωὴς ἡζιωθε τὸς νεκρωθέντας.. →

Δια να μη ατιωθῶν

οὐκ ἀκούοντες τὸ: "οὐ-

τὸς ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ κ.π."

ποιος εἶναι ἐκ τῶν δύο,

δια τὸ τοῦ ἁγ. πνεύματος

ἐν εἶδει περιττέρως δια-

κτωροδεικτεῖ τὸν βαπτισ-

μένον κ' μαρτυρούμενον. τὸ βαπτισμα

ἔστιν ἁμαρτιῶν καθάρσις, ἀφ᾽ ἧς πλημ-

μελημάτων, ἀναγεννήσεως αἰτία. τὸ ὕδωρ ὑπηρε-

τεῖ πρὸς ἐνδείξιν καθάρσεως - ἐπειδὴ τὸν ῥυπον βώ-

ματος με' ὕδωρ καθαρίζομεν - με' τὸ αἰδωτό κῆτο (ἔστω)

τὴν ἀδωμάτων λαμπρότητα δηλώνομεν. Διότι σύνδετος ὁ

ἄνθρωπος δια τὸ βώματι τὸ αἰδωτό

τὸ ὕδωρ, ψυχῇ δὲ τῆ ἀσφαλῆ, πνεύ-

μα, πίπτει καλούμενον, ἀρρήτως ἐρ-

χόμενον. τὸ ὕδωρ ἀνακοινίσει τὸν

ἄνθρωπον εἰς τὴν νοσητὴν ἀναγέννησιν,

τῆς ἀνωθεν χάριτος εὐλογηθῆς αὐτοῦ.

ὦ! Μυστήριον!! ὁ Δαυὶδ

βουά: "Ποῖνα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,, τὴν σοφίαν κατε-

νόησε, τὴν τέχνην τῆς σοφίας οὐκ εἶρεν.

ὁ κύριος εἶπε εἰς μαθηταῖς τῶ: "βαπτί-

ζοντες αὐτὸς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς κ'

τοῦ υἱοῦ κ' τοῦ ἁγ. πνεύματος. εἰς

τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἐπειδὴ εἶναι ἀρχὴ

τῶν πάντων, τοῦ υἱοῦ ἐπειδὴ εἶναι δευ-

τερευτός, τοῦ ἁγ. πνεύματος

ἐπειδὴ εἶναι τελειωτικὸν τῶν πάντων. εἰς τὴν

παλαιὰ διαθήκην προτυπώνεται ἡ εἰκόνα τοῦ βαπτισματος.

ὅταν ὁ ἄβρααμ διώχουσι τὸν ἄγαρ ἐκείνη ἐπῆλθε εἰς

τὴν ἔρηρον μετ' ὁ θραήλ. τὸ ὕδωρ τελειώσε, ἔχουσι ὁ

δαυὶδ. ἄγγελος ἔδειξε εἰς αὐτὸν φρέαρ ὕδατος Ἰωντος

κ' βύβηται ὁ ἰθραήλ. ὅταν ὁ ἰακώβ συνήνηθε

τῶν ραχμηλ, μόνος ἐκύλισε τὸν ἰδὼν ποῦ ἔορραττε τὸ

φρέαρ κ' ἐπότισε τὰ πρόβατα τῆς ραχμηλ. ἀνιψ-

μα αὐτοῦ κ' ἔθια τὸ μέλλοντος. ἦτο ἐπὶ τὸ φρέαρ ἰδὼν

ὁ νοητός χριστός, κρύπτων ἐν βάθει κ' μυστηρίῳ τοῦ γα-

τροῦ τῆς παλιγγενεσίας ἐτι πολλὸ χρόνον δεόμενον εἰς ἀπο-

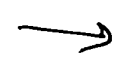
καλύψιν ὡς ὄχιον ἰδὼ μακρὸ. ἰθραήλ ἐρμηνεύεται, νῆς ὄρων

δεῶν, ποτίζει τὰ πρόβατα τῆς ραχμηλ συλαδὴ μυστηρίον

κεκρυμμένου ἀποκαλύψας, εἶδει Ἰωτακὸν ὕδωρ εἰς τὰ

λογικὰ πρόβατα τῆς ἐκκλησίας. ὁ προσφ. ἰεζεκιήλ λέγει:

"Ραυῶ ἐφ' ἡμᾶς καθαρὸν ὕδωρ κ' καθαρὸν ἔθεθε ἀπὸ τῶν

σὴ ἁγία γραφή λέγει: κάθε ἡμέρα ἔορτή!

ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν κ' δώσω
ὑμῖν καρδίαν καινὴν κ' πνεύ-
μα καινόν δώσω ὑμῖν κ' τὸ
ΠΝΕΥΜΑ Μὲ δώσω ὑμῖν.

(-10-)

ἀκαθάρ-
των
μεγαλὴ
καταφύ-
ξιν δέι-
ξιν τὴν
θεοῦ
μητέρα.

Σὺ ἀληθῶς ὑπάρχεις Δείπνота
καθαρὰ ἀγαθούνης πηγὴ κλέιδας
ἡμῶν οφθαλμῶν, ἐξυρίδας τῶ πα-
ραδείδου παλιν ἀνεκαλέδας ἀντι φύλλων
βυκῆς, ἐνέδουδας ἡμῶν ἱματίου τιμιον, ἐρραίντι-
γας ἡμῶς με καθαροῦ ὕδωρ, ἐκὰ θείριδες ἀπό-
τῶς ρύπης ἀμαρτιῶν, ἠνοιξε παλιν ὁ παρα-
δειδος, οὐραῖοι κ' ἐπιχρῖα βυεορταῖον. Δια-
τωῦτα πάντα τῆς ΧΑΡΑΞ ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ψαλ-
λομεν: „Αγαλλιάδω ἡ ψυχὴ μὲ ἐπὶ τῷ κω-
ρίω, ἐνέδουδε χάρι με ἱματίον βωτηριδὸν κ'
χιτῶνα εὐφροδύνης περιέβαλε με ..κ.λ.π..“

πολλοὶ ἀγνοοῦν τὸ νόημα τῶν ἐορτῶν. Ἡ ἐορτὴ
τῶν φώτων λέγεται ἐπιφάνεια τῶ ζωτήρος. Μία
εἶναι ἡ παρούσα ἐορτὴ, δευτέραι ἐπιφάνειαι ἢ μέλλου-
σα, ἢ δευτέραι παρούσα τῶ. Δια τὴν πρώτην λέ-
γει ὁ ἀπ. Παῦλος: „ἐπιφάνη ἡ χάρις τῶ θεοῦ ἡ βωτηρι-
ος παῖδιν ἀνθρώποις, ἦνοι ἀννηθαίμενοι τὴν ἀβέθειαν καὶ
κοσμικὰς ἐπιθυμίας, βωφρόνης κ' δικαίως κ' εὐγεθῶς ἡ-
γομεν. Δια τὴν δευτέραι ἐπιφάνεια λέγει: „προβδεχό-
μενοι τὴν μοικαίριαν ἐλπίδα κ' ἐπιφάνεια τῆς δόξης τῶ
μεγαλῶ θεοῦ...“ . οἱ Χριστιανοὶ - λέγει ὁ ἀγ. κενόδοτος -
κατὰ τὴν ἐορτὴν φώτων ἀπαντες ὕδωρ λαμβάνουν κ' φυ-
λάττων εἰς τοὺς οἰκίας των ἔσο τὸ ἔτος. Πολλοὶ φο-
ρεῖς κ' εἰς διακρίματα δύο κ' τριῶν ἐτῶν διακρινονται τὰ
ὑδάτα φρεθῶκα χωρὶς ναὶ παλαιῶν. Ἡ ἐορτὴ τῶν
φώτων ὀνομάζεται ἐπιφάνεια κ' ὄχι τῶν χριστιανῶν
διότι με τῷ βαπτισμῶ τῶ ἔχινε γέ ἔχης φανερός, με χρι-
στῶ τῶν ἀγνοοῦσαν, ἀκόμη κ' ὁ πρόδρομος διότι λέγει:
„ἔγω οὐκ ἴδεν Αὐτόν ἀλλ' ὁ πέμφας με βαπτίσειν ἐν
ὕδατι ἐκεῖνος εἶπε: „ἔγω ἂν ἀν' ἴδης τὸ πνεῦμα καταβαί-
νον κ' μένον ἐπὶ αὐτόν, οὕτως ἔβην ὁ βαπτίσειν ἐν πνεύ-
ματι Ἁγίῳ“. Τὸ ἰουδαϊκὸν βαπτισμῶ (Μωβαϊκοῦ νόμου)
σωματικὸς ρύπης μόνο καθαίριζε, δὲν ἔδιδε ἄφεση ἀμαρτιῶν.
ὁ ἔχθριον νεκρὸν ἢ λεπρὸν κατὰ νόμον ἦτο ἀκαθάρτος.
ἕως ἑσπέρας, ἀφού ἔπνευσε τῶ ροῦχα τῶ κ' ἔλθετο ἐκαθαρίζετο.
κατ' ἀχίθεια τῶτα δὲν ἦτο ἀμαρτία ἀλλὰ προξενεθῶν
ἐλάθει εἰς τῶς ἀτελείς ἰουδαϊκῶ. τῶ βαπτισμῶ ἰωάν-
νου ὑψηλότερον πολὺ ἦτο τῶ ἰουδαϊκῶ, τῶ δὲ χριστιανικῶ
βαπτισμῶτος ταπεινότερον, ὁμῶς εἰς αὐτό ὠδηγεθε. ὁ πρό-
δρομος κήρυττε ΜΕΤΑΝΟΙΑ, τῶ βαπτισμῶ αὐτό δὲν χορηγεθε
ἀγιον πνεῦμα, οὔτε συγχώρηθη ἀμαρτιῶν. Δια ναὶ ἡμῶ νο-

11

μίσθον οἱ παρόντες
ἵνα κ' ὁ σωτήρ ἐπὶ με-
τανοίᾳ ἦλθεν ὅπως κ'
οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ὁ Ἰ-
ωάννης διορθώνει αὐτοὺς
λέγων: "ἔγω ἔχω χρεὶα
ὑπὸ τοῦ θεοῦ βαπτισθῆναι,"
ὁ κύριος τοῦ λέγει ἵνα πρέ-
πει νὰ πληρώσῃ πᾶσαν
δικαιοσύνην. Δικαιοσύνη

λέγεται ἢ τήρησις νόμων τῶν ἐντολῶν. Ποία δικαιοσύνη;
ὅτι νὰ βαπτισθῆ ὑπὸ τοῦ Προδρόμου ὅπως κ' περι-
τομή ἔλαβε κ' τὰ σάββατα ἐτήρησε οὕτω κ' νὰ βα-
πτισθῆ. ἤτω θεὸς δέχεται πάντες νὰ βαπτισθῶν τότε
διότι λέγει ὁ Ἰωάννης: "ὁ πέμψας με βαπτισθεῖν"
κ' ὁ κύριος εἶπε: "οἱ τελῶναι κ' ὄχλος ἐδικαίωσαν
τῶν θεῶν, βαπτισθέντες εἰς τὸ βαπτισμα Ἰωάννου, οἱ
φαρισαῖοι κ' οἱ γραμματεῖς ἠδέτησαν τὴν βλαβὴν
τοῦ θεοῦ μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον
ἢ ὑπακοὴ εἰς τῶν θεῶν εἶναι δικαιοσύνη, ὁ θεὸς ἀπέδει-
ξε τὸ Ἰωάννη νὰ βαπτισθῆ τῶν λαῶν, βαπτισθεὶς ὁ
κύριος ἐπήρωσε ματὶ με περιτομή κλπ. κ' τὸ τοῦ θεοῦ.
εἶπε: "ποιῆσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην," σημαίνει
ἔγω ὁ ἔχων νὰ πληρώσω ὑπὲρ τῶν οὐκ ἔχόντων. Ἰδὲ
ἓνα παραδειγμα: "ἔστω 200 δηνάρια οἱ ἐντολές τοῦ
νόμου πᾶ ἔπρεπε τὸ χρεὸς αὐτὸ νὰ πληρωθῶν οἱ ἄνθρωποι.

ἀγαθόντων κ' μὴ με-
τανοήτων κρατῶσε αὐ-
τοὺς ὁ θάνατος. ἤλθε
ὁ Χριστὸς κατεῖλε τὸ
χρεὸς κ' ἐλευθέρωσε τοὺς
μὴ ἔχοντας νὰ ἐξοφλήθω.
εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Νωε
ἢ περισσότερὰ ἔφερε κραιδο
ἐλαίας, σύμβολον τῆς φι-
λανθρωπίας τοῦ θεοῦ, καὶ τῶν
βαπτιστῶν τοῦ ΑΠΟΛΥ-
ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἐν εἶδει περισσε-
υῶν κατεῖλεται κ' φα-
νερῶναι τῶν ἑλεῶν τοῦ
θεοῦ εἰς τὸν κόσμον →

Τὸ μέλλον ενός λαοῦ, ἔξαρ-
τῶνται ἀπὸ τὴν ποιότητα
τῶν βιβλίων πού
ἔχει εἰς τὴν βιβλί-
οθήκην του.

...ἄλλοι ἀλλοι καλῶτεροι
ἢ ταπεινότεροι. Ὅλοι οἱ ὅλοι
ἄλλοι εἶναι καλῶτεροι.

βυζυχρόνως δηλώνει ὅτι πρέπει ὁ πνευμα-
τικός ἄνθρωπος νὰ γίνει ἀπλὸς - ἀκακὸς
χωρὶς πονηρία - διότι ὅπως λέγει ὁ κύριος
ἂν δὲν ἀποκτιθῆτε ἀκακία, σί-
παιθια δὲν κληρονομήτε τὴν βασιλεία τοῦ
οὐρανοῦ λέγει, δὲν εἶμαι ἰκανὸς νὰ βα-
πτισθῶ καὶ ὑποδήματα τοῦ Χριστοῦ, δηλ. νὰ

κατανοήσω καὶ μυστήρια τῆς σαρκώσεως τοῦ
θεοῦ λόγου, ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου (= ὁ Σωτὴρ)
ἔχω διὰ τῶν Χριστῶν, ἐκεῖνος οὐ δι' ἐμέ.., ἔχω ἐκ
στείρας, ἐκεῖνος ἐκ Παρθένου, ἔχω ἑστρατιώ-
της, ἐκεῖνος βασιλεὺς, ἔχω κηρὺς μετανοί-
ας, ἐκεῖνος δοτὴρ υἱοθεσίας, ἔχω λυχν-
νος, ἐκεῖνος ἠχίος. Ἐκπληττόμενος ὁ
Ἰωάννης τὴν ταπεινώσιν τοῦ Σωτῆρος

λέγει: „Σὺ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ;“
ὡς νὰ ἔλεγε: οἱ ὄχλοι κινδυνεύω
νὰ μὲ λιθοβολήθω, ἔχω μετὰ πολλὰ περὶ
σοῦ ἐκκρυζα, σὺ ξένος κ' ταπεινός
ἦλθες; γιὸς βασιλεὺς, πῶ ἢ δόξαι ἔχει,
πῶ ἢ συνοδεία τῶν ἀρχόντων, πού το
ὄκητρον, τὸ πῦρ, τὸ ἄχρον πνεύ-
μα. Μωυθεῖς τὸ πρόσωπον ἔλαμπέ, τῶντων

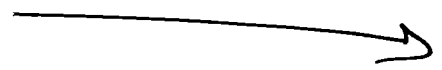
αὐτῶν ἐδόξαθες κ' ἐβύ ὁ Δεσπότης τὴν κεφαλὴν σου
κλίνειῖς εἰς ἐμέ; „Εδείξας καὶ ταπεινά, δείξου κ' τὰ ὑψηλά,
βαπτισθὲν ὡς παρόντας κ' πρὸ πάντων ἐμέ. Ὁ Ἰορδα-
νὴν δε' ἐξημέρησε δημιόργον κ' ἀνέστρεψε ὀπίσω, ἔχω ἔχω
χρεία νὰ μὲ βαπτίσῃς. καὶ ὁ κύριος ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀφ' ἑαυτοῦ...“ ὡς νὰ ἔλεγε. Τὴν δόξαν τῆς θεότητος
μὲν Ἰησοῦς ν' ἀποκαλύψω. Δὲν εἶναι τώρα ἡ ὥρα, πάν-
τα καλὰ ἐν καιρῷ αὐτῶν. Δὲν πιστεύουσ' ἔτι οἱ Ἰου-
δαῖοι, σὺ εἶπες αὐτοῖς „γεννημένα ἐχιδνῶν...“ Ἄφες
Ἰωάννη ν' ἀγιασθῆν τα' ὕδατα. Ἐὰν ἔχω δὲν βαπτί-
σθω ὑπο' σοῦ δὲν θὰ καταδεχθῆ βασιλεὺς κ' ἀρχων
ὑπο' ἱερέως πτωχῶ νὰ βαπτισθῆ. Ἄφες
τῶν Πατέρων αἰνῶθεν νὰ μαρτυρηθῆ:

„Οὗτος ἐστὶν ὁ γιὸς μου ὁ ἀγαπητός“
Ἄφες ἄρτι... δεῦτερος Ἀδαμ' ἔχιναι
κ' ἐκεῖνὸ τ' ἀμαρτήματα θάλω νὰ
καθαρίσω. Ἐὰν ἔχω δὲν βαπτισθῶ
ἐκεῖνος δὲν καθαρίζεται. Ἄφες.. νὰ
ἐκπληρωθῆ ὁ προφητικὸς λόγος: „Φωνὴ
κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων...“ Βοᾷ ὁ πατὴρ εἰς

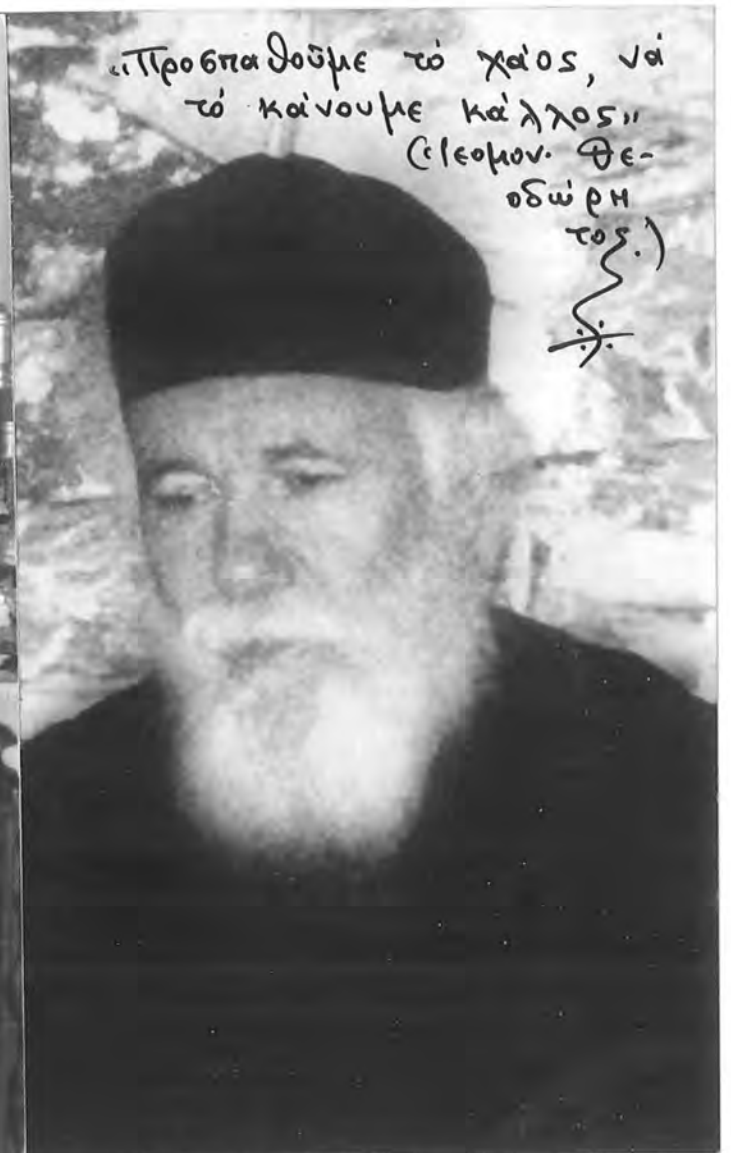
τις
ὁ φρόνιμος,
ἐν ἡμέρα κινδύ-
νου κερδοῦναι ὄχλους
τῶν αἰώνων ἵνα
σῶσιν τὴν ψυχὴν
αὐτῶν

“Ὅπου ἐλάφῃ”
παρουσία, φρυγαδεύεται
τῶν ἐρπετῶν”
καὶ

Ἄφες ἄρτι... δεῦτερος Ἀδαμ' ἔχιναι
κ' ἐκεῖνὸ τ' ἀμαρτήματα θάλω νὰ
καθαρίσω. Ἐὰν ἔχω δὲν βαπτισθῶ
ἐκεῖνος δὲν καθαρίζεται. Ἄφες.. νὰ
ἐκπληρωθῆ ὁ προφητικὸς λόγος: „Φωνὴ
κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων...“ Βοᾷ ὁ πατὴρ εἰς

γιόν φιλοσοφίαν, ἵνα
 καίθης τῷ Δυκίῳ περὶ τὸν
 κόσμον διαθεῖν, ὑπὲρ δόλων,
 ἀμαρτωλῶν, ἀδόξου, τὸν γιόν Τῶ
 ἔδωκε τὸν ἀναμαρτητῶν, τὸν ἐνδο-
 ξον !! Δοξάσωμεν τὸν Ἐπιφα-
 νέντα ΔΕΘΠΟΤΗΝ σὺν
 τῷ Πατρὶ καὶ τὸν γιόν καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμὴν !

«Προπαδοῦμε τὸ χάος, καὶ
 τὸ κἀνούμε καλῶς»
 (Γεωργίου Θεο-
 δώρου
 τος.)

«Πότε δὲν εἶπα καὶ γιὰ τὸ ὁποῖον μετανῶν.
 Πορεύομαι πρὸς τὸν Θεόν, χωρὶς ν' ἄχω
 ἀρχίσει καὶ τῷ μ' εὐθέθια».
 (ἁββᾶς Παμβῶ).

Ἀπομαχνητοφωνημένη ὁμιλία, κερύθριον Θεοδώρου Ἀγορεί-
του, εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀποκρῆς, ἐκφωνηθεῖσα εἰς τὴν
ἑστῆρα Μονὴν Εὐαγγελιστοῦ Πατρῶν. (Διδρακτα 12,23')

(1)

„καὶ βάλει τὰ μὲν πρόβα-
τα ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, τὰ
δὲ ἑρίφια ἐξ ἐπιπέδων,
τὴν περὶ τὴν Κυριακὴν
εἶδαμε τὸν Κύριον ἔχει-
μονα, ἀγαθὸ Πατέρα,

βῆμερα τὸν θρόνονε δικαίου κριτῆ. Για να μὴν - θὰν
ἀμαρτωγοὶ ποὺ εἴμεθα - πάρουμε θάρρος, ἔχουμε καλὸ Πα-
τέρα "πορεύομαι κ' ἠγωνίζομαι", γιὰ τὴν ἄλλη Κυ-
ριακὴν μᾶς παρουσιάσει ποῖός θὰ εἶναι αὐτός ὁ ἀ-
γαθὸς Πατήρ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Πατήρ τῆς Ἀγγελίας
κ' οἱ ἄγιοι τῆς Δικαιοσύνης. Τὰ μεγάλα γεγονότα εἰς
τὴν ἀρχαία ἐποχὴ τὸν Μεσαίωνα συνήδωσαν, οἱ θάλασσοι
ἐξαγγέλλοντο διὰ θάλασσαν κ' ἔλεγε ὁ θάλασσοι γοι-
πὸν, ἀπὸ οἱ θάλασσοι ἐβάλλιταν προσηγομένως ἔτσι
κ' εἰς τὴν β' Παρουσίᾳ ἀπὸ οἱ ἄγγελοι θὰ θάλασ-
βουν πρῶτα κ' θὰ γίνουν

τὰ φοβερά γεγονότα, τρία
μεγάλα γεγονότα: θ' ἀνα-
βυθῶν οἱ νεκροί, θὰ με-
ταμορφωθῶν ὅλη ἡ κτί-
σις εἰς τὸ ἄφθαρτο, θὰ γί-
νῃ ἄφθαρτος, θ' ἀναβυ-
θῶν οἱ νεκροί κ' θὰ κα-
θίσθων εἰς τὸ ἐδύχιο δι-
καῖοι κ' ἄδικοι, τὸ τρί-
το θὰ κρινῶμεν ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ.

Ο ΚΗΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ

θα είναι ή δίκη τών αι-
ώνων, μίσι δίκη πραγμα-
τική κ' αληθινή κ' δικαί-
α, όχι όπως οι δίκες τῆ
Χριστῆ, τῆ Σωκράτη και
τῶν μαρτύρων πῶ ἦταν
δίκες ἄδικες. και ποιό
καταστατικό θα ἔχει
αὐτή ή δίκη; βάσει ποι-
ῶ προγράμματος θα βα-
δίσει; Με τό καταστα-

τικό τῆς ἀγάπης! Τότε θα κριθῶμε όχι βάν ἄτομα, ἀλ-
λά βάν πρόσωπα. Τι βημαίνει αὐτό; Τό πρόσωπο είναι αὐ-
τό πῶ ἔρχεται βέ βχέβεις μέ τόν ἄλλον, θα κριθεῖ δηλα-
δή ή ἀρετή μας κ' οι πράξεις μας βάν ὄντα προσωπι-
κά πῶ ἔχομε βχέβεις μέ τόν ἀδελφό κ' ή ἀρετή μας δέν
είναι ἰδιωτική ὑπόθεση για να αὐτοδικαιῶμεθα, ἔχω
ἀρετή, θα βωθῶ. Δέν θα βωθῆεις! "ή ἀρετή για να φα-
νεῖ ἂν ή ἀρετή κ' ὅπως τήν θέλει ὁ θεός πρέπει να χει
βχέβη μέ τόν πλησίον. "Ἐλεον ήγάπησα κ' ἔθυβίαν", ἂν
δέν ὠφελεῖς τόν πλησίον, ή ἀρετή βδ δέν ὠφελεῖ τόν πλη-
σίον, για τόν θεόν δέν είναι ἀρετή, είναι τραπέζογρα μ-
μαῖτιο χωρις ἀντίκρυβμα. θα κριθῶμε μέ κριτήρι-
ον τήν ἄγαπή. και είναι τόβο ἀπλό αὐτό κ' ἀκῶγε-

ται κ' ὅτῆν πράξη: "ἀ-
γαπήβες θα βωθῆεις,"
"ὁ θεός μας ἔδειξε ποι-
ῶς πρέπει να ἀγαπήβω-
με.. δέν ἔβαλε δαιδά-
λῶς κ' κατηγορίες κ' τα-
ξεις πληβίων πτωχῶν, ἔ-
θνῶν - φυλῶν - χλωβῶν.
Τίποτα! "Ἐφ' ὄβον ἐπει-
ήβατε ἐνί τῶτων τῶν
ἀδελφῶν μῶ τῶν ἔλα-
χίβτων, ἐμοί ἐποιήβατε,
κάλεβε ὄλα τὰ πρόβω-
πα τῆς χῆς, ὄλες, τίς
ὑπαίρξεις, ἀδελφῶς τῶ
→

Κ' πρό παντός τῆς ἀδυναίας. Ὅτι λοιπόν κά-νετε κ' δείξετε ΑΓΑΠΗ πρὸς αὐτὴς εἶναι θὰ νὰ τὸ κάνατε βέ Μένα. Τέρμα, θάβει αὐτῶν τῶν δύο θὰ κριθῶμε τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Θέλω νὰ προλάβω μία ἀπορία, πᾶ εἶναι φυβική ἀπορία. Καλά, μόνο με τὴν ἀγάπη

θὰ κριθῶμε, δὲν ὑπάρχουν ἄλλες ἀρετές; ἔχουμε τὴν σωφροσύνη, τὴν ἀνέξικακία, τὴν ταπεινωθῆ, ὅλα αὐτά.. τί γίνεται; δηλ. μόνο ἀγάπη κ' ἐντάξει; ὕστερα ἔχουμε κ' πράξεις, ὁ ἕνας εἶναι ἀπίστος ἐπὶ τοῦ θυχοῦ τῆ, δὲν ναι τὰ παιδιὰ τῆ, κλέβει, μεθᾶ αὐτὰ δὲν θὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν; ἄντε λοιπόν, ἀγάπη κ' θὰ μῶμε ἐπὶ τὸν παράδεισο. Νὰ κάνομε ὅτι θέλομε, ἀρκεῖ νὰ ἔχουμε ἀγάπη ὅπως λένε μερικοὶ πᾶ δὲν χωνοῦσαν τὸν νόμο τῆ θεῶ πᾶ ἀκῦτε: ἂ τί εἶν' αὐτὰ πᾶ λές, παράδεισος κ' κόλαση, ἀγάπη νάχεις κ' ὁ παράδεισος θ' ἀνοίξει,.. Για νὰ δῶμε ὅμως ἔτσι εἶναι; Τὸ δαῖος δὲν εἶναι οἱ κῆμαριές, ἂν θ' εἶ θάλω βέ μία κῆμαρία μπροστὰ κ' ἐπὶ πῶ τί θλέπεις .. ἐν τῷ μεταξύ εἶναι δαῖος με ποικίλα δένδρα κ' μᾶ

εἶπεῖς .. κῆμαριές, μᾶ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ δαῖος, εἶναι αὐτὸ πᾶ θλέπουμε τώρα, εἶναι αὐτὸ πᾶ ἐξηγήσαμε, τὸν λόγον τῆ Χριστοῦ. Για νὰ ἐξηγήσαμε ὅλο τὸ εὐαγγέλιο, για νὰ δῶμε τί ἐννοῦσε ὁ Χριστός μ' αὐτὸ τὸ λόγον πᾶ τὸν ἔκανε ἀπλό για νὰ ἐνδυμῶμεθα πρέπει νὰ δῶμε ὅλη τὴ Γραφή, ὅλη τὴν καινὴ Διαθήκη →

τί λέει γι' αὐτό τό θέμα
κ' ξεκινᾶμε ἀπ' τόν ἴδιο
τόν εὐαγγελιστή Λωάν-
νη πᾶ λέει ὅτι αὐτοί πᾶ
δέν θά πράξουν τό καλό
θά πάνε ἐτήν κόλαση.
Αὐτοί πᾶ θά ἔχουν ἀ-
γαθά ἔργα θά βωθῶν.
Ἡμέως βάζει τὰ ἔρ-
γα. Ὅταν λέμε ἔργα ἀ-
βραμῶς ἐννοῦμε τίς

πράξεις κ' τίς ἀρετές. θυμάστε τήν παραβολή τῆ Με-
χαλῶ Δείπνου ὅταν ἔκανε ὁ κύριος κ' μπήκαν μέθα
ὄλοι, ἦρθαν ὑτέρα κ' πιάσανε οἱ ὑπηρέτες κάποι-
ον κ' τόν θγάσανε ἔσω κ' λέει „ρίχτον ἐτήν κόλαση.“
Γιατί; δέν εἶχε ἐνδυμα γαίμα, δηλαδή ἀρετές! Ἐφ' ὅ-
σον λοιπόν δέν εἶχε ἐνδυμα γαίμα, ἔσω! Ἄρα, χρει-
άζονται οἱ ἀρετές! Ἐρχεται ὁ Παῦλος ὑτέρα κ' λέ-
γει: „Μη πλανᾶσθε, ὅτε μοιχοί, ὅτε εἰδωλολάτρες,
ὅτε πόρνοι, ὅτε κλέπται, ὅτε πλεονέκται, ὅτε μα-
λακοί, βασιλείαν θεῶν ἄ κληρονομίαν θείαν.“ Βλέπετε;
Μᾶς ἔβαλε τώρα τό ἀντίθετο, τίς κακίες! Ὅποι-
ος εἶναι ἐαυτός τίς κατηγορίες μή περιμένει νά
κληρονομήσει βασιλείαν θεῶν! ἔχουμε τήν παραβο-

λή τῶν ταλάντων. Τί
λέει; Ἄφ᾽ δέν ἔργα-
θήκες τὰ τάλαντα,
τίς ἀρετές πᾶ θᾶδω-
σε ὁ θεός, τὰ χαρίσμα-
τα αὐτά πᾶ εἶχε...

ἵπάρτον κ' πέταξέ τον
κ' δώσε ὅ,τι εἶχε ἐαυ-
τόν πᾶ εἶχε ἔργαθεῖ
τά πέντε (τάλαντα)
κ' τᾶκανε δέκα „κα-
τά συνέπειαν, ἀγαπη-
τοί μου ἀδελφοί, βλέ-
πουμε ὅτι χρειάζον-
ται κ' οἱ ἄλλες ἀρετές.
→

Τώρα πάμε στην πρά-
ξη, στις πράξεις. Είπα-
με ότι χρειάζονται κ'
οι πράξεις όλες οι άλλες.
Τώρα πάμε στην πίστη.
Καλά ένας είναι τελείως
ἀπίστος, όπως είπαμε κ'
προηγμένως, επειδή θα
κάνει ἐλεημοσύνες θα κερ-
δίζει τὸν οὐρανό; Ποῖος
εἶναι ὁ κριτής; Ὁ Χρι-

στός! Ἄραγε θαῖνει τῆς χρέσεως ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων
πρὸς τὸν Χριστόν θα κριθῶμε; Τὸν πιστεύουμε; Εἴμα-
στε παιδιά Τε! Δὲν τὸν πιστεύουμε; ἀπορριπτόμεθα!
Μαὶ καλά, αὐτὸς μίλησε γιὰ Ἀγαπῆ. Ναι, ἀλλὰ πρόβε-
ξε νὰ δεῖς γιὰ τὴν Ἀγαπῆ μίλησε! Ποιὰ ἀγαπῆ; Τὴν
ἀγαπῆ τῶν ἔρχων! Εἶδατε τί λέγει κ' ὁ Ἰάκωβος ὁ ἀ-
πίστος κ' ὅλο τὸ εὐαγγέλιο; «Πίστη χωρὶς ἔργα εἶναι
νεκρά». «Ὅταν ἔχεις ἔργα - πᾶ εἶναι ἡ ἈΓΑΠΗ - εἶναι
δυνατὸν νὰ μὴν ἔχεις πίστη; Ἀφ' ὅ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀν-
θος τῶ λυλιδιῶ πᾶ ἔχουμε φυτεύει, ἀφ' ὅ θγάλει ἀν-
θος παίει νὰ πει, ὅτι ἐκτελεῖ τὸν προορισμὸ τῶ, ἔ-
τσι κ' ὁ ἀνθρώπος, ἐφ' ὅδον ἔχει Ἀγαπῆ, παίει νὰ πει
ἔχει κ' πίστη, διότι αὐτὴτὴ πίστη, αὐτὴ τὴν ἀγαπῆ

Ζήτησε ὁ θεός, στην κρι-
ση πᾶ θα κάνεις πρὸς τὸν
πλησίον. Προβέστε κι ἔ-
να ἄλλο, ὄχι μόνο αὐτὸς
πᾶ δὲν ἔχει πίστη, δὲν
θα βωδεῖ, ἀλλὰ κ' αὐτὸς
πᾶ δὲν ἔχει ὁ ρ θή Πί-
στη !!! Τί σημαίνει
αὐτό; Σημαίνει, ὅλοι οἱ
αἰρετικοί, ὅσοι κινήθη-
σαν ἀπὸ ἐχθισμὸ καὶ
ἔφτιαξαν τὶς δικές τῶς
ἐκκλησίες κ' κήρυσαν δι-
κά τῶς πράγματα, μα-
κρὰν τῆς Ἀληθείας →

δέν θα πάνε μέ τόν Χριστό,
διότι „ή αγάπη ευχαίρει
τή αλήθεια,, όπως λέγει
ο Παύλος. Έπικροτεί κ' ευ-
νενδοκιμεί μέ τήν αλήθεια
μαζί ή αγάπη, δέν μπορείς
νά τις χωρίσεις. Άγάπη κι-
βδηλη, δέν μπορεί νά εδχα-
ρίσει τόν θρανό, αγάπη δη-
λαδή πύ είναι από ευμφέρον
κ' δέν τό κάνει για' τό Χρι-

στό κ' για' τήν εντολή Τδ, γιατί υπάρχουν πολλές τέ-
τοιες αγάπες ευμφεροντολογικές, ελεημοβύνες για' νά
κερδίθμε άλλα πράγματα, αυτά είναι μηδέν. Από αυ-
τό πύ εās είπα καταξίζται ο άχωνας τών ανθρώπων,
πύ από τό 1924 άχωνίζονται δια' τήν ΠΙΣΤΙΝ, διότι πι-
βω άπ' τό ημερολόγιο κρύβονται οι παραδόσεις κ' πι-
βω άπ' αυτές, τα' δόγματα. Αυτοί οι άνθρωποι, 70 χρό-
νια ευνέχεια άχωνίζονται για' τήν Αλήθεια. Η Αλήθει-
α είναι μαζί μέ τήν αγάπη κ' άφθ άχωνίζονται για' τήν
αγάπη γιατί είναι ή Αλήθεια μαζί, πεί νά πεί ότι έχον
αγάπη πρός τόν πλησίον κ' προβφέρον κοινωνική ύπη-
ρεσία κ' πράξη κ' θοί κριθέν άπό τόν θεόν πολύ ευμε-
νώς, θ' άκύν, αυτοί πύ θ' άκύν τό „ευχε,, άρκει νά

έχονε κ' τις άλλες εντολές
τηρθεί. Άγαπητοί άδελφοί,
πολλές φορές μοιάθμε μέ
της Ήσδαίθς, οι όποιοι ευ-
νεχώς „βημείον αίτθβι,, ά-
πό τό Χριστό, όλο αυτό έ-
λεχαν : „κάνε ένα βημείο
νά δθμε άν είθαι θεός κ' ά-
νε εκείνο, κάνε τό άλλο
και δέν έκανε; κ' τί βημεί-
α δέν έκανε; Άλλά είδα-
τε, ο άνθρωπος πόδοβκη-
ρός είναι όταν έχει βχε-
διο κ' βάζει τθ βχεδιθ
προχωράει. και τί με-

→

χαλύτερο βημείο ὑπάρχει ἀπὸ τὴν Ἀνάστα-
ση πρὸ ἔκανε; Τὴν Ἀνάσταση τὸ ἴδιον
τὸ ἑαυτὸ τὸ !! Ἀλλὰ τῶρα μᾶς προ-
βφέρει κ' αὐτὸ τὸ βημείο πρὸ θέλωμε, ἔ-
στω κ' ἂν μερικοὶ ἀπὸ μᾶς εἴμασθε βάν
τὴς Ἰσδαίως. Καὶ πῶς εἶναι αὐτὸ τὸ βη-
μείο; ὑπάρχει μεγαλύτερο βημείο νάχτυ-
πᾶς τὴν πόρτα τῆς χήρας κ' τὸ ὄρ-
φανόν, ἐκείνη τὴν ὥρα αὐτὸς πρὸ θὰ εἶ
ἀνοιξοῦ νάναί ὁ Χριστός;

Ἐφ' ὅσον τὸ κάνατε ἐπὶ χήρα, τὸ
κάνατε ἐπὶ ΜΕΝΑ. Νὰ λοιπὸν τὸ βη-
μείο! Ἀγαπητοὶ μὲ ἡ αἰωνιότης τῆς κο-
λάσεως εἶναι δεδομένη κ' ἡ χαρὰ τῶν δικαί-
ων κ' αὐτὴ δεδομένη κ' ἀπ' τῆς Γραφῆς πλη-
ροφορημένη. Καὶ τὰ δύο αἰώνια κ' ἀκατάλυ-
τα. Μὴ χάσωμε διὰ τὰ πρόβκαιρα, γιὰ τὰ σί-
κόπεδα, γιὰ τὰ δωμάτια, γιὰ τὴ ματαία γνώ-
ση, μὴ χάσωμε τὴν αἰωνία ἀπόλαυσις, διότι
ἔχαβες αὐτὸ τὸ παιχνίδι, βυῆκες κατεκριμέ-
νος ἀπ' αὐτὸ τὸ δικαστήριον κ' ἄκωβες: "Πο-
ρεύεσθε ἀπ' ἙΜΘ οἱ κατηραμένοι", ἔχα-
βες τὸ βκοπὸ τῆς Ἰωῆς, ἔχαβες τὸν παράδει-
σον, ἔχαβες τὸ πᾶν. "Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἀχων ἡ-
βθῶμεν ἀπὸ ἐπὶ κ' ἀπ' αὐτῆς τῆς βτυχημῆ
κ' ὅλη μᾶς τῆς Ἰωῆς γιὰ νὰ φτάβει ἐκείνη
ἡ ὥρα ἡ εὐλοχημένη πρὸ θ' ἀκῶβωμε:

« Δεῦτε οἱ εὐλοχημένοι τὸ

Πατὴρ μὲ, κληρονομη-
γατὲ τὴν ἡτοιμασμέ-
νην βασιλείαν.

Ἀμήν!

ὄφελια ἱερομον.
Θεοδωρὴ τὸ
διὰ χειρὸς
Γερ. Ἄν-
πισ - Ἄχ.
Ἰδρος
20 φεβρ.
2016

Ἐπαπαντή τῷ Χριστῷ

Ἡ ἐλπίς μὲς ὁ Πατήρ, καταφυγή μὲς ὁ Υἱός, ἐκέπη μὲς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἁγία δόξα βολ. Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλόγισσα. Ὁ Κύριος πᾶς χαρίζεται τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς δώσει φωτισμὸν νὰ κατανοήσωμε τὰ μυστήρια τῆς ἡμερινῆς ἑορτῆς κ' νὰ πανηγυρίσωμε αὐξάνοντας τὴν πίστη κ' τὴν ἀγάπην εἰς τὸν Θεόν κ' τὸν πλησίον.

Οὐ μόνον σάρκα φορεῖ ὁ Κύριος ἀλλὰ περιτέμνεται κ' ὅλον τὸν Νόμον τηρεῖ δια' νὰ ἀφαιρέσει τὴν πρόφασιν τῆς ἀπιστίας. Ἡ ἐντολή τῷ Μωσαϊκῷ νόμῳ ἔλεγε: «πᾶν ἄρβεν διανοίχον μήτραν ἁγίον τῷ Κυρίῳ...». Ὁ λόγος αὐτὸς ἐκπληρῶνεται εἰς τὸν Χριστόν. Ὅλα τὰ πρωτότοκα δὲν διανοίχον μήτραν, ὁ Χριστὸς μόνος διήνοιξε μήτραν διατηρήσας τὴν παρθενίαν τῆς Θεοτόκου.

Ὅπως δια' τῆς παρακοῆς τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτωλοὶ ἔγιναν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι δια' τῆς ὑπακοῆς τῷ Χριστῷ δίκαιοι γίνονται οἱ πιστεύοντες εἰς Θεόν. Τεσσαράκοντα ἡμέρες μετὰ ἀπ' τῆς γεννηθῆ τῷ ὁ Χριστὸς ὁδηγεῖται εἰς τὸ ναοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ' προσφέρει θυσίαν Ἰσχυρῶς τρυχόνων ἢ δύο νεοβόσ περιβτερῶν. Ἡ τρυχὴν εἶναι βώφρων κ' λαλιότατον πτηνόν, ἢ περιστερὰ πράον. Τοιοῦτος εἰς ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ μὲς ἄκρα πραότητα κ' ἀναμαρτησία.

Εἰς τὸ ἄσμα ἁσμάτων λέγει: «Φωνὴ τρυχόνος ἢ κῦσθῃ ἐν τῇ γῆ», δηλ. ἐλάλησε εἰς ἡμᾶς τὸ κήρυγμα τῷ εὐαγγελίῳ. Σήμερον ὁ τύπος κ' ἡ ἀλήθεια βυβατηθήκαν. Προέφερε ἑαυτὸν ὁ Χριστὸς εἰς ὄβρην εὐωδίας, ἵνα ἡμᾶς δι' ἑαυτῷ κ' ἐν ἑαυτῷ προσφέρει εἰς τὸν οὐράνιον Πατέρα, ἐλευθερώνοντας ἀπ' τὸν διάβολο κ' τὸν θάνατον. Ἐδωκε ἡμᾶς ὁ Θεὸς δια' τῷ σαρκωθέντος λόγου. Ὁ Χριστὸς γίνεται μεδίτης Θεῷ κ' ἀνθρώπων, ἐκδίδως πτωχεύει δια' νὰ πλουτίσει ἡμᾶς.

Ὁ Θεοδόχος Συμεὼν δέχεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῷ τὸν Χριστόν εὐλογῶν κ' λέγων: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου ἐν εἰρήνῃ κ.λ.π.» ὣς ὁ Χριστὸς λέγει εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν κ' δόξαν Ἰσραὴλ. Οἱ ἀπόστολοι τῷ Θεανθρώπῳ Ἰησοῦ, οἱ πιστεύσαντες ἐξ Ἑβραίων, εἶναι δόξα λαῷ Ἰσραὴλ. Πάντας καλεῖ εἰς τὸ Δεῖπνον τῷ ὁ Θεός, ὁ καθ' εἰσερχόμενος χωρὶς ἔνδυμα γάμῳ θ' ἀκῦβελ: «πῶς εἶθῆθες ὡς, μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμῳ;».

Ὁ Συμεὼν προφητεύει: Οὗτος κεῖται εἰς πτω-

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπει, φρᾶρει, φύλαττε τὴν ἐλπίτοντας εἰς ζε

βιν κ' ἀνάστασιν πολλῶν,, Πτωχῶν τῶν ἀπίστων-
των, τῶν ἀντιλεχόντων, τῶν σταυρῶντων. Ἀνάστασιν
τῶν πιστῶν, τῶν ὁμολογῶντων εὐγνωμόνως. Προετοιμά-
θηκε τὸ μυστήριον τῷ Χριστῷ κ' πρό καταβολῆς κόσμου,
ἐφανερώθη εἰς τὴν ἑβδόμη χροῖον, ἐγένε δὲ φῶς τοῖς
ἐν σκότει κ' πεπλανημένοις οἱ ὅποιοι ἐλάτρευον τὴν κτί-
σιν παρά τὸν κτίσαντα, προσκυνῶντες τὴν σαίμονας. Οἱ
μακρὰν τῷ θεῷ ὑπάρχοντες, ἐγέναν ἔχθρς κατὰ διαθέσιν.

Διὰ τῆς τῆς ὁ ἀπόστ. Παῦλος λέγει : « ὑμεῖς οἱ πο-
τέ ὄντες μακρὰν, ἐγεννήθητε ἐχθρς ἐν τῷ αἵματι τῷ Χρι-
στῷ. Ἐχθρς γενόμενοι καὶ κῆμα ποιῶνται τὸν Χριστὸν καὶ
τὸν Σταυρὸν, ὁ ὅποιος εἶναι τὸ ἀντιλεχόμενον ἡμεῖον. Διὰ
τῆς ἀπίστος μωρία ἐστὶ, διὰ τῆς βωσομένης δύναμις θεῷ
εἰς σωτηρίαν. Τῆτο τὸ παιδίον εἶναι ὁ προφητευθεῖς ὑπὸ
Ἡσαΐα, μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, ἄρχων εἰρήνης, κ. λ. π.

Σήμερον ὁ οὐράνιος Νυμφίος μετὰ τῆς Θεομήτορος
εἰσαίχεται εἰς τὸν ναόν, ὑπαντήσωμεν κ' ἡμεῖς ὀρθόδοξη πι-
στη ἔχοντες μετὰ ἔρχων ἀγάπης ψάλλοντας ἐπικαιρῶς ὕ-
μνος. Βρέφος βλέπω κ' θεὸν γνωρίζω λυτρωμένον ἐκ τῆς
ἁμαρτίας τὸν κόσμον. Αὐτός δωρον, αὐτός ἀρχιερεὺς, αὐ-
τός θυσιαστήριον ! Ὅπως ὁ τεκόντες, ἀλλ' ἡ τεκῶσα μό-
νη κ' αὐτὴ Παρθένος - ἀπόρος βύλληψις, ἔκ ἦν χρεία κα-
θαρισμῷ ἀλλὰ ὑπακοῆς ἔρχον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν
ἀνθρώπων. Μετὰ τῶν δόλων ὁ Δεσπότης, μετὰ τῶν ἀδῶ-
των ἡ σωτηρία, μετὰ τῶν καταδικῶν ὁ ἐλευθερωτής, με-
τὰ τῶν ἀδίκων κ' ἁμαρτωλῶν, ὁ δίκαιος κ' ἀναμάρτητος
ἀφθόνως τοῖς πᾶσι χαρισόμενος.

Ὁ Κύριος, οἱ ἅγιοι, ἡ ὀρθόδοξος παραδόσις μᾶς δει-
χνῶν τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Τα χίνα εἶναι πρόσκαι-
ρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια. Ἐκεῖ εἰς τὴν χαρὰ τῷ Νυμφίῳ ὅ-
πως οἱ δίκαιοι εἶναι βίτος βασιλείας. Μὴ μείνωμεν ἀμε-
τανόητοι διότι ὡς ἄχυρα ἀπωλείας κόλασιν αἰώνιου κλη-
ρονομήμεν.

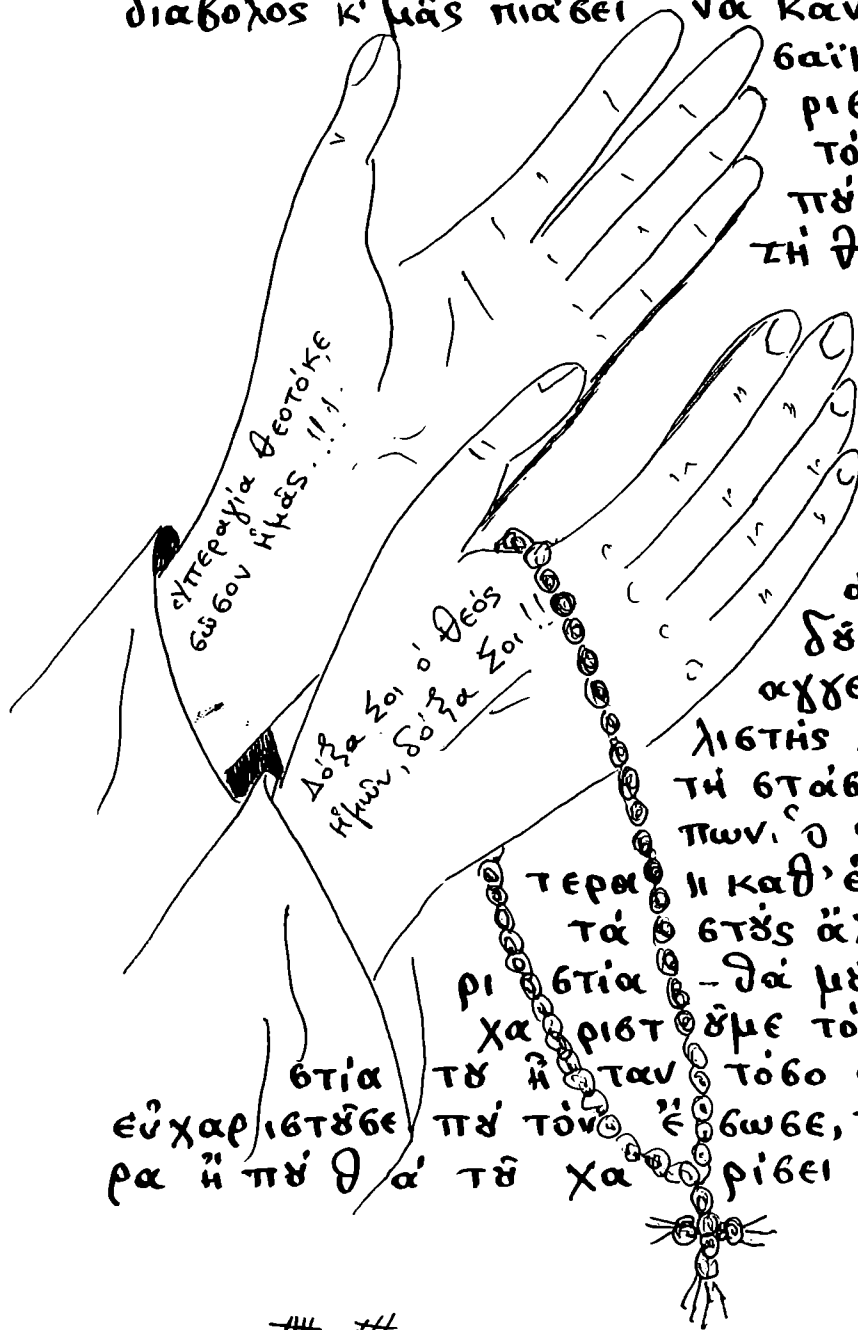
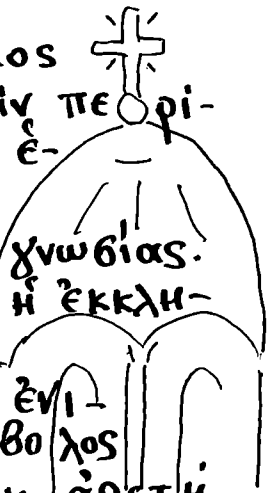
Ἄνθη πατερικῶν λόγων

ὑπερῶν θεοτόκε βεβουρωθεῖς !

Διὰ χειρὸς Γερ.
Ἀλυστίου ἁγίου
Ὅρος 30-1-2016

Μή προευζώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοί !
Ἀπό βῆμερα ἀνοίγει τὸ τριῶδιο, εἶναι ὁ προθάλαμος
τῆς Μ. Τεσσαρακοβτής, ἡ ὁποία εἶναι κατ' ἐξοχὴν πε-
οδος μετανοίας κ' αὐτοχυνωσίας - νά μαῖθῶμε τὸν ἐ-
αυτὸ μας. Γιαυτό θάβει μία παραβολή ὁ κύριος
πῶ ἀκρμπάει βτην καρδιά τῶ θέματος τῆς αὐτοχυνωσίας.

Ἡ Ἰωή μας βτη γῆ εἶναι μία πορεία κ' ἡ ἐκκλη-
βία ἔρχεται κοντά μας κ' μᾶς, παρηγορεῖ μέ τίς
διαφορες ἑορτές, μέ τὰ μυβζηρια γιά νά μᾶς ἐνι-
βχύβει βτὸν πνευματικό ἀγῶνα. Ἀλλά κ' ὁ διάβολος
παραμονεύει δίπλα. Ἡ προευχή εἶναι μία μεγάλη ἀρετή,
ἡ βαβίλιββα τῶν ἀρετῶν - λένε οἱ Πατέρες - μᾶς ὀδηγεῖ β' ὀ-
λα τὰ ἀγαθά, δίπλα τῆς παραμονεύει κ' ὁ διάβολος, γι' αὐτό
λέει, ἡ ἐκκληβία, μή προευζώμεθα φαρισαϊκῶς δηλ. τῶ-
ρα πῶ θ' ἀρχίβῃμε νά προευχηθῶμε μή τυχόν κ' ἔρβει ὁ
διάβολος κ' μᾶς πιάβει νά κάνομε τὴν προευχή φαρι-
βαϊκά νομίζοντας ὅπως ὁ φα-
ριβαῖος ὅτι εὐαρεβτῶμε εἰς
τὸν κύριο μ' αὐτὰ τὰ λόγια
πῶ εἶπε ὁ φαριβαῖος. Ἀὐ-
τή θά ἦταν ἡ μεγαλύτερη
πλάνη κ' νίκη τῶ διαβό-
λδ. Για' νά ἔξετάβῃμε
κ' νά δῶμε τὴ μεγάλη
ἀρετή τῆς ταπεινώβης,
κ' τὴ μεγάλη κοκκία πῶ
ἔχει ἡ ὑπερηφάνεια τῶ
φαριβαῖδ μπορῶμε νά
δῶμε μέ τὰ λόγια τῶ εὐ-
αγγελιδ πόβο ὠραῖα ὁ εὐαγγελ-
λιβτής Λυκάς μᾶς διηγεῖται γιά
τὴ βταβη τῶν δύο οὐτῶν ἀνθρώ-
πων. Ὁ φαριβαῖος βταβηκε ἰδαι-
τερα ἡ καθ' ἑαυτὸν", μόνος τῶ ὄχι κον-
τά βτῶς ἄλλδς κ' ἀρχίβει ἀπὸ εὐχα-
ριβτία - θά μᾶ πείτε καλό εἶναι νά εὐ-
χαριβτῶμε τὸ θεό - ἀλλά ἡ εὐχαρι-
βτία τῶ ἦταν τόβο ὑπερήφανη διότι δέν τὸν
εὐχαριβτῶβει πῶ τὸν ἔβωβει, πῶ τὸν ὀδηγεῖ κάθε ἡμέ-
ρα ἡ πῶ θ' ἀ τῶ χαριββει τὴ βαβίλεια τῶ, ἀλλά

εὐχαριβτῶβει πῶ τὸν ἔβωβει, πῶ τὸν ὀδηγεῖ κάθε ἡμέ-
ρα ἡ πῶ θ' ἀ τῶ χαριββει τὴ βαβίλεια τῶ, ἀλλά

“εὐχαριστῶ βοὶ ὅτι ἔκ εἰμι ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,” ἀμέως ἐπιθεβὴ ἐναντίον τῶν ἄλλων.

Ὁ Χριστὸς κ' οἱ ἀπόστολοι βτὰ εὐαγγέλια ἔδεδετοτε ἐπετέθησαν ἐναντίον ἁμαρτωλῶν, ποτέ μὰ ποτέ, ἀκόμα κ' τὴν ἁμαρτωλή πού βυελήφθη ἐπ' αὐτοφόρῳ μοιχευομένη, ὁ κύριος δὲν τῆς ἐπετέθη καθόλου, ἀλλὰ δὲν ἄφηκε νὰ τὴν λιθοβολίσουν, τὴς κάλεσε δὲ αὐτογνωβία κ' τὴς εἶπε: ὅποιος εἶναι καθαρὸς ἄς ρίξει πρῶτος τὴν πέτρα κ' ὅλοι φαίνκε ὅτι ἦταν ἁμαρτωλοὶ, εἶχαν τὴ βυελήφθη κι' ἔορυχαν, ὁ κύριος εἶπε: μηκέτι ἁμάρτανε ἔτε κι' ἐγὼ δὲ κατηγορῶ. Δὲν μπορῶτε νὰ εὐλογήβει τὴν πράξη. Οὔτε οἱ ἀπόστολοι, ἔτε ὁ Χριστὸς κατηγόρηκε ἁμαρτωλῶς, αὐτό τὸ ἔκαναν οἱ γραμματεῖς κ' φαρισαῖοι κ' μάλιστα μὲ μεγάλη ἀδικία διότι ἔλεχαν: οὐκ εἰμι ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων. Καλά ὅλοι εἶναι ἁμαρτωλοὶ; αὐτό ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἀδικία πὲ μπορῶτε νὰ κόνει δὲν ἔκανε καμμία ἐξαιρέβη - ὅπως αὐτὸς ὁ τελώνης ὁ ὅποιος εἶναι „πῆξε-δῆξε“. εἶναι αὐτό προβευχη; αὐτό δειχνει ὅτι αὐτὸς ἦταν βὰν τὸ ζύλο πὲ θέλβν νὰ τὸ θάββν βτὴ βκεπή, φαίνεταὶ ὡραῖο ἐξωτερικά ἀλλὰ μέσα ἔχει βαρακι - βάπιο. Ὅπως τὰ μνήματα πὲ φαίνονται ἐξωτερικά ὡραῖα κ' μέσα εἶναι χεμαῖτα ἀκαθαβία.

Λένε οἱ πατέρες ὅτι μοιάβει μ' αὐτὸν πὲ ἔχει πυρετό κρυφό, ὄχι βὰν τὸν ἀβθενῆ πὲ κρύββε κ' φαίνεταὶ, ὁ χιατρός δὲν ἀνηβυχεῖ χι' αὐτὸν, ἀλλὰ χια τὸν ἄλλον πὲ ἐνῶ περπατάει, εἶναι καλά ἔχει πυρετό „δέκατα“. ἔτσι κ' ἡ ἀρρώβτεια τῶ φαρισαῖδ, ἡ ὑπερηφάνεια. Ὁ τελώνης δὲν προχώρηκε μπροβτα βτὸ ναὸ ἀλλὰ ἔμεινε πῖβω, δὲν θῆκβε τὰ μάτια τῶ νὰ κοιτάβει τὸν ὄρανο, διότι (βῶ λέει) εἶμαι βρωμικὸς πὲς θὰ κοιτάβω τὸν καθαρὸ ὄρανο πὲναι ὁ τῶπος τῶ θεῶ; χτοπῶβε τὸ βτῆθος διότι ἔδῶ εἶναι ἡ καρδιά κ' αἶπ' ἔδῶ ἐξέρχονται, ὅπως εἶπε ὁ κύριος, διαλογιβμ οἱ ὄλες οἱ βκέψεις περνῶνε πρῶτα ἀπ' τὸ φίλτρο τῆς καρδιάς. ἀβφαλῶς (ὁ τελώνης) θὰ δακρυβε. ἔλεγε μόνο τὸ: „ὁ θεὸς ἰλαβθητὶ μοι τῶ ἁμαρτωλῶ.“. ἀπλῶβτατος ρε-

αλιβμός, ὅπως ἔλε-
χε ἕνας πα-
τέρας, ἔχῶ
ὡς ἀν-
θρώπος

ἤμαρτον, βύ ως θεός ἐλέησον -
 βουχώρησον. Ὁ Τελώνης ἔλε-
 γε καὶ τὸν τρόπο τὸ:
 ὁ θεός ἰλασθήτι μοι .. δηλ.
 εἶμαι ἁμαρτωλός κ' βουχώρε βέ με.
 .. Τῷ ἔδειξε τὸ ἱστορικό τῆς
 ὑφείας τῶ, ὅτι ἦταν ἁμαρτωλός. Ὁ
 φαρισαῖος τᾶχε κρύψει αὐτὰ κ' ἔ-
 λεγε τίς ἀρετές τῶ, ὅτι δίνει τὸ ἕνα
 δέκατο ἐλεημοσύνη, ὅτι νηστεύει δύο φορές τὴν ἑβδομά-
 δα .. Τί νὰ τίς κάνω τίς νηστεῖες ὅπως λένε οἱ πατέ-
 ρες κ' προχωρῶν περιβότερο, τί νὰ τὴν κάνω τέτοια παρ-
 θενία ὅταν θρίσεις τῆς ἁμαρτάνοντας; Μακάρι νὰ ἔβην
 κ' ἐβύ ἔτσι, νὰ χες τὴ βουαισθηδὴ νὰ φύγεις ἀπ' τὸ χλι-
 ακρό κ' νὰ χίνεις θερμός. Δυστυχῶς ἔτσι εἶμασθε οἱ πε-
 ριβότεροι χλιαροὶ γιατί δὲν μᾶς ἔχει ταρακυνήσει τὸ
 βουαισθημα τῶ Τελώνη: .. ὁ θεός ἰλασθήτι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Πιστεύουμε μέγα μας ὅτι κάτι εἶμασθε, δυστυχῶς
 ὑπαίρει ἀπ' τὸ προπατορικό ἁμάρτημα τὸ κατάλοιπο, νο-
 μιζόμε ὅτι κάτι εἶμεθα. Λέει τὸ εὐαγγέλιο ὅτι αὐτός
 κατέβηκε δεικταιμένος, ἐνώ ὁ ἄλλος δὲν βουεχωρήθη,
 εἶχε τὴ ψευδαισθηδὴ ὅτι κάτι εἶναι, ἠθελε νὰ ναι
 ὁδηγός τῶν ἄλλων, ἦταν διδάσκαλος τῶ λαῶ. Τὸ διδάσκα-
 λος μπορεῖ νὰ ναι αὐτός πᾶ ἄχνοεῖ τὸν ἑαυτῷ τῶ, ὅτι εἶναι τυ-
 φλός. Δὲν ὑπαίρει μεχαλυτέρα μανία - λέει ὁ ἀγ. Γωάννης ὁ
 χρυσότομος - ἀπ' τὸ ν' ἄχνοεῖ κανεῖς τὸν ἑαυτὸν τῶ. Βλέ-
 πουμε βτὴν ὠραία αὐτὴ παραβολὴ ὅτι οἱ πράξεις πᾶ κάνω-
 με δὲν μᾶς δικαιώνον, ἀν δὲν ὑπαίρει μία προϋπόθεση ...
 .. βλέπετε ὁ ἄλλος ἔκανε ἁμαρτωλές πράξεις, ὁ ἄλλος φαι-
 νομενικά καλές, διότι ἐνήστευε, ἔδινε ἐλεημοσύνες, ναι ἄλλο
 τὸ πᾶν β' αὐτὴ τὴν περίπτωση κ' τῶ ἑνός κ' τῶ ἄλλου, ἠ πρά-
 ξη (ἐξαρτᾶται) ἀπ' τὴ βχέβη πᾶ ἔχει μέ τὸ θεό.

«Πᾶν τὸ ἐν ἡμῖν - λέει ὁ ἀγ. Γρηγόρ. ὁ Παλαμᾶς - τῶ
 θεῶ μὴ ἐνερχόντος ἐν ἡμῖν, πᾶν τὸ πρατόμενον ἀπὸ ἑμᾶς
 εἶναι ἁμαρτία. Ἀν δὲν ἐνερχεῖ μέγα μας ἡ χά-
 ρις τῶ θεῶ, ὅτι πράττομε εἶναι ἁμαρτία κ'
 νομιζόμε ὅτι εἶναι καλό. Γι' αὐτὸ ἡ αὐτογνω-
 βία ἔχει μεχάλη βημαβία, εἶναι ἡ πρώτη τῶν
 ἀρετῶν. Ἐρώτησαν τὸν ἀββά ὠρ, ἕνα με-
 χάλο ἀβκκῆτι: «Πατερ ποιο εἶναι τὸ ἔρ-
 χο βδ βτὴν ἔρημο, ποιο εἶναι τὸ καλύ-
 τερό βδ ἔρχο; Τί κάνεις; ἀπῆντησε:

Προπαθῶ νά θεωρῶ τόν ἑαυτό μου χειρότερο ὄλων.
Αὐτό εἶναι τό βύνθημα τῆς βημερινῆς παραβολῆς κ'
τό ἀποτέλεσμα ἐνώ βτός ὑπερηφάνος ἀντιτάββει-
ται, βτός ταπεινός δίδει χάρη, βτός ταπεινός πῶ
ἔχόν κατέβει χαμηλά-χαμηλά τῶς ὑψώνει.

Ἐμεῖς ὡς μή, μάς ὑψώνει, ὡς μάς κραταί-
ει καίτω ἀπ' τῆ χάρη Τῶ, καίτω ἀπ' τῆ βκέπη Τῶ, νά
ἔχομε τήν εἰρήνη μέβα μας, νάχομε φύχει ἀπ' αὐ-
τή τῆ ψυχονευρωτική κατάβταβη τῶ ὑπερηφάνῶ
πῶ δέν τόν ἱκανοποιεῖ τίποτα, θέλει ὄλοι νά τόν
χειροκροτῶν κ' ὅπως εἶπε ἕνας μεγάλος βυγραφέας
« ἡ τρέλλα βτό βάθος εἶναι ὑπέρμετρος ἔχωϊθμός»

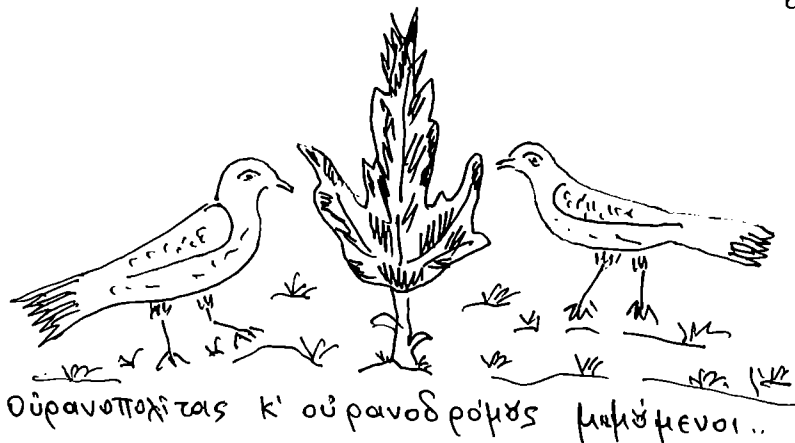
Πάρτε παραδειγμα τόν Χίτλερ, τόν Νέρω-
να πῶ ἤθελε νά τόν χειροκροτῶν ὅτι εἶναι μεγάλος
ποιητής ὅταν εἶχε ἔρδει βτήν Ἀθήνα, τόν μεγαλύτε-
ρο ἔκκληματία ... κ' ὁ Στάλιν τά ἴδια ..

Ἡ τρέλλα λοιπόν, εἶναι καρπός τῶ ἀκράτῶ ἔχωϊ-
θμῶ, βάν αὐτῶς πῶ ὑπαίρχων μέβα βτά τρελλοκομεῖα
κ' βῶ λένε: ἔξμαι ὁ Ναπολέων ... κ' τό πιβτεύει .. ἐκεῖ
κατέληξε ἀπό ἔχωϊθμό. Ὁ θεός νά μάς φυλάει ἀπ' τόν
ἔχωϊθμό, νά μάς βκεπάξει μέ τήν ταπεινώβη για ν' ἀπο-
χαύοβμε τῆ βαβιλεία τῶν Οὐρανῶν, Ἀμήν !!..

Ὁμιλία φερομοναχῶ
θεοδωρήτῶ +2007
διὰ χειρός Γερ.

Ἀγασπίδ
7/2/2016

Ἅγιον
Ὄρος.

Οὐρανοποχίταις κ' οὐρανοδρόμοις μιμῶμενοι..

“Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν ὕρανόν κ' ἐνώπιόν σου.”

Ποιὸς δὲν γνωρίζει τὴν ὠραία αὐτὴ παραβολὴ τῆ ἀλώτῃ υἱῶ ! Ὅπως τὴν ἔχον χαρακτηρίζει εἶναι τὸ εὐαγγέλιο τῶν εὐαγγελίων, μόνο μ' αὐτὴ τῇ παραβολῇ γνωρίζουμε τὴ θεὸ ἔχον με μέ τόβη ἀγάπη κ' πόβο ἀμαρτωλοὶ εἴμαστε κ' δύσκολοι βτῆ μετάνοια. Ἀφορμὴ γιὰ νὰ πεῖ αὐτὴ τῇ παραβολῇ ὁ κύριος ἔδωσαν οἱ μεμψιμοιρίες τῶν γραμματέων κ' φαρισαίων, ἔπειδὴ τὸν ἔβλεπαν πὸ πῆχαινε βτὸς ἀμαρτωλὸς, γιὰτὶ γιὰυτὸς ἦρθε ὄχι γιὰ τὸς νομιζομένους δικαίους κ' τὸς εἶπε τὴν ὠραία αὐτὴ παραβολὴ πὸ μέ τόβα λίγα λόγια λέει τόβα πολλὰ.

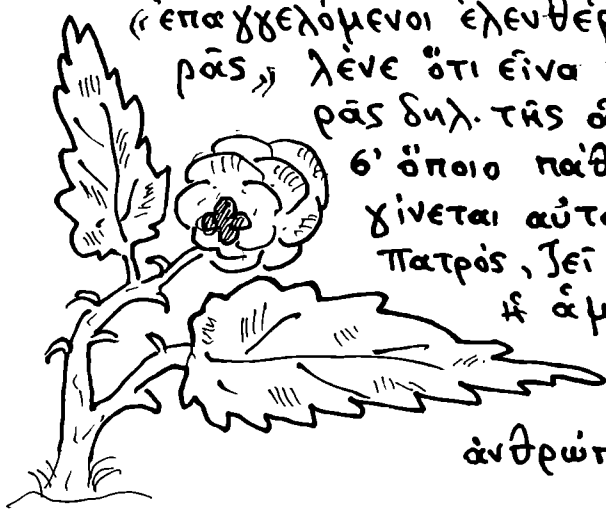
Τὰ κύρια πρόσωπα εἶναι ὁ πατέρας κ' ὁ υἱὸς. Θα' δῶμε μέ λίγα λόγια τὴν πορεία τῆ υἱῶ μακρὰν τῆ πατρός κ' τὴν εὐλογημένη κατόπιν **ΜΕΤΑΝΟΙΑ**. Ἡ νεότης εἶναι εὐέξαπτος, εὐκόλα φαντάζεται, νομίζει ὅτι ὅλα θα τὰ κατακτήσει γι' αὐτὸ. Ζήτησε δικαιοδικα νὰ παῖρει τὸ μέρος τῆς περιουσίας κ' ἔφυγε μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες κ' ἐβκόρπιζε αὐτὴν τῶν ἀλώτῃ. Ἡ ψυχὴ δίνει τῇ τῆ, ὅταν φύγει ἡ ψυχὴ, τὸ βῶμα νεκρῶται. Ὅταν φύγει τὸ πνεῦμα ἀπ' τὸν ἄνθρωπο (τὸ ἄγιον πνεῦμα πὸ ἔχονε βάν χριστιανοί) τότε νεκρῶται ἡ ψυχὴ κ' θανατώνεται. αὐτὸ πὸ ἔπαθε κ' ὁ νεώτερος υἱὸς, νόμιζε ὅτι θα ζήσει, ὅμως ἐνεκρῶθη, διότι ἔφυγε μακρὰν τῆς οἰκίας.

Ὅπως λένε οἱ πατέρες μακρὰν τῆς οἰκίας δηλ. τῆς ἐκκλησίας. Τὸ καταλαβαίνουμε ὅλοι αὐτὸ, διότι ὅταν ζήσεις ἀλώτῃς δὲν μπορείς νὰ ζεῖς μέσα βτὴν ἐκκλησία.

Ἐχαβε (ὁ ἀλώτῃς υἱὸς) κ' τῇ φυσικῇ τῆ ἀλλὰ κ' τῇ χαρὴ τῆ πνεύματος πὸ ἔχει ὁ κάθε πιστὸς τῶντας βτὴν ἐκκλησία. γι' αὐτὸ λέει „νεκρὸς ἦν κ' ἀνέστηθε.“ Ὅποι ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν θεὸν Πάτερα, ἀπ' τὴν ἐκκλησία, νεκρῶται. Καὶ ἄς νομίζει ὅτι θρίσκειται βέ μία δραστηριότητα βέ μία ἐλευθερία πὸ κάνει ὅτι θέλει. Ὁμοιάζει μ' αὐτὸς πὸ λέει ἡ ἐπιτολὴ τῆ Πέτρος

“ἐπαγγελόμενοι ἐλευθερία, αὐτοὶ δὲ ὄλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς,” λένε ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι ἐνῶ εἶναι ὄλοι τῆς φθορᾶς δηλ. τῆς ἀμαρτίας. Ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος

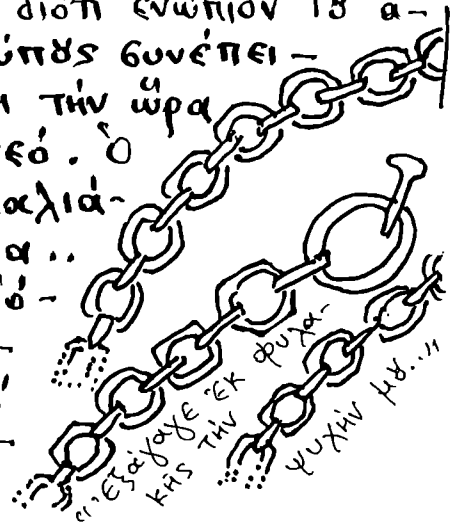
β' ὅποιο πάθος κάποιος νικεῖται, β' αὐτὸ δαλῶται, γίνετα αὐτὸ κύριος τῆ. Ἐτὶ ὁ μακρὰν τῶν τῆ πατρός, ζεῖ ἐν τῇ ἀμαρτία (κύριος αὐτῆ εἶναι ἡ ἀμαρτία). Νομίζει αὐτὸς ὅτι εἶναι ἐλεύθερος, αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο παιχνίδι τῆ διαβόλου!! βλέπετε βῆμερα τὸς ἀνθρώπου, ζῶμε βέ κοινωνία ἐλευθερίας, γνῶ-

βεως, τεχνολογίας, ἔχομε τὰ πάντα κ' εἴμασθε δέβμιοι χέρια κ' πόδια, κάνοντας τὸ θέλημα τῷ διαβόλῳ, διότι ἀπορρίπτωμε τὸ θεό. Δυστυχῶς αὐτοὶ πῶ λατρεύουν αὐτὰ κ' καυχῶνται εἰς αὐτὰ οἱ περιβόητοι εἶναι μακρὰν τῷ θεῷ.

Οἱ πατέρες παραβάλλον τὴν ἔξοδο τῷ ἀδῶτῳ υἱῷ μετὰ τὴν ἔξοδο τῷ νῷ ἀπ' τὴν καρδιά, γιατί ὁ νῶς πρέπει πάντα νάναί βτὴν καρδιά κ' νὰ μνημονεύει Κύριον Ἰησοῦν. Ὄταν φεύγει ὁ νῶς κ' δὲν μνημονεύει δηλ. δὲν προβεύχεται μέβα ἀπ' τὴν καρδιά εἰς τὸ ὄνομα τῷ θεῷ, τότε γίνεται ἡ ζωῶδης ἡ δαιμονιώδης. Γιατὸ τὸν Ἰησοῦν οἱ πατέρες τὴν ἀνάγκη συνεχῶς προβευχῆς, διότι ἀγιαῖεται ὁ νῶς πῶ εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς τῆς ψυχῆς. Ὄταν εἶναι ἀγιασμένη ἡ ψυχὴ, ἀγιαῖεται κ' τὸ βῶμα κ' ὅλες οἱ ἐνέργει- εῖς μας. Ζῶν ἀδῶτως, ἐσκόρπιβε τὰ πάντα, ἐνόμησε ὅτι Ἰησοῦς ἀλλὰ εἶχε νεκρωθεῖ. Ὄχι μόνο αὐτό, ὑπαίρχει μία ἄλλη φο- βερὴ φράση στὸ εὐαγγέλιο πῶ λέει ὁ πατήρ στὸ μεγάλο υἱό: «ἀπωλογῶς κ' εὐρέθη», δηλ. ἦταν χαμένος, δὲν ἦταν βτὰ ὑπολο- χίδμα τέκνα τῷ θεῷ. Καθένας πῶ δὲν ἔχει βυχγένεια κ' ἀγάπη μετὰ τὸ θεό, χάνεται. Ἐμεῖς νομίζομε ὅτι ἂν φύγομε ἀπ' τὸ θεό, τότε θ' ἀναπτύξομε ὅλες μας τὶς ἱκανότητες, θὰ μᾶς χει- ροκροτήσουν, θὰ μᾶς θαυμάσουν, θὰ χορτάσομε ἐλευθερίᾳ ὅμως γενόμεθα τὸ ἀντίθετο, δῶλοι τῷ διαβόλῳ κ' τῶν παθῶν.

Ἡ ἐλευθερία ἡ μεγάλη εἶναι νὰ εἶσαι κοντὰ βτὸν πα- τέρα, βτὴν πατρικὴ οἰκία, βτὴν ἐκκλησία. Ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ἔχομε μερικὲς βτιχμές τῷ βίῳ, ἐρχόμασθε βέ ἀνάνηψη κ' βκεπτό- μεθα πὶ εἴμασθε, πῶ πάμε, τί ἔχομε κάνει. Ἐτὶ κ' αὐτὸς ἦρθε β' αὐτὴ τὴ βωτηριώδη βκέψη κ' ἀπεφάσισε νὰ χυρίβει βτὸν πατέρα κ' τὸ εἶπε χωρὶς μεγάλα λόγια: ἦταν ταπεινό κ' ἀληθινό τὸ: «πατήρ ἡμάρτον εἰς τὸν ὄρανόν κ' ἐνώπιόν σου, παί- ηβόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου», - κάνε με ἓνα ὑπηρετὴ σου, διότι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κληθῶ πάλι υἱός σου. Βλέπετε βάν τὸν Δαυὶδ πῶ λέγει «ἡμάρτον εἰς τὸν ὄρανόν», δὲν ὑπολοχι- ζεῖ τὸς ἀνθρώπου, τὸν θεὸν βκέφτεται, διότι ἐνώπιόν σου ἀ- μαρτάνομε. Μπορεῖ νάχομε κ' βτὸς ἀνθρώπου βνεπέι- ες οἱ ἀμαρτίες μας, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἐκείνη τὴν ὥρα πάσχει διότι εἶναι ἀντιμέτωπη μετὰ τὸ θεό. Ὁ πατέρας μετὰ τὴν μεγάλη ἀγάπη τὸν ἀγκαλιά- ζει, ὅτε τῷ λέγει «ἀβτα αὐτὰ τὰ λόγια». κ.λ.π. ἀμέβως λέγει βτὸς ὑπηρετάς σου ὅ- βτε τῷ ὅτι εἶχε πρῶτα, βτολή, πτα- πρῶτβια, δαχτυλίδι κ' τὴν ΑΓΑΠΗ κ' φέρτε τὸ μὸβχο τὸ βιτευσὸ νὰ εὐ-

φροινθῶμεν. ἔτσι ἐκδικεῖται ὁ θεὸς μετὰ τὴν ἀχαίη τὴν μεγάλην. οἱ πατέρες λένε ὅτι αὐτὴ ἡ θλίψη πρὸ αἰθάλευται ἡ ψυχὴ τῶ ἀμαρτωλοῦ ἐτὴν κόλαση θα προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι θὰ τὸν ἀγαπᾷ ὁ θεὸς ἀλλὰ δὲν θὰ μπορεῖ ν' ἀγαπήσει αὐτὸς τὸν θεὸν, ἐπειδὴ θ' ἀχέει περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ κ' θ' ἀχέει ἐκκληρυνθεῖ, αὐτὴ ἡ ἀχαίη θὰ γίνεται φωτιὰ ἐ' αὐτόν.

Ὅλοι μας ἔχομε ἀνάγκη τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν θεόν, ὅλοι μας ἀβωτεύομε ἄλλος λίγο ἄλλος πολὺ. Δυσδιάκριτα εἶναι τὰ γράδα πόσο ἀβωτος εἶναι περιβόητο ἀπὸ μὲνα. Μπορεῖ νὰ βλέπει τὸν ἕνα θραῦ Δευτέρως ν' ἀβωτεύει κ' τὴν Τρίτη νὰ ἔχει περάσει διὰ τῆς μετανοίας. Γι' αὐτὸ ἔχομε πάντοτε ἀνάγκη ἐπιστροφῆς. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς ἐνόμιζε ὅτι εἶναι καλὸς ἐπειδὴ δὲν εἶχε φύγει κ' ὅμως κ' αὐτὸς ἦταν ἀβωτος διότι ἀποδεικνύεται ἀπ' τὸ εὐαγγέλιο αἰ ἦταν ἀντίθετος πρὸς τὸν πατέρα, δὲν τὸν καλοῦσε πατέρα, τὸν θεωροῦσε βάν ἐρχοδότη, ἔχω - λέει - βῶ δὲ λένε, δὲν καταλάβαινε ὅτι ἦταν κληρονομός. β) εἶχε φθόνον κ' ζηλοῦσα διὰ τὴν ἐπιστροφή τῶ ἀδελφοῦ τῶ πρὸ δείχνει τῇ μοῦρῃ ψυχῇ τῶ. γ) νόμιζε ὅτι εἶναι καλὸς ποτὲ - λέει - δὲν βῶ παρήκωσα, αὐτὴ ὅμως τὴν ὦρα ἀντιβρέκεται ἐτὸν πατέρα κ' δὲν θέλει νὰ εἰδέλθει νὰ μεθεῖξει ἐτὴ χαρὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶ ἀδελφοῦ τῶ. Τον ἴσον οἱ πατέρες : ἡ γυναῖκισθῆ τῆς ἀμαρτωλότητος μᾶς κάνει νὰ ἔχη ἴσον μετὰ τὸν θεόν, νὰ καταλαβαίνωμε τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ κατακρίνωμε κ' νὰ ἐνδύωμεθα τὸ τῆς ταπεινοφροσύνης ἰσάτιον πρὸ μᾶς κάνει ἀχαίητῶς ἐ' ὅλος. Μόνον ἡ ταπεινώση κάνει ἀγαπητό τὸν ἄνθρωπον, ὁ ἐπερηφάνος εἶναι βάν φωτιὰ κ' καπνὸς πρὸ δὲ δὲ τὸν πλησίον. Ἡ ἐπιστροφή κ' τὰ λόγια τῶ ἀβωτῶ εἶναι κ' ἕνα δείγμα πὼς πρέπει νὰ ἐξομολογηθεῖται ἐτὸν πνευματικό. εἶδατε, πρῶτα πῆρε τὴν ἀπόφραση ὅτι ἐπιτρέφει .. λέει ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔκανα τὰ πάντα, ὅτε δὲ ὄλος βῶ δὲν ἀξίω .. βοηθατε τὸν πνευματικό, ἐτὴν ἐξομολόγησθῆ, τὰς ρωτᾷ ὁ πνευματικός τί ἔκανες .. μετὰ τὸ « τὸ γέφυ τὰ βγαῖ » ὅπως λένε. Μαὶ αὐτὸ δὲν δείχνει ὅτι μετανοεῖς, ὅτι ἔχεις πᾶρει ἀπόφραση κ' εἶναι φλόγα δηλαδὴ « τῷ πνεύματι ζῶν » ..

Τό να εἶναι κοντά στό θεό βημαίνει νάβαι ἀχρυσός στό μετερίζι τῆς ψυχῆς, μέ τό σπλοστό χέρι μέ πνευματική ἐχρήχωση κ' μέ προβευχή διότι ὅπως λένε οἱ μεγάλοι πατέρες ἡ ἀρετή εἶναι ἐμπόλεμος κατάβταβς. Ἀπό τήν ὠρα πᾶ θά παύβεις ν' ἀντιβτέκεβαι, ἀρχινάει ἡ κατακύλα.

Γι' αὐτό ἡ περίβδος αὐτή (τῶ Τριωδιδύ) εἶναι περίβδος πᾶ μᾶς ἀλείφει γιά πνευματικῆς ἀχώνες νά διορθώβμε ὅτι δέν ἔχβμε κάνει .. τᾶ ἑλλείποντα βτή βωή μᾶς κ' νά πλησιάβμε τόν θεόν, διότι δέν εἶναι τό αὐρίο δικό μᾶς! βλέπετε πόβδο βασνικά φεύγει ὁ ἕνας ἀδελφός, ὁ ἄλλος κ. λ. π.

Μέ τίς εὐχῆς τῶν ἀχίων νά εἶμαβτε πάντοτε βέ ἐχρήχωση, ἐπιβητᾶντες τό ἔλεος τῶ θεοῦ.

Ἀμήν!

(ὁμχία ἱεραφ. θεοδωρητᾶ δια χείρὸς περ. ἀχυπίδ 14-2-2016 καψαχα: Ἀχίδ' Ὀρθς.)

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε..

ἔλθε κ' σκηνώβου ἐν ἡμῖν.

«Ὁ κενὸν δόξαν βητῶν, κενός ἐντὸς ἔβτιν ἀρετῆς» (ἀχ. Γρηγόρ. ὁ θεολόγος).

«Λάλει εἰς τόν θεόν πολλὰ κ' βτὸς ἀνθρώπὸς λίγα»

«ἀδικεῖ εαυτὸν, ὁ μὴ μετανόων»

στολήν θεούφαντον, απεξεδύθη ο τάλας, ού τόν θείον πρόβλημα παρακάδας, (εσπερ. Τυρινής)

Κυριακή τῆς Τυρινῆς
Ματθ. 6, 14-21

«Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠ-
νέωκται, οἱ θυλόμενοι ἀθλήσαι
εἰδέθητε.. Καθε ἔθνος ἀ-
μαπάθει μία μεγάλη θυφο-
ρά - ἔχει θυνηθιστεῖ τώρα να
κηρύσσεται ἡμέρα πένθους για
τό α' ἢ β' ἀτύχημα πῶς θυ-
μβαίνει, ἔτσι λοιπόν κ' ἡμέ-
ρα ἡ ἐκκλησία μας, ἐνώ ἔχει
κηρύζει ἡμέρα πένθους ἀ-
κριθῶς για τῆ μεχόλη Ἰη-
μιά πῶς πάθαμε ὅταν χα-
βαμε τόν παράδεισο κ' ἐνώ
πρέπει να κλαῖμε για τὴν ἀ-
πώλεια αὐτῶ τῶ θυβαυρῶ ἔ-
μεῖς τὴν ἡμέρα αὐτῆ τὴν ἔχ-
με ἡμέρα γλυντιῶ. Δυστυ-
χῶς τὰ πανάρχαια αὐτὰ ἔ-
θιμα δέν μπόρεσαν μέχρι θῆ-
μερα να ζερῖωθῶν ἀπ' τὴν ὠ-
'ἐκκλησία, βέβαια οἱ εὐβ ε-
θεῖς χριστιανοὶ δέν τὰ τη-
ρῶν, ἀλλὰ πάντως διαταράσθ-
γει ὄλο τὸ πνευματικό πρό-
γραμμα τῶ Τριωδίου.
Ἡ ἐκκλησία, ἐκτός ἀ-
πό τὴν ἡμέρα πένθους πού
μᾶς προφέρει ἡμέρα για
να δῶμε τί χάβαμε, με τὸ
ἡμερινό εὐαγγέλιο μᾶς δι-
νει τρεῖς τρόπους για ν' ἀπο-
κτηθῶμε κ' παλὶ τὸ χαμένο
θυβαυρὸ κ' να περάσῶμε μία
ἀγία τεβαρακοβτή. Αὐτὸς
τῶς 3 τρόπους θὰ δῶμε ἐν ὁ
περὶ λήγει. Ἐν πρώτοις λέ-
ει τὸ εὐαγγέλιο μὴ θυβαυ-
ρῖτε ἡμῖν θυβαυρὸς ἐπι-
τῆς γῆς. Ὅταν λέει μὴ θυ-
βαυρῖτε θυβαυρὸς δέν ἐνω-
εῖ κ' ὅτε ἀναφέρεται μόνο
στῶς μεχάλως δηλ. β' αὐτούς
πῶ ἔχον τὰ ἑκατομμύρια και

1- τα διεκατομμύρια. Ὅταν ἔ-
χεις πόθο μεθα δὲ να θυβαυ-
ρῖεις ὑπάχεται ἑθὴν κατηγορί-
α αὐτῶ τῶ χωρὶς.
Μπορεῖ να βαι Ἰητιανός, ἀ-
λά ὁ πόθος δὲ ἀπ' τὸ πρῶ
μέχρι τὸ θραδυ εἶναι, να πε-
αῖχω τὸ λαχείο, να γίνω πλῆ-
θιος.. κ' γιατί ὄλα αὐτὰ;
Γιατί με τὴν πτώθη χάβα με
τὴν ἀξιολόγηθη τῶν πραγμά-
των κ' δέν γνωρῖσαμε ὅτι ἔ-
μεῖ οἱ ἴδιοι εἶμαβτε θυβαυρὸς.
Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἶμαβτε θυβαυ-
ροφύλακες τῶ θυβαυρῶ τῆς ψυ-
χῆς μας πῶς ἀξίζει περιβότε-
ρο ἀπ' ὄλο τόν κόσμω, τὸ θυ-
μπαν, τὸ εἶπαν τὰ ἀψευδῆ
χειλῆ τῶ κυρῖς. Ἐμεῖς οἱ πα-
λαι ποτέ κυριαρχοὶ τῶ παρα-
δείσο κ' τὰ παιδία τῶ θεῶ, ἔ-
χῶμε κατανηθεῖ τώρα πτω-
χοὶ Ἰητιανοὶ κ' ὄλος ὁ νοῦς
μας να ναί πῶς να κανῶμε ἔ-
σοχικό, πῶς να παρῶμε ὠραῖο
αὐτοκίνητο, πῶς να καταθεδ-
με ἑστὸ χρηματιβτήριο.. ΚΑΜΜΙΑ
ΑΓΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ
ΠΟΡΕΙΑ!! θὰ μῶ πείτε αὐ-
τό εἶναι τὸ ρεῦμα τῶ κόσμῶ,
τὸ γνωρῖσω, γιωτὸ τὸ λέω,
ὄλοι μας εἶμεθα ἔνοχοι ὁ κα-
θῆνας ἑστὸ μέτρο πῶς γνωρῖσα-
με ἔμεῖς κ' ὁ θεός. Ὁ κυρῖος
μας, προτρέπει να θυβαυρῖ-
σῶμε ἐν ὄρανῶ. Συνεχῖζει κ'
λέει μὴ θυβαυρῖτε ἐπι γῆς
ἀλλ' ἐν τῶ ὄρανῶ ὅπῶ ὅτε
θῆς, δέν ἔρχεται κανένας ἔ-
τε ποντίκι ὅτε καταβτροφῆ
ὅτε πτώθη χρηματιβτηρῖς, ὅ-
τε ἀλλαγῆ νομίσματος κ. λ. π.
να προκαλεῖται ἀνωμαλία.
Ἐκεῖ να θυβαυρῖτε !!
Γιατί ἐκεῖ; ἔρει γιατί τὸ
εἶπε ὁ κυρῖος. Διότι ὅπῶ εἶναι

Ἡ προπαθία τῶ ἀνθρώπου
 κ' ὄπρ εἶναι ἡ καρδιά τῶ, εἶ-
 ναι ὁ θεαυρός τῶ. καί ἡ
 καρδιά τῶ πηγαίνει στό θε-
 αυρό αὐτό. Ὅπρ ὁ θε-
 αυρός ἡμῶν ἐκεῖ κ' ἡ καρδιά
 κατα' συνέπεια δέν θά μπο-
 ρῶμε νά λέμε ὅτι ἔχομε τήν
 καρδιά μας στό θεό, τήν ὡ-
 ρα πῶ προβευχόμεθα, λατ-
 ρεύομε τόν θεόν βέ μία
 συκνηνιτική βτιχηή τῆς ὡ-
 πάρξεως μας, ἀφῶ τὰ δη-
 λητηριάσει ὅλα ἡ μεγάλη ἀ-
 χαίπη κ' κλίση τῆς καρδιάς
 πρὸς τόν θεαυρό πῶ ἔ-
 χῶμε. Ὑπάρχον ἀπειρα
 παραδείγματα αὐτῶν τῶν
 ἀνθρώπων πῶ ἔδωσαν τήν
 καρδιά τῶς στόν θεαυρό
 τόν ἐπίχειο, τόν ἀπέκτη-
 σαν κ' πέθαναν βτή "ψαθα",
 δέν ἀπήλασαν τίποτα κ'
 ἄλλοι πῶ δέν εἶχαν βρέθη
 μ' αὐτό τὰ ἔχαρηκαν.

Τὸ δεύτερο πῶ μας
 τονίσει τὸ βημερινὸ εὐαγγέλι-
 ο, φοβερό βημερο εἶναι ὅ-
 τι κ' νά κάνῶμε θεαυρός ἐν
 ὄρανῶ - ὄχι ἐδῶ - δέν θά
 μπορῶμε νά τῶς ἀπολαύ-
 θῶμε διότι ἂν δέν ἔχῶμε
 τὴ βίβα για τὸ ταξίδι
 αὐτό τῶ ὄρανῶ πῶ τὸ δι-
 νει μόνο ἡ συκωρητικότητα.

"Ἐάν μὴ ἀφήτε τῶν
 ἀνθρώπων τὰ παραπτώματα
 ἄδὲ κ' ὁ Πατήρ ἡμῶν ἀφή-
 βει τὰ παραπτώματα ἡμῶν,"
 "Ἐάν δέν συκωρεθῶμε εἶ-
 ναι βάν τὸ διαβατήριο χω-
 ρίς βίβα, δέν θά μπορῶμε
 νά πάμε πάνω, ἀσυκωρη-
 τῶι ἐπάνω, βηβαίνει καταδίκη

κ' αὐτὰ πῶ ματέφαμε με-
 τίς λίχες ἀρετές μας, με-
 τίς προπαθίεις μας, τὰ
 χάνομε ὅταν λείπει ἡ ἀρε-
 τὴ τῆς συκωρητικότητας.

Πολυεύβλαχνος - λέει κά-
 ποιος μεγάλος πατήρ - ὁ θε-
 ὁς κοῖτα! τὴν ἔξῃ βία τὴ
 δίνει βέ βένα, τῆς βωτηρίας
 βῶ! "Ἐάν ἀφήβεις θά ἀφε-
 θεῖ ὅτι ἔχεις κάνει, τὸ λέ-
 με κ' κάθε μέρα βτὸ "πα-
 τερ ἡμῶν". "Ἐάν δέν ἀφήβεις
 - ἐβῶ εἶβαι κύριος - μὴν αἰτι-
 ἄβαι τόν θεόν. Πόβο εὐκο-
 λο εἶναι ν' ἀφήνει κανεῖς καὶ
 πόβο δύβκολο. Εὐκόλο τὸ
 λέῶ με τὴν ἔννοια, διαγρά-
 φονται τὰ δικά τῶ παρα-
 πτώματα, ἔγκλήματα, τὰ
 πάντα. Ἐχομε μία ἱβτορία
 με κάποιο μοναχό - βῶς τὸ
 ἔχω ζαναπερ - πῶ ἦταν ἀ-
 μελέβτατος, ὅταν πέθαινε
 ἦταν εἰρηνικόβτατος κ' ἀπό-
 ρηβαν ὄλοι. Τὸ ληβε "ένας κ'
 τῶ εἶπε. Μά, ἀδελφέ δέν ἔ-
 χεις ἀγωνία τῶρα πῶ παι-
 θαινεις; Γιατί νάχω - τῶς
 εἶπε - βέβαια ἡμῶν ἀμε-
 λῆς, προπαθῆβα ὁμῶς νά
 κρατηῶ τὸ λόχο τῶ κυρίῶ
 "Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε,"
 κ' ἀφετε κ' ἀφεθῆβεται,"
 ἔχω ποτέ κανέναν δέν κα-
 τηγόρηβα, πάντα ὄλος τῶς
 συκωρεῶβα, ἔχω μεγάλη χα-
 ρά μεβα μὲ, ἐλπίζω, ἔχω τὴ
 βεβαῖότητα, ὅτι θά με συ-
 κωρέβει ὁ θεός.

Τὶ ἀπλόβτερο; Τὶ τὸ
 εὐκόλωβτερο νά κερδίβει κα-
 νεις τόν παραδῆιβο. Λένε
 για τόν αὐτοκράτορα ἀλέξιο

Ἐκείθεν Ἄδαμ, ἀπέναντι τὸ παραδῆιβο κ' τὴν ἴδιαν συκωρῶν θεμῶν ὠδύρετο. (Σέβ. Τυρινῆς)

... ἀχρῖς βῶμεν, νῆβτεῦβ ὡμεν, τὴν βάρκα κατὰ τὸν ὄρανῶν, ἀχρῖς βῶμεν

« Τῆς μετανόιας ἀνοίξουν μοι τὸ πνεῦμα μὲ πρὸς Ναὸν ἁγίων Σδ »

Κομηνό ὅτι προτὺ ἐκλεγεῖ ἔχινε ἀντίδραση ἐπὶ παλάτι, εἶχαν χωριζεῖ βέ δύο κόματα, τελικὰ ἐξελέγη, ἀλλὰ ὅταν Ἰηθεβε τὸν κάταλογο ὄλων πρὸ ψήφισαν ὑπὲρ ἢ κατὰ, ἀρχίβε κ' ἐβάλα ἓνα βταυρό β' αὐτὸς πρὸ τὸν εἶχαν κυνηχίβε για να μὴ θχει. Αὐτοὶ τὸ ἔμαθαν κ' ἐτοιμάζονταν να φύγουν, νόμιζαν ὅτι θα τὸς καθαρίβε. Τὸ ἔμαθε ὁ βαβίλιας, τὸς κάλεβε κ' τὸς εἶπε: «εἰρηνεύετε, ὁ βταυρός πρὸ ἐβάλα ἔχει τὴ χριβτιανικὴ ἔννοια τῶ βταυρῶ τῆς ἀφ' ἑβως. Μὲ αὐτὸ πρὸ θα θλέπω θα μὲ θυμίτε ὅτι βὰς ἔχω συχωρήβε για ὅτι μὲ κάνατε». Αὐτὸς εἶχε θχάλε φημη ἀχίβ αὐτοκράτορα.

«Ἐτσι κ' εἰεῖς, ὅτι μὰς ἔχον κάνει ἢ ὅτι ναχμε κάνει βαρύ ἐπὶ θεῷ, μπορῶμε να τ' ἀπαλλείφω με μὲ τὸ να συχωρῶμε τὸν ἀδελφό μας. Τὸ τρίτο πρὸ μὰς ὑπενθυμίτε θήμερα τὸ εὐαγγέλιο εἶναι τὸ μεγα θέμα τῆς νηβτείας. Μὰς λέει ὁ κύριος για να μὰς προβτατεύβε να μὴ γινὸμ εδαι ὑποκριτές βὰν τὸς γραμματεῖς κ' φαρισαῖος ἀν κ' ὅποτε νηβτεύβμε, μὲ τὸ να τὸ δι-αλαχῶμε - ὁ καθένας ἔχει τὸν τρόπον τῶ να τὸ δει-ξεί. Ὅπως οἱ φαρισαῖοι ε-γίνονταν θκυδρωποὶ κ' ἐμεις μπορῶμε να πῶμε δέν μπορῶ να περιπατήσω γι-ατι νηβτεύω. Στὸ χριβτι-

3 - ανισμό πρέπει να γίνονται κρυφά, να τὰ ζέρει μόνο ἡ ψυχὴ κ' ὁ θεός. Ἡ νηβ-τεία ἔχει δύο ὄψεις, ἐβωτε-ρική κ' ἐξωτερική. Ἡ ἐξω-τερική νηβτεία εἶναι ἡ γυν-ωβτὴ ἀποχὴ ἀπ' τὶς τροφές κ' ὠφελεῖ πάρα πολύ. Δέν μπορεί να ὑπαρξεί βωφρο-βὺνη κ' καθαρότης βώματος βέ ἀνθρωπο λαίμαργο κ' ἀ-δηφαίχο. Προηγεῖται πάβης ἠθικῆς πτωβως, ἡ ἐλευθε-ρία να ἐβδίει, κανεῖς ὅτι θέλει κ' ὅποτε θέλει. Συπαρ-χει κ' ἡ ἄλλη νηβτεία (ἐ-βωτερική) τῶν παδῶν καὶ κακιῶν. Ἄν νηβτεύεις κ' μι-βεῖς, δέν κάνεις τίποτα, τὰ χάνεις ὅλα, ὅπως ὅταν δέν συχωρεῖς χάνεις παχί-τα δικά βῶ καλά. Ἐτσι κ' ἐδῶ πρέπει ἡ βωματικὴ νη-βτεία να βυνοδεύεται με τὴν ἀ-ποχὴ κ' νηβτεία κακιῶν, ὅ-ποτε αὐτὸ τῶ εἶδους ἡ νη-βτεία ἔκτεμνει ἀπὸ καρδί-ας πᾶβαν κακίαν, γενε οἱ Πατέρες. Μόνο αὐτὸς ὁ βυ-διαβρός ἀμα γίνετα ἐβτω κ' ἀν νηβτεύεις λίχο, διότι ἡ ἐξωτερική νηβτεία ἔχει με-χάλη ποικιλία, ὁ θεός δέν ἀ-παιτεῖ β' αὐτὸ ὁμοιομορφία ὅτε ἡ ἐκκληβία. Ἄλλος εἶ-ναι - λέει ὁ Μ. Βαβίλειος - βὰν τὸ βίδερο κ' ἄλλος βὰν ἄχυ-ρο κ' δέν μπορῶν να κᾶν ὅν τὴν ἴδια νηβτεία. Στὴ πνευ-ματικὴ νηβτεία, τὴν ἐκκο-πή τῶν παδῶν ὑπαίρχει ἓνα μέτρο κ' δέν βέ βυβκολεύει τί-ποτα να μὴν μιβεῖς, να μὴ μνη-δικακεῖς, να μὴν ἔχεις ἐπίβυ-μία πηβτιβμῶ. Αὐτὲς τὶς κα-

“Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη κ' ἐπὶ θύραις ὁ κριτὴς, δεῦτε νηστεύσωμεν,”

κίες μπορεῖς νὰ τὶς κά-
νεις χωρὶς τὴ βοήθεια
τῶ βώματος. Μεγάλη
ἡ ἀρετὴ τῆς νηστείας
ἀδελφοί, ἀφοῦ κ' δαι-
μόνια ἐκβαλλεῖ, ὅπως
λέει ὁ κύριος, τὰ δαι-
μόνια αὐτὰ, ἐκπορευ-
ονται μόνο με' νηστεία
κ' προσευχῆ, καὶ με-
γάλα κ' ἀρχοντικά δαι-
μόνια, πὺ δὲν μπορε-
με νὰ κατορθώσω με
με' τίποτα ἄλλο, μπο-
ρῶμε με' τὴ νηστεία
διότι ταπεινώνει τὸν
ἄνθρωπο κ' ἐπιθπᾶ, τὸ
ἔλεος τῶ θεοῦ. Ὁ τα-
πεινός εἶναι δοχεῖον πὺ
δέχεται τὴν χάριν τῶ
θεοῦ. Ὁ θημερινός
ἀπόβωλος ξεκίνησε με'
πολύ ωραία λόγια: «ἀ-
νωθώμεθα ἀδελφοί
τὰ ἔργα τῶ θκότῆς
κ' ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπ-
λα τῶ φωτός».

Τὰ ὄπλα τῶ φω-
τός αὐτὰ τὰ τρία με-
γάλα πὺ περιγράψαμε
πρὸς ἡμεῖς.

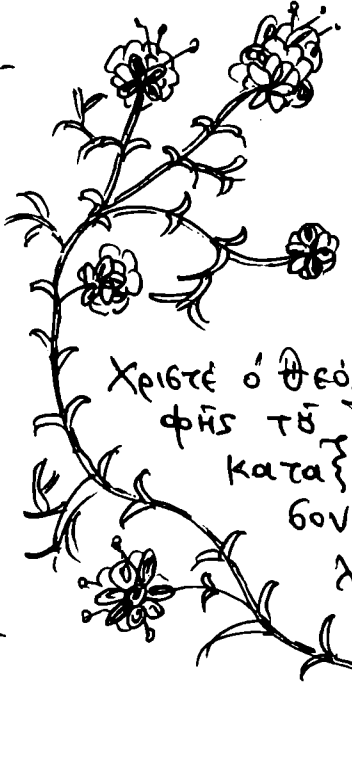
Μπήκαμε στὸ βταῖδιον
ἀρχιδε # Μεγάλη Τεσσα-
ρακοστή, βέβαια θρι-
γκόματῆ, βε' μία ἔπο-
χῆ πὺ δὲν θυμῖται τι-
ποτε πνευματικό. καὶ
μέθα στὸ σπῖτι κ' ἔξω
πολλοὶ ἔχον τὸς πει-

ραβμός κ' τὸς κινδύνῆς
δὲν ὑπάρχει συμφωνία εἰς
τὴν οἰκογένεια, ἀλλὰ παρ'
ὅλα ταῦτα, ὁ θεὸς πάν-
τοτε ἔχει τὸς δικὸς τῶ
κ' μὴ ληθμονῶμε ὅτι τί-
ποτα δὲν γίνετα καλό
χωρὶς ἰδρώτα κ' δυσκολία.

Μία μικρὴ προσπα-
θεια θέλει ὁ θεὸς κ' τὰ
ὑπόλοιπα μᾶς τὰ δίνει.

Ἔτσι αὐτὴ ἡ Σαρακο-
στή νὰ γίνε αἰτία ν' ἀνοι-
ξει ἡ ψυχὴ μᾶς λιχάκι
κ' νὰ βγαλεῖ λὺ λὺ δια-
τὰ ὅποια θάνα εὐάρεστα
στὸ θεὸ κ' νὰ τὰ κατα-
θεῶμε στὸν τάφο τῶ κ'
κατόπιν θὰ τὰ προσφέ-
ρωμε στὸν Ἀναβταῖντα κ'
με' τὴν εἰρήνη αὐτῆ (τῆς
ψυχῆς) θὰ ἔχῃμε τὴν βε-
βαιότητα ὅτι μᾶς περιμέ-
νει κ' ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Ἀ μ ἡ ν !!

ἐνεῖμον, ἐλέησον με, τὸν παραπεδόντα

ὁμιλία κ. Γερασιμ. Θεο-
δωρήτῆ - διὰ
χειρὸς Γερ. Ἀλυπί-
δ - Καψάλα-
"Ἁγίου" Ὄρος
27-2-2016

Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυ-
φῆς τῶ Παραδείσου ἡμᾶς
καταξίωσον κ' ἐλέη-
σον, ὡς μόνος φι-
λάνθρωπος.
Ἀμὴν.

Ἄνθη ἐκ τῶν ἑορταστικῶν λόγων
εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐορτὴ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μηνύματα σωτηρίας, ὑπόθεσις εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς! Πανήγυρις πανηγύρεων τῆς ἐλπίδως ἡμῶν. Ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρία, μήνυμα παγκοσμίου σωτηρίας φέρων, ἀπεστάλη στρατιώτης, βοῶν τὸ μυστήριον τοῦ Βασιλέως, μυστήριον γνωριζόμενον πίστει, οὐκ ἐρευνώμενον λογικῶς ἀλλὰ ὁμολογούμενον καὶ θεολογούμενον.

Ἀπεστάλη τὸν ἕκτον μῆνα, ἀπὸ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πρὸς παρθένον μνηστευμένην τῷ Ἰωσήφ. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας περὶ τούτου λέγει: “Δοθήσεται τὸ ἐσφραγισμένο βιβλίον, ἀνδρὶ εἰδότι γράμματα”. Ἐσφραγισμένον βιβλίον τὴν παρθένον Μαρίαν λέγει. Ἀπὸ ποίους ἐδόθη; Ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς. “Ἀνδρὶ εἰδότι γράμματα” δηλαδὴ ὁ Ἰωσήφ εἶχε γυναῖκα καὶ παιδιά, ὅστις λέγει κατὰ τὸν προφήτην: “Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι” δηλαδὴ ἀδυνατῶ νὰ διαβάσω διότι εἶναι σφραγισμένο (κλειστό) τηρούμενον νὰ γίνῃ κατοικητήριον Θεοῦ. Οὐκ εἶχε συζυγικῆς-σαρκικῆς σχέσεις ὁ Ἰωσήφ μὲ τὴν Μαρία.

Ὁ Γαβριήλ μηνύει εἰς παρθένον Μαρία τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἢ ὁποία κατανοήσασα ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τοῦτο, δέχεται λέγουσα τό: “Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου” (Λουκ. α΄26-38)

Χαῖρε Θεοτόκε τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακρὰν ἢ ἀνάπαυσις. Χαῖρε Παρθενομήτωρ, φωτοφόρε, σκεῦος ἀμίαντον, μήτηρ καὶ δούλη. Παρθένος μὲν διὰ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μήτηρ δὲ διὰ τὸν ἐν ἀγκάλαις σου βασταχθέντα καὶ γάλακτι τραφέντα. Δούλη διὰ τὸν μορφὴν δούλον λαβόντα. Συνέλαβες ἀσπόρως, θεοπρεπῶς δὲ ἐγέννησας. Χαῖρε Μαρία ἢ λαμπᾶς ἢ ἄσβεστος, ἐκ σοῦ ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐγεννήθη. Χαῖρε Μαρία

Θεοτόκε, διὰ σοῦ προῆλθε τὸ ἀληθινὸν φῶς ὁ Κύριος, λέγων: "Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου". Ἐκ σοῦ Θεοτόκε ὁ πλάστης τοῦ πρωτοπλάστου καὶ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ διορθωτῆς καὶ τῆς ἐν οὐρανῷ βασιλείας ὁδηγός.

Χαῖρε Θεοτόκε τὸ συμπέρασμα τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ἢ σαρκὶ χωρήσασα τὸν μηδαμῶς χωρούμενον. Ἐκ σοῦ σωματοῦται ὁ ἀσώματος, ἄρχεται ὁ ἄναρχος, χωρεῖται ὁ ἀχώρητος, ζωοῦται ὁ αὐτόζωος σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Ὁ ἄκτιστος κτίζεται, πτωχεύει ὁ πλούσιος, νηπιάζει ὁ ὑψιστος, ψηλαφεῖται ὁ ἀψηλάφητος, κρατεῖται ὁ ἀνέπαφος, βαστάζεται ὁ βαστάζων τὰ πάντα, ὁ κηδεμῶν τοῦ παντός, γαλακτοτροφεῖται. Ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ γίνεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγος, Υἱὸς ἀνθρώπου σωματικῶς κατ'εὐδοκίαν γίνεται.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων μεγαλοπρεπῆς καὶ μεγαλόφωτος δόξα. Χαῖρε ἠπάσης καθαρότητος καθαρωτέρα παντός γλυκάσματος γλυκυτέρα, παντός εὐγενοῦς εὐγενεστέρα, παντός πλούτου πλουσιωτέρα. Χαῖρε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ μόνον ἀληθῶς χριστιανικῆς κτίσεως πασιπόθητον ὄνομα, ἡ μόνη εὐλογημένη ὅτι ἀστενοχωρήτως ἐχώρησας Χριστόν, ἡ καὶ πρὸ τόκου καὶ μετὰ τόκον, παρθένος διαμείνασα. Χαῖρε κεχαριτωμένη, διὰ σοῦ οἱ ὀρθόδοξοι, χριστοῦ δευτέραν καὶ φωτισωτήριον γέννησιν εὐσεβοπρεπῶς προσκυνοῦμεν.

Διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε Μαρία, τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος κατανοοῦμεν, χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι εἴμεθα τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ψυχοσωτήριον καὶ φωτόμορφον Πίστην κατέχομεν. Διὰ σοῦ Θεοτόκε τὸν πολυπροσκύνητον καὶ ἱαματοποιὸν προσκυνοῦμεν Σταυρόν, τὸν ἀγιοποιὸν καὶ τριφεγγῆς Βάπτισμα βαπτίζομεθα καὶ τοῦ Ἀληθινοῦ καὶ Ἀθανάτου Ἄρτου γευόμεθα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε διὰ σοῦ ἀσεβεῖς εὐσεβεῖς γενόμενοι, εὐσεβῶς εὐσεβοῦσι καὶ προσκυνοῦσι τὸν

Θεάνθρωπον Χριστόν, οἱ φιλόχρυσοι καὶ φιλάργυροι, γίνονται φιλόχριστοι καὶ φιλάνθρωποι.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, ἡ προστασία πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἡ κοινὴ σωτηρία, ἡ μόνη τῶν ἀδυνάτων μεγαλοδύναμος δύναμις, τῶν ταπεινῶν ἡ ἀνύψωσις, τῶν μετανοούντων ἡ συνοδοιπόρος. Χαῖρε ἡ ὄντως ὑπερευλογημένη, εὐχαριστοῦμεν σε, πληθύνοντες τὴν ὑμνολογίαν, ὅπως σὺ τὴν προστασίαν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη τὸ μεθόριον κτιστῆς καὶ ἀκτίστου φύσεως, Αὐτὴν τὴν χώρα τοῦ ἀχωρήτου ὑμνήσουσι μετὰ Θεόν, ὅσοι τὸν Θεὸν ὑμνοῦσι. Αὕτη καὶ τῶν ^{πρὸ} αὐτῆς αἰτία καὶ τῶν μετ' αὐτὴν προστάτις καὶ πρόξενος τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Αὕτη τῶν προφητῶν ὑπόθεσις, ἀποστόλων ἀρχή, ἐδραίωμα μαρτύρων, διδασκάλων θεμέλιον. Αὕτη τῶν ἐπὶ γῆς ἡ δόξα, ἡ τερπνότης τῶν κατ' οὐρανόν, τὸ ἐγκαλλώπισμα πάσης κτίσεως. Αὕτη ἡ ἀρχὴ καὶ πηγὴ καὶ ρίζα τῆς ἐλπίδος ἐν Οὐρανῶ.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη -σὺν τῷ Γαβριὴλ λέγομεν- ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὅτι γέγονας ἡμῖν ὁδὸς σωτηρίας, ἀνάβασις πρὸς Οὐρανόν, τόπος ἀναπαύσεως, τροφή τῆς ζωῆς· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ φθορεὺς τῆς φθορᾶς, ὁ θανατώσας τὸν θάνατον, ἀσυνδυάστως ἐκυφόρησας, ἀνυμφεύτως ἔτεκες, μόνη Μήτηρ ὁμοῦ καὶ Παρθένος!

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας βοᾷ: "Κύριος ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλήν ἀρχαίαν, ἀληθινήν". Ἡ ἀρχαία βουλή τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἦτο ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων!

Πρέσβευε, Κυρία καὶ Δέσποινα, Βασίλισσα καὶ Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν· ὅτι ἐξ ἡμῶν σὺ καὶ ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς σαρκοφόρος Θεὸς ἡμῶν· ὧ πρέπει ἡ δόξα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια, τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶπεν ὁ κύριος - λέει τό βήμερινό εὐαγγέλιο - ὅτις θέλει ὀπίσω μὲ ἐλθεῖν (τρία πράγματα νὰ κάνει) ἀπαρνηθῶ ἑαυτόν κ' ἀράτω τόν βταυρόν αὐτό κ' ἀκολουθεῖτω μοι. «Ὅτις θέλει...» ὁ κύριος δέν πιέζει κανέναν!

Ἄφ' ὧ μᾶς ἐπλάβε ἐλευθέρως μᾶς ἀφῆκε κ' ἐλευθέρως· ἄλλος διαλέχει τὴ ζωὴν, ἄλλος τὸν θάνατον.

Ἡ ἐλευθερία βυεπαιχεται, δέν μποροῦμε νὰ ρίχνωμε εἴμασθε ἐλεύθεροι μὲ κ' μόνοι μᾶς θὰ δώσῃ· Ἡ βωτηρία δέν εἶναι εὐνο νὰ βκεφτοῦμε τῆ ψυχὴ μᾶς, τὴν ἀθνη ψυχὴ μᾶς, πὲ ὅλα τὰ βύμπαντα δέν ἰσοφαρίζον ρώθηκε γιὰ νὰ βωθῶμε, καβία ἔχει ν' ἀγωνισοῦμα τῆς ψυχᾶς αὐτῆς. «Ὅβθεῖν ἀπαρνηθῶ ἑαυτό, ὅτι ἔδω ἔννοβ τὶς ἀδυναμίες μᾶς, βαια αὐτό νὰ ἀγωνισθῶ ὁ κύριος. Τὸ πρῶβνηβη δηλ. ὅλες αὐτές οἱ ἀδυναμίες πὲ μᾶς κυκλώβν, νὰ τὶς ἀφήσωμε κατὰ μέρος κ' νὰ προχωρήσωμε βτό δεύτερο βῆμα .. «ἀράτω τόν βταυρόν», πρέβπει νὰ βηκῶσωμε τόν βταυρόν. Ὅλοι βηκῶσωμε βταυρόβποιό βπίτι, ποιο βπαλάτι βτὴ ζωὴ αὐτὴ δέν ἔχει τό βταυρόβ τῶ. Σημαβία ἔχει νὰ μὴ βέρνωμε τό βταυρόβ διότι γίνεται βαρύς. Τὸν βέρνωμε ὅταν δέν τὸν ἀγκαλιβάζωμε μὲ ἀγάπη, ὅπως ἀγκαλιβάζωμε κάποιον πὲ θὰ μᾶς χαρίβει ἐλευθερία κ' πλῆτο. Αὐτός εἶναι πὲ θὰ δώβει τὴ βωτηρία, ὁ βταυρός! Τὸν βηκῶνει κανεῖς καβλά, ὅταν νικᾶ βρία πράγματα, τὸν ἔχωβῆμό κ' φηλαυτιβα τῶ διότι ὅλα τὰ κακά ἔρχονται ἀπ' τὴ φηλαυτία (φηλία τῶ ἑαυτῶ μᾶς). Ἀγαπάμε τὸν ἑαυτό μᾶς

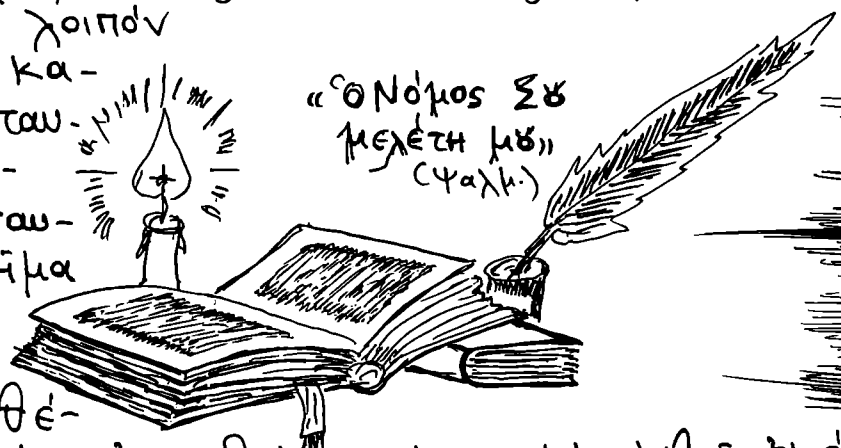
τὴν ὑπεβυνοβότηβ με ἀλλῶ τὰ βᾶβνοι μᾶς ἔκλεβῶβ με λόγῶ. Ἡ βωβτηββκοβλο βπᾶβχμα κ' μὲβ ὅτι γιὰ τὴ βωβνεκτιβμηβέ βββία ὁ κύριος βταυβταβλα ββαινετε τὴ βηβμαββτε, γιὰ τὴ βωβτηβρίαβτις θέλει ὀπίσω μὲ ἔββεαυτόν...» ν' ἀπαρνηβτῶ· εἶναι βπαββφανεῖς εἰ ν' ἀπαρνηθῶμε ὅβες ὅλα τὰ βᾶβθη μᾶς, βέβδέν εἶναι εὐβκοβλο ἀββλάβτῶμε γιὰ τὸ βέβειβτο βκαββι, εἶναι ἡ ἀββάρββνηββη δηλ. ὅλες αὐτές οἱ ἀδυναμίες πὲ μᾶς κυκλώβν, νὰ τὶς ἀφήσωμε κατὰ μέρος κ' νὰ προχωρήσωμε βτό δεύτερο βῆμα .. «ἀράτω τόν βταυρόν», πρέβπει νὰ βηκῶσωμε τόν βταυρόν. Ὅλοι βηκῶσωμε βταυρόβποιό βπίτι, ποιο βπαλάτι βτὴ ζωὴ αὐτὴ δέν ἔχει τό βταυρόβ τῶ. Σημαβία ἔχει νὰ μὴ βέρνωμε τό βταυρόβ διότι γίνεται βαρύς. Τὸν βέρνωμε ὅταν δέν τὸν ἀγκαλιβάζωμε μὲ ἀγάπη, ὅπως ἀγκαλιβάζωμε κάποιον πὲ θὰ μᾶς χαρίβει ἐλευθερία κ' πλῆτο. Αὐτός εἶναι πὲ θὰ δώβει τὴ βωτηρία, ὁ βταυρός! Τὸν βηκῶνει κανεῖς καβλά, ὅταν νικᾶ βρία πράγματα, τὸν ἔχωβῆμό κ' φηλαυτιβα τῶ διότι ὅλα τὰ κακά ἔρχονται ἀπ' τὴ φηλαυτία (φηλία τῶ ἑαυτῶ μᾶς). Ἀγαπάμε τὸν ἑαυτό μᾶς

«βταυρέβ τῶ βχριβτῶ βπανᾶββιε βῶββον ββμᾶς.»

Κ' αὐτὴ ἡ ἀγάπη μοῖς κάνει νὰ κάνω -
 με πολλές ἀμαρτίες . Νὰ μὴν ὑπολογίῃς -
 με τῶν δόξα κ' ἔλξη τὸ κόσμὸ πρὸ μᾶς πιάνει
 ὅπως ἡ ἀράχνη μὲ τὸ δίχτυ της . Τὸ ἄλλο ἐπικίν-
 δυνο πρὸ οραίνεται ἀπαλὸ ἀλλὰ εἶναι πολὺ πικρὸ , νὰ
 μὴν ὑπολογίῃς με τὴν κρίση τῶ κόσμῶ, διότι ἄλλοι μπο-
 ρεῖ νὰ πηγαίνον ἐπὶ μέτωπο, πρώτη γραμμὴ, κ' νὰ μὴ
 φοβῶνται μὲ τὸ ὄπλο ἐπὶ χεῖρι, ἀλλὰ νὰ τὸς πεῖ ἕ-
 νας ἕνα εἰρωνικὸ λόγῳ δὲ μίᾳ παρέᾳ νὰ γίνον κόκ-
 κῖνοι (ἀπὸ θυμὸ) κ' ν' ἀρνηθῶν τὰ πάντα ὅπως ὁ Πέτρος.

Τόση δύναμη ἔχει ἡ κρίση τῶ κόσμῶ. Ἄν
 παῖμε βαδύτερα, αὐτὸ γίνεται ἀπὸ ἐχωρισμὸ, διότι μᾶς
 ἔδιζαν . Ἄς τὰ λοιπὸν

βυτιζτῶν τὴν κα-
 λὴ ἀρβὴ τῶ σταυ-
 ρῶ . Ἄφῶ θε-
 κώδωμε τὸ σταυ-
 ρό, τὸ τρίτο βῆμα
 ποιοῦ εἶναι;
 Ν' ἀκολουθήσω-
 με ! ὄχι τὸ θέ-

«Ὁ Νόμος Σὺ
 μελέτη μὲ»
 (Ψαλμ.)

λημὰ μᾶς ἀλλὰ : «ἀκολουθεῖ τῷ μοι», ν' ἀκολουθεῖ ἐμένα
 εἶπε ὁ Κύριος . Πολλοὶ βηκῶνδον σταυρὸ ἐπὶ τὸν κόσμῳ, χῆ-
 ρες, ὀρφανὰ κ.λ.π. ἀρρώβτειες . ἄλλοι ἀφιερῶν ονται
 ἐπὶ τὴν ἐπιβτήμη, βηκῶνδον σταυρὸ ὀλόκληρο, ἄλλοι θέλουν
 νὰ γίνον ποιητῆς ἢ συγγραφεῖς, αὐτὰ ὅμως μὲ τὸ
 θέλημὰ τῶς, δέν τὰ κάνον για τὸ Χριστὸ . Οἱ «μακα-
 ρισμοί», ἀναφέρονται ὅταν ὅλα γίνονται δια' τὸν Χριστὸ,
 «ὅταν θᾶς διώκον, ὅταν εἴπωβι πᾶν πονηρὸν ρῆμα, ἔνε-
 κεν εμοῦ κ' τῶ εὐαγγελισ, ὄχι ἐπειδὴ θέλω με νὰ
 κάνωμε θελημὰτα . ἕνα παγκόσμιο ρεκόρ νὰ καταρίψει
 κάποιος, τί τραβαῖ, χρόνια ἀδκεῖται . Αὐτὴ ἡ ἀθληθῖς
 εἰς ὀλίγον ὠφέλιμος . Ἡ βωτηρῖος ἀθληθῖς εἶναι ὅταν
 βυνδουά ζεται μὲ τὴν ψυχικὴ ἀθληθῖς . Δέν ἀπαγορεύδ-
 με ν' ἀθλῶμε τὸ βῶμα μᾶς, ἀλλὰ ὅπως λέει κ' ὁ Παῦ-
 λος «πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος εἶναι ἡ βωματικὴ ἀθληθῖς»,
 ἐνῶ ἡ ἀθληθῖς τῶ Πνεύματος θα ἔχει προέκταβη αἰῶ-
 νια . Λέει ὁ Κύριος ἐπὶ εὐαγγελισ «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
 κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν» . φοβερός ὁ λόγος!!!

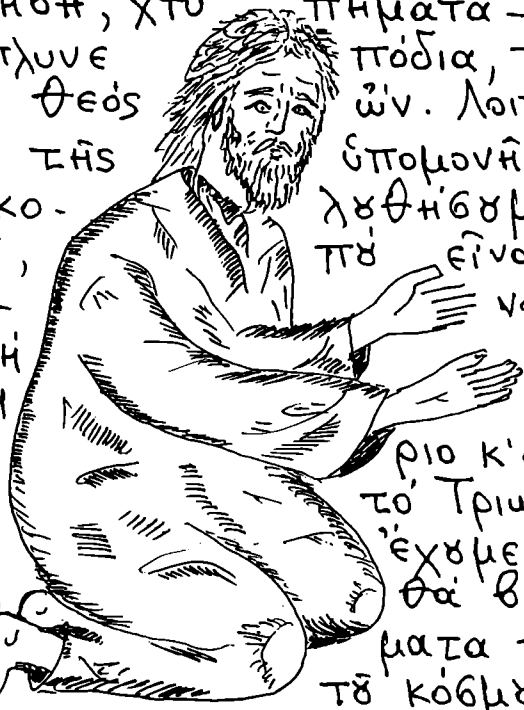
Δόξα σοι, Κύριε!

Ἐάν δέν κάνετε ὑπομονή, δέν θ' ἀπο-
 κτήσετε τίς ψυχές σας δηλ. δέν θά σω-
 θεῖτε. Πόδες θλίψεις ἔχομε; Πολλές! Δύ-
 τό τῶς ἐρε ὁ Κύριος γιαντό μᾶς Σήτηθε ὑπο-
 μονή. Ποιό εἶναι τό μεγαλύτερο σύμβολο πᾶ
 θά μποροῦσαμε νά κοιτάξουμε γιαν νά πάρουμε
 ὑπομονή στών ἀχῶνα μας; Εἶναι ὁ Σταυρός!
 πᾶ θήκωθε (ὑψώθε) θήμερα ἡ ἐκκλησία, κ' μᾶς
 ἔδειξε νοί προκυνήσαμε. Εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος ὁ
 Κύριος, διότι ὅ,τι κ' ἄν ἔχομε περάβει κ' ὅ,τι θά πε-
 ράβει ὁ ἄνθρωπος ΕΚΕΙΝΟΣ τά πέραβε πρῶτα γιαν
 νά μᾶς ἀφήβει ὑπογραμμόν γιαν ν' ἀκολουθήσαμε.

Νά μᾶς ἀφήβει παράδειγμα, πέραβε πόνο,
 καταφρόνηση, χτυπήματα - φτυγίματα ἀπό
 δόλος, ἔπλυε πόδια, τόν ἔσταύρωσαν,
 ὅλα αὐτά θεός ὦν. Λοιπόν, ἔχομε τό πα-
 ράδειγμα τῆς ὑπομονῆς γιαν νοί μπορέ-
 ῶμε ν' ἀκο- λαθῆσαμε τήν πορεία τήν
 ἴδια Αὐτοῦ, πᾶ εἶναι ἡ Μεταμόρφω-
 ση κ' ἡ ἀ- νάστασις κ' ἡ Σω-
 τηρία. Μή ἀγαπάμε μόνο
 τό πέντη κοβτάριο. Το' πέν-
 τηκοβτάριο κ' ἡ ἀνάστασις περ-
 νάει ἀπ' τό Τριώδιο. Ἐτεῖ λοιπόν
 ἐφ' ὅσον ἔχομε τό καλό παράδει-
 γμα αὐτό θά βλέπομε ὅτι δύο
 πρᾶγ- ματα θά μείνον ὁ τό
 τέλος τῶ κόσμου, οἱ ψυχές κ' ὁ
 θεός. Ἄν λοιπόν αὐτή ἡ ψυχή πᾶ δέν εἶναι ἄξιος
 ὁ κόσμος νά τήν πληρώβει κ' τί θά ὠφελήθῃμε
 ἄν τή χάσαμε κ' ἔσταυρώθῃ ὁ Χριστός, τήν ψυ-
 χή κανεῖς δέν μπορεῖ νά μᾶς τήν πάρει, ὅπως λέει
 ὁ ἀγ. Κοβμάς, ἄν δέν τήν δώσαμε ἔκῶδια, ἄς ἀγω-
 νισθῃμε φιλότιμα ὅσο μποροῦμε βλέποντες συνε-
 χῶς τόν Κύριον, τί ὑπέβη δι' ἡμᾶς, ὥστε νά κα-
 ταλήξῃμε κ' ἐμεῖς εἰς τήν βασιλεία Αὐτοῦ τήν
 οὐραίνιον. Ἀμήν!!

(δουχία ἱερφ. Θεοδωρήτῃ
 δια χειρός Γερ. Ἀχυτιῆ
 19-Μαρτ. 2016 Καψάλα - Ἀγ. Ὄρος.)

*Χαῖρε Νύμφη ἀνώμαφευτε,
 ἀλληλούϊα!

Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (9,17-31 κατά Μάρκον) -1-

«Τὸ τοῦ γένους οὗκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προδευχῇ κ' νηστεία». Βρισκόμαστέ ἐπὶ τρίτο κ' τελευταῖο ἔτος τῆς δημοσίας δράσεως τοῦ Χρῆστοῦ. Στὸ βῆμερῖνὸ εὐαγγέλιον ὅταν ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ δαιμονισμένου ἔχει κατέλθει ἀπ' τὸ ὄρος Θαβώρ ὅπου μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν τριῶν αὐτῶ μαθητῶν τῶν ἀγαπητῶν.

Κατερχόμενος κ' λαμπῶν ὑπὲρ τὸν Μωϋσῆν ὅταν κατήρχετο ἀπ' τὸ Σινᾶ, κεχαριτωμένος ὡς ἦτο ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπων διὰ τὸ εἶναι Αὐτὸν Θεόν, βλέπει τὴν δύνασιν

πρὸ εἶχαν μαθευτεῖ γύρω ἀπ' τὸ δαιμονισμένο παιδί κ' τὸν πατέρα πρὸ φωνάσε, τὸς γραμματεῖς κ' φαρμακοὺς οἱ ὅποιοι ὑπεδάωξαν κ' χαιρεκάκως κοίτασαν τὸς ἀποστόλους πρὸ δὲν μπόρεσαν νὰ βγάλουν τὸ δαιμόνιο.

Μέγα ἐπὶ αὐτὸ τὸ πανδαιμόνιο μόλις ἐφανερίσθηκε - λέει τὸ εὐαγγέλιον - ἀμέσως ἔτρεξε ὁ λαὸς νὰ τὸ φιλήσει τὸ χεῖρ πρὸ ἐλαμπε ὄλος ἀπὸ τῆς θεότητος. Ρωτᾷ οἱ πατέρας - ἔπεσε ἐπ' αὐτὸς - κ' τὸν παρεκά-

λεγε νὰ βγάλει τὸ δαιμόνιον, πρὸ ἦταν κωφὸ κ' ἄλαλο. Δὲν μιλᾷδε τὸ παιδί ὅτε ἄκουγε κ' δὲν ἦταν μόνο αὐτό, ὅταν εὑρίσκει εὐκαιρία τὸν πέταγε ἐπὶ φωτιά ἢ ἐπὶ νερό νὰ τὸν πνίξει. Ὁ Κύριος πρὸ ἦλθε νὰ καταλύσει τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου ἢ θέλησε νὰ βγάλει αὐτὸ τὸ δαιμόνιο, ἀλλὰ προηγουμένως ἤθελε νὰ δώσει ἕνα μάθημα ἐπὶ τὸν πατέρα. Λέει δικαιολογούμενος ὁ πατήρ, ἔφερα - διδάσκα-

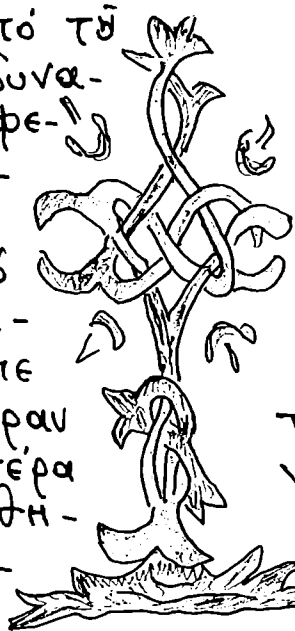
λε ἐπὶ τὸς μαθητᾶς ἐπὶ τὸ παιδί, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ βγάλουν τὸ δαιμόνιο, ἀν εὐ μπόρεῖς.. κατὰ τὴν ἀμφιβολία ποὺ

εἶχε μέσα τὸ, καθὼς πίστευε τὸν ἐπολέμαγε ὁ διαβόλος.. ἀν μπόρεῖς κάνε κάτι. Τότε τὸ λέει ὁ Χριστός, γιὰ ν' αὐξήσει τὴν πίστην τὸς πάντα δυνατὰ τῶ πνεύματι, αὐτὸς πρὸ ἔχει πίστη ὅλα τὰ κάνει. Ἐκεῖνος θέλησε νὰ ρίξει τὸ βάρος ἐπὶ τὸς μαθητᾶς ὅτι δὲν μπόρεσαν, ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε πίστη.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει πίστη εἶναι βὰ νὰ καταργεῖται ὁ θεός, δὲν μπόρεῖ νὰ ἐπέμβει κ' νὰ σταματήσει τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου κ' νὰ κάνει πράγματα πρὸ ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει. Ἀπεδείχθη ἔνοχος ὁ πατήρ τὸ παιδί διότι τρία χρόνια ἄκου-

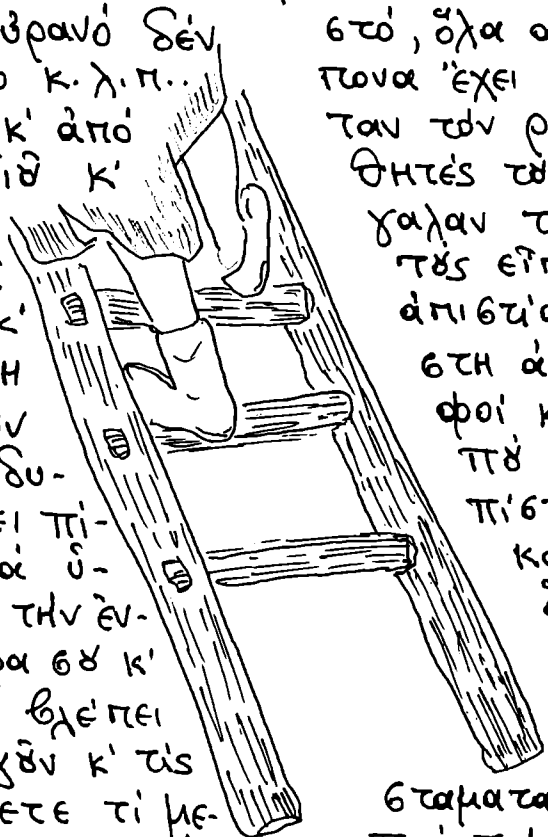
χε πρὸ ἔκανε θαύματα ὁ Χριστὸς κ' δὲν τὸ εἶχε παῖ-
 ει, εἶχε ὑπερφάνεια. Μέ-
 χρι κ' ἐκείνη τὴν ὥρα δὲν
 τὸν νόμιζε βάν θεοῦ, ὅταν
 ὁ Χριστὸς τὸν ρώτηθε ἀπό-
 πότε πάσχει, εἶπε: „ἀπό
 παιδί, δηλ. ἀπό παιδί ὑπέ-
 φερε κ' ἐνῶ ἔμαθε ὅτι
 ὑπῆρχε ὁ διδάσκαλος πρὸ
 ἔκανε τόσα θαύματα, τὸ
 κρατῶθε ἐκεῖ κ' δὲν τὸ πη-
 χαινε. Τώρα πρὸ ἔφταθε ἐπὶ
 „ἀμήν,“ - φαίνεται γιαυτό τῷ
 εἶπε ὁ κύριος „πάντα δυνα-
 τὰ τῷ πιστεύοντι“ - ἔφε-
 ρα, λέει, ἐπὶ μαθη-
 τὰς ὅς τὸ παιδί κ'
 δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ
 κείνῳ καλά. „Φέρε-
 τε αὐτὸν ὡδε.“ (εἶπε
 ὁ κύριος).. τὸν ἔφεραν
 κ' εἶπε πρὸς τὸν πατέρα
 βλέποντας κ' ἐπὶ μαθη-
 τὰς „ὦ γενεὰ ἀπι-
 βτος, ἕως πότε ἔ-
 σομαι μεθ' ὑμῶν, ἕως
 πότε ἀνέσομαι ὑμῶν;»
 κ' ἐτραφεῖς πρὸς τὸ δαι-
 μόνιο, τὸ διέταξε νὰ φύ-
 χει.. ἐπάραξε τὸ νεο-
 τὸν ἄφηθε βὰ νεκρό, ἀλ-
 λά τὸν βήκωθε ὁ Χρι-
 στὸς ὑγιῆ. Ὅταν κάποι-
 ος παραπονιέται πρέπει
 νὰ τὸν προέξομε αὐτὸ
 εἶναι εὐγένεια κ' ἀνθρω-
 πιδμός, ἂν παραπονιέ-
 ται ὁ ἴδιος ὁ θεός

πόδο πρέπει νὰ τὸν προέξομε.
 Διότι αὐτὸ ἦταν τὸ μεγάλο παρά-
 πονο τῷ Χριστῷ: ὦ γενεὰ ἀπι-
 βτος κ.λπ.. ἔβλεπαν τόσα θαύμα-
 τα, ἐκεῖ ἡ καρδιά ἦταν πέτρινη, τό-
 τε ὁ Χριστὸς ἔκανε τὸ παράπονο
 αὐτὸ για τὸν πατέρα κ' πλαχίως
 για τῆς μαθητὰς, διότι τὸ κατά
 Ματθαῖον λέει ὅτι τὸν ρώτησαν
 οἱ μαθητὲς ἰδιαίτερα γιατὶ δὲν
 μπόρεσαν νὰ βγάλῳ τὸ δαιμό-
 νιο τῆς εἶπε: „για τὴν ἀπίστί-
 α ὑμῶν,“ . Τὸ κατά Μάρκον
 εὐαγγέλιο θῆμεροι δὲν τὸ
 λέει αὐτὸ, παραπονέθηκε
 για τὴν ἀπίστία τῷ πατ-
 ρός, τῶν ἀποστόλων τὴν
 ἀδυναμία κ' τῶν Γραμ-
 ματέων κ' φαρισαίων
 πρὸ ἠθέλαν νὰ θρῶν εὐ-
 καιρία νὰ καυχάσθῳ ὅ-
 ταν δὲν ἔβχαινε τὸ δαιμό-
 νιο, παραπονέθηκε τότε.
 Μετὰ ἀπὸ 2.000 χρόνια
 τί παράπονο πρέπει
 νὰ κείναι ὅταν ἔχομε

αὐτὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀγίων, τῶν
 θαυμάτων τῶν γραφῶν κ' ὁμως
 συμπεριφερόμεθα ὅπως οἱ μα-
 θητὲς ἀκόμη κ' ὁ πατέρας, διό-
 τι προεβχόμεθα χωρὶς νὰ χῶμε
 μέσα μας τὴ βεβαιότητα ὅτι θά
 λάβομε αὐτὸ πρὸ ζητᾶμε. Γιαυτό
 ἔτόνιζε ὁ κύριος τῷ τὸ γένος
 τῶν δαιμονίων δὲν μπορεῖ νὰ
 τὸ βγάλῃ κανεὶς μόνο διά προ-
 βευχῆς κ' νηστείας. Γιαυτό ὁ-
 βοὶ πνευματικοὶ διαβάσθῳ ἐξορ-
 κισμός συμπαύσθῳ με τὸν ἄρ-

ρωστο πᾶ πρέπει νά νη-
 βτεύει κ' αὐτός κ' ὁ πνευμα-
 τικός γιὰ νά θῆκε τὸ δαιμόνιο
 κ' νά γίνει καλά. Παράπο-
 νο τότε, παράπονο τώρα γιὰ
 τὸ λαὸ τῶ, ὁ ὁποῖος τρέχει
 ἀπ' ἐδῶ - ἀπ' ἐκεῖ, πρὸ πάντων
 γιὰ τὴς γονεῖς πᾶ τὰ παιδι-
 ᾶ τῶς δὲν τὰ φέρνουν εἰς τὸ
 Χριστὸ ὅπως πρέπει. Ὅλη
 τῶς ἡ ἀγωνία εἶναι νά λά-
 βουν παιδεία κ' πτυχία. Ἡ
 ὁδὸς ὅμως πρὸς τὸν οὐρανὸν δὲν
 περνᾷ ἀπ' τὸ μπαλέτο κ. λ. π.
 ἀλλὰ ἀπ' τῆ νηβτεία κ' ἀπὸ
 τὴν εὐλάβεια τῶ παιδιῶ κ'
 τὴν προεουχί. Νά
 μαθεῖ ὅτι, ὅτι ζητεῖ
 μπορεῖ νά τὸ πάρει κ'
 ὄχι νάχει πεποῖθηθη
 κ' ἐγκωῖμό λόγῳ τῶν
 πτυχιῶν. Πῶς εἶναι δυ-
 νατὸν τὸ παιδί νάχει πι-
 ῶτη εἰς τὴς γονεῖς κ' νά ὑ-
 πακθεῖ ἐφαρμόζοντας τὴν ἐν-
 τολή «τίμα τὸν πατέρα εἰς κ'
 τὴ μητέρα εἰς». ὅταν βλέπει
 τὴς γονεῖς νά καταρχῶν κ' τίς
 δέκα ἐντολές; Βλέπετε τί με-
 γάλῃ εὐθύνη ἔχουμε οἱ μεγά-
 λοι πρὸς τὴς μικρῶς, οἱ προ-
 ἰστάμενοι πρὸς τὴς ὑφιστα-
 μένῶς, οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν
 λαὸ. «Ταλαιπωρεῖτε τὸ λα-
 ὸ», θὰ ἔλεγε-διὰ τῆς φιλα-
 τίας ὑμῶν, πηγαίνετε ἀπὸ
 τὸ ἓνα κακὸ εἰς ἄλλο. Ὁ
 ταλαιπῶρος λαὸς ἐνῶ ἔχει
 δεῖ τόσα πολλὰ θαύματα
 κ' μεγαλεῖα ἀπ' τῆ πίετη
 μας, τρέχει εἰς θολές πηγές

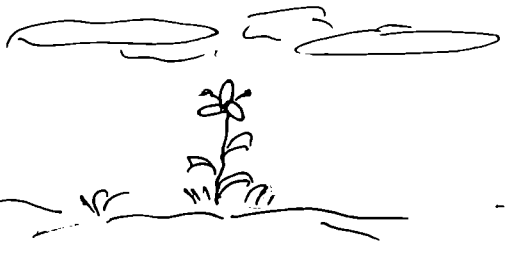

εἰς γκῶρᾶ, εἰς νορκωτικὰ, εἰς
 ὁτιδήποτε ἄλλο πλὴν τῶ Χριστῶ.
 φανταστεῖτε, αὐτὸ τί παράπο-
 νο εἶναι γιὰ τὸ Χριστὸ, νά τρέ-
 χουμε εἰς τὸ διάβολο πᾶ δὲν ἔ-
 κανε τίποτα γιὰ μᾶς, ὅλα τὰ
 νυῖκο κ' μῦθικῶς, ὅλη ἡ λατ-
 ρεία τῶ κόβου τῶ ἐκτὸς Χρι-
 στῶ πιστεύοντος εἶναι ἓνα θυ-
 μιάμα πᾶ ἀνεβαίνει πρὸς τὸ
 διάβολο. Σκεφτεῖτε τί θλι-
 ψη εἶναι αὐτὸ γιὰ τὸ Χρι-
 στὸ, ὅλα αὐτὰ τὰ παρά-
 πονα ἔχει κ' τὰ εἶχε ὅ-
 ταν τὸν ρώτησαν οἱ μα-
 θητῶς τὸ γιὰτί δὲν ἔβ-
 γαλαν τὸ δαιμόνιο κ'
 τῶς εἶπε: γιὰτί τὴν
 ἀπιθία σας. Ἡ πι-
 ῶτη ἀγαπητοὶ ἀδελ-
 φοί κ' ἡ προεουχί
 πᾶ δυναμῶναι τὴν
 πίετη, εἶναι τὰ
 καλύτερά μας
 ὄπλα. Δὲν
 σταματᾷ τὸ
 παράπονο τῶ
 Χριστῶ ἐκεῖ,
 σταματᾷ εἰς μᾶς
 πρὸ πάντων, καταλή-
 χει εἰς τὴς ἀποστόλους, τὴς
 διαδόχους αὐτῶν, ἐπιδοκῶς
 ἱερεῖς κ' μοναχῶς οἱ ὁποῖ-
 οὶ δὲν ἀντιπροσωπεύου με
 ὀρθῶς αὐτὰ τὰ δῶρα πᾶ
 λαίβαμε. Τὴν πίετη, τὴν
 ταπεινῶδη πᾶ πρέπει νά
 ἔχουμε, τὴν παρηβία καί
 πηλάμε τὸ εὐαγγέλιο κ'
 τὴ διδασκαλία τῶν πα-
 τέρων κ' τὴν ἀναμιχνύου

με μέ την αἵρεση μόνο κ' μόνο για να κρατᾶμε τὸς θρόνους. Ὅλα αὐτὰ τι εἶναι; εἶναι προεόρτια τῆς κατατροφῆς κ' τῆς ἀπεμπολήσεως ἀπ' τὸν θεόν, διότι λέει: "ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;" Ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως εἶναι τώρα ἦταν κ' τὶς παραμονές τῆς 1910 (τὸ 1917 ἔπεβε ἡ Ρωσσία) ἂν διαβάσει κανεὶς φωτογραφία ἀπὸ τὸ 1850 - 1917 προτε-
 -στάντιοι, μαγείες, χοροὶ, ἀδικί-
 -ες πρὸς τὸς πτωχοὺς, πορνείες... νὰ πηγαίνει ὁ υἱὸς με τὸν πατέρα ὅτην ἴδια γυναῖκα ... τὰ πάντα γίνονταν ὅτη Ρωσσία κ' ἦρθε κατῶνιν ἡ θύελλα κ' καθαρίστηκε με τὸ αἷμα τῆς..

Τώρα τῆ Μ. Τεββαρα-
 -κοβτῆ ν' αὐξήσαμε κ' ἔμεῖς τῆ πίστη μας, τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν θεόν, διὰ τῆς μελέτης κ' διὰ τῆς περικοπῆς τῶν πολλῶν με-
 -ριμνῶν πρὸ ποτε δὲν τελειώ-
 -νουν ὥστε ν' ἀρχίσει μέθα μας ν' ἀνθίσσει κ' ν' ἀκμάσσει ἡ θε-
 -βαιότητα, ὅτι θ' ἀκμάσσει κ' ἔμεῖς ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς μεγάλης ἀναχωρήσεως τὸ: "εὐ δ' ὄλε πιστέ κ' ἀγαθὲ, εἰβελθε εἰς τὴν χαρὰν τῶ Κυ-
 -ρίῳ ὁ θς". Ἀμήν!

Ὁμιλία Ἱερομον.
 Θεοδωρῆ τῶ, διὰ
 χερσὺ Γ. Αὐχτήρ
 Καταλία, Ἰγ ὄρος
 27-3-2016

Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΤΗΣ ΟΒΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ. - 1-

«ΕΝ ΒΟΙ ΜΗΤΕΡ' ΑΚΡΙΒΩΣ ΔΙΕΩΘΗ ΤΟ ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ». ΣΤΟ ΘΗΜΕΡΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΠΟΒΟ ΗΤΑΝ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΔΙΔΑΚΑΛΙΑ ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ. ΕΝΩ ΑΥΤΟΣ ΜΙΛΩΒΕ ΟΤΙ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΣΤΑ ΙΕΡΟΒΟΛΥΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΒΙΑΒΤΕΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΩ ΚΟΒΜΩ ΒΩΤΗΡΙΑΣ, ΑΥΤΟΙ ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠ' ΟΨΙ ΤΟΣ ΤΗΝ ΨΥΧΑΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΠΕΡΙ ΜΕΒΟΙΘ ΟΤΙ ΘΑΡΘΕΙ Κ' ΘΑ ΒΑΒΙΛΕΥΒΕΙ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΒΑΛΗΜ Κ' ΘΑ ΔΙΩΨΕΙ ΤΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ, ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΒΑΒΙΛΕΥΣ Κ' ΕΜΕΙΣ ΚΟΝΤΑ ΤΩ, ΠΗΧΑΝ Κ' ΤΟΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕΒΑΝ ΝΑ ΚΑΘΙΒΕΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΜΕΡΙΑ Κ' Ο ΑΛΛΟΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΣΤΩ ΘΡΟΝΟ ΤΩ. «ΟΤΑΝ ΤΟΣ ΕΙΠΕ, «ΘΚ ΟΙΔΑΤΕ ΤΙ ΑΙΤΕΙΤΕ», ΑΓΑΝΑΚΤΗΒΑΝ Κ' ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΕΧΑΙΝΑΝ Κ' ΑΥΤΟΙ ΤΑ ΠΡΩΤΕΙΑ. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΘΕΛΕΙ ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ, ΤΩ ΜΕΓΑΛΟ Κ' ΥΨΗΛΟ ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΑ ΨΗΛΑ Κ' ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ Κ' ΤΑ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΑΥΤΑ. Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΩ ΔΙΑΒΤΡΕΦΕΙ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΩ ΑΧΑΘΩ ΤΩ ΚΑΛΩ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ, ΤΩ ΩΡΑΙΩ, ΑΥΤΩ ΠΩ ΤΗΤΑΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ Κ' ΜΑΣ ΟΔΗΧΕΙ ΣΕ ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ Κ' ΧΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΤΟΧΟ ΜΑΣ. ΤΙ ΑΥΤΟ ΛΕΝΕ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ, Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ ΠΩ ΤΡΑΒΑΕΙ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΩ ΘΕΩ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΘΗΜΑΝΤΙΚΗ

υπεραγία θεοτοκε σωσον ημας.

για τη βωτηρία μας, τόβο απαραίτητη όβο κ' η άναπνοή μας, διότι καθημερινώς άμαρτανόμε κ' κάθε ώρα. Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΑΡΕΤΗ ΔΙΟΤΙ ΜΑΣ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΕΚΕΙ ΠΩ ΦΥΓΑΜΕ, ΓΙΑΤΩ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΠΕ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΚΙΣ ΕΠΤΑ ΝΑ ΒΥΧΧΩΡΟΥΜΕ ΔΙΟΤΙ Η ΞΕΡΕ ΤΗΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΦΥΒΕΩΣ. Η ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗ ΑΠΕΛΠΙΣΕΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Θ' ΟΠΟΙΟ ΒΑΘΟΣ ΚΑΚΩΝ ΚΙ' ΑΝ ΕΧΕΙ ΟΦΘΑΒΕΙ, ΔΙΟΤΙ ΤΩ ΕΛΕΟΣ ΤΩ ΘΕΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟΒΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΩ Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΜΑΡΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΒΑΝ ΟΠΙΝΘΗΡΑΣ ΠΩ ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ, ΘΑ ΒΘΗΒΕΙ ΑΜΕΒΩΣ» (ΧΡΥΒΟΒΤ.) ΤΟΒΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΩ ΘΕΩ Κ' Σ' ΑΥΤΟ ΗΛΠΙΒΕ Η ΟΒΙΑ ΜΑΡΙΑ Η ΑΙΓΥΠΤΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΠΩ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙΤΟΙ ΓΥΡΙΣΘΜΕ ΤΟ ΒΙΟ ΤΗΣ. ΚΑΙ ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ ΓΥΡΙΣΘΜΕ ΤΟ ΒΙΟ ΑΛΛΑ ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΩ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΤΑ ΕΟΡΤΑΙΣΘΜΕ ΔΙΟΤΙ ΩΦΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ. ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΒΤΙΝΗ ΤΩΝ 4⁰⁰ ΑΙΩΝΑ ΤΩΒΕ ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ, Ο ΖΩΒΙΜΑΣ. ΑΠ' ΤΩΝ ΠΟΛΥ ΑΓΩΝΑ Κ' ΒΙΑ ΕΓΥΝΕ ΠΡΕΒΒΥΤΕΡΟΣ Κ' ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ. ΤΟΥ ΗΡΘΕ Ο ΛΟΧΙΒΜΟΣ, ΤΙ ΚΑΝΩ ΣΤΩ ΜΟΝΑΒΤΗΡΙ, ΟΛΑ ΤΑΧΩ ΚΑΤΟΡΘΩΒΕΙ, ΑΡΕΤΕΣ, ΥΠΑΚΟΗ, ΤΑΠΕΙΝΩΒΗ, ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΩ ΝΑΧΕΙ ΟΦΘΑΒΕΙ ΣΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΜΕΤΡΑ ΑΠΟ ΜΕΝΑ ΝΑ ΠΑΩ ΝΑ ΤΟΝ ΒΥΜΒΘ ΛΕΥΤΩ, ΝΑ

φθαίω βέ μεγαλύτερα μέ-
τρα ἀρετῆς; Ἄκουε ὅτι ὑπάρ-
χει ἓνα μοναζῆρι τῷ Τιμί-
ῳ Προδρόμῳ, οἱ μοναχοὶ ἦταν
βιαστὲς βέ μεγάλο βαθμό,
βκέφτηκε νά παίει ἐκεῖ, πα-
ρεκάλεσε τόν ἠχόμενον, τόν
δέχτηκε κ' ἀρχίσε τόν ἀγῶ-
να. Αὐτοὶ οἱ πατέρες, ὅπως
κ' οἱ παλαιοὶ εἶχαν βυνήθει-
α, ὅταν ἐφθάνε ἀρχὴ τῆς β-
βαροκοβτῆς νά φρεύχων βτὴν
ἐρημο κ' νά ἐπανέρχονται τῶν
βαίων. Πιωτό

τὸ τρο-
πά-
ριο

τῶν
βαίων λέει κρα-
τῶντας τὰ θεία ἐπανερ-
χώμεθα νά ἐορτάσωμε. Ὅ-
πως ἐφυχαν ὄλοι, ἐφυχε καὶ
ὁ Ζωβιμάς μέ τὴν ἐλπίδα κά-
τι νά βρεῖ βτὴν ἐρημο πῶ θά
ῶφελῆθε. Εἴκοσι μέρες περ-
πατῶθε ἀφῶ πέρασε τόν ἰορ-
δάνη μέ καίκακι, βτὴν ἐρημο
δέν εἶδε ἀνθρώπο ἢ θηρίο,
ἐνῶ προβουχόταν εἶδε κάτι ὁ-
πως ἡ βκιά, κατάλαβε ὅτι εἶ-
ναι ἀνθρώπος, ἀβπρα μαλλιά
μαῦρο κορμί, φοβήθηκε νό-
μιζε ὅτι εἶναι φάντασμα ἔτ-
ρεξε φωνάτατας, ἄγιε τῷ θε-
ῷ βταμάτα... ἀπὴντησε, δέν
μπορῶ νά βῶ μιλήσω γιατί εἶ-
μαι γυναῖκα, δέν ἔχω ρόχο
ρίζε μέ τὸ ράβο βῶ, τῆς
ἔδωθε τὸ ἐπανώραβο, βκε-
παῖσθηκε.. ἦταν ἡ ὀβία Μαρί.

α ἔβαλε μετάνοια, βέν ἠθελε νά
εὐλοχῆσει, ἄββῶ Ζωβιμά τῷ εἶ-
πε εἶβαι ἱερεὺς ἐβῶ νά εὐλο-
χῆσεις. Εὐλόχησε ὁ Ζωβιμάς ἐ-
ρῶτησε ποία εἶβαι. - Τί νά βῶ
πῶ, μή μέ κίνεις νά ἐνθυμῶμαι
τὸ παρελθόν διότι ἀνατριχιάσω
εἶμαι Αἴγυπτία, ἐφυχα ἀπ' τῆς
γυνεὺς μέ 12 ἐτῶν πῆχα βτὴν
ἄλεξάνδρεια κ' ἐπειδή ἡμὸν ὠ-
ραία ἔχυνα ἡ μεγαλύτερη πόρ-
νη, δεκαεπτὰ χρόνια ἔκανα
αὐτό, ὄχι πῶς εἶχα ἀνάγκη ὁ-
τε

Ζητῶβα χρήματα
μόνο για ἡ-
δο-
νή.
Καίποι-

ες φορές ἔχνε-
θα λιναρί για
νά Ζῆσω κ' ἄλλοτε
Ζητιάνευα. - Πῶς ἦρ-
θες ἐδῶ ἀχία, μετὰ
ἀπὸ τέτοιο βίο; - Μεγάλο
τὸ ἔλεός τῷ, κάποια μέρα εἶ-
δα νέος νά πηγαίνων ἀπ' τὸ
λιμάνι βτῶς ἀχίος τῆς πῆς, βέ
μία ἐβδομάδα ἦταν ἡ ἐορτὴ
τῆς σψώβου τῷ Σταυρῷ, ἐτ-
ρεξα ματὶ τῆς, μέ εἶπαν ἔχας
λεπτά, πῶ θά πᾶς - εἶπα, τί
νά τὰ κάνω τὰ λεοφτά, ἔχω
κ' εἶνω τὸ βῶμα κ' παίρνω εἶδη-
τήριο, χελῶβαν οἱ νέοι, τὸ τί
ἔχινε πατέρ βτὸ πλοῖο ὅτε
μπορεῖς νά φανταστῆς. Δέν
ἄφηβα κανένα ἀμόλυτο... ὁ-
ταν πῆχα βτὰ ἱεροβόλυμα ἡ-
ταν χειρότερα μέχρι τὴν ἐορτὴ
τὸ ἔλεος τῷ θεῷ δέν ἐρίζε

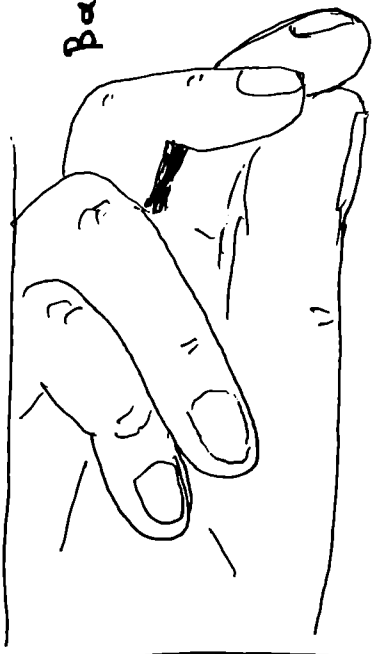
ἔλεος
κατὰ
τὸ
θεῷ
ἔλεος
τῷ

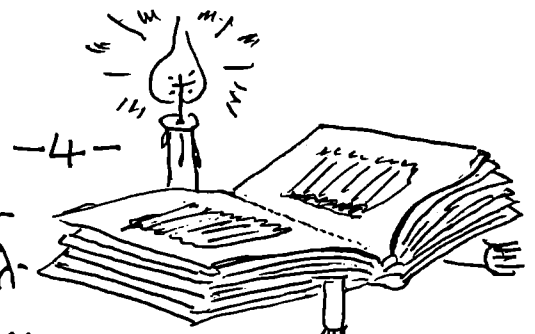
κεραυνό να με σκοτώσει. Τήν
 ημέρα της έορτής πήγα να προ-
 σκυνήσω κ' τότε άρχισε η με-
 γάλη αλλοίωθη. Μία δύναμη
 μ' έμποδίτε να μπω στην πό-
 ρτα τῷ ναῷ, (προσπάθησα)
 2.3 φορές, τέταρτη φορά
 κωράβηκα κ' είπα, κάτι θυ-
 μβαίνει, οι άμαρτίες μὲ εἶναι
 έμποδίο, άρχισα να κλαίω,
 είδα τήν εἰκόνα τῆς Θεοτόκῃς
 κ' είπα: «Παναγία θέ θέαι Ἰω
 εχχυήτρια ὅτι αν μ' αφήσεις
 να προσκυνήσω τῷ Σταυρό
 δέν διά ξαναρτήσω πλέον
 σ' ὅλη μου τή Ἰωή, ὁδήγη-
 σε με ὅπῃ θέεις». Σηκώ-
 θηκε μέ θαρρος πλησίασε τή
 πόλη, δέν εἰρῆκε αντίσταθῆ
 έπεσε καίτω, φίλησε τῷ Σταυ-
 ρό, έπέστρεψε στην εἰκόνα
 τῆς Παναγίας κ' είπε «Πές
 μου πῶ να πάω». Ἄκουσε μία
 φωνή: «Πέρασε τόν Ἰορδά-
 νη κ' θα θρεις εἰρήνη». Τό-
 τε βγήκα απ' τή πόλη, κά-
 ποιος μᾶδωθε τρία νομί-
 βματα κ' πήρα τρία ψω-
 μιά ήταν ἄωρα προχώρη-
 σα κ' ἔορτα βα-
 θραῖδυ στό μο-
 ναστήρι τῷ Προ-
 δρόμῳ τῶν Ἰορ-
 δαίνῃ, ἔμεινα ἐ-
 κεί κ' τῷ πρωί κοι-
 νώνησα. Ὁ θίος
 τῆς δέν λέει αν
 εἶχε εἰσομολογηθεῖ
 πάντως λέει κοι-
 νώνησα, ἔφαγα

λίγο ψωμί ξεκί-
 νησα κ' πέρασα
 στην ἔρημο τῷ
 Ἰορδάνῃ. -Τί
 ἔκανες ἀγία
 μητέρα ἔκει,
 πῶς Ἰάβες, τί
 ἔτρωγες; - Αἰ-
 τά τά δύσμιθυ
 ψωμιά πῶ εἶχα ἔχιναν ξε-
 ρά ἀλλά ὁ θεός δέν
 τα ἔλάτ-
 τωνε, χρόνια πέρασα κόβου-
 τας ἀπ' αὐτά. Καταστράφη-
 καν τά ρῶχα μου, παίχωνα τή
 νύχτα, να καίγομαι τήν ἡμέ-
 ρα, ἀλλά δέν ἔβλεπα ὅτε αν-
 θρωπο, ὅτε θηριο, αὐτό μέ ανέ-
 πωε. - Καλά ὁ διάβολος δέν
 σε πολέμησε; - Μή μου τῷ
 θυμῆσαι -πάτερ, 17 χρόνια μου
 ἔφερε (στὶς βέψεις) αὐτά πῶ
 εἶχα κάνει, ἀγαπῶσα τά τρα-
 χῶδια κ' τῷ κραδί, δέν εἶχα
 ἀπ' αὐτά... ὅταν ἔρχόταν ὁ
 πειρασμός, ἡ μόνη μου σωτηρί-
 α ήταν να πέφτω μπρῶμη-
 τα κ' να παρακαλῶ τῷ θε-
 ὁ μέχρι να φύγει. Το' κα-
 ταλαίβαινα ὅτι ἔφευγε, ὅταν
 ἔρχόταν ἕνα γλυκό φῶς κ' μέ
 σκέπαζε ἡ θεία χάρις. 17 χρό-
 νια υπέμεινε τῆς πειρασμῆς,
 ὅσα χρόνια ἀμαρτανε στόν
 κόσμῳ. - Μετά τέ συνέθη;
 - Πάτερ, ἠρέμησα ἀπ' τόν πό-
 λεμο κ' ἔτρωγα κανένα χορ-
 ταραίκι πῶ εἰρῆκα, θε' πα-
 ρακαλῶ ὁμο Ἰω να μη τά
 εἶπεις θε κανένα, τώρα να ἐ-
 πιστρέψεις στό μοναστήρι

Βασιλείας οὐρανό εἰσέλθῃς ἔφανε δύμφοι, ὁδία Μαρία, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν !!

πρῶτος χριστός κ' πρῶτος ἠκούσθησαν Ἰωάννης οὐδὲ ἀκούσθησαν ἡμεῖς ὅδία Μαρία, χάρῆσα τόν πτωρὸν ἠκούσθησαν ἡμεῖς

κ' να πεις στον ήχημενο Ίωάννη (ή-
ξερε κ' τ' όνομά τσ) να διορθώσει πο-
λλά πράγματα στο μονατήρι πσ δέν
πάνε καλά. κατάλαβε ο Ζωβιμάς οτι αν κ' άγραμ-
ματη ήταν φωτισμένη απ' τώ θεό γ' αυτό την ώρα
πσ μιλάβε έλεγε κ' γραφικά χωρία. Πάλι - τω έιπε-
νάρθεις τω χρόνσ, τή Μεγάλη Πέμπτη να φέρεις τή θεί-
α Μετάληψη να μεταλάβω, διότι έχω 47 χρόνια κ'
νοβτάλχηθα, Τητώ παύρα πολύ τή θεία Κοινωνία. Πή-
χε ο Ζωβιμάς πύσω, δέν έιπε τίποτα κ' τω χρόνσ πήρε
τή θεία Κοινωνία κ' πήχε. "Όταν έφταβε στον Ίορδα-
νη, νύχτα ήταν, έλεγε, πώς θάρθει; καράβι για να περά-
σω απέναντι δέν υπάρχει, μήπως ήρθε κ' έφυγε.. δέν με
είδε; ήταν Μ. Πέμπτη, ζαφνικά είδε τήν όβία να βταυ-
ρώνει τόν Ίορδάνη κ' να περπατά πάνω βτα ύδατα. φαν-
ταστέιτε πόσο είχε θυγκινηθεί, πήχε να προκυνήσει.. Τι
κάνεις - τω λέει - κρατάς κ' τ' άγια! Κοινωνήβε.. τής
είχε φέρει κ' λίγο φαγητό, η όβία δέν θέληβε, πήρε μό-
νο με τώ χέρι τής 2-3 βωρια άφακή κ' εύχαρίστηβε,
τω χρόνσ, τέτοιο καιρό - τω έιπε- νάρθεις να με συναν-
τήβεις εκεί πσ με είδες τήν πρώτη φορά (10-15 ώρες
περπάτημα). Πήχα, λέει ο Ζωβιμάς σπως με έιπε κ'
τή βρήκα νεκρή με διπλωμένα τ' ά χέρια κ' β τήν άμμο
έγραφε "άββα θάψε τώ βώμα τής Μαρίας", τότε έ-
μαθε τ' όνομά τής, άβπάβτηκε τ' ά πόδια τής, πώς θά τήν
θάψω έχω χέρσ, πώς να θκάψω τώ βκληρό χώμα; Πα-
ρσβιάβτηκε ένα μεγάλο λιοντάρι, έδειχνε ότι είναι φίλος.
Τω λέει, δέν μπορώ έχω, θκάψε να κιδέψω τήν όβία. Με τ' ά
πόδια τω έβκάψε, τήν έβαλε στον τάφο, επέβτρεψε στο μονα-
βτήρι κ' έιπε τ' ά μεγαλεία τω θεσ πσ είδε στην όβία Μα-
ρία.

Αμήν!

"Αββα Ζωβιμά έχω,
άδάπανου τροφής, τήν
έλπίδα τής βωτηρίας με",
(όβία Μαρία Αίγυπτία)

Εύαγγέλιον Κυριακής Ε' Μηστειών,
κατά Μάρκον 10, 32-45.

όμιλία Γερμ. Θεοδω-
ρή τσ, δια' χειρός Γερ.
Άλυπία Αγορεί τσ
2-4-2016

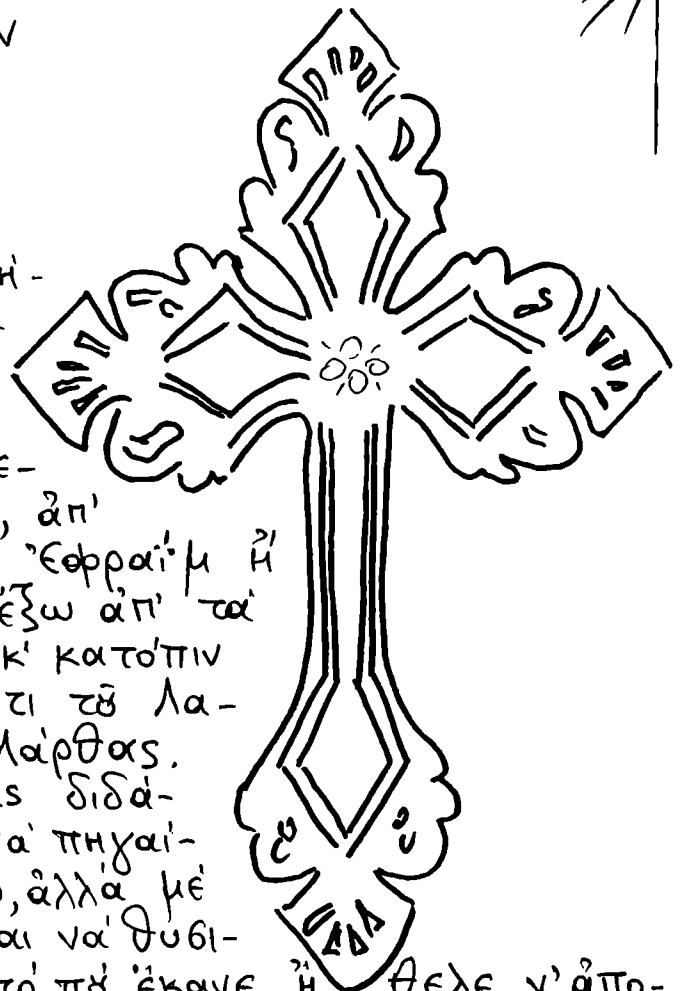
Κυριακή τῶν Βαΐων

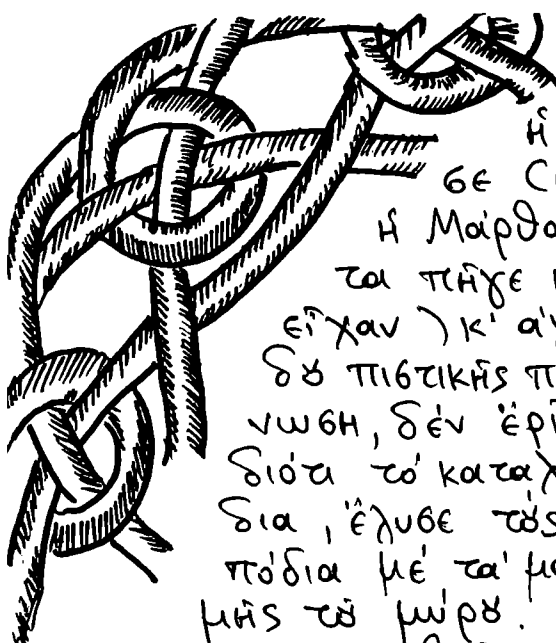
« Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ». Μετά τὴν θαυματουργική ἀνάστασι τῆς Λαζάρου, οἱ Γραμματεῖς κ' Φαρισαῖοι ἔκαναν βυμβόλιο, δὲν μπόρεβαν νὰ κρατήσουν τὸ μῖσος κ' ἀποφάσισαν νὰ σκοτώσουν τὸ Χριστό, ἐροβέντο τὸν ὄχλο. Ὁ Χριστὸς δὲν θεὸς τὸ ἀντελήφθη, γιὰ τὸ ἔφυγε, ἔδωκε τόπο στὴν ὄρχή, πᾶς λένε, ἀπὸ τὰ Ἰεροσόλυμα κ' πῆγε στὴν Ἐφραΐμ ἢ Ἐφραΐμ, μία μικρὴ κωμόπολι, ἔξω ἀπὸ τὰ Ἰεροσόλυμα, καθίσε ἐκεῖ λίγο κ' κατόπι νῆλθε στὴ Βηθανία στὸ σπίτι τῆς Λαζάρου κ' τῆς Μαρίας κ' τῆς Μάρθας.

Μὲ αὐτὸ ἤθελε νὰ μᾶς διδάξει ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύχουμε νὰ πηγαίνομε κόντρα μὲ τὸν πειρασμό, ἀλλὰ μὲ διάκρισι ἀκόμη ὅταν πρόκειται νὰ θυσιάσωμε ὅπως ἑκεῖνος. Μ' αὐτὸ πᾶς ἔκανε ἢ ἤθελε ν' ἀποφύγει νὰ τὸν σκοτώσουν πρόωρα πρὸ τῆς ἐορτῆς, διότι ἤθελε νὰ ναι στὰ Ἰεροσόλυμα στὴν ἐορτὴ τῆς Πάσχα τῶν Ἑβραίων πᾶς θὰ ἦτο περίπου δύο ἑκατομμύρια κόσμος ὥστε ἡ θυσία τῆς Σταυροῦ νὰ γίνει εἰς ὅλους γνωστὴ.

Ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιο πρὸ ἑξ ἡμερῶν τῆς Πάσχα ὁ Χριστὸς θέλησε νὰ εὑρεθεῖ πρὸ τῶν μεγάλων παιδῶν-ὅτι ἕνα οἰκογενειακό περιβάλλον δὲ ἀνθρώπων πρὸ τῶν ἀγαπῶν, ἔκτος ἀπὸ τῆς μαθητῶν τῶ αὐτοῦ πρὸ τῶν ἀγαπῶν περιβόστερο ἀπὸ ὅλους ἦταν ὁ Λάζαρος κ' οἱ ἀδελφοὶ τῶ. Πῆγε κ' τῶ ἔκαναν χεῦμα, ἦταν παρακαθήμενοι κ' ὁ Σίμων ὁ λεπρός πρὸ τῶ εἶχε κάνει καλά, ἐκεῖ κ' ὁ Λάζαρος πρὸ τῶν ἀνέστησε ὁ Χριστὸς. Τόσο βυμβολίζει αὐτὸ τὴ λείπρα τῆς ἁμαρτίας κ' τῶ θανάτου τὸ βάρος πρὸ ἔχει ἡ ἁμαρτία, πρὸ μᾶς ὡτεῖ συνέχεια ὁ Χριστὸς. Ἐνῶ ἡ ἁμαρτία φαίνεται δλυκεία, στὴν ὁδία εἶναι δηλητηριό κ' θάνατος κ' λείπρα.

Σ' αὐτὸ τὸ δειπνο ἔχουμε τραγικὲς ἀντιφάσεις, εἶναι μία μικρογραφία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπὸ τὴ μίᾳ μεριά ἀφιερωμένες ψυχὲς ἕως θανάτου γιὰ τὸ διδασκαλο, ἀπὸ τὴν ἄλλη ψυχὲς μαῶρες κ' σκοτεινὲς, πρὸ μόνο μὲ τὸ θάνατο τῶ διδασκαλο θὰ εὐχαριστῶντο. Ἡ Μαρία

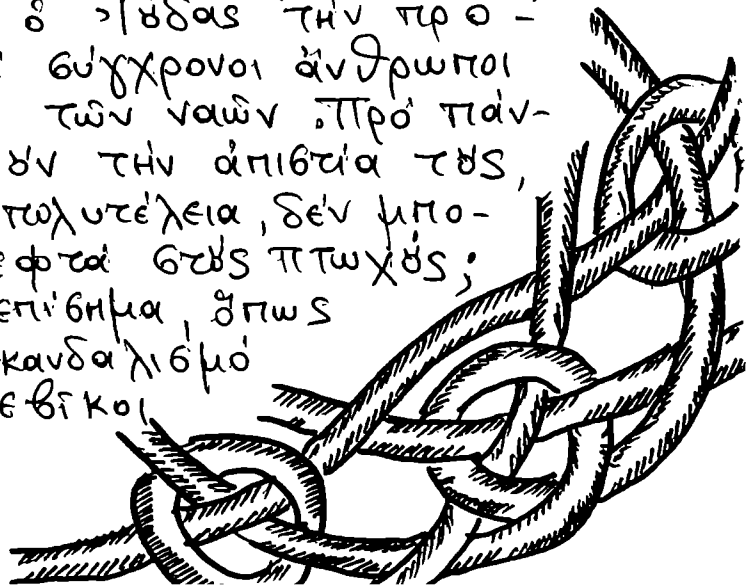

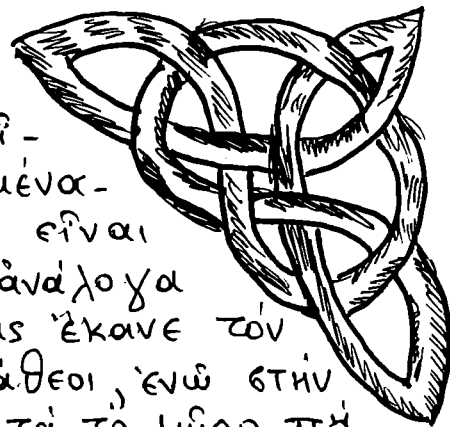
ἡ ἀδελφή τῆς Μαριας πάντοτε τῆς ἀρε-
 γε (ἦταν θεωρητικὴ) ν' ἀκούει τὸ Χριστῷ, ἐνῶ
 ἡ Μαίρδα δεικνύει πάντοτε. Χωρὶς νὰ πεῖ τίπο-
 τα πᾶν ἡ Μαρία (φαίνεται ὅλη τὴν περιβία πού
 εἶχαν) κ' ἀγόρασε 65 χρυβές λίρες ἀξία ἀρώμα νάρ-
 δῶ πιότικῆς πολυτίμη, κ' ἀλείψε τὰ πόδια τῆς. Τὴ ταπει-
 νωθῆ, δὲν ἐρίζε στὸ κεφάλι, δὲν εἶχε αὐτὴ τὴν τόλμη,
 διότι τὸ καταλάβαινε ὅτι εἶναι θεὸς κ' πλησίασε τὰ πό-
 δια, ἔλυσε τὸς βοστρύχους τῆς κεφαλῆς κ' βόσπιζε τὰ
 πόδια μὲ τὰ μαλλιά τῆς, ἡ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀβ-
 μῆς τῆς μύρα. Μύρο πρόφερε πραγματικὸ στὴν ἀγα-
 πῆ τῷ θεῷ κ' δίπλα ἡ δουδία τῆς ἰσδα, ἡ φιλαρχυ-
 ρία τῶ ἔξανέστη, ὅταν βκέφτηκε ὅτι 300 δηνάρια ἐχύ-
 θηκαν στὰ πόδια τῆς ἰσδα, τότε βκέφτηκε τὸς πτωχῶς.

Ἔδω εἶναι ἡ δουδία, ὄχι ἡ κλοπὴ ὅσο ἡ ὑποκρισία,
 διότι τότε βηκώθηκε κ' ἔκανε τὸν ἀγαπῶντα τὸς πτω-
 χῶς, εἶπε γιὰ δὲν ἐδόθησαν αὐτὰ τὰ χρήματα τὸς
 πτωχῶς ... ὅμως τὸν σταμάτησε ὁ Χριστῶς κ' τῶ εἶπε:
 «ἀφορὲς αὐτὴν εἰς τὸν ἐνταφιασμὸ μὲ ἐποίησε αὐτὸ»

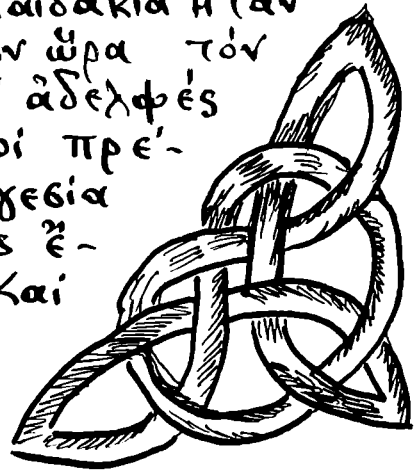
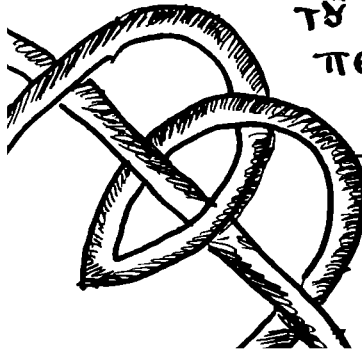
Προφητικὰ ἡ Μαρία κινήθηκε κ' ἔβαλε τὰ μύ-
 ρα πρὶν, διότι τότε δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ θάλουν μύρα εἰς
 ἡμέρες τῆς Παύθης. «Ὅπως κερυχθεῖ τὸ εὐαγγέλιο
 -εἶπε ὁ κύριος- θὰ λεχθεῖ αὐτὸ πὸ ἔκανε» (ἡ δουδία
 τῆς Μαρίας) διότι ἔδειχνε τὴ μεγάλη ἀγάπη κ' ἔλεη μο-
 οῦνῆ πὸ ζητάει ὁ θεὸς. Παίρα πολὺ ζητάει τὴν εὐ-
 χνωμοῦνῆ. Ὁ ἀγ' κίριλλος Ἀλεξάνδρειας λέει: «πᾶντα
 μετὰ τὴν πρὸς τὸν θεὸν εὐδέθεια κ' εὐλάβεια νὰ πηγαί-
 νον οἱ ἄνθρωποι, πρῶτα θὰ ἐκφράσωμε πρὸς τὸν θεὸν
 τὴν ἀγάπη μας - ὅπως τὴν ἐκφράσωμε μὲ μεγαλοπρεπεῖς
 ναῶς κ' μὲ ἀφιέρωθῆ Ἰωντανῶν ναῶν (δηλ. μοναχοί,
 ἱερεῖς, ἐπίσκοποι). ὅλες αὐτὲς οἱ ἀφιέρωσεις εἶναι εὐπρό-
 δεκτες κ' προηγῶνται καθ' ἐξουσίαν πρὸς τὸς πτωχῶς.

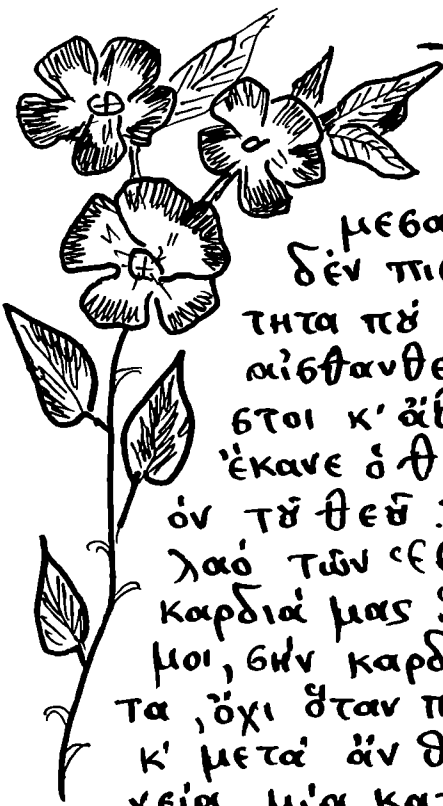
Ὅπως παρεξήχησε ὁ ἰσδα τὴν προ-
 σφοδρὰ τῆς Μαρίας ἔτσι κ' σύγχρονοι ἄνθρωποι
 παρεξήχων τὸν καλλωπισμὸ τῶν ναῶν. Πρὸ πάν-
 των ἀπίθωι γιὰ νὰ καλύψων τὴν ἀπίθωια τῆς,
 λένε, γιὰ νὰ γίνει αὐτὴ ἡ πολυτέλεια, δὲν μπο-
 ροῦσαμε νὰ δώσωμε τὰ λεφτὰ τὸς πτωχῶς;
 Αὐτοὶ μὲν ὁ δὲ μέγαρα ἐπίθωια, ὅπως
 ἔχινε μὲ τὸν τρομερὸ σκανδαλισμὸ
 ὅταν ἀνέλαβαν οἱ Μπολσεβίκοι

ἔνω ἔλεγον ἀνεβαίνομε (στην
ἔσθια) γιὰ τὸ λαὸ, ὁ λαὸς δὲν εἶ-
χε ὅτε βιζάρι νὰ φάει κ' αὐτοὶ μένα-
νε βέ πολυτελέστατες βίβες. αὐτὸς εἶναι
ὁ ἄνθρωπος, φοραεὶ πάντα μάβκα κ' ἀνάλογα
μέ τῷ συμφέρον ὁμιλεῖ. Ἐκεῖ ὁ Ἰδὸς ἔκανε τὸν
ἑλεήμονα, ἐδῶ κἀνὸν τὸν ἑλεήμονα οἱ ἄθεοι, ἔνω στην
ἔθια μόνο τὸν ἑαυτὸ τῆς κοιτᾶνε. Μετὰ τὸ μῦρο πᾶ
ἐπληρώθη ἡ οἰκία τῆς ὁδοῦ τῆς κ' τὸ διάλογο πᾶ εἶ-
χε μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς, εἶπε βέ δύο μαθητᾶς τῆς νὰ
πᾶνε νὰ τῷ φέρουν ἕνα γαῖδωράκι, γιὰτὶ ἤθελε νὰ μπεῖ
βτὰ Ἱεροσόλυμα κ' ἤθελε νὰ ἐφαρμοστεῖ βτὸ πρόσωπὸ
τῆς, ἡ προφητεία πᾶ ἔλεγε: " Ἰδὸς ὁ βασιλεὺς βῆ Σιών
ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλο ὄνθ ". Πηῖραν (οἱ μαθητῆς)
τὴν μητέρα (τῶν ὄνθ) κ' τὸ πᾶλᾶρι κ' ἐκάθισε πᾶνω βτὸ
γαῖδωράκι. Ὁ λαὸς πᾶ εἶχε ἀκῶσει ὅτι εἶναι βτὴ Βη-
θανία βτὸ βπίτι τῷ Λαζάρῳ ἐτοιμαστῆκανε νὰ πᾶνε, τὸ-
τε ὁ Χριστὸς ἀνῆρχετο μέ τὸ πᾶλᾶρι κ' τότε ἔχινε τὸ
θαυμαστὸ. Ἐξῆλθε ὅλη ἡ πόλις χωρὶς νᾶχει προγραμ-
ματιβτεῖ τίποτα κ' ἐφώνησαν " ὠ θανά τῷ γίῳ Δαυὶδ
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ". Στὶς φω-
νές αὐτῆς κ' βτὸ λαὸ δὲν εἶχε ἀναπαυτεῖ ὁ Χριστὸς αὐ-
τῆς οἱ φωνές ἦταν δεῖγμα ὅτι τὸν δέχονταν βᾶν Μεββία,
ἐπειδὴ εἶχε κάνει τόβα θαύματα, ὑπῆρχε κ' ὁ λόγος περὶ ἐρχο-
μῶ Μεββίῳ, ἐνόμιζαν ὅτι θὰ τῆς λυτρώσει ἀπ' τὴν κατο-
χὴ τῶν Ῥωμαίων, ἐνθουσιαστῆκανε πᾶρα-πολύ... δὲν εἶχαν
καταλάβει ὅτι ὁ Χριστὸς θέλει νὰ βασιλεύσει βτὶς καρδιές,
νόμιζαν ὅτι θὰ βασιλεύσει βέ περιοχές ὅπως Ἱεροσόλυμα, Πα-
λαιστίνη. Ἦδη βασιλεύει ἐκείνη τὴν ὥρα βτὶς καρδιές
Μαρίας - Μαρθᾶς κ' τῶν μαθητῶν. Διαμαρτυρήθηκαν οἱ φθο-
νεροὶ Γραμματεῖς κ' φαρισαῖοι πᾶ φώνησαν τὰ νήπια, ὠ-
θανά τῷ γίῳ Δαυὶδ.. θέλησαν νὰ τὰ βταματήδον, τῆς εἶπαν
δὲν βλέπεις τί λένε; τὸ ἀποδέχεσαι ἐβὺ αὐτό; Τῆς εἶπε:
Δὲν ἔχετε διαβάσει τὴν προφητεία " ἐκ στόματος νηπίων κ' θη-
λαβόντων κατηρτίσω αἶνον "; Αὐτὰ τὰ παιδάκια ἦταν
τὰ μόνα πᾶ ὑπεδέχοντο ἀξίως ἐκείνη τὴν ὥρα τὸν
Χριστὸ, ἡ δωδεκάδα τῶν μαθητῶν κ' οἱ ἀδελφές
τῆς Λαζάρῳ. Ἐμεῖς ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ πρε-
πει νὰ αἰδοθανομαβτε μεγάλη εὐεργεσία
γιὰ τὰ φανερά κ' ἀφανῆ πᾶ μᾶς ἔ-
χει δώσει ἡ χάρις τῆς θεῶ. Καὶ

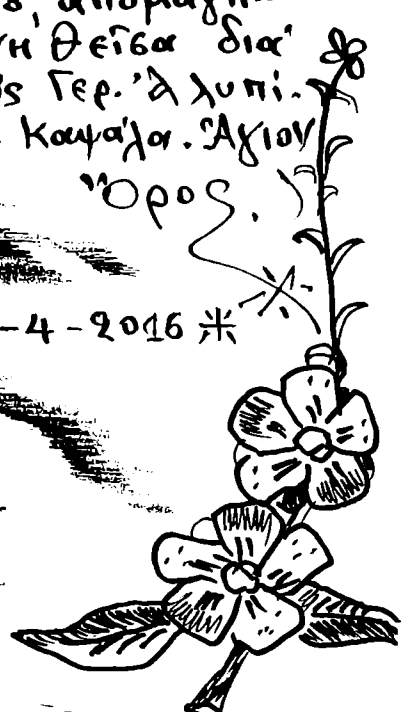

μόνο ή πίστις τή βημερνή εποχή είναι
 ένα μεγάλο δώρο, χιαυτό πρέπει να τόν
 ευχαριστουμε. Μόνο αν βρεθουμε ανά-
 μεβα δε πτώματα κινόμενα ανθρώπων που
 δεν πιστεύουν θα αισθανθουμε ρίχος κ' απαισιό-
 τητα πδ αισθάνεται κάποιος ο' ένα μνήμα, έτδι θα
 αισθανθει όταν ακδει να ομιλουν άνθρωποι άπι-
 βτοι κ' άθεοι. καταλαβαινει τήν ευεργεσία πδ μās
 έκανε ο θεός για να τόν πιστεύουμε ο Χριστός ως γι-
 ον τδ θευ. Ας τόν υποδεχτουμε κ' εμείς όχι βάν τό
 λαό τών εβραίων τότε, αλλά βτή μυβτική Σιών τή
 καρδιά μας. Ο Χριστός καρδιά ζητάει: " γιέ μδ, δός
 μοι, βήν καρδιάν, .. Να τόν υποδεχτουμε με βταθερότη-
 τα, όχι όταν πηχάινουν όλα καλά, δόξα σοι ο θεός
 κ' μετα' αν θάχουμε μία αδθένεια, άτοχία, μία πτω-
 χεία, μία κατηγορία, άμέως τα' θάτουμε με τόν
 Χριστό κ' με τόν θεόν. "κεκαθαρμέναις διανοίαις" ός
 υποδεχτουμε βτή μυβτική Σιών τής καρδιάς μας, τόν Χρι-
 στό κ' πώς θα γίνει αυτό; Τό λέει πολύ ώρατα ο φα-
 μωδός: "Ταις αισθήσεις ήμων καθαράς τω Χριστώ
 παραβήσομαι..." "Οδο μπορουμε να εμοφανίσουμε ένώ-
 πιον τδ Χριστδ, τώρα τδλάχιστον τήν Μεχ. εβδομά-
 δα, καθαράς τās αισθήσεις. Από λογισμός από πρά-
 ζεις από έργα, ώστε να ευφρανθώμεν έσωτερικώς κ'
 ν' αναπαυτεί ο Χριστός να τόν υποδεχτουμε άξίως
 τήν ήμέραν τής Αναστάβews κ' να ευφρανθώμεν
 μετ' Αύτδ έν τή Βασιλεία Τυ. Αμήν.

« Σύ δε κύριε, ποιήσον με λαί-
 ζαρον πτωχόν αμαρτη-
 μάτων » (ήχ. πλ. α')
 - Τριωδιον
 ύμνος -

Υπεραγία Θεοτόκε βώβον ήμερα

Ομιλία Γερομ. Θεο-
 δωρήτη, άπομαχη-
 τοφωνη θείβα δια'
 χειρός Γερ. Αλυπί.
 8 - Κασάλα. Άγιον
 Όρος.
 * 8-4-2016 *

— Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας —

αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμενὴν ἐβήτηριζε,, Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ εἶναι ὅπως βλέπετε, διαφορετικὴ ἀπ' τὶς ἄλλες Κυριακὲς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, διότι ἔχει ἓνα πανηγυρικὸ ὄφος κ' τόνο διότι ἡ ἴδια ἡ ἐκκλησία τιμᾷ κ' γεραίρει τὰ τέκνα τῆς, πρὸ ἀχωνίστηκαν τόσο καλὰ μὲ τόβες θυβίες. Πότε; πρὶν 1.200 περίπτω χρόνια, ὅταν ἔγινε ἡ μεγάλη αἵρεση τῆς δικονομαχίας. Ὅταν ἀκῶτε εἰκονομαχία μὴ παῖει ὁ νῦς σας μόνο ὅτι ἠθέλων νὰ κατεβάσῃς τὶς εἰκόνες, πῶς ἀπ' αὐτὸ ἐκρύπτετο ἡ αἵρεση τῷ μονοφυσιτισμῷ ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ εἰκονίσωμε τὸν Χριστὸν, ἄρα δὲν ἔγινε ἀνθρώπος, κ' ἀν' ἔγινε ἀνθρώπος δὲν μπορεῖς νὰ τὸν εἰκονίσεις διότι δὲν εἶναι θεὸς, δὲν εἶναι γὰρ τὸν Πατέρα, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἄρειος.

Πῶς ἀπ' τὴν καθόδο τῶν εἰκόνων, εὐρίσκετο τὸ μεγαλύτερο χτύπημα ἐναντίον τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ. Γιαυτὸ τὰ παιδιὰ τῆς ἐκκλησίας τότε τὰ ἠρωϊκὰ κ' πρὸ πάντων ὁ μοναχισμὸς ἀχωνίστηκαν πάρα πολύ. Ἐχύθηκε αἷμα π' ἀρα πολύ, ἀλλὰ τελικὰ μετὰ ἀπὸ 90 χρόνια οἰχώνων, ἐξορίες μαρτυρώσεων, θανατώσεων, ἡ ἐκκλησία τὸ ἔτος 843 ἀνεβήτηλωσε τὶς εἰκόνες κ' αὐτὴ τὴν ἐπέτειο ἑορτάζωμε σήμερα.

Τὸ μεγάλο ἐρώτημα εἶναι ποίος ἔχει δικαίωμα νὰ ἑορτάζει σήμερα τὴν ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι θὰ ἔχθω στὸ θέμα τῷ παλαιῷ ἡμερολογίῳ, ἀν' θὰ πιάσωμε τὶς ἄλλες ἐκκλησίες κ' ὅβες κρατῶν τὸ παλαιὸ ἀλλὰ εὐρίσκονται βέ κοινωνία μὲ τὸ νέο, αὐτὲς δὲν ἔχων κανένα δικαίωμα νὰ ἑορτάζων κ' νὰ πανηγυρίζων, διότι αὐτὴ τὴν ὥρα κ' χρόνια τώρα ἀπὸ τὸ 1920 ὅπως οἱ εἰκονομάχοι πολεμῶν τὴ μοναδικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐνῶ ἐκεῖ εἶχαν μία αἵρεση, ὅτι δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς θεὸς, τώρα πολεμῶνται τὸ σύνολο τῶν δογματῶν, διότι πολεμεῖται ἡ ἴδια ἡ ἐκκλησία, (λένε) δὲν εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία μοναδικὴ ἐκκλησία, ὅλες οἱ ἄλλες θρησκείες ὁδηγῶν κ' αὐτὲς μὲ τὸν τρόπο τῆς βιὸς θεοῦ, κατὰ συνέπειαν καταρχεῖται ἡ μοναδικότης κ' ὄχι ἀπὸ ὑπερηφάνεια τὸ λέμε, χάνομε τὴν ὀρθοδοξία κ' τὸν ἐχωϊσμὸ ἀλλὰ ὅταν

ὑπεραγία Θεοτόκε βῶδου
ἡμᾶς. —

ΧΑΘΕΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ! Διότι αν ήταν να βώϊεται ο άνθρωπος με τις άλλες πίστες κ' δοξαρίες δεν ήταν ανάγκη να κατέβει ο υγός τῷ θεῷ κ' να σταυρωθεῖ κ' να ὑποβτεῖ τόσα κ' τόσα, διότι δεν μπορούσαμε να βρῶμε τὴν ὁδὸν πρὸς τὴ σωτηρία, γι'αυτό εἶπε στὸ εὐαγγέλιο, ὅσοι ἦλθαν πρὸ ἐμοῦ ἦσαν λύκοι θηρεῖς κ' δεν βᾶς ἔδωσαν τὴ σωτηρία ..

Ὁ Μωάμεθ, ὁ Κομφούκιος κ' ὁ Βούδας .. αὐτὲς εἶναι θρησκείες δηλ. ἐγὼ πλάθω πῶς θὰ λατρεύω αὐτὸν πρὸ νομίζω ὅτι εἶναι θεός. Ἐνῶ ὁ χριστιανισμός εἶναι ἀποκάλυψη. ἤρθε ἀπὸ πᾶνω κ' μᾶς ἀπεκαλύφθη, διότι δεν μπορούσαμε να τὴν βρῶμε, εἶχαμε βκοτιστεῖ κ' τῶρα μετὰ ἀπὸ 2.000 χρόνια θριβκόμαστε β' αὐτὴ τὴ τραχικὴ κατάβταση ..

Οἱ ἴδιοι οἱ ποιμένες πρὸ πρέπει να διακονῶν τὴν ἀλήθεια, αὐτοὶ βάλαν κατὰ τῆς ἀληθείας, οἱ ἴδιοι λένε ὅτι εἶναι πλάινη να λέμε ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι μόνο βώϊονται. Ἐνας πατριάρχης τῶρα να λέει αὐτό !

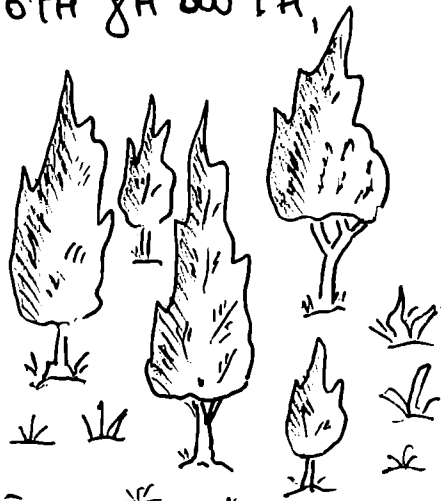
Ἄν βώϊονται κ' οἱ ἄλλοι τὸ λέει τὸ εὐαγγέλιο, ὅποιος πιστεύει κ' βαπτιστεῖ αὐτὸς θὰ βωθεῖ, μῖα εἶναι ἡ ὁδός : " Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα κ' ἡ ἀλήθεια κ' ἡ ζωὴ " . Ὅσο ἔχομε αὐτὴ τὴν κληρονομιά ἐπάνω μας βάν πολῦτιμο θησαυρό, ἄλλο τόσο ἔχσμε μεχᾶλη εὐθύνη διότι ὅποιος φυλάει μεχᾶλο θησαυρό, πρέπει να ἄχει τὰ μάτια δεκατέβαρα, γιὰ να μὴ τὸν χάβει . Ὅπως κ' τῖς ἀρετὲς ἀγωνισόμαστε να τῖς κρατήσμε κ' να ἄχμε καλό βιο, πολλῶ μᾶλλον τὴν ΠΙΣΤΗ . Ἄν κοιτάξμε τὸ χρέος μας ἀπέναντι βτὴν πίστη, ὅλοι μας εἶμαστε ὑπόδικοι, ἅμα θ' ἀρχίσμε ἀπ' τὸς ἐπιβκόπης, παπάδες, διάκως, μοναχοῦς

... μοναχοὶ δεν εἶναι οἱ ἀχιορεῖτες; χίλιοι ὀκτακόβιοι κυνηγᾶνε τὸς ἑκατό ... Κάποιος ἔχει τὸ δίκαιο, τὴν ἀλήθεια. Ποῖος ἔχει τὴν ἀλήθεια; αὐτὸς πρὸ ἐμένει βτὰ λόγια τῶν πατέρων !! Αὐτὸς πρὸ τὸς κυνηγε κ' τὸς εἶπε βχιβματικὸς κ' ἀρχίβε τὴ μάχη ὁ πατριάρχης, αὐτὸς ὁ ἴδιος προηγσμένως ἀναθεμάτισβε τὸς πατέρες, πρὶν 5-6 χρόνια δηλω.

βε ὅτι βρίζονται στα χέρια τῶ θεῶ κ' θα δώδων φρικτό λόγο ὅλοι οἱ προκατόχοι ἡμῶν κ' οἱ πατέρες πρὸ μᾶς ἀφήδαν αὐτό τὸ βχιθμα δηλ. ἤθελε νὰ μὴν τῶ ἀφήδων βχιθμα, ἤθελε νὰ ὑποχωρήδων οἱ ὀρθόδοξοι στὸν πάπα, νὰ προκυνήδων τὴν παντόφλα.

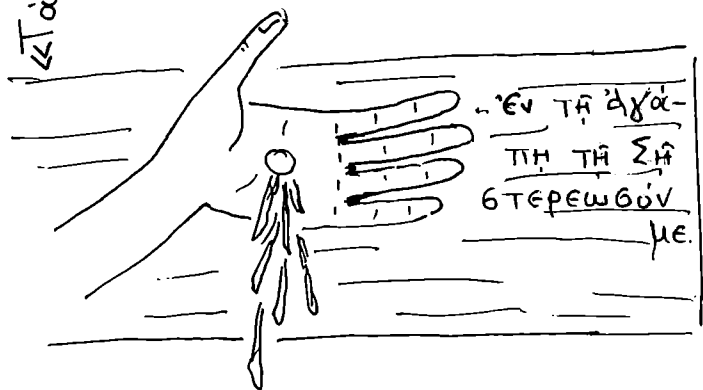
Βλέπετε ὅτι, ἡ ἱστορία δέν εἶναι νὰ χτυπήσει ὁ Μπᾶς τὸ Ἰράκ, ἄλλος ὁδηγεῖ γιὰ θρησκευτικό λόγο. Οἱ μεγάλοι ἀγῶνες ἀπ' τὴ γέννηση τῶ Χριστοῦ κ' ἔπειτα, οἱ βηματικότεροι πόλεμοι ἀπὸ πῖβω εἶχαν τὸ αἴτημα τῆς πῖβτews. Ἐπρεπε νὰ καταβληθεῖ αὐτός ὁ ἀγῶνας, αὐτό τὸ ὠραῖο δῶρο πρὸ μᾶς ἔφερε τὴν Ὀρθοδοξία βτὴ γῆ αὐτὴ, ἔπρεπε νὰ ἐξαφανιβετῆ. Ὁ διάβολος δέν ἄντεχε. Ὅταν τὸ 1969 ἀνέβηκαν τρεῖς ἀβτροναῶτες βτὴ βελήνη, δέν ἔβαλαν μόνο τὴν ἀμερικανική βημαία, πῖβω ἀπ' τὸ βκάφος πῆχε ὁ δεῦτερος ἐκ τῶν ἀβτροναῶτῶν κρυφὰ κ' ἔβαλε μία βημαία μαβωνική μέ τὰ βύμβολα τῆς κ' ἔγραφε: "Μαβωνική βτοὰ 33ου βαθμοῦ νοτιοανατολικῆς Ἀμερικῆς". Ἐκεῖ εἶναι τῶρα ἡ NASA. Διάβαβε μία εἰδικὴ εὐχή πρὸ καθιέρωνε τὴ βελήνη βτὸ Σατανᾶ, νὰ τὴν ἔχει δηλαδή βάν βάβη ὁ βατανᾶς, ὅλοι οἱ μάχοι ἐπικαλῶνται τὴ βελήνη ὅταν ἔχει πανβέληνο κ' κάβδων εὐχές. Ὅλοι βλέπετε αὐτοὶ πρὸ κωχῶνται ὅτι ἔχον τὰ βκήπτρα τῆς γνῶβews κ' εἶναι ἀνοιχτὰ πνεύματα εἶναι δῶλοι μιᾶς ἐντολῆς πρὸ προέρχεται ἀπ' τὴ δὺβη, ἡ ὁποῖα θρηβκεία αὐτὴ πολεμεῖ ἐξ ἀρχῆς κ' τὰ ἔθνη κ' πρὸ πάντων τὴν ὀρθοδοξία. Γιᾶντὸ ἡ εὐθύνη μας εἶναι μεχάλη νὰ μὴ ντρεπόμεθα νὰ λέμε ὅτι εἶμαβτε μέ τὸ "παλιό" κ' ἀκολοθῶμε τὴν παρὰ δῶβη, βτὴν ἱβτορία τὴν πολιτική κ' ἐκκλησιαβτική, λίχοι κράτηβαν. Ὅταν ἀρχίβε ἡ εἰκονομαχία - ἀν τὸ βκεφθεῖ κανεῖς τρέμει, - 400 βχεδὸν ἐπίβκοπτοι βτὸ Βυβάντιο εἶπαν: "Νὰ βῆ βεις αὐτοκράτορα μᾶς ἔβωβες ἀπ' τὰ εἶδωλα (= τῖς εἰκόνες)" Οἱ ἴδιοι οἱ ἐπίβκοπτοι!! Οἱ μοναχοὶ ἐβηκῶθηκαν κ' ἔδω-

Ἐνα βύριον ἐν τριβίν ἔποβτάβεβι βοσῶταβεν κ' αὐτῶ μόνω βατρῆομεν!

βαν τή μεγάλη μάχη κ' καμία δεκαπενταριά ἐπι-
 βκοποι ἀπ' τὸ Βυζάντιο, λοιπὸν εἴμασθε λίχοι! εἰς
 τὸς λίχος ἀναπαύεται ὁ θεὸς, καλύτερα εἴς κ'
 ἑτὴν κιβωτὸ τὸ θεὸ τὸ Νῶε παρὰ νᾶναι μετ' ὅς
 πολλὸς κ' νᾶναι „ἐν τῇ ἀπωλείᾳ“. Γι' αὐτὸ λέει
 ὁ χρυσοστόμος πρέπει ν' ἀγωνισθῆτε γιατί ὀλίγοι
 οἱ σωζόμενοι, ἑτὸς 1.000 ἕνας, ἑτὸς 10.000 ἕναν
 κ' αὐτὸ δύσκολο, θὰ τελειώσω ἀναπολώντας καὶ
 προσφέροντας πνευματικὸ θυμίαμα ἑτὸς πατέρες
 μας πρὸ τὸ 1924 ἐφυγαν-βαβανισμένοι κ' πτωχοὶ
 μετὰ τὰ λίγα χρόνια-ἀπ' τὸ Ἅγιον Ὄρος κ' ἦρθαν
 νὰ πῶνε τὸ ὄχι ἑτὴν ἀλλαγὴ τὸ ἡμερολογίῳ καὶ
 τὸ βίαιο φράγμα πρὸ πῆλαιναν νὰ μᾶς κἄνουν
 ἀντιτάθηκαν αὐτοὶ οἱ λίχοι... τὸς ἐμιμήθηκαν
 κ' αὐτὴ ἡ βκυτάλη μετεδίδοτο-μετεδίδοτο κ' ἦρθε
 μέχρι σήμερα ἑτ' ἡμᾶς. Ἀνάστα τὴν κρατᾶμε, ἄλ-
 λά ἔχυνε αἰτία νὰ ὑπάρχον τῶρα 400 ναοὶ κ' 200
 μοναστηράκια πρὸ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ βρεῖ κα-
 θαρὴ λατρεία, χωρὶς νᾶχει ἀπὸ πίσω τὴν κοινω-
 νία τῆς αἰρέσεως, Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τραβήξω-
 με σήμερα ἕνα κομβοχοῖνι γιὰ ὅλους αὐτοὺς τὸς
 πατέρες, παλαιὸς κ' νεωτέρους κ' νὰ τὸς παρακα-
 λέσθωμε νὰ μᾶς δώσων δύναμη κ' φωτισμὸ, νὰ
 κρατήσθωμε τὴν πίστη, διότι ὅλα τ' ἄλλα θὰ
 τα χάσθωμε ὅπως ἔλεγε ὁ ἀγ. Κοσμάς ὁ Αἰτωλός.
 Ἐάν ἀγωνισθῆτε νὰ καθαρίσθωμε τὴν ψυχὴ
 κ' νᾶχθωμε τὴν πίστη, ἡ σωτηρία μας εἶναι βε-
 βαία. Αὐτὴ τὴ σωτηρία ἄς εὐχηθῶμε νὰ
 μᾶς τὴ χαρίσει ὁ κύριος. Ἀμήν.

ὡς οὐ πρεπόντως ἐξορίσθης εἰκόνας, χαίρω πρεπόντως προβυζαντινὰς
 βλέπω κ' στίχοι Τριωδίου Κυριακῆ Ὁρθοδοξίας.

Ὁμιλία ἐφ. Θεοδωρήτῳ,
 δια' χειρὸς Γέροντος
 Ἀλυπίου - Καυκά-
 λα Ἁγίου
 Ὁρος.
 5-3-2016
 (Ψαλλμ. 51)

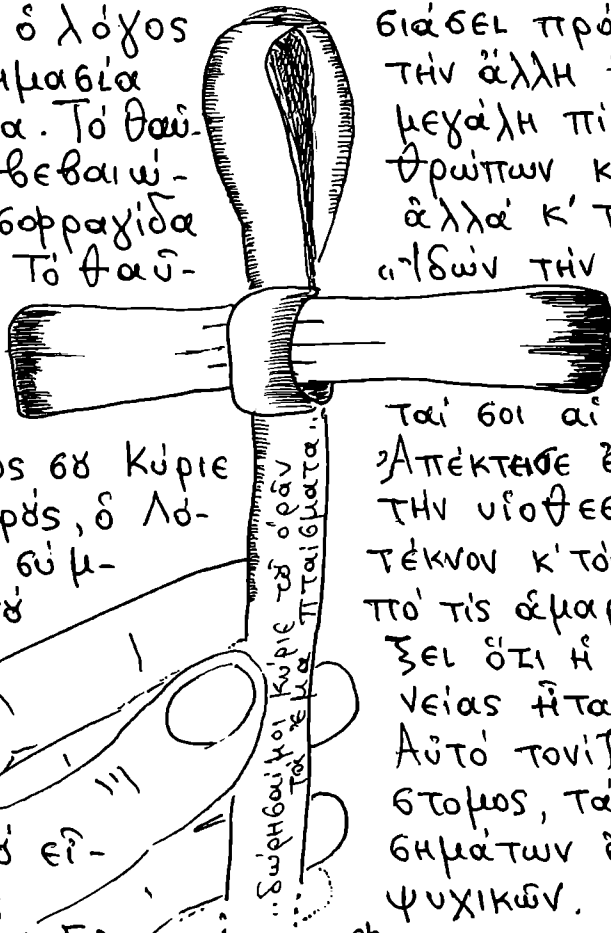
„Ὁμολογῶντες τὴν σωτηρίαν, ἔρχω κ' λόγῳ ταύτην ἀνιστορῶμεν“
 (Κουτάκιον Ἑορτῆς)

Β' ΝΗΣΤΕΙΟΝ (Μαρκ. θ' 1-12). -1-

«Ἔχειραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου κ' ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου... Σήμερα ὁ Κύριος μᾶς παρουσιάζει τὸ εὐαγγέλιον, κηρύττει δ' ἓνα βήτιλ, ἔτι βι ἦρθαν οἱ περιστῆναι, ἔτι βι ἔπρεπε νὰ γίνετο, δὲν μπορεσε νὰ βγεῖ ἔξω, ἦρχοντο βιγα-βιγα, ἦταν τελείως γεμάτο κ' ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Βλέπετε ὁ λόγος ἔχει μεγάλη βημαθία κ' ὄχι τὸ θαῦμα. Τὸ θαῦμα ἔρχεται νὰ θεβαιώβει τὸν λόγον, ἡ βορραχίδα εἶναι ὁ λόγος. Τὸ θαῦμα εἶναι γιὰ τὸς ἀπίστους, γιὰ νὰ προβελ-κυστῶν. Ὁ λόγος σου Κύριε ἀνασταίνει νεκρὸς, ὁ λόγος ἐποίησε τὸ δὺμ-παν. Αὐτὸς πρὸ γεμίζει ἀπὸ τὸν λόγον τὸ θεῶν, δὲν χρειάζεται τὸ θαῦμα, πρὸ εἶ-ναι γι' αὐτὸς πρὸ ὀλιγοπιστῶν, γι' αὐτὸ ἐκήρυττε αὐτὰς τὸν λόγον κ' ἐθαύμαζον. Τότε παρουσιάσθησαν πέντε ψυχὲς πρὸ πίστευαν, οἱ 4 κρα-τῶσαν τὸν παράλυτον ὁ δ-ποῖος ἠθέλε τὴν βωτηρία τῶν, πίστευε ὅτι θὰ μπορῶ-βε νὰ τὸν κάνει καλά ὁ Κύριος. Δὲν μπορῶσαν νὰ πλησιάσων ἡ πίστις εὐρη-κε τρόπο γιὰ νὰ λύσει τὸ

τὸ πρόβλημα, μετὰ τὸ νὰ τὸν ἀνε-βάδων ἐπὶ βκεπή, ὅπως ἦταν τότε τὰ βπίτια ἀπλᾶ μετὰ κερα-μύδια, ἀπεβτέγαβαν κ' κατέβα-βαν τὸν παράλυτον μπροστὰ ἐτὸν Κύριον. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά μπο-ρῶμε νὰ κατηγορήσῃμε τὸς ἀ-κρόντας πρὸ δὲν εἶχαν τὴν εὐ-γένεια ἀφ' ἧς βλέπων ἓνα παρά-λυτον νὰ κάνων τὸπο νὰ πλη-διάβει πρὸς τὸν Κύριον. Ἀπ' τὴν ἄλλη θαυμάσῃμε τὴν μεγάλη πίστη αὐτῶν τῶν ἀν-θρώπων κ' τῶν τεββάρων ἄλλα κ' τῶν ἀσθενῶν.

«Ἴδων τὴν πίστιν αὐτῶν», ὁ Κύριος λέγει: «Τέκνον ἀσθενῶ-νται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου» Ἀπέκτεσε ἐκεῖνη τὴν ὥρα τὴν υἱοθεσία. τὸν ἐκάλεσε τέκνον κ' τὸν ἀπαλλάβει ἀ-πὸ τῶν ἁμαρτιῶν γιὰ νὰ δεί-ξει ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἀσθε-νείας ἦταν οἱ ἁμαρτίαι. Αὐτὸ τονίζει ὁ ἀγ. Χρυσο-στομος, τὰ πλείονα τῶν νο-σημάτων ἐξ ἁμαρτημάτων ψυχικῶν. Οἱ γραμματεῖς κ' φαρισαῖοι ἀμέσως ἔτοιμοι νὰ κατηγορήσων τὸν Κύριον. Με-γα ἐτὸ λογιζόμε τῶν, δὲν εἶπαν τίποτα, ἀλλὰ μέσα τῶν τὸν κατηγορήσαν βφοδρα: «Τί λέ-ει... τί βλαβερὸν αὐτῇ τὴν ὥρα, μόνο ὁ θεὸς ἀφίνει ἁ-μαρτίαι...» Ὁ Κύριος γιὰ νὰ τῶν ἀποδείξει ὅτι εἶναι θεὸς ἔκανε δύο πράγματα α) τῶν ἀπεκάλυψε τῶν λογισμῶν τῶν: «διὰ τὴν διαλογίσεθε» →

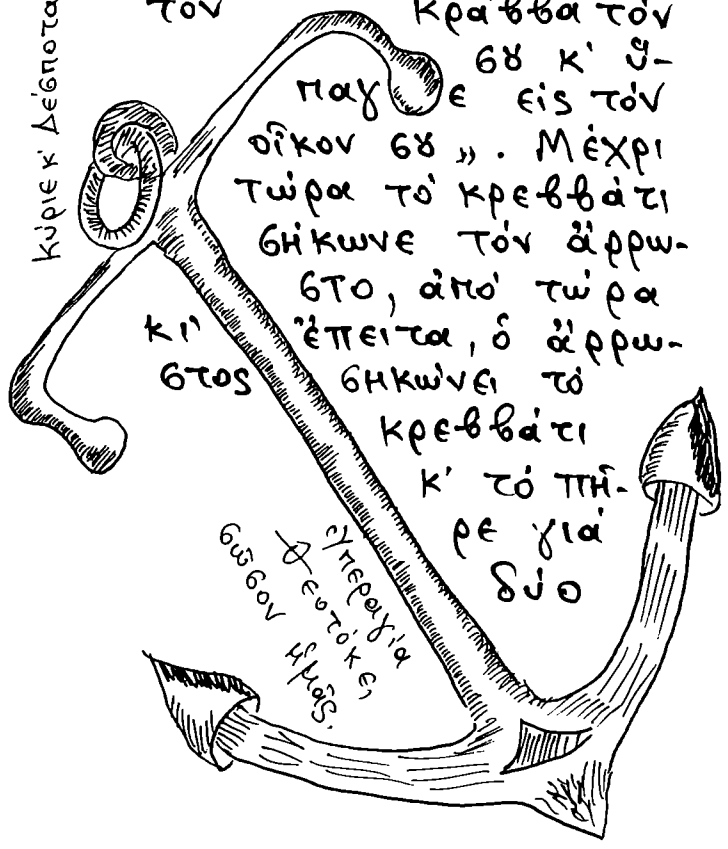

1. ἡ πνεῦμα σωφροσύνης, ὑπομονῆς κ' ἀγάπης χαίρειναι μοι τῶν βῶν δὲ ἄλλω.

Κύριε Δέσποτα τῆς Σωτῆρας μῆ, πνεῦμα ἀρχίας, περιεργίας, φιλολογίας... μὴ μοι δῶς..

Πονηρά, τί βᾶς φαίνεται ὅ-
τι εἶναι πρὸ δύσκολο, νὰ
τόν κάνω νὰ θῆκωθεῖ ἢ
νὰ τὸ ἀφήσω τις ἀμαρ-
τίες, ἀλλὰ γιὰ νὰ δει-
τε ὅτι ὁ γιὸς τῶ ἀν-
θρώπου ἔχει ἐξουσία ἐπί
γῆς ἀοριέναι ἀμαρτίας..
Ἐκείνη τὴν ὥρα ἔπρε-
πε νὰ θυκλονιστῶν
βφόδρα πῶ τὸς, δια-
βαθε τὸς λογιθῶς, ἀ-
ρα εἶναι θεός. Λέει
στὸν παραλυτικό «ἔχει-
ραι, ἄρον τὸν κράθ βα-
τον βῶ κ' ὑπάγε στὸν
οἶκόν βῶ». καὶ ἐνώπιον
ὄλων γιὰ νὰ τὸ κάνει
πανηγυρικό .. θῆκωθε τὸ
κρεθβαῖτι, πῶ ποτέ δέν
τῶχει πει αὐτό βέ κα-
νένα ἄλλο, θῆκωθε τὸ
κρεθβαῖτι τῶ κ' μπρο-
στά ἀπ' τὸν κόσμον ἔτρε-
χε πρὸς τὸ σπῆτι τῶ.
Μεγάλα κ' ἐξαιγία τὰ
ἔργα τῶ Κυρίου! .. ἄρον
τὸν

κράθβα τὸν
βῶ κ' ὑ-
παγε εἰς τὸν
οἶκόν βῶ». Μέχρι
τώρα τὸ κρεθβαῖτι
θῆκωνε τὸν ἀρρω-
στο, ἀπὸ τώρα
κ' ἔπειτα, ὁ ἀρρω-
στος θῆκῶναι τὸ
κρεθβαῖτι
κ' τὸ πῆ-
ρε γιὰ
δύο

λόγος. α) γιὰ νὰ κάνει βέ-
βαιο ἐνώπιον ὄλων τὸ θαύ-
μα β) γιὰ νὰ ἔχει τὴ μνή-
μη τῆς ἀρρώστειας κ' τοῦ
θαύματος, νὰ βλέπει τὸ
κρεθβαῖτι κ' νὰ λέει, νὰ
πάνω β' αὐτό ἡμῶν. οἱ μνή-
μες πολὺ μᾶς βοηθᾶνε, πρέ-
πει καθε τόβο ὁ ἀνθρώπος
νὰ φέρνει βτό νῶ τῶ, τὸ
παρελθόν τῶ, διότι μὴ ξε-
χνᾶμε τίς εὐεργεσίες τῶ θεῶ
πῶ ζῶμε μέσα β' αὐτές κ' μέ τὸ
νὰ φέρνωμε τίς μνῆμες κ' νὰ
λέμε πῶ ἡμῶν κ' πῶ ἦρθα.

Ὅσοι ἔχον τὴν χάρι κ'
ἔχονε μετανοήει κ' θρῆσκονται
μέσα στὴν ἐκκλησία, νὰ εὐχα-
ριστῶν τὸν θεόν γι' αὐτὴ τὴ με-
ταβολή κ' νὰ βκέπτονται ὅτι
ἦταν πρῶτα υἱοὶ βκότως κ'
τώρα υἱοὶ φωτός!! Οἱ ἀν-
θρώποι πῶ ἔχονε ὁ ἕνας ἀπὸν
ἄλλον εὐεργεσίες κ' δίνονε κ' παί-
ρνονε - κ' αὐτὸ νὰ τὸ βκεπτόμε-
θα - εἶναι πολὺ εὐεργετικό. Ὁ
ἐπιβτήμονας ὅταν ἔχει καταξι-
ωθεῖ, αἰσθάνεται ὅταν βλέπει
τὸ λυχνάρκι του, θυκνήθη
ὅταν παίει σπῆτι τῶ, πῶ δια-
βαζε γιὰ νὰ νᾶναι καλὸς μαθη-
τῆς ἢ ὁ επιχειρηματίας πῶ
ἀναδείχθηκε πολλὰς φορὲς
ἀπὸ ἕνα καβελᾶκι πῶ πῶ-
λαχε γλυκά βτό δρόμο..
..ἔχονε τέτοια πῶλλα. Βλέ-
πει αὐτὸ τὸ καβελᾶκι..! τί
μνῆμες θᾶχει κ' τί εὐχα-
ριστίες, θᾶ πρέπει ν' ἀνα-
πέμπει βτό θεῶ!! Ἔτσι
κ' ἔμετς πρέπει κατὰ περι-
όδος νὰ βκεφτόμαστε αὐ-
τές τίς εὐεργεσίες διότι εἶ-

Ναι πολύ ωφέλιμες. Η
 Γημερινή Κοινωνία δυστυ-
 χώς δέν μās επιτρέπει
 νάχομε τέτοιες πνευμα-
 τικές ανοιτάξεις νά γās
 φέρω ένα παράδειγμα
 για νά δείτε ότι είμα-
 στε παρά πολύ υλικοί
 άνθρωποι. Ο Χριστός
 είδατε στο σώμα, πρῶ-
 τα τό πῶλι κ' ὕστερα
 τό κρουβί. Πρῶτα ἔφτι-

αξε τή ψυχή (τό πῶλι πῶ ἦταν στο κρουβί τοῦ σώματος)
 κ' ὕστερα τό σώμα. Στή Γημερινή Κοινωνία ἴσμε γάν
 νά μὴν ὑπάρχει ψυχή. Μία ἀπόδειξη. Τόδες χιλιάδες
 διαφορήσεις γίνονται στο ράδιο κ' τηλεόραση. Σās ἔ-
 ρωτώ, ὑπάρχει μία διαφορήση πῶ νά λέει για τό με-
 γαλειό τῆς ψυχῆς πῶ ὑπάρχει στον ἄνθρωπο κ' πῶς νά
 διατηρήθῃμε αὐτό; Νά κάνετε αὐτό, νά κάνετε μία με-
 τάνοια .. νά κάνετε προθευχή; Τίποτα! πῶς θα
 ρίξεις τό πάχος .. τί θα φῶς τί γυμναστική θα κάνεις
 .. τὰ πάντα.. τί νά πλυθεῖς ἀπ' τὰ νύχια μέχρι
 κορυφή .. για τό σώμα μόνο! Μεγά ε' ένα τέτοιο
 περιβάλλον ἢ ψυχή δέν μπορεί ν' ἀναπνεύσει, δέ-
 χεται πιέσεις κ' ἔχει ἀντιδράσεις ὅταν θέλει ν'
 ἀκολουθήσει τό θέλημα τῶ Θεοῦ. Ὅλα γύρω λένε
 τό ἀντίθετο. Γιαυτό μόνο τό θέλημα τῶ Θεοῦ,
 ἢ Ἀγαπή πρὸς Αὐτόν, δια μέσου τῆς μελέτης τῶ
 λόγου Τῶ, μπορεί νά μās χερμίσει μέ δῶρα κ' πε-
 ρικεφαλαία, ὅπως λέει ὁ ἀπόστ. Παῦλος κ' τὰ ὑποδύ-

ματα πῶ μπορούμε νά
 βαδίσῃμε κόντρα μέ τό
 Γημερινό ρεῦμα, δια-
 φορετικά πολύ δύσκολα
 νά γίνει ἄνθρωπος κά-
 νεις πνευματικός. Τὰ
 πάντα τόν τραβῶν
 πρὸς τὰ κάτω. Ἐχῶ-
 με τή νεότητά πῶ κυ-
 νηαίει ἔκτος ἀπ' τὰ
 ναρκωτικά κ' χορῶς,
 τίς ἀνατολικές θρη-
 σκειές πῶ λένε κά-
 νε γιόγκα — Τί χα-
 ρός εἶναι ὁ ἄνθρω-
 πος — κάνε αὐτή τήν

κίνηθη, πρέβε ανάγκελα
 κ' λέγε λόγια βατανι-
 κά κ' θα αισθανθείς
 - λέει - μία ήρεμία .. κ'
 ὄλοι δαιμονί ζονται. Έ-
 γώ έχω ἔσομολογήθει
 πολλὰς, ἔχων ζεφύ-
 χει ἀπ' ἐκεῖ ἀλλὰ
 τὸ τραῦμα ἔμεινε.
 Τὴν ὥρα πῶ ἐπικαλεῖ-
 σαι τὰ λόγια πῶ ὅθ'
 λένε αὐτοῖ - αὐτὰ

εἶναι τὸ πνεῦμα πνεύματος - ὅθ' φέρνουν ἀνατριχι-
 λα .. νομίζεις ὅτι κάτι συνέβη κ' ὅτ' τέλος δαιμο-
 νίζονται ὄλοι .. ἔχει θγει ἕνα ὥρατο βιβλίο ἀπὸ
 ἕνα νεο πῶ ἠθελε νὰ τὰ δοκιμαίσει ὄλα. Πήγε κι-
 να-θιδέτ, παντῶ κ' κατέληξε ὅτ' Ἅγιο Ὄρος μὲ
 κλαίματα κ' μεταμορφώθηκε. Για νὰ μὴν πάθουν
 τὰ ἴδια κ' ἄλλοι ἔγραψε τὴς περιπέτειές τῶ μὲ
 τίτλο: «Ὁ νεὸς κ' οἱ γκαρδ». Ὁ Χριστὸς εἶναι εἰτοι-
 μος νὰ πει ὅτ' ὄνα, μὴς τὸν πληθιαῖο με: "ἔ-
 χειραι" διότ' ὄλοι θριβκόμοι ὅτε ὅε πτωθεῖς. Για-
 τὸ ἤρθε - εἴμαθταν καμπυριασμένοι ἀπ' τὴν εἰμαρ-
 τία - για νὰ μὰς θηκώθει κ' νὰ πει αὐτὸ τὸ "ἔχει-
 ραι". Καπερναῆμ θηταινε οἶκος παρακληθεως,
 θυμβολικό ὄνομα, οἶκος δηλ. πῶ δίνει παρηγορία. Ναι,
 ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τῶρα Καπερναῆμ; πῶς δὲν
 ὑπάρχει! εἶναι ἡ ἔκκλησία, ὁ οἶκος τῆς παρα-
 κληθεως. Ὁ ἴδιος ὁ Παρακλητὸς μεῖσα, τὸ Ἅγιον

πνεῦμα! Δὲν μένει τί-
 ποτα ἄλλο, παρὰ νὰ
 πληθιαῖει ὁ ἀνθρώπος
 ἔπειδὴ εἶναι παραλυ-
 τος ψυχικὰ - λένε
 οἱ πατέρες θυμβολικά,
 παραβολικά, θέλει 4
 ὑποθμηρικτὰς πῶ εἶ-
 ναι τὰ 4 εὐαγγέλια.
 Αὐτὰ θα πιάθουν τὸν
 (μετανοθντα), κ' θα
 τὸν πᾶνε μέχρι τὸν
 γαῶ. Ἐκεῖ εἶναι ὁ
 θεὸς κ' περιμένει!

Πώς όμως θα πάει κον-
 τὰ τὸ νὰ πάρει τὴ
 Χάρη; θα πρέπει νὰ
 φτειαχτεῖ (= νὰ ξε-
 βηκωθεῖ) ἢ βδέχη ἢ
 ὅποια εἶναι ὁ νῦν
 πως λένε οἱ Πατέρες
 πὸ εἶναι γεμάτος μὲ
 βκέψεις, ιδέες (ἢ ὅλα
 αὐτὰ πὸ συμβολή) ἢ
 τὰ κεραμῖδια, τὰ χῶμα-

τα κ' τὶς λάβτες) κ' πρὸ πάντων μέριμνες. Αὐ-
 τὰ πρέπει νὰ φύγουν κ' τότε θα γίνει τὸ μεγα-
 λο θαῦμα, θα χαλασθεῖ ἡ βκεπή δηλ. θα
 κοπεῖ γιὰ νὰ κατεβεῖ ἐνώπιον τῶ θεῶ. Τὸ
 χαλασθῆ, εἶναι ἡ **Τ α π ε ἶ ν ω θ η !!!**
 Νὰ βπάει ἢ υπερφάνεια, ἀν βπάει αὐτὴ
 εἶναι ὅπως βπάνε τὰ δοκάρια κ' τὰ ζύγα τῆς
 βκεπῆς κ' εὐρίσκεται, ὁ ἀνθρώπος ἐνώπιον
 τῶ Χριστοῦ κ' ἀκθεῖ τὸ "ἔχειραι κ' ἄ-
 ρον τὸν κράβατον..." κ' δοξολογεῖ ἢ ὅλο
 τὸν λαὸν ὅτι "ἔδέποτε οὕτως εἶδόμεν"
 δοξάτει μόνο ὁ καθαρθεὶς τὸν νῦν κ' πλη-
 διάσας τὸν θεὸν μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύει τὰ

γεγονότα κ' νὰ
 δοξολογεῖ ἀξι-
 ως κ' νὰ ὑμνεῖ
 τὸν θεὸν κ' νῦν
 κ' ἀεὶ κ' εἰς τὸς
 αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων. Ἀμήν !:

Σόμιλια κερρομονάχης
 θεοδωρήτης
 δια' χειρὸς Γερ. ἄλυ-
 ππ' 13-3-2016
 Καψαλα. Ἁγ. ὄρος)

Κυριακή τῷ Θωμᾷ.

Ἐνέβη Χριστός κ' θανάτῳ ἑορτάζομεν νέκρωδιν.
Πληρῶται τῷ βτόμα ἡμῶν κ' ἡ ψυχὴ μας χαρᾶς ἐν
τῷ λέγειν κ' ψάλλειν τὸ „Χριστός ανέβη“!

Ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν τῷ ζωτῆρος ἡμῶν, ἐφάνη τὸ
ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὸς μαθηταίς, εὐλογῶν αὐ-
τὸς. Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς, δὲν ἦτο παρῶν, μαθὼν τὴν ἐμ-
φάνισιν τῷ Χριστῷ, ἀπιστῶδε τὴν ἀνάστασιν Τῆ. Με-
τὰ ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες, ἔρχεται ὁ ἀναστὰς κύριος ὡς

τὸ πρότερον κλεισμένων τῶν θυρῶν „εἰρήνη ὑμῖν“
λέγων κ' εὐλο-
γῶν αὐτὸς. ἀπευδύ-
νεται εἰς τὸν
ναΐ ψηλαφίσει
κ' ναΐ μὴ
βτος ἀλλά.

χῶν αὐτὸς. ἀπευδύ-
θωμᾶ Τητῶντας
τὶς πληγὲς Τῆ
γίνεται ἀπι-
πιστός!

Ὁ Θωμᾶς
κύριός μὲ
καὶ ὁ κύ-
ριός μὲ ἐπι-
ρίοι οἱ μὴ ἰδόν-
τες.

ἔκραζε: ὁ
κ' ὁ θεός μὲ
ριος: „ὅτι
βτευδας, μακά-
τες κ' πιστεύου-
τες“.

Ἄυτῆ εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ πῶ ἐφάνη ὁ ἀνα-
στάς κύριος. Σήμερον εἰς τὸ ἑξαποστειλαρίον τῆς
ἑορτῆς ψάλλομε: „Σήμερον ἔαρ μυρίζει κ' καινὴ
κτίσις χορεύει, βήμερον αἶρονται κλείθρα θυρῶν κ' τῆς
ἀπιστίας, θωμᾷ τῷ φίλῳ βουόντος: ὁ κύριός μὲ κ' ὁ
θεός μὲ.“ Ὁ κύριός μὲ κ' ὁ θεός μὲ! ὦ βεραὶ
λόγια ὁμολοχίας! Μὲ τὸ, κύριος, ὁμολοχεὶ κ' δοξά-
ζει τὴν ἀνθρώπιν φύσιν τῷ Χριστῷ, ἀναμάρτητων κ'
τέλειον τὸν κύριον. Μὲ τὸ θεός, ὁμολοχεὶ τὴν θε-
ότητά Τῆ. Τέλειος θεός κ' τέλειος ἄνθρωπος! Δύο
φύσεις, θεία κ' ἀνθρώπιν, εἰς ἓνα πρόσωπον, τὸν Χρι-
στὸν! Οὐκ ἄλλος ὁ κύριος κ' ἄλλος ὁ θεός, οὐκ
ἄλλος ὁ ὀρώμενος κ' ψηλαφώμενος κ' ἄλλος ὁ ἀόρα-
τος. Μὲ τὴν φωνὴ τῷ θωμᾷ: „ὁ κύριός μὲ κ' ὁ
θεός μὲ, δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα θεᾶνθρωπον κ'
τὴν Παναχία μητέρα Τῆ, θεοτόκον Μαριαν

θελεις ναΐ ἴδης ἂν θεον, ἀχάβον ἑαυτὸν!

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλουϊα!

Κρατουντες: Χαίρε Παρθένε χαίρε, κ' παλιν
 ἔρω, χαίρε εὐλογημένη, ὁ βῶς υἱὸς ἀνέβη τρι-
 ἡμερος ἐκ ταφῆς. Ὁ Λυτρωτὴς μὲ κ' βασι-
 λεὺς μὲ κ' ποιητὴς μὲ κ' ὁ οὐράνιος Πατὴρ
 μὲ, Κύριε Δόξα σοι. Ἡ ἀπιστία τῶ θωμά, ἔγι-
 νε μητέρα τῆς πίστεως μας. Διὰ τῶτο κ' ἐμεῖς
 προβοκυνόμεν Αὐτόν, αἰς μὴ βλέπομε Αὐτόν, ἐπειδὴ
 ὁ θωμάς εἶδε κ' προβοκύνθη. Ὡ τῆς εὐλογη-
 μένης εὐ ἀπιστίας θωμά, δια' ναί εὔρω κ' ἐχῶ δια'
 τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κ' τηρήσεως τῶ εὐαγγελίου,
 τὸν εἰπόντα: "ΖΗΤΕΙ-
 -ΤΕ Κ' ΕὐΡΙΒΕΤΕ"

ὦ. τῶ παραδόξου!!
 Εἰσῆλθε ἡ θύρα τῆς
 ζωῆς, ὁ Χριστὸς διὰ
 τῶν κλεισμένων θυ-
 ρῶν, ὅπως χενυθεῖς
 ταῖς πύλας τῆς παρθενί-
 ας οὐκ ἔσφαιρεν, ὅπως
 ἔκ τῶ ἐσφραγισμένῳ τα-
 φῶ εἰσῆλθε. Ἡθέλησε κ'
 οὐδὲν ἐμπόδιον! Προβοκ-
 νῶ τῶ μυθῆριον, οὐκ ἀπιστῶ τὸ ἀνερμηνεύτον τῆς

φιχανθρωπίας. Αὐτῶ! Αὐτὸς προαιώνιος κ' πρόβου-
 τος, οὐράνιος κ' ἐπίγειος, ὁρατὸς κ' ἀόρατος, θεὸς
 ἀληθῶς κ' ἄνθρωπος ἀψευδής. Αὐτὸς ἐν κοιλίᾳ τῆς
 θεοτόκου, ὁ Αὐτὸς κ' ἐν κόλποις τῶ Πατρὸς, ὁ Αὐτὸς
 ἐν σταυρῶ δι' ἡμᾶς, ὁ Αὐτὸς ἐν τῶ βασιλικῶ θρό-
 νῳ πρὸ αἰῶνων!! Μακάριος ὁ βλέπων μὲ τὴν
 ὀρθοδόξου πίστη, τὸν πανταχῶ παρόντα τριαδικόν
 θεόν! Μακάριος ὁ τρώγων τὸ σῶμα κ' πίνων
 τὸ Αἷμα Αὐτῶ, αἰσίως κοινωνῶν τῶν φρικτῶν μυ-
 θηριῶν. Μακάριος κ' τριβρακαίριος ὁ πάντοτε με-
 τανωῶν, ὁ ἔχων ἀγνῶς κ' ταπεινῶς λογισμῶς, ὁ φυ-
 λαττῶν ἑαυτὸν ἀμόλυντον ἀπὸ τῆν κοινωνία τῶν κα-
 κοδόξων, τῶν μὴ τηρῶντων τὴν ὀρθοδόξου Παραδόξου.

Τις θεὸς μέγας, ὡς ὁ ἀναστάς Κύριος;
 Δόξα τῆ ἀγία ἀνασταθείς, κύριε!
 Τέτρῶμαι τῶ πόθῳ σου, θεοτόκε Παρθένε
 φλέγει με ὁ ἔρωσ' ἐν τῶ λέγειν: Χριστὸς ἀνέ-
 βη ἐκ νεκρῶν, θάνατον θανάτου πατρίδας
 κ' τοῖς ἐν τοῖς μηνῆμασι Ἰωάνη χαρισά-
 μενος!

Σταχυολόγημα ἐκ τῶν πατερικῶν λόγων
 δια' χειρὸς λιδοκαρδίου Γερ. Ἀλυσίου
 -Καψάλα. Ἀγ. ὄρος
 Κυριακή θωμά 2015

Μέβα β' ἕνα ὑπερώο οἱ μαθητές, ἦταν δικαιολο-
 γημένος ὁ φόβος τῆς, διότι ἤξεραν τὸ μῖθος πῶς εἶ-
 χαν κατὰ τῆς Χριστῆ οἱ Γραμματεῖς κ' Φαρισαῖοι.

Λοιπὸν, πῶς νὰ μὴ φοβῶνται ὅτι τὸ μῖθος αὐτὸ δα-
 τὸ ἔξεδήλωναν κ' βτῆς μαθηταῖς, διότι πλήρωσαν γιὰ νὰ
 ματαιώθων τῆ διαδόβη τῆς ἀναστάβεως. Ἐλαβαν ἀργύ-
 ρια οἱ βτρατιῶτες γιὰ νὰ πᾶν ὅτι „ἡμῶν κοιμωμένων ἐ-
 κλαίπη ὁ νεκρός.“ Ἐλεγε ἕνας πατήρ, μαὶ καλὰ ἦταν κοι-
 μώμενοι πῶς εἶδαν ὅτι ἐκλαίπη ὁ νεκρός; ὁ κοιμιβμένος
 δέν βλέπει. Ἀπὸ ἐκεῖ νὰ φανταβεῖτε τί ψέμματα κ'
 ραδι, αρχιες ἐχρησιμοποίησαν γιὰ νὰ πολεμήθων τὴν ἀ-
 νάσταβη τῆς Κυρίῃ κ' μέ τι μῖθος οἱ δ' ἴποτε θα κήρυτ-
 τε ὑπέρ τῆς ἀναστάβεως. Δυστυχῶς τῆς ἐμιμήθησαν
 δια μέβ τῶν αἰώνων πᾶρα πολλοί, μέχρι τῆς τελευταί-
 ες ἡμέρες βτῆ Γερμανία πρό πᾶντων νὰ βγαίνων τὰ με-
 γάλα κηρύγματα, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Χριστός τῆς εὐαγγελίῃ
 κ' ἄλλος ὁ Χριστός πῶς κηρύββει ἡ ἐκκλησία. ὅτι οἱ ἀπό-
 στολοι, τὸ κήρυγμα τῆς ἦταν τῆς φανταβίας τῆς, ἔπει-
 δη ποθῶσαν νὰ τὸν δῶνε ἀναστάντα, νομίβανε ὅτι ἀνέ-
 βτη κ' βγῆκαν κ' κήρυτταν - ἐνῶ τὸ κείμενο δέν ὁμιλεῖ
 περὶ τῆς. Καὶ ὁμως τὸ κείμενο ὁμιλεῖ βαφέβτατα, τε-
 τοιος πόλεμος τῆς Σαταναῖ, διότι ζέρει τὸ θέμα τῆς πί-
 βτεως βτῆν ἀνάσταβη τῆς Χριστῆ εἶναι θέμα ζωῆς.

Ἀπὸ τὴν ὥρα πῶς δέν πιστεύει γέ ἀναστάντα Ἰηβῶ
 Σόφληβε, παεῖ, εἶναι βάν τὸν ἄθεο τὸν μὴ πιστεύοντα, εἰ-
 πίδα μὴ ἔχοντα ἐν τῶ κόσμῳ κ' παραβυρμένον. Κοιτᾶτε
 τῆς βυγχρόνῃς αὐτῆς πῶς μᾶς κυβερνῶν, ἔφταβαν κυβερ-
 νητικοὶ ἀντιπρόβωποι νὰ λένε ὅτι τὸ τρίπτυχο: Θρηβκεί-
 α, πατρίδα, οικογένεια εἶναι βλακεία .. Σκεφτεῖτε τί
 πόλεμος ἐναντίον τῶν παραδόβεων γιὰ νὰ βυντριψῶν τῆ
 τῆ ραχοκοκκαλία τῆς Ἑλλάδος κ' τῆς Ὀρθοδοξίας πῶς εἶναι
 ἡ πίστη βτόν ἀναστάντα Ἰηβῶν. Χωριβμένοι λοιπὸν ἀλ-
 λά μ' ἕνα πλεονέκτημα, ἦταν ἐκκλησία, ἦταν βυνηγμέ-
 νοι ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτὸ πῶς νίκηβε δια μέβ τῶν αἰώνων
 ὄλων τῶν χωρῶν τῶν ἀθέων εἰδωλολατρῶν-διωκτῶν
 ἦταν οἱ πιστοὶ βυνηγμένοι γύρω ἀπ' τὸ ποτήριον (θεῖ-
 α Μετάληψη), γύρω ἀπ' τὸν Κύριον. ἀπ' ἐκεῖ ἔπαιρναν
 ἔπαιρναν δύναμη κ' βυνέχιζαν τὸν ἀγῶνα κ' μέβα ἀπ'
 αὐτῆ τῆ βύναξη ὁ ἀτυχῆς ἦταν ἔνοισ, ὁ Θωμᾶς →

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς βῆς οἰκονομίας Χριστέ, ἔξιδες εἰς βωτηριαν ἡμῶν φιλανθρωπτε.

πᾶ ὑπέφερε 7 ἡμέρες μέχρι νὰ δεῖ τὸ Χριστό, τὴν ἐπόμενη Κυριακὴ, τὶ μαρτύριο τραύθησε μέβα τῶ. Ἔτσι λοιπὸν, συνηχμένων τῶν μαθητῶν κ' κλεισμένων τῶν θυρῶν ἦρθε κ' ἔβθη ἐν μέβῳ αὐτῶν κ' εἶπε, εἰρήνη ὑμῖν. Αὐτὸ τὸ εἰρήνη ὑμῖν ἔχει τρεῖς ἑρμηνεῖες. εἰρήνη πάρτε, εἰρήνη δίδω βέ βᾶς

εἰρήνη εἶναι μεταξύ βᾶς κ' τρίτη μυθική - τῶν πατέρων ἑρμηνεία - ὅτι ἔχω ἢ εἰρήνη εἶμαι ἐν τῷ μέβῳ ἡμῶν, ἔχω εἰμί ἢ εἰρήνη, δηλ. εἶναι πρόσωπο ἢ εἰρήνη, δέν εἶναι κάτι ἀφηρημένο, εἶναι ὁ Χριστός, γιὰ τὸ λένε ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, αὐτός εἶναι πᾶ δίνει τὴν πραγματικὴ εἰρήνη. Ὅλες οἱ ἄλλες "εἰρήνες", τῶ κόβμα εἶναι ψεύτικες. Ἐχάρησαν οἱ μαθητῆς τῶς ἔδωκε Πνεῦμα Ἅγιον κ' τῶς εἶπε νὰ κηρῦξον.

"Ὅταν εἶδαν τὸν θῶμα κ' τῶ εἶπαν ἔωραίκαμε τὸν κύριον, τίποτα αὐτός καλόπιτος μὲν ... ὁποιοδήποτε καὶ νὰ ἦταν πῶς θὰ μπορῶτε νὰ πῶτεψει. εἶχαν δεῖ ἀνασταῖεις, ἀλλὰ ν' ἀνοῖταινεται ὁ ἴδιος, ὅχι (ἂν τὸν πίστευαν γιὰ θεὸ θὰ μπορῶτε νὰ κάνει κ' τὴν ἀνοῖσταθ τῶ ἑαυτῶ τῶ). Λοιπὸν εἶχε τὴν καλὴ πρόθεση, γι' αὐτὸ ὁ θεὸς δέν τὸν ἀφῆκε νὰ κλυδωνίῃται. οἱ Πατέρες τὸ Πεντηκοστᾶριο τὸν χαρακτηρίζον, ἢ καλὴ ἀπίστια τῶ θῶμα, διότι ἢ ἀπίστια τῶ εἰς βεβαίωβιν πίστεως ἡμῶν ἔχινε, γιὰ ν' ἄρθῃ ὁ Χριστός παλὶ νὰ τῶ δῶβει τὴν εἰρήνη, νὰ τὸν ἀκῆμπῆβει (ὁ θῶμας τὸ Χριστό) μὲ τὴν πρόθεση, ἀλλὰ δέν τὸν ἀκῆμπῆβει, μόνις τὸν εἶδε εἶπε:

« Ὁ κύριος μὲ κ' ὁ θεός μὲ ». Ἐκανε τὴν ὁμολογία πᾶ δέν πρόλαβαν νὰ κῆνῶν οἱ μαθητῆς. Ἀπὸ κεί νὰ καταλάβετε ὅτι οἱ μαθητῆς δέν ἦβαν εὐπίστοι, ὅτὸ εὐαγγέλιο λέει ὅτι πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιβη αὐτῆ, ἔχομε τὴν ἐμφάνιβη βτῆς Μυροφόρες κ' τῆς κοροῖδευαν οἱ ἀπόβτολοι. "Ἐφάνηβαν ὠβεί λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν", βάν φανταβιοπληξῆς ὅτι ἀνέβθη ὁ κύριος, γι' αὐτὸ ὅταν τῶς βυνήντηβε γιὰ πρώτη φορά ὄνειδῆβε τὴν ἀπίστια αὐτῶν κ' τῆ βκληροκαρδία ὅτι « τοῖς θεαβαμένοις Αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, ὅκ ἐπίστευβαν ». Βλέπετε ὅτι ὅλα εἶναι δοκιμαβμένοι μέβα ὅτὸ εὐαγγέλιο κ' βτῆ πίστη μας κ' τῶρα χαίρομεδα β' αὐτῆ τῆ δοκιμαβία, ἀλλὰ ἔχουμε κ'

Σήμερα ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστός ἐκ τῶφ, ὡς ἡλιος ἐκλάμψας τρεῖς ἡμέρας ὡσεὶ τῶς ΠΑΓΙΤῶΣ

πολύ εύθνη, γιατί έχουμε έτοιμο πιάτο, τὰ
βρήκαμε όλα, τὴν πίστη τὰ θαύματα τῶν ἀγί-
ων πρὸ ἐβεβαίωσαν διὰ μέσθ τῶν 2.000 ἐτῶν, τῆς
χορῆς τῶν ἀγίων πρὸ εἶναι καρπὸς τῆς ἀναστάσεως.

«Ο κύριός μὲ κ' ὁ θεός μὲ» (ἀναφώνησε ὁ
Θωμάς) κ' τότε τῷ εἶπε ὁ κύριος αὐτὸ τὸ μεγάλο λό-
γο πρὸ εἶναι ὁ δέκατος κ' τελευταῖος μακαρισμός: «Μα-
κάριοι οἱ μὴ ἴδόντες κ' πιστεύοντες». Τῆς ἐννέα πρὸς
εἶχε πρὸς ὅτιν ἐπὶ τῷ ὄρατος ὁμιλία, τώρα προθέτει
κ' τὸν δέκατον μακαρισμό. Τὴν ὥρα πρὸς ἔλεγε αὐτὸ, ἔ-
βλεπε βάν θεός διὰ μέσθ τῶν αἰώνων, τὰ ἄπειρα
πλήθη αὐτῶν πρὸς θὰ πιστεύσαν, πρὸς πίστεψαν ὅπως
ἐμεῖς χωρὶς νὰ τὸν δῶμε. Τωτόχρονα ὁμως τῆς
εἶπε κ' τὸ ἔβλεπε αὐτὸ, ὅτι εἰάν ὁ γέος τῷ ἀνθρώπῳ
ξαναρθεῖ θὰ βρεῖ τὴν πίστη; ἔπειθ εἶναι δύσκολο
κ' βτὰ τέλη τῶν αἰώνων θὰ καταστραφεῖ ἡ πίστη,
θὰ διώκεται, γιὰ τὸ ἔμακαίρισε τῆς μὴ ἴδόντας κ'
πιστεύοντας. Εἶναι μεγάλο τὸ θέμα τῆς πίστεως,
πρέπει νὰ προβευχῶμεθα βυνέχεια, μέθα βέ μια
τέτοια ἐποχή καταλυτική πρὸς διαλύει τὰ πάντα
γιά νὰ κάνει ἕνα ἀμάχαμα, ἀνακατεμένα τὰ πάν-
τα. Στὴν Ἀμερική ἔχον νόμο νὰ διώκεται πρὸς ὁ-
ποιαδήποτε θρησκείας πρὸς θὰ ὁμολογήσει ὅτι ἡ θρη-
σκεία τῷ εἶναι ἀληθινή. Ἄν πρὸς ἔχω ὁ ὀρθόδοξος
ἔχω τὴν ἀλήθεια θὰ πρὸς φυλακή. τὸχον χαρακτηρί-
βει ἔγκλημα μέθα ὡς τὸ ἔγκλημα τῆς γενεοκτονίας

Σκεφτεῖτε τί κάνει ὁ ἔβραῖος γιὰ νὰ πολε-
μήβει, ὅπως πολέμησε κ' πρῶτα βήματα τῷ Παύ-
λο, ὅπῃ πῆχαινε ἀπὸ πίσω ἔβραῖοι γιὰ νὰ καταλύ-
δον τὸ τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα. Ἡ βημερινή
Κυριακή λέχεται Νέα Κυριακή, ὅλα εἶναι καλ-
νύργια. Νὰ παρακαλέβου-
με τὸν θεόν «καρδίαν

«εἰ νηδύος κλείς
ἢ τάφου μὴ κωλύει,
Σὴν Σῶτερ ὀρμὴν, κλείς
θυρῶν πῶς κωλύβει;»

Στίχοι βυναζαρίθ τῷ
Πεντηκοβταρίθ, κυριακῆς θωμά.

καθαρίαν νὰ μᾶς
δῶβει, νὰ ἀλλοί-
ωθῶμε τὴν
καλὴν ἀλλοί-
ωβὴ νὰ μὴ

Σήμερον ἔαρ μυρίσει κ' καινὴ κτίσις χορεύει, βήμερον αἴρονται κλείθρα θυρῶν κ' τῆς ἀπίστίας.

Κυριακή τῶν ἁγίων Μυροφόρων #

Ὁ Δεσπότης Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὸν ἐκβόλον θάνατόν τῷ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, κατήλθε εἰς τὸν ἄδη ἢ ψυχὴ τῶν καὶ ἔβωθε τὸς ἐκεῖ πιστεύσαντας Αὐτόν, ὡς Θεὸν κ' ὄντην. Ἡ θεότης ἦτο μετὰ τῶν θείων ὀμάτων κ' μετὰ τῆς ψυχῆς πᾶ ποτε δὲν ἐχωρίσθη κ' ἐν ὄρανῳ ἦτο κ' ἐν τάφῳ ἀφάρτο διαφυλάττουσα τὸ ὄμμα.

κ' στρατιῶτες ἔφρουσαν. Κυριακὴ πολὺ πρῶτῃ, ἐνῶ ἦτο ἀκόμη βότος ἤλθε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ κ' ἡ ἄλλη Μαρία, δηλ. ἡ θεοτόκος. Ἐθεωρῆσαι τὸν τάφον, δηλ. νὰ ἴδῃν τὸν τάφον. Ὁ Πέτρος φοβηθεὶς τὴν παιδικὴν ἀρνήθηκε τὸν Κύριον, οἱ μυροφόρες, γυναῖκες ἀδύνατες, ἦλθον εἰς τὸν τάφον φέροντας μύρα μετὰ δακρύων!

Ἐλεῖτε τὸν ἄδην, ὁ Θεός, ἔλεησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίος ζήτησε κ' ἔλαβε ἀπὸ τοῦ Πιλάτου ἄδεια ἐνταφιασμῶ τῶν νεκρῶν Χριστοῦ. Λαβὼν τὸ ὄμμα μετὰ τὸν Νικόδημο μετὰ ἄρωματα κ' καθαρά βινδύνα ἐνεταφίασαν εἰς καινὸν μνήμα. Ἦσαν ἐκεῖ κ' οἱ μαθητὲς τῶ Κυρίου, καθήμενοι ἀπέναντι τοῦ τάφου κλαίοντες. Ἐφθάσε τὴν εὐβεβεια τῶν κηδευτῶν ἢ ἀβεβεια τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων. Προβήλθον εἰς Πιλάτον κ' ζήτησαν νὰ βεβραχθῆ ὁ τάφος, μήπως τὸν κλέψουν οἱ μαθητὲς κ' εἶπὸν ὅτι ἀνέβη. Ὁ Πιλάτος εἶπε: «... ἀβραχίζετε ὑμεῖς τὸν τάφον». Οἱ Ἰουδαῖοι ἐβεβραχίσαν τὸν τάφον

Ὁ ἀρχαγγελὸς Γαβριὴλ ἐκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ μνήματος κ' ἐκάθισε ἐπάνω αὐτῷ. Ἐγένετο βεβραχισμὸς κ' φοβηθέντες οἱ φυλάκες ἐφυγον. εἶπε ὁ Γαβριὴλ: «Μὴ φοβεῖσθε.. Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε, ὅτι ἐστὶν ἔδε, ἠγέρθη καθὼς εἶπε... Πότε εἶπε; ὅταν ἔλεγε: «Λύσατε τὸν ναὸν τῆτον (δηλ. θανατῶστε με) κ' εἰς τρεῖς ἡμέρες οἰκοδομηθῶ αὐτόν», (δηλ. δὲ ἀναβήθῃ.)

Ὅς νὰ ἔλεγε ὁ Γαβριὴλ: Πῶς νὰ διηγηθῶ τὰ φοβερά μυστήρια τοῦ θανάτου κ' τῆς ἀναστάσεως τοῦ. Βλέπω τὸν τάφον, πιστεύω κ' προσκυνῶ τὴν ἀνάστασιν. Τὸν λίθον μετέθεβα, ὅχι διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὁ ἀνάστατος Κύριος, ἀλλὰ νὰ ἴδῃτε κ' νὰ πιστεύετε ἑβείς. →

Χαῖρε δι' ἧς ἡ Χαρὰ ἐκχαίψει

Χαῖρε δι' ἧς ἡ ἄρα ἐκλιπεί.

Χριστώ φέρουν αι μαθητριά τώρες, έχω δε πάσαις εμνον ως μύρον φέρω (Στίχοι δυνασταί τε πεντηκοστάρια.)

Πριν έχω κυλιώ τον λίθον
ο κύριος είχε αναστηθῆ.
« Δεύτε ἴδετε ὁ τόπος ὅπου
ἔκειτο ὁ κύριος... Ἰδὲ ὁ τόπος
ὅπου ἔπαρῆ ὁ ἄσπορος κόκκος
τῆ βώματος κ' ἐβλάστησε στα-
χυν ἀθανασίας. Ἰδὲ ὁ τόπος ὁ-
που ἀφώνως βοᾷ κ' διηγεῖται τὴν
δύναμιν τῆ ταφέντος Χριστοῦ.
Ἰδὲ ὁ τόπος! ὁ καινός
τάφος!! Κενός ὁ τάφος ἀλλὰ
πυχαίνει φῶς οὐράνιον, αἰώνι-
ον, βωτηρίας πρόξενον!
Ἰδὲ ὁ τόπος, ἡ πύλη τῆς
ἀφθάρτου ζωῆς. Μὴ ζητεῖ-
τε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν, κηρύξατε Αὐτὸν ἀ-
ναστάντα παντὸς. Εὐθὺς οἱ
μυροφόρες ἔτρεξαν με φό-
βο κ' χαρὰ μεγάλη ν' ἀναχ-
θελῶν εἰς τῆς μαθητῶν. Ὁ
ἀναστὰς Ἰησοῦς ἐφάνη εἰς αὐ-
τῆς λέγων: «Χαίρετε»!!
ὡς νὰ ἔλεγε: Ὁ θάνα-
τος ἐνίκηθῆ, ἡ ἀθανασία διὰ
τῆς ἀνθρώπου ὑπεγράφη, ἐν
ἐμοὶ ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων
ἀνεκαινίσθη, ἐν ἐμοὶ πάντες
οἱ νεκρωθέντες ἀνέστησαν, αὐ-
τοὶ εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ταφῆς
μὲ κ' οἱ βτέφανοι τῆς νίκης
κατὰ τῆ θανάτου. Δι' ὅλα αὐ-
τά, χαίρετε, ἀγαλλιᾶσθε, πα-
νηυρίδατε. Ἀπαγγεῖλαι τε
τοῖς ἀδελφοῖς μὲ...». Βλέ-
πετε ἀμνηδίκαιος κ' φιλαίν-
θρωπός εἰμι, ἀδελφός λέγω,
τῆς μαθητῶν μὲ πῶ μ' ἐγκατε-
λειψαν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ
σταυροῦ. Πρῶτες γίνετε διδά-
σκαλοι τῶν μαθητῶν μὲ.
φαίνεται ὅτι οἱ εὐαγγε-
λιστῆς διαφωνοῦν εἰς τὴν ὥρα
κ' τὸν ἀριθμὸν τῶν μυροφόρων,
διότι ἦλθον πολλές φορές εἰς
τὸν τάφον κ' ὄχι ὅλες μαζί.
Πρῶτη ἡ θεοτόκος ἦλθε εἰς
τὸν τάφον, ἔχενετο ὁ βειθμός ὁ
Γαβριὴλ ἐκύλι βε

τὸν λίθον, οἱ μυ-
ροφόρες ἦλθον μετὰ
τὸν βειθμόν κ' τὴν φυ-
γὴ τῶν φυλακῶν. Διοί τὴν
θεοτόκον ὁ Γαβριὴλ ἀνοι-
ξε τὸν τάφον. Πρὸ τῆς Μα-
γδαληνῆς, ἡ θεομήτωρ εἶ-
δε τὸν ἀναστάντα γιόν τῆς
κ' κύριον, γενομένη ἀπόστο-
λος πρὸς τῆς ἀποστόλους.
Το ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ δὲν
ἦτο μετὰ τὴν θεοτόκον πῶ εἶδε
τὸν ἀναστάντα, διδάσκαμε-
θα ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστῆ Ἰωάν-
νη πῶ λέγει: «τρεχεῖ ἡ Μαγ-
δαληνὴ πρὸς τὸν Πέτρον κ' Ἰω-
άννη λέγουσα ὅτι ἦραν τὸν κύ-
ριον ἐκ τῆς μνημεῖο κ' οὐκ οἶ-
δαμε πῶ ἔθηκαν αὐτόν». Ἄν
τὸν εἶχε ἴδει ἀναστάντα τὸν
Χριστόν, δὲν θὰ ἔλεγε αὐτά.
Ἐπέστρεψε εἰς τὸν τά-
φον, οἱ ἄγγελοι τὴν ἐρώτησαν
διατί κλαίει, ἐκείνη ὡς περὶ νε-
κρῶ Χριστοῦ ἀπαντᾷ. Ὁ ταν
βτραφεῖδα εἶδε τὸν Ἰησοῦν
ἐνόμισε ὅτι εἶναι κηπουρός,
τέλος ἐγνωρίσε Αὐτόν, προέ-
πεβε ν' ἀπαβθῆ τῆς πόδας
τῆ Κυρίου, ἠκνυβε τοῖ. Μὴ μὲ
ἄπτα... Ὁ Ματθαῖος εἰς τὸ εὐ-
αγγελίον τῶ γραφεῖ ὅτι κ' οἱ
ἄλλες μυροφόρες ἐκρατήσαν
τῆς πόδας τῆ Χριστοῦ ἀνα-
στάντος, δια νὰ μὴ φανεῖ ὅτι
ἡ μητέρα τῆ μόνο λέγει ὅτι
ἀνέβθη κ' δῶβει ἀφορμὴ
ὑποψίας εἰς τῆς ἀπίστῆς.
Ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία
ἀφῶ πῆγε εἰς τὸν Πέτρον κ'
Ἰωάννη κ' τῆς εἶπε κ' ἦλθον
εἰς τὸν τάφον, εἶδον ἐπίβου-
σαν, ἀνεχώρησαν, ἡ Μαρία
παρέμεινε εἰς τὸν τάφον
κ' ἀσιώθηκε νὰ ἴδῆ τὸν

Χαίρε δένδρον ἀχλαό-
καρπον ὑφ' οὗ σκέπου-
ται πολλοὶ..!

«Τὸν τοκοκρατῶρ ὡψίστε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Σὴ βερέθωρ με»

ἀναστάντα Κύριον κ' παλι τρέχει πρὸς τῆς ἀποστόλους λέγεται ὅτι εἶδε τὸν Ἰησοῦν. Αὐτὴ τὴν ἐμφάνισιν τῷ Κυρίῳ εἰς τὴν Μαγδαληνὴν Μαρία περιγράφει ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος: (Μαρκ. 16, 9)

Ἡ Μαγδαληνὴ ἦτο ἀρχηγὸς τῶν μαθητῶν τῷ Χριστῷ, ὅπως ὁ Πέτρος ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀποστόλων, διὰ τὴν γυναικίαν κ' σταθερὰν πίστιν τῷ Παρθένῳ εἰς ὅλην τὴν Ἰωή της. Ἐλαβε αὐτὴ μαρτυρικὸ τέλος· οἱ θαλασσιῶτες της, διὰ τὴν ψυχικὴν κ' σωματικὴν της ἀγνότητα ἔβλεπαν αὐτὴν ὡς ὕαλον (διαφανὲς γυαλί).

ὦ! τῆς εὐλογημένης τόλης κ' θυβίας κ' ἀγαπῆς τῶν Μυροφόρων, Μαρίας Μαγδαληνῆς, Μαρίας κ' Μαρίας (αἰδεχθῶν λατῶν), Μαρίας Κληπῆ, Ἰωάννας Χυζῶ, Σωβδάνης, Σαχῆ κ' ἄλλων ἀνωμένων μυροφόρων.

Ἔγιναν εὐαγγελιστρίες εἰς τῆς εὐαγγελιστῆς κ' ἀποστόλους κ' μαθητῶν τῷ Ἀναστάντῳ Χριστῷ, καὶ πότε ταῦτα; ὅταν οἱ μαθητῆς τῷ ἐκρύβησαν.

Ἡ γυναῖκα πῶ ἦτο πότε εἰς τὴν κοινωνία ὡς δὲ-λη, ὁ Χριστιανισμὸς τὴν ἐτίμησε διὰ μέσθ της θεοτόκου πῶ ἔγινε μητέρα τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ κ' διὰ τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ εἶπε τό: «οὐκ ἔστιν ἄρβεν κ' θῆλυ.. κη. δη. ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἶναι ὄχοι ἴσοι. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς φεμινισμὸς, ἡ γυναῖκα ὄχι νὰ μιμεῖται τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ νὰ εἶναι ὀρθόδοξη μητέρα φροντιστῶν τὴν «κατ' οἶκον ἐκκλησίαν», δηλ. τὴν οἰκογένειάν της, πρὸ πάντων μεριμνῶσα διὰ τὴν σωτηρία της, ἀγιασθῶσα διὰ τῶν θείων ἐντολῶν κ' ἀγίων μυστηρίων τὴν ψυχὴν της, ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ..

Βραχὺς ὁ βίος, ἐγγὺς ὁ θάνατος! Μετὰ τῷ χορῷ τῶν ἀγίων μυροφόρων δοξάζωμεν τὸν ἀναστάντα ζωτῆρα μας ὡς μύρα φέροντες τὴν ἀγαθὴν συνείδησιν κ' τὰ ὀρθόδοξα δόγματα. Ὅσον θεοτοκοδρομίας ὀδεύοντες, Χριστῶναπνεύοντες, Χριστῶμνημονεύοντες κ' ἀχρηστῶμνημονεύοντες ἑαυτῶς. Ἡ ὁδὸς αὐτῆ πῶ ἐβαδίζε ἡ Παναχία μας εἶναι ἡ ὁδὸς της ὑπακοῆς εἰς τὸ θεῖο θέλημα, της παρθενίας, ἀγνότητος, ταπεινώσεως κ' ἀγαπῆς εἰς θεὸν κ' πλησίον.

Ἡ ὁδὸς πῶ διδάσκον οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, οἱ κλημινικές σύνοδοι κ' οἱ ἅγιοι Πατέρες της Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Χαῖρε θεοτόκε Παρθένε Μαρία, ἡ μυροθήκη τῷ νοντῷ μύρῳ δηλ. τῷ βαρκαθέντος λόγῳ, θεῷ κ' ζωτῆρος ἡ μῶν. Χαῖρε Νύμφη, ἀνύμφευτε· ἀλληλότῳ !!

« μὴ ἐκθαμβεῖσθε Ἰησοῦν
ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν

ἑσταυρωμένον· ἠγέρθη οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου

ἔθηκαν αὐτόν... »
(Μαρκ. 16, 5)

— 3 —
«Ἀνοθῆ» ἐκ τῷ «Πατερικῷ κήπῳ»
διὰ χείρῳς Γερ. Ἀλ. Ἀγ. Ἰεροσ.

Κυριακή τῶν Μυροφόρων.

« Ἰσάβηθ ἀρώματα κ' λίαν πρῶτ' ἔρχονται
πρὸς τὸ μνημεῖον... ».

Σήμερον ἡ ἐκκλησία τιμᾷ κ' υψώνει τὴν κηδεύσασαν τὸ
δεσποτικὸν σῶμα τῷ κυρίῳ κ' ταῖς Μυροφόρας. Γε-
ραίνει κ' ὑμνεῖ τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσεβήμονα
θαλαστήν, δηλ. ἕναν ἐκ τῶν 70 πρὸ διηύθυναν τὸ συνέ-
δριο ὅλων τῶ Ἰσραήλ. Ἕνας ἐξ αὐτῶν ἦταν κ' ὁ Νικόδη-
μος ὁ νυκτερινὸς μαθητὴς πρὸ εἶχε ἔρδει νύχτα φοβέ-
μενος κ' ἐρώτησε τὸν κύριον ἀπορίες πρὸ εἶχε. Αὐτοὶ οἱ
δύο δὲν ἦταν συγκατατεθειμένοι « βλάβη κ' πράξι », τῷ συ-
νεδρίῳ, ἔφεραν ἀντίδραση, τὸν εἰρωνεύθησαν, τὸν εἶπαν Γα-
λιλαῖο « ἀπ' τῆς Γαλιλαίας δὲν βγαίνει τίποτα καλόν ». Αὐ-
τοὶ οἱ δύο ἀντετάθηκαν, ἔπρεπε νᾶναι αὐτοὶ τὸ σύμβο-
λο τῶν θαλαστῶν ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν κ' νᾶναι
οἱ εἰκόνες τῆς μεθ' ἑαυτὸς βλάβης, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ θε-
μερινοὶ θαλαστῆς, τελείως διαφορετικὴ πορεία ἀκολούθησαν.

Ὅχι μόνο δὲν ὑπακούσαν ἐπὶ θεῖο θέλημα ἀλλὰ ἔτε-
στη φωνὴ τῷ λαῷ, γιὰ τὸ ὅλα τὰ κάνουν μυστικά γιὰ
να βρεθῶμε πρὸ τετελεσμένων γεγονότων, τιμᾷ με
κ' ταῖς μυροφόρας γυναῖκας, τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαλη-
νῆς, τῆς Μάρθας κ' Μαρίας (τῆς ἀδελφῆς Λαζάρου), τῆς
Μαρίας τῆς Ἰωσήφ, Ἰωάννας χριστιανῆς κ' ἄλλες πρὸ ἀκο-
λῶθ' ἔθωσαν τὸν κύριον, εἶχαν ματὶ τῆς τροφίμου κ'
ἔφεραν τὸν κύριον κ' τῆς δώδεκα. Εἰς τὸ θεμερινόν
ἔξαποβταλῆναι ὁ κύριος ὁμιλεῖ κ' λέει: « θέλω τὸ γυμ-
μένο πλάσμα μὴ νὰ λάβει ἀπὸ ἐσᾶς τίς γυναῖκες τὸ
μῆνυμα τῆς σωτηρίας κ' χαρᾶς ». Ὅπως μὲ τὸν Πέτρο
πρὸ τῷ εἶπε « ἀγαπᾶς με; » τρεῖς φορές γιὰ νὰ ἀνα-
πληρώσει τὸ τρίτον τῆς προδοσίας, ἔτσι κ' ἐδῶ ἤθε-
λε οἱ γυναῖκες νὰ φέρουν τὸ μῆνυμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ὅπως ἡ γυναῖκα ἔφερε τὸ μῆνυμα τῷ θανάτου
να γίνε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μία συγχωρηθῆ κ' ἀπο-
καταστάθῃ τῷ γυναικεῖῳ φύλῳ ἀπέναντι τῷ θεῷ κ'
τῶν ἀνθρώπων, διότι ἔγιναν αἰτία ἐπὶ τὴν παραδεισο-
νὰ χάθῃμε τῆς Ἰωάννης τῆς ἑδέμ. Αὐτὲς τῆς ἡρωϊκῆς
ὑπάρξεως τιμᾷ με, τῆς μυροφόρας καὶ τῶν γυναικῶν ἔχι-
ναν ἀπόστολοι τῶν ἀποστόλων, εὐαγγελίστριες ὡς εὐ-
αγγελιστῆς κ' ἔδειξαν τὸλμην πολὺ μεγαλυτέρα ἀπὸ

Νυμφίε ὑπαντάτω σοὶ (= ἔξέρ-
χόμεναι εἰς συνάντησιν) >
Νυμφίε ὑπαντάτω σοὶ
Νυμφίε ὑπαντάτω σοὶ κ' λαμπάδας
ἐξάγειν

Δόξα σοὶ Κύριε!

τῶς ἄνδρες. Ἐνῶ ἦταν κρυμένοι στό -2-

ὑπερῶο οἱ δώδεκα αὐτῆς δὲν ἐφοβήθησαν, τὸ μῖσος τῶν Ἰουδαίων καταπληκτικό γιὰ ὅποιον μαθητὴ τῷ Χριστῷ ἐπαρσείαζετο. Γιὰ τὸ τιμᾶμε τὸν ἡρωϊσμό τῷ Ἰωσήφ κ' τῶν γυναικῶν πρὸς ἄνδρα χωρὶς νὰ φοβηθῶν πῆραν ἀρώματα γιὰ ν' ἀποτελειώθων ὅσα δὲν πρόλαβαν ἀπ' τὸ βιαστικό κήδευμα πρὸ εἶχαν κοῦνει ὁ Ἰωσήφ μετὰ τὸν Νικόδημο τὸν κύριο. Τὸ εὐαγγέλιο κ' εἶπεν περὶ πτωχῆ αὐτῆ εἶναι πᾶρα πολὺ ἐπιναστικὸ, ἔνῶ ἡ γυναῖκα τότε δὲν ἦταν τίποτα, τὴν εἶχαν ὅπως τὸν δόλο, ὁ ἀφέντης τότε εἶχε δόλο, τὴν φόρτωνε, δὲν ἔδινε καμμιά ἀναφορά εἰς τὴν ἀρχή, ἔτσι κ' τὶς γυναῖκες αἷς εἶχαν ὡς δόλο, ἦρθε ὁ Χριστιανισμὸς κ' ἀνέβηκε εἰς ὕψος. Ὅχι μόνο ἔειπενε δια' μέσθ τῆς Παναγίας νὰ γεννηθῶ τὸν Ἰδιο τὸ θεὸ, ἀλλὰ εἶπε δια' τῷ Παύλῳ: «ὅκ ἔστιν ἄρρεν κ' θῆλυ, ἐν χάρι Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ἔσθ...». Δὲν ὑπάρχει ἀρσενικό κ' θηλυκό ἐνώπιον τῷ Κυρίου γιὰ τὴν κατακτηθῆ τῆς βασιλείας τῷ θεῷ, ὅλοι ἴσοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς φεμινισμὸς (ἀπ' τῆ λατινική λέξι φέμινα = γυναῖκα). φεμινισμὸς εἶναι τὸ κίνημα τῶν γυναικῶν γιὰ ν' ἀποκτήθων τὰ χαμένα δικαιώματα τῶς. Εἶχαν χάθει πολλὰ, τῶρα μετὰ τὴν φῶρα πρὸς πῆραν πῆχαν ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρά..... γιὰ δὲν ἄκοθον τὸ Χριστιανισμὸ πρὸ τῶς ἔδωθε ἀξιοπρέπεια κ' τὶς ἔκανε εὐαγγελιστρίες, ἀδελφές τῶν ἀγίων, πολλῆς ἀπ' αὐτῆς ἠθλοθῶν ἀσκητικὸτατες, πέρασαν κ' τὴς ἄνδρες μετὰ τὴν ὁμοχολία. Στὴν κων/πολι ἐπὶ εἰκονομαχίας τραῖθηζαν τὴ θκαλα τῷ ἀξιοματικῷ πρὸ κατέστρεφε τὴν εἰκόνα τῷ Χριστῷ, ἔπεσε κάτω κ' πέθανε. Ἡ Θεοδοσία πέθανε μαρτυρικά. Δυστυχῶς οἱ γυναῖκες ἀντὶ ν' ἀκοθῶθῶν τὴν τιμὴ πρὸ τῶς ἔδωθε τὸ εὐαγγέλιο, ἀκοθῶθῶν συνθηματα ἀνδρικά κ' ἔχιναν πάλι ὑποχείριες χωρὶς νὰ τὸ καταλάθων, διότι μιμῶνται τὰ πάντα τῶν ἀνδρῶν κ' τότε λέγει ἕνας ἀγιος παίρνων τὶς κακίες τῶν ἀνδρῶν. Γιὰ τὸ εἶναι θηλυκῷ γένθς ὅλες οἱ κακίες. Ἡ ἀνδρεία πρὸ ἔδειξαν εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ κάθε Χριστιανὸ πρὸ θέλει νὰ κάνει θρησκευτικὴ Ἰση, διότι ἔχει νὰ πολεμήθει μετὰ σκοτεινῆς δυνάμεις πρὸ ἔχων τὸ κέντρο τῶς εἰς τὸν ὕραν.

Αὐτῆς οἱ δυνάμεις τῷ σατανᾷ ὅταν εἰς δὲν νὰ δει-

Τὶ ἀναποδώσω μετὰ τῷ Κυρίῳ. Περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδοκε ἡμῖν.

λειαίβεις ὅθ' ἐπιτίθενται περιβόητο. Ὁ ἀπόστολος -3-
Παῦλος λέει ὅτι μᾶς ἔδωκε ὁ θεὸς πνεῦμα
σωφρονισμῶ κ' ἀνδρείας. Χωρὶς ἀνδρεία ἀπέχτι-
σθήμασθε ὅταν ἁμαρτάνομε. (Λέει ὁ διαβόλος):
"Παίει τῶρα χαίθηκες, πέβε τελείως ὅτ' ἁμαρτία, δὲν
ὑπάρχει ἐπιβροφή", ἐνῶ ὁ ἀνδρεῖος πᾶ ἕξει τὸ νό-
μο τῷ θεῷ, ἀμέως ἐπιβροφῆει κ' ἀγωνίζεται. Ἄν εἶ-
ναι ἀπαραίτητη ἢ ἀνδρεία γιὰ τὸν πιστῶ, πολὺ περιβό-
ητο γιὰ τὴν ἐκκλησία πᾶ τὴν μαχόνται. "Πύλαι ἄδ' αὖ"
πᾶ εἶπε ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν νικήσῃ, διότι ἢ
ἐκκλησία εἶναι ὁστερωμένη ὅτ' ἑμέλιο ἤθεός Χρι-
στὸς κ' τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων. Μέχρι πᾶ θὰ ὑπάρ-
χει ἄνθρωπος κ' χρόνος θὰ ὑπάρχει κ' ἢ ἐκκλησία.

Ἀπαραίτητος λοιπὸν ὁ ἡρωϊσμός! Οἱ μύροφό-
ρες δὲν εἶναι ὅτ' πολὺ πλεονεκτικὴ θέση ἂν τίς συγκρίνομε
μέ τὸς Χριστιανὸς τῷ νῦν αἰῶνος, ἐκεῖνες εἶδαν τὸν Χρι-
στὸ, ἡμεῖς τὸν κοινωνοῦμε, ἐκεῖνες εἶδαν τὸ νοητὸ
Μῦρο, ἡμεῖς παίρνομε τὸ ὀκένωτο Μῦρο τῆς θ. Με-
ταλήψεως μέσα μας κ' γενώμεθα εὐωδία Χριστῷ.

Ὁ Χριστὸς - ὅπως λένε οἱ πατέρες - ἔχινε τὸ νοητὸ χρίσμα
δηλ. ὅπως χριόμεθα μέ τὸ εὐχέλαιο, ἔτσι μέ τὴν ἀν-
θρώπινη φύση ἐνώθηκε ὁ θεός, ἔβαλε τὸ χρίσμα τῆς
σωτηρίας κ' ὁ καθέ πιστὸς μυρωμένος μέ τὴ χάρι
τῷ θεῷ εἶναι. Μετὰ τὸ βάπτισμα παίρνομε τὴν χαρὴ,
αὐτὸ τὸ μῦρωμα εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἑμέλιο κ' εὐρι-
σκεται ὅτ' ἐκκλησία τῷ θεῷ, τὸ ὅποιο εἶναι τὸ νοη-
τὸ μῦρο, πᾶ τὸ λαμβάνει ὁ πιστὸς διὰ τῆς θ. Κοινο-
νίας μέ τὸν πνευματικὸ ἀχῶνα. Γι' αὐτὸ ὁ πιστὸς
θὰ πρέπει πάντοτε νὰ προβαθεῖ νὰ μὴν ἀπέχει κ' τῷ
ἐκκλησιασμῷ, ἀλλὰ πρό πάντων τῆς θείας Μεταλήψε-
ως, διότι αὐτὴ εἶναι πᾶ τὸν προφυλάσσει ἀπὸ καθε
κακὸ, νοητὸ κ' φυσικὸ. Ἡμεῖς νομίζομε ὅτι μέ τὸ ὁπα-
θί μας μποροῦμε νὰ πάμε ὅτ' ὄρανο. θὰ πάμε μέ
τὴν ταπεινώση κ' τὴν εὐλογία τῷ Χριστῷ. Οἱ γυναῖ-
κες - ἐπειδὴ ἡμέρα εἶναι ἢ ἑορτὴ τῆς, θὰ πρέπει
ὅπως λέει ἕνας Ρώσος ἅγιος πᾶ ἦταν κ' καθηγη-
τῆς πανεπιστημίου, ταυτὸχρονα κ' ἐπιβόκοπος κριμαί-
ας: "ἀλλοίμονο ὅτ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα πᾶ παραβλέ-
πει κ' δὲν δίνει ὁμαβία ὅτ' ἡ προτεραιότητα τῷ φυ-
λῷ τῆς.. δηλ. παντρία, παιδία, ὅπιτι κ' κοιτάει τῷ

Δόξα τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν!

ἡμεῖς, νύμφη ἀνύμοφουτε!

ἡμεῖς, νύμφη ἀνύμοφουτε!

Μεγάλυνον ψυχή μου τόν Ξαναδαίναι τριήμερον εκ ταύρα, Χειρόν τόν Ζωοδότην

άνδρός τὰ ἔσωτερικά. Ἄλλοίμονο θε' ὄβες
περιφρονῶν τὴν ἀξιοπρέπειά της κ' φορῶν -4-
ἀνδρικά ῥῶχα. Ἐχω αἰκνῶναι γιὰ μίαν ἀνώουμην
γυναῖκα πρὸ κυκλοφοροῦσε ντυμένη ἀνδρικά, ὅ-
ταν τὴν ἔβλεπαν οἱ ἄνθρωποι μὲ ἀπέχθεια κ' ἀγα-
νάκτησθ' ἔβλεφαν τὸ βλέμμα της. Δέν εἶχε καταλα-
βεῖ ὅτι μ' αὐτὸ προβάλλει τὴν ἀξιοπρέπειά της, αὐ-
τὸ τὸ ἔτος 1939, τῶρα τ' ἔθα ἔλεγε, φταίσαμε νὰ ἔ-
πιτρέπον κ' μέγα βτό ναό. Δέν κατηγορῶ τὴν φτωχὴ
γυναῖκα πρὸ φοροεῖ παντελόνι γιὰ νὰ βάλῃ τὸ σπῆτι
νὰ δαλέψῃ. Ἐκεῖ ἀπαιτεῖται, ὄχι βτὶς ἄλλες περιπτώ-
σεις. Στὴ Ρωββία δέν θὰ δεῖτε βτό ναό καμμία γυναῖ-
κα χωρὶς μουντήλα. Εὐτυχῶς βτό παλαιό (παῖτριον ἑρ-
τολόχιον) ὑπάρχει ὁ φόβος θεῶ κ' ἡ κανονικὴ τάξη.
Θυμῆθηκα τὴν ἀειμνησθῆ Ἀικατερίνη Ρῆτη πρὸ ὅταν
προβοῖθησε νὰ προβατεύει τόν ἱερόα της, πήχαινε
μὲ τὸ Παλαιό, ἦρθαν οἱ χωροφύλακες νὰ τὸν πάρῶν
μπήκε μπροστά, ἦταν 27 χρονῶν κ' ἔγκυος, τὴν χτύ-
πησαν μὲ τὸς ὑποκόπανος κ' πέθανε. Βλέπετε ἡ γυ-
ναῖκα πολλές φορές ἔχει ἡρωϊσμό πρὸ δέν ἔχει ὁ ἄνδρας
πρὸ προχωραῖ μὲ τὸ μυαλό κ' τὰ ὑπολογίσει, ἐνῶ ἐκεί-
νη προχωρεῖ μὲ τὴν ἀγάπη κ' τὴν καρδιά πρὸ δέν δει-
λιά. Γιωτὸ δέν τίς φόβησε ἔτε ἡ νύχτα, ὅτε οἱ φύ-
λακες, ὅτε ὁ μέγας λίθος. Μερικοὶ ἔχων τὴν ἀπο-
ρία, γιὰ νὰ περνᾶμε μὲ θλίψη (ἐνῶ ἡ χαρὰ εἶναι
γιὰ τὸ χριστιανισμό κ' δέν τὴν χεῖονται οἱ ἄθεοι κ' ἀπι-
στοί, μόνο οἱ πιστοί) - γιὰ νὰ περνᾶμε μὲ θλίψη κ' ἀ-
χῶνα γιὰ ν' ἀποκτήσῃμε τὴ χαρὰ. Αὐτὸ εἶναι μέγα βτό
θέλημα τῆ κυρίας πρὸ ἔχων ὑπήκοος μέχρι θανατικῆ
θανάτος γιὰ νὰ κάνει τὸ θέλημα τῆ Πατρός. Μέγα
ἀπ' τὴ θλίψη ἔρχεται ἡ ἀναδαίνιμη ΧΑΡΑ. Μέγα
ἀπ' τὴ θλίψη ἔρχεται τὸ μῶρο κ' μᾶς μωρῶνει, τὸ φῶς
πρὸ μᾶς φωτίζει κ' μᾶς ὀδηγεῖ βτό βίο αὐτό - κ'
εὐχομαί νὰ μᾶς ὀδηγεῖ μέχρι τὴν τελευταία βτιγ-
μὴ τῆς ζωῆς μας, ὅστε νὰ ἴδομε κ' τὸ πανακη-
ρατο πρόσωπο τῆ κυρίας εἰς τὸν ὕρανο κ' νὰ βυ-
νευφραϊνόμεθα μετὰ πάντων τῶν ἀχίων. Ἀμήν.

* Λόγος ἱερ. Θεοδωρητῶ
δια' χείρος τ. Ἀλυπία 1-5-2016
ἁγ. ὄρος *

θεοτόκε βωβον ήμας
1

Κυριακή τῷ παραλύτῳ

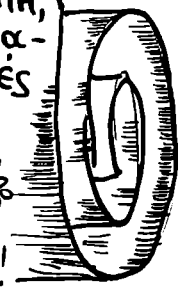
10
2ος Σαδουαίτῳ τῷ παραλύτῳ

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸν Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις πάντοιας καὶ ἀτότοις πράξεσι, δεινῶς παραλελημένῳ.

Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας, ἡ ἐπιλεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε βυσσίδας ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τῷ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐταράσσειτο τὸ ὕδωρ. ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τῷ ὕδατος ὑγίης ἐγένετο ὡς οὐδέποτε κατείχετο νόσῳ. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἑκεί τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῷ, τῶν ἰδῶν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον καὶ χυθὸς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει λέγει αὐτῷ. θέλεις ὑγίης γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν. Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ βαλῆ με εἰς τὴν κολυμβήθραν, ἐν ᾧ δεῖ ἔρχομαι, ἔχω, ἄλλος πρό ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἔχειρε, ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθὺς ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος καὶ ἤρε τὸν κράββατον αὐτῷ καὶ περιπάτει, ἦν δὲ βάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ βάββατον ἔστιν, ὅτι ἔστι βουβὸν ἄρα τὸν κράββατον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς. Ὁ ποιήσας με ὑγίη, ἐκεῖνος μοι εἶπεν ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει. ὁ δὲ Ἰαθεῖς ὅτι ἠδὲ τις ἔστιν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλον ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἰδὲ ὑγίης γέγονας, μήκει ἁμαρτανέ, ἵνα μὴ χειρὸν σοὶ τι γένηται.

Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγίη. (Ἰωανν 5, 1-15)
Ἰδὲ ὁ φιλόσοφος Ζωτῆρ, Ἰδὲ καὶ ὁ ὑπομονετικὸς παραλύτος! Τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ὑπέμεινε καὶ ὅτι εἶπε λόγον βλαβερῆς, ἀλλὰ γενναίως τὴν ἀσθενείαν ἔφερε. τὸτο φαίνεται ὅταν ἐρωτᾷ ὁ Κύριος, θέλεις ὑγίης γενέσθαι; ἐκεῖνος ἀπαντᾷ με ἐπιείκεια, δὲν λέγει τι μ' ἐρωτᾷς καὶ βέλβια θέλω. βλέπετε, ἡ νόσος μεγίστης ὠφελείας προσένοσος. Ἔλεγε ταῦτα ὁ θεῖος ἄνθρωπος, ἀβουλοῦν αὐτὸν πρὸς τὸ μέλλον. Ὁ Ζωτῆρ δὲν δημοβίευσεν τ' ἁμαρτήματα τῷ θεῷ. Ἡ θεραπεία δημοβίως ἐποίησε τὴν θυμωχὴν κατ' ἰδίαν ἔδωκε. Ἀπειλεῖ ὁ θεὸς ἐν ταῦτα διὰ μετάνοια, διὰ νὰ μὴ τιμωρῆται ἐκεῖ. Ὅπως ἀπειλήσῃ τὴν καταστροφήν τῆς Νινεβί, διὰ νὰ μὴ τὴν καταστρέφῃ. Μὲ τὸν φόβον τῆς τιμωρίας ὁδηγεῖ εἰς μετάνοια. Ὅπου χάρις θεοῦ ἐκεῖ ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη. Πηχὴ καὶ ρίζα καὶ μήτηρ πάντων τῶν κακῶν εἶναι ἡ ἁμαρτία, ἡ ὁποία προσενεῖ καὶ τὴν βωματικὴν.

τῇ θεϊκῇ βοῇ ἐπιβταβία, ὡς περ καὶ τὸν παραλύτῳ.

ἀσθένειες. Ὁ Κάιν μετὰ τὴν ἀδελφοκτονίαν ἐνόηθε τό βω-
μα τὸ κ' ἔτρεμε. Ὁ Σωτὴρ δὲν εἶπε ἕπως εἰς τὸν ἄλλον
παραλύτον πῶ κατέβαδαν ἀπ' τῆ βτεύη "ἀφένονται βοὶ αἱ
ἁμαρτίαι", διότι εἰς διάβημα χρόνῳ 38 ἐτῶν ἔδαπανή-
θησαν τὰ ἁμαρτήματα. Δύναται μεχεθος πειραθμοῦ
να ἔλαφρῶσει τὸ φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν, ὅπως ἐπὶ Λαζάρῳ
λέγει ὅτι ἀπέλαβε τὰ κακά αὐτοῦ κ' ἐδῶ χαιρεταί
ἔνω ὁ πλῆθιος κολάζεται. Ὅταν λέγει ὁ Ἡβραῖος: «Παρα-
καλεῖτε τὸν λαὸν μὲ ... ἔδεξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλά τὰ
ἁμαρτήματα» δηλώνει ὅτι οἱ τιμωρίες κ' οἱ κολάσεις ἁ-
μαρτιῶν βυχωρήθη χαρίζον.

Εἰς τὴν παραβολὴν τῆ εὐαγγελιοῦ ἔβπειρε Σιζάνια ὁ
ἐχθρὸς "ἐν τῷ καθεύδειν τῆς ἀνθρώπου". Ὅρας, ἐπειδὴ
ράθυμοι εἶναι οἱ χριστιανοὶ διὰ τῆτο κ' οἱ αἰρέσεις. Μὴ
λέγεις διατί ἐπιτρέπει ὁ θεὸς. Λέγει ὁ ἀποστ. Παῦλος
ὅτι ἔδεν βε βλαῖπτε ἀν εἶδαι πρόθυμος νήφων κ'
ὀρθοδόξως μετανοῶν. Ὅπως τὰ δένδρα οἱ ἀνεμοὶ γίνον-
ται αἰτία νὰ ριζώνον κ' νὰ γίνονται ἰδχυρότερα.

Τὶ διαβόλο πονηρότερον; Προέβαλε τὸν ἰωβ ὁ-
μως ἀνεδείχθη λαμπρότερος. Ὁ ἰωβας ἦτο ράθυμος
κ' ἔχινε προδοτής. Ὁ θεὸς ἀν δέν θέλει ὁ ἀνθρώπος
δέν τὸν ἀναγκάζει. Ἐάν κ' ἡμεῖς νήφωμεν οὐδέ ὁ
διαβόλος δύναται νὰ μᾶς βλαῖπει.

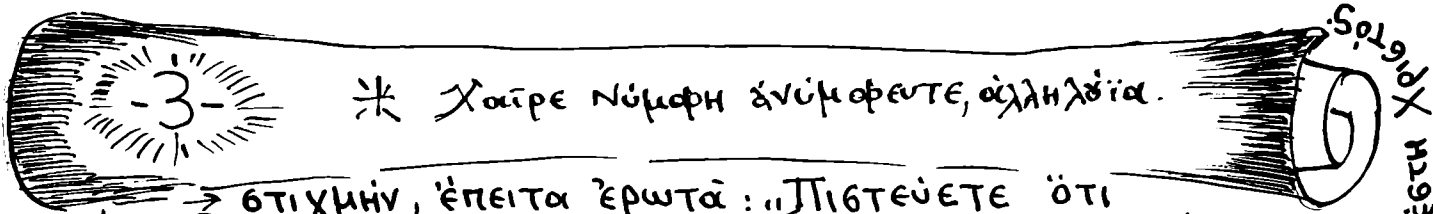
"θέλεις ὑγίης γενέσθαι"; ἔρωτᾷ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
Ὡ! τῆς μακαρίας φροντίδος τῆ ἀληθινῆ ποιμένο! Ὁ
ἰατρός πηγαίνει εἰς τῆς ἀδενείας. Ἡ βηθεσδα με-
τίς πέντε βτοές κ' πηλθὸς ἀρρώδτων, εἶναι βύμβολο
τῆς ἀδενείας τῆ ἰσραϊκῆ λαῶ, ἀδενεῖ κ' εἰς τὰς πέν-
τε αἰδθῆσεις. Δέν εἶχον ὀφθαλμοὺς καθαροὺς, ἔβλεπαν
τὰ δαύματα κ' ἀπιβύσαν, ὅκ εἶχον γευθῆ ὑγίη, ἔ-
τρωχον τὸ μᾶννα ἐν ἐρήμῳ κ' ἐπιθυμῶσαν Αἰγυπτί-
ακῆ τροφῆ δόλων. Οὐκ εἶχον ὀσφρηθῆ, ἀντι τῆς εὐ-
δίας χρι βτῶ ἠγαπήσαν τῆ δουωδία ἐχθρῶ. Οὐκ εἶχον
ἀκοή νὰ πιβεύσαν εἰς τὰ βωτηριώδη λόγια τῆ θεῶ.
Οὐκ εἶχον ἀφην, εἶδωλα ψηλαφῶσαν κ' προβκυνῶσαν
τὸ θεὸν καταφρονῶσαν. Ὁ Κύριος ἔρωτᾷ τὸν πα-
ραλύτον, ὅχι διότι ἀγνοεῖ ὡς θεὸς ἀν μόνο βωματικῆ
ἦτο ἡ ἀρρώδεια, δέν ἦθα ἔλεγε, θέλεις ὑγίης
γενέσθαι, ἀλλὰ ἐπειδὴ λόγω ψυ-
χικῶν πταιβμάτων ὀλιβδημα ἦτο δια-
τῆτο ἔρωτᾷ, ζητᾷ βυκατάθεβη δια-
ναῖ δῶβη ἰαβη. Ἐπὶ βωματικῶν πα-
θῶν (αἰμορροῦθα, τυφλόν) οὐκ ἔρω-
τᾷ. Ἐρωτήθε τῆς τυφλῆς πῶ δέν
εἶχον τελεία γνῶβη περὶ θεοῦ
κ' ἐκραζον, γιῆ Δαυίδ, ἐλέησον ἡ-
μᾶς. Ἐπειδὴ ὡς ἀνθρώπον χρι-
βτὸν ἐφωνάζον ὁ Κύριος βιωτᾷ πρὸς

* Τὶς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν! Δόξα σοι, κύριε, δόξα σοι.

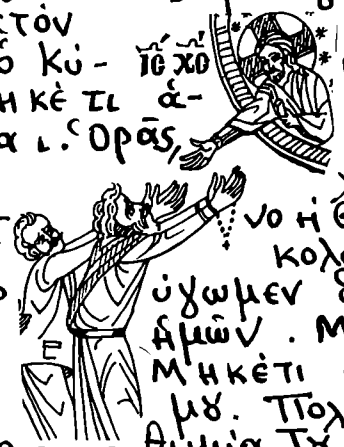
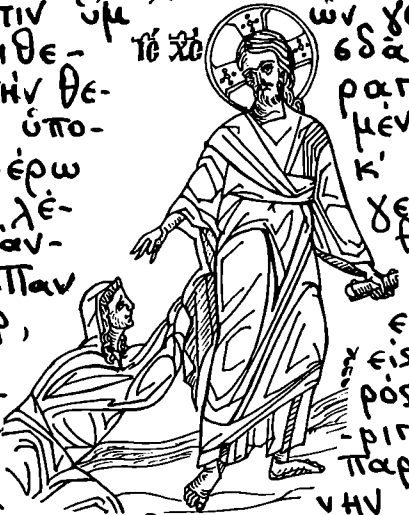
φως κ' φῶτα, Ἰωὴν τε δόξαζω σε, Πατέρ, Λόγε κ' Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος βῶω σοι.

ἀπαρχὴν. τῆς αἰωνίᾳ βιωτῆς ἁλλῆς καθαίρεσιν, ἅλλῆς τὴν καθαίρεσιν, ἅδῶ τὴν καθαίρεσιν, ἅδῶ τὴν καθαίρεσιν, ἅδῶ τὴν καθαίρεσιν.

Τὴν πόθω δὲ Μαριαμ, φλέγει με ὁ ἔρως, καθορᾶν εἰκόνας τὸ κάλλος κ' τὴν δόξαν-

ὅτι χμὴν, ἔπειτα ἔρωτᾷ: «Πιστεύετε ὅτι
 δύναμαι τῆτο ποιῆσαι;». Οἱ τυφλοὶ προκόψαντες
 εἰς τὴν πίστιν ἀπαντῶν: «Ναί, κύριε». Δέν εἶπον:
 «Ναί, γιέ Δαυίδ, ἀλλὰ ναί κύριε». Καί ὁ κύριος λέγει:
 «κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθῆτω ὑμῖν». Ὁ παρα-
 λυτικός τῆς Βηθε-
 ριον: θέλω τὴν θε-
 ομαί, ἔχηρα βα ὑπο-
 38 ἔτη ὑποφέρω
 Χριστός: Μὴ λέ-
 δὲ ἔχω ὁ θεῶν-
 λέγω ἔχειται. Παν
 νεται ὁ ζωτήρ,
 ψῶντας ὕδωρ
 νοδῶντας ἰατ-
 τὸν δὲ κ' πε-
 δὲ. Εὐθύς ὁ
 Ἰωὴν τὴν κη-
 ναί τὸν ἐμποδίζων δια τὴν ἀρχίαν τῶ σαββάτῳ ἠκῶ-
 βαν ἀπ' αὐτόν: «ὁ ποιήσας με ὑγιή, ἐκεῖνος μοι εἶπεν,
 ἄρον τὸν κραββατὸν
 εὐρίσκει αὐτόν ὁ κύ-
 ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀ-
 ρὸν τί βοὶ γένηται. Ὁρᾶς
 ἀμαρτίας τόβα
 Μετα-
 κ' τῆς προβαίρῃ
 νίᾳ χεῖννης φ
 ἐν Τριάδι θεῶ
 βποτικῶ λόγῳ: «
 παραλυτὴ ψυχὴ
 τῶ θεῶ, ἡ μακρο-
 τανονθία. Ὁ ἀναβταῖς Χριστὸς ἐπλήρωσέ τα δῶμπαν-
 τα εὐωδίας, χαίρετε ἀδελφοί, κ' παλιν λέγω Χριστὸς
 ἀνάβτη!

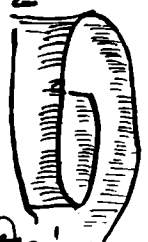
Ἐπιβουλή, ἐκεῖ ἐλευθερία. Ὁρᾶς ἀμαρτίας τόβα. Νῦν πάντα πεπλήρωται

«Ὡς μνήστρα ἔδωκεν ἡμῖν τὰ παρόντα ὁ Θεός.
 Μνήστρά ἐστι τὰ παρόντα. ἀρραβὼν ἐστιν.
 Ἡ προῖξ ὅλη ἐκεῖ μένει.
 Πῶς;
 Ἐγὼ λέγω
 Ἐδῶ γηρῶ, ἐκεῖ οὐ γηρῶ.
 Ὡδε θνήσκω, ἐκεῖ οὐ θνήσκω.
 Ὡδε λυπούμαι, ἐκεῖ οὐ λυπούμαι.
 Ὡδε πενία καὶ νόσος, ἐκεῖ οὐδέν τοιοῦτον.

Ὡδε σκότος καὶ φῶς, ἐκεῖ φῶς μόνον.
 Ὡδε ἐπιβουλή, ἐκεῖ ἐλευθερία.
 Ὡδε νόσος, ἐκεῖ ὑγίεια.
 Ὡδε ζωὴ ἔχουσα τέλος,
 ἐκεῖ ζωὴ οὐκ ἔχουσα τέλος.
 Ὡδε ἀμαρτία, ἐκεῖ δικαιοσύνη.
 ἀμαρτία δέ οὐδαμοῦ.
 Ὡδε φθόνος, ἐκεῖ οὐδέν τοιοῦτον».

(Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 33.147)

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, ἐμφῶντες τὸν Τριαδικὸν Θεόν.

Κυριακή τῆ παραλύτῳ (Ἰωαν. 5, 1-15)

Στὸ βῆμερινὸ εὐαγγέλιό βλέπομε μιά δραματικὴ προσωπικότητα 38 χρόνια παράλυτῃ, νὰ μὴν μπορεῖ νὰ βρεῖ τὴν ὑγεία τῆς, διότι προλάβαινε ἄλλος, ἔπεφτε στὴν κοιλιοθήτρα κ' ἕνας χινόταν καλά. Αὐτὸς δὲν προλάβαινε, ἦταν παράλυτος καὶ λέγοντας „ἄνθρωπον οὐκ ἔχω.“ ἔδηλωσε τὴν τραγικὴ τῆ κατάστασιν, διότι ἦταν κ' παράλυτος κ' ἄθλιος, δὲν εἶχε φίλους - συγγενεῖς, δὲν εἶχε κανέναν. Αὕτη ἡ φωνὴ „ἄνθρωπον οὐκ ἔχω“, εἶναι δραματικὴ, δείχνει τὴ θλίψιν τῆς ψυχῆς τῆ πρὸ τῶν θαβάνισε περιβόότερο ἀπὸ τὸ σωματικὸ πάθος. Γι' αὐτὸ τὸ τίτημα τῆς φιλίας θὰ μιλήσομε βῆμερα, γιὰ τὴν ἀξία τῆς φιλίας. Ὁ ἄνθρωπος πάντοτε θέλει νὰ ἔχει ἕνα φίλο γιὰ τὶς ψυχικὲς τῆ ἀνάγκες κ' πολλάκις γιὰ τὶς σωματικὲς. Ὁ φίλος, τὶς πρὸ πολλὰς φορές εἶναι πρὸ πτωχὸς ἀκόμη κ' ἀπὸ συγγενεῖς, πλησιάζει μὲ τὴν πνευματικὴ συγγένεια ὅπως ὁ πνευματικὸς πατέρας πρὸ ἐξομολογεῖ, μὲ τὸ πνευματικὸ τῆ παιδί, μπορεῖ νὰ ἔχῃν ἀγάπην κ' βεβαβρό μεγαλύτερο ἀπὸ ὅσο ἔχει ὁ σαρκικὸς πατέρας μὲ τὸ παιδί τῆ.

Τὸ πνεῦμα εἶναι ἰσχυρότερο τῆς σαρκὸς!
 Οἱ ἄνθρωποι θέλν κα'ποιον τὴν ὥρα τῆς θλίψεως νὰ πῶν τὸ πόνος τῆς. Πόνος κοινός, πόνος μισός. Δηλαδὴ ἀν τὸ πῶ στὸν ἄλλον, πέφτει στὸ μέσον ὁ πόνος. Τὸ ἴδιο γίνεταί μὲ τὴν χαρὰ, ἀλλὰ ἀντίστροφῶς. Κοινὴ χαρὰ, διπλὴ χαρὰ.!. Θὰ πῶ καὶ στὸ φίλο μὲ πρὸ μ' ἐνθ' ὁσείαθε, πρὸ μ' ὁσθε χαρὰ, χαιρέταί ἑκεῖνος, χαιρομαι διπλῶς κ' ἔχω.

Μεγάλη ἡ ἐπιτόθεσι τῆ φιλίας. „εὖρες φίλον εὖρες θησαυρόν“, λέγει ἡ Γραφή. Μακάριος ὁποῖος βρήκε τέτοιον φίλον. Θέλει προβοχή ἡ φιλία, κινεῖται βε' λεπτεῖς ἰδιοτροπίες. Δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος ἐχωϊδτικῶς νὰ φέρεται πρὸς τὸν φίλον, νὰ ἔχει ἀπαιτήσιν ὅτῃς πηγαίνει ὁ φίλος τῆ νὰ τῆ τὸ λέει .. αὐτὸ ἀπαγορεύεται. Οἱ πολλοὶ συναισθηματισμοὶ στὴ φιλία ἀπαγορεύονται, διότι καταλήγν βε' ἀνόμο τέλος. Νὰ προδέχομε νὰ μὴ προσβάλλομε τὸ φίλο, πρὸ πάντων νὰ φυλάττομε τὰ μυστικὰ τῆ. Εἶπες τὸ μυστικὸ τῆ, τὸν ἔχασες.!. Σὲ ἐμπιστεύεται καὶ, μπορεῖ οὔτε στὸν πνευματικὸ τῆ νὰ μὴν τὸ εἶπε. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὀνόματα φίλων, ὅπως ὁ Δαίμων κ' φρενύας, πρὸ

ἡμέρας. ὑπεραξία Θεοτόκε ἑσῶν

τροκλος κ' Ἀχιλλέας, Δαυΐδ κ' Ἰωνάθαν,
 Γρηγόριος κ' Βαβίλειος. Ὁ Δαίμων ἦταν φιλόσο-
 φος ἐπὶ Σικελία, εἶχε φίλο τὸν φειντία ὁ ὁποῖος
 ἔπεσε ἐπὶ δυσμένεια τῷ ἀρχοντος κ' τὸν κατέδικαθε
 εἰς θάνατο. Παρεκάλεσε τὸν ἀρχοντα κ' τὸν ἀφορμῆθε νά
 παῖει νά χαιρετήθει ὡς γονεῖς τῷ, ἐχχυντῆς ἔχινε ὁ Δά-
 μων.. Τὴν ἡμέρα πρὸ θα' ἐπέβρεφε καθυβτέρηθε κ'
 ὠδηήθησαν τὸν Δαίμωνα ἐπὶν ἐκτέλεση. Τὴν ὥρα πού
 βῆκαθε ὁ δῆμιος τὸ σπαθί' ἔφοδαθε ἰδρωμένος τρέχον-
 τας ὁ φειντίας. Ὁ Δαίμων ἔλεγε πέραθε ἢ προδε-
 θμία ἐχῶ νά θανατωθῶ εἰάν ἐχχυντῆς. Ὅχι, ἐχῶ
 πρέπει νά θανατωθῶ ἔλεγε ὁ φειντίας. Ὁ ἀρχοντας
 τότε ὡς χάριθε τῆ Ἰωη' κ' ὡς παρεκάλεσε νά χι-
 νει τρίτος φίλος μεταξύ τῶς, γιὰ τὸ θαύμαθε τῆ φιλι-
 α τῶς. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἰσχυρά ὡς τὸν θάνατον κ' ὡς
 τὸν θάνατον. Ὁ Ἰωνάθαν ἦταν γιὸς τῷ βασιλέα
 τῷ Ἰβραήλ, τῷ Σαῦλ, εἶχε φίλο τὸν Δαυΐδ ὁ ὁποῖος
 εἶχε μεγάλο ὄνομα, τὸν φοβόνηθε ὁ Σαῦλ κ' ἠθελε
 νά τὸν φονεύθει. Ὁ Ἰωνάθαν δὲν τὸ δεχόταν αὐτό ἐπ'
 οὐδενί λόγῳ, προτιμῶθε νά βασιλεύθει ὁ Δαυΐδ. Ὁ Σα-
 ῦλ εἰς μία ἐπισητήθε τῷ εἶπε: «Γιὰ ἀνόμων κοραβίδων, νό-
 θε σιέ πόρνης, δὲν γνωρίζεις ὅτι ὁ θεὸς Σει ὁ Δαυΐδ ἐβύ δὲν
 πρόκειται νά βασιλεύθει;» - Γιατί πατέρα; ὁ Δαυΐδ μ' ἀ-
 χαπαῖει τόσο πολὺ, ποτέ δὲν θά διεκδικῆθει τὸ θρόνο, ἐχῶ
 εἶμαι ὁ φυσικός διάδοχος, τί εἰς ἔκανε; Ὁ Σαῦλ πῆτα-
 ζε τὸ δόρυ νά τὸν χτυπήθει, ἔφυγε ὁ Ἰωνάθαν κ' εἰδο-
 ποιήθε τὸν Δαυΐδ νά κρυφτεῖ, φῦγε τῷ εἶπε, ὁ πα-
 τέρας μὲ εἰς μισεῖ ἕως θανάτῳ, πρέπει νά φύγεις. Ἐ-
 δωσαν τότε ὄρκο ἀγάπης. Ὅταν φονεύτηκαν ἐπὶν μα-
 χῆ ὁ Σαῦλ κ' ὁ Ἰωνάθαν, ἐβασιλεύθε ὁ Δαυΐδ ὁ ὁποῖος
 τὸν παράλυτο υἱὸ τῷ Ἰωνάθαν τὸν εἶχε νά τρῶει μαζί
 τῷ ἐπὶν βασιλικὴ τράπεζα. Αὐτὲς οἱ φιλίες-ἀγάπες
 εἶναι σπάνιες ἀλλὰ μῶς δίνου νά καταλάβημε τί σημα-
 βία ἔχει ἡ φιλία. Ἐπισητῆς συγκινητικό εἶναι ὅταν ἔ-
 ναις πέραθε ἔχαθε τὸ ἀξίωμα τῷ, τῷ δῆμευθαι τὴν πε-
 ρισβία, πῆγε ἐπὶν Ἀθῆνα κ' ἔχινε φίλος μὲ τὸν ποι-
 ητή-τραγικό Εὐριπίδη. ἔλεγε, δὲν πειράζει πρὸ τα'
 ἔχαθα ὅλα, ἐφ' ὅσον ἔχω φίλο τὸν Εὐριπίδη, ὅλα τὰ
 καλύπτει. Βλέπετε τί κάνει ἡ φιλία; Πρέπει

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν

να' προσέξουμε, να' μη' κολακεύουμε, να' λέμε
 την αλήθεια. Το αρχαίο ρητό λέει: «φίλος
 ο Πλάτων, φιλική η αλήθεια» δηλ. μπορεί να'ναι
 φίλος μὲς ο Πλάτων, ἀν πει κάτι πὲς δὲν εἶναι ὡς τὸ
 φιλική (πιὸ ἀγαπητή) εἶναι ἡ ἀλήθεια ἀπ' τὸν Πλά-
 τωνα. Ν' ἀγαπάμε τὴν ἀλήθεια κ' ὄχι υποκριτικά. Στὴ
 Ρώμη ὅταν ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ πὲς λαγε τὸ δῶλο τῶ, τὸν
 ὁ θριβε, ἔλεγε ἐναντίον τῶ αὐτοκράτορος. Ὁ Καῖσαρ εἶ-
 πε: «δὲν τὸν πὲς λαῖω, αὐτὸς μ' ἀγαπᾷ διότι εἶπε τὰ ε-
 λαττώματά μὲς». Ἡ εἰλικρίνεια πρέπει να'ναι πολὺ πάνω
 ἀπ' τὴν κολακεία. Ὁ Αἰῶνος ἦταν δῶλος, ὁ κύριός τῶ
 τῶ εἶπε αὐτὸ τὸ γλυκό να' τὸ δώσεις στὸν τα'δε νο-
 μίῳ εἶναι ὁ καλύτερος φίλος μὲς. Τὴν ἄλλη μέρα εἶδε
 αὐτὸν, τὸν ρώτησε, ἔλαβε αὐτὸ πὲς δῶστα. — Ὅχι...
 Ρωτᾷ τὸν Αἰῶνα. — Τῶ δῶστα στὸ σκύλο. Στὸ
 σκύλο: — «Μὰ, μόνον αὐτὸν θρῆκα ὅτι εἶναι ὁ καλύτερος
 φίλος ὅς, ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι υποκριτές, τὼς βλέπω ἔδῶ
 πὲς ἔρχονται». Δὲν πρέπει να' ὑπάρχει υποκρισία στὴ
 φιλία. Εἴμαστε εὐτυχισμένοι, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ διότι ὁ-
 πτως λέει ἡ Γραφή, τὸν φίλο πρέπει να' τὸν κάνῃ με μὲ
 προϋπόθεση τὴν ἀγάπη τῶ κυρίου. Δὲν μπορὸν να' γί-
 νῃ φίλοι δύο κακοὶ, ἔχῃ πάθη κ' θοὰ μαλώδῃν. Πο-
 λὴ μάλλον δὲν μπορεῖ να' γίνῃ φίλος κακὸς μὲ καλόν - μὲ
 τὸν κακὸν δὲν κάνει φιλία, πόσω μάλλον μὲ τὸν καλόν.

Γι' αὐτὸ ἡ ΑΡΕΤΗ πρέπει να' συνδέει τὼς φίλους.
 Ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι χριστιανοὶ πρέπει να' ἔχῃμε φίλους τὼς
 ἀγίους, τὸν ἀγγελὸν μας κ' πρὸ πάντων τὸν κύριόν μας.
 ὁ ὁποῖος εἶπε: «Ἐμεῖς φίλοι μὲς ἔστε, ἀν ποιῆτε ὅσα
 ἐντέλλομαι ὑμῖν». Μᾶς καλεσε φίλους! Ὁποῖος ἔ-
 χει τῆτοιο φίλο, εἶν' εὐτυχισμένος κ' ἔδῶ στὴ Ἰωη
 κ' στὴν ἄλλη, τὴν ὁποῖα εὐχομαι ν' ἀξιώσῃ με.

Ἀμήν, χένοιτῶ!

ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ
 ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ

(δμκία ἱερ. Θεοδω-
 ρητῶ δια' καρὸς π. Ἀλκμ.)
 7-5-2016
 Ἀγ. Ὀρθ.

μεγάλην
 τὴν καρδὴν
 εὐχαριστήσῃ
 τὰ δέξῃ
 τὸν ἀνάστατον
 ἡμέστη χροῖός, ἡδὸς

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος (Ἰωαν. 4, 5-42)

«Κύριε, δός μοι, τὸ τοῦ ὕδατος»
 εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι ὁ λόγος ἔχει
 μεγάλη δύναμη. Ὁ λόγος εἶν' αὐτὸς πᾶς διὰ τὸ
 κηρύγματος, οἱ ἀπόστολοι μετεμόρφωσαν τὸν κό-
 σμον. Διὰ τὸ λόγος ἐπέδρασε, διὰ τὸ λόγος γίνον-
 ται κ' τὰ θαύματα, ἀφ' ὧν ὑπάρχει ἡ πίστις ἐπ' αὐτόν πᾶς
 προφέρει τὸν λόγον. εἶναι ἀξίωμα ὅτι «πᾶς λόγος παλαι-
 εἰ λόγος» δηλ. κάθε λόγος ἔχει τὸν ἀντίλογο κ' ἐκεῖ γίνε-
 ται ἡ σύγκρουσις κ' δὲν μπορεῖ νὰ κυριαρχήσῃ. Κυριαρχεῖ ὁ-
 μως ὅταν ἀκολουθεῖ ἡ πράξις. Ἡ ἐμπειρία εἶναι πολὺ πρὸ
 δυνατὴ ἀπ' τὸ λόγον. Μπορεῖ νὰ βᾶς κηρύττω πολὺ ὥρα
 γιὰ τὰ θαύματα τῆς κυρίας, ὅτι πρέπει νὰ χάμε πίστις
 κ' νὰ ἴδῃ ἕνας ἐδῶ ν' ἀπλώσῃ τὸ χέρι τῷ ἑνὶ ἄρρωστο
 κ' νὰ τὸν κάνει ἀμέσως καλά. Ποιὸς ἔχει πρὸς μεγάλη δύνα-
 μη; Αὐτὸ πᾶς βᾶς ἔλεγχῃ ἢ ἡ πράξις; Γιατὸ κ' οἱ συγχωρι-
 ἀνοὶ τῆς Σαμαρείτιδος τῆς εἶπαν: «οὐκέτι διὰ τὴν θὴν
 λαλίαν πιστεύομε, αὐτοὶ ἡμεῖς ἀκηκόαμεν κ' εἶδαμεν ὅτι
 οὗτως ἐβάν ἀληθῶς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ», γιατί εἶδαν τὴν πράξις.

Ὁ λόγος τῆς Σαμαρείτιδος καθηγήθη, βέβαια ἔκα-
 νε καλὸ βτὴν ἀρχή, γιατί τῆς συγκέντρωσε, ὕστερα ἦρθε
 ἡ βεβαιότητα τῆς πράξεως. Οἱ ἀπόστολοι ἀν δὲν εἶχαν
 αὐτὴ τὴ βεβαιότητα, δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ μεταμορφώ-
 σουν τὸν κόσμον. Ὁ κύριος ἐπαθὴ εἶδε ὅτι διὰ τῶν προ-
 φητῶν πᾶς ἔβτελενε, ὁ ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ φύγει
 ἀπ' τὸ σκοτάδι - κ' ἀπὸ τὸ ἕνα σκοτὸς πῆγαινε εἰς ἄλλο-
 χαιτὸ ἔλαβε βάρκα κ' ὅτῃ, ἔχινε ἄνθρωπος κ' ἐκήρυξε,
 βεβαιώνοντας τὸν λόγον διὰ τῶν θαυμάτων. Ἐλεγχον οἱ
 ἀπόστολοι: «ἐπίπτες γενηθέντες ἡμεῖς τῆς ἐκείνου μεγα-
 λειότητος ὅκ ἠκροθήσαμε βεβοφισμένους μύθους», δηλ.
 γίναμε ἐμπρακτοὶ μαθητῆς τῆς κυρίας κ' εἶδαμε τὴν με-
 γαλωσύνη πᾶς εἶχε, κ' τὴν ἀλήθεια κ' τὸν λόγον κ' τὴν δύ-
 ναμὴ κ' δὲν ἀκροθήσαμε μύθους πᾶς κηρύττων οἱ ἄλλοι
 ἀρχηγοὶ τῶν θρησκείων. Γιατί νὰ ὑπάρχει βτὴ βημε-
 ρινὴ ἐποχὴ αὐτὴ ἡ τροφερὴ ἔλλειψις κ' ἀδυνάμεια μετα-
 ξὺ λόγος κ' πράξεως; Βλέπετε ἔχομε γίνεῖ ὄλοι ἡθοποιοὶ
 κ' ὑποκριτῆς κ' χαιτὸ δὲν ἔχει μεταμορφωθεῖ ὁ κό-
 σμος. Ἐμεῖς πᾶς φέρομε τὸ ὄνομα τῆς Χριστιανῆς, βτὸν

ἀγῶνα τῆς Ἰωῆς, ἐπὶν καθημε-
ρινότητα κάνουμε τέτοιες πράξεις κ' τέ-
τοια διαβήματα μετερχόμεθα, πὺ δὲν φαίνεται
ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁδὸς κ' πυρῆνας τῆς ὄλης

Ἰωῆς μας. Ἄν τὸ πίστεύαμε αὐτὸ βάν κοινωνία
κ' βάν ψυχές ἰδιαίτερα, τότε θά εἶχαμε τελείως διαφο-
ρετικὴ ἔρμηνεία γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὴν ἀγάπη, γιὰ
τὸν κόσμο, γιὰ τὴν ψυχή, γιὰ τὸν θρανὸ γιὰ τὸν θεὸ. Αὐτὸ
τὸ παδαίνουμε διότι ἀπ' τὸ βχολεῖο ἀκόμη κ' ἀπ' τὴν οἰκογε-
νεία βγαίνει ἓνα κήρυγμα ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν "τῷ καιρῷ
ἐκεῖνω" ... βάν ἱστορία, δηλ. βάν παρελθόν, ὄχι ὅτι εἶναι τῶ-
ρα πὺ ἐνδιαφέρεται ὁ Χριστὸς, πὺ λυπᾶται ὅταν βλέπει
κάποιος ν' ἀδικεῖ κάποιον, πὺ κλαίει μαζί με τὸ φτωχὸ, τὸ ὀρ-
φανὸ, ὅτι τὰ βήματα τὰ ἀκόχονται κ' "ἐν ἑτέρα μορφῇ" ἐν
μορφῇ δόχου, τῷ πτωχῷ, τῷ ὑπερήτῳ, τῷ ἔρχατῷ πὺ ποναεῖ.

Παροβιάζεται καθημερινῶς κ' δοκιμάζει τὴν πίστη η.

Δὲν ἔχουμε αὐτὴ τὴ δύναμη τῆς πίστεως, ὥστε νὰ μᾶς μετα-
μορφώβει κ' νὰ γίνεῖ αὐτὸ "τὸ ὕδωρ τῷ Ἰωῆν τὸ ἀλλόμενον
εἰς Ἰωῆν αἰώνιον", πὺ ὑπεβχε'θη ὁ κύριος νὰ δώβει βτη ζα-
μαρεῖτιδα .. ἡ ὁποία ἔχινε ἰθαπόβτολος κ' μεγαλομαρτυς διότι
ἔχευθη αὐτὴ τὴ χεύβη, τὴν πράξη. Σᾶς λένε διαβάβτε
"Ἀγία Γραφή κ' Συναξαῖρι" .. ὅμως δὲν τὸ κάνετε.. Ἐάν δὲν με-
βολαβῆβει ἡ πράξη δὲν ἔρχεται ἡ μεταμόρφωβη, ὕβτερα
ἀπ' τὴν ὁποία ἀρχινάβει ἡ χλύκα τῶν λογίων τῷ κυρίῳ κ'
βλέπουμε ὅτι πᾶνω ἀπ' ὅλα τὰ τῷ κόσμῷ τερπνά κ' ὀμορ-
φα κ' μεγᾶλα κ' πλόβια εἶναι ὁ ΛΟΓΟΣ Τῷ ΚΥΡΙῳ, ἡ
αἰώνια ἀλήθεια, εἰς τὴν ὁποία θά καταλήξουμε αἰω-
νίως, διότι ἐδῶ εἴμεθα προβωρινοί.

Αὐτὴ τὴν ἔμπειρία προ' πάντων τῆς πίστεως κ' τῷ λό-
γῳ τῷ θεῷ, τὴν ἔχων ἀνάγκη οἱ προβήλυτοι. Ἐάν εἶχατε
Ἰηβει βτὸ ἔσωτερικό, θά βλέπατε πὺς κινηβάνε οἱ προβη-
λυτοι δηλ. οἱ προτεβτάντες, οἱ καθολικοί, οἱ χιόχκιδες, οἱ
μωαμεβανοί, ὄλοι αὐτοί πὺ θέβαν τὴν Ἀλήθεια, πὺς
κοιτᾶνε νὰ βρῶνε τὴν γνηβιότητα δηλ. αὐτὸς πὺ δὶδα-
βκει νὰ τὰ πίβτεύει κ' τότε ἀρχὶ Ἰωῆ τὰ θάβματα.

Ἐνα τέτοιος, ἓνας ταπεινὸς κατὰ Χριστὸν βαλὸς,
τοῖβος δᾶ ἦταν κ' κήρυττε τὸν λόγον τῷ θεῷ, ὁ ἐπίβκο-
πος Ἰωανννης Μαξιμοβιτς τῆς Σαγκάης. Βλέβετε κ'
ἔτρεχαν οἱ ζένοι ν' ἀκῶβον λόγο θεῷ κ' νὰ ἐξομολογη-

3-
συνεργία Θεού κ' ημάς

θ' εν. Απλ' ος ήταν, πολύ απλός,
αλλ' είχε τη δύναμη, μόνο π' ος λέ-
γε "μη' φοβάσαι θ' ος γίνεις καλά" - γινόσθαι
καλά'. Αυτός μεταφράσθηκε τ' ος Σερραφείμ
Ρόσ, τ' ος πρύτανη τ' ος προβλήτων της Αμερικής
ο οποίος από προτεβταίντης 'έχινε ένθερμος ορθό-
δοξος, 'έγραψε 20 βιβλία π' ος μεταφραβήτη και
ο' ος τις ολώβες κ' π' ος πάντων οτι Ρωββία, εϊ-
χε 'νδαγμα, οδμηό (πνευματικό) τ' ος ταπεινό ο Ιωάν. Μα-
ξίμοβιτς ο' ος οποίος 'έκοιμήθη τ' ος 1966 (τ' ος 1965 τ' ος
γνώριβα κ' 'έχω) κ' τ' ος λείφανό τ' ος εϊναι αδιαφορο,
εϊναι ο' ος εϊν φορατζιόκο Αμερικής οτι μητροπόλη
κ' τρέχει ο' ος κόσμος - γίνονται θαύματα. Η δύναμη τ' ος
εμπειρίας (= μεταινοίας, ορθοδοξία αγίας Τωής) ! ο' ος Φαλ-
μωδός λέει: "κύριε, τ' ος 'έβαν άνθρωπος ο' ος 'έχνώδης αυ-
τώ;" δηλ. τ' ος εϊναι, τ' ος 'άξια 'έχει π' ος γυωρίσεβαί ο' ος μ' ος;
Αυτό γίνεταί ο' ος αγίας. δια τ' ος δημιούργιας - προνοίας
κ' 'ενεργειών τ' ος ο' ος 'άλλος άνθρωπος. Σε ο' ος δέν 'εμ-
φανίσεταί, ο' ος πολλός εμφανίσεταί προσωπικά ο' ος τ' ος ο' ος
αν.. Μαξίμοβιτς, τ' ος αγ. Άκακιο τ' ος κωβοκαλυβήτη κ.λ.π.

Σε μ' ος τ' ος υπολοίπος 'έρχεται με τ' ος χαίρη τ' ος
με τ' ος την αύρα τ' ος Πνεύματος, τ' ος ώρα π' ος διαβάσεμε, τ' ος
ώρα π' ος κλαίμε οτιν προβευχή κ' μ' ος οτιν τ' ος κ' α-
πορε κ' λέει, κύριε τ' ος εϊναι ο' ος άνθρωπος, αυτώ τ' ος μη-
δέν μέγα ο' ος ούμπαν, π' ος τ' ος ο' ος να' ο' ος βρίσει πολ-
λές φορές κ' 'έρχεβαί κ' τ' ος 'επισκέπτεβαί κ' τ' ος με-
ταμορφώνεις. Λέει ένας αγίος: "Ψάχνω να' ο' ος θρω τ' ος
πίδτη π' ος εϊχαν ο' ος παλαιοί κ' δέν θλέπω, η' ο' ος πίδτη μ' ος
εϊναι ο' ος βάν καλαμιά π' ος ο' ος τ' ος φουβάει άνεμος τ' ος παρα-
βέρνει κ' χάνεταί. "Ας παρακαλέσεμε κ' 'εμεις, μασι με
τ' ος τ' ος Σαμαρείτιδα, κάθε πρωί κ' βράδυ ο' ος ποτε κάνομε
προβευχή, να' ο' ος λέμε: "κύριε, δ' ος μοι τ' ος τ' ος τ' ος ο' ος ο' ος
καταλάβω χιατ' ο' ος τ' ος κ' π' ος τ' ος πηγαίνω", τότε να' ο' ος εϊμα-
ο' ος βέβαίοι ο' ος τ' ος τ' ος άγαπήσεμε, διότι εϊναι 'άξι-
ος ν' ο' ος άγαπηθεί, τ' ος τ' ος π' ος πάντοτε κ' εϊς τ' ος ο' ος αιώνας
τ' ος αίωνων. Αμήν.

δμκία
(εφρ. Θεοδωρήτ' ος
δια χείρος τ' ος αγιου.)
- 14-5-2016 -

Χαίρε Νύμφη, αινύμφευτε, αλληλούϊα, υπεραγία θεοτόκε !!

-1-

Κυριακή τῆς Τυφλῶ.

Τῷ Χριστῷ ὁμιλῶντος μέ τῶς Ἰουδαίους κ' λέγοντος ὅτι πρὶν τὸν Ἀβραάμ, ἐγὼ εἶμι, ἐκεῖνοι λίθους κατ' αὐτὸ βάλλον. Ὁ ζῶ-

τῆρ ἀναχωρῶν, εὗρισκε τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν πρὸ δὲν εἶχε ὄφθαλμὸς. Ἐρώτησαν οἱ μαθητὲς ποῖος ἀμάρτησε, ὃ ἴδιος ἢ οἱ γονεῖς τῶ, διὰ νὰ γεννηθῆ τυφλός; Ὁ Κύριος ἀπήντησε, ὅτι διὰ ταῦτα, ἀλλὰ νὰ φανερωθῶν τὰ ἔργα τῶ θεῶ. Τῷ το εἰπὼν πτύει ἐπὶ τῶ ἑδάφους κ' ποιεῖ πηλόν, διὰ νὰ δείξει ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ πλάστης τῶ Ἀδάμ κ' ὅτι με τὴν δύναμη τῶ βόματος αὐτῶ ὁ Λόγος τὰ πάντα ἔδημιῶρχησε. "Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ ὕρανοι ἐβτέρωθήσαν κ' τῷ πνεύματι τῶ βόματος αὐτῶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν." (Ψαλμὸς 32). Ὁ λόγος τῶ Κυρίου: "Ἦπαχε νύψα εἰς τὴν κολυμβήθρα τῶ Σιλωάμ, μυβτικῶς φανερῶνει τὴν βωτηριαν διὰ τῶ βαπτισματος, τὴν ὁποῖαν ὁ Σιλωάμ (= ἔρμνεύεται ἀπεβταλμένος, δηλαδὴ ὁ θεάνθρωπος ἠεβῶς) χαρίζει. Τότε βλέπομε καλῶς κ' τὸ φῶς τῆς χάριτος περιλάμπει ἡμᾶς, ὅταν βαπτισθέντες τὸ ὀρθόδοξο βαπτισμα καθαρῶμε ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.

ὦ! τῶ θαύματος, ὃ τυφλὸς ἔχινε ὕγιης! Τῷ το ἐθορύβησε τῶς Ἰουδαίους. Ἀπίδτων κ' ἀχαρίδτων πατέρων βυνήθως ὅμοιοι παῖδες. Μάννα ἔκ τῶ ὕρανο ἔν τῆ ἐρήμῳ ἔτρωγον κ' ἐκόροδα κ' κρόμμα αἰγυπτιακὰ ἐπιθυμῶσαν. Τὰ θεῖα λόγια εἶναι πηχὴ φῶτος εἰς τῶς Χριστιανῶς κ' ὄνομα φῶτος χαρίζον. Τῶς ἔχοντας ἀχνοια θεῶ κ' ἀπίδτία ἢ Γραφὴ ὀνομάζει βκότος. Ὁ ἀπίδτ. Παῦλος τῶς πιδτῶς πρὸ τῆρῶν τῆς θεῖες ἐντολῆς ὀνομάζει υἱῶς φῶτος κ' ἡμέρας. Δεχομένη ἡ ψυχὴ τὸν φωτεινὸν λόγον τῆς ἀληθείας, γίνεται κ' αὐτὴ φῶς.

Εἶναι ἀνάγκη ὃ βαπτισθεῖς νὰ ἔχει ἔργα φῶτος δηλαδὴ τῶ εὐαγγελίῳ, διὰ νὰ βλέπων οἱ ἄνθρωποι αὐτὰ κ' νὰ δοξάζον τὸν θεόν. Ὁ Δαυὶδ ψάλλει: "Ἐβτω ἡ λαμπρότης Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς", λαμπρότητα λέγει τὸ ἄγιον πνεῦμα τὸ ὄποδο ἐρχόμενον εἰς ἡμᾶς χαρίζει λαμπρότητα ἀγνότητος, λαμπρότητα ταπεινώσεως, λαμπρότητα εὐχῆς, ὑπομονῆς, ἔλεημοσύ-

Κυρίε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιώμενος ὃ χινώσκω, νίκηδων με τὴν πύρωδιν κ' ἐλέγκον με.

φωτοπαύροχε Δέβοτα, καταύγαδον τὴν ψυχὴν με, ἀφθονοπαύροχε.

νης, λαμπρότητα τῆ βασιτεῖα -
 ζεῖν τὸν ὀνειδιζόμενον τῆ "μι-
 κρῶ ποιμνίῃ", κ' φυλάττειν ἑ-
 αὐτὸς ἀμολύντως ἀπὸ κοινωνία
 οἰκόμενι ὄτων, περιφρονητῶν τῆς
 ἱερᾶς παραδόσεως δηλαδὴ λαμ-
 πρότης ὁμολογίας Ὁρθόδοξου πί-
 στῆως. Πρόβεχε, τὸν Ἀδάμ ὁ πα-
 ραδείδος ἔκ ὠφέλησε διὰ τὴν πα-
 ρακοὴν, ὅτε τὸν ἰὼβ ὁ πειρασμός.
 ἔβλαψε κ' ἔλαβε τὸν βτέφανον διὰ
 τὴν ὑπομονή. Ἡ πίστις κ' ἡ ὑπομο-
 νή κ' ἡ ἐλπίς χαριτῶν τῆς ἀγωνιζόμε-
 νῆς. Μὴ λέγωμεν, οἱ αἰρετικοὶ, οἱ ἀ-
 πίστοι ἂν θέλον ἄς ὄσθον, ὁ λέ-
 γων τοιαῦτα δὲν ἔχει Σῆλον εὐθεβεί-
 ας. Δὲν πενθεῖς τὴν ἀπώλεια τῆς
 ὡς ἴδια Σημία. Δὲν εἶδαι
 ἀληθινὸς Χριστιανός. Ὁ
 Παῦλος βοᾷ: "Τίς ἀσθενεῖ
 κ' ἔκ ἀσθενῶ;". Μακαί-
 ροι οἱ λέγοντες ταῦτα. Ὁ Σῆ-
 λος τῆ ἁγία Πνεύματος ναί
 μᾶς διδάξει ναί πάσχωμεν διὰ
 τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κ' ναί
 ἀγωνιζόμεθα τὸν καλὸν ἀχῶ-
 να τῆς ὁμολογίας τῆς ἀληθεί-
 ας.

Μακαίριοι οἱ μιμητῆς τῶν ἁγίων, ὡς ὁ Παῦλος λέγει:
 "Μιμηταὶ μὲ γίνεσθε, καθὼς καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ".

Ὁ τυφλὸς νιψάμενος εἰς τὴν κολυμβήθρα τῆ Σιλωᾶμ
 εἶδε. Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἐρώτησαν πῶς ἀνέβλεψε, ἐκεῖνος τῆς
 εἶπε τό θαῦμα, τὴν ἰατρείαν ἐγνωρίσε, τὸ ἀξίωμα τῆ ἰα-
 τρῆ πᾶ τὸν ἐθεράπευσε δὲν ἔμαθε. Καλὸν τῆς γονεῖς
 τῶ οἱ Ἰουδαῖοι κ' ἐρωτῶν πῶς βλέπει. Ἐκεῖνοι εἶπον: Αὐτὸς
 εἶναι ὁ υἱὸς μας ὁ τυφλός, δὲν γνωρίζομεν ποῖος τὸν ἐθερά-
 πευσε, ἡλικία ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐρωτῶν δεύτερη φο-
 ρὰ τὸν ποτέ τυφλόν, πῶς ἔχινε καλά, αὐτὸς μὲ Σῆλον εὐθε-
 βείας, ὡς ἀναξίως ἀπαντήσεως λέγει: Σᾶς εἶπα κ' ἔκ ἀκῶ-
 βατε, τί πάχιν θέλετε ν' ἀκῶβετε; θέλετε γὰ γίνετε μα-
 θητῆς αὐτοῦ; Ἀπάντησαν: Σὺ εἶδαι μαθητῆς ἐκεῖνον, ἔ-
 μεῖς εἴμεθα μαθητῆς τῆ Μωϋσέως, αὐτὸν δὲν τὸν γνωρίζο-
 με. Ὁ θεραπευθεῖς: "Ἄν δὲν ἦτο ἐκ θεοῦ, αὐτὸς πᾶ μὲ ἔ-
 θεράπευσε, τίποτα δὲν θά μπορούσε ναί πράξει. Ἰδὲ ἀ-
 γίων ὁμολογίας! Οἱ κατήγοροι, ὑβριστῆς κ' ὑποκριτῆς ... ὡς
 νέφος ἀπίστον, πρὸς μίαν βταχόνα πίστῆως τῆ πρώην τυφλῆ.
 Λέγον: "Δὸς δόξαν τῷ θεῷ, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι
 ἁμαρτωλός". Ἀπάντησε: Δὲν γνωρίζω ἂν εἶναι ἁμαρτωλός,
 ἕνα μόνον γνωρίζω, ὅτι ἡμᾶν τυφλὸς κ' τῶρα βλέπω. Τότε
 ἐκεῖνοι τὸν "ἔξέβαλον ἔξω". Μακαίριος ὁ

Τέτρωμαι τῷ πόθῳ ὁδ Μαριαμ, φλέγει με ὁ ἔρως καθορᾶν ὁδ τῆς
 ἱερᾶς εἰκόνας τὸ κάλλος κ' τὴν δόξαν κ' κόρον οὐ λαμβάνω τῆ
 χαλύνειν ὁδ με.

Κυριακή τῶ τυφλῶ (Ιωανν. 9, 1-38)

«Ἡμεῖς Μωϋσέως ἑβμέν μαθηταί»! Τὸ θαῦμα τῶ -1-
βημερινῶ εὐαγγελίου εἶναι ἓνα σπάνιο διὰ τὸν τρόπον τὸν
ὁποῖον ἐκτέλεσε ὁ Κύριος, διότι πάντα κατόπιν αὐτῆς βεως
ἔδινε τῇ χαρῇ τῶ, Ἰησοῦν-παρακαλῶσαν, ἐπληθιάσαν κ' ἐ-
θεράπευε κ' ἐβγάλε δαιμόνια. Αὐτῇ τῇ φορά περνώντας
ἀπ' τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅταν εἶδε τὸν τυφλόν, μόνος τῶ ἐπλη-
θιάσει, χωρὶς νὰ τῶ πεί τίποτα ὁ τυφλός, ἔπτυσε κάτω, ἔκα-
νε λάσπη, τὴν ἀκόμπησε ἐπὶ μάτια τῶ κ' εἶπε, πηχαινε νὰ
πλυθεῖς ἐπὶ πηχὴ τῶ Σιλωάμ, χωρὶς νὰ τῶ πεί ὅτι θὰ γί-
νει καλά ἢ ἔλα πίσω νὰ θε κάνω καλά. Ἀπόλυτη ὑπακοή
ἔκανε ἐὰ νὰχε πληροφορία ὁ τυφλός ὅτι θὰ γίνει κάτι
μεγάλο... κ' πῆγε, ἦταν μακριά -θὰ τὸν συνώδευαν ἄνθρω-
ποι, πλήθηκε κ' ἐπέστρεψε βλέπων. Οἱ πατέρες ἔση-
χόν, ὅτι αὐτὸ τὸ ἔκανε ὁ Κύριος, ἀφ' ἑνός νὰ φρασεῖ ἢ ὑ-
πακοή τῶ, ἀλλὰ νὰ τὸν ἴδον πορευόμενον τόσοι πολλοὶ μέχρι
νὰ πᾶει ἐπὶ πηχὴ, νὰ λένε, «τί ἔπαθε ὁ τυφλός, γιατί πᾶει
ἐκεῖ» κ' νὰ γίνει τὸ θαῦμα ἀκρότῳ παντῶ. Οἱ γραμμα-
τεῖς κ' φαρισαῖοι ὅταν τὸ ἑμαῖσαν, τὸς πείραζε πάρα πο-
λύ, διότι ἔγινε τὸ θαῦμα ζάββατο.

φантаστεῖτε τυφλότητα· ἀντὶ νὰ δώσαν δόξα ἐπὶ
θεοῦ, νὰ πᾶν ὅτι πρόκειται περὶ χνηδῶ πῶ κάνει τέτοι-
α θαῦματα, ἀρχίσαν νὰ καλόν τὸς χονεῖς μέ ἀποτελέσεια
ὁ ἀπλός-ἀχράιματος τυφλός νὰ τὸς πεί κάπως βίρω-
νικά: «μήπως θελετε νὰ γίνετε μαθητῆς τῶ.» αὐτοὶ
εἶπαν μετ' τὴν ὑπερηφάνειά τὸς: «ἡμεῖς τῶ Μωϋσέως ἑ-
βμέν μαθηταί», αὐτὸς εἶναι ἁμαρτωλός δὲν εἶδαμε πόθεν
ἔβτα. «Ὅλα τὰ ζέρανε, εἶχαν πεί ἐπὶ Ἡρώδη, ὅταν
ἔχεννᾶτο, πῶ θὰ χεννηθεῖ, ἀλλὰ ἡ κακία ὅτι θὰ χείδαν
τὴν ἐξουσία δὲν τὸς ἄφηκε νὰ πιετέψον. Αὐτῇ τὴν τυφλό-
τητα οἱ πατέρες τὴν διεκτραυδῶν ἐπὶ ἔργα τὸς.

Τρία κακὰ μεγάλα εἶναι ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὑποφέρει
ὁ ἄνθρωπος ἢ ἄγνοια, ἢ λήθη κ' ἢ ἀκηδία ὅταν πέσει κανεῖς
ἐπὶ πνευματικῇ ἀφασία νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτα.
Ἡ ἄγνοια λοιπόν, ἢ πνευματικῇ ἀφασία κ' τὸ ἄκόσμος τῆς διανοί-
ας ὅπως εἶχαν οἱ γραμματεῖς κ' φαρισαῖοι. Αὐτὸ τὸ ἄκό-
τος, τὸ ἀποκαλεῖ ὁ μέγας Μάξιμος ὁ ὁμολογητῆς, ἀκαθαρσία
τῶ νῶ, δηλ. ὁ νῶς ἄκοτιζέται κ' κάνει τὰ ἀντίθετα γιὰ τὴ

θεοτοκοδρομίας κριματα κ' θυσίαν ἀνέβειως ἀλληλοῖα !!

ἀνάπαυσον κύριε, τὸς κεκοιμημένους ἀδελφούς ἡμῶν εἰς τὴν οὐράνιον Βασιλείαν Ὡς

δωτηρία τῶ. Τό ἴδιο βλέπομε δυστυχῶς νά
συμβαίνει δια μέσθ τῶν αἰῶνων κατ' ἐπανάληψιν ὁ-
πως βτὸς γραμματεῖς κ' φαρισαῖος κ' ὁ ὅλος πῶ δέν
πιστεύον κ' εἰρωνεύονται - κοροΐδεύον βάν ἀνοιχτομά-
τηδες αὐτοί, τὸς χαλῶς τῶ θεῶ, πῶ ἀκῶνε τὸ νόμο
τῶ θεῶ, πῶ πᾶνε βτὴν ἐκκλησία. Ἐβῶ - λένε - πῆχαι-
νε μέ τὸ ζταυρό κ' νομίζεις ὁ ἀχιάβεις, ἑκεῖνοι ἔχον
ἄλλο τρόπο νά νικᾶνε βτὴ Ἰωή. εἶναι φοβερὴ ἡ ὑ-
περηφάνεια, πῶ νομίζει ὅτι αὐτὸς μόνο ἔχει τὴν ἀλήθεια,
ὅπως οἱ γραμματεῖς κ' φαρισαῖοι κ' τὸν ρίχνει βέ κακία
κ' κατάκριθ. Ὅταν ὁ κύριος ἑθεράπτευε τὸν ἐκ γε-
νετῆς τυφλόν, μετὰ ἔμαθε μέ τὸ διάλογο πῶ εἶχαν μέ
Γραμματεῖς κ' φαρισαῖος, τὸν πῆταξαν αὐτοί ἔσω, γιατί τὸς
ἔκανε τὸν διδάσκαλο νά τὸς ὀδηγήβει βτὸ φῶς. Μόλις
τὸ ἔμαθε αὐτὸ ὁ κύριος, τὸν πλησιάζει κ' γίνετα ἐκεῖ ἕνας κατατη-
κακὸς διάλογος: - «Πιστεύεις βτὸν γιὸ τῶ θεῶ;» - «Τίς ἐβτὴν κύ-
ριε, ἵνα πιστεύβω;» ὁ κύριος τῶ εἶπε: «Ἐώρακας αὐτὸν κ' ὁ
λαλῶν μετὰ βῶ, αὐτὸς ἐβτὴν;» ἑκεῖνος ἀμέβως πῆβων προβεκύνῆ-
βε. Ἐπανελήφθῃ αὐτὸ πῶ ἔγινε μέ τὴ ζαμαρείτιδα τὴν
προηγῶμενη κυριακῆ: «Τίς ἐβταν ὁ γιὸς τῶ θεῶ;» - ρω-
τάει ὁ τυφλός. - Ἐχῶ ὁ λαλῶν βοι !!

Σέ κανέναν δέν τὸ εἶπε αὐτὸ ὁ κύριος, μόνο βτὸν
τυφλό κ' τὴν ἀμαρτωλή, τόβο φανερά ἀπεκάλυψε τὴ Μεβι-
ακῆ τῶ ἰδιότητα, διότι ἦτο καθαρή ψυχὴ μέ ταπείνωβη
κ' πραότητα .. πρὸ πᾶντων ὁμολογία πῶ εὐχαριβτηβε τὸν
κύριο. Ἐνας ἀγράμματος ἔκανε ὁμολογία ἔνώπιον γραμ-
ματέων κ' φαρισαῖων κ' τὸς ταπείνωβε. Πολλές φορές
ἀκῶ μερικὸς δικὸς μας τῶ παλαιῶ ἐορτολογιῶ νά ὀμι-
λῶν μέ θεολόγος κ' νά τὸς ταπεινῶνδον κι' ἄς εἶναι
θεολόγοι, διότι ἡ πράξη Ἰωποποιεῖ τὴν ἀλήθεια πῶ ἔχῶ-
με μέβα μας κ' μᾶς κάνει διδάσκαλος. Ἡ πράξη ἔχει με-
γάλη βημαβία. Αὐτὸ τὸ φωτισβμό πῶ πῆρε ὁ τυφλός κινδύ-
νευῶμε νά τὸν χάβῃμε (αὐτὸν πῶ λάβαμε βτὸ βᾶπτισμα)
κ' νά πῆβῃμε βτὸ βκοτάβι, εἰάν δέν ἀνανεῶνῃμε μέ Ἰῆ-
λο αὐτὸ τὸ φωτισβμό βτὴν πράξη.

Οἱ πατέρες μας τὸ 1924 φτωχοὶ ἦταν, ἀγράμματοι οἱ
περιββότεροι, ἀλλὰ πῆχαιναν βέ ἀχρυβνίες, τὸς κοροΐδευαν.
Ἐχῶμε κ' μάρτυρα ἔγκυο πῶ πῆχε νά ὑπεραβπιστεῖ τὸν πα-
πᾶ τὸς, τὴν χτύπηβε ὁ χωροφύλακας κ' πῆβανε. Ὅλα
αὐτὰ εἶναι ἀκριβῶς παράλληλα μέ τὴν ὁμολογία τῶ

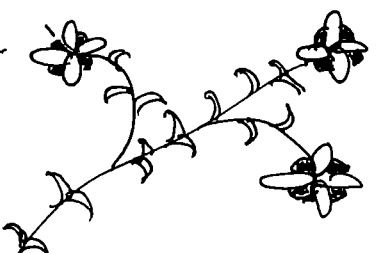
προβκυνῶ κ' μεγαλύνω κ' δοξάζω σέ θεε μὸς, φιλαίνδρωπε δοξάζου!

Χρειτὸς χεῖρτανοῖς χαρῖβεται χαρῖβ. > μῆβου ὀνόματα νῖκα τὸς νοητῶς ἔχθρὸς βου

Κύριε φώτισόν μου τὸ σκοτάδι, ὑπεραγία Θεοτόκε, χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε!

Τυφλῶ. Ἐπειδὴ ἔκανε τὴν ὁμολογία ἀξιώ-
θηκε νὰ μιλήσει μὲ τὸ Μεββία. Νὰ μὴ Ἰητα-
με πρὸ τῆς ὁμολογίας, τὰ τῆς χάριτος, τὴν χαρὰ
πὸ φέρνει ἢ ὁμολογία!! Ὁ ἀγ. Ἀντώνιος μέσα στὴς
πολλὰς πειρασμοὺς πὸ εἶχε, κηράθηκε πάρα πολύ, ὅλη
τὴ νύχτα τὸν πείραζαν οἱ δαίμονες, τὸν βέρνανε νὰ
τὸν θγάλλουν ἔξω, τέλος γὰ νὰ δακρυβε εἶπε: «Ποῦ,
εἶδαι Κύριε;» Τότε ἕνα (οὐράνιο) φῶς βκόρπιβε τῶς
δαίμονες, κ' ὁ κύριος εἶπε: «Ἐδῶ εἶμαι Ἀντώνιε, πε-
ρίμενα νὰ δῶ τὸν ἀγῶνα σου». Ἡ ἐπιβράβευση ἔρχεται με-
τὰ τὴν ὁμολογία. Πρῶτα πρέπει νὰ ἐφαρμόσουμε τὸ θεῖο
νόμο, ὄχι μὲ τὴν πρώτη προευχή πὸ κάνουμε θέλουμε ὅλα
τὰ αἰτήματα νὰ ἐκπληρωθῶν. Ὅλοι μας εἴμαστε βκοτι-
βμένοι, ὁ ἀγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἔλεγε: «Παναχία μου φῶ-
τιδόν μου τὸ βκότος», γιατί ἡ θελε περιβόττερη λάμψη ἀπ'
ἐκείνη πὸ εἶχε. Αὐτὸ παῖει νὰ πει ὅτι δέν ζέρουμε τὸ βυμ-
φέρουν μας, δέν πρέπει νὰ τα βάζουμε μὲ τὸ θεὸ ὅταν δέν
λαμβάνουμε αὐτὸ πὸ Ἰητάμε. Ὁ ἀγ. Χρυσοστόμος πολύ ὠραί-
α λέει: «μὴ φωνάζεις ἔλαβες ἐντολὴν λαβεῖν». Στὴν ὠρα
δηλ. πὸ δέν ἔλαβες, ἔλαβες, διότι ἦταν ἡ ἀπάντησι τῶ θε-
ῶ, δέν βυνέφερε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἐκείνη τὴν ὠρα, γιὰ ἐ-
κείνο τὸ βκοπὸ. Ὁ φωτισμὸς κ' ἡ γνώση τῶ θεῶ ἔχει μεγα-
λη σημαδία βτη Ἰωή μας. Ὁ κύριος ἀποκαλεῖ Αἰώνιον ζω-
ὴν τὴν γνώβιν τῶ θελήματός τῶ. Ὅταν ἔκανε τὴν ἀρχι-
ερατική προευχή εἶπε: «Αὕτη ἔβεν ἡ αἰώνιος Ἰωή
ἵνα γινώσκωσι σε, Πατέρ, τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν κ' ὄν
ἀπέστειλας Ἰηθῶν Χριστόν». Αὕτη εἶναι ἡ αἰώνια Ἰωή
νὰ γνωρίσουμε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν. Ἡ αἰώνια Ἰωή
ἀρχίσει ἀπὸ τώρα μὲ τὴ γνώβη τῶ θεῶ. Για νὰ ῥθει ἡ
γνώβη πρέπει νὰ διαβάσουμε, νὰ μετέχουμε τῶν μωδτηρί-
ων, νὰ ὁμολογήμε αὐτὸ πὸ πιστεύουμε χωρὶς βία κ' ὀ-
τε ἡ χάρις κ' οἱ ἀκταβτες ἐνέρχειες κ' ἡ εἰρήνη τῆς Βα-
βιλείας τῶ θεῶ, ὁ ἀρχίβει ἀπὸ τώρα νὰ βιοῦται κ'
θα κορυφωθεῖ βτην Βαβιλεία τῶ θεῶ. Ἀμήν.

3.

ὁμιλία ἱερομ. Θεοδο-
ρητῶ δια' χειρὸς
Γ. Ἀλυπίου Ἀγιορεί
τῶ 21-5-2016
Χριστὸς βοσκρεσε!

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα ὅσα οὐκ ὑπάρχει μετὰ θάνατον.

Ἐνθὴ ἑορταστικῶν λόγων
εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.

-1-

Τὸ ἅγιον Πάσχα εἶναι ἡ
διαβάσις τῆς ἡμετέρας
φύσεως ἐκ θανάτου
πρὸς Ἰωὴν κ' ἐκ φθο-
ρᾶς πρὸς ἀφθαρσίαν.

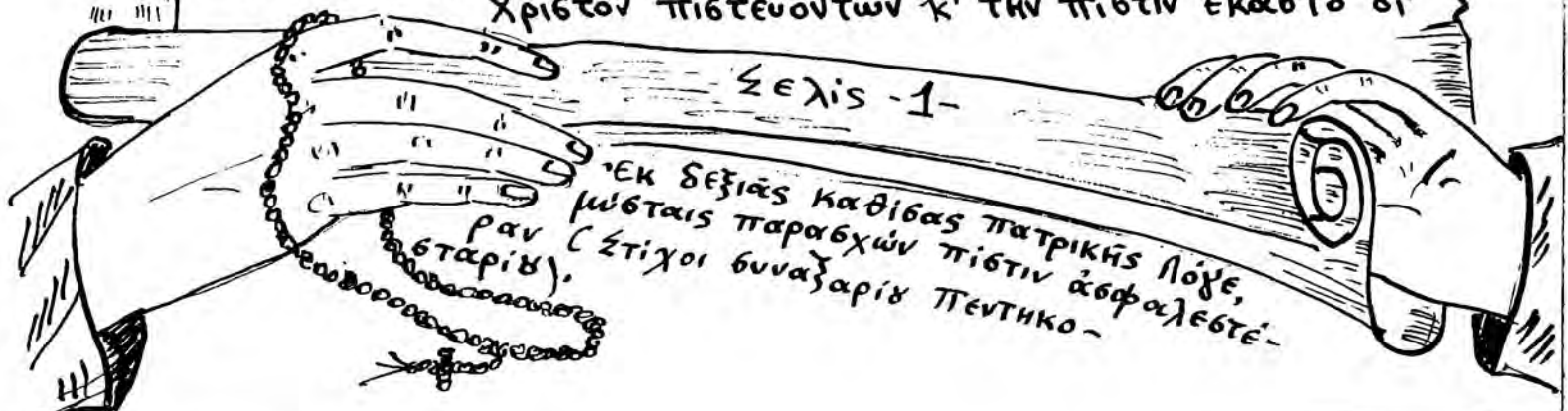
Ἡ ἀνάληψις εἶναι ἡ
διαβάσις ἀπὸ γῆς εἰς τὸν
οὐρανόν. Σήμερον τῶν
μαθητῶν ὁρῶντων ἀνε-
λήφθη ὁ Σωτὴρ εἰς τὸν
οὐρανόν εἰς τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων, εἰς τὰ δεξιά τοῦ
θεοῦ. ὦ! παραδόξον κ'
ξένον θαύματος! Ὁ Ἀ-
δάμ μετὰ τὴν παρακοὴν ἔ-
κλειδε τὸν παράδεισον,
ὁ νέος Ἀδάμ ἀνοίξει τὸν

οὐρανόν. Ἐπὶ Πιλατῷ ὁ Χριστὸς κρινόμενος, ἡμέρον κρι-
τῆς ἐν οὐρανῷ ἐνθρονίζεται. Ὁ ὑπὸ Ἰουδαίων σταυρωμένος, ὑ-
πὸ ἀγγέλων εἰς τὰ δεξιά τοῦ θεοῦ ὑμνῶμενος. Ὁ Δαυὶδ περὶ
τῶν προφήτευσεν: «εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, καθὼς ἐκ
δεξιῶν μου». Ὁ Ἀδάμ μετὰ τὴν παρακοὴν ἀπώλεσε τὸν παράδει-
σον, ὁ Λόγος τοῦ θεοῦ φορεῖ τὴν ἀνθρώπινη φύσιν, γενόμενος
νέος Ἀδάμ κ' ὧσεν τὸν ἄνθρωπον. Ὅπως ἔχομεν ἀναστὰ-
σεις πρὶν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, οὕτως ἔχομεν κ' ἀναλή-
ψεις πρὶν τὴν ἀνάληψιν τοῦ. Τὸν προφήτην Ἰερεμία ἀνελά-
βε πνεῦμα, τὸν Ἀββακὺμ μετέφερε ἄγγελος εἰς τὴν Βαβυ-
λώνα, εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κ' ἔδωκε φαγητόν εἰς τὸν Δα-
νιὴλ. Ὁ Ἠλίας μετὰ πύρινον ἄρμα ἀνελήφθη «ὡς εἰς οὐ-
ρανόν», δὲν ὑπερέβη τὸν περιχεῖον χώρον.

Οἱ ἀναστάντες πρὶν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ πάλιν εἰς
γῆν ἐπέστρεψαν, ἀποθανόντες. Χριστὸς ἀναστάντος θανάτου
οὐκέτι κυριεύει, οὕτως κ' ἀναλήφθεις κ' καθιδαντος ἐκ
δεξιῶν τοῦ θεοῦ, πᾶν ὕψωμα κατώτερον αὐτοῦ ἐστὶ, αὐτὸς
ἐστὶν ὁ ἐπὶ πάντων θεός. Τῆτο εἶναι τὸ ἐμφανές ὄρος
κατὰ τὸν Ἠσαΐαν, ὁ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων τῶν λογικῶν,
οἶκος τοῦ θεοῦ, δηλαδὴ ἡ ἀνθρώπινη φύσιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἀνελήφθη ὁ Χριστὸς! Δόξα σοὶ κύριε, φιλιάν-
θρωπε, μακρόθυμε, πολυέλεε! Ἀνελήφθη, οὐ μεταβαίνων
ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ὁ πανταχῶ παρών, ἐνθρονίσων ἄνω τὴν
ἡμετέραν φύσιν. ὦ! τῆς εὐλογημένης ἀναλήψεως τῶν εἰς
Χριστὸν πιστευόντων κ' τὴν πίστιν ἑκαίβω δι'

Σελίς -1-

ἐκ δεξιᾶς καθιδας πατρικῆς λόγε,
ῥαν (ἑτίχοι βυναζαρίθ πεντηκο-
σταρίθ).

Ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σα, ἀδελφῶν ἡμῶν.

δι' ἔργων φανερωμένην. Πάντες οἱ κληρονόμοι τῆς ζωῆς ταύτης, μιμῶνται κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἐπιχρῆς ζωὴν κ' πολιτείαν τῆς Θεανθρώπου. Ἀρχὴ τῆς μιμήσεως, τὸ ἄχιο βαπτισμα (τύπος τῆς ταφῆς κ' ἀναστάσεως τῆς Κυρίου), με-
βότης ὁ κατ' ἀρετὴν βίος, τέλος δέ, ἡ νίκη κατὰ τῶν πα-
θῶν φιληδονίας - φιλαρχυρίας - κενοδοξίας, ζωὴν αἰ-
ώνιου προξενῶσα. Ἀποδυνάσκον οἱ Χριστιανοί, ἔπειθὲ
κ' ὁ Χριστὸς ἀπέθανε σαρκί, ἀλλὰ θ' ἀναστῆθῃ
εἰς τὴν Β' παρθένια τῆς δοξαζόμενοι κ' ἀφάρτοι.

Ὁ καθένας ἂν θέλει, γίνεται κοινωνὸς κ' τῆς ἀναστάσεως κ' ἀναληψῆς τῆς, κληρονόμος μὲν Θεοῦ, συκληρονόμος δὲ Χριστοῦ!

Μεγάλυνον ψυχὴ μὲ τὸν ἀναληφθέντα Θεάνθρωπον ζωτήρα! Ἄχνη Παρθένε Χαίρε, ὁ γὸς γιὸς ἀνελήφθη, εὐλογῶν τὴς εὐλογῆντας αὐ-
τόν!!

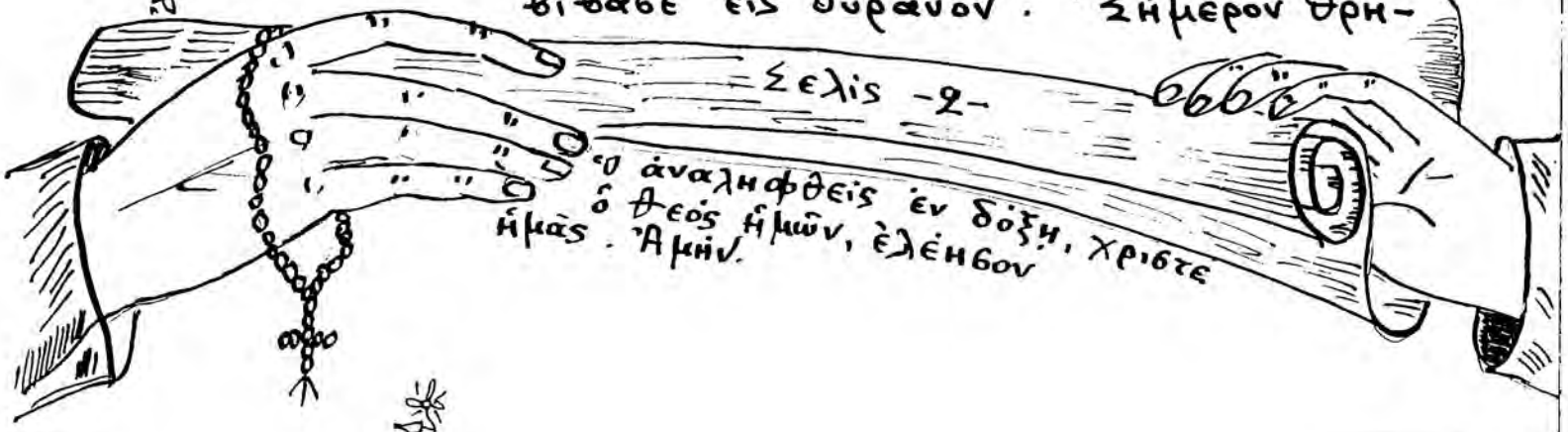
Με τὴν ἐργασία τῶν θείων ἐντολῶν πληρῶται τὸ ψαλλικόν λόγιον: «Ὁ Θεὸς ἐν μέ-
βω αὐτῆς (τῆς ψυχῆς κ' τῆς ἐκκλησίας) κ' οὐ γαλευθῆβεται, χαρίζοντας τὴν εἰρήνην τῆς! Διπλὴ ἡ εἰρήνη, πρὸς τὸν Θεὸν κ' πρὸς ἀνθρώ-
πυς! «Ἡ εἰρήνη τῆς Θεοῦ εἶναι εἰρήνη τῆς ὑχι-
αινήβης πίστεως» (Μ. Ἀθανάσιος Βετπεε 31, 128) πῶ εὐρίβκεται ἐν τῇ ὀρθοδοξία. Εἰρήνη δια τῆς Χριστιανῆς εἶναι «ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ συμφωνία». Τὴν εἰρήνην καταλύει ἡ αἰρέβις, ἡ ὁποία φθειρεῖ «ἐν κακῇ διδαβκαλία» τὴν πίστιν.

Ὅλη ἡ ζωὴ μᾶς γίνεται ἑορτὴ με τὴν ἄχνη, ταπεινὴ κ' ὀρθόδοξη ζωὴ. Ὁ Κύριος, ἡ Θεοτόκος, οἱ ἄχιοι, μᾶς δει-
χνῶν τὸν δρόμον, ἄς ἀκολουθήβωμε τὰ ἴχνη τῆς.

Λέβει ὁ Κύριος: «Ἐβτω ὁ λόγος ὑμῶν ναί ναί, οὐ, οὐ, τὸ δὲ περιβῶν ἐκ τῶ πο-
νηρῶ ἔβτι». Ὁ διπλαβιαβμός βημαί-
νει ὅτι πρέβπει ναὶ συμφωνῶν τὰ ἔρ-
χα μᾶς με τὸ πῆβτεύω μᾶς κ' τὸ-
βε τὸ ναί εἶναι ναί κ' τὸ οὐ' οὐ
διαφορετικᾶ τὸ ναί γίνεται ὄχι
κ' τὸ οὐ, ναί.

Ὅλοι τότε εἰς Β' παρθένια τῆς θ' ἀναστῆθῶν, δὲν θ' ἀναληφθῶν πάντες παρα μόνον ἔββι πρὸ τῆς θανάτῆς, τὴν ἁμαρτίαν ἔβταύ-
ρωβαν δια ΜΕΤΑΝΟΙΑΒ, οὕτοι θ' ἀναληφθῶν ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντηβιν τῆς Κυρίου εἰς ἀέρα. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός, τὰ 99 πρόββατα τῶν ἀχχέλων ἀφήβε εἰς τὰ οὐράνια ὄρη κ' τὸ πηβλανημένον πρόββατον (τὸν πηβόντα ἀνθρώπον) βαβτάβοντας εἰς τῆς ὡμᾶς τῆς φιλανθρωπίας τῆς, ἀνε-
βίβαβε εἰς οὐρανὸν. Σήμερον θρη-

Σελίς -2-

Ὁ ἀναληφθῆεις ἐν δόξῃ, Χριστὲ ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἄλληλῆϊα ! ἄλληλῆϊα, ἄλληλῆϊα, Χριστῶ τῷ ἀναληφθέντι !!

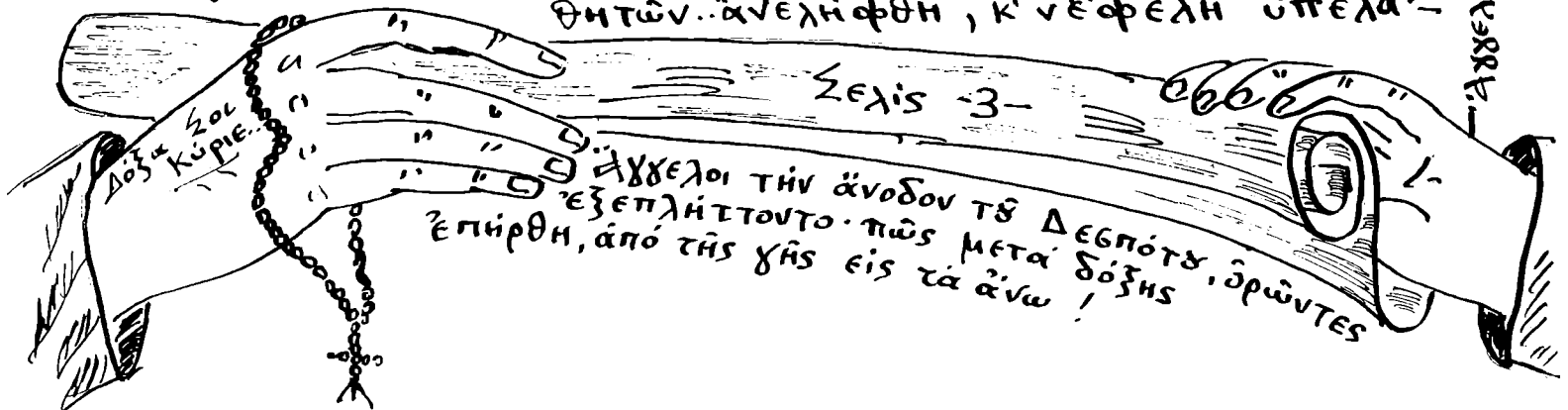
νεὶ ὁ διαβολὸς τὴν βουτριβὴν τῶ, θρηνεῖ βλέπον-
 τας τὸ ἡμέτερον βῶμα ἀνερχόμενον εἰς οὐρανόν.
 «Τὶ ἐβτήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὕτως
 ἔλεύτεται - ἔλεγον οἱ ἄγγελοι εἰς τὰς μαθηταίς» εἰς
 τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Πῶς θάρσει ὁ κύριος; Μὲ τὸ
 ἀνθρώπινο βῶμα τῶ. Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ παρηγοροῦνται
 οἱ ἀπόβωλοι, διότι εἶχον λυπηθῆ με τὴν ἀναλήψιν
 τῶ ζωτήρος. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς παρθερίας τῶν ἀγ-
 γέλων· ἀκόμη δὲ ναί τὸς διδάξων, ὅτι ὁ κύριος εἰς τὸν
 οὐρανὸν ἀνελήφθη (ἀφ' ἧ ἕραβις δὲν ἀρκῶδε ναί ἰδῆ
 ἔως ἐκεῖ τὸν ζωτήρα) ἐνῶ ὁ προφ. Ἡλίας ὡς εἰς οὐρα-
 νόν, ὡς δῶλος κ' ὄχι εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη.

Ἀληθεῖς οἱ ἐλπίδες τῶν χριστιανῶν, ἐν οὐρανῷ
 βυγγενῆ βασιλέα ἔχοντες πρὸ ἐνδόξως θάρσει ὡς κρι-
 τῆς. Ταῦτα μαθῶν ὁ Παῦλος κράζει: «Ἡμῶν τὸ πολίτευ-
 μα ἐν οὐρανοῖς ὑπαίρει...» ὡ ἱερά λόγια! «Τὶ ἐ-
 βτήκατε - λέχων οἱ ἄγγελοι, δηλ. εἰς τὸν κόσμον τὸ θαῦμα
 κηρύζατε, τῆ ἀποδημία τὴν παρθερίαν!

Μνημονεύωμεν τὸν ἀναληφθέντα δεσπότη-
 τιν, διὰ ναί φύχωμεν τῶν πονηρῶν ἐπιθυμιῶν
 ὡς βυμπολίτες τῶν ἀγγέλων! Ὡλοχημέ-
 νοι οἱ καρποφοροῦντες τριακόντα, τὸν ἴσυχον
 βωφροβύνης τῶ τιμῆ χάμ. Μακάριοι οἱ
 καρποφοροῦντες ἑξήκοντα, παρθενεύοντες.
 Τριβμακάριοι οἱ καρποφοροῦντες ἑκατό, μαρ-
 τυροὶ βτέφανον φέροντες.

Ἀναλήψις Χριστῶ! τῶν ἑορτῶν
 τὸ κεφάλαιον, ἡ τελείωσις τῆς βωτηρίας
 ἡμῶν! Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὸν θρό-
 νον τῆς θεότητος! Μετὰ τὴν ἀνάστασιν
 τῶ, ἐφαίνη εἰς μαθηταίς τῶ δίδοντας
 εἰρήνην, ἔξαποβτέλει εἰς τὰ ἔθνη
 ναί διδάξων τὸ εὐαγγέλιον. Ἐξήγαγε
 εἰς τὴν βηθανίαν τὰς μαθηταίς τῶ, εἰς
 τὸ ἐκεῖ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κ' ἀνελήφθη.
 εἰς τὰς πρόποδας τῶ τῶ ὄρος εἶναι
 ἡ κοιχὰς τῶ κλαυθμῶνος. Μυβτικῶς
 δια' τούτων δηλώνεται ὅτι οἱ δίκαιοι θαί
 λαῖβων τὴν αἰώνιαν ἀναπαυθὴ κ' ΧΑΡΑ εἰς
 τὴν βασιλείαν τῶ, οἱ ἁμαρτωλοὶ θαί κλη-
 ρονομήβων τὴν ἀκοιχάδα κλαυθμῶνος,
 τὸν αἰώνιον θρῆνον, τὴν κόλαβη. Ὁ προ-

φήτης Ζαχαρίας προφητεῦει: «ἑτήβονται οἱ πόδες κυ-
 ριδ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν...» Βλεπόντων τῶν μα-
 θητῶν ἀνελήφθη, κ' νεφέλη ὑπέλα-

ἄνεβη ὁ θεὸς ἐν ἀγλαλαχμῶ, κύριος ἐν φωνῇ βασιλικῶς!!

ἄγγελοι ἐκφράζοντες, ἀρατε πύλας ἀρατε, ὁ βασιλεὺς χάρι ἀνῆλθε πρὸς τὴν ἀρχιφύλιτον δόξαν

ἐκ νεκρῶν ἀνέβη, ἀνεληφθῆς ἐν δόξῃ ὅ τὰ σύμπαντα πληρῶν!

ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέβη, ἀνεληφθῆς ἐν δόξῃ ὅ τὰ σύμπαντα πληρῶν!

Βεν Αὐτόν .. Νεφέλη δηλαδή τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Μετὰ ἀπὸ 40 ἡμέρες ἀπὸ τὴν ἀναστάσιν τῆς ἡ' ἀναλήψις, δια' ναί μὴ φανεῖ φαντασία, ἀλλὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς μὲ τὶς ἐμφανίσεις τῆς Κυρίου, πιστεύσαν εἰς τὴν ἀναστάσιν. Τρεῖς γεννήσεις Χριστῶ ἔχομεν, πρῶτη, ἐκ τῆς θεοτόκῃ κατὰ βάρκα. Δευτέρα, ἐν Ἰορδάνῃ δια' τῆς ὕδατος κ' τρίτη τὴν ἐκ νεκρῶν. Κατὰ τὴν πρῶτην μετὰ 40 ἡμέρες ἀνῆλθε εἰς τὸ ναὸς (Ἐορτὴ Ὑπαπαντῆς). εἰς τὴν δευτέρα ἐφέρθη ἐπὶ τῆς πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, νηστεύσας 40 ἡμέρας ἐνίκησε τὸν διαβολὸν κ' ἀρχιδε τὸ κήρυγμα. Μετὰ τὴν ἀναστάσιν ἀνεληφθῆ εἰς τὸ ἐπεραῖον ἱερόν, ἔχοντας τὴν φύβιν ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ καθαράν, καθίσας ἐκ δεξιῶν τῆς Θεοῦ.

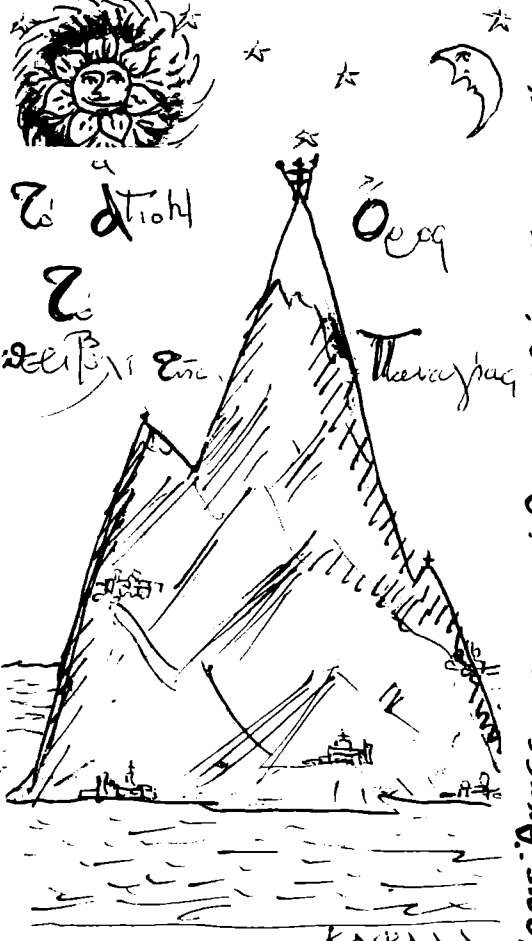
ἤβαν κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς, παρόντες οἱ ἔνδεκα μαθητὲς, ἡ θεοτόκος κ' πολλοὶ ἐκ τῶν 70 μαθητῶν τῆς .. οἱ ἄγγελοι προκυνούσαν, ἐδοξολογῶν, ἔχαιρον βοῶντες κ' τὸ "Ὁραῖος ὁ κύριος ἐν βροτῇ αὐτῷ" δηλ. τὴν ἀνθρώπινη φύβη τῆς Χριστῶ, λέγον κ' εἶναι βροτῇ, ἐνδυμα αὐτῷ!

Δόξα τῇ ἀναλήψει Σα, Δέσποτα! πάντα ἐν βοφία ἐποίησας! Φιλάνθρωπος ὁ Δεσπότης, ραδίμος, ἀχαρίτως ὁ οἰκέτης.

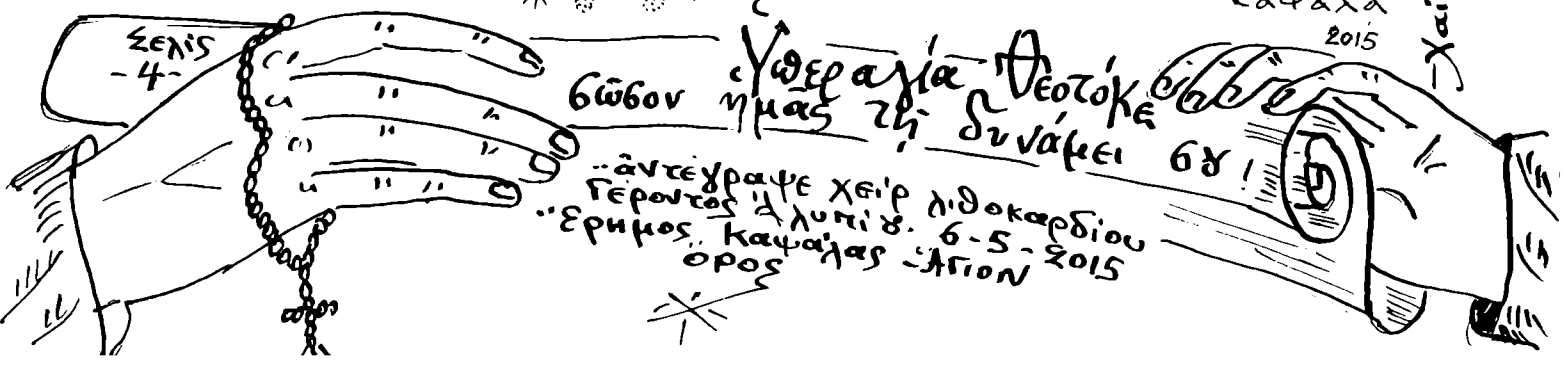
ἀνυψώσωμεν ἀπὸ γῆς παιδῶν φιληδονίας κ' παιθῆς κακίας εἰς οὐρανῶν ἀρετῶν! Οὐρανὸν ἀγάπης, ταπεινώσεως, εὐχῆς, ἰσομοῆς, ἀγνότητος, ἐλεημοσύνης.

οὐρανὸν ὀρθοδοξίας! ὁ Δαυὶδ φαίλλει: "ἀποστρέψον, κύριε τὰς ὀφθαλμοὺς μου τὰ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα" Ματαιότης πάν ἀμαρτωλὸν κ' περὶ τὸν (ἔργον κ' λόγον κ' λογισμὸν). ἔκκλινον - ἀπομάκρυνον - ἑαυτὸν ἀπὸ ματαιότητος κ' ποιήσον λαμπρότητα (= ἀγάπη εἰς Θεὸν κ' πλησίον).

Ἄς παραμένωμε εἰς τὴν φερβαλήν (ἐρμηνεύεται τόπος εἰρήνης κ' εἶναι ἡ μετάνοια ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ) δια' ναί λαίβωμε τὴν ἐς εἰφῶς δύναμιν, τὴν δειαν χάριν ἁγίην, γενόισο. Δόξα σοι κύριε, ὅτι σοὶ ἡ δόξα βύν τῷ Πατρὶ κ' τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν κ' αἰεὶ κ' εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ΑΜΗΝ.

Χαίροις Ἀναββα, μητροπάρθενον κλέος, ἄπαν εὐλαχον βτόμα, ὁ σθένει σε μέλπειν ἀξίως

«**Α**νέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλλαλαγῇ, κύριος ἐν φωνῇ θαύματι». Μεγάλη εορτὴ ἀγαπητοὶ μὲ ἀδελφοὶ σήμερᾶ! Δὲν τὸ καταλαβαίναμε, διότι δὲν ἔχουμε μετοχὴ ἐν τῶν ἀρετῶν. Ὅσο μετέχει κανεὶς, τόσο περιβόητο ἀντιλαμβάνεται τὰ θεῖα. Γιά τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς κ' δια τὴν καθημερινὴ ἐργασία δὲν κατανοῦμε τὴν μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ εορτὴ, τὴν ἀνακεφαλαιώδη ὅλων τῶν εορτῶν, τὴν εὐπρέπεια κ' καλλονὴ ὅλων τῶν Δεσποτικῶν εορτῶν - λέει ὁ ἀγ. Ἐπιφάνιος Κύπρου.

Γιατί; διότι ἐτελειώθη τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας μας! Γιατὸ κατῆλθε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ μᾶς σώσει. Ἡ σωτηρία δὲν θὰ ἐτελειῶτο εἰὰν δὲν ἐπανερχώμεθα κ' πάλι ἐπὶ τὸν οὐρανὸ κ' τὴν κεκλεισμένη πύλη τῆς Ἐδέμ νὰ τὴν περάσωμε ἀνοιχτή. Τὴν ἀνοίξει ἡ ἀνάληψη τοῦ κυρίου ἀνερχομένου μετ' ἀγγέλων. «Τὶς οὗτος ὁ παραχενόμενος» - ἐφώνησαν αἱ οὐράνιοι δυνάμεις κ' ἐκπληρόντο διότι ἔβλεπον τὸν Χριστὸν, ἐκτὸς τὴν θεότητα νάχει κ' τὴν ἀνθρώπινη φύση, κατὰ πρῶτον ὅσον διότι ἡ φύση μας ἦτο περσμένη. Αὐτὸ πὸ χάσαμε ἐπὶ τὴν Ἐδέμ ἀπὸ τὸν Ἄδὰμ κ' τὴν Εὐά, ἐρχεται τώρα ἡ εορτὴ αὐτὴ νὰ δοξολογήσει, διότι τὸ ἐπανακτήσαμε. Ὁ Χριστὸς τὴν ἐπίγειο Ἐδέμ πὸ χάσαμε, μετέθεσε ἐπὶ τὸν οὐρανὸ κ' τὴν ἔκανε βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Δια τῆς ἐκκλησίας καλεῖ τὸν κάθε ἀνθρώπο, νὰ γίνῃ κύριος κ' πάλι, ἀρκεῖ νὰ ἐργαστεῖ τὶς ἐντολές κ' νὰ γίνῃ κάτοικος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Οἱ μαθητὲς δὲν τὸν εἶδαν - πολλές φορές παρεδιάβηκε μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς αὐτῆς τῆς φορᾶ ταράχτηκαν, νόμιζαν ὅτι βλέπου φάντασμα, ἀπὸ τὴν χαρὰ τὸς ἀπίστῶσαν. Τὸς εἶπε ὁ κύριος: «Γιατί θαυμάζετε κ' ἀπίστευτε; δὲν βλέπετε ὅτι ἔχω ὄρα κ' ὄστα;» τὸς εἶδει τὰς χεῖρας κ' πόδας (τὶς πληγές) ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος. Αὐτοὶ συνέχισαν ν' ἀπίστῶσαν, τὸς ᾔτησε νὰ φαίῃ κάτι μπροστὰ τὸς, νὰ δείξει ὅτι δὲν εἶναι φάντασμα (δηλ. ψυχὴ πὸ βγήκε ἀπὸ τὸν ἄδην κ' παρσγιάτεται μετὸ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ). Τὸς ἔδωσαν μέλι κ' ψάρι ψητό, ἔφαγε μπροστὰ τὸς κ' τὸς εἶπε νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἕως ἐνδυσθῆν δύναμιν ἐξ ὕψους δηλ. αὐτὸ πὸ θὰ ἔπαιρναν θεοὶ λίγες ἡμέρες, τὴ δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος κ' νὰ γίνῃν μάρτυρες αὐτῶ κ' τῆς ἀναστάσεως τῆς. Τὸς πῆγε ἐπὶ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν

πὸ εἶναι ἐκεῖ κοντὰ γτὴ Βηθανία κ' ἀπ' ἐκεῖ ἔ-
 κανε τὴν ἀνάληψή Τχ. Γιατὶ γτὸ ὄρος τῶν Ἐλαι-
 ῶν; Λένε οἱ πατέρες, πρῶτον νὰ δειξοῦν ὅτι ὄροι θέ-
 λον νὰ γίνον κατόχοι τῶν ἀρετῶν πρέπει ν' ἀνέλθουν
 ὕψηλά, μακρὰν ἀπ' τὰ χθίνα, ὅπως ἀνέβη ὁ κύριος μέ-
 τὸς μαθηταῖς Τχ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Ἡ Ἐλαία πάν-
 τоте γτὸ χριστιανισμό συμβολίζει τὴν εἰρήνη κ' τὴν συμ-
 φιλιώδη ἀνθρώπου κ' θεοῦ. Ἀπὸ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν
 ἔγινε ἡ ἀνάληψη, διότι ἀπὸ ἐκεῖ φαίνεται ἡ νεκρὰ θά-
 λασσα πὸ συμβολίζει τὰ νεκρὰ ἔργα τῆς ἁμαρτίας κ'
 δεύτερον ὅτι οἱ ἀνεληθόντες γτὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν (πὸ συμ-
 βολίζει τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν) ξεφεύγουν ἀπ' τὰ νεκρὰ ἔρ-
 γα τῆς ἁμαρτίας. Τὴν ὥρα πὸ τὸς εὐλογῶδε γιγα-γι-
 γὰ ἀρχιδε νὰ ἀναλαμβάνεται μέσα θὲ γύννεφο, οἱ μα-
 θητὲς τὰ ἔχαβαν κ' κοιτῶσαν πρὸς τὰ ἄνω. Λέει ἕ-
 νας πατήρ, ἡ ἀνθρωπίνη φύση δέν μπορεί νὰ δεῖ
 πολλὰ χιλιόμετρα, ἴδως νόμιβαν ὅτι ἀνῆλθε ὅπως ὁ
 Ἡλίας, γιὰ τὸ ἔπαρθε διάβηκαν δύο ἄγγελοι κ' τὸς
 εἶπαν: Ἀυτὸς ὁ Χριστὸς πὸ βλέπετε τῶρα, πὸ ἀνῆλ-
 θε γτὸν ὄρανό (ὄχι ὡς εἰς ὄρανό, ὅπως ὁ Ἡλίας) κα-
 τὰ τὸν ἴδιον τρόπον θὰ τὸν δεῖτε νὰ ἐπανέρχεται πα-
 λι γτὴ Β' παρθεσία Τχ.

Ὁ Ἡλίας ὅταν ἀνῆλθε, τὸ ἔστειλε ὁ θεὸς
 πυρφόρο ὄχημα. ἐνῶ ὁ Χριστὸς ἐξ ἰδίας δυνάμεως
 μέσα θὲ γύννεφο δόξης ἀνεληφθῆ. Ὁ Ἡλίας ἔρι-
 ξε τὴ μιλῶν τὸ γτὸν μαθητὴ τὸ Ἐλιθθαῖο, ὁ
 Χριστὸς μας ἀνῆλθε γιὰ νὰ βτείλει τὸ Πανάγιο
 Πνεῦμα, ὅπως τὸ ἔστειλε μετὰ ἀπὸ δέκα ἡμέρες
 κ' ἔχιναν ὄχι ἕνας, ἀλλὰ χιλιάδες κ' μεγαλύτεροι κ'
 καλύτεροι «Ἐλιθθαῖοι», πληθύντες ἀπ' τὴ χάρη τῶ ἁγίου
 Πνεύματος, πὸ δέν εἶχε ἡ Παλαιὰ Διαθήκη.

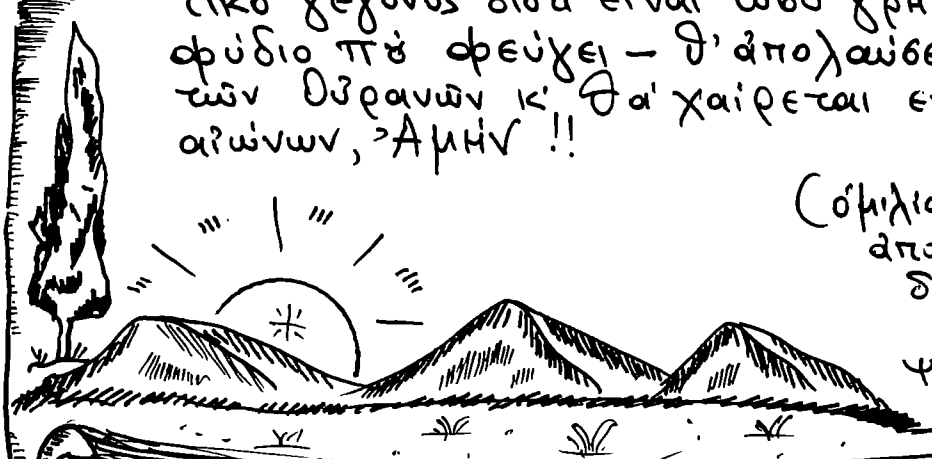
ἔχει κ' προσωπικό νόημα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί
 ἡ ἑορτὴ τῆς ἀναλήψεως πὸ εἶναι θεολογικότητα,
 διότι ἀνῆλθε ἡ περσμένη φύση μας πὸ εἶχε κατέθει
 γτὸν ἄδη ἀπ' τὴς ἁμαρτίας κ' καθιδε γτὰ δεξιά
 τῶ θρόνου τῶ θεοῦ. Μέσα θ' αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινο πρό-
 σθημα - πὸ πῆρε ὁ Χριστὸς ἀπ' τὴν Παναγία - ἐ-
 κεί μέσα κρύπτεται ὅλη ἡ φύση τῶν ἀνθρώ-
 πων. Ἐμεῖς ἔχουμε ἐνέχυρο τῆς σωτηρίας

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλόδια

μας, την ανθρωπινή φύση τῷ Χριστῷ πρὸ πῆ-3-
 χε πάνω ἐπὶ θρόνο τῆς μεγαλωσύνης τῆς ἀγ.
 Τριάδος. Ἐνα ἐνέχυρο κ' ἐλπίδα ζωτηρίας εἶναι
 αὐτῷ, δεύτερο ἐνέχυρο ὅτι μαῖς ἔβριλε τὸ Ἅγιον
 Πνεῦμα κ' εἶπε: «Μεθ' ὧν εἰμι, πάσας τὰς ἡμέ-
 ρας ἕως τῆς συντελείας τῶν αἰώνων». Αὐτὸ κ' μό-
 νο πρέπει νὰ μᾶς θηκῶναι, ὅταν χονατι ἴδωμε ἀπ' τῶς
 πειρασμὸς κ' τὶς θλίψεις. Μα ἴσ' ἡμᾶς θὰ εἶναι,
 μέποις; Μ' αὐτὸς πρὸ ἐργάζονται τὶς ἐντολές
 τῶ. Ἐστὴν ἀποκαλύψῃ λέει: «Τῷ νικῶντι θὰ δώ-
 ω νὰ φάει ἀπ' τῶν ἄρτων τῆς ζωῆς κ' θὰ κα-
 θίσει ἐπὶ θρόνο δίπλα μὲ κ' θὰ συμβασιλεύει». Αὐτὸν πρὸ θὰ νικῆσει, πρὸ θὰ ἐργαζοῦναι τὶς ἀρε-
 τές. Ὅπως ὁ κύριος ἀνῆλθε ἐπὶ ὄρανός, ἀφ' οὗ ἔ-
 ταπεινώθη, ἐσταυρώθη, ἐχτυπήθη, ἐλοχχεύθη, ἔτι
 κ' ἡμεῖς διὰ μέσθ' θλίψεων θὰ περάσωμε κ' θὰ
 φτάσωμε ἐπὶ τὴν Ἀνάληψιν. Ὅσοι ἔχον ἀρετές-χέ-
 νε οἱ πατέρες- «ἀρπαχθῶνται ἐν νεφέλαις», ἐπὶ τὴν
 β' παρῴδια τῶ για νὰ προῦπαντήθω ὅπως οἱ δο-
 ρυφόροι τῶ βασιλέως τῶν προῦπαντῶν ὅταν ἐρχεται
 ἀπὸ πόλεμο. ἔτι οἱ τῆς εὐθεθείας ἐρατοῦ κ' ἐρ-
 χάται τῶν ἐντολῶν θὰ ἀρπαχθῶν ἐν νεφέλαις νὰ
 τὸν συναντήθω ἐν τῷ ὄρανῳ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι θὰ
 τρέμων διότι δέν θὰ ἔχον παρρησία κ' δέν θὰ μπο-
 ρῶν νὰ πλησιάθω. Ὅλοι μᾶς θ' ἀναστῆθῶμε κ'
 θὰ κριθῶμε. Αὐτὴ τὴ μεγάλη χαρὰ νὰ συμβασιλεύ-
 ῶμε με τῷ Χριστῷ εἰς τὸς ὄρανός (θὰ τὴν ἔχο-
 με) ἀρκεῖ γὰ ἐργαζῶμε τὶς ἀρετές. Ὅποιος ἐρ-
 γάζεται τὶς θεῖες ἐντολές, ἔχει μέγα τὴ παρρησία
 κ' ἐλπίζει ὅτι μετὰ τὴ ζωὴ αὐτῆ-πρὸ εἶναι ψεύ-
 τικο γεγονός διότι εἶναι τόσο χρήγορο θὰν τῷ νε-
 φύδιο πρὸ φεύγει - θ' ἀπολαύσει τὴν βασιλεία
 τῶν ὀρανῶν κ' θὰ χαιρεται εἰς τὸς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, Ἀμήν !!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν

(Ὁμιλία ἱερ. Θεοδώρ. τῶ
 ἀποκατηνωφωνηθεῖσα
 δια χείρ. ἀναξ. ἱ.
 Γ. Ἀχυρί. Κα-
 ψάλα Ἁγ. Ὁρ. ὄ.
 25-5-2016)

σύπεραγια θεοτόκε ὄωβου ἡμᾶς

Κυριακή τῶν ἁγ. Πατέρων
(Ἰωαν. 17, 1-13)

-1-

„Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτὸς ἐν τῷ ὀνόματι Σὺ,,
Σήμερα ἐορτάζουμε τὰ παύχρυθα βτόματα τῶ Λό-
γῳ τῶν πατέρων τῆς Α' οἰκόμεν. Συνόδος πῶ ἔχινε
τὸ 325 μ.χ βτή Νίκαια Βιθυνίας - Μ. Ἀσίας. Τὴν βυνε-
κάλεσε ὁ Μ. Κων/νος ὁ πρῶτος χριστιανὸς αὐτοκράτωρ,
κεκλημένος οὐρανόθεν πῶ θα εἰρήνευε τὴν οἰκόμενὴν
ἀπὸ τῆς διωχμῆς τῶν χριστιανῶν. Τὴν βυνεκάλεσε α) δι-
ὄτι ὑπῆρχε ἡ αἵρεση τῶ Ἀρείου πῶ ἔλεγε ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν
εἶναι θεὸς κ' β) νὰ δρίθων τὴν ἡμέρα ἐορτασμῶ τῶ Πα-
θῆα, ὑπῆρχε βύχρυθη κ' ἄλλον καιρὸ ἐορτάζαν βτὴν Μ. Ἀ-
σία κ' ἄλλον βτή Ρώμη. Πολλοὶ ἐκ τῶν πατέρων τῆς Α' Οἰκ.
βυνόδος ἦσαν ὁμολογητῆς. Οἱ αἵρετικοὶ πάντοτε εἶναι κ' κακο-
ποιοὶ, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν τὴν ἀλήθεια, χρησιμοποιοῦν δύναμη (βί-
α). Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν (τῶν πατέρων) ἦσαν μὲ κομῆνες μῦτες,
αὐτὰ, τῶ Παφνύτιου εἶχαν βάλει κάρβουνα βτὰ χέρια κ'
ἦταν παράλυτα. Ὁ Μ. Κων/νος κρατῶντας κ' οφιλῶντας τὰ
χέρια αὐτὰ ἔλεγε: „οφιλῶ τὰ χέρια πῶ ἔχιναν παράλυτα
γιά τὴν οὐγάπη τῶ Χριστῶ μῶ,,. Τῶ ἔορεραν ἕνα κα-
τάλογο μὲ ὀνόματα ἐπιβκόπων - κατηγορίες ἐκτὸς τῆς
αἵρέσεως κ' γιά ἀνηθικότητες. Ὁ Μ. Κων/νος, ἔβκιβε αὐτὸ
τὸ χαρτί λέγοντας: „Ὅταν ἴδῶ ἕναν ἐπιβκόπο ν' ἀμαρ-
τάνει θα τὸν βκεπάσω μὲ τὴ χλαμῶδα μῶ,,. γιά νὰ
μὴ γίνει βκάνδαλο βτόν κόσμῳ. Μεταξὺ τῶν πότερων
ἦσαν ὁ ἁγ. Σπυρίδων, ὁ ἁγ. Νικόλαος, ὁ ἁγ. Παφνύτιος, ἄν-
δρες ἀρετῆς !! κ' ὁ διάκονος ἁγ. Ἀθανάσιος προτοβτα-
τῶν κ' κατακεραυνῶν τὸν Ἀρείον. Οἱ ἅγιοι πατέρες
βυνηθῶν νὰ πολεμῆδὸν τὴν αἵρεση κ' ν' ἀποδείξουν ὅτι
ἡ ἐκκλησία πρέπει νὰ εἶναι ἕνα „πιβτεύω,, γιά νὰ ναι
μία, ἅγια, καθολική κ' ἀποβτόλική. Μία, διότι
μία πῖβτας, ἕν βάπτισμα, μία κεφαλή, ὁ Χριστὸς !!
Ἀποβτόλική, διότι ἐξαπλώθηκε σ' ὅλον τὸν κόσμῳ
διὰ μῆδὸ τῶν ἀποβτόλων. Καθολική (μὴ πηγαίνει ὁ
νῆς βας βτῶς παπικῶς) λέγεται ἡ ὀρθὸδ. ἐκκλησία
διότι βτέλνοντας ὁ Χριστὸς τῶς μαθηταῖς εἶπε: „πορευ-
θέντες κηρύζατε τὸ εὐαγγέλιο πάβη τῆ κτίβει κ'
νὰ διδάσκετε ὅβα ἐνετελαμῆν ὑμῖν,,. ἐπειδὴ ἐκήρυζαν
ὅβλα τὰ ρήματα - διδάβκαβια τῶ Χριστῶ, ἡ ἐκκλησία
περιέχει ὅβλη τὴν ἀλήθεια τῶ Χριστῶ, γιὰ τὸ τὴ λέμε

Καθολική Έκκλησία κ' είναι
όμοια με οποιαδήποτε άλλη εκκλησί-
α στον κόσμο εφ' όσον έχουν την αυτή πίστη.

Εύκολα τώρα λέμε Αγία, καθολική
κλπ. αλλά τι αγώνες, τι αίματα έχυθηκαν, ένδε-
κα εκατομμύρια μαρτυρές στο ξεκίνημα κ' διαμέ-
σο των αιώνων οι αντίπαλοι - εχθροί θυχάν μέσο απ'
την εκκλησία, όπως λέει ο Παύλος, προέξτε, όταν
φύγω θάρσυν λύκοι θαρείς θα βας κατασπαράξουν
λέγοντας αίρετικά. Οι αγώνες έγιναν απ' τας πατέ-
ρες για να μās διαβώθουν την πίστη της μίας - αγίας
ορθόδοξης εκκλησίας. Αυτό δεν ήταν εύκολο διότι οι άν-
θρωποι δεν αφήνουν εύκολα τις συνήθειες. Για όκε-
φτείτε 2.000 χρόνια ειδωλολατρία κ' ν' αφήσεις αυτές
τις θεότητες κ' να λές δεν είναι τίποτα. Η εκκλη-
σία είχε αντίπαλο κ' τας ελληνιστάς - αρχαιοφιλούς π'ο
πίστευαν πριν στο δωδεκάθεο κ' δεν μπορούσαν να ξε-
φύγουν αν κ' είχαν βαπτισθεί χριστιανοί, μέγα τας
μέ το φιλοσοφικό βτοχαθμό ήθελαν να υποτάξουν
την πίστη τ'ο χριστ'ο στην κενή φιλοσοφία τ'ο κό-
σμου τ'οτ'ο. Απ' την άλλη ήταν οι ιουδαίοι π'ο είχαν
γίνει χριστιανοί κ' ήθελαν όλα να τα υποτάξουν στον
Μωσαϊκό νόμο δηλ. η διδαχή τ'ο χριστ'ο δεν δάιχε
άξια αν δεν τηρούες τ'ο Μωσαϊκό νόμο - αυτό θή-
μαινε ταπεινώση της παγκοσμιοτήτος τ'ο χριστιανι-
σμού (ο χριστιανισμός έπρεπε να καλύψει τα πάντα δεν
έπρεπε να μείνει στον ιουδαϊσμό). "Όχι μόνο αυτοί έ-
φεραν δυσκολίες, αλλά κ' η κοσμοκρατρία τ'οτε Ρώ-
μη - είχε υποτάξει όλον τον κόσμο (όπως οι Η.Π.Α
- ανώμενες πολιτείες Αμερικής σήμερα) θέλησε να χρι-
στ'οποιήσει χριστιανική διδασκαλία για δικ'ο της σκο-
π'ο. Η διδαχή της πίστ'ος εκινδύνευε από τ'ο β'ο
έχθρ'ο, μέγα απ' την εκκλησία επίσκοποι - πρεσβύτεροι
κακόδοξοι, προξενόντες τόβο κακό (αντί ποιμένες ή-
ταν λύκοι θαρείς). Οι πατέρες μέ αγώνες κρατ'οσαν
τις παραδόσεις, όπως ο Παύλος λέει: "Θτήκετε κ' κρα-
τείτε τις παραδόσεις. Για τ'ο ονομάτεται εκκλησί-
ων Πατέρων ή της παραδόσεως ή ορθόδ. εκκλησία,
διδει ο χριστ'ος στην προευχή τ'ο - π'ο ακ'οθαμε θή-
μερα στο ένα χ'ογέλιο και είναι τ'ο ωραιότερο τμήμα

τὸς 13-15 κεφαλαία τῷ

κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον - λέει : " ἂν
 δέδωκάς μοι, Πάτερ δέδωκα αὐτοῖς ". Κοι-
 τάζετε πῶς ἀρχίζει ἡ παράδοσις, Πάτερ ὅτι
 μὴ ἔδωκες τὸς τὰ ἔδωκα . Οἱ ἀπόστολοι τὰ πῆ-
 ραν τὰ μετέδωκαν κ' ἐξ αὐτῶν οἱ πατέρες ὁ ἕ-
 νας μετὰ τὸν ἄλλον .. κ' ἐφθάσε (ἡ παράδοσις) μέ-
 χρις ἡμῶν . Ἔρχονται οἱ χιλιαῖται, οἱ προτεσταν-
 τες πὸ εἶναι τρακόβια τὸβα κομμάτια, οἱ πεντηκοστα-
 νοί, οἱ παπικοί .. πρὸ πάντων νεώτεροι αἱρετικοί δέν
 δέχων ν' ἀκούσῃν γιὰ πατέρες ! .. δαιμονίζονται κ' λέ-
 νε, ποῖός τὰ εἶπε αὐταί, μόνο τὸ εὐαγγέλιον ! .. ὅμως
 ἔχων τὴν παράδοσις τὸς κ' κατηγορῶν ἑμῶς ὅτι ἔχου-
 με παράδοσις . Πεῖτε δ' ἕνα ἡλεχωθῆ-χιλιαῖτή πὸ
 ἔχει ἀρχηγὸ τῶν Γερμανοεθραῖο Ρῶβελ, τὸν πιστεύεις;
 Θα' σοῦ περὶ βεβαίως τὸν πιστεύω γαῖν ἀρχηγὸ κ' πα-
 τερα μὴ . - Βλέπεις λοιπὸν κ' ἐδὲ ἔχεις μία παράδοσις
 μόνο 150 ἔτων, μέχρι τὸ ἔτος 1800 πὸ ἦταν ἡ ἑκ-
 κλησία; Βλέπετε τί πλάνη σπάρχει στὸν κόσμον;
 Ὅχι ὅτι τὰ πιστεύουν, ἀλλὰ γιὰ τὸ χρεῖμα πὸ λάμμε
 τὸ χρεῖμα . Οἱ πατέρες ἀγωνίστηκαν μέ ἔργο κ' λόγον
 γιὰ ὅλα αὐταί -οἱ περιβόστεροι πέθαναν γιὰ μαρτυρί-
 α κ' μᾶς παρέδωκαν τὸν πλοῦτον πὸ λέγεται ΟΡΘΟ-
 ΔΟΞΙΑ . Τί εὐθύνη ἔχουμε ! Ζῶμε γιὰ Νέα ἐπο-
 χή, δηλ. βασιλική ἐποχή, παίζεται τὸ τελευταῖο παιχ-
 νίδι τῷ βασιλικῷ, αὐτὸ τὸ κήρυγμα πὸ εἶπε στὸν
 παράδεισον τὸ ἐπαναλαμβάνει γιὰ νὰ κλείσει τὴν
 ἱστορία μὲ τὸ ἴδιο : " εἶδτε θεοί ! " αὐτὸ εἶ-
 ναι τὸ κήρυγμα τῆς Ν. ἐποχῆς, ὁ ἀνδρῶπος εἶ-
 ναι θεός δέν ἔχει ἀνοίχη τὸν θεόν .. ὁ ἕνας νὰ
 προκυνάει τὸν ἄλλον ἴδὲ πὸ μᾶς ἔορτα-
 σε ὁ βασιλικῷς . Μέγα γαῖν νέα ἐποχή παλεύει με
 γαῖν ἔθνος κ' γαῖν ψυχές, ἔάν ἔχουμε ΠΙΣΤΗ πῶς
 θα' τὴν αὐξήσῃμε ἀν δέν διαβάσῃμε; ἔχετε ὅπι-
 τι γὰς καινὴ διαθήκη, ἔχετε κ' τὴν Παλαιά;
 Ἄν ναι τὴν ἔχετε διαβάσει ἢ τὴν ἔχουμε νὰ τὴν
 βλέπῃμε κ' νὰ τὴν λιθανίσῃμε; Ὁὲ χιλιαῖται
 μᾶς κάνουν τὸ δαίκαλον, πὸ εἶναι γεμάτοι πλάνες !
 Ἐμεῖς κοιτᾷμε μόνο τί θα' φάμε, πῶς θα' ἀ-
 ναπαυτῷμε, πῶς θα' ἔχῃμε ὅπιτι, πῶς θα' περ-

νάμε ώραία κ' δέν βλέπυ-
 με δτι φεύγυμε. "Εμεις τ'δω βτώ
 υηβί τως παύρα, βτων παροικία, μās ύπεν-
 θυμίτσει δτι είμαβτε πα'ροικοι δηλ. κα'δε βαι
 λιχο κ' μετα φεύγει. "Ολοι βτι τωή αυτή
 είμαβτε παροικιώτες δα' φεύγυμε... κ' πρέπει να
 εκμεταλλευτώμε τώ χρόνο μας με' όρδη πίβτη κ'
 άγαθά έργα. Οί πατέρες μας με' θυβίες μās έ-
 δωβαν τώ παραδειγμα, δτι παρέχαβαν μās τώ προ-
 βφέρυν. Πρέπει να τως βεβώμε δα περιβόττερο ά-
 πό τως φυβικός χονείς μας χιατί μās έδωβαν τήν
 άληθινή πίστη π' μās χारी τει τήν αιώνια ζωή.

Ναί θυμώμαβτε κ' τως πατέρες π' τώ
 1924 ξεκίνηβαν, εκείνα τ'α φτωχαδάκια - τ'α καλο-
 χερα'κια άπ' τώ Άγιο Όρος κ' είπαν τώ: "Οχι βτων άλ-
 λαχή, δέν δα μās φραγκέψετε" κ' χια να χινώμε πι-
 βτωί βτα λιχα εκείνα τώ 1924 είμαβτε τώρα μακρια άπ' τη
 μεγάλη αίρεση. "Εμειναν πιστωί βτα λιχα, τως κοροΐδευαν, νό-
 μιταν δέν είναι τίποτα, άβτρονομικό θέμα ή άλλαχή ήμερο-
 λογίου, τώρα άγκαλιά τ'ον τών παύτα, τών βλέπυν δτι μās
 διώκει, τών λένε άδελφός τως, άγκαλιά τ'ον τως μονοφυβίτες
 δηλ. πρέπει να κλαύμε. Λυκοι βαρεις είναι ό Ια'κωβος
 άρχιεπ. Αμερικής, ό Σωλιανός Αύστραλίας, ό Βαρδυλομαίος
 κ.λπ. ό πατρ. Αλέξανδρείας λέει τών Μωάμεθ 13ον άπόστο-
 λο. ό χαρκιανα'κης λέει τώ εύαγγέλιο δτι είναι μεγάλο πα-
 ραιμίδι, δτι καταχόμεδα άπ' τών πιθηκο κ' δτι ό Χρι-
 βτός με' κόπο άχίαβε. "Ολες αυτές τ'ες αίρέβεις τ'ες
 τ'έρει τώ ποιμνιο αλλά βάν τήν βτρβδοκαίμηλο π'ό
 κρύβει τώ κεφαλι της βτην άμμο όταν κινδυνεύει.
 Προδέχετε, να' χρηχορηθώμε, να' διαβ'άθωμε, να' προβευχη-
 θώμε δισ'α μ' αυτή τη πίβτη να' βταθώμε με παρρη-
 βία βτώ βήμα τώ χριβτώ κ' να' πώμε: «κύριε
 τών νόμο σ'δ δέν τηρήβαμε, άμαρτάναμε, όμως βέ
 κανέναν άλλον δέν χονατίθωμε τήν πίβτη μας
 δέν τήν αλλάξαμε». Πρεββείαις τών άγιών Πα-
 τέρων κ' πάντων τών άγιών ν' άζιωθώμε της ύ-
 ρανις Βαβίλειαις. Άμήν!!

(όμιλία ιερομ. Θεοδωρη'ω
 Γ. Αλυπ. 29-5-2016)
 Α.Ο.

Πεντηκοστή

Μακάριοι οί μὴ ἰδόντες κ' πιστεύσαντες - εἶπεν ὁ Κύριος. Οὗτοι εἶναι οἱ δι' ἀκοῆς, πληροφορηθέντες κ' διαπίστεως βλέποντες. Νῦν ὁρῶμεν διὰ τῆς ἁγ. Πνεύματος εἰς ποίαν ἀξίαν μᾶς ἀνεβίβαθε ὁ Θεός. Λέγει ὁ Κύριος: «... κύριος ἀπέβταλκέ με κ' τὸ πνεῦμα αὐτῶν» καὶ «ἐξαποβτελεῖς τὸ πνεῦμα ὅτε κ' κτισθῆσονται». Οὐ μόνον ἀποβτελλεται τὸ ἁγιον πνεῦμα, ἀλλὰ κ' ἀποβτελλεται τὸν ἀποβτελλόμενον παρὰ τῶ Πατρὸς. Ἐκ τούτων φαινεται τὸ ὁμοθενές κ' ὁμοτιμον τῶ ἁγ. Πνεύματος μετὰ τὸν Πατέρα κ' τὸν Υἱόν.

Ὅποιος θέλει νὰ κληρονομήβει τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, νὰ γίνεῖ κατὰ χάριν Θεός κ' νὰ εὕρει ζωὴν τὴν αἰώνιον κ' δόξαν ἀρρητον ὡς εἰς ὀρθόδοξως μετανουῶν κ' τηρῶν τὸ εὐαγγέλιον. Πεντήκοντα ἡμέρες μετὰ τὴν ἀνάβταθ τῶ Χριστῶ, οἱ μαθητῆς τῶ ἤβαν εἰς τὰ ἱεροδόλυμα βχολαζόντες μετὰ εὐχῆς κ' ὕμνης πρὸς τὸν Θεόν. Ἐγένετο ἡχος ἐξ οὐρανῶ κατὰ τὴν τρίτην ὥραν (δηλ. ἐνάτην πρῶτῃ) ὡς περ φερομένης πνοῆς βιαίας κ' ἐπλήρωβε τὸν οἶκον ὅπτε ἤβαν καθήμενοι.

Αὐτὸς ὁ ἡχος εἶναι καθὼς εἶπε ἡ προφήτις Ἄννα: «Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανὸς κ' ἐβρόντηβεν, αὐτὸς δώβει ἰβχύν κ.λ.π.» Τῶτος ὁ ἡχος εἰς τὸν προφήτη Ἠλία: «Ἰδὲ φωνὴ αὐρας λεπτῆς κ' ἐν αὐτῇ ὁ Κύριος». ἢ φωνὴ αὐρας ἐδῶ, εἶναι

ὁ ἡχος πνοῆς βιαίας τῆς Πεντηκοβτῆς!! Κατὰ τὴν Πεντηκοβτῆ εἰς τὸ ναὸ ὁ Κύριος ἔκραβε λέγων «εἴ τις διψᾷ ἐρχέβθω πρὸς με κ' πινέτω. Τῶτο ἔλεβε περὶ τῶ πνεύματος πρὸ τῶ λαβὸν ὅβοι πιστεύον εἰς αὐτὸν. Ἄλλὰ κ' μετὰ τὴν ἀνάβταθ ἐνεφύβηβε εἰς μαθητῆς λέγων: «Λάβετε πνεῦμα ἁγιον», ἢ κραυγὴ ἐκεῖνη, τῶτον τὸν ἡχον τῆς Πεντηκοβτῆς ἐδῆλωβε κ' τὸ φύβημα τὴν πνοῆν. Πνοὴ βιαία εἶναι ὡς τὰ πάντα νικῶβα, κατὰβτρέφουβα τῆς παγίδες τῶ ἐχθρῶ. «Ἐπλήρωβε τὸν οἶκον οὗ ἤβαν καθήμενοι» κολυβθῆθραν αὐτὸν πνευματικὴν ἀπεργαζομένη κ' πραγματοποιεῖται ὁ λόγος τῶ: «Ἰωάννης ἐβαπτῖβεν ὑδατι, ὑμεἰς βαπτῖβθῆβεθε πνεύματι ἁγιῶ». Διὰ τῶ ἐξ οὐρανῶ τῶτῶ ἡχῶ, ὄντως νειοὶ βροντῆς ἐχῖναν οἱ ἀποβτολοι. Ἐφαινῆβαν γλῶββες ὡς πῦρ κ' ἐκαθῆβαν εἰς καθε μαθητὴν κ' ἐπλήβθῆβαν ἁγ. πνεύματος κ' ἐλάλῶν «ἐτέραις γλῶββαις».

Τὰ τῶ Χριστῶ θαυματῶρχηθέντα μετὰ τὴν ἀνάβληψὴ τῶ ἐλάβον τέλος, ἀρχῖβει τὸ ἐρχον τῶ ἁγίου πνεύματος κατ' ἰδιαν ὑπόβταβιν ὑπάρχον, διὰ νὰ γίνωβριβῶμε τὸ μεγα κ' προβκυντὸν μυστῆριον τῆς ἁγίας Τριάδος. Τὸ ἁγ. πνεῦμα φῶτιβε τῶς προφήτας, ἐνερχῶβε διὰ τῶν μαθητῶν, δαίμονας ἐκβάλλων κ' νόβδς θεραπεῦον, βῆμερον δεβποτικῶς

Χαῖρε Θεοτόκε, τῆς βωτηρίας ἡμῶν ἡ ἀρχὴ κ' τὸ τέλος

ἡ πηγὴ ἐπιβουβεί τῶν δὲ ψυχῶν τῶν δὲ ψυχῶν

ἑκάθιδε εἰς αὐ-
 τὰς, ὄργανα τῆς δυ-
 νάμεως τῆ ποιήσεως αὐτῶς.
 Διὰ τί εἰς βλήμα γλωβῶν.
 Διὰ νὰ δείξει ὅτι εἶναι θε-
 ὸς ὅπως ὁ Λόγος τῆ θεῶ
 (γλωβῆς πρὸς τὸν λόγον ἔ-
 δὲν θυχευέβτερον) κ' θυ-
 χρόνως νὰ δείξει τὴν χάρι
 τῆς διδασκαλίας (γλωβῆ
 χαριτωμένην ἔχει ἀνάγκη
 ὁ κατὰ Χριστὸν διδάσκαλος).

Διὰ τί πύρινες γλωβῆς;
 Νὰ φανερωθῆ τὸ θυμῶδιον
 τῆ πνεύματος πρὸς τὸν πατέ-
 ρα κ' τὸν υἱόν. Πῦρ κατανα-
 λίσκον, ὁ θεὸς, πῶ ἀφανίζει
 κάθε κακία. Ὅπως τὸ πῦρ
 κ' φωτίζει κ' φλογίζει (καίει)
 οὕτω κ' ἡ διδασκαλία τῆς. Τῆς
 ἔπακθόντας φωτίζει, εἰρνεύ-
 ει, ἀγιάζει, τῆς ἀπειθῶντας
 ἀπίστους, αἰρετικῶς, ἀμαρτω-
 λῶς κατακαίει εἰς τὴν κόλασθ.

Ὅς πῦρ ἦσαν οἱ γλωβῆς κ'
 ὄχι πῦρ διὰ νὰ μὴ νομίζει κά-
 ποιος ὅτι τὸ πῦρ ἐκεῖνο εἶναι
 ἕλικό. Τὸ ὅτι « διεμερίσθησαν
 οἱ γλωβῆς ἐπὶ τῆς μαθηταῖς,
 βημαίνει ὅτι ὁ καθένας λαμ-
 βάνει ὄχι τὴν φύσθ τῆ ἀγίῃ
 πνεύματος, ἀλλὰ ἐνέρχειαν ἀ-
 κτιβτὸν τῆς χάριτος, κατ' ἀ-
 νολοχίαν τῆς πίστεως κ' ψυ-
 χικῆς καθαρότητος. Μεριζόμε-
 νον κατὰ τὰς διαφορῶς ἐνερ-
 χείας, δι' ἐκάστῆς τῶν ἐνερ-
 χειῶν ὄλον εὐρίσκεται κ' ἐνερ-
 χεῖ τὸ ἀγ. πνεῦμα, ἀμερίβτως
 μεριζόμενον κ' ὀλοβχερῶς μετε-
 χόμενον. Κατὰ τὴν πύρο-
 ποιίαν τῆς Βαβέλ, με τὴν δι-
 αίρεθθ- θυχευθθ γλωβῶν, ὁ
 θεὸς διέλυσε τὴν κακὴ θυ-
 νοια, διὰ τῶτο ἐν εἶδει πύ-
 ρινων γλωβῶν κατέρχε-
 ται, διὰ νὰ ἐνώβει τὸν κό-
 θυμον εἰς τὴν ἀληθινὴν
 κ' βωτήριον δ-

μόνοιαν!!
 Ὁ ἀπόστ. Παῦλος
 λέγει: ὁ καρπὸς τῆ
 πνεύματος ἀγάπθ, χάρα,
 κ.λ.π. Πρῶτα μνημονεύει
 τὴν ρίζαν (= ἀγάπθν) κ' ἔ-
 πείτα τὸν καρπὸν. Ὡ ἀγα-
 πθ, πηγθ κ' μήτηρ ὄλων
 τῶν ἀγαθῶν. Ὁ Σωτήρ
 λέγει: « ἐν τῶτω γυνῶν-
 ται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθη-
 ται ἔβτε, ἐάν ἀγάπθν ἔ-
 χετε πρὸς ἀλλήλους, ὅπθ
 ἀγάπθ, ἐκεῖ τὰ παράλογα
 βκιρτήματα τῆς διανοίας
 νεκρῶνται.

Πεντηκοθθὴν ἑορτάζομεν
 .. οὐρανὸς ἔχινε ἡ γῆ ἐπα-
 δῆ ἐξεχύθθ ἡ θεία χάρις!
 Δὲν μετέβαλε τὴν φύσθ,
 ἀλλὰ, διόρθωθε τὴν προαι-
 ρεθθ. Εὐρε τὸν διώκτη Παῦ-
 λον κ' ἐποίησε ἀπόστολον!!
 .. εὐρε ληθθὴν κ' εἶθῆγαγε
 εἰς τὸν παράδεισον. ἐξέ-
 βαλε τὴν κακίαν κ' ἔπανε-
 φερε τὴν ἀρεθθ. Οἱ ἀπό-
 στολοι ἔχιναν βῶλοι, διότι
 τὸν ὄροφον τῆς πίστεως ἔ-
 βάβτασαν, λιμένες διότι
 τὰ κύματα τῆς ἀβεθείας
 κατέπαυσαν, κυβερνήτες
 διότι τῆς πίστεως ἀπὸ γῆ
 εἰς ὄρανόν ὄδηγῶν, ποιμέ-
 νες διότι τὰ λογικά προ-
 βατα (= χριστιανῶς) διέ-
 βωσαν ἀπ' τῆς νοητῆς λύ-
 κῆς. Ὅς ἄλλοι γεωργοὶ τὰς
 ἀκάνθας ἐθήριβαν κ' τὰ
 σπέρματα τῆς εὐβεθείας
 ἐβπείραν. Ὅς ἰατροὶ τὰς
 πληγὰς ἐθεραπέυβαν,
 καθῶς ὁ Παῦλος λέγει: « ἐ-
 γῶ ἐφύτευβα, ἀπολλῶς ἐ-
 πότι βε... ». Ὁ κύριος εἶ-
 πε: « Ἴδθ ἀποβτέλλω ὑμὰς
 ὡς πρόβατα ἐν μέβῳ λύκων
 ἀθθνεῖς οἱ ἀπόστολοι
 δυνατὸς ὁ θεὸς ἀνθρώπου!!

Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα

ἕνον ἀκαθῶμα, ζέσον θεάμα, πῦρ διαίρεθμενον εἰς νο-
 μῶς χαριβμάτων.

Ἐπιτρέ-
πει πειρασμὸς δι-
ὰ ναὶ φανεῖ ἡ δύναμις
τῆς ἑαὶν δὲν ἔδεχετο
ἑχθρικές ἐπιθέσεις θὰ
ἔλεγον κάπποιοι, ἑαὶν ἔπο-
λεμείτο θὰ ἔνικατο..
Οἱ διωγμοὶ - θλίψεις δὲν
νικῶν τὴν ἑκκλησία, αὐτὴ
ὑπὲρ τῶν ἡλίων λάμπει. Πη-
χὴ φωτὸς ἔστιν ὁ πλῆθος
τῆς χάριτος.

« Ἡ ἀνεχθῆ ὁ ἑνας
τὸν ἄλλον !
αὐτὸ εἶναι τὸ
μεγαλεῖο, αὐτὸ
εἶναι ἡ χαρὰ
τῶν ἀγγέλων »
(Γερ. χρυσοστόμος)
- ἔπέτ βες -
+ 2014

ἄγνη κ ταπεινὴ ψυχὴ, Σιτηθὼν αὐτὸν φερμὸς!

« Ἐλάλῃν - οἱ ἀπόστολοι - ἑτέροις γλώσσαις » δηλ. διαλέ-
κτικῶς, ὄργανα ἔχόντων τῶ θείῳ πνεύματος, οὐ τῆς
ἰδίας, ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας μετέχον, καθὼς λέγει ὁ
Δαυὶδ : « Ἡ γλῶσσα μὲ κάλαμος γραμματέως κλη-
τὸ κάλαμος (ἢ βτυλὸς - μοχλίβι) εἶναι ὄργανον τῆ
γραφέως, μετέχει τῆς ἐνεργείας τῆ γραφόντος, ὅχι
τῆς ἰδίας. Γράφει ὅσα θέλει κ δύναται ὁ γρα-
φεὺς. Τὸ μυστήριον τῆς Πεντηκοτῆς προφητεύων
ὁ Ἰεζεκιὴλ ἔλεγε : « Δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν κ και-
νὸν πνεῦμα κ τὸ πνεῦμα μὲ δώσω ὑμῖν ». Ὁ προφη-
τῆς Ἰωὴλ : « ἔκχεω ἀπὸ τῆ πνεύματος μὲ ἐπὶ πάσαν
βάρκα ... Μία εἶναι ἡ εὐδοκία κ ἡ ἐπαγγελία τῆ Πα-
τρός κ τῆ Ἰῆ, δια τῆτο ἔλεγε : « Ὁ πῖν ἐκ τῆ ὕδατος
... θὰ γίνετ πηχὴ ὕδατος ἀλλομένῃ (σπιδῶντος, ἀνα-
θλῶντος) εἰς Ἰωὴν αἰώνιον .. καὶ .. ὁ πίβτεῦν εἰς
ἔμε ρεῦσθι ποταμοί ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτῆ ». Ταῦτα ἐρ-
μνεῦν ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης γράφει ὅτι ἔλεγε ὁ
Χριστὸς δια τὸ ἄγ. πνεῦμα πᾶ λαμβάνον οἱ πίβτεῦν-
τες εἰς αὐτὸν. Τὴν Πεντηκοτῆ κατῆλθε τὸ ἄγ. πνεῦ-
μα εἰς τῆς μαθηταῖς, ἀναδείξαν αὐτῆς παγκοσμίως φω-
θῆρας αἰώνιῃ Ἰωὴς. Εἶπεν ὁ ζωτῆρ : « Ὁ παράκλη-
τος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμπει ὁ Πατῆρ ἐν τῶ ὀ-
νόματι μὲ, ἐκεῖνος διδάξει πάντα .. κ' πάλιν : « Ὁ
τῶν ἔλθει ὁ Παράκλητος, ὃν ἔχω πέμπω ὑμῖν παρὰ τῆ
Πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον παρὰ τῆ Πα-
τρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμῆ κ ὁδη-
γήσει ὑμᾶς εἰς πάσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὅπως ἀνάθει
ἀπὸ μίαν λαμπάδα ἄλλη
κ' ἀπὸ αὐτὴν ἄλλες, οὐ-
τῶ δια τῆς χειροτονίας
τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τῆς
διαδόχως αὐτῶν κ οἱ πο-
τῆτων εἰς ἄλλως ἢ τῆ
πνεύματος χάρις φωτι-
ζει πάντα τῆς ὑπακῶ-
ντας εἰς τῆς πνευματι-
κῆς ποιμένας κ διδασκά-
λως. #

ἡμῶν ἑλπίς ἡμῶν

Παράκλητε, φῶς, Βαβελεία,
πᾶ μᾶς θεώνεις, ἄθλος
ἀρετῆς, ἀρραβῶν
τῶν μελλόντων
ἄχαθῶν...!!!,
-3-

Παράκλητε, φῶς, Βαβελεία,
πᾶ μᾶς θεώνεις, ἄθλος
ἀρετῆς, ἀρραβῶν
τῶν μελλόντων
ἄχαθῶν...!!!,
-3-

Ταύτην τὴν
 χάριν κ' δωρεάν κ' τὸν
 φωτισμὸν τῆς θείας πνεύ-
 ματος δια τῆς εὐαγγελισ-
 ῆς ἐρχεται φέρων εἰς τὸ ποι-
 μνιό τῶν ἁρχιερέων. Ὅσοι
 ἀπομακρύνονται ἀπ' αὐτὸν
 (ἐκτὸς ἂν κηρύττει αἵρεσι-
 καὶ ἢ κοινῶν με αὐτῶν
 πῶς ἀπογορεύων οἱ ἱεροὶ κα-
 νόνοι) διαβπῶν τὴν θείαν δι-
 αδοχὴν τὴν χάριν ἀπὸ θεοῦ
 κ' χωρίζων ἑαυτῶν τῶν θεῶν,
 παραδίδονται εἰς συμφορὰς
 κ' θλίψεις. Δια τῶν ἀγίων
 ἀποστόλων, κ' δι' αὐτῶν εἰς τὴν
 κατὰ γενεὰς διαδόχων κ' ποι-
 μένας ἔφθασε μέχρι ἡμῶν
 τὸ κήρυγμα τῆς ἀληθείας.
 Ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἀνέδειξε μετόχων
 κ' πατέρας κ' ὑπηρέτας φω-
 τῶν κ' αἰωνίῳ ζωῆς, τέκνα
 φῶτος ἐργαζομένους τῆς ἀ-
 ξίως, διὰ νὰ μένει μεθ' ἡ-
 μῶν ἕως τῆς συντελείας.
 Λέγει ὁ Παῦλος: « Σπειρέ-
 ται δηλ. θάπτεται εἰς τὴν
 γῆ μετὰ τὸν θάνατον τὸ
 βῶμα (τὸ φυβικὸν κ' κτι-
 στὸν) κ' ἐχειρεται δηλα-
 δὴ ἀναστῆ βῶμα πνεύμα-
 τικόν (ὡς ὑπὸ ἁγ. πνεύμα-
 τος διοικῶμενον, ἀθανασία
 κ' δόξα κ' ἀφθαρτία ἐνδε-
 δυμένον). Οἱ ἀμετακίνη-
 τοι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πί-
 στην κ' περιδεύοντες ἐν
 ἔρχῳ κυρίου πάντοτε, τὴν
 εἰκόνα τῆς ἐπιφανείας φο-
 ρῶντες (δηλ. Χριστὸν ἐνδε-
 δυμένοι). «Ὁ ἀπειθῶν τῷ γίῳ
 οὐκ ὀφείλει ζῆν, ἀλλ' ἢ ὀρ-
 γῆ τῆς θεῶν μένει ἐπ' αὐ-
 τόν». φοβερόν ἀδελφοί
 τὸ ἔμπεδῆν εἰς χεῖρας
 θεῶν ζῶντος. Φύγωμεν
 τὴν ὀργὴν δια μετανοι-
 ας, ἀγαπῶντες θεὸν κ'
 τὸν πλησίον.

Ἐπιτρέψω-
 μεν, ὡς ὁ ἄβωτος υἱ-
 ὸς, πρὸς αὐτὸν ἐν ἀλη-
 θεία, ἵνα κ' οὗτος ἔ-
 πιτρέψει πρὸς ἡμᾶς κ'
 καθαρῆσαι ἀπὸ πάσης
 ἁμαρτίας κ' ἀξίως ποι-
 ῆ βελ τῆς αὐτῆς χάριτος.
 Ἐορτάζωμεν, μακρὰν
 τῆς κοινῶνίας τῶν κακο-
 δόξων κ' τῶν κοινῶντων
 αὐτοῖς. Ἐορτάζομεν πνεύ-
 ματος ἐπιδημίαν κ' ἐλπίδος
 συμπλήρωσιν! Τὸ Χριστὸν τὰ
 τῆς βωματικῆς ἐπιδημίας τέ-
 λος ἔλαβον. Ποῖα; Ἡ ἐκ Παρ-
 θένος γεννηθῆς, διδασκαλία,
 θαύματα, σταύρωσις, ἀνάστα-
 σις, ἀνάληψις. Τὰ τῆς ἁγί-
 οῦ πνεύματος ἀρχὴν λαμβά-
 νων. Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἦν αἰεὶ κ' ἔβλε κ' ἔβλε, ἀ-
 εἰ με τὸν Πατέρα κ' τὸν υἱ-
 ὸν συναριθμῶμενον, ἀγιάζον
 οὐχ ἀγιαζόμενον, ζῶν κ' ζω-
 οποιόν, φῶς κ' φῶτος χορη-
 γός, πηγὴ ἀγαθότητος, πνεῦ-
 μα υἱοθεσίας, ἀληθείας, σο-
 φίας, συνέθεως, γνώθεως, εὐ-
 βεθείας, βελῆς, ἰσχύος, φῶ-
 βῆ θεῶν, δι' οὗ Πατὴρ γνω-
 ρίζεται κ' υἱὸς δοξάζεται,
 μία λατρεία, μία δύναμις,
 τελειότης, ἀγιασμός!
 « Ἐπτα φορές τὸ ἔπτα γεν-
 νᾶ (7x7=49) κ' προδέον-
 τες 1 ποιεῖ πενήκοντα. Τὸ
 ἔν, μάλλον μίαν κ' πρώτην
 ἐκ τῶ μέλλοντος αἰῶνος λαμ-
 βάνομεν » (ἀγ. Γρηγ. θεολό-
 γος) .. Μὴ ἁμαρτάνεις
 διὰ νὰ ἐορτάζεις!!
 « Ἐβδομος ὁ ἐνώχ ἀπὸ Ἀ-
 δάμ, εὐηρέθηθε κ' με-
 τετέθη. Εἰκοστὸς πρῶ-
 τος ὁ Ἀβραάμ ἀπὸ Ἀ-
 δάμ. 77ος ἀπὸ Ἀδάμ-κα-
 τὰ τὴν γενεαλογίαν τῆς Λθ-
 κᾶ - ὁ θεάνθρωπος Ἰη-
 σὺς!

Βασιλεῦ οὐ-
ραίνιε, Παρακλήτε ἄγαθέ
νερχέ τῶ κόσμῳ, ἀκτιβο-
θύμπλαστάρχου θρόνε, βῶ-
βον ἡμᾶς! Τὸ βῶτον ἡ-
μᾶς, ἡ Ἰωποιοὺς ἐστὶ δύναμις
ἐν ὀνόματι Πατρὸς κ' υἱοῦ κ'
ἀγ. Πνεύματος πιστευομένη.

Ὅταν οἰκοδομῶσαν τὸν
πύργον τῆς Βαβέλ, ἡ δι-
αίρεσις τῶν γλωσσῶν, ἐπαυ-
γε τὴν κακὴν ὁμόνοια τῶν
ἀνθρώπων. Μὲ τὶς πύρι-
νες γλωσσες τῆς Πεντηκο-
στῆς, πάντας προβάλλει ὁ
θεὸς εἰς ἐνότητα πίστεως
κ' Ὀρθοδόξου βιωτῆς!!

Ὡ τῶν ἀνερμηνεύτων
δῶρων τῆς Πεντηκοστῆς!
Ἡ τελεία τῆς φύσεως ἡ-
μῶν τροφή, εἶναι τὸ ἅγι-
ον Πνεῦμα, "ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ
ζωή!" Αὕτη ἡ ὑπόθεσις
τῆς ἑορτῆς κ' ἔχει κ' ἡ-
μᾶς χορευτὰς γενομένους τῷ
Πνεύματος ἀδοντὰς: "Δευ-
τε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυ-
ρίῳ". Ὁ δὲ κύριος τὸ Πνεῦμα ἐστὶ, καθὼς λέγει ὁ ἁ-
πόστολος Παῦλος. "Ὅσοι φρονοῦν τὰ ἄνω, ἔχοντες
ἐν ὕψει τὸ πολίτευμα τῶ ὑπερῶν τῆς ὑψηλῆς
πολιτείας, κάτοχοι τῶ ἁγίου Πνεύματος γίνονται.

Μακάριοι οἱ μεθύοντες μέθην ἁγίου Πνεύμα-
τος! ΜΕΘΗΝ Ὀρθοδοξίας! ΜΕΘΗΝ θεοτοκοδρο-
μονῆς! ΜΕΘΗΝ ἀγνότητος, ταπεινώσεως, εὐχῆς, ὑπο-
ΜΕΘΗΝ τῶ κλαίειν μετὰ
κλαιόντων κ' χαίρειν μετὰ
χαίρόντων

Παρακλήτε ἄγαθέ
φώτιβον τὸν κόσμον ἵνα
σε γνωρίσῃ κ' σε ἀκοχ-
θήσει! Ἀμήν ἰχένοιτο...!!
Ἐξίωσον ἡμᾶς Παρακλη-
τε, τῶ ἐνδύματος τῶ χαρῆ
τῶ ὁποῖον εἶναι ἡ ἀπάθεια!
ἐν φόβῳ θεοῦ, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς Ἰωῆς ἡμῶν!

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλ-
ληλουῖα, θεῷ τῷ ἐν
Τριάδι.

ἡμεῖς, ἡ καθαρά τελειότης (ἀγ. Γρηγορίου)

ἡμεῖς = Χριστιανοί

τὸ μυστήριον

-5-

Διὰ
χειρὸς
ἀρετῶν
Γερ. Ἀρσενίου
Καψάλα - Ἀγ. ὄρος
15-5-2015

Πεντηκοστή (Πράξ: 2,1-11 . Ιωαν: 7,37-52)

Πεντηκοστήν εορτάζομεν κ' Πνεύματος ἐπιδημίαν, ὁ Θεός, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί εἶναι πάντοτε ἐστὶς ὑποχέεις τῆ ἀκριβείας. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁσα ὑπεσχέθη ἐπὶς προφῆτες, τὰς ἀγαπημένους τῶ πρό πάντων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Δαυΐδ, Σολομῶντα ἐτήρησε τὸ λόγος τῶ κατὰ πάντα. Ἔτι κ' ὁ Χριστὸς ὡς μονογενὴς τῶ Πατρὸς, τῆς αὐτῆς οὐσίας ὢν καὶ Θεός, ἐτήρησε τὸν λόγος τῶ ὅταν εἶπε ἐπὶς μαθητὰς νὰ παραμείνετε ἐπὶν Ἱερουσαλὴμ κ' μετ' ἑπολλὰς ἡμέρας θὰ εἶπω τὸν Παράκλητον.

Πράγματι δέκα ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τῶ, ὅταν ἦσαν ἐπὶ ὑπερῶ 120 ἄτομα ἐπὶ τῶ αὐτῶ (ἦσαν οἱ μαθητὰς, ἡ Παναγία κ' οἱ στένοι φίλοι τῶν δωδεκά οἱ κατοπίιν χενόμενοι 70 ἀποστολοὶ πῶ ἐστάλησαν κ' αὐτοὶ ἐπὶ ὅλο τὸν κόσμον). Σ' αὐτῶς ἔλας καθάπερ θιαίαις πνοῆς κατὰ τὴν 9^{ην} ὥρα πρωΐ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον κ' ἐγένε ἀπ' τῆ βοῆ κ' τὴν παρῶβια τῶ ἁγ. Πνεύματος εἶν ἕνα βαπτιστήριον. Ἐβαπτισθήεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ μετ' ἑπολλὰς ἡμέρας, ἔτηρησε κ' ἐδῶ τὸν λόγος τῶ ὁ κύριος κ' ἐκάθισε ἐπὶν καθένα εἶν φλόγα πυρίνη κ' εἶν γλῶσσα γιὰ νὰ δείξει ὅτι οἱ μαθητὰι διὰ τῶ λόγος θὰ νικήθων τὸν κόσμον κ' διὰ τῆς θερμότητος τῶ λόγος θὰ κάψων ὅλα τὰ εἶδωλα κ' πρό πάντων τὰ ἀνθρώπινα πάθη κ' νὰ δείξων τὴν ὁδὸν γιὰ τὴν βασιλεία τῶν ἔραων. Βέβαια οἱ κολοδελητῆς, ὑπῆρχαν, κ' θὰ ὑπάρχων, ἀμέσως θ' ἔληθων νὰ τῶς κοροϊδέψων ὅτι εἶναι μεθύθμενοι.

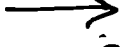
Ὁ Πέτρος εἶπε ἐξ ὀνόματος ἑλῶν, δέν εἶναι δυνατὸν νὰ χθμε μεθύθει εἶναι 9 ὥρα πρωΐ, αὐτὰ πῶ εἶν λέμε εἶναι λόγια Ἰωῆς. Αὐτὰ τὰ εἶπε γιὰ νὰ φανεῖ ἡ χάρις τῶ ἁγ. Πνεύματος, αὐτῶς πῶ φοβόταυ μία μικρὴ σπηρέτρια κ' ἀρνήθηκε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον Γραμματέων κ' ὀφαιθαιῶν κ' χιλιάδων λαῶ, με τὸ κήρυγμα αὐτῶ, πῶ βτεύθων 3.000 λαῶ. Αὐτοὶ πῶ ὀφῶνασαν τὸ →

βταύρωδον - βταύρωδον, μέγα β' αὐτὸς ἀβραάμ
 θά ἦταν πολλοὶ πρὸ πίστευδαν. "Ὅταν τὸς εἶπε,
 μετανοήσατε γιὰ νὰ φύγει ἡ ὄργη τῆ θεῶ ἀπὸ
 πάνω σας - γιὰ τὴ εἶπαν τὴ νὰ κάνουμε; - νὰ
 βαπτιστεῖτε ἕνας ἕκαστος ἐξ ὑμῶν! - ἔβαπτι-
 σθηκαν τότε 3.000 ἄτομα. Ἐγινε ἡ ἱστορική ἀ-
 παρχή τῆς ἐκκλησίας μέγα β' τὸν κόσμῳ, διότι ἡ ἐκ-
 κλησία ἔχει τὴ ρίζη τῆς αἰωνίως, ἀφ' ἑ κεφαλή
 εἶναι ὁ Χριστός, ὁ θυναιδῖος τῷ Πατρὶ. Τὰ πρῶτα
 μέλη τῆς ἐκκλησίας ἦταν οἱ ἄγγελοι, ὕστερα οἱ
 ἄνθρωποι. Αὕτη ἡ ἐκκλησία συνεχίζεται μέχρι τὸ
 τέλος τῶν αἰώνων διὰ τῆς χειροτονίας, γιὰ νὰ ἀ-
 δικνύεται οἰκὸμῃ μιά φορὰ, ὅτι τὸ Ἁγ. Πνεῦμα εἶ-
 ναι κοντὰ μας. Μὰς τὸ ὑποχέθηκε ὁ κύριος. Δέν
 θά βᾶς ἔγκαταλείψω ἕως τὸ τέλος τῶν αἰώνων.

Ἐτι λοιπὸν, διὰ τῆς χειροτονίας τὸ Ἁγ. Πνεῦ-
 μα χρεῖς ἱερεῖς ὅπως ψάλλομε β' τὰ τροπάρια, δίδει
 ἐπισκόπος οἱ ὁποῖοι μεταφέρου - β' αὐ τὸ ποτάμι τὴν
 χάριν. Αὐτὸ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ σημεῖο πρὸ μῶς
 κάνει νὰ διαφέρουμε ἀπ' τὸς αἰρετικῶς, διότι δέν
 ἔχου ἱερωδύνη, μόλις φύγεις ἀπ' τὴν ἐκκλησία χάνεις
 τὴ χάρη τῆ Ἁγ. Πνεύματος κ' δέν μπορείς νὰ μετα-
 δώσεις τὸ χάρισμα. Ἐτι λοιπὸν, τὸ συνεχές τῆς ἀ-
 ποστολικῆς μεταδόσεως τῆς χαρίσματος εἶναι ἡ συνε-
 χῆς παρουσία τῆ Ἁγ. Πνεύματος β' τὴν Ἐκκλησία.

Στὸ εὐαγγέλιο σήμερα λέει ὅτι ὁ κύριος
 τὴν ἑσχάτη ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἔκραζε λέγων:
 "εἰάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς Με κ' πινέτω". Πάν-
 τα μέ εὐγένεια ὁ Χριστός κ' ὁ Χριστιανισμός! Ἐάν
 τις διψᾷ! καὶ ποῖός κύριε - θά εἶπὸν.

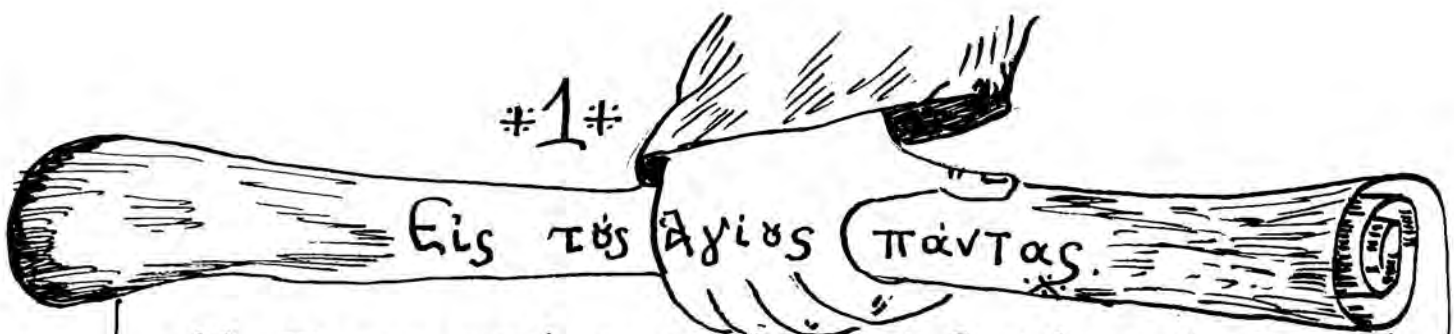
Δέν διψᾷ γιὰ ἀγάπη, γιὰ δύναμη, γιὰ
 ὀμορφιά, γιὰ γνώση, γιὰ αἰωνιότητα; Ἀλλὰ δυ-
 στωχῶς δέν πηγαίνουμε β' τὴν πηγή πρὸ μᾶς ξε-
 διψᾷ. εἶναι τόσα ἄλλα ρυάκια κ' πηγές πρὸ
 μᾶς κοροῖδεύου κ' πέφτωμε β' βρώμικα νε-
 ρά, ἀντὶ νὰ ξεδιψᾷμε, εἶναι β' νὰ πίνουμε
 θαλάσσιο νερό κ' πάλι διψᾷμε,

ἔνω ὁ Χριστὸς εἶναι κοντὰ μὲς γιὰ νὰ μᾶς ζεδιψᾷ.
 εἶναι τὸ μυστήριον πὺ γίνεται ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς.
 Τι γίνεται; ὁ χριστιανισμὸς εἶναι τὸ ἅλατι τῆς γῆς.
 Μὰ τὸ ἅλατι εἶναι λιχὸ, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν ὄγκο
 τὸν ὁποῖο πέρφτει γιὰ νὰ τὸν συντηρήσει. Ἔτσι κ'
 ἔμεῖς, εἴμασθε ὅπως εἶπε ὁ Χριστὸς (ὄβοι εἴμασθε
 σωτοὶ κ' πιστοὶ) τὸ ἅλατι τῆς γῆς κ' πρέπει νὰ μα-
 στε τὸ παράδειγμα γιὰ τὸς ἄλλους. Γίνεται τὸ
 τραγικὸ νὰ ὑπάρχουν μαθητὲς Χριστοῦ γεμάτοι
 ἀπὸ τὴ χάρι τῆς ἁγ. Πνεύματος, νὰ χάνουν τὴν ζωὴν κ' νὰ
 δίνουν κ' ἐπὶ ἄλλους τὴν ζωὴν κ' διπλά τὸς καὶ
 διπλά τὸς νοὶ πειθαίνον, ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια
 κ' τὰ πάθη δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ ταπει-
 νωθῶμε κ' νὰ δεχθῶμε τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς
 τὴν αἰώνιον! Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ψευτο-
 πηγές, ψευδοθεοὶ, ψευδοαλήθειες. Τὸ εὐαγγέ-
 λιο λέει ἔγώ εἰμι τὸ φῶς τῆς κόσμου, ὅλα τ' ἄλλα
 εἶναι μικρὰ κεράκια μπροστὰ ἐπὶ τῷ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἰδρῦθηκε ἡ ἐκκλησία κ' ἔχει μία μεγάλη κορυφή-
 θρα γιὰ νὰ σῶσει ὅλον τὸν κόσμον. Κι' ἔμεῖς ἔχουμε τὴν
 προσωπικὴν μας πεντηκοστὴ ἀπὸ τότε πὺ βαπτισθή-
 καμε δεχθήκαμε τὴ χάρι τῆς ἁγ. Πνεύματος κ' ἀπὸ ἐ-
 μᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τὴν κρατᾶμε. Ὅσοι βαπτίσθηκαν
 κι' ἔχουν ἔχθροι τῷ Θεῷ ἢ τῷ Ἰησοῦ, ἀδιάφορα, βέβαια
 τὸ φῶς πὺ πήραν, ἔχουν καταρχῆναι τὸ «ἅλατι» πὺ ἔ-
 λαβον διὰ τῆς διδασκαλίας. Λέει τὸ εὐαγγέλιο ἂν τὸ ἅ-
 λατι χάσει τὴ δύναμίν τῷ, τὸ πετᾶνε ὡς ἀχρηστον...
 πρέπει νὰ παραμείνῃ με ἐπὶ τῷ φῶς τῆς Πεντηκοστῆς, μόν-
 ο τὸ ἍΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ μᾶς χειρίζεται κ' μᾶς λέει τὸ σκο-
 πὸ τῆς ζωῆς κ' μᾶς ὁδηγεῖ ἐπὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν, μᾶς φυλάτ-
 τει ἀπὸ ὅλα τὰ ψευδοφῶτα πὺ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ
 τῆς σωτηρίας. Ὁ Χριστὸς ἔκραξε, γιὰ νὰ δεῖ ξεῖ τὴν ἀγω-
 νία τῆς, νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς. Ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρ-
 τᾶται, μετὰ τὴν προευχή, μετάνοια, πρὸ πάντων συμμετο-
 χῆναι ἐπὶ μυστήρια νὰ ἀνασωπυρῶνουμε τὸ χάρισμα μέ-
 γα μᾶς ἰσχυρῶς νὰ μᾶς δίνει τὴν ζωὴν κ' νὰ ἀκτινοβολεῖ ἐπὶ
 ἄλλους κ' νὰ ὁδηγηθῶμε ὅλοι διὰ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ εἰς τὴν αἰώ-
 νιον ζωὴν. Ἀμήν. Σοφία π. Θεοδωρῆτος. Γ.Α. 4-6-2016

ΕΙΣ ΤΩΣ ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ

Ἡ Πεντηκοστή παρήλθε ἀλλ' ἡ χάρις αὐτῆς μένει διαπαντός. Κατατροφῆσωμεν μὲ ἀπληθία. Ἐπί τῶν βωτηρίων πραγμάτων καλή ἡ ἀπληθία. Βλέπε ὄρδα ὁ προφήτης προτρέπει. Ὅρθως ὄρας, ὅταν ἔχεις λογιζόμενος ἀπαθεῖς κ' ἀληθῆ δόγματα.

Ὁ ἀπίστων ὅτι ὁ θάνατος κατελύθη, ὅτι ὁ ἄδης ἐβκυλεύθη, ὅτι ὁ Χριστός ἀνέβη, ἄς βλέπει τῶς ἀγίους, τῶς μάρτυρας, τῶς ὁσίους οἱ ὁποῖοι κηρύτταν τὴν νίκην τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς κ' ὅτι πρέπει νὰ φροντισῶμεν διὰ τὴν ἀθάνατον ψυχὴν μας.

Ἡ Μετανοία εἶναι ἡ Ἰωή τῆς Ἰωῆς μας!

εἶπεν ὁ κύριος: "ὄστις ὁμολογῆσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μετ' ἐγὼ ἐν οὐρανοῖς". Τὸ γινώρισμα τῶν ἀρχομένων τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς ἀληθείας. Οὐδέχεται ὁ κύριος δειλὸς στρατιώτης δηλ. Χριστιανός. Ἡ ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως εἶναι ἀγαθὸν μέγα-δῶρον Θεοῦ.

"ὄστις ὁμολογῆσει ἐν ἐμοὶ κ.λ.π." Ἡ "ἐν ἐμοὶ" φανερώσει ὅτι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, κατορθώνεται ἡ ὁμολογία κ' ποῖα ἡ θαυμαστὴ ἀμοιβή; "ὁμολογήσω καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μετ' ἐγὼ κ.λ.π." ὦ; τῆς μακαρίας ἐπαγγελίας!!!

Τὰ μαρτύρια τῶν ἀγίων φοβερά, οἱ πόνοι φρικτοὶ, οἱ θαδανιστὲς ἀπάνθρωποι. Τὴν ἀβθένησιν τῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἐνισχύει ὁ Θεὸς μὲ τὴν ἐλπίδα, ὥστε νὰ ὑπομείνῃ τὰ θαδανιστήρια κ' τὶς θλίψεις εὐκόλως. Ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος ὁμολογῆσας τὸν Χριστὸν ἐνώπιον τῶν Ἰουδαίων εἶδε Αὐτὸν νὰ τὸν εὐλογεῖ κ' λιθάσομενος ἤνυχετο διὰ τῶς λιθοβολούντας. Καὶ οἱ ἀπόστολοι μετὰ τὴν φυλάκιον κ' τὶς μαρτυριὰς "ἐξῆλθον χαίροντες ὅτι ἠξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀτιμασθῆναι". "Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ὄκ ἐ-

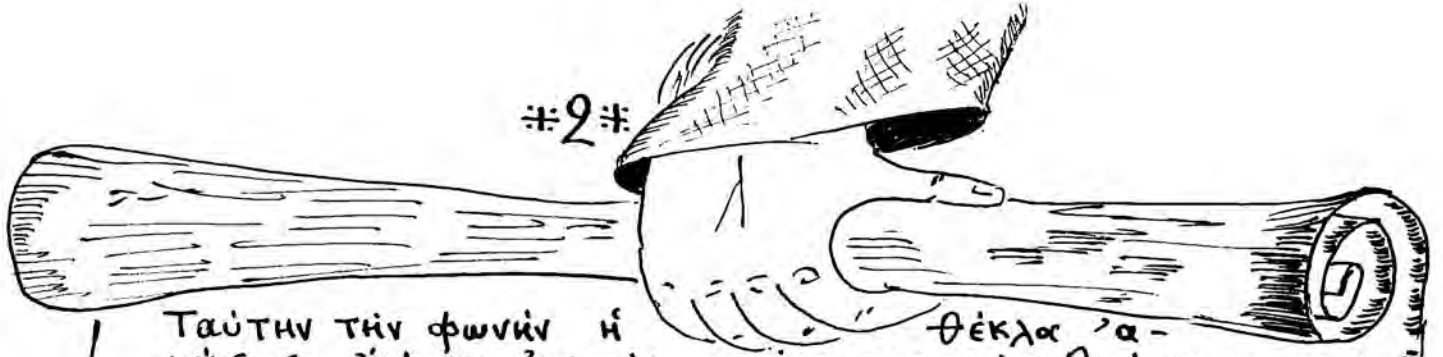

ὅτι μετ' ἀξίος". Βλέπε, οὐκ εἶπε, ὁ ἀγαπῶν πατέρα ἢ μητέρα κ.λ.π. ἀλλ' ὁ φιλῶν. Ἡ τελεία ἀγάπη συγκολοκατόρθωτη εἰς τῶς πολλὰς. Ἡ φιλία εὐκολοκατόρθωτος.

Ἡ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ Τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας

Ἡ ἀπληθὴς χάρις τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων νέφος τοῦ ἐνθεοῦ, λαμπρὸν ἔσται

Ταύτην τὴν φωνὴν ἢ θέκλα 'α-
κ' ἄδασα ἔφυγε ἀπ' τὴν μητέρα τῆς τὴν θεόκλεια καὶ
ἀκολούθησε τὸν ἀπόστ. Παῦλον. Πατήρ, τῶν φιληδόνων,
τῶν βαρκοδεβτέρων εἶναι ὁ κόσμος αὐτός, μητὴρ τῶν
ἢ αἰθέθεις. Οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον τῶν ἀμαρτιῶν φυγόντες
ἔχιναν τέκνα τῷ ἀληθινῷ ἕρανισ Πατρὸς.

Ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι
μὲ ἀξίος. Κι' ἔδω ὁ κύριος οὐκ εἶπε ἄγαπῶν, ἀλλὰ φι-
λῶν. Ὁ πόθος τῶν τέκνων, φιλία ἔστι, οὐκ ἀγάπη.
Ἡ φιλία εἶναι ἀρχὴ κ' βασίς τῆς ἀγάπης. Κατὰ τὸν ἀ-
ναχωρικὸν λόγον - θημεῖωνει ὁ θεοφάνης ὁ κεραμεὺς εἰς
τὸν λόγον τῷ εἰς τῶς ἀγίους πάντας - υἱὸς κ' θυγατέρα
εἶναι τὰ φαῦλα χενήματα (πουνροὶ λογι-
βροὶ) τῷ θυμοειδῶς κ' ἐπιθυμητικῷ μέ-
ρος τῆς ψυχῆς, τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ
προτιμᾶμε ἀπ' τὴν θείαν ἀγάπην,
ἀλλὰ νὰ θαβτάσῃμε τὸν σταυρὸν
μας ἀκολουθῶντας τὸν Χριστόν. Ἄκο-
λαθῶ θημεῖωνει τῆρῷ τῆς ἐντολῆς τῆς.

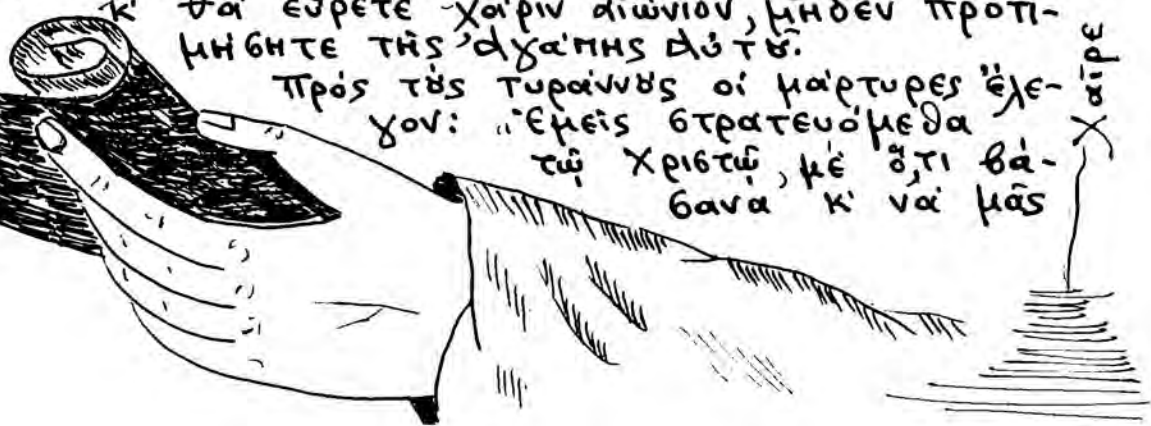
Ὁσ. Νικόδημος ὁ ἁγ. ὁ εἰς τῆς.

Πορεία ἀπὸ τὴν παρα' φύβιν Ἰωη
(ἐμπάθεια, ἀμαρτωλότης) πρὸς τὴν κα-
τὰ φύβιν (= Ἰωη ἀγάπης, ἐναρέτη δια-
χωγῆ). Ἀπὸ τὸ σκοτὸς εἰς τὸ φῶς!

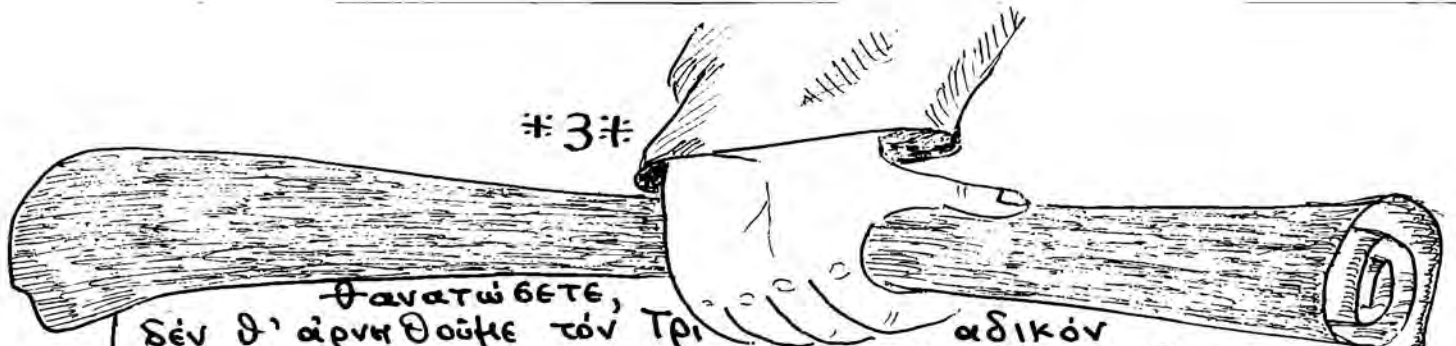
ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα εἰς τὰ αἰώνια ἀγαθὰ τῆς
Βασιλείας τῷ θεῷ! Μακάριος ὁ ἀφῆ-
νων οἰκίας, ἀγρῶς, ἀδελφῶς, γονεῖς, γυ-
ναῖκα, τέκνα διὰ τὸν Χριστόν! Ἐκα-
τονταπλάσια θὰ λάβει κ' Ἰωη τὴν
αἰώνιον θὰ κληρονομήσει. Βλέπε
τὴν τάξιν τῆς διδαχῆς ταύτης,
ὡς κλίμαξ μᾶς ἀνεβαῖσι ἀπὸ τὰ
κατώτερα εἰς τὰ ὕψηλα, τὰ οὐρά-
νια. Μεγάλα τὰ κατορθώματα τῶν
ἀγίων, ἀπειροὶ οἱ χοροὶ τῶν ἀγίων πάν-
των. Αὐτὸς πρὸ οἱ τόποι καταγωγῆς ἐχώ-
ριζαν, ὁ οὐρανὸς διὰ τῆς ὁμοιοῦς κ' ἀληθείας ἐνώνει.

Κοινὸς πόθος, κοινὸς ἔθνος, κοινὴ ἢ ΧΑΡΑ, ἢ εἰρήνη, ἢ
μακαρία ἐκείνη Ἰωη, κοινὴ ἢ ἀνάγκη κ' Βασιλεία!
βοᾷ ὁ χορὸς τῶν ἀγίων πάντων! Ἀγαπήσατε τὸν
θεὸν κ' θὰ εὑρετε χαρὴν αἰώνιον, μηδὲν προπι-
μηθήτε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

πρὸς τῶς τυραίνους οἱ μαρτυρεῖ ἔλε-
γον: Ἐμεῖς στρατεύομεθα
τῷ Χριστῷ, μέ ὅτι θά-
βανα κ' νὰ μᾶς

ἀλλήλῃα ἔνυμφεσι, ἀλλήλῃα

ΘΑΝΑΤΩΘΕΤΕ,
 ΔΕΝ Θ' ΑΙΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΟΝ ΤΡΙ... ΑΔΙΚΟΝ
 ΘΕΟΝ. "Δριμύς ὁ χειμῶν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παραδεισός," ἔλε-
 γον οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες! ἄλλος ζεόμενος
 ἔβδρα πρὸς τὴν βασιλεύσαντα... τίποτε γλυκύτερο δὲν ὑ-
 πέρχει, ἀπὸ τοῦ νὰ πάθῃ, νὰ ὑποφέρῃ, νὰ τιμωρῆται διὰ
 τὸν Χριστόν! Χαίρει γῆ κ' οὐρανὸς τὴν δόξαν τῶν
 ἁγίων πάντων. Εἰς τὴν οὐρανὸν χαίρονται κ' ἡμῶν οὐ χω-
 ριζοῦνται, ἔτοιμοι νὰ μᾶς βοηθήσουν ὅταν ζητήσῃμε τὴν βο-
 ήθειάν τῆς. "Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανίζει θεόν, ὁ δεχόμενος
 εἰς ὄνομα μαρτύρων, μάρτυρας, μισθὸν κ' κέρδος ἔχει μετὰ
 τῶν ἁγίων. Ἐορτάζεις ἑορτὴν ἁγίων
 κ' ἔχεις ἔχθρα μὲ τὸν ἀδελφόν σου;
 Συμφιλίωσθ' πρῶτα μὲ τὸν πλησίον, τὸν
 ἀδελφόν γιὰ νὰ γίνῃς δεκτὸς οἱ προέβ-
 υχῆς σου.

«Θαυμαστὸς ὁ θεός, ἐν τοῖς ἁγίοις
 αὐτῶν, - ψάλλει ὁ Δαυὶδ. ἄχωνες ἁγίων
 πρὸς τὰ πάθη, τὸν κόσμον κ' τὸν διάβολο.
 ἄφοβοι πρὸς τὰ βασιλεύσαντα, ζήσους, πῦρ,
 φυλακίσεις, θάνατον...! Ἀνωθεν ὁ θεός
 πλάθειαν χορηγεῖ τὴν βοήθειάν τῃ εἰς
 τὴν ἐπικαλούμενός Αὐτόν. "Τοῖς ἁγί-
 οῖς τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτῶ ἑθαυμάστῳθε
 ὁ κύριος," (Ψαλμὸς) ...Γῆ αὐτῶ = εἶναι ἡ
 ὀρθόδοξος ἐκκλησία! Θαυμάστῳρον
 οἱ ἅγιοι κ' μετὰ θάνατον, πολλῶν ἁγί-
 ων τὰ λείψανά τῆς παραμένον ἀφ-
 θάρτα, εὐωδιάζουντα. Δὲν ἔζησαν εἰς
 τὴν παρθέναν Ἰωὴ, τὴν κοσμικὴν Ἰωὴ
 τῶν ἁμαρτιῶν, ὅσοι ἔζησαν ἀσώτως
 διὰ μετανοίας ἔχιναν υἱοὶ φωτός, νέκρωσαν ἑαυτὸν πρὸς
 ἁμαρτίαν κ' ἔλαβον χάριν. ὑπὲρ Χριστοῦ κ' τῶ εὐαγγελίου ἁ-
 πώλεσαν τὴν ψυχὴν τῆς (μὴ ἱκανοποιῶντες παράλογες ἐπιθυ-
 μίες) κ' ἔδρον ἀνάπαυσιν οὐρανό, εἰς δὲ τὴν θ' παρθέναν
 τῶ κυρίου μὲ τὸ ἀφθαρτὸ σῶμα τῆς θα χαίρωνται - βύν
 πάσι τοῖς ἁγίοις - εἰς τὴν βασιλείαν τῶ θεοῦ! Μετὰ
 τὴν πεντηκοστὴν, τὴν κυριακὴν αὐτῆ, ἡ ἐκκλησία ἑορτάζει
 κοινὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων πάντων, διότι οἱ καρποὶ τῆς πεν-
 τηκοστῆς, εἶναι οἱ χοροὶ τῶν ἁγίων πάντων. Τιμῶ-
 μεν αὐτῶς! Πῶς; Τιμὴ ἁγίων - μίμησις ἁγίων. Εἰς τὴν
 νῦν καιρὸς τῆς ἀποστασίας, αἷς μὴ μῆθεμε τῆς
 ὁμολογητῆς, Ναι, εἰς καθὲν θείαν ἐντολήν κ'
 ὀχι εἰς πάσαν τῶ ἔχθρῶ προέ-
 βολῆ, ὀχι εἰς πάσαν καινοτομίαν!
 Πρεβείαις τῶν ἁγίων
 σῶσον ἡμᾶς κυρίε!
 Ἀμήν.

Σὺ με, διὰ τῆς θεοτόκῃ, στυτήσανον κυρίε

Σὺ με, διὰ τῆς θεοτόκῃ, στυτήσανον κυρίε
 2015

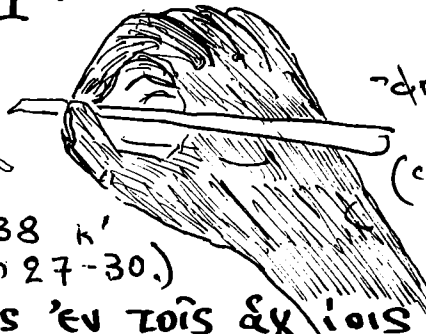

Πάντων, σῶσον ἡμᾶς κυρίε!
 Ἀμήν.

τῶν ἁγίων πάντων.

(Ματθ. 10, 32 - 38 κ' 19, 27-30.)

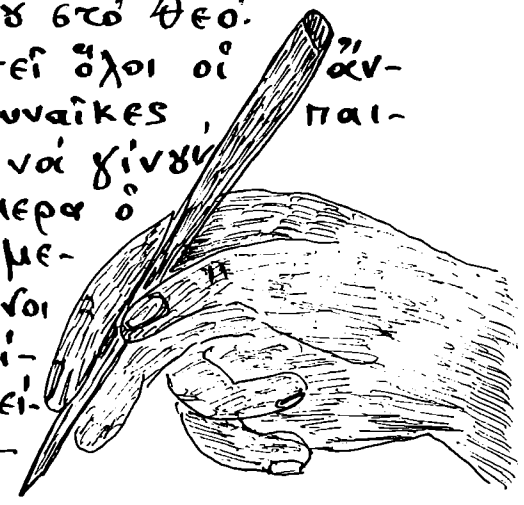

Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα : (Ἐβρ 11, 33-12, 2)

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ»
 Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἑορτάζαμε τὴν καθόδο
 τῆς ἁγ. Πνεύματος, τὴν ἰδρυθῆ τῆς ἐκκλησίας μας,
 τὴν Πεντηκοστή. Σήμερα ἑορτάζουμε τὸν ἀγλαὸ
 καρπὸ τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς ἐκκλησίας τὸν καρπὸ
 πᾶς εἶναι οἱ ἅγιοι Πάντες, αὗτοί πᾶς ἀγάπησαν τὸν
 Θεὸν πάνω ἀπ' ὅλα, τὰ θυσιάσαν ὅλα κ' κατόπιν ἔ-
 δωκαν τὴν ἰσὴν τῆς χάριτος τῆς ἀγάπης τῆς Χριστοῦ. Με-
 τὰ αἵματά τῆς ἔγιναν ἡ αἰτία νὰ ἰδρυθῆ ἡ ἐκκλη-
 σία, νὰ στερεωθῆ, ν' ἀποκτήσῃ θεμέλια. Ἐγιναν αἰ-
 ῶνιο παράδειγμα γιὰ ἡμᾶς, ὥστε νὰ βυγκρίνουμε
 τὸν ἑαυτὸν μας κ' τὴν χλιαρότητα μας κ' νὰ παίρνου-
 με παράδειγμα ὅπ' τὸ βίον τῆς εἶναι προβάτες κ' φί-
 λοι μας. Ὁ προφῆτης Ἰεζεκιὴλ ὁμιλεῖ εἰς τὸ ὄμα τοῦ
 κ' λέει : « Μακάρι νὰ βρισκᾶ ἓνα δίκαιο ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς
 δηλ. τῆς Ἰσραὴλ γιὰ νὰ μὴν τὴν καταστρέψω » ἦταν
 ἐπερίοδο πᾶς ἔπρεπε ὁ Θεὸς νὰ τιμωρήσῃ. Βλέπετε
 ἓνας ἅγιος μπορεῖ νὰ σταματήσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν λέμε ἅγιος δὲν ἐννοῶμε κάποιον πρὸς
 κοιτῆσθε ἀπ' τὸν ὄρανον, ἔτοιμος ἅγιος, κατὰ τὸ ἰδιαί-
 τερο, εἰς κ' ἡμᾶς εἶναι μόνο πᾶς ἔχει μερικὰ χαρακτη-
 ριστικά πᾶς τὸν κανὸν νὰ διαφέρει ἀπ' τῆς κοινῆς ἀν-
 θρώπου κ' τῆς ἀδιαφόρου, δηλ. ἀγαπάει κ' πιστεύει πο-
 λὺ ἐπὶ Θεοῦ. Δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τῆς, δὲν εἶ-
 ναι ἀναμάρτητος, ἀλλ' ἔχει ταπεινὸ φρόνημα ὅπως ὁ τε-
 λώνης κ' ἀφήνει τὰ πάντα ἐπὶ ἔλεος κ' τὴν ἀγάπην
 τῆς Θεοῦ προφέρων ὅλον τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐπὶ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ἀγιότητα ἔχον κληθεῖ ὅλοι οἱ ἀν-
 θρωποι, δὲν εἶναι κοῖποι ἀνδρες ἢ γυναῖκες, παι-
 διαί, πλούσιοι ἢ πτωχοί. ὅλοι μπορῶν νὰ γίνω-
 ἅγιοι, ἀρκεῖ νὰ ἔχον αὐτὰ πᾶς λέει ἡμερᾶς ὁ
 ἀπόστολος Παῦλος : « τοῦτον περικείμε-
 νον νέφος μαρτύρων, ὅσων ἀποθέμενοι
 πάντα κ' τὴν ὑπερίβτατον ἁμαρτί-
 αν, δι' ὑπομονῆς τρέχοντες τὸν προκει-
 μενον ἀγῶνα ». Εἴμαιτε λέει περι-

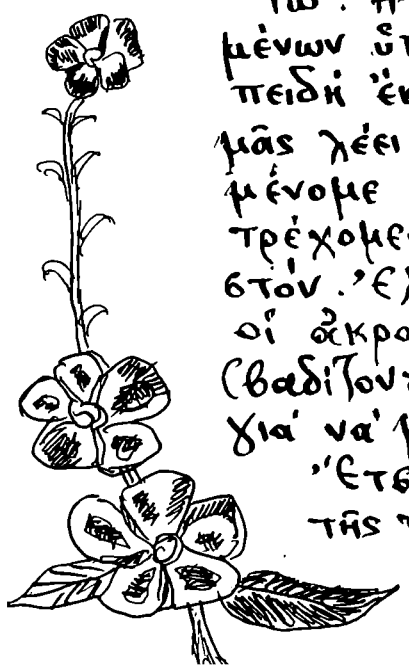
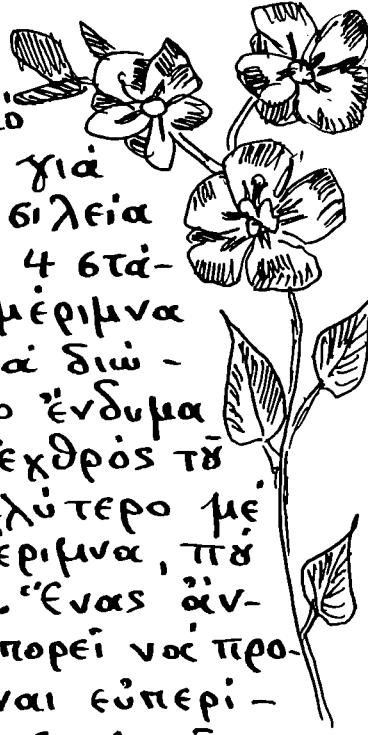

κυκλωμένοι από άγίους, όπως είμαστε δ' αυτό
 τό ναό, και πρέπει να παίρνουμε θάρρος για
 να νικήσουμε για τη πορεία προς την βασιλεία
 των ουρανών. Θα πρέπει να προβέξουμε 4 βτά-
 δια. «ὄγκον ἀποδέμενοι...», ὄγκον δηλ. μέριμνα
 - ὅπως λέει ὁ άχ. Ιωάν. ὁ Χρυσόστομος - να διώ-
 ξουμε από πάνω μας, ὅπως ἕνα ἀχρηστο ἔνδυμα
 τις περιστες μέριμνες. Ὁ διάβολος εἶναι ἐχθρὸς τῷ
 καλῷ, θέλουμε να πάρουμε ὅλο κ' καίτι καλύτερο με
 ἀποτέλεσμα ν' αὐξάνει τὸ ἄγχος κ' ἡ μέριμνα, πᾶ
 θημαίνει φεύγει ὁ νῦς μας ἀπ' τὸ θεό. Ἐνας ἀν-
 θρωπος με μέριμνες, ἔχει ταραχή κ' δέν μπορεί να προ-
 βευχηθεῖ. Ἡ ἁμαρτία πᾶ μᾶς κυκλώνει εἶναι εὐπερι-
 βτατος δηλ. εὐκολη. Ἄν τότε ἦταν εὐκολη, βκεφτεῖτε
 τώρα με τὰ μέσα πᾶ ἔχουμε κ' με τὴν πτώση πᾶ ἔχ-
 με εἰδεχδόντες βτὴν ἐποχὴ τῆς ἀποβταβίας.

Ἡ ἁμαρτία λέει ὁ άχ. Ισαάκ ὁμοιάζει ὅπως
 πίνεις ἕνα ποτῆρι νερό, τόσο εὐκολη. Τὴν εὐπεριβτατη
 ἁμαρτία πρέπει να τὴν πετάξουμε, να εἶμαστε γενναῖ-
 οὖ ὅπως ὁ Ἰωσήφ, πᾶ ἦταν παιδί ἔξοριβτο βέ ξένῃ
 πατριδα πᾶ εἶχε τὴν ἀνάγκη τῶν πλῶβίων, εἶδα-
 τε τὴν ἀντίβταση ἔ φερε βτὴν ἀνήθικη οἰκοδ ἐ-
 βποινα κ' ἔγινε κατόπιν ἄρχοντας Αἰγύπτῳ.

«Δὶ ὑπομο-
 νῆς τρέχο-
 μεν...»

Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ὅ-
 πως λένε οἱ πα-
 τέρης τὸ ἄλά-
 τι τῷ φαγητῷ
 χωρις αὐτὴν ὅτι
 και να κάνουμε θα τό χαλά-
 με. Λέγει ὁ άχ. Ιάκωβος ἡ ὑπομονὴ τέλειον ἔργον ἔχε-
 τω. Ἡ ὑπομονὴ κ' μόνον εἶναι τέλειον ἔργον διότι « ὑπο-
 μένων ὑπέμεινα τὸν κύριον κ' προβέβχε μοι » (Ψαλμ.) ἔ-
 πειδὴ ἔκανα ὑπομονὴ με ἄκββε ὁ θεός. Στὸ εὐαγγέλιο
 μᾶς λέει να μὴ τὰ χάνουμε, να μὴ ἀδημονῶμε, να ἐπι-
 μένομε κ' θα λάβουμε. Δὶ ὑπομονῆς τρέχομεν. Πᾶ
 τρέχομεν; ἀφορῶντες εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν. Ἐλπίζοντες κ' βλέποντες μόνο τὸν Χριστὸν, ὅπως
 οἱ ἀκροβάτες τῷ Νιοιχάρα πᾶ τεντῶνδν ἕνα βχοινί
 (βαδίζοντες ἐπ' αὐτῷ), δέν βλέπδν ἔτε κατῶ ἔτε ἐπάνω
 για να μὴ Ταλιβτῶν ἀλλὰ ἀπέναντι βλέπδν βτὸ βτόχο.
 Ἔτσι κ' ὁ πιβτός πρέπει να ἀφορᾶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν
 τῆς πιβτῆως κ' τελειωτῆν (πᾶ τελειῶνει τὰ ἔργα)

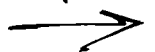
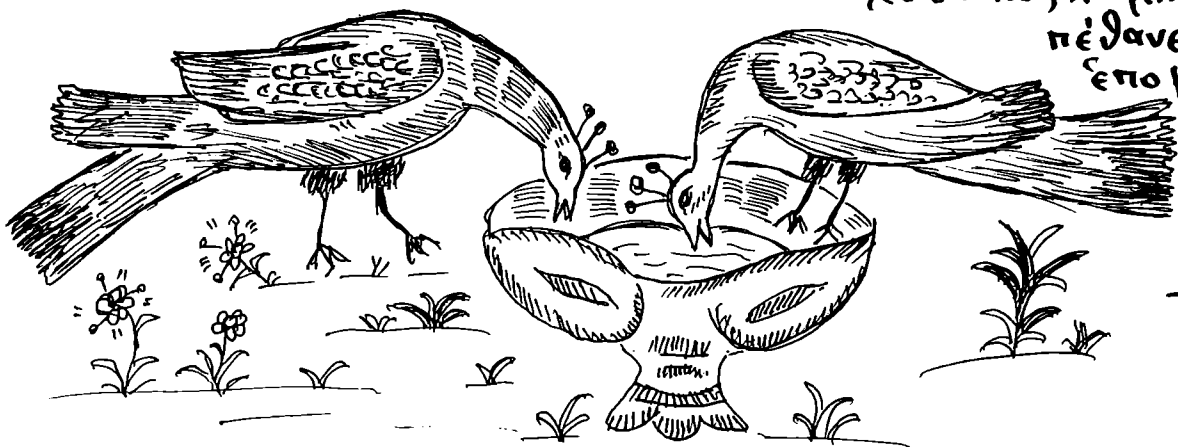
τόν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν - λέει ὁ ἀπόστ. Παῦλος. Δέν πρέπει νά τὰ χάνωμε βτόν αἰῶνα αὐτόν διότι δέν ἔχομε μόνο τόν Θεόν ἀλλά κ' τῶς φίλος τῷ Θεῷ τῶς ἁγίους κοντά μας, πᾶ εἶναι ὅπως λέει ἕνας Πατέρας τὰ ἀλεξικέραυνα τῷ θανάτῳ, τῆς ἀδθνεύας, τῆς ἀκηδίας, ὅταν Ἰητήσωμε τό ἔλεός Τυ. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὅποιο πᾶθος κ' νάχει πῶ νά διαβάσει βίος ἁγίων κ' νά μή βρεῖ ὄχιό πᾶ ν' ἀνταποκρίνεται βτό πρόβλημα Τυ.

Πολεμεῖται κάποιος πάρα πολύ βτό βυνηθισμένο θέμα τῆς ἠθικῆς - βλέπετε τόβοι ἁγιοι θυσιάστηκαν χι' αὐτό, τώρα κυκλοφόρησε τό βιβλίο „οἱ ἁγιοι τῆς βωφροβύνης“, τριακόβιες βελίδες, ἔχει ὄλος τῶς ἁγίους πᾶ θυσιάστηκαν χι' νά μή ἁμαρτήβαν. Ὑπάρχον κλέφτες, δολοφόνοι ἁγιοι δηλ. χι' αὐ καίθε πᾶθος, ὥστε νά παίρνῶμε δύναμη. Ὅχι μόνο οἱ ἁγιοι ἀλλά κ' οἱ δίκαιοι δηλ. αὐτοί πᾶ ἔχον βωθει πᾶ ἔχον πληροφορία ὅτι πεδαινοντες βρίβκον παρρηβία, χι' αὐ ἦταν ἄνθρωποι τῆς ἐκκληβίας, αὐτοί εἶναι βοηθοί μας.

Θά βᾶς πῶ μιά ἱστορία πᾶ βυνέβη ἐπί κομμουνισμῷ βτή Ρωββία κ' θά δεῖτε τί παρρηβία ἔχει ἕνας δίκαιος, πόβῳ μᾶλλον ἕνας ἁγιος. Διηγεῖται ὁ ἥρωας αὐτῆς τῆς ἱστορίας· εἴμαβταν 13 ἀδελφια, οἱ γονεῖς μας πτωχοί, ἔχω μέ αἰῶνα ἔγινα χι' αὐτρος κ' μ' ἔβτειλαν βτήν ἑπαρχία. Μετά ἀπό καιρό παίρνῶ τηλεγράφημα ὅτι ἡ μητέρα εἶναι βοβαρά, τό κόμμα δέν μᾶ ἔδωβε ἄδεια, ἔπειδή ἦταν ἐπιδημία κ' οἱ χι' αὐτροί ἦταν ἀπαραίτητοι.

Ἡ μητέρα ἔφταβε βτό „ἀμην“, τήν παρρηβία πρῶτῶ ζεψυχίβει εἶπε βτή μεχάλη θυγατέρα τῆς : θέλω μία χάρη, ὅταν πεθάνῶ νά μέ βενταφιαβεις μέ τό νυφικό, τόχω φυλάζει χι' αὐ ἔχει τήν εὐλογία τῷ χάρη.

Ἡ Τατιάνα τό ὑποβχέθηκε, ἡ μητέρα πέδανε τήν ἐπομένη ἡμέρα.

-4-

Η Τατιάνα λυπήθηκε τό ώραίο νυφικό κ' δέν ἔ-
 κανε τό θέλημα τῆς μητέρας, τὴν ἔθαψε μέ ἄλ-
 λα ρῶχα. Μετά ἀπό δύο μῆνες παίρνει αἰδέια
 ὁ γιατρός ὁ ζέρχιος, ἔρχεται ἐπίτι μέ λαχτάρα, ἡ-
 ζερε ὅτι ἡ μητέρα ἔχει πεθάνει. Μόλις
 μπαίνει ἐπὶ τὴν αὐλή, νά ἡ μάννα τῶ μπροστά!
 .. τῶχαβε .. φανταστέτε νά βλέπει τὴ νεκρὴ
 ζωντανή, τοῦ λέει: Γιατί τῶ χάνεις; ἔχω μπο-
 ρεῖ νά πέθανω ἀλλά εἶμαι πιο ζωντανή ὅπι
 ὅτι ἡμῶν, τό βῶμα μέ τό ἄσφηθα ἔδῶ κ' αὐ-

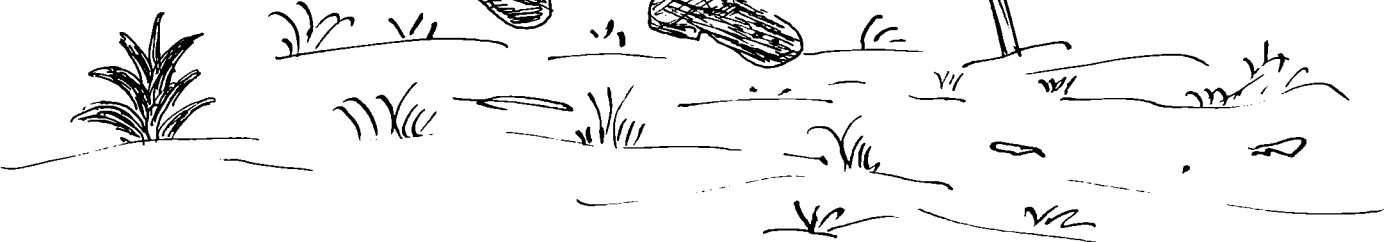
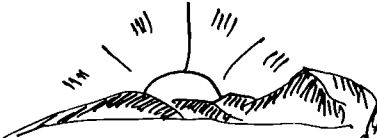
τό για λῖχο κουρό, θά τό παίρω παῖλι
 ὅπως ὅλοι ἐπὶ Β' Παρθία (τῶ
 Χριστῶ). Γιατό μή ταραββεβαί,
 μόνο ἕνα καλό θέλω νά κά-
 νεις, ὅταν παν τρευτεῖς, πρόβε-

ξε (βύνωμα θά
 ἔρθε αὐτὴ ἡ ὥρα) νά ζήσεις χριστι-
 ανικά, τῶ παιδιοὶ ἐπὶ νά τῶ θρέψεις,
 κ' νοὶ τ' ἀναστῆς εἰς χριστιανικά
 κ' ὄχι μέ τό ἄπιπτο καθεστῶς.
 Νά πεις ἐπὶ τὴν Τατιάνα ὅτι
 μέ λυπήβε μ' αὐτό πῶ ἔκανε..
 κ' νά δῶβει τῶ νυφικό ὁ θῆμερα
 ὁπωδῆποτε
 ὅ ἕνα πτωχό.

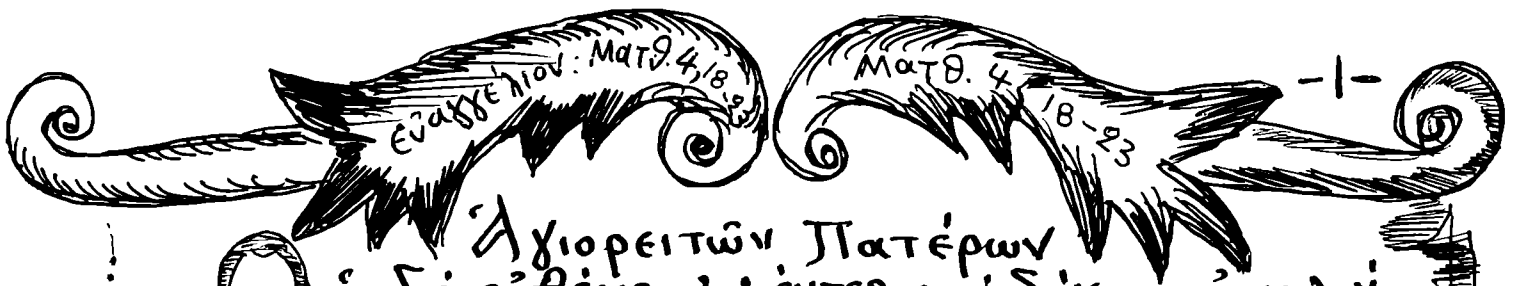

- Τι εἶνι αὐτό τῶ νυφι-
 κό μητέρα;
 - θά ἐπὶ ἔξη-
 χῆβει ἡ Τατιάνα
 νά .. !!
 (συνέχεια τῆς ὁμιλίας δέν διεβῶθη ..)

ὁμιλία κερφ. θεοδωρήτῶ
 δια' χειρὸς Γ. Αλ. Ἀγορεῖτῶ
 11-6-2016

ΠΡΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἁγιορειτῶν Πατέρων

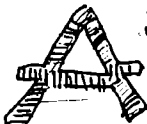

ὁ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Ὁ Κύριος βάν μεγάλος φαράς αὐτῇ τῇ φορά βῆκε νά φάρεψει πολύτιμα ψάρια, τὰ ὁποῖα θά τόν βοηθῶσαν στό ἔργο τῶ κ' θά ἐγίνοντο ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Μᾶς λέει τό βημερινο εὐαγγέλιο ὅτι περιῆχε περί τήν θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ἡ λίμνη Γενηβαρέτ ἡ Τιβεριάδος θάλασσα, διότι ἐκεῖ κοντά ἦταν αὐτῇ ἡ πόλις. Θάλασσα τήν ἔλεχαν διότι ἦτο μεγάλη λίμνη 20 χιλιομέτρα μήκος κ' 10 πλάτος.

Σ » αὐτό τό εἰδυλιακό περιβάλλον, πᾶ ὅλος μᾶς ἡρεμεῖ θέλησε νά διαλέξει τῶς συνεχιζτάς τῶ ἔργου τῶ κ' ἀντί νά πάρει μορφωμένους ἀνθρώπους, διάλεξε ψαράδες. Ἦξερε βάν θεός, διότι οἱ βοσκοί κ' οἱ ψαράδες πᾶ ἴσταν βτή φύβη εἶναι ἀπλοῖ, ἀδοιοι, δίκαιοι, ἐνώ ἔμεῖς οἱ σύγχρονοι δυστυχῶς βτίς πόλεις ἔχουμε χίνει, οἱ μιβοί κ' παραπάνω νευρωτικοί, γιατί δέν ἔχουμε ἐπαφή μέ τή φύβη πᾶ ἀντανაკλά τό μεγαλεῖο κ' τή χάρη τῶ θεοῦ.

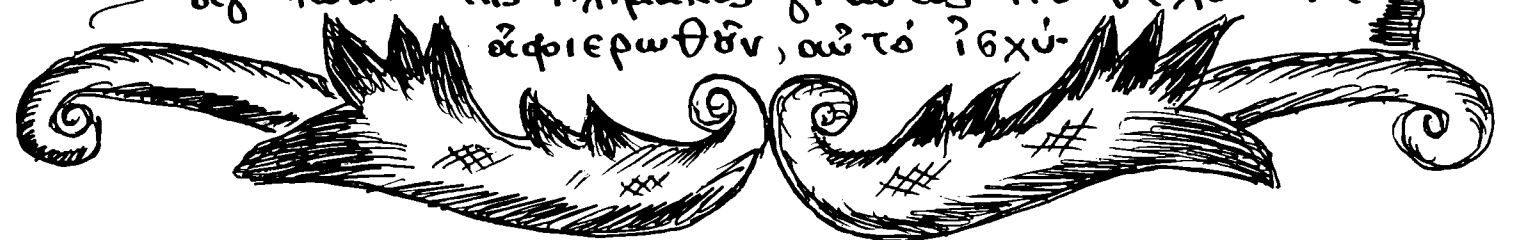

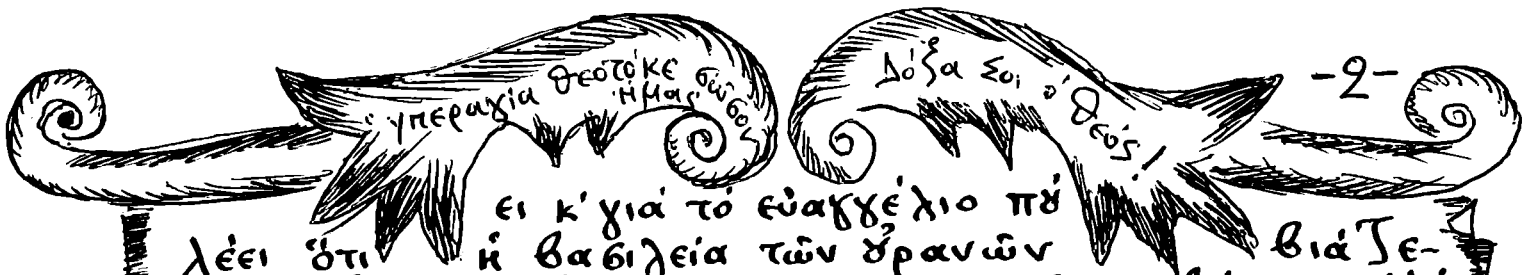
λέει τό εὐαγγέλιο, βῆκε δύο δυάδες μαθητῶν τόν Πέτρο κ' Ανδρέα - τόν Ἰάκωβο κ' τόν Ἰωάννη. Μόνο μ' ἓνα λόγο πᾶ τῶς εἶπε: δεῦτε ὀπίω μα κ' ποιῶσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων, ὅτε θά τό κατάλαβαν αὐτό πῶς θά μπορῶσαν ν' ἀλιεύουν ἀνθρώπους, κ' ὅμως ἦταν ἡ ἀκτινοβολία τῶ προβώπυ Του, τό μεγαλεῖο τῆς θεότητος τέτοιο, πᾶ ἀμέβως τ' ἀφήσαν ὅλα, ἐπειδή ἦσαν ἀδοιοι τόν ἀκόλουθησαν, ἐγίναν οἱ διάδοχοί τῶ βτή βωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

ὅτό τό «εὐθέως» δηλ. ἀμέβως πᾶ λέει τό εὐαγγέλιο, βτά πνευματικά παιζει μεγάλο ρόλο ὁ χρόνος, ὅταν ἔχουμε νά κάνουμε κάτι πνευματικό κ' τό καθυστεροῦμε. Σ' ὅλα ἡ καθυστερήβη φέρνει ἀνωμαλία, πρό πάντων βτά πνευματικά. Γι' αὐτό λέει ὁ οἶχ. Ἰωάνν. τῆς κλίμακος χ' αὐτῶς πᾶ θέλουν νά ἀφιερωθῶν, αὐτό ἰσχύ.

Τῶς τῶ Ἁθω Πατέρας κ' ἀγγέλους ἐν βώματι, ὁμοφρονηταῖς κ' ὁρίους.....

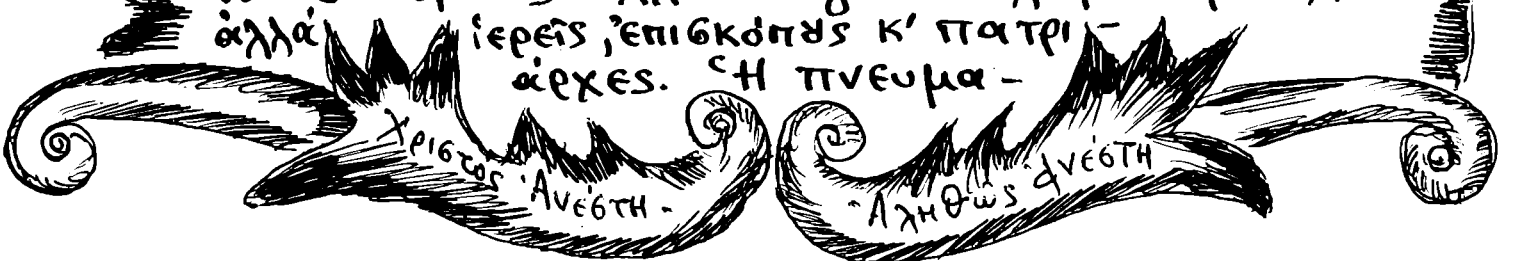

ει κ' για το ευαγγελιο πρ
 λέει ότι η βασιλεια των ουρανων βιάζε-
 ται κ' διαβται αρπαξθην αυτην. οι λαβόντες φλό-
 γα πρέπει να τρέχουν για να μη βυθωθεί, δηλ. όταν
 "έρθει ένας ενθουσιασμός για μια καλή πράξη, να
 μετανοήσουν, να ελεηθούν, ν' αφιερωθούν πρέπει να μη
 τὸ ἀμεχύν. βεβαίως θα τὸ βαβανίσουν μέσα τους ἂν πρέ-
 πει να γίνει, ἀλλὰ αὐτὸ πρὶν πρέπει να γίνει να μη γίνει
 ἀρχά. « τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ κυρίῳ δουλεύοντες,
 ὅπως λέει ὁ ἀπ. Παῦλος. Ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ ναι ἂν.
 θρωπος - ὅπως λένε λαϊκά ζύπνιος. Δηλαδή ἐν ἔρη-
 γόρβει, ὄχι μαλθακός.

Α φέντες τα δίχτυα οι απόστολοι τὸν ἀκολούθησαν
 ὅπως ἀκολούθησε κ' ὁ σημερινὸς χορὸς τῶν ἀχι-
 ῶν, ἀχιορειτῶν Πατέρων πρὶν ἑορτάζουμε, οἱ ὅποιοι ἀπο-
 διάφοροι μέρη τῷ κόσμῳ, ἀφῆκαν τὰ πάντα, βασιλόπυ-
 λα κάποιοι ἦσαν, ἄλλοι εἶχαν μεγάλες θέσεις ἀρχιγραμ-
 ματεῖς βέ βασιλεια, οἱ περιβόητοί ἦσαν ἀπλοῖ με κα-
 θαρὴ καρδιά κ' Ἰησοῦ για ν' ἀκολουθήσουν β' ἕνα πάλι
 τρόπο ζωῆς ευαγγελικό, ἀποστολικό με ἄλλη μορφή.
 Ἡ μοναχικὴ ζωὴ ἔχει πολλές ἐκδηλώσεις πρὶν δείχνει
 ὅτι εἶναι ἀποστολικὴ ζωὴ π.χ. ἡ πνευματικὴ προοφο-
 ρά πρὶν ἔχει κάνει ὁ μοναχισμὸς ἑκκλησια εἶναι
 τεράστια. Μόνο πρὶν μπαίνουμε βέ μοναστήρι, δέν θυ-
 μῶμεθα ὅτι εἴμεθα θνητοί, ὅτι ὑπάρχει ὁ θεός;

Ε κεί τῶν τόποι, θάνατοι κ' ἁγίες ψυχές πρὶν θά-
 προεύχονται. Τι καλὸ κάνουν για ὅλο τὸν
 κόσμον! Τὴν ὥρα πρὶν ὁ κόσμος κοιμάται αὐτοὶ βη-
 κώνονται κ' προεύχονται ὡς πᾶσι φύσεως καὶ
 κτίσεως. Ὁχι μόνο αὐτὸ ἀλλὰ κ' θαύματα ἔκαναν
 ὡς μετανοήσαντας, δηλ. όταν πήγαιναν β' αὐτὸς μετα-
 νοήσαντες, πληγωμένες ψυχές ἀπ' τὸν κόσμον, ζητῶσαν
 σωτηρία, ἐκεῖ ἦταν λιμᾶνι πρὶν μπορῶν να τὸς βώ-
 βει. Χιλιάδες ἔχει τὸ ἁγιον ὄρος ἀναδείξει ὄχι μὴ
 νο βεωθμένους ἀλλὰ κ' ἁγίους. Ὁχι μόνο μοναχοὺς
 ἀλλὰ ἱερεῖς, ἐπίσκοπους κ' πατρι-
 ἀρχες. Ἡ πνευμα-

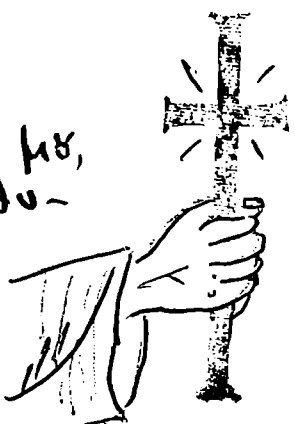

Δόξα σοι κύριε

Αλληλῶν

τική προφορά τὸ εἶναι μεγάλη, ὅν παρέμε πάλι τὰ βιβλία πρὸ ἔγραψαν οἱ ἅγιοι τῶ μοναχισμοῦ, ὁ Ἀγαπίος ἐκ κρήτης κ' ὁ Διοσ Νικόδημος ὁ ἀχιορείτης ἐκ Νάσσα. Ὁ πρῶτος ἔγραψε 20 βιβλία, ὁ δεύτερος πενήντα βιβλία κ' ἔτρεφαν τὸ δῶλο γένος, τὰ ἔργα αὐτῶν τῶν δύο μοναχῶν, ἀπό ἐκεῖ νὰ φανταστῶμε τί προφορά πνευματική γίνεται ἀπ' τὰ μοναστήρια. Γι' αὐτὸ οἱ βκοτεινές, ἄθεες δυνάμεις χτύπησαν τὴ Ρωββία τὸ 1917, διότι εἶχε χιλιάδες μοναστήρια κ' δεκάδες χιλιάδες ἐκκλησίες. Ὅλα αὐτὰ ἦταν βήμαντρα πρὸ φῶνα τῶν κ' χτυπῶσαν κ' ἐπενθῦμιζαν στὸ λαό, ὅτι ὑπάρχει ἔρνος κ' κρίβις κ' παράδεισος κ' κόλαβις. Γιαυτό χτύπησαν μετὰ μεγίστης βαρβαρότητος τὰ μοναστήρια στὴ Ρωββία. αὕτη εἶναι ἡ πνευματική προφορά ὑπάρχει κ' ἡ κοινωνική προφορά, κάτι πρὸ δέν τὸ χυν βκεφτεῖ πολλοί. Ὑπάρχει ἓνα βιβλίο, ἑκατοντάδες βελίδες πρὸ περιγράφει τὴν κοινωνική προφορά πρὸ ἔκαναν βέ νοβοκομεῖα κ' πτωχοκομεῖα πρὸ εἶχαν μέβα βτὰ μοναστήρια, γιατί τότε δέν ὑπῆρχαν ὑπὲρχεια προνοίας. Ὁ ἅγ. Σάββας νὰ βκεφτεῖτε εἶχε κάνει πολλὰ νοβοκομεῖα. καὶ οἱ ἀχιορείτες εἶχαν πολλὰ τοπικά πτωχοκομεῖα, ἔτρεφαν πολλὸς πτωχὸς πρὸ ἤρχοντο νὰ προβκυνήδων. Ὅχι μόνο αὐτὸ ἀλλὰ πολλές φορές ἔδιναν ὅλες τῆς τῆς οἰκονομίες (μονές κ' ἀβκητές) για νὰ ἐλευθερώδων ἀνθρώπους ἀπ' τὴ πτωχεία κ' τὴν αἰχμαλωσία. (βυνέχεια ὁμιχίας δέν διεβῶθη)

Ψυχή μου, ψυχή μου,
ἀνάβτα, τί ρα θυ-
μεῖς ;

Ὁμιλία κερουμ Θεο-
δωρητῶ, δια' καρσε Γ' ἁλ.
19-18ν. 2016
ἅγ. ὄρος
✠

Ἁγιορειτῶν Πατέρων

(ὀμιλία ἱερομον. Θεο-
δωρήτη + 2007 ἑκφώνηθεϊα,
τὴν δεκαετία τῆ 2000 εἰς τὸ
ἡδυσχάτηριον εὐαγγελισμῶ τῆς
νῆος Πατρῶ).

οἱ ἡμέτερον ἑορταζόμενοι
ἄγιοι, ἀφῆκαν τὰ πῶντα, πι-
βτοὶ εἰς τὴν πρόκληση, ἄλ-
λοι πτωχοὶ, ἄλλοι πλάσιοι, ἑ-
παρχοὶ, καθηγητῆς. Ὁ ὁβ. ἄδα-
νάβιος ὁ Ἀθωνίτης ἦτο καθ-
χητῆς πανεπιστημίου εἰς τὴν
ἑκων/πολῆ, ἀρχοντοπύλο ὁ ὁβ.
Παῦλος ὁ ἑπρωτοταμίνος, ἄλ-
λοι υἱοὶ αὐτοκρατόρων, ἀφῆ-
σαν τὰ πῶντα, ἀκολούθησαν
τὸν Χριστὸν κ' ἔχιναν αἰτία
πνευματικῆς προβοφῶρας, κοι-
νωνικῆς προβοφῶρας κ' διακο-
νίας πίστεως. Μόνον ἡ ὑπαρξη μοναστηριῶν εἶναι
μία βάλπιγγα πῶ ὀμιλεῖ γὰ τὸν ὄρανο. Τὸ ὅβες ψυ-
χῆς βῶθησαν ὁ αὐτῶ. εἰς τὴν ἰ. μονῆ Λαύρας ἡ
ἰ. ὄρας, εἰς τὸ βιβλίο πῶ ὑράφονται οἱ μοναχοὶ πῶ
πεθαίναν, ἐκεῖ περιεχει ἄνω τῶν 25.000 μοναχῶν,
ὄλες αὐτῆς οἱ ψυχῆς ὠφελήθησαν ἀπὸ τῆ θυ βῶ τῶ
κτητόρος. Γι' αὐτὸ οἱ μ. πολυθεβικοί ἔδωσαν τὸ μονα-
χιζμο, ἡτο χιλιάδες μοναστήρια γι' αὐτὸ λεχεται κ'
ἀγία ρωββία. ὄπως τὰ μνημῆκια ἔτ βι περπατοῦσαν οἱ
προβκυνητῆς, πῆχαιναν βτὰ μοναστήρια κ' ἔπαυσαν δὲ
να μὴ ψυχῆς κ' βῶματος. Ἐπίσης τὸ β βιβλία δὲν βυνε-
γραφῆσαν, εἰκόνες ἀγιογραφῆθησαν κ' ἔχιναν θαυματῶρ.
δικῆς. Τὸ βιβλίο ἁμαρτωλῶν βωτηρια, τῶ Ἀγαπῆ ἀγιο-
ρεῖτῶ, μεταφράβτηκε βῆ 36 χλῶββες, βτὴν περίοδο τῆς τῶ.
ἀρκοκρατίας, οἱ χριστιανοὶ τὸ διαβάσαν. Τὰ βιβλία τῶ ὀ-
βῆς Νικοδημῶ ἀγιορεῖτῶ, περίβ πενήντα, διακόβες ἀκολῶ.
θῆες εἰς νεομάρτυρες, ὄλα αὐτὰ εἶναι πνευματικὸ ἀῖμα
βτὰ τέκνα τῶ θεῶ γὰ να κρατη-
θῶν βτὸν ἀχῶνα. ἡ κοινωνικῆ
προβοφῶρα εἶναι πολὺ μεχάλη, διδ-
τι χιλιάδες πτωχοὶ ἔβῶθησαν
βῆ περίοδο πείνας ἔτρεχαν βτὰ μο-
ναστήρια. Μῆ τὰ χρήματα πῶ ἔσοι-
κονομῶσαν οἱ μοναχοὶ ἀπὶ τῶ ἔρχο-
χειρῶ τῶς ἀχόρασαν ἀπὶ τῶς τῶρκῆς
αἰχμαλῶτῆς κ' τῶς ἐλευθέρωσαν.
Κάποιοι μοναχοὶ πῶ ἔφτιαχσαν →

ὄβ βατολογεῖν,
ἀπὸ ἐκλαίνω τῶς χῆρας
καὶ λέγειν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
εἰς θέλεις καὶ ὄς ὀδοῦ
ἐλθέης σὸς μετὸν ἀμάρτωλῶν.

Σὶα χεῖρῶς
ἐκφώνηθεϊα
ἡμῶν 29/5/
2015
Καφάλα - ἡβ. ὄρος.

Χαίρετε ὄβιοι, τῶ Ἀθωνί τῶ καὶ ἡμῶν.

Χαίρετε ὄβιοι, οἱ μετὰ τὴν θεοτόκον ἡμέτεροι προβτά-
τες κ' εὐεργῆτες, πρεβεῦβατε
πρὸς κύριον, βῶθῆναι ἡμῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιὰ
τὸ θεὸ, ἔλεησον
ἡμᾶς!

-2-

ἔρχομαι κατὰ ἄλμα, ἦρθε ἕνας κλαί-
γοντας διότι εἶχαν αἰχμαλωτίσει τὴ γυναῖκα τὴ, ἔδω-
σαν ὅλα τὰ χρήματα τῆς κ' τὴν ἐλευθέρωσαν.

Τὸ ἀντικαρκινικό νοσοκομεῖο εἰς τὴν Ἀθήνα, λέγε-
ται „Ἅγιος Σάββας“ διότι ὁ ὄσιος εἶχε χτίσει νοσοκομεῖο
ἀπὸ τότε. Ὁ ὄσιος εἶχε χτίσει νοσοκομεῖο
τῶν ἀχίρειτων πα-
ματῶν μέχρι σήμερα. Ἅγιοι, Γρηγόριοι Παλαμάδες, δὲν ἔ-
αχύνες κατὰ πᾶσι τῆς πίστεως κ' τὴν διακονία, δὲν ἔ-
τῆς ἐκκλησίας πρὸ ἔλεγχον ἀμέσως τὸ „Ἄλτ!“ (εἰς τὴν
αἰρέσει) καὶ „καιρὸς ἀντιτάξεως“. Μέχρι σήμερα
χλεύαζονται οἱ παλαιομερολοχίτες πρὸ εἶναι καρπὸς
ἀχίρειτων ἱερομοναχῶν, πρὸ κατέβηκαν (ἀπ' τὸ ἄχ' ὄρος)

κ' εἶπαν ὅτι προδίδεται ἡ λειτουργικὴ ἀκρίβεια, προδίδ-
ατε θὰ μᾶς φραγκέψαν κ' ζεβηκώθηκε ὁ λαός.
Δὲν σημαίνει ὅτι καθε μοναχὸς εἶναι ἀχχελος,
θα βᾶς πῶ γιὰ τὸν γέροντα Νέστορα, ἦταν δυνατὸς
μὲ εἰς τὴν Ἁγία Ἄννα, ἔχω κ' τὴν ἐφημερίδα τῆς χραφῆς

αὐτὸ κ' βῶ καθετόφωνο ὁμιλεῖ ὁ ἴδιος πῶς ἔβπαβε τὸ
ἄγαλμα τῆς Ποσειδῶνος ἐπὶ ὑπάρχειο παιδείας. Τὸ εἶχε
βάλλει ἐκεῖ ὁ ἀπίστος ὑπάρχων γιὰ νὰ εὐτελίσει τὴν πίστη
μας. Πῆρε τὸ βαριὸ κ' πᾶξε κ' τὸ χκρέμιζε, αὐτὸς ἕνας
ἀπλὸς μοναχὸς κ' ἀπὸ τότε δὲν ζαναβήθηκε... χυμὸ

κ' χυδαῖο ἄγαλμα ἐκεῖ πρὸ μπαινόμενον κληρικοί - ἐπίσκο-
ποι γιὰ νὰ τῆς ταπεινώθω.. - θέλετε ὑπάρχειο θρησκευ-
ματῶν, νὰ ὁ θεὸς ποσειδῶνας, ἡμεῖς πιστεύουμε εἰς
τὸ δωδεκάθεο, ἄρχιμαθῶνος μεγάλος αὐτὸς πρὸ τῶς
καίνει.. οἱ μοναχοὶ ἦταν ἀχωνιστές, εἶχαν κ' τὰ ἐ-
λαττώματα τῆς. Μὴ φοβᾶσαι
αὐτὸν πρὸ ἔχει ἐλαττώματα,
νὰ φοβᾶσαι αὐτὸν πρὸ δὲν
ἔχα ἐρηγορεῖ, αὐτὸν πρὸ δὲν
λεῖ το „εὐλόγησον“, αὐτὸν πρὸ
δὲν μετανοεῖ, αὐτὸν νὰ φο-
βᾶσαι, διότι θὰ πῆσει μιά φο-
ρὰ κ' δὲν θὰ ζαναβήκει θεί-
ναχοὶ εἰς τὴν Ἁγία Ἄννα τῆ
γκήτη, ἀγκήτευαν βε μιά κα-
λύβη κ' μαλῶναν καθήμε-
να, ὅλο φαβαριές.. τῆς ἀκῆ-
σαν κ' οἱ ἄλλοι μοναχοὶ. Μία
ἡμέρα δὲν ἀκῆστηκαν, ὅτε φωνή
ἔτε ἀκρόαση.. τὴν τρίτη ἡμέ-
ρα εἶδε ὄραμα ὁ „Δικαίος“, ὁ

clepomon.
θεοδώ-
ρητος.
+2007

προεβίωσ τῆς σκῆτης, πη-
 ρο δὲ μὴ μοναχὸς κ' τὶ βλέπων! μέγα βῶ ναῦ-
 δριο βυκμένο κ' οἱ πέντε χονατιβοὶ μετὰ τὸ κεφάλι ο' ἔ-
 νας πρὸς τὸν ἄλλον, νεκροὶ! τὴν ὥρα πᾶ διαβάσαν τὸ
 ἀπόδειπνο κ' ζητῶσαν βυχωρηθῆ τὸς πᾶρε ὁ θεός..
 φαίνονται ἀπίστευτα κ' ὄμως εἶναι ἀληθινὰ, αὐ-
 τὸ ἔχινε βῶς ἀρχὲς τῶ εἰκοστῷ αἰῶνα. ἕνα κρητι-
 κὸς ἐπαναβταίτης τὸ ἔτος 1890 βτὴν κρήτη βκοτῶνε
 Τῶρκος, δὲν μπορῶσαν νὰ τὸν βυλλάβων. Ὁ Τῶρκος δι-
 οικητὴς τῶ εἶπε, βῶ δίνω ἀμνηστία γιὰ ὅλα. Μόνον
 νὰ φύγεις ἀπ' τὴν κρήτη. Ἡ ἀγία Ἄννα ἐφάνη βτόν
 ἔπνο τῶ κ' τῶ εἶπε: «ἔλα βτό βπῖτι με βτό Ἅγιο Ὁ-
 ρος». Τελικὰ πῆγε εἰς τὴ βκήτη Ἀδρίας Ἄνας εἰς τὸ
 ἀγ. ὄρος κ' τῶς εἶπε: «ἦρθε νὰ γίνω μοναχὸς κ' νὰ με
 ὀνομάσετε Ἄννα». Τῶ εἰσηχῶσαν ὅτι δὲν γίνεται κ' τὸν
 ὠνόμασαν Ἰωακείμ. Αὐτὸς ἔμεινε ἀρχικὰ β' ἕνα κελ-
 λακι πῖνω ἀπ' τὸ κοιμητήριον τῆς βκήτης κ' μετὰ ἀβκη-
 τευε β' ἕνα βπῖλαιον, λιγο πῖο πᾶνω, με ψωμί, νερό
 κ' προβευχή. Μία χρονία, χειμῶνας - χιόνια, τὸν
 βρηκαν οἱ μοναχοὶ βκεπαθμένο μετὰ βτόν χιόνια. Ἦταν Τεβτό-
 με κ' βράστε κ' με βγαλάτε. τῶς εἶπε. Ἦταν Τεβτό-
 τatos πᾶνω β' ἕνα βράχο κ' ἔκανε κομποβχοῖνι κ' τὸν
 κάλυψε ὅλον τὸ χιόνι. Αὐτὸς ἀζῶβθηκε προορατι-
 κῶς ἡμεῖς, ὅταν τὸν ἐπεβκέφθησαν τρεῖς Ρῶβ-

βοὶ, εἶχαν ἀκούει ὅτι εἶναι με-
 γάλος ἀβκητὴς, βτόν ἕνα ἔ-
 σωβε τρία κ' κῖα, βτόν ἄλ-
 λο βυμῖαμα κ' βτόν τρίτο ἔ-
 να βυμῖαμα. Πῆγαίνετε τῶς
 εἶπε. θὰ βῶς χρειαβτῶν. Ὁ-
 ταν τὸν ἐρώτησαν οἱ μοναχοὶ
 γιὰ τὸ κάνα αὐτό, τῶς εἶπε
 ὅτι ὁ πρῶτος θὰ γίνεῖ μονα-
 χὸς, ὁ ἄλλος ὅταν βυμῖαμα εἰς
 τὸ βπῖτι τῶ θὰ βρεῖ τὴ βυ-
 θυρο τῶ νεκρῶ (γι' αὐτὸ ἔδω-
 βα βυμῖαμα), ὁ τρίτος ὅταν
 θὰ παίει βπῖτι τῶ - ἔχων ἔ-
 τοιμαβει τὴ νεά - θὰ ἀρραβω-
 νιαβτεῖ. Πραγμᾶτι ἔτσι ἔγι-
 νηκε κ' μερικὰ βτραβᾶ. Τὸ βημαντικὸ εἶναι νὰ λεθε
 τὸ «εὐλόγησον» (βυχωρηθῶν). Οἱ Πατέρες τ' ἀφῆσαν
 ὅλα, ἔμεῖς τ' ἔχουμε ἀφῆσει; Δὲν πρέπει νὰ βεχναῖμε
 ἕνα, ὅπως λέγει ὁ ἀγ. χρυβὸ βτομος: «Τίποτα δὲν δια-
 φέρει ὁ λαϊκὸς ἀπ' τὸ μοναχὸ παρα μόνον εἰς τὸ χαικο
 τῶ ἴδιες ἐποχρῶβεις ἔχει, τὸν ἴδιο ἀγῶνα γιὰ τῶς ἀρετές.»

ἡ ἀγία Ἄννα ἔφάνη βτόν ὁρος Πατέρας

Δόξα σοι, ο Θεός !!

-4-

Χαίρετε τῶ Ἄθω καὶ
Χήματα, Θεοτόκα ἔντροφι-
ματα !!!

Ἐπισημαίνονται οἱ ἅγιοι Πατέρες
οἱ ἅγιοι ἄσκητες ἄσκητοι ἄσκητοι

Κατὰ βυνέπεια, ὁ ἴδιος οὐρανὸς μᾶς
να περᾶσθε τὸ βίον κ' τὸ ποτάμι αὐτό γιὰ νὰ εἶναι το-
ναντησθε ἐκεῖ. Ὁ μοναχὸς ἐνὼ φαίνεται ὅτι εἶναι το-
πικὰ μακρὰν τῶ κόσμου, με' τὸν τρόπον (τῆς ζωῆς τῆ)
εἶναι πάλυ κοντὰ. Εὐχεται γιὰ ὅλον τὸν κόσμον... εἶ-
ναι ἡ γὰ ληπύχα τῆς βασιλείας τῆ θεῶ, ὑπεθυμίζει
τὸν ἄλλον κόσμον, ὅτι μᾶς περιμένει ἡ β' παρθεσία τῆ
θεῶ κ' ἡ αἰώνιος ζωή. Με' τίς τρεῖς χαρακτηριστικὲς
ἀρετὲς τῶ ἐλέγχει τὸν κόσμον... με' τὴν παρθεσία, τῶ
ἐλέγχει τὸν πανδεδυχαλισμὸ τῶν ἡμερῶν μᾶς. με' τὴν ἀ-
κτημοδύνη τῶ ἐλέγχει τὴν πλεονεξία ὄλων μᾶς πᾶ δε-
λθε ν' ἀποκτῶμε - ν' ἀποκτῶμε με' χρι κ' τὰ ἐσχόνια μᾶς...
Με' τὴν ὑπακοή ἐλέγχει ὅλο τὸν σύγχρονο ἀνθρώπο
πᾶ δὲν θέλει νὰ ὑπακούει πᾶθενά κ' δὲν θέλει νὰ δε-
χεται καμία αὐθεντία. Ὅλα αὐτὰ ὁ μοναχισμὸς τὰ κη-
ρύττει βιωπηλά, γι' αὐτὸ πᾶμε θήμερα τῶς ἁγιορείτας
πατέρας κ' ματ' με' τῶς ἀχ' ἀποδοτῶς πᾶ διερχόμε-
θα τὴ νηστεία αὐτῶν, ὡς εὐχνησθε νὰ μᾶς δεκτῶσαν
ὡσε νὰ εὐρεσθε κ' ἡμεῖς καίποτε με' τὸ ἔλεος τῶ
θεῶ κοντὰ εἰς αὐτῶς. Ἀμήν.

Ὁρθοδοξίας. Σήμερον τὸ ἄγιον ὄρος δὲν εἶναι προπύργιον
τῶν πατριάρχων Βέκκο, μετὰ τὴν βύνοδο εἰς Λυών Γαλλί-
ας τὸ ἔτος 1274 προδπαθῶδε νὰ ἐπιβαλλεῖ τὴν ἐνω-
ση με' τῶς αἰρετικῶς παπικῶς, οἱ ἁγιορείτες μοναχοί
ἤλεξαν κ' εἶπαν τὸ "οχι". Μνημόβυον τῶ ὀνόμα-
τος τῶ παπᾶ θημαίνει κοινωνία πίθτεις, ἀναφώνησαν,
τῶ ἔγραψαν κ' τὸ γράφισθον με' τὸ μαρτυρικὸ ἀφμα
τῶς. Ἡ Θεοτόκος ἐφάνη κ' εἶπε εἰς τὸν γέροντα τῶ:
"Ἐρχονται οἱ ἐχθροὶ τῶ γιῶ μὲ κ' ἐμὲ...". "Ὁ βοι
βυλλειτῶρηνθον τότε με' τῶς λατινὸφρονας τῶ πατ-
ριαρχεῖα κων/λεως ἔμειναν μετὰ τὸ θάνατό τῶ ἁλω-
τοῖ " οἱ γνωστοὶ "τυμπανιαῖοι τῆς Λαῶρας τῶ ὀβιθ
Ἀδαναβίθ τῶ Ἀθωνιτῶ-Ἀγ' ὄρος". Ἀνεκδιήχτη ἡ δω-
ρεα τῶν ἁγιορειτῶν πατέρων εἰς τὴν ὀρθοδοξία κ' τὸ
γένος μᾶς. Πόβοι νεομαρτυρες πό βοι πατριαρχες ὡπως
ὁ ἀχ' Γρηγόριος ὁ Ε', ὁ βιοι κυροβλύτες... ἔως τὸν ἁγιο
16 αποτῶλο - ἱερομαρτυρα κοβμά τὸν Αἰτωλό !!

Χορὸς ἁγιορειτῶν πατέρων, με' τὴν ὁμολογία
τῆς ὀρθοδοξῆς πίθτεις κ' ἀγγελικὴ ζωὴν τῶν ἐπιχῆς, δοᾶ:
« Χριστιανὸς εἶναι ἀληθῆς οἶκος θεῶ, ἀποτελεσθενος
ἐξ ὀρθῶν δογμάτων κ' ἔργων ὀρθοδοξίας (ἁγίας Γρα-
φῆς κ' κείρας παραδόσεως). Οὐδὲν ἄξιον ὄλο τῶ
κόσμου μίας ψυχῆς πᾶ φυλάττει ἑαυτὴν ἀμόλυν-
τον ἀπὸ τὴν παναίρεση τῶ οἰκόμενιθμῶ »

Πρεσβείαις κυριῶν ἁγιορειτῶν
πατέρων ἐλέησον κ' βώθον
ἡμᾶς, Ἀμήν ❖

Εὐλογητός κ' δεδοξαμένος εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μαρτυρήσας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτῳ κ' διὰ τὸτο Πρωτομάρτυς κ' Πρωταθλητὴς ὑπάρχων, εἰς τὸς νῦν καιρὸς, ἀνέδειξες νεομάρτυρες.

Πρέπει νὰ εὐχαριστῶμε τὸν θεόν, διότι κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Τυρκοκρατίας τόβοι ἀθλητές, ἐφύλαξαν τὴν πίστη, κατεφρόνησαν πλῆθο, δόξα, ἡδονές κ' ἐμαρτύρησαν. Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγάπης τὸς ἐφλέγε κ' ἔτρεχαν εἰς τὸ μαρτύριο, ὡς πρόβατα εἰς σφαγὴν ἔχοντας ὡς τιμὴ τὶς ἀτιμίες, ὡς ἀνάπαυσις τὶς θλίψεις, τὶς μαστιγῶδεις κ' φυλακὴ ὡς παιχνίδια, τὸν θάνατον διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν.

“Ὅλα αὐτὰ πότε;” Ὅταν ἡ πίστις ἠσθένησεν, ἡ ἀρετὴ ἐξέλιπε, ἡ κακία ἐπεριββεύεν, ἡ ἀγάπη ἐψύχην. Τὸτο εἶναι θαῦμα ὡς νὰ βλέπομε ἀνθὴ μέσα εἰς τὸν χειμῶνα κ' ἡλιο τῆ νύκτα. εἰς τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας ἐλευθερία τὸτο εἶναι ἔργο τῆς „δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου“ (ψαλμ. 76)

Διὰ πέντε αἰτίαι ἀνέδειξε ὁ θεὸς νεομάρτυρες:

α) ἀνακαινισμὸς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως β) νὰ εἶναι ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως οἱ ἀλλοπίστοι γ) νὰ εἶναι δόξα τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας δ) νὰ εἶναι παραδειγμα συμπομονῆς εἰς τὸς πιστοὺς ε) νὰ εἶναι παρακίνησις τῶν χριστιανῶν νὰ τὸς μιμηθῶν, ἰδίως ὅσοι ἀρνήθησαν τὸν θεόν.

Οἱ πιστοὶ διαβάσαντες τὸς βίαις τῶν μαρτύρων, ἐπειδὴ πέρασαν τόβοι αἰῶνες, ἴδως κάπποιοι ν' ἀμφιβάλλουν πῶς ὑπέμειναν τόσα μαρτύρια. Οἱ νεομάρτυρες ἐκριζῶνεν ἀπ' τὶς ψυχὰς αὐτῶν καθὲ δισταχμὸ κ' δυναμῶν ἐν ἀνακαινίσῳ τὴν ἀδύνατην πίστην τῶν χριστιανῶν. Ὅτι ὑπέμειναν οἱ παλαιοὶ μάρτυρες, ὁμοίως κ' οἱ νεομάρτυρες.

Πολλοὶ τὸς εἶχαν φίλους ἢ δὴν παρόντες εἰς τὸ μαρτύριόν τῶς κ' οἱ ἴδιοι τὸς ἐνταφίασαν. Ὅπως τὸ προζύμι εἰς τὸ ἀλεύρι γίνεται ζύμη, ἔτσι οἱ χριστιανοὶ ἀνάμεσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀλλοπίστων, διὰ νὰ τὸς μεταδώσῃ τὴν ὀρθοδοξίαν. τὴν ὁμολογίαν τῶς οἱ νεομάρτυρες ἐβεβαίωσαν μὲ τὸ αἷμα τῶς κ' μὲ θαύματα. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θρηνῶντες τὴν ἀπώλειαν τῆς σωτηρίας τῶν ἀλλοπίστων, πῆχαν σ' αὐτὸς κηρύττοντας τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶν εἰς τὴν κόλασιν. Ὅσοι δὲν μετενόησαν ἔχον νάιναι ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

*Χαίρετε νεομάρτυρες, δόξα κ' καύχημα τῆς

Ὁρθόδοξα Ἐκκλησίας κ' ἐλεγχος κακοδόξων. Διατί, οἱ ἄπιστοι ὀνειδίζουν τήν Ἐκκλησία ὅτι δέν ἔχει νέ-
ως μάρτυρες. Βλέποντες τοῦτον πλῆθος νεομαρτύρων
ἄς ἐντραπῶν. Οἱ παλαιοὶ μάρτυρες δια τήν πίστη τῆς
ἁγίας Τριάδος κ' τήν θεότητα τῶ Χριστῶ ἑμαρτύρησαν,
ὁμοίως κ' οἱ νεομάρτυρες. Ἄν κ' ἔβχατοι, κατά τῆς βτε-
φάνος εἶναι πρῶτοι.

Εἰς τήν παραβολήν τῶν ἔρ-
χατῶν τῶ ἀμπελῶνος, ὁ Κύριος
ἔδωκε τῶ Ἐν δηνάριον πρ εἶναι
τό μαρτυρικό βτεφάνι κ' ἡ ἀπόλαυ-
βις τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἔως τῆς συντελείας τῶ αἰ-
ῶνος θά ἀναδεικνύει ἡ Ἐκκλη-
σία νεομάρτυρες κ' ἁγίους. Ὅποιος
ὁ καρπός, τοῦτο κ' τῶ δένδρο, δηλ.
ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, πρ εἶναι ἁ-
γία κ' ταμιῶχος τῆς θείας χαίρι-
τος! Ὡ μακάριοι νεομάρτυρες,
εἶδτε παραδείγματα ὑπομονῆς εἰς τῆς αἰχμαλώτους Χρι-
στιανῶς πρ βτενάσαν καίτω ἀπό τήν Τυρκοκρατία, διδά-
σκοντες λέχετε: „ἀδελφοί μας ἀγαπητοί, λάβετε πα-
ράδειγμα ὑπομονῆς εἰς τῆς θλίψεις, ἡμᾶς τῆς συναδέλ-
φους σας, ὑπομείναμε μαρτύρια κ' κληρονομήσαμε τήν
αἰώνια βασιλεία. Ἄν κ' βεῖς μ' εὐχαριστιες εἰς θεόν ὑ-
πομείνετε Σηκίες, φορολογίες κ' θάβανα, μάρτυρες βτήν
προαίρεση λογιζεσθε εἰς θεόν κ' μετα θάνατον θοί εἶ-
στε μαζί μας. Ὁ ὁβ. Ἀκάκιος ὁ Κωσοκαλυβίτης, εἰς τῶ
ἁγ. Ὑρος εἶδε ὄπταβια βέ φωτεινό τόπο, ὠραῖα ἀκατοικί-
τα παλάττα. ἄγγελος τῶ εἶπε ὅτι αὐτά εἶναι ἐτοιμαβμέ-
να δια τῆς χριστιανῶς πρ ὑπομένον τα θάβανα τῆς
Τυρκοκρατίας κ' πληρώνον φόρους. ὦ χαρά-παρηγορία!!

Ἡ ἔλπις τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν μᾶς δυνάμωνε κ' ὑπο-
μείναμε τᾶ μαρτύρια. „Ἄλλοίμονο β' ὄβως ἔχαβαν τήν ὑπο-
μονή,“ (Σειραῖχ 2, 14), διότι χάνον ἔτβι τῆ βωτηρία τῆς. Ὁ
Χριστός βᾶς ἔβαλε ὡς πρόβατα βέ λύκας. „Γίνεσθε φρό-
νιμοι, ὅπως τό φίδι πρ κινδυνεύει κ' φυλάττει τήν κεφα-
λήν, ἔτβι κ' βεῖς καλύτερα νά χάιβετε τῆ Σηκί σας, πα-
ρά τόν θεόν πρ εἶναι ἡ κεφαλή-δῶσα κ' βωτηρία.“ Ὁμως
δια νά ἔχετε ἀληθινή πίστη, πρέπει νάχετε κ' ἀγαθᾶ

Χαράς μν τήν καρδίαν, πληρώσον Παρθένε, ἡ τῆς χαράς δεξιάμένη τῶ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τῆς ἁμαρτίας τῆς ἁμαρτίας τῆς ἁμαρτίας

Ἐξοφάνος εἶναι πρῶτοι. Ἐξοφάνος εἶναι πρῶτοι. Ἐξοφάνος εἶναι πρῶτοι.

ὑπεραγία θεοτόκε βῶβον ἡμῶν - Χαίρε Νύμφη, ἀνύμφευτε, ἄλλη λούρα!!!

ἔργα. Ἡ ὀρθή πίστις γεννά κ' ἐστερεώνει τὴν ἀ-
 γία ζωὴν κ' ἀντιβρόχως. Μὲ τέτοια ζωὴ πίστεως
 ὀρθῶν δογματικῶν κ' ἔργων εὐθεβείας, θὰ παρακινεῖτε κ'
 τὴς ἀλλοπίστους εἰς μετάνοια κ' ὀρθοδοξία. Ἐνθυμηθεῖ-
 τε ὅτι βὰς ἐχαρίβε ὁ θεὸς ὄχι μόνο νὰ πτετεύετε ἀλλὰ κ'
 νὰ πάχετε διὰ τὸν Χριστόν. Προτιμώτερο νὰ κακοπαθεῖ-
 τε διὰ τὸν θεόν, παρὰ νὰ διασκεδάσετε. „Ὁφελιμώτερο
 νὰ πάχετε διὰ τὸν Χριστόν, παρὰ ν' ἀναβταίνετε νεκρὸς,
 (Χρυσόστ.) Ὁ Παῦλος ἔκαυχάτο εἰς τὸν Σταυρόν (κ' τὶς θλι-
 ψεις) παρὰ εἰς τὶς ἀποκαλύψεις κ' τὰ θαύματα.

„Τιμὴ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος“

Φυλαχθεῖτε νὰ μὴ ἀρνηθεῖτε τὸν θεόν κ' προτιμηθετε τὸ
 ψεῦδος τῶ κορανίου ἀπὸ τὸ φῶς τῶ εὐαγγελίου κ' κολάζε-
 θε αἰώνια. Ἄν θυμβεῖ κ' ἀρνηθεῖτε τὴν πίστιν βας, ἐξομολο-
 γηθεῖτε, νὰ λάβετε δευτέραι χρίση μὲ Μύρο κ' μὲ ΜΕΤΑΝΟΙ-
 Α, εὐχεσθε νὰ βὰς θυχωρήσει ὁ θεός. Ἄφθ κοινωνήθετε τὰ
 ἅγια μυτήρια ἐκεῖ πᾶ ἀρνηθήκατε, ἐκεῖ νὰ ὁμολογήθετε.
 Ἄν κ' ἡ μετάνοια βῶσει, ὅμως τὸ τέλειον εἶναι τὸ μαρτύριον!

„Οὐκ ἄσια τὰ παθήματα τῶ νῦν καιρῶ, πρὸς τὴν μέλλου-
 σα δόξαν...“ (Ρωμ. 8, 18). Πρόσκαιρα τὰ βάβανα, αἰώνια τ' ἀγαθα.
 Διδετε βῶμα φθαρτό κ' λαμβάνετε ἀφθαρτο, πωλεῖτε αἵ-
 ματα κ' ἀγοράσετε ὄρανόν! „Ὡ Νεομάρτυρες! ὁμολογη-
 τές τῶ Τριαδικῶ θεῷ, ὑπέρμαχοι εὐθεβείας κ' ἀντίπαλοι τῆς
 κακοδοξίας, κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τῶ Χριστῶ, ἐβαπτί-
 θητε μὲ τὸ βάπτισμα τῶ αἵματος, αὐτὸ τὸ βάπτισμα δὲν
 μολύνεται πάλι. Σὰς ὀνομάσω ἀγγέλους, διότι ἐνικήσατε
 τὸν ἀδῶματον ἔχρον. „ἀγγελοι κ' μάρτυρες μόνο εἰς τὰ ὀ-
 νόματα διαφέρουν“, (Χρυσόστ.). Φωτῆρες, διότι μὲ τὸ μαρ-
 τυρίῳ βας φωτίζετε κ' θερμαίνετε ἡμᾶς εἰς τὴν Πίστιν κ'
 Ἄγαπην. Ἰατρὸς, διότι θεραπεύετε μὲ τὴν χάριν τῶ, ψυχι-
 κές κ' βωματικές ἀσθένειες, ὅδων βὰς ἐπικαλῶνται. Ἀ-
 ληθῶς εἶθε φρῆροι-προστάτες κ' βωτῆρες ἡμῶν! Πολλὰ
 τὰ ὀνόματα βας, ἀλλὰ περιβόότερα τὰ χαρίσματα βας.

Προσκυνῶμε τὰ ἅγια λείψανα βας κ' τὶς ἁ-
 γίες εἰκόνες σας, πρεσβεύσατε ἅγιοι, νὰ μᾶς ἐλεή-
 βει ὁ θεός κ' ν' ἀξιωθῶμε τῆς Βασιλείας τῶ ἐν
 Τριάδι θεῷ ἡμῶν, ὡ πρέπει πᾶβὰ δόξα εἰς τὴς
 αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν! (ἐκ τῶ
 λόγου τῶ ὁσίου Νικοδήμου τῶ Ἀχιορείτου, εἰς τὴς Νεομάρτυρας).

Χοροὶ Νεομάρτυρων ἀντέστησαν ἀλλοπίστοις βοῶντες: Χριστὸς ἔστιν ὁ ἀληθινὸς θεός

Ὑπεραγία Θεοτόκε βῶσον ἡμᾶς.

Διὰ χειρὸς Γερ. Ἀρχιεπί. Ἀχιορείτου 5-6-2015. Ἱερ. Κελλίον Ἀγ. Νικολαῖου

1
τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἀπο-
στόλων κ' πρωτοκορυφαίων
Πέτρος κ' Παῦλος.

Ἐορτή τῶν ἀποστόλων, αἰτία χαρᾶς εἰς
τοὺς Χριστιανούς! Μακάριοι οἱ ἄζιως κοινωνούν-
τες τῶν θείων μυστηρίων. Τὰ ἑράνια κ' τὰ ἑ-
πίγεια ἑορτάζουν! Δι' ὑπομονῆς κ' εὐχῆς ἀδιαλείπτως
τρέχουσαν τὸν ἀγῶνα τῆς ἁγιότητος. Ὁ Πέτρος ἐκλή-
θη κ' ταχέως ὑπήκουσε, τὰ βιωτικά κατεφρόνησε κ' εἰς
τὰ ὑπερκόσμια ἀνυψώθη. «Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁμολογεῖ
ὁ Πέτρος. Τὸτο τῆς ἐνδάρκθ θεοφανείας ἐξήχηθη, προ-
θέτει τὸ ἀληθινὸν ἄζιωμα: «Υἱὸς τῆ θεοῦ τῆ ζωῆς»

Μακάριος ὀνομασθεὶς παρὰ τῆ ὄντως μακαρίᾳ θε-
ανθρώπῳ, πέτρα τῆς πίστεως κ' θεμέλιος τῆς ἐκκλησί-
ας. Τρίς ἐρωτήσας ὁ Σωτὴρ «Φιλεῖς με;» προθύμως
ἰσαριθμῶν τὰς ὁμολογίας ἐφώνησε κ' ἔλαβε τὴν χαρὴν
ποιμαίνουσαν τῶν λογικῶν προβάτων, ἀκούσας τὸ: «βόσκε
τὰ ἀρνία μου», κ' ποιμαίνετε τὰ πρόβατά μου. Ἐκτοτε ἔκ-
εν ραθυμία τὸν βίον ἔζησε, ἀλλὰ κήρυξ τῆ εὐαγγελίᾳ ἕως
τοῦ ἔτους 69 μ.Χ. μαρτυρήσας εἰς Ῥώμην ἐπὶ Νέρωνος.

Ὁ Σαῦλος ἐβάλενε ἑδίωκε τὴν ἐκκλησίαν. Πρὸς τὴν
Δαμασκόν, ὁ Χριστὸς τῆ ἐφανερώθη κ' Παῦλος πλέον βα-
πτισθεὶς, εὐαγγελίζεται παντὸ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐσταυρω-
μένον κ' ἀναστάντα! ὦ θεε Παῦλε πίστεως αὐλὸς κ'
κιθάρα πνεύματος ἁγίου γενόμενος, κηρύττεις τὴν ὀρθόδο-
ξου πίστιν κ' τὸν Σταυρὸν πᾶς διὰ τῆς ἀπίστου εἶναι μω-
ρία, διὰ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας, δύναμις. Ἡ ἁμαρτία ἐξαφα-
νίζεται ταχέως κ' θανατῶται ἀπὸ τὸ ξίφος τῆς μετα-
νοίας. Διὰ τὸτο λέγεται μετάνοια διότι μεταθέτει τὸν
νῦν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ ἀγαθόν (Μ. ἀθανάσιος).

Ἡ ἀποχή ἀπ' τοῦ κακοῦ δὲν δικαιώνει τὸν πιστόν,
ἀλλὰ ἡ ἀχνεῖα κ' εἰλικρινεῖα τῶν λογισμῶν.

Ὁ Πέτρος εἰς τὴν Πεντηκοστὴν μετὰ τὴν ὁμιλίαν τῆ
εἴλκυσε 3.000 εἰς τὴν πίστιν τῆ θεοῦ. Ἡ βικία τῆ, ἑθερά-
πευε ἀσθενεῖς. Τί μείζον ἀποστόλος Πέτρος κ' Παῦλος;
Οὐχ εὐρίσκω λόγον ἐπίσχιον ἐγκωμίων τῶν ἐνεργητῶν
τῆ κόσμου, τῶν κηρύκων τῆ εὐαγγελίᾳ. !!

ὦ Πέτρε κοιμηχῆτὰ τῶν ἀποστόλων, ὦ Παῦλε
τῶν ἄνω δυνάμεων θυμέτοχε, ἡ παράκληση τῶν
Χριστιανῶν →

ων, τὸ καύχημα τῶν
πιπτῶν. ὦ μακαρία дуас, ἡ
πιστευθεῖσα ὅλα τὰ κόβμα τὰς ψυ-
χὰς. Χαίρετε ἀπόστολοι τῷ Χριστῷ, δι-
δάσκαλοι τῶν Χριστιανῶν, οἱ κήρυκες τῆς
ἀληθείας, τὸ καύχημα τῶν ὀρθοδόξων.

Χαίρετε Πέτρε κ' Παῦλε, οἱ ἐπὶ γῆς ἄγ-
χολοι, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οἱ χρήγοροι ὑπη-
ρέτες τῷ Σωτῆρος, τὸν Σταυρὸν ἀντὶ ἀρότρῳ, ὡς
βοῆες τὴν καλὴν σπορὰν ἔρχασόμενοι!

Χαίρετε, τὰ δοχεῖα τῷ Πνεύματος, οἱ θεολό-
γοι τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φῶς τῶν φιλοθέων, τῶν
πλυσίων πλυσιώτεροι κ' βοφῶν βοφώτεροι, οἱ μηδὲν
ἔχοντες κ' τὰ πάντα κατέχοντες.

Ἅγιοι ἀπόστολοι Πέτρε κ' Παῦλε, πρεσβεύετε
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπικαλεσμένων ὑμᾶς, βοηθοὶ κ' προβά-
τες τῶν Χριστιανῶν, ἀντίπαλοι τῶν ἐχθρῶν!!

Χαίρετε, οἱ ὀδοῦχοι ἡμῶν εἰς τὴν βασιλείαν τῷ
θεῷ! Πόδας φυλακὰς ἡγιασάτε; πόδας βαδίνουσ κ'
χλευαθμῶν κ' ἀδικίας ὑπομείνατε; Οὐδεὶς πρὸ ὑμῶν
ἔδὲ μετὰ ἀπὸ ἑβᾶς, ἐφάνη ὁμοῖος. Ποῖος Ἐκκλησια-
στικὸς διδάσκαλος ἐτόλμησε νὰ εἰπῆ κατὰ ἄνευ τῆς
ὑμῶν παραδόσεως; Ἀνάθεμα εἶναι ὑμεῖς εὐχόμενοι
διὰ νὰ κερδίσετε τὸν κόσμον! Διὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ
τί ἀνταποδώσομεν; Τιμῶμεν τὰ λείψανά σας, μελετῶ-
μεν τὶς διδασχῆς ὑμῶν, ἀξιώσατε ἡμᾶς ἵνα μιμηταὶ ὑ-
μῶν καθὼς ὑμεῖς Χριστῷ!!

Χαίροις Πέτρε ὁ σταυρωθεὶς οὐκ ὀρθίῳ ὄχημα-
τι, ἀλλὰ μετὰ τὴν κεφαλὴν κατὰ, ὁ μετὰ παρρησίας εἰς
χεῖρας θεοῦ παραδὸς τὴν ψυχὴν. Χαίροις Παῦλε, ὁ Σί-
φει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, τριακόντα πέντε ἔτη
δολεύσας τῷ κυρίῳ προθύμως. Πρεσβεύσατε ἅγιοι ὑ-
πὲρ ἡμῶν, ὅπως ἀξίως τῆς Χριστιανικῆς κληρέως
βαδίσωμεν! Μετὰ τὴν θεῖαν βοήθειαν, εἰς τὴν νῦν και-
ρὸς τῆς ἀποστασίας νὰ φυλάξωμεν τὴν ΠΙΣΤΗΝ κ'
ἑαυτὸς ἐν μετανοίᾳ καθαρὸς ἀπὸ πάσαν κοινω-
νίαν αἰρετικῶν κ' κοινωνόντων αὐτοῖς, εἰς δόξαν τῷ
Πατρὸς κ' τῷ Υἱῷ κ' τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

(Διὰ χειρὸς Γερ. Ἀμπιᾶ
- Καφαλα, Ἁγίου Ὄρους
26-18ν. 2015)

ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας κ' ἡ ταπεινότης τῶν Χριστιανῶν!!

ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας κ' ἡ ταπεινότης τῶν Χριστιανῶν!!

Κυριακή Γ' Ματθαίου - Τῶν Νεομαρτύρων

(Λυκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80).

-1-

αἶρε ἡ τῶν νεομαρτύρων νέα πληθὺς ! Μετὰ πάσης σοφίας ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ὀρίσει νὰ ἑορτάσουμε κ' νὰ πανηγυρίσουμε τὴν μαρτυρῆσάντων ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς πτώσεως τῆς Πόλεως (1453 μ. Χ.) μέχρι περίπου τὸ 1860 ἔτος πρὸ εἶναι ὁ τελευταῖος νεομάρτυς - ὅσο κρατῶσε ἡ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία κ' εἶμαθον ὑπὸ τῶν δεσμῶν. Οἱ ἅγιοι αὗτοι μάρτυρες, βέμια ἐποχὴ πολὺ κρίσιμη, ἔδωκαν τὰ πάντα κ' αὐτὸ τὸ αἷμα τῆς χάριτος τῆς Χριστοῦ κ' χάρι τὴν πίστη τῆς ἀγίας. Τὰ ἔδωσαν βέμια πολὺ κρίσιμη περίοδο, ἀρχίζαν νὰ μαρτυρῶν ἀπ' τὸ 1500 μ. Χ., ἀλλὰ ἀπ' τὸ 1600 κ' ἐπειτα ὅταν ὁ θυγὴς ἦταν ἀφόρητος, πρὸ δὲν μποροῦσαν οἱ πιστοὶ νὰ δύνον τὰ δοκίματα - φόρας, πηχάιναν κ' αὐτομολοῦσαν πρὸς τὸ μωβδλμανισμὸ χάρι νὰ χλυτῶσαν τὰ θάβανα κ' τὰ παιδία τῆς ἀπ' τὸν θάνατο κ' τὴν ἀτιμωμὴ χίνονταν Μωαμεθανοὶ μόνο κ' μόνο νὰ χλυτῶσαν ἀπ' ὅλα αὐτὰ. Μέσα τῆς μπορεῖ νὰ ἦταν κρυπτοχριστιανοὶ ἦρθε βάν αὐρα Ἰωηρά κ' βάλπισμα βωτήριο, αὐτὴ ἡ παρεμβολὴ τῶν ἀγίων, πρὸ δὲν φοβήθησαν ὀλόκληρη αὐτοκρατορία, τὰ δῶσαν ὅλα καίτοι τῆς ὑπόχονταν χρήματα, δοκίματα, δέβεις... ὅλα τὰ παράτησαν δὲν ἠθέλαν νὰ δολεύον βέμια δύο κυρίως, ὅπως λέει τὸ βημερινὸ εὐαγγέλιο, δὲν ἦταν δεμένοι μετὴν μέριμνα, τῆς χάρις γιαυτὸ ὀμολόγησαν τὸν Χριστόν.

Τι ἔχινε; τὸ πρῶτο πρὸ ἔχινε ἦταν ὁ ἀνακαινισμὸς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τι βημαίνει αὐτὸ; ἠξεραν οἱ ραχιάδες ὅτι ὑπῆρχαν οἱ ἀγ. Γεώργιος, Δημήτριος, Αἰκατερίνη κ. λ. π. ἀλλὰ πότε; πρὶν 1600, 1500, ἢ 1200 χρόνια, τῶρα μᾶς βοηθῶν τι γίνετα, ἔμεῖς ὑποφέρουμε, χανόμεθα. Αὐτὴ τὴν ὀμολογία πρὸ ἔκαναν, τὸ αἷμα πρὸ ἔχυναν, ταυτόχρονα ἔβεβαιῶτο ὑπὸ τῆς ἄρανθ, ὅτι ἡ θυσία αὐτὴ ἦτο εὐπρόδεκτος κ' ὅτι ἔχινε δία τὸν ἀληθινὸ θεό. Ὀ. Πῶς ἔβεβαιῶτο; Μὲ ἀκτιβτο φῶς, πρὸ κατέβαινε στα λείψανα, τὰ φηναν 2-3 ἡμέρες (ἀταφα) κ' τὴ νύχτα κατέβαινε ἀκτιβτο φῶς κ' περιέλουσε τὸ μαρτυρικὸ λείψανο. Οἱ πιστοὶ ἔχαίροντο... δοξολογίες... ἔλεχαν ἡ πίστη μας εἶναι ἀληθινή κ'

Δόξα τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν !

ἔπαιρναν δύναμη, πρό πάντων ὄβοι ἔτοι-
μαζόνταν νά προδώθην ἀλλά κ' αὐτοί πρὸ εἶ-
χαν προδώσει, ἔπαιρναν δύναμη νά ὁμολογή-
θουν. "Ἐν διαβάετε τὸ "Νέο μαρτυρολόγιο" τῆ
ὄβ. Νικοδήμου, θά δείτε πόσα κλάματα ἔκανε ὁ
κάθε νεομάρτυς ἔπαινω βτόν τάφο ἀλλῶ νεομάρτυ-
ρα νά τόν παρακαλεῖ νά τελειώσῃ τὸν ἀχῶνα τῆς
ὁμολογίας, πρὸ πύχαινε μετα βεβαιότητος βτόν θάνα-
το. Ἐτερον γεγονός πρὸ ἔχινε μέ τὴν ὁμολογία αὐ-
τῶν ἦταν νά μείνουν ἀναπολόγητοι βτῆ Β' παρβία ὁ
λοι οἱ Μωαμεθανοὶ πρὸ εἶδαν αὐτά, ὁμολογία - θαύμα-
τα κ' τὸ ἅγιο φῶς κ' ὄλοι οἱ ἀπίστοι νά μὴ ἔχουν νά πῶν
κύριε, ἐμεῖς δὲν ἀκύβαμε ὅτι ὑπῆρχε Χριστός, ὅτε εἶδα-
με τὴ δύναμή τῆ. Νά, κ' τὴ δύναμη εἶδατε κ' τὸ κήρυ-
μα ἀκύβατε, διότι οἱ νεομάρτυρες ἐκήρυτον τὴν ἔνδαρ-
κον τῆ Χριστῆ ὁμολογία κ' ἐξεφτέλιζαν τὸν Μωαμεθ
ὅτι εἶναι ἀπατεῶνας, ψεύβτης κ' ἀνηθικός. Ἐλεχαν
ὄλα αὐτά γιὰ νά θρεθῶν ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρα κρι-
βως ὄχι μόνο αὐτοί, ἀλλὰ κ' οἱ παπικοί, οἱ ὁποῖοι ἔ-
χαίροντο πρὸ εἶχε πέσει ἡ Πόλη, ἦταν ὁ μέγανος ἀντι-
παλος ἡ Ὀρθοδοξία, ἔλεχαν κανέναν ἅγιος δὲν ὑπάρχει
βτὴν ἀνατολή, μετα τῆς πτώβη τῆς Πόλεως, ὁ ὅ
ἦταν ἐνωμένοι μαζί μας κάνανε ἅγιος. Ὅταν ἀρχι-
βαν οἱ χοροὶ τῶν νεομαρτύρων κ' ἐβλεπαν τὸ ἀ-
κτιβτο φῶς κ' τὰ θαύματα πρὸ ἔκαναν τὰ τεμά-
χια ἀπ' τὰ ματωμένα ἐνδύματα, κ' τὰ ὄβτῶ τῆς
αὐτοὶ κατηβχύνοντο. Μεγάλη λοιπὸν ἡ προβφορά τῶν νε-
ομαρτύρων, εἶπαν τὸ φοβερό ὄχι, ὅπως τῶρα μερικοί βάν ἔ-
μας, φτωχοὶ, χωριατόπῶλα λεμε τὸ ὄχι βτὴν παγκοβμοποίηβη,
πρὸ εἶναι ἕνας νέος Μωαμεθ, κ' προετοιμάζει τὴν ὄδὸν
τῆ ἀντιχριστῆ. Ὅπως αὐτοὶ δὲν φοβῆθηκαν γιὰτι' εἶ-
χαν πίστη, ἔτσι κ' ἐμεῖς δὲν πρέπει νά φοβῆθῶμε.

Ἡ νεομάρτυρες τῆς Ὀρθοδοξίας δὲν τελειώβαν τὸ 1860
μετὰ ἀπό χρόνια, βτῆ Ρωββία τὸ 1917 πρὸ ἔχομε τὸ-
βῶ ἑκατομμύρια μάρτυρες γιὰ τὴν πίστη τῆ Χριστῆ
πρὸ τῆς ἐδίωκβν, πρῶτα κυνήββαν τὸ ράββο. Χιλιάδες
μοναχοὶ, μοναχές, ἐπίσκοποι (μαρτύρηβαν) μόνο κ' μόνο ἔ-
πειδὴ τὸ ράββο εἶναι ἕνα φλάμπυρο πρὸ ὁμολογεῖ τὸν
Χριστὸν, αὐτοὶ ἦταν ἄθροισ τελείως. Θά βῶς πῶ μερι-
κά γεγονότα γιὰ νά δείτε ὄχι μόνο τὴν ἔνδαβη πρὸ

κύριος φοβηθήσεται; κύριος υπερβηθήσεται με.
ψαλμ. 26, 1
κύριος φοβηθήσεται με, τίνα φοβηθήσεται με κ' ὄβ τῆρ με, κ' ὄβ τῆρ με κ' ὄβ τῆρ με

» κύριος ποιμαίνει με κ' ὄδέν με ὄβερῆβει (ψ. 22)

Έκαναν αυτοί οι νεομάρτυρες άλλα κ' την προπαγάνδα των έχθρων να καταλύθου το φως της πίστεως. Σ' ένα χωριό της Ουκρανίας το έτος 1923, ο νεαρός ιερέας π. βλαδίμηρος, γεμάτος παλμό, μετά τη θεία λειτουργία κήρυττε, παντ' είχαν κατακόπτος, τό έμαθαν, τον βυλέλαβαν επειδή κήρυττε εναντίον δηθεν τ'σ καθεστ'ως, τον δικάβαν 10 χρόνια βτ'α κάτερχα βτή Σιβηρία. Πήχε κ' εκεί βυλέχιβε να ακτινοβολεί την πίστη. Μια φορά, χυρνύβαν απ' τη δσλεια, τό φαητό: ένα κομμάτι ψωμί κ' λίχη β'σπα, κάποιος τό πήρε. Υπήρχε ούχραφος νόμος δποιος πάρει φαητό, χτύπημα έως θανάτ'σ. Ο ιερέας αυτός δέν τό ήξερε, τό έππε - εκεί ήταν κ' εκκληματίες που είχαν βκοτώβει 5 κ' 10 άτομα, κλέφτες, απατεώνες, αυτοί βρήκαν δτα εκλεψε ο Συμεών ο βκελετωμένος, έτβι τον έλεχαν. Τόν έπιαβαν, ο παπάς φώναζε έγω τ'σ είπα να πάρει τό φαητό μ'σ, μη τον πειράζει κανεις. Ο Συμεών από τότε ήταν, απ' αυτ'σ π'σ ακ'βχαν τον ιερέα καιθε βραίδυ π'σ τ'σ δίδαβκε απ' τό ευαγγέλιο. Μια ήμέρα ήρθε ένας επιθεωρητής, έριχνε χιονι, τ'σ τ'σ βριζαν βτό κρύο, όπως ήταν παραταχμένοι βέ 10 βειρες από δέκα άτομα, βύκολον 100, έρώτηβε, αν περνάνε καλά. Σιωπ'σβαν, έκανε να φύχει. Μια φωνή: καταραμένος να είσαι.. - Ποιός τό έππε; κανεις δέν μιχ'σβε.. θανατώβτε έναν από κάθε βειρα. Ο βλαδίμηρος έππε: Έγω μίληβα. - Λοιπόν, έβ'σ: έτοιμάβτε τον για τον παραδειβο των άγιων (έτβι έλεχαν την εκτέλεβη). Τότε μια φωνή: Έγω τό είπα, αυτ'σ δέν ξέρει να πει τέτοιες λέξεις - ήταν ο δολοφόνος Γυρίας, δέν δέχτηκε να φονευτεί ο ιερέας. Τ'σ ωδήχηβαν έξω απ' τό βτρατόπεδο, όταν ακ'βστηκαν οι πυροβολισμοί, τ'σ εκτέλεβαν.. τότε όλοι οι κρατ'σμένοι έκαναν τό βταυρό τ'σ..... είχαν βυλλάβει πιβτες χυναίκες απ' τό Όλονετς, τ'σ πήχαν βέ χυναικέο βτρατόπεδο, επειδή δέν ήδεβαν να έρχαβτ'σν την κυριακή τ'σ Παύχα, ήτηβαν να δσλέψ'σν άλλη ήμέρα διπλάβια έρχαβία, αντί τ'σ αρχίας τ'σ Παύχα, οι άθεοι τ'σ ωδήχηβαν βτήν παχωμένη λίμνη, ήτηβαν να βχ'σλ'σν τα παπ'στβια τ'σ κ' να βαβανί βουνται έτβι βτό κρύο.. (δέν υπ'σρχει βυλέχεια όμιλίας, δέν διεβ'σθη.)

φύλαξόν με, κύριε, ότι έπι σοι ήλιβια... (Ψαλμ. 15, 1)

δημία π. Θεοδωρήτ'σ - δια χειρός Γ. Αλ. 25-6-2016

σ' υπεραχία θεοτόκε, β'σβον ήμας -

448. όρος

«**Ο** υδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον». Τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς παραδίδει ὅπως κ' ὅλη ἡ ἁγία Γραφή, τὴν μεγάλη σημασία τῆς πίστεως γιὰ τὴ Ἰσὴ τῷ Χριστιανῷ κ' τὴ Ἰσὴ ὁλοκλήρως τῆς ἐκκλησίας. Διότι ἡ ἐκκλησία ἐβηρὶχθῆ ἀκριβῶς ἐπάνω ἐπὶ τὴν πίστη τῶν αἱμάτων τῶν μαρτύρων. Μεγάλη ἡ σημασία τῆς πίστεως· γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος ἔτονιζε κ' ἔλεγε, μελετᾶτε προέχετε ἀν εἶδτε μεθ' τῆς πίστεως, ἀν τὴν κρατᾶτε. Ὁ ἁγ. Ἰωάν. ὁ θεολόγος διεκήρυξε, «αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήβασις τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν»»

Σήμερα θὰ ψηλαφήσωμε ἐπὶ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τὴν γνησία πίστη κ' θὰ δῶμε τὰ χαρακτηριστικά της· τί εἶναι αὐτὸ πρὸ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸ τῷ Κυρίῳ. Τὸ γεγονός εἶναι ἡ θεραπεία τῷ δούλῳ ἑνὸς ἑκατοντάρχου, ῥωμαίου ἀξιωματικῷ (περίπου γὰν τὸν σημερινὸ λοχαγὸ) εἶχε 100 στρατιῶτες, ὁ χιλιάρχος εἶχε χιλιάς. Ἦταν ἐπὶ τὴν Καπερναῶν αὐτὸς ὁ εὐλαβέστατος ὁ ὁποῖος ἔδειξε τὰ αἰσθήματα τὰ κ' τὴν ἀγάπην τῷ πού εἶχε ἐπὶ τὴν καρδίᾳ τῷ, ὅταν ἀρρώστησε ὁ δούλος τῷ.

Οταν λέμε δούλος μὴ πᾶει ὁ νόσος μᾶς ὅτι ἀρρώστησε ὁ ὑπκρέτης, τότε ἦταν γὰν τὸ γαῖδρακι ἢ τὸ κατδικάκι πρὸ τῷ βκοτώνει, τὸ πῶλας, τὸ κάνεις ὅτι θέλεις. Αὐτὸ τὸ δόγμα ὑποβηρὶχθη ἀπὸ ἀρχαῖος φιλοσόφους, ὥστε νὰ λέει ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι εἶναι φυσικὸ νὰ ὑπάρχουν κύριοι κ' δούλοι, δὲν βλέπω καμμία ἀνωμαλία ἐπὶ αὐτὸ. Πράγματι ἐπὶ τὴν Ἀθήνα τότε ἦταν 8-10 φορές περίπου περιβότεροι οἱ δούλοι ἀπ' τῶς κυρίους, τῶς ἐλευθέρους.

Οταν ἔρχεται ἕνας ἀξιωματικὸς ἐπὶ τὸν κύριο κ' δὲν βγαίνει ἕνα στρατιῶτη νὰ τὸν φωνάζει, ἀλλὰ ὁ ἴδιος τὸν παρακαλεῖ νὰ κάνει κατὰ τὸν ὑπκρέτη τῷ, αὐτὸ δείχνει μεγάλη ἀγάπην. Ὁ κύριος ἀμέσως τῷ εἶπε, «ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω», διότι εἶδε τὴν πίστη τῷ καὶ τὴν ἀγάπην τῷ. Ἐκεῖνος προχωρᾷ ἐπὶ μεγαλύτερα βταῖδια πίστεως λέγοντας: «δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ῥθεις, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ῥθεις κατὰ ἀπ' τὴ βτέχη μὲ, διότι εἶμαι ἁμαρτωλὸς εἶπέ λόγος κ' βωθῆσεται (δηλ. θὰ ἰατρευτῆ)», ὅπως ἐγὼ διαταβῶ τῶς στρατιῶτες κ' κάνων αὐτὸ πρὸ τῶς λέω». Τότε θαύμασε ὁ Χριστὸς κ' εἶπε: «οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ»

τοβαύτην πίστιν εὔρον,, κ' για να τὸν ἐπι- -2-
νέβει περιβόητο συνεχίσει ἐπειδὴ ἤξερε τὶς θε-
βεις τῶν Γραμματέων κ' Φαρισαίων, πρὸ τὸν κυνηγῶ-
σαν, εἶπε: „ Ἐξ ἀνατολῶν κ' δυσμῶν θάρσυν ἄνθρω-
ποι πρὸ θαύματα ἀνακλιθῶν ἐπὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μετὰ
Ἀβραάμ κ' Ἰσαὰκ κ' Ἰακώβ, οἱ δὲ υἱοὶ (= Ἑβραῖοι) ἐκβλη-
θήδονται εἰς τὸ ἔξωτερον σκοτός „ . Ἐκείνη τὴν ὥρα ἐπαινεῖ-
θε τὸν ἑκατόνταρχο διότι ἦταν κ' αὐτὸς ἀπὸ δούλων κ' ἀνα-
τολῶν „ δηλ. ἔθνικὸς πρὸ δὲν εἶχε ἀκούσει λόγος θεοῦ. Ταυτόχρο-
να ἐλέγχει τὸς Γραμματεῖς κ' Φαρισαίους.

Ἀπ' τῆς μίας εἶδαμε τὴ μεγάλη ἀγάπη, ἀπ' τὴν ἄλλη τὴν
μεγάλη τὴ ταπεινώση νὰ μὴ δέχεται τὸν κύριο ἐπι-
τι τῶ . Νὰ, τὰ δύο σκέλη μὲ τὰ δύο περπατᾶ
ἢ μακαρία ἀρετὴ τῆς πίστεως . Ἀγάπη κ' Ταπεινώση !!
Μεγάλες ἀρετὲς αὐτὲς !! Τὶ νὰ τὰ κάνεις, νὰ χεῖς θεωρη-
τικὴ πίστη - νὰ ξέρεις δογματικὴ, λειτουργικὴ, τὸς ἀγίας πια-
τέρες κ' μέγα δὲ ἡ καρδιά νὰ ναι ξερὴ ἀπὸ ἀγάπη .
Αὐτοὶ πρὸ ξέρουν τὰ πολλὰ ἔχουν ὑπερηφάνεια πρὸ εἶναι
τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο γιὰ νὰ ῥθει ἡ χαίρη , ἐνῶ ἐδῶ
χρειάζεται ταπεινώση κ' ἀγάπη πολλή . Βλέπουμε
ἐν ἀλυβίδα τὶς ἀρετὲς, γιὰ τὸ φωνάζουν οἱ πατέρες
ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ναι κάποιος ἐνάρετος, ἂν τῶ λεί-
πει μίαν ἀρετὴ . Ὅπως λέει ὁ ἀπ. Ἰακώβος „ ὁ πταίβας
ἐν ἐνὶ χέρονε πάντων ἐνοχος „ . Ἐάν π.χ. εἶδαι ἀγαθὸς κ' κλέ-
πτει, ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἀρετῶν πᾶει . Ἡ ἀρετὴ εἶ-
ναι μίαν, ὅπως ἡ ἀδύγκριτη ἀρετὴ τῶ θεοῦ εἶναι μίαν . Ἐπὶ
τῆ ἢ ἀνθρώπινη ἀρετὴ εἶναι μίαν κ' διακρίνεται μὲ διαφο-
ρες μορφές : τῶ ἑλεήμονος, τῶ ταπεινοῦ, τῶ ἀκενοδοξοῦ κλπ.
Ἐἶπε λόγον „ εἶπε ἐπὶ Χριστῷ ὁ ἑκατόνταρχος, μᾶς
θυμίζει αὐτὸ ἀκριβῶς πρὸ ἔχινε ἐπὶ δὲ ἡμιουργία,
εἶπε κ' ἐκτίσθησαν κ' ἐγένοντο . Ὅταν λέει ὁ θε-
ός γίνεται ἀμέσως . Πολλοὶ ἐπὶ τὴν ἐποχὴ μᾶς λένε ὅτι
πίστεύουν τὸ εὐαγγέλιο, ἀλλὰ δὲν πιστεύουν ἐπὶ θαύ-
ματα ἢ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι θεός . Λένε ὅτι ἦταν
ἐνας φιλόσοφος, ὅτι ἔγραψαν οἱ μαθητὲς τὸ τὸ εὐαγγ-
γέλιο . Κάποιος μῶ εἶπε : „ Τὰ εὐαγγέλια τὰ γραψαν
ἄνθρωποι „ . Κοιτᾶτε πῶς ὁ διάβολος ἐργάζεται γιὰ
νὰ πιάσει τὰ θύματα . Αὐτὰ πάνε μαζί, ὁ λόγος, ὁ Χρι-
στὸς κ' τὸ θαῦμα τῶ εἶναι ἕνα πράγμα, δὲν μπορείς νὰ δέ-
χεσαι τὸ ἕνα κ' ν' ἀπορρίπτεις τὸ ἄλλο . Ἄν δεχτεῖς τὸ Χρι-
στὸ θα δεχτεῖς κ' τὸν λόγον τῶ κ' τὰ θαύματα κ' τὸς

ἅγιός . Ἀλλά βλέπετε τώρα εἴμασθε βτην ἔπο-
χή τῆς γυνώσεως κ' τῷ ἔχῳ ἰσθῶ κ' ὁ ἄνθρωπος
δέν μπορεί νά ταπεινωθεῖ ἐνώπιον αὐθεντίας .

Τὼς διατηρεῖται ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀρετὴ
τῆς πίστεως ; Ἐν τῇ τηρεῖται τῶν ἐν-
τολῶν (τῷ Χριστῷ) !! **Νάχεις ΑΓΑΠΗ** ἔ-
κει μέσα εἶναι ὅλες οἱ ἐντολές . **Νάχεις Ταπεινω-**
θη γιὰ νά ἐπιβπᾶς τῷ ἔλεος τῷ Θεῷ . !!

Λένε οἱ πατέρες ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι κρυμ-
μένος μέσα βτῖς ἐντολές . Ὅσο ἔργα ὀ-
μασθε , πράττουμε τῖς ἐντολές , τόσο τὸν γνω-
ρίζουμε περιβότερο , τὸν ἀγαπάμε κ' τὸν πιστεύ-
ουμε περιβότερο . Ἡ θεωρητικὴ πίστις ἔχει
λίγη θεμαβία κ' τὰ δαιμόνια πιστεύουν ὅτι ὑ-
πάρχει Θεός , ἀλλά πρέπει νά ναι ἔνεργός ἡ πι-
στῖς μας , πῶς θεμαίνει διὰ ἔργων . « Πίστις ἀνευ
ἔργων νεκρὰ ἔστί » . λέει ὁ ἀπ . Ἰακώβος , τὴ θεμαί-
νει νάχεις πίστις ἔαν δέν ἔχεις ἔργα ; Ἐάν ἔλθει
κάποιος πτωχός κ' τῷ πείσ « ὕπαγε θερμαίνε και
εὐρέ τροφή , εἶναι αὐτὸ ΠΙΣΤΗ ;

Πίστις ἀληθινή εἶναι νά ἐπιβκέπτεσαι ὄρφα-
νά , χῆρες , νά τῶς δίνεις ὅτι ἔχον ἀνάγκη
κ' νά κρατᾶς ἑαυτὸν καθαρὸν ἔκ τῶν
ΜΙΑΣΜῶΝ τῶ κόσμου . Αὐτὴ εἶναι ἡ ΠΙΣΤΙΣ !!

Πίστις , δηλ . εὐθέβεια ἔνεργητικὴ , πιστεύω ἀλλά
κ' ἴω ὅπως πρέπει (σύμφωνα μέ τὴν πίστις) .

Εἴθε ὁ κύριος κ' οἱ πρεσβεῖτες τῶν ἁγίων
τῶ νά μᾶς ἴωσαν ταπεινωθεῖ , πρό πάν-
των Ἀγάπη ὥστε νά κατακλιθῶμεν κ'
ἔμεῖς , ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ , μετὰ Ἀβρα-
ἄμ . Ἰσαάκ κ' Ἰακώβ ὄρωντες τὸ πρόβωπον
τῷ κυρίῳ ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτῷ !!

Αἰεὶν

Ὁμιλία κερ . Θεοδωρήτῶ
διὰ χεῖρός τ . Ἀλ . 2-7-2016
κλχ . Ὀρος

συπεραβία θεοτόκε βῶβον
σὴ μᾶς .

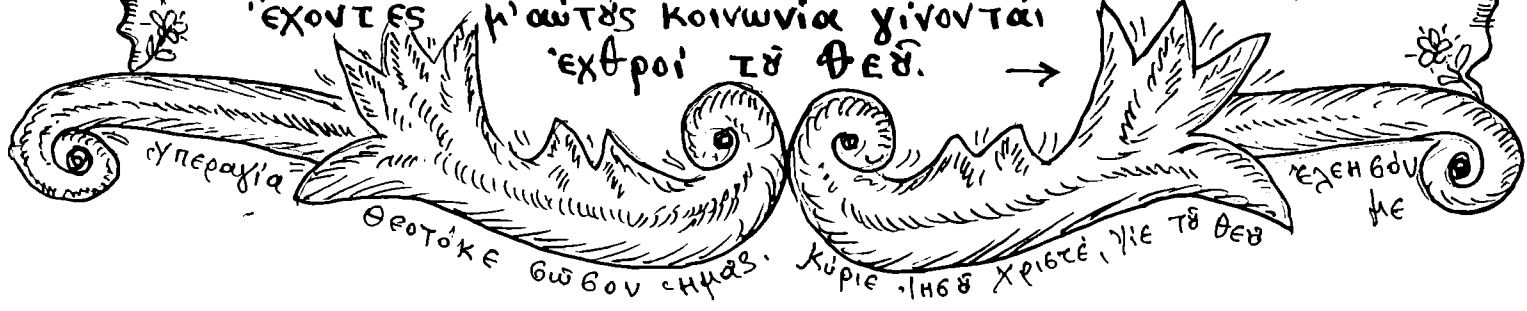
Δ' Ματθαίος (8,5-13)

« οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοβαύτην πίστιν εὔρον. » !
 Ὁ Κύριος θαυμασχεῖ κ' θαυμάζει διὰ τὴν πίστη τῶ
 εἰδωλολάτρῳ πρὸ τὸν παρεκάλεσε. Ἡ πίστι παι-
 ζει βαβελώτατο ρόλο εἰς τὴ ζωὴ τῶ πιστῶ, εἶναι
 ὁ θεμέλιος λίθος τῶν πιστῶν κ' τῆς Ἐκκλησίας,
 πρὸ βτηρίζεται εἰς τὴν ὁμολογία τῶ Χριστῶ κ' τὰ αἵ-
 ματα τῶν μαρτύρων... ἂν δὲν ὑπάρχει ἡ πίστι, τι-
 ποτα δὲν μπορεῖ νὰ βτηριχθῆ, καμία ἀρετὴ. Γι' αὐ-
 τὸ ὁ Κύριος ἐθαύμασε τὴν πίστη τῶ ἑκατοντάρχη
 ἁσσηματικῶ τῶ Ρωμαϊκῶ βτρατῶ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν
 ὑπηρέτη τῶ (δούλον τῶ) ἄρρωστο κ' ἦλθε ὁ ἴδιος κ'
 παρακαλῶσε με ταπεινωθῆ κ' πίστη νὰ τὸν θερα-
 पेῦβει. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶ ἑκατοντάρχη γιὰ τὴ
 θεραπεία, δείχνει ὅτι εἶχε βπλαίχνα οἰκτιρμῶν.

Ἡ πίστι τῶ φαίνεται ὅταν εἶπε ὁ ζωτῆρ ἔ-
 γῶ θα ἔρθω νὰ τὸν θεραπεύσω, τῶ εἶπε : « δὲν
 χρειάζεται νὰ ἔλθεις, εἶπέ λόγον κ' θεραπεύεται
 .. βλέπετε πίστη ἀνώτερη κ' τῶν χριστιανῶν !!
 Ἐνας εἰδωλολάτρης βτηρίζει τὰ λόγια τῶ εἰς τὴ δι-
 κὴ τῶ διαγωγῆ, ἐγὼ λέγει διατάβω τῶς βτρατι-
 ῶτες μῶ, ἔτσι κ' ἐβὺ εἶπέ λόγο κ' θα ἰατρευτῆ..

Ὁ Κύριος τότε ἀνεφώνησε, ὅδε ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 τοβαύτην πίστιν εὔρον. Οἱ Γραμματεῖς κ' Φαρισαῖοι
 ἐζητῶσαν ἀφορμὴν κατηγορίας διὰ τῶτο ὁ Κύρι-
 ος εἶπε « οὐ δύνασθε πιστεῦειν δόξαν παρ' ἀλλή-
 λων λαμβάνοντες.. Λέγει ὁ ἕνας λόγια καλὰ διὰ
 τὸν ἄλλον... διὰ τῶτο πᾶνε ὅλα βτραβά κ' βτην πο-
 λιτεία κ' τὴν Ἐκκλησία. Δὲν ἔχον τὴν παρηβία νὰ
 πῶνε ὅτι αὐτὸ εἶναι αἵρεβη, αὐτὸ κλοπή κ.λπ. Διστάζει
 νὰ ἐλένζει, φοβῶμενος τὴν καθαιρεβὴ τῶ, τὸ μισθὸ τῶ..

βλέπετε, δόξα λαμβάνει ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλον, ὅδεις
 κάνει λόγο γιὰ αὐτὸν πρὸ γράφει αἵρετικὰ πράγματα κ'
 ἔχοντες μ' αὐτῶς κοινωνία γίνονται
 ἐχθροὶ τῶ θεῶ.

Μεγάλη λοιπόν, αγαπη-
 τοί αδελφοί, ή βημοσία τής πίστεως, αυτό φαίνεται
 εις τός βίος τών άγιων Εϋθυμίου κ' Σάββα πύ πολλές
 φορές δέν είχαν στό μοναστήρι τής, ότε πρόφορο για
 θεία Λειτουργία, τόσο οφτώχεια κ' ναίνα παραμονές με-
 γάλων έορτών. Ήταν ειρηνικοί κ' είχαν τήν έλπίδα τής
 εις τό θεό.. τό θαύμα γινόταν, ναρχεται μάλις φορ-
 τωμένο μέ τροφίμα. Αυτό συνέβη κ' βέ άδκητές πύ
 ήβαν χαμένοι στόν έρημο, έρχόταν άγγελος βέ βχήμα
 μορφή ανδρώη, άφηνε τροφίμα.. πρίν πύν τό εύχα-
 ριστώ οι έρημίτες, αυτός έξαφανίζόταν.

Ένας τέτοιος άγιος, πύ έζησε εις τό μέσον τή
 19^{ου} αιώνος, ήταν ό βταίρετς Μωϋβήσ τής όπτινα
 εις τήν Ρωββία σή βκήτη τής Όπτινα ανέδειξε 14
 άγιος, ήταν ή πνευματική κολυμβήθρα τής Ρωββί-
 ας. Έκει πήγαιναν ό Ντοβοχοιέφσκυ, ό Γκόγκολ, πέρα-
 βε κ' ό Τολβτοϊ, αλλά δέν μπόρεβε να παίρει τόν καρ-
 πό πύ έπρεπε κ' πέδανε λιγο πύό πέρα άπ' τήν ύπε-
 ρμοφάνεια τή. Ο άγιος αυτός, ό Μωϋβήσ όταν ζε-
 κίνησε, να χτιστή ή τραπεζαρία τής μονής, είχε 14
 ρύβλια τό ταμείο κ' τά έξοδα θα έφθαναν 14.000 ρύ-
 βλια. Έχω δέν έχω τός έλεγε, ό θεός έχει. Τός έ-
 βτελνε ό θεός! Έρχόταν ή ώρα να πληρωθάν οι οι-
 κοδόμοι, χρήματα δέν είχαν, τήν τελευταία βτιχημή έπαι-
 ρναν έπιταχές. Όταν έχινε κ' ό ζενώνας, φιλοξενύ-
 βαν δεκάδες προבקυνητές. Είχαν ένα κούτι να ρί-
 χναν ότι έλεημοσύνη μπόρύν οι φιλοξενύμενοι. Οι
 διακονητές παραπονέθηκαν εις τόν Μωϋβή δίοτι λι-
 γα μόνο ρύβλια δίδαν. Αυτόσ απήντησε, μη χυπείθε
 οι 99 να μη δώβαν χρήματα, ό θεός θα βτείλει τόν
 εκατοστό πύ θα προβφέρει κ' για τά έξοδα τών άλλων.

Μια φορά λόγω κακοκαιρίας έμεινε στόν ζε-
 νώνα ένας πλάβιος μέ τό γυιό τή. Είπε στό μοναχό
 πύ τής έδινε τό φαγητό, καλά όλα αυτά, αλλά τί λο-
 γαριαβκό θα πληρώβημε;

- Τίποτα, κύριε μου, όποιοι θέλουν αφήνουν εκεί εις το κατι έλεημοσύνη δια τα έξοδα φιλοξενίας.

- Καλά ένας - δύο μπορεί ν' αφήνουν, οι άλλοι όχι, τι γίνεται; - Ο Γέροντάς μας, ο Μωυβής μας λέγει ότι αν οι 99 δέν δώδων, ο θεός θα βτείλει τον έκατοστό πρ θα πληρώσει για όλος. Ο πλάσιος εκείνος τότε ειπε στο παιδι τσ, έμεις ειμαστε ο έκατοστός, κ' αφήθε πολλα ρύθλια, γενόμενος θερμός προβάτης των μοναχών, έπειδη ειδε την πίστη τσ Γέροντες Μωυβή !!

Η πίστη διακρίνεται βέ θεωρητική (πίστη εις θεόν, αχ-υέλος κλπ.), οι δαιμονες πιστεύουν κ' φριτταν δέν αρκεί όμως αυτό, χωρίς τα έργα είναι νεκρή. Η πρακτική (έργα-βία των θείων εντολών) κάνει τη πίστη ενεργημένη. Ο Αβραάμ έδικαιώθη από τα έργα. Πήρε τον Ισαακ, βήκωσε τη μαχαιρα να τον βοφάξει. Οι πατέρες λέχουν ότι δια των εντολών τσ ευαγγελισ ποτίζεται το περιβόλι της πίστεως δια να καρποφορήσει. Ο αγ. Μαξιμος όμολογητής λέγει: μέσα στις εντολές τσ, είναι κρυμμένος ο Χριστός, πράττοντας αυτές, βλέπεις το πρόσωπο τσ.

Έκτός από την θεωρητική κ' πρακτική πίστη, υπάρχει κ' τρίτος ανώτερος βαθμός πρ μας χάρισε ο θεός να παύχωμε δια τον θεόν, δια την Ορθόδοξη πίστη κ' την όμολογια της Αληθείας. Όπως οι πατέρες μας το 1924 υπέφεραν θάβανα για να κρατήδων αυτό πρ μας παρέδωσαν κ' μας έχων φυλάξει από τα δαιμόνια των κακοδοσιών. Το νέο ήμερολόγιο το 1924 ήταν το πρώτο βήμα τσ οικουμενισμ ανανήρϊοντας τσς αίρετικες ως αδελφός εν Χριστώ, δια τστο ή αλλαγή τσ ήμερολογισ πολεμεί το δόγμα της έκκλησίας, είναι θέμα πίστεως. Το δώρο αυτό της πίστεως κ' της όμολογιας να το αύζαινομε έργαζόμενοι πρς εντολές τσ, με τις πρεβείες της θεοτόκκ κ' πάντων των αγίων. Έως θανάτσ να κρατήδωμε την Ορθή Πίστη. Αμήν. !!

(Από όμιλια τσ Ιερ. Θεοδωρίτσ, "βταχυολόγημα," δια χειρός Γ. Αλυπίσ Αχιορείτσ 14-6-2015)

Καψάλα
"Αγιον Όρος"

Η άγάπη είναι όμοιωθη με το θεό, μεθι ψυχής, θαλασσα ταπεινώδως

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον κ' ὠσον ἡμᾶς.
Κυριακή Ἐμαθαίῃ. Ματθ. 8, 28 - 9, 1

-1-

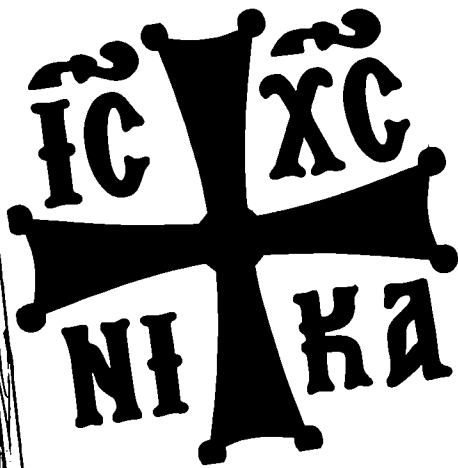
«... ἀρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἀπέλθῃ τῶν ὄρι-
ων αὐτῶν». Ἡ ἐνανθρώπιση τῆς Κυρίας ἕνα
βροχό εἶχε· νὰ μᾶς πᾶει ζανά στὸν ὄρανο ἀ-
φθ καταργῶσε τὸ βαβίλειο τῆς διαβολῆς. ἤρθε ἡ βα-
βιλεία τῶν ὄρανῶν γιὰ νὰ λύσει τὰ ἔργα τῆς διότι τό-
τε οἱ ἄνθρωποι δαιμονοκρατοῦντο πάρα πολύ. Τώρα
φθάσαμε πάλι στὰ ὅμοια - τὰ ἄκρα εἶναι ὅμοια - κ'
τώρα δαιμονοκρατία, ἀλλὰ τότε πάρα πολύ κ' δέν
ὑπῆρχε τὸ ἀντίδοτο, τώρα ὑπάρχει κ' εἶναι ἡ ἐκ-
κλησία τῆς Χριστοῦ. Βλέπομε πόσο σπέφεραν οἱ δύο
δαιμονισμένοι, ὥστε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ περάσει ἄν-
θρωπος ἀπ' ἐκεῖ. Παρ' ὅλο ὅτι φαίνεται ὅτι μπο-
ρῶν νὰ κἀνῶν ὅτι θέλῶν δέν κἀνῶν, τίποτα ἂν δέν
ἐπιτρέψει ὁ κύριος. Στὸ εὐαγγέλιο θῆμερα φάνηκε
ὅτι ὑπάρχει διάλογος, παρακαλῶν τὸν Χριστὸ νὰ
τὸς ἀφήσει νὰ μὴ πᾶνε στὴν κόλαση ἀπὸ τώρα. «Ἦλ-
θες πρό καιρῶ βαβανίσει ἡμᾶς;». Ἔρῶν ὅτι θάρθει
ἡ ὥρα νὰ μπᾶν πάλι μέσα. «Ἄν θέλεις νὰ θυγῶμε
ἀπ' τῆς ἀνθρώπου, δὲ παρακαλῶμε ἐπέτρεψε νὰ
μπῶμε στὰ γυρῶνια». Ἐπέτρεψε ὁ κύριος νὰ κατα-
στραφεῖ αὐτὴ ἡ περιβία (ἡ ἀχέλι χοίρων) διότι ἡ-
ταν παράνομη, ἐπεὶ δὲ Μωσαϊκὸς νόμος ἀπηγόρευ-
ε νὰ τρῶνε κρέας χοίρων, οἱ Ἑβραῖοι ἔκαναν παρά-
νομα αὐτὸ, γιὰ τὸ θεραπεύει τὸς δαιμονισμένους κ' τι-
μωρεῖ τὸς παρανόμους. Ἐτρέσαν οἱ βοσκοὶ τῶς κυ-
ριῶς τῆς εἶπαν τὸ θαῦμα, ἀλλὰ τὸ χρέμα νίκησε.
Οἱ δαιμονισμένοι ἔπρεπε νὰ εὐχαριστήσῶν τὸν κύριον,
διὰ τὴν θεραπεία τῆς, αὐτοὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ φύ-
χει ἀπ' τὰ ὅρια τῆς. Ποῖος παρακαλεῖ τὸν θεὸν νὰ
φύγει ἀπὸ κοντὰ τῶ. Μόνο αὐτὸς πᾶς τῆς παραίνο-
μα. Οἱ πατέρες λένε: «ὅταν ἐλευθερωθεῖς ἀπὸ τὰ
πάθη σου, μεγαλῶνει ἡ πίστις σου». Τὸ ἴδιο κάνει κα-
θε κοινωνία μέχρι θῆμερα διώκῶν, καταδικάζῶν ὁ-
ποιον κηρύττει - κωτηριά τῆς τὰ πάθη τῆς, εἴτε
προφήτης εἶναι, εἴτε κηρύκας, εἴτε ἅγιος. Ὁ δια-

βολος δεν θελει ν' ακυχεται η φω-
νη τω θεω. Αν ρωτουμε τος αματωλος θελεις να
υπαρχει η β' παρθεια, η να ηθεις εδω χρονια πολλα;
- εδω, εδω να ηθω (θ' απαντησει..) Δεν θελει την
κριση, δεν εχει χευθει την γλυκυτητα της εν χριστω
ιωης δι' αυτο τω αρεβει να κυλιεται με τα παθη,
οπως ο τυφλοποντικας κ' το χερνι πρ' ειναι δικαμερο
ιωο κ' θυμολιτει τα βαρρικα παθη. Καποιος πρ' ειναι
πολυ βαρρικος λεμε ειναι βαν χερνι. Με την εννοια αυ-
τη ετεθη ημερα στο ευαγγελιο για να δειξει οτι
τα παθη κ' τα θυμεροντα δεν θελουν τον θεον. Ο
διαβολος κανει το καλυτερο κηρυγμα τω, με το να πι-
στευουν οτι δεν υπαρχει. Οι μορφωμενοι ενω πιστευουν
τα παντα, πηχαινουν δε μεντην κ' μαχης, κοιτανε τα
ιωωδια .. γελοια-κωμικα πραγματα, την μοναδικη Α-
ληθεια δεν την θελουν, διοτι ειναι τα παθη τος.
.. θλεπετε, απ' το Μωαμεθανισμο οπανια χινεται κα-
ποιος χριστιανος, γιατι εκει υπαρχει ελευθερια, κανεις
δτι θελεις. Αφ' ετερω τα θυμεροντα .. κ' τριτον η
τυφλωβις - ο βκοταβμος πρ' υπαρχει στον ανθρωπο,
πρ' δεν χινωριζει τη λαμψη κ' το θεο πρ' υπαρχει εις
την πιστη τη χριστιανικη. "Ολος ο αγωνας τω ανθρω-
πω ειναι ν' αποφυγει τον βκοταβμο τω νδ. "Φωπι-
γον με το βκοτος" φωναζαν οι αγιοι για να μπορουν
να θλεπουν κ' να κρινουν τον κοσμον με τις διοπτρες
τω ευαγγελιου, διαφοροετικα τα θλεπουμε με τα θυ-
αλια των παθων κ' της μικρης χνωβεις μας, για το
αυτες οι παρερμηειες. Ο διαβολος συνεχιζει το εργο
τω κ' προ παντων στο μοναχισμο πρ' ειναι αντιπαλος
τω, θλεπουμε ιστοριες μοναχων πρ' επλανηθηκαν, απο-
τιθεται εκαναν ακηβη, αλλα ειχαν υπερηφανεια.
"Οποιον βρει ο διαβολος αιχμαλωτο στο δολωμα τω ε-
χωισμο, ειναι δικος τω. Μεγαλυτερη αρετη για την
οποια πρεπει ν' αγωνισομεθα ειναι η Ταπεινωβη,
πρ' φερνει το θεο ελεος κοντα μας. Εαν εχομε

Τις Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν !

εἶμασθε φίλοι Θεῷ,
 εἶμασθε μακριὰ τῶν κ' ἄς κάνομε ἔλεημοσύνης κ' ἄλλες
 ἀρετές. Ταπεινώσῃ εἶναι ἡ βωλή τῆς Θεότητος. Καποι-
 ος μοναχὸς ἐπὶ Μικρὰ ἀγ' Ἄννα τῶ Ἀγίῳ Ὁρῶς εἶχε με-
 γάλῃ γενειάδα.. χτενιζόταν, ἐβλεπε ἐπὶ καθρέπτη..
 ...ὁ λογισμὸς τῶ λέει, εὖ εἶδαι γιὰ πατριάρχῃς.. καθε-
 βραδυ μιά φωνή (διαβολική) τῶ ἔλεγε ὅτι ὁ Θε-
 ὸς ἐπαινεῖ τὸς ἀγῶνες σου.. φρόνκνε ἀπὸ ὑπερηφά-
 νεια. Μιά βραδυά ἀκούε φωνή ὅτι ὁ Θεός τῶ βέλνει
 πλοῖο νὰ τὸν παραλάβει νὰ τὸν πᾶει ἐπὶ τὴν πόλιν γιὰ
 πατριάρχῃ. τὸ κελλὶ τῶ ἦταν ἐπὶ τὴν πλάγια, κατ' ἄκρη-
 μὸς.. βλέπει τὸ πλοῖο, διάκοι, ἱερεῖς μέκρια κ' θυμιάμα-
 τὰ νὰ ἔρχονται.. ὁ Θεός τὸν λυπήθηκε, τὴν τελευ-
 ταῖα βιχημὴ, προτῶ ἀνέθει τὸ βκαλί τῶ πλοῖο, ἔκα-
 νε τὸ σταυρὸ τῶ κ' τότε!.. ἔξαφανίστηκε ἡ βα-
 τανική φαντασία, ἦταν ἐπὶ χεῖλος τῶ γκρεμοῦ, ἰά βκο-
 τυνόταν, τῶ γινε μαθήμα, μετενόησε, ἀφ' ὅτου πᾶρε τὰ ἔ-
 πιτάμα ἀπ' τὸς πνευματικὸς. "Ἐνας ἄλλος ὑποτακτι-
 κὸς ἐπὶ καυδοκαλύβια τῶ ἀγ' Ὁρῶς, εἶχε πολὺ θέλη-
 μα, μία ἡμέρα δ' ἔλευνε μὲ τὸ τέρουτὰ τῶ, ἴητῶδε
 νὰ τὸν ἀφῆθει νὰ κοιμηθεῖ δέκα λεπτά. - Παιδί-
 μὸ καθίθε, τελειώνω με δέ λιγο, 10 λεπτά μπορείς
 νὰ κοιμηθεῖς; ἐπέμενε.. ὁ τέρουτας ἀγανάκτη-
 σε - ἔτσι ἔκανε καθε φορὰ ὁ ὑ-
 ποτακτικὸς - ἀντε (τῶ εἶπε)
 νὰ κοιμηθεῖς. Μόλις ζά-
 πλωσε ἕνας ἀράτης τὸν ἀρ-
 χιδε ἐπὶ ζύλο.. φώναζε.. ὁ
 τέρουτας ἦταν ἐξω δὲν ἀκό-
 γε.. ὁ διάβολος πᾶγε νὰ τὸν
 πνίξει. φώναζε: «κύριε ἰ-
 ησοῦ Χριστέ, μὲ τίς εὐχὲς τοῦ
 τέρουτὰ μὸ βῶθον με»... κα-
 τὰ βαινε ὅτι ἦταν ἐνοχὸς γι'
 αὐτὸ εἶπε αὐτῶ. Αὐτὴ ἡ ταπει-

νωση, ήταν η σωτηρία τῶ. Ὁ διάβολος τὸν πέταξε ἀπ' τὸ παράθυρο δεκάδες μέτρα μακριά, ἀλλὰ ὁ θεὸς τὸν φύλαξε κ' δὲν ἔπαθε τίποτα.

Βλέπετε τι ἀντιπάλης ἔχουμε; Αὐτὸ φαίνεται ὅταν ἐδὴ κάνεις ἀντίστασιν, ὅπως γίνονται στὰ μοναστήρια. Ἄλλος μοναχός, τῶλεγε ὁ λογισμὸς: εἶδαι καλὸς, κάνεις ἀδκκῆθι... μιλάς με τὸ θεῷ. Σταμάτησε τὴ θ. κοινωνία, δὲν με χρειάζεται - ἔλεγε - ὁ ἁγιασμός, ἅγιος κι' ἐγὼ εἶμαι... ἔφτασε νὰ πίνει τὰ ὄρα τῶ. Ἰδ' ὅ πῶ ἔε καταλήγει ὁ διάβολος. Τὸν ἔκλειδαν στὸν πύργο τῆς μονῆς, ἕνας μοναχὸς τῶ πήχαινε φαγητὸ, δὲν εἶχε τίποτα μεταλλικὸ μήπως οὐτοκτονήσει. Μία φορά, ζέχαινε κ' ἄφηνε ὁ διακονικῆς μία κονδέρβα. Ὁ διάβολος τῶ λέει με τὸ λογισμὸ «τώρα πρέπει νὰ γίνεις μάρτυρας». Με τὸ καπάκι τῆς κονδέρβας ἀρχίσε νὰ κόβει τὸ λαϊκὸ τῶ, πόνοι, αἵματα, φώναζε... πήχαν οἱ μοναχοί... θέαμα νὰ κλαῖς κ' νὰ χελᾶς ματὶ, φώναζε βοήθεια ἀλλὰ κ' τὸ καπάκι δὲν ἄφηνε. Ὁ διακονικῆς ἦταν Ἰωηρὸς ἀπεμάκρυνε τὸς μοναχὸς... Ὁ δυστυχῆς ἐκεῖνος φώναζε θέλω νὰ μαρτυρήσω... τότε ἀρχίσε ὁ διακονικῆς νὰ τὸν δέρνει με τὴ Ἰώνη τῶ... ἐκεῖνος βωηθε, ἀπὸ τότε ἄλλαξε ἑκατὸ τὸς ἑκατὸ, ἐν ταπεινώσει. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ διάβολος θέλει νὰ καταστρέψει τὸν ἄνθρωπο... (βυνεχῆια δὲν διεβῶθι) σομιλία ἱερομον. Θεοδωρῆ τῶ. - (δια' χειρὸς Γ. Ἀλυπ. 10-11/8. 2016 Ἁγ. ὄρος.)

«ἐκεῖνος πῶ ἐκτελεῖ μίαν ἐντολή τῶ Χριστοῦ, ὡς περιμένῃ πειρασμὸν ἐνεκεν αὐτῆς. Διότι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν θεόν, δοκιμάζεται διὰ τῶν πειρασμῶν.»

(δβ. Μάρκος τῶ ἀδκκῆτῶ, τὰ διακόβια κεφάλαια περὶ πνευματικῶ νόμῶ.)

ὑπεραγία θεοῦ κε βῶθον ἡμᾶς..!

Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

«ἀναβλέψας εἰς ὐρανόν εὐλόγησεν...»

Ὁ Κύριος εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν Καπερναὺμ, ἀπ' τὸ πρῶτὸ διδάσκων κ' θεραπεύων. Ὁ λαὸς ἦτο ὡς πρόβατα χωρὶς ποιμένα, δυστυχῶς οἱ Γραμματεῖς κ' Φαρισαῖοι, οἱ ποιμένες ἔβαζαν δυσβάστακτα φορτία εἰς τὸ λαόν, διήθεν ἀπὸ ἀγάπη στὸ Νόμο κ' ἦσαν λύκοι βαρεῖς.

Σ' αὐτὸ τὸ βαβανισμένο ποιμνίον ὁ Χριστὸς ἀφ' ἑδίδασκε κ' ἐθεραπεύε, ἄρχισε νὰ δύει ὁ ἥλιος, ἦσαν περὶ τῶς 5.000 ἄνδρες ἐκτὸς τῶν γυναικῶν κ' παιδιῶν.

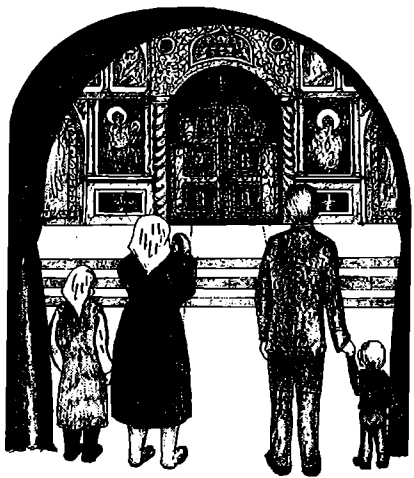
Οἱ μαθητὲς μὲ βεβαίως εἶπαν, Διδάσκαλε πρέπει ὁ ὄχλος νὰ φύγει γιὰ νὰ φᾶνε κ' νὰ κοιμηθῶν, νυχτῶνει. Ὁ Κύριος: Δώδεκα τῶς ἔβειν νὰ φᾶνε. Ἐκεῖνοι εἶπαν: Ἐμεῖς μὲ διακόσια δηνάρια, ὅτε ψωμί δέν ἀρκεῖ ν' ἀγοράσῃμε... ἔχῃμε μόνο 5 ἄρτους κ' δύο ψάρια. Ὁ Κύριος τὰ πᾶρε ἀνέβλεψε εἰς τὸν ὐρανόν εὐλόγησε κ' ἔδωκε εἰς τῶς ἀποστόλους. Ἡ εὐλογία ἔγινε ποταμός, ἀβταμάτητος, ἐπληθύναν κ' ἔδιναν οἱ μαθητὲς εἰς τὸ λαόν πᾶ ἔφαγε, χόρτασε κ' περιέβουσαν δώδεκα κοφίνια. Λέγει ὁ ἀγ. Χρυσοστόμος, γιὰ τὸ δώδεκα; Γιὰ νὰ κρατῆται κ' ὁ Ἰάσας... ὥστε ὅταν θὰ τὸν προδώσει νὰ γνωρίζει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ εὐεργέτης τῶ κόσμου.

Με τὸ θαῦμα αὐτὸ ἐβεβαίωσε ὅτι δέν φροντίζει ὁ Σωτὴρ μόνο γιὰ τὴν ψυχή, ἀλλὰ κ' γιὰ τὸ βῶμα.

Στὸ βυζάντιο ὅταν ἀκόμη δέν ὑπᾶρχε ποιμαντικὴ μέριμνα, ἡ Ἐκκλησία εἶχε πτωχοκομεῖα κ' χηροκομεῖα. Σ' ἓνα παρόμοιο θαῦμα πᾶ ἦσαν 4.000 ἄνδρες, ἔφαγαν, ἐχορτάσθησαν κ' περιέβουσαν 7 κοφίνια. Αὐτὸ δείχνει τὴν μεγάλη τὴ ἀγάπη πρὸς τὸ ποιμνίον κ' νὰ μὴ ἀπελπίζεται, ἀφ' ὅ ὁ θεὸς προνοεῖ γιὰ ὅλα.

Οἱ μαθητὲς εἶχαν παραχθεῖ γιὰ τὴν πᾶσαν νὰ λύσῃν αὐτὸ τὸ μεγάλο πρόβλημα μὲ τὴ λογική, ληθμόνησαν ὅτι ἔχον ἔμπρὸς τῶς Αὐτὸν πᾶ εἶναι πᾶνω ἀπὸ τὸ χρόνο, εἶπαν πέρασε ἡ ἡμέρα, ὅμως ἂν ἠθελε ἔκανε τότε μεθήμερι. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι βυχνὰ πᾶμε μὲ τὸ μυαλό νὰ λύσῃμε τὰ προβλήματα,

πρέπει νὰ μὴ ληθμονῶμε τὸν Θεόν.
 Ὁ Κύριος μὲ τὸ νὰ ἀναβλέψει εἰς τὸν οὐρανὸν κ' εὐλογῶν ἑθαυματούργησε, ἔδειξε ὅτι „πᾶν δῶρημα τέλειον,, προέρχεται ἐξ οὐρανοῦ, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν οὐρανῶν. Πραγματικά ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ συνεχῶς θαυματούργει, ἔμεις ὅμως δὲν τὰ βλέπομε, διότι ἔχομε λιγὴ πίστη. Κάποιος ἱεροκήρυκας ἔλεγε γιὰ ἓνα χριστιανό, πῶς τῷ εἶπε: - π. κων/νε πιστεύεις στὰ θαύματα; - Ναι, πιστεύω. Ἐλα νὰ δῶ πῶς τὸ θαῦμα. δὲν εἶχα χρήματα ν' ἀγοράσω ψωμί γιὰ τὴν οἰκογένειά μου, μέγα ὅτιν ἔκκλησία πῶς ἡμῶν μὲ πλησίασε κάποιος κύριος κ' μὲ ἔδωκε πενήντα λίρες, τώρα μὲ εἶπε γύρισε ἀπ' τὴν Ἀμερική, δέκα τόσα χρόνια στὰ χρωστάω, δὲν τὰ ἐπιτρέφω! Ὁ Κύριός μας μέχρι κ' τὶς μικρότερες λεπτομέρειες μᾶς φροντίζει. Ἀνατέλλει τὸν ἥλιον κ' βρέχει γιὰ δίκαιους κ' ἀδίκους γιὰ νὰ νάιναι ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Πρέπει νὰ χῶμε στὸ βίωμα μας λιτότητα, ὄχι βπατάλες ὅταν ἄλλοι πεινᾶνε, ἢ πολλὰ ρῶχα κυρίως οἱ γυναῖκες. Ὁ ἀπόστολος λέγει, ἔχοντες τροφὰς κ' βκεπάσματα ἄς ἀρκεσθῶμε κ' θάμαβτε εὐτυχισμένοι. Πᾶχε ἓνας ἐρημίτης ἐπὶ ἄλλον ἀβκκῆτῆ, διψῶ πολύ τῷ λέγει. Ἐκεῖνος: ΠΕΡΙΜΕΝΕ λιγο, κάποιος ἄλλοι διψᾶνε κ' περπατᾶν στὸν ἥλιο κ' δὲν ἔχον τὴ βκιά πῶς ἐδὲ τώρα ἔχεις. Κ' ἔμεις νὰ χῶμε ἑγκράτεια, ἡ λιτότητα μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα γιὰ ἑλεημοσύνη. Τὸ ἄλλο καθήκον μᾶς εἶναι ἡ θ. εὐχαριστία, ἴσμε μέγα ὅτις εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ. Τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ πολλαπλασιασμὸ τῶν ἄρτων εἶναι ἓνα τίποτα ἔμπρὸς στὸ καθημερινὸ θαῦμα διατρο-

Σπέρμα αμαρτίας, όπονηρός χοχίβμός

3
βελίς

„Τό μή πηήζαι τόν
πληθίον, αύτη ή
όδος τῶ Χριτόῦ „

Να μή πληθώ βεις, να μή
λυπήβεις τόν πληθίον 68....
(ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ)

φῆς τόβων διβεκατομμυρίων
άνδρώπων απ' τη γῆ πῶ τήν πατῆμε δια τῆς χαρί-
τος τῶ ἁγίω Πνεύματος πῶ δίνει καρπός. Τῶ Κυ-
ρίω ή εὐλογία, λίγο να φύγει ή ἀρμονία βῶ βύ-
μπαν, κ' ὅλα χάνονται.

Λοιπόν, εὐλόγει ψυχή με τόν Κύριον και
μή ἐπιλανθάνω πάβας τῆς ἀνταποδώβεις αὐτοῦ.
Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι πεινῶν κ' διψῶν, ἔκτός τῶν
πληθίων. Δέν ἔχομε Ἀγάπη, αὐτός πῶ ἔχει να δίνει
β' αὐτόν πῶ δέν ἔχει κ' λύνεται ἀμέβως τό κοινω-
νικό πρόβλημα. Λίγα ἄτομα β' ὅλο τόν κόσμο ἔχων
εἰσόδημα ὅσα ἀρκετες δεκάδες κράτη. Αυτό εἶναι
Χριστιανισμός;

Τό βῶμα κ' τῶ αἶμα τῶ Χριτόῦ μᾶς τρέφει
ἀληθινά κ' μᾶς ἀγιάζει, διότι τό εἶπε ὁ Κύριός μας.
Μακάριοι οἱ Χριστιανοί πῶ χορταίνων κ' ξεδιψῶν με
τό σῶμα κ' τό αἶμα τῶ θεανθρώπου ἡμῶν Χριτόῦ.
Ἀμήν.

(ἀπό ὀμι-
λία τῶ γερ.
θεοδώριτοῦ,
δια χείρος
γερ. ἁλυπι-
οῦ ἁγιορεί-
του 11 Ἰβ-
λίω 2015)

Χίος Μονή.
Νέα Μονή.
Ψηφιδωτό.

Κυριακή 10^η Ματθαίου.
(Ματθ. 17, 14-23)

«Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος χου-
νυπετῶν αὐτὸν κ' λέγων· Κύριε, ἐλέησον
μὲ τὸν υἱόν, ὅτι βεληνιαῖται κ' κακῶς
πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ κ'
πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· κ' προσήνεγκα αὐτὸν
τοῖς μαθηταῖς σὺ κ' ὄκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν
θεραπεῦσαι· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ὦ
γενεὰ ἄπιστος κ' διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι
μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι
αὐτὸν ὧδε· κ' ἐπέτιμην αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς κ' ἐξήλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον κ' ἐθεραπεύθη ὁ παῖς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προβελθόντες οἱ μα-
θηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἴδιαν εἶπον· Διατί ἡμεῖς ὄκ
ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτὰ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἂν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον βινάπεως, ἐρεῖτε τῷ
ὄρει τὸτω, μεταβήθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ κ' μεταβήθε-
ται κ' ὄδὲν ἀδυνατήθει ὑμῖν. Τὸτο τὸ γένος ὄκ ἐκ-
πορεύεται εἰμή ἐν προβευχῇ κ' γηστείᾳ· ἀναστρε-
φόμενων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κ' ἀποκτενεῖσθαι αὐτόν, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερθήσεται κ' ἐλυπηθήσεται βφόδρα»

Πολύ ἄπιστος αὐτὸς ὁ πατέρας, καθὼς
φαίνεται ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ· ὦ γενεὰ ἄπι-
στος κ' ὅτι κατηγορεῖ αὐτὸς τῆς μαθησίας· Ὁ δαι-
μων ὅταν ἦταν ἡ βελήνη πλήρης τότε ἐπείραζε τὸν
υἱὸν διὰ νὰ πιστεῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἡ αἰτία εἶναι ἡ
βελήνη κ' νὰ βλαβηρῶν τὰ δαιμόνια. Οὗτος λοι-
πὸν βεληνιαῖται (δαιμονιάζεται), πίπτει εἰς τὸ πῦρ
τῆ θυμῆ κ' τῆς ἐπιθυμίας κ' εἰς τὸ ὕδωρ δηλαδὴ
τὰς περιτὰς φροντίδας τῆ κόβμ. Ὁ πατέρας αὐ-
τὸς, τὸ βφάλμα τῆς ἀπιστίας τῆ, τὸ ρίχνει εἰς τὴς
ἀποβόλους λέγοντας πῶς δὲν μπορῶν νὰ τὸν θε-
ραπεύσων· Ὁ Κύριος μὲ τὸ· ὦ γενεὰ ἄπιστος, τῆ
λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἡ ἀδυναμία τῶν μαθητῶν ἀλ-
λά ἡ δικὴ σὺ ἀπιστία ἡ αἰτία, ὀνιδείζει κ' ὄλος αὐ-

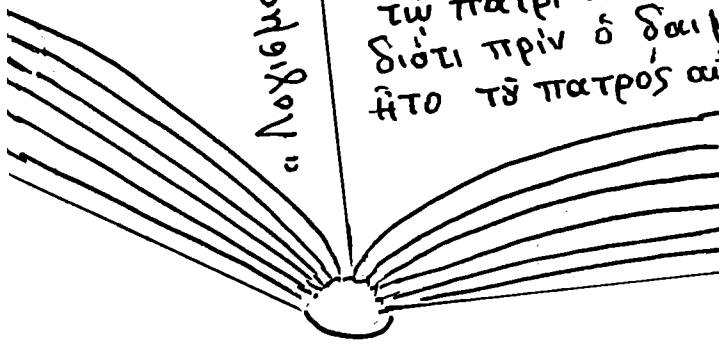
« Χαίρε Νύμφη, ανύμφευτε, ἀλληλόγισσα! »

τὸς πᾶ ἦσαν παρόντες ὡς ἀπίστους. Μὲ τὸ
 ναί εἶπε, ἕως ποτε τοῖ εἶμαι μαζί σας, δείχνει
 ὅτι ἀγαπᾶ νὰ σταυρωθεῖ διὰ τὴν σωτη-
 ρία τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειμῆθε τὸν δαίμο-
 νισόμενον υἱὸν πᾶ ἦτο κ' αὐτὸς ἀπίστος, διὰ
 τῆτο ἔγινε ἡ αἰτία νὰ πᾶσχει. Οἱ ἀπόστο-
 λοι ἔφοβήθησαν μήπως ἔχασαν τὴν χάριν
 πᾶ τὸς ἔδοθη κατὰ δαιμόνων, διὰ τῆτο εἶ-
 ρωτῶν. Ὁ Κύριος τὸς φανερώνει ὅτι δὲν εἶ-
 χαν ἀκόμη τελείαν πίστη κ' πᾶς διὰ προ-
 βουχῆς κ' νηστείας ἐκβάλλονται οἱ δαίμονες.
 Ἡ πίστις λέγεται κόκκος βινάπτεως, φαί-
 νεται εὐτελής, διὰ τὴν μωρίαν τῆ κηρύγμα-
 τος, ὅταν ὁμως εὐρεῖ « γῆν ἀγαθὴν », δηλ. καλο-
 προαίρετη ψυχή, αὐξάνει κ' γίνετα ὡς μέγα
 δένδρο ὅπῃ κατοικῶν τὰ πετεινὰ τῆ οὐρανῆ
 δηλ. ἄγνοι κ' πλήρης ἀγάπης εἰς θεὸν κ' ἀνθρώ-
 πους λογισμοί. Ὁ ἔχων δυνατὴ πίστη λέγει εἰς
 τὸ ὅρος τῆτο, δηλ. τὸν δαίμονα, ἔξελθε κ' ἔξερ-
 χεται. Συνεχῶς προλέγει διὰ τὸ πάθος τῆ,
 διὰ νὰ πιστεῦσῶν ὅτι αὐτὸς ἐκβδῖως ἐπιθυ-
 μεῖ τὸν σταυρικὸν θάνατον, διὰ τὴν σωτη-
 ρία τῶν ἀνθρώπων, κ' νὰ μὴ παραχθῶν ὁ-
 ταν σαφνικὰ συμβῶν ὅλα τὰ ἅγια πάθη τῆ.
 Μὲ τὰ λυπηρὰ ἀναγγέλλει κ' τὰ χαρμό-
 βυνα, ὅτι « τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ » θ' ἀνοσβηθεῖ.
 Λέγοντας τὸ: « ὡ γενεὰ ἀπίστος », συμπερι-
 λαμβάνει ὅλο τὸ γένος τῶν Ἑβραίων.
 Θεραπεύσας τὸν υἱὸν
 τῆ πατρὶ αὐτῆ, (Λουκ.
 9, 37-43)
 δῖσσι πρὶν ὁ δαίμο-
 ἦτο τῆ πατρὸς αὐτῆ

« Λογισμοὶ κρυπτόμενοι, τίκτεσι πᾶθῃ » (Γεροντικόν)

« Τέχνη τεχνῶν, ἡ ἐπιμέλεια ψυχῶν »

ἄλλὰ
 νῖ ο μὲν ὅς
 δὲν τῆ πο-
 « Μνησθησι Κύριε κ.
 ἀναπαύσῃ τῆς
 σὰς κεκοιμημένους »

« Δόξα τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν ! »

νηρῶ πνεύματος πρὸ τὸν κρατῶδε. (ἐκ τῆς
ἱερῶ θεοφυλάκτου βιβλίου - ἑρμηνεία εἰς τὰ
εὐαγγέλια).

ὦ! γενεὰ ἀπίστος! Λόγια πᾶν πρέπει νὰ μᾶς
προβληματίζην! Ὁ κύριος ὅταν ἔλθει θὰ εὕρῃ
τὴν ὀρθόδοξον πίστην; Ἡ ὀρθόδοξος πίστις μετὴν
τήρησιν τῶν ἐντολῶν τῆς εὐαγγελίας γίνεται βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν. ἔχει πίστη ὅπως ἐφαρμόζει
τὸ « ἐκκλινὸν ἀπὸ κακῆς κ' ποιήσον ἀγαθόν », ὅποιος
ὑπομένει, ὅποιος εὐχεται, ὅποιος μετανοεῖ, ὅποιος
ὀρθοτομεῖ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας !!
εἰς καιρὸν πᾶν προδίδεται ἡ πίστις, ὅπως
θήμερον πᾶν ἡ παναίρεσις τῆς οὐκ ἐπιβεβηκυίας κα-
ταστρέφει τὰ πάντα, νὰ μὴ βιωπᾶ ἐνόχως,
νὰ μὴ ἔχει ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μετὰ τὸς κα-
ταφροντίας τῶν ἱερῶν παραδόσεων. Δὲν πτε-
βεύει ὅποιος δὲν νηστεύει, δὲν προεὐχεται κ' δὲν πτε-
σει τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας. Τὰ πτε-
ρα τῆς προευχῆς εἶναι ἡ νηστεία κ' ἡ ταπει-
νωσις. Χωρὶς τὴν καθάρσιν ἀπὸ τὰ πάθη μᾶς
- τὶς κακίαι μᾶς, δὲν ἔχει νόημα ἡ ζωὴ μᾶς πρὸ
εἶναι ὁ ἀγιασμός, ἡ ἀπόκτησις τῆς ἀγίας πνεύ-
ματος. Ὑπεραγία θεοτόκε βώθρον ἡμᾶς!

Μία ἡ ἀνάστασις κ' ἡ δόξα, ἡ ἀγνότης κ' ἡ ἀπάθεια.

Διὰ χειρὸς
Γερ. Αὐγουστίνου
Καψάλα -
Ἁγίου
Ὄρους

26.10.2015

« Πόνος ἐκόςιος ἢ
ἀκόςιος, γίνεται θά-
νατος τῆς ἡδονῆς
πρὸ εἶναι
μητέρα
τῆς θά-
νατος
τῆς
(Γερουτι-
κόν)

ἡμᾶς, κ' εἰς τὸ εὐαγγέλιον, νὰ λαλῶ-
μεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, νὰ εἶναι
ἡμᾶς εἰς τὸ εὐαγγέλιον, νὰ εἶναι
ἡμᾶς εἰς τὸ εὐαγγέλιον, νὰ εἶναι

« Ὁ κύριος ἀδεχθὼν, δὲν πιστεύει εἰς θεόν »

* Κυριακή 11^η Ματθαίος *

« Οὐκ ἔδει σε ἐλεῆναι τὸν δούλον σου ὡς κ' ἐγὼ
δέ ἠλέησα; » Ἡ βῆμερινὴ παραβολὴ ἀγαπητοὶ ἀδελ-
φοὶ ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅταν τὸν ρώτησε ὁ Πέ-
τρος, Κύριε πόσες φορές θὰ συγχωρήσω τὸν ἀδελ-
φόν μου πᾶ μὴ ἑπταίβη; ἕως ἑπτά δηλ. ἑπτά φορές
τὴν ἡμέρα θὰ τὸν συγχωρήσω; καὶ τῷ λέει ὄχι ἑπτά
ἀλλὰ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά δηλ. 490 φορές θὰ τὸν
συγχωρέεις ἐφ' ὅσον ἔρχεται κ' σε λέει συγχώρησον.

Γιαυτό ἐν βῆμερῃ λέγει ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν
πᾶ θὰ δῶμε παρακάτω. Αὕτῃ ἡ παραβολὴ ἀγαπητοὶ
ἀδελφοὶ μέλιχα λόγια μᾶς λέει πῶς θὰ μῶμε στὸν πα-
ράδεισο, χωρὶς νὰ κῆρα τῶμε καθόλου. εἶναι ἕνα μεγάλο
μάθημα πᾶ πρέπει νὰ τὸ προσέξωμε διότι τὸ ἀντιμετω-
πιῶμε καθῆμερινά κ' ὁ Κύριος τόχει τονίσει ὅτι ἔπαθε ὁ
κακὸς δούλος τῆς παραβολῆς· ἀν τὸ ἐφαρμόσωμε κ' ἐμεῖς
θὰ πάθωμε τὸ ἴδιο ἔτσι λέει ἡ παραβολὴ. Ὁ Κύριος πάν-
τα μιλοῦσε παραβολικά δηλ. μέ εἰκόνες ἄλλες, ἤθελε νὰ
τονίσει μέ ἀπλά λόγια, μεγάλα μαθήματα γιὰ τὸ λαόν πᾶ
δέν ἤξερε γράμματα, ἦταν ἀπλός. Λέει: ἦταν ἕνας βα-
σιλιάς, ἤθελθε νὰ βῆνεξηγηθῆ μέ τὸ λαόν τῶ κ' νὰ δώσει
κ' νὰ πάρει αὐτὰ πᾶ τῶ ὄφειλαν· καὶ προῆλθε κάποιος
πᾶ τῶ ὄφειλε μύρια τάλαντα, ὁ ὁποῖος ὅμως δέν εἶχε,
εἶχε πάρει τὰ χρήματα ἀπ' τὸν βασιλιά δέν τάχε χειρι-
στει καλά κ' εἶχε εὔρεθει ὁ ἕνα χρέος μυρίων τάλαν-
των. Ὁ βασιλιάς λοιπόν τῶ λέει πᾶ εἶναι τὰ χρήματα,
αὐτός δέν εἶχε. Λέει νὰ πληθῆ αὐτός κ' ἡ γυναῖκα τῶ
κ' τὰ παιδιά τῶ κ' ὅτι χρήματα πάρετε νὰ μὴ τὰ δώ-
σετε ἔναντι τῶ χρέος πᾶ ἔχει, μέχρι νὰ μὴ τὸ ἀποδώ-
σει. Αὐτός δέν θὰ μπορῶσε ποτέ νὰ τὸ ἀνταποδώσει κ'
πολλῶ μάλλον ἀν ἔπωλεῖτο δούλος· κ' τότε τί βρέφθη-
κε! νὰ ζητήσω τὸ ἔλεος, ἔπεσε στὰ πόδια τῶ βασιλιά
κ' λέει, μακροθύμησον, θὰ ἔργαστῶ κ' θὰ στα ἀποδώσω
αὐτὰ πᾶ χρωστάω. Πράγμα ἀδύνατον.

Ὁ βασιλιάς τὸν εὐπλαχνίσθη κ' τῶ ἀφῆκε τὸ χρέ-
ος, τελείως τὸ διέγραψε κ' τὸν ἀφῆκε νὰ φύγει. Αὐτός
μόλις βῆκε ἀπ' τὴ βασιλικὴ πύλη, ἔπεσε πάνω ὁ ἕνα
δούλος ὁ ὅλοι εἶμασθε δούλοι τῶ Κυρίου κ' μεταξὺ →

μας σύνδουλοι, αυτό θέλει να τονίσει ή παραβολή) κ' βλέπει κάποιον π' τ' χρωστ' έκατό δηνάρια, δ'ος μ' τ' χρέος, λέει. — Δέν έχω τώρα, θ'οί σ' τ' δώσω άρ- χότερα, —... θ'α μ' τ' δώσεις τώρα κ' τόν έπνιχε κ' 'επειδή δέν είχε, τόν παρέδωθε σ' τή φυλακή μέχρι να τ' τ' δώβελ. Αυτό ήταν μία βκληροτάτη πράξη με- τ'ά από τ' έλεος π' έδέχθη, τ' πρόβεξαν οι σύνδουλοι κ' π'ήχαν τ' είπαν σ' τ' βαβιλιά, τ' κ' τ' έκανε αυ- τός π' τ' χαίριβες τ' χρέος. Και τόν καλεί μπροστα τ' κ' τ' λέει: Άχρειε, έχω σ' χαίριβα τ' όβη όφειλή δέν έπρεπε κ' έσύ ν' αφήσεις απ' τόν σύνδουλό σ' αυ- τ'ά τ'ά λίγα π' σ' χρωστ'αχε; — Πάρτε τον, ρίξτε τον σ' τή φυλακή μέχρι να μ' αποδώβει κ' τ' τελευ- ταίο λεπτό, π' σ' βημαίνει θ'α τ' τ' απέδιδε κ' σ' βημαίνει τήν αιώνιο κόλαση. και λέει ό κύριος σ' τ' λαό, "ετ'ελ θ'α πράξει κ' ό Ούρανός Πατήρ σ' όλος έβας 'εάν δέν συχωρείτε εκ τών καρδιών σας όχι με τή γλώσσα 'ε- πιπόλαιο κ' επιφανιακά, ότι σας κανελ ό αδελφός σας. Τό μάθημα αγαπητοί αδελφοί είναι άπλό, συχωρησον διά να συχωρεθείς, δέν ύπαίρχει βωτη- ρία, 'εάν δέν συχωρείς. Έμεις π' ακύβαμε αύτη τή βκληροκαρδία κ' τ'ά λαίθη τ' δ'ύλα είμασθε σ' τήν 'ίδια μοίρα διότι κ' έχω κ' έβεις όζαν βγαίνομε απ' τ' έξομολογητήριο, τ' μεγάλο αυτό λυτ'ό κ' τήν εύπλα- χνία τ' θε' κ' γινόμασθε καθαροί από πολλ'άς ό- φειλ'άς διότι «εάν κύριε, κύριε άνομίαις παρατηρήβεις τίς ύποβ'ηβεται;». Κάθε μέρα πόβα καν'με, πόβα βκε- πτόμεθα κ' πόβα δέν καν'με π' έπρεπε να καν'ομε.

Μία ήμέρα αν τ' υπολογίβ'ομε αυτ'ά κ' προ- σθέβ'ομε εβδομάδες κ' μήνες κ' χρόνια είμασθε π'ρα- χματι όφειλ'έτες μυρίων ταλαντων. Πάμε ζητ'άμε τήν άφεση τήν παίρν'ομε άμέως κ' βγαίν'ομε απ' τ' έξομολογητήριο κ' άμέως αν θ'α δ'ύμε κάποιον άδε- φό με τόν όποιον 'εχ'ομε διάφορα, κρατ'άμε π'όσα, ότε τ'ο καλημέρα. Γιατί; — Γιατί μ' έχ'ει καταστρέ- ψει, μ' είπε κατι 'ενουτίον, αυτός π'ρώτα να ζητ'ήβει συγνώμη. Κρατ'άμε τ'ο άμετανόητο, π' σ' βημαίνει έ- να βαβανισμό τ'ης δικ'ης μας ψυχ'ης, καταρχ'ηβη τ' μωβτηρί'δ τ'ης έξομολογηβ'εως. Δέν π'ά ν'άχει διά-

βαίνει ο παππός την εύχη 2-3 φορές, τίποτε δεν γίνεται ἐφί ὄβον κρατᾶμε τὸ μῖθος μέσα μας γιὰ ὁποιοδήποτε ἀδελφὸ μεγάλο ἢ μικρὸ δὲ ἀξίωμα ἢ ἡλικία, δὲν πρόκειται νὰ λαβομε ἀφεβη· και' β' αὐτὰ θάνατι ἀμείκτος ὁ θεός, διότι δὲν θέλει βωματικὴ δύναμη, δὲν θέλει πλοῦτη, δὲν θέλει εὐφουία, δὲν θέλει εὐμορφία νὰ ἐπιώχουμε αὐτὸ τὸ πράγμα.

Ἀδελφε Ἰσμε βέ μια κοινωνία, ἀνθρώποι εἶμαβτε, βήμερα θὰ ζεπέβω ἔχω, αὐριο ἔβυ, ἂν δὲν ἔχουμε αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς καταλαχῆς κ' βυχωρηδι-νάβαι βυχωρεμένος κ' νὰ βκεπτώμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὀφείλωμε τίποτα βέ κανέναν ὅπως λέγει ὁ Παῦλος «εἰμή τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους». Δὲν πρέπει νὰ χουμε καμία ὀφειλή, νὰ σταματήσωμε νὰ χουμε ὀφειλές ἀμαρτημάτων, νὰ κοιτάσωμε τὸν ἑαυτὸ μας νὰ τὸν φτεῖάσωμε κ' νὰ χουμε μία μόνο ὀφειλή ὅπως λέει ὁ Παῦλος, ἘΝΑ ΝΑ ὀφείλετε ΝΑ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Τὰ παραδειγματα εἶναι τόβα μέσα ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο κ' τὴν ἱστορία· τί ν' ἀναφέρω! τὸν Ἰωσήφ τὸν ὠραῖο κ' παγκαλο πρὸ τὸν πύλησαν οἱ ἀδελφοί τῆς βῆς Αἰγυπτίους, ὅπως ἐνθυμεῖστε, κ' αὐτὸς τῆς χέμιβε κατόπιν δῶρα, τὴν ὠρα πρὸ ἔτρεμαν μπροτὰ τῆς, ἦταν ἄρχοντας. Νὰ θυμηθῶ τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανο; πρὸ τῆς ρίχνανε πέτρες μέ μῖθος οἱ πατριώτες τῆς και' αὐτὸς ἔλεγε: «Κύριε μὴ βτηῖβς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην»

Νὰ θυμηθῶ τὸν Κολοκοτρώνη κ' τὸν ἁγ. Διονύσιο Αἰγίνης πρὸ βυχωρηῖσαν τῆς φονιάδες τῶν ἀδελφῶν τῆς; Νὰ θυμηθῶ τὸν ἁγ. Κυπριανὸ πρὸ χε ἀφῆβει 25 φλβρία νὰ τὰ δῶβαν βτὸν δῆμιο πρὸ θὰ τῆκοβε τὴν κεφαλή; ἢ τὸν ἁγ. Πολύκαρπο πρὸ ὅταν ἦρθαν νὰ τὸν πιάβαν νὰ τὸν κάψαν οἱ ὑπηρετες, τῆς ἔκανε τραπέζι προχωμένως· ἢ νὰ θυμηθῶ τὸν ἁγιο Μακάριο ἐπίσκοπο Ἀρμενίας πρὸ πῶληβε τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ πᾶρει χρήματα κ' ν' ἀγοράβει αἰχμαλώτους! εἰδωλολάτρες Μωαμεθανὸς πρὸ κατεδῖωκαν τότε τὴν ἁγία πόλη Ἰερουσαλήμ, ἐπειδὴ ἦταν ἀνθρώποι τῆς ἀγοράβει κ' τῆς ἀφῆβε ἑλευθέρους. ἢ νὰ θυμηθῶ τῆς χριστιανὸς τῆς 4^{ου} αἰῶνος τῆς Ἀλεξάνδρ

4
δρείας οι οποίοι όταν έπεσε πανώλη στην Αλεξάνδρεια πήγαν κ' περιποιούντο να κάνουν καλά τ'ς δικτάς των, τ'ς είδωλολάτρες π' τ'ς είχε χτυπήσει ή αρρώστεια. Άπειρα λοιπόν τ' παραδείγματα κ' θα φραχτεί τ' στόμα μας εν τ' ημέρα εκείνη, διότι δέν θα χυμε καμία δικαιολογία να π'υμε γιατί δέν μιλούσαμε στην Κωνσταντίνα ή δέν μιλούσαμε στην Έλενη, στο Γιώργο, στο Θανάση, για λίγο οικόπεδο π' είχαμε παρασηγηθεί ή για μιά καρφίτσα ή για ένα λόγο βαρύ π' μας είπε. Σύνδουλοι είμαστε αφ' μ'ς αφ' ηνελ Έκείνος, πρέπει ν' αφήνουμε κ' έμεις, όταν βγαίνουμε απ' τ' λειτουργία, ή όποια είναι μιά μικρογραφία τ'ς π'αραβολ'ς π' άκ'υαμε. Μέβα έδω τ'ν ώρα τ'ς λειτουργί'ς, θα π'ω ένα μεγάλο λόγο τώρα χωρίς πετραχήλι μπορείς να πάρεις άφεση άμαρτιών. Έχομε παραδείγματα, έκαψε (ήταν είδική περίπτωση βέβαια), ύβτερα είναι τ' κανονικό τ' πετραχήλι, έκαψε μέβα στο ναό για πρώτη φορά π' μπήκε με μ'ρια άμαρτήματα κ' τόν είδε ο άχ. Άντωνιος να βγαίνει ολόλευκος αυτός π' μπήκε πριν στο ναό μαύρος κ' τόν ρώτησε κ' είπε, «ταύφτειαζα με τόν κύριο, αφ' είπα έτσι είναι, αφ' ησε τ' άμαρτήματα μ' κ' θ' αφήσω όλων τ'ν αδελφών κ' θ' αλλάξω». Και άλλαξε! Λοιπόν αυτή ή λειτουργία πρέπει να συνεχίζεται κ' όταν βγαίνουμε απ' έσω στη μεγάλη λειτουργία τ' σύμπαντος π' λέγεται π' έχουμε τ' δύναμι κ' λαβείν με τόν αδελφόν. Έδω είχαμε με τόν θεόν, ύβτερα έχομε με τόν αδελφόν κ' αν δέν συνεχίσουμε κ' φανόμε βκληροί, θα πάθουμε τ' βκληρ' ύβ'λ'ς. Μ'ς χρειάζεται μιά μεταμόσχευση καρδιάς όχι βέ χειρ'ρχείο αλλά μόνονι μας να τ'ν κάνουμε, ν' αλλάξουμε κ' να καταλάβουμε ότι ή βωτηρία είναι πολύ εύκολη άρκει να συγχωρήμε!

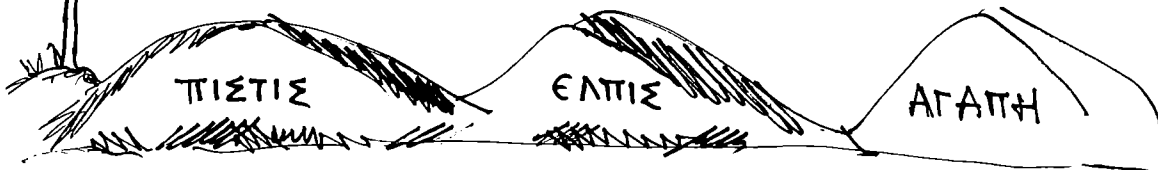
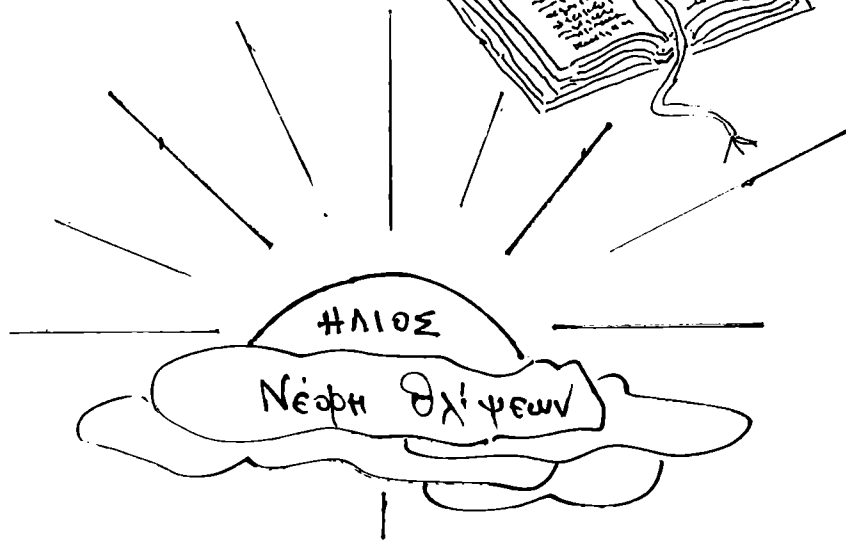
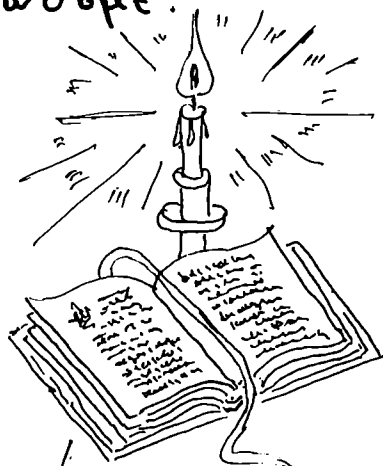
Τι πιο εύκολο μάθημα θέλουμε απ' αυτό.!!
Στην αρχαιότητα πρότυπο τ' ιδανικ' άνθρώπου ήταν ο ήρωας, αυτός ο άκατάβλητος π' μιλούσε με τ'ς θε'ς κ' διοικούσε τ'ς άνθρώπους. Στον μεσαιώνα →

5
 Ήταν ο Ιππόκρης αυτός πού είχε τα πολλά, τον θαύμα-
 ζαν όλοι είχε κ' την ρώμη κ' όταν 'έβλεπε κάτι άδικο
 τό διορθωνε. Κατόπιν στον είκοστό αιώνα φτά-
 βαμε στον υπεράνθρωπο τού Νίτσε πού 'έλεγε, 'Ιδα-
 νικός είναι αυτός πού είναι δυνατός κ' πατάει 'ε-
 πί πτωμάτων ζωντανών κ' νεκρών.

'Ενώ ο 'ιδανικός άνθρωπος κατά τό εύ-
 αγγέλιο είναι ο ΔΕΝ ΕΞΙΣΤΑΚΟΣ!
 αυτός πού άφίει, αυτός πού θυχωρεί γι' αυτόν
 γιά τον όποιον τον περιμένον τά μεγάλα κ' άπει-
 ρα άγαθά τής βασιλείας των ουρανών τά
 όποια είθε όλοι μας να άξιωθώμε.

Ή μίν!

Ή απομαχνη-
 τοφωνημένη όμιλία
 ετρομονάχου Θεοδωρήτου,
 δια χειρός Γέροντος Αχυτίου
 - 1- Αυγ. 2015 Αγ. Όρος

Σ' εύχαριστώ Κύριε, διότι μω χαρίζεις
 τήν "άνατολή", μετά από κάθε "δύση", ..

ΚΥΡΙΑΚΗ 1Β. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(1)

« Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; » Μια πολύ σοβαρή ἐρώτηση τότε κ' για σήμερα κ' για ὅλους τὸς αἰῶνες γιατί ψυχές πῶ θ' ἔλθουν νά σωθῶν ! Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅταν ἔλεξαν ζωὴν αἰώνιον πῶ ἐπιθυμοῦσε κ' ὁ νεανίας αὐτός ὁ πλύσιος, τῆς βῆμερινῆς περικοπῆς, ἐννοῶσαν τὴν ζωὴν μετὰ τὴν ἀνάστασιν δηλ. μετὰ τὸν θάνατον κ' τὴν ἀνάστασιν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ κεῖ κι' ἔπειτα, τὴν ἔλεξαν ζωὴν αἰώνιον. Για μᾶς τὸς χριστιανὸς ἡ αἰώνιος ζωὴ ἀρχίζει ἀπ' ἐδῶ. Ὅταν προηύχεται ὁ Κύριος πρὸ τῆ πα' θῆς, τὸν Πατέρα τῶ, τὸν παρεκάλεσε, « ἵνα ζωὴν ἔχωμι κ' περιβῶν ἔχωμι, αὐτοὶ πῶ θ' ἀπιστεύουν εἰς Αὐτόν. » Ἀπὸ τῆ ἔστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκῃς σε, τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν κ' ὃν ἀπέστειλες Ἰησοῦν Χριστόν. »

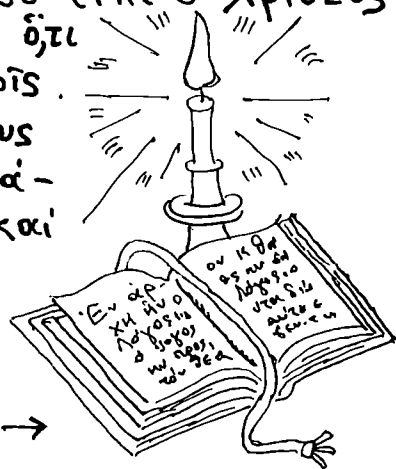
Αὐτός πῶ πιστεύει τὸν Ἰησοῦ Χριστόν ἀπ' ἐκείνη τὴν ὥρα κι' ἔπειτα εἰδέρχεται εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, θάνατος ἐπ' αὐτῶ οὐ κυριεύει. Σοβαρὴ λοιπὸν ἡ ἐρώτηση τῶ νεανίᾳ, τί νά κάνω για νά ἀποκτήσω τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ὁ Κύριος τῶ ἀπάντησε τί πρέπει νά κάνεις, πολὺ βαφῶς κ' ἀπλά. « εἰ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τηρήσον τὰς ἐντολὰς. » Ἰδὲ πολὺ ἀπλό πράγμα ! Τηρήσε τὶς ἐντολὰς κ' ξεκίνησε ἀπ' τὶς ἐντολὰς κ' ὄχι πῶ λένε τὰ « μὴ » πρῶτα μὴ μοιχεύεις, μὴ κλέψεις, μὴ ψευδομαρτυρήσεις κ' κατόπιν τὰ πῶ μεγᾶλα, τίμα τὸν πατέρα κ' τὴν μητέρα, τὰ θετικὰ κ' ἀγαπήσεις τὸν πλησίον ὡς ὡς τὸν ἑαυτὸ ὡς. Πολλοὶ βῆμερινοὶ θεολόγοι δυστυχῶς λένε ὅτι ἡ τηρῆση τῶν ἐντολῶν εἶναι ἕνας εὐσεβισμὸς, μία ὑποκρισία ἐνῶ μᾶς εἶναι ἀρκετὴ νόησμε μία ὑπαρξιακὴ ἀγωνία πῶς θ' ἀσωθῶμε, οἱ ἐντολὰς εἶναι δεῦτερο πράγμα, τὸ ἀντιθέτο τῶ Προτεβαντισμῶ, τῆς αἰρέσεως πῶ λέει μόνο δια τῆς πίστεως σωζεται ὁ ἄνθρωπος →

ἔδω χτυπῶν κ' αὐτοί, θάν τόν Προτεβταντιβμό -2-
ὅτι μόνο μέ τὴν πίστη, ἂν ἔχεις ἀγωνία βῶζεσαι.

Ναί, ἀλλά ὁ Κύριος μίλησε γιά ἔργα,
μίλησε γιά ἐντολές ζεκάθαρα κ' ὁ Παῦλος
βτὶς ἐπιστολές τῷ ζητάει καρπὸς Πνεύματος κ' θέ-
λει τὸς πιστὸς „καλῶν ἔρχων προΐβτα βθαι,, πῶ βη-
μαίνει νὰ μετέχων βέ καλά ἔργα, νὰ ἐπισκέπτον-
ται ἀρρώβτῶς, βτὶς φυλακές, βτὶς πτωχὸς, ὅτι εἶ-
ναι καλό, νὰ προΐβτανται οἱ χριστιανοί. Ἐνθυμεί-
βθε γιά τόν ἰβἀγγελο, τόν Ἀκάκιο τόν Καυβοκαλυ-
βίτη πῶ προβηύχεται ὅλη τὴ νύκτα κ' ἐβλεπε τὸ
Χριστό κ' τῷ εἶπε: „ἀκολούθει Μοι,,. Πῶς τὸ ἐρμη-
νευσε ὁ ἄγιος αὐτό; ὅταν τόν ρώβτηβαν τί βῶ εἶπε,
μῶ εἶπε „ἀκολούθει Μοι,, κ' τί εἶχαι αὐτό; Τηρββον
τὰς ἐντολὰς Μῶ ! βλέπεται δια τῶν ἐντολῶν ὁ
ἄνθρωπος ὁδεύει κ' βεἶ τὴν βαβιλείαν τῶν Οὐρανῶν
ἀπὸ τῶτη τὴ ζωὴ.

Ἐνας κίνδυνος ὑπάρχει ὅμως ὅταν τηρῶμε τὶς
ἐντολές μᾶς πιάνει μία αὐταρέβκεια κ' κενοδοβία ὅ-
τι ἐμεἶς διαφέρουμε τῶν ἄλλων. Ἀρχίββον βυγκρίβεις
ὅτι „ὅκ εἶμι ὡβπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,,. Γι' αὐ-
τό θέλει πνευματικό ἀντίββανο αὐτό τὸ πρᾶχμα νὰ
μᾶς κρατῆβει μέβα βτη βῶζεββα Ἀλήθεια κ' τὴ χά-
ρη τῷ θεῷ. Εἶδατε πῶβδο ἄφρονα ἀπὴνβηβε ὁ νε-
ανίσκος, ὅταν τῷ εἶπε τηρββον τὰς ἐντολὰς: - Ταῦ-
τα πάντα ἐφυλαβζάμην ἐκ νεότητὸς μῶ. Ἀχαπῆβτε,
ἂν εἶχες φυλαβζει ἐκ νεότητὸς ν' ἀγαπῆβεις τόν πλη-
βιον βῶ ὡς ἐαυτόν, βέν θα ἴββων πᾶμπλῶτος. Καὶ γι-
ατι ἔκαβες ὀπιβθεν τὴν ὥρα πῶ βῶ εἶπε ὁ Χριστὸς
ἂν θέλεις νῶβσαι τέλειος πῶληβε ὅτι
ἔχεις κ' ἀκολούθει μοι κ' δὸς πτωχὸς.

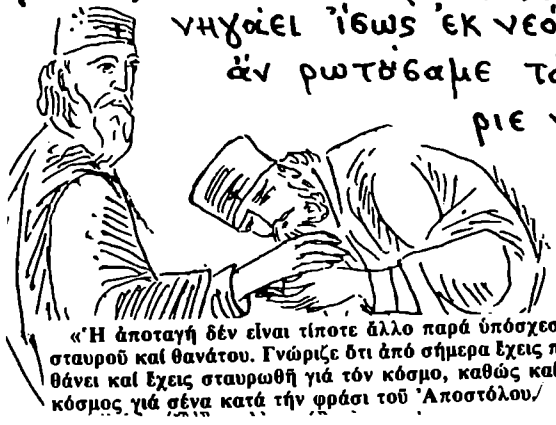
Ἐκαβεν ἐπιλοχῆ βτό νόμο ὅπως
κάνουμε κ' ἐμεἶς πολλακὶς βηλ. δια-
λεγε αὐτὰ πῶ θέλει κ' τηρῶβε καὶ
τ' ἄλλα παρῶβλεπε νόμιβε ὅτι
τηρῶβε τὸ νόμο. Ἐτεἶ λοιπὸν
κ' ὅβδο ἀπὸ τῶς χριστιανῶς τη-
ρῶμε τὶς ἐντολές, προβπαθῶμε →

νά τηρήσουμε τις εντολές, αρχίσουμε τις συνέ-
νοχες συγκρίσεις κ' βλέπουμε τὸς ἀδελφούς ὁμαρ-
τωλούς. Ναι, τὸ εὐαγγέλιο λέγει νά μὴ τὸς κατα-
κρίνεις κ' νά θεωρεῖς τὸν ἑαυτὸν ὡς χειρότερο.

Τὸ εὐαγγέλιο λέει : „τέλειοι γίνεσθε ὡς ὁ Πα-
τήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος,“ ἐκεῖ νά πᾶς νά κάνει τὴ σύ-
γκριση, εἶναι βάν τὸν θεόν; Ἐκεῖ εἶναι τὸ μέτρον.

Ὁ Παῦλος, τί εἶπε; „Μιμηταί μὲ γίνεσθε
ὅπως καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ,“ - ὅπως κ' ἐγὼ εἶμαι τῷ Χρι-
στῷ. Ἐκεῖ νά πᾶμε νά κάνομε συγκρίση· εἶμασθε
βάν τὸν Παῦλο; εἶμασθε βάν τὸ Χριστό; καὶ τό-
τε θά δῶμε πόσο ἀπέχομε, τί μᾶς λείπει κ' τί βκο-
ταῖδι εἶχαμε ὅταν νομίζαμε ὅτι δέν ἔχομε κανένα
κενὸ κ' ὅτι ἔχομε πληρῶσει τὸ νόμο. Πλὴν τῶν ὑ-
πάρχει ἡ „ἀχιλλεῖος πτέρνα,“ Ὁ Ἀχιλλεύς ζέρετε ἀ-
πὸ τὴ μυθολογία μόνο ἀπὸ ἐκεῖ πρὸ τὸν ἔπιασε ἡ
μάνα τῶ κ' τὸν βύτηξε μέσα στὸ ἀθάνατο νερό, πρὸ
δέν μποροῦσε ὕστερα νά πεθάνει, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ βημεῖ-
ο τῆς πτέρνας ἦταν θνητός, ὅλα τ' ἄλλα (βημεῖα) ἂν
τὸν χτύπαγες, δέν πέθαινε. Ἐἶπε κ' ἡμεῖς ἔχομε
μία ἀχιλλεῖο πτέρνα, ἔχομε ἓνα πάθος πρὸ μᾶς κυ-
νηαίει ἴσως ἐκ νεότητος αὐτὸ νά βκεφτῶμε,

Ἡ ἀποταγή δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ὑπόσχεσις
σταυροῦ καὶ θανάτου. Γνώριζε διὰ ἀπὸ σήμερα ἔχεις πε-
θάνει καὶ ἔχεις σταυρωθῆ γιὰ τὸν κόσμο, καθὼς καὶ ὁ
κόσμος γιὰ σένα κατὰ τὴν φράσι τοῦ Ἀποστόλου/

ἂν ρωτῶσαμε τὸν Κύριο : „Τί ἔτι λείπει κύ-
ριε γιὰ μένα γιὰ ν' ἀποκτήσω
τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν,“
θά μᾶς ἀπαντῶσε βάν τὸν
πλῆθειον νεανίσκο, „ἔτι ἐν
σοὶ λείπει,“ Μόνο ἓνα;
ἢ θά μᾶς ἔλεγε πολλὰ
κ' δεκάδες; Ἄλλ' ἄς μεί-

νῶμε βτὴν „ἀχιλλεῖο πτέρνα,“ βτὸ πάθος πρὸ μᾶς πει-
ράσει κ' μόνο αὐτὸ ἂν δέν νικῶσμε εἶναι ἱκανὸ νά
μᾶς στερῆσει τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. „Ὁ πται-
σας ἐν ἐνί, χέγονεν πάντων ἔνοχος,“ Εἶδατε τί ἀ-
κριβεία ζητᾷ ὁ εὐαγγελικὸς νόμος; θά βῶς ἐξηγή-
σω γιὰτί. Ἐὰν εἶμασθε ἄρρωστοι κ' μᾶς ἔχει πειρα-
χθεῖ τὸ νεφρὸ ἢ ἡ καρδιά, εἰρηνεύουμε γιὰτί ὅλα
τ' ἄλλα μέλη μᾶς λειτουργοῦν καλά; Ὁχι, πρέπει νά →

φτειαζόμε το άρρωστο γιατί θα μας οδηγεί - (4)
βει στον τάφο. Δεν έχει σημασία αν το κεφάλι παίει
καλά, τα χέρια, τα πόδια, εφ' όσον το νεφρό δεν λει-
τურχεί ή η καρδιά, αν δεν βάλουμε όλη την προσπαθει-
α, κινδυνεύουμε να βουαντησούμε την πλάκα (το τάφο).

Έτσι κ' στα πνευματικά, αν αφήσουμε μία πόρ-
τα, ένα πάθος πη μας έχει δεμένους αυτό κ' μόνο είναι
ικανό να μας στέρησει την βασιλεία των Ουρανών. Η
ζωή ή πνευματική, αγαπητοί αδελφοί είναι πολύ ευχα-
ριστική, έχει πολλές χαρές κ' ένα εξαιρετικό τέλος, την βασι-
λεία των ουρανών, αλλά απαιτεί ευρηγορία. Είναι
όπως το σκοπό πη περιμένει τον εχθρόν. Εάν αφή-
σουμε μία κεκρόπορτα μόνον κ' περάσει ο εχθρός, χά-
σαμε το παιχνίδι... "Ένα μικρόβιο μπορεί να μας ο-
δηγήσει στον τάφο. Έτσι κ' στο νόμο το θεού δεν μπο-
ρούμε να κάνουμε επιλογές, αυτό κρατώ μη είναι άρκε-
τό, λένε πολλοί μη το τραβάς πολύ-πολύ γιατί θα χά-
σεις κ' τα λίγα, μέτρια πράγματα, μέση κ' βασιλική ο-
δός, μη ζητάς πολλά! (αυτό είναι) πλάνη το διαβό-
λο! Δεν υπάρχει στην πνευματική ζωή "μη ζητάς
πολλά". Θα πρέπει να εφαρμόσουμε το ευαγγέλιο εφ'
όλης της ύλης. Πάει τελειώσε, θα κάνουμε προσπα-
θεία, δεν είμαστε άγιοι, πάμε για να γίνουμε άγιοι, δι-
ότι μόνο αυτοί εισέρχονται εις την βασιλεία των ουρα-
νών. Δεν θα κάνουμε επιλογές, αυτό μπορώ να το κά-
νω, αυτό δεν μπορώ το αφήνω κ' νάχουμε την πεποι-
θηθή ότι είμαστε κοντά στο θεό.

Όταν τηρούμε τις εντολές, μας κάνουν να ευ-
ρισκόμεθα στην περιοχή της Χάριτος, να είμαστε δη-
λαδή σε τέτοια κατάσταση πη να δεχόμεθα τη θεί-
α ενέργεια, να μη την απεμπολούμε κ' την καταφρο-
νόμε για να μπορούμε να σωθούμε. →

"Το ν' αγαπά κανείς είναι μακαριότητα, το να
μισε είναι βαβανιστήριο. Η αγάπη προς τον
πλησίον είναι το μονοπάτι πη οδηγεί στην
αγάπη προς τον θεόν». (Αγ. Ιγνατ. Μπραντβανί-
νωφ.)

(-5-)

Δέν ἔχουμε δικαιώματα νά πῶμε ἔχω ἔτη-
 ρηβα (τις ἐντολές), ἀνοίξέ μου τὴν πόρτα, θά μπῶ μέσα
 μέ τὸ σπαθί μου. Κληρονομία εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
 ρανῶν, δέν εἶναι ὅπως τῆς δημοσίας ὑπαλλήλων,
 δὲλεψες τόσα χρόνια θά ζητήσεις βύναξή.
 Δέν μποροῦμε νά ζητήσουμε τίποτα. „Ἐάν ποιήθε-
 σε πάντα τὰ διατεταγμένα, λέγετε ὅτι δούλοι
 ἀχρεῖοι ἐστέ“. Καί ὅλα νά τὰ κάνουμε πρέπει
 νά λέμε ὅτι εἴμαστε ἀχρεῖοι, τιποτένιοι δούλοι,
 διότι τὸ εἶπε ὁ Χριστός „χωρίς ἐμῆ ἢ δυνάστε
 ποιεῖν ἄδέν.“ καθε ἀρετὴ αὐτοῦ τὴν ζεκινᾷ,
 αὐτὸς τὴν κρατᾷ, αὐτὸς τὴν τελειώνει. Ἄς τῷ
 ἡ δόξα κ' τὸ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ κ' τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι νῦν κ' αἰεὶ κ' εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.!!

Ἀπομαχνητοφωνημένη
 ὀμιλία ἱερομον. Θεο-
 δωρήτῃ - Ἀχιορείτῃ (+2007),
 διὰ χειρὸς Γερ. Ἀλυπίου, Κα-
 ψάλα - Ἁγ. Ὄρος 17/6/2015.

Χαῖρε Μητέρα τῆ
 Θεῦ, κυρία Θεοτό-
 κε, δός μοι νά εὐ-
 ρω τὸν Χριστὸν κ'
 αὐτὸν μόνον νά
 θέλω! Ἀμήν.

ΔΙΝΕΙΤΕ Τὸν κύριον, Πάντα τὰ ἔ-
 θνη, ἔπαινεσατε αὐτὸν, πάντες
 οἱ λαοί, ὅτι ἐκραυγῶσθε τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλλοσ: ρις.

Ἀλληλοῦγία.

ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

-1-

«ἀπαύσασθαι Ἁκύλαν κ' Πρίσκιλλα κ' τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν Ἐκκλησίαν».

Σήμερα βρέφτηκα νὰ βῶς μιλήσω ἀπ' τὸν ἀπόστολο, ὅπως θ' ἀκούσατε ἦταν ὅλος χαιρετισμὸς τῷ Παύλῳ ἀπ' τὸς πιστὸς τῆς Ἐφέσου πρὸς τὸς πιστὸς τῆς Κόρινθο. Ἐπειδὴ εἶχε κάνει δύο χρόνια στὴν Κόρινθο τὸς ἔστειλε ἐπιστολὴ πρώτη κ' δευτέρη κ' τρίτη. Ἡ β' χάθηκε, ἔχουμε τὴν α' κ' γ' δηλαδὴ τὸς δύο αὐτὲς κ' λέει πολλὸς χαιρετισμὸς, ἀπαύσαθε τὸν τὰδε, τὰδε, μεταξύ τῶν ὁποίων, Ἁκύλα κ' Πρίσκιλλα κ' τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν Ἐκκλησία. Ὁ ἀγ. Χρυσοστόμος γιὰ ν' ἀποδείξει στὸς πιστοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πὺ δὲν διάβαζαν τὴ Γραφή, καλὴ ὥρα ὅπως σήμερα νομίζαν, ὅταν ἔβγαλε λόγο γιὰ τὸν Ἁκύλα κ' Πρίσκιλλα, τί θὰ μᾶς πεῖ τώρα, τὸς ἔκανε δύο λόγους ἐπὶ μισὴ ὥρα μόνο βτὰ λόγια αὐτὰ, γιὰ νὰ δείξει τὶ θεματῖα ἔχον ἀκόμη κ' τὰ ὀνόματα στὴν ἀγ. Γραφή κ' ὅτε ἕνας τόνος κ' μία ὀξεῖα δὲν εἶναι περιττοὺς.

Ἀπαύσαθε λοιπὸν, Πρίσκιλλα κ' Ἁκύλα, τὸς πῶς πολλές φορές προτάσσει τὴ χουναῖκα. Αὐτὸ ἦταν ἕνα εὐσεβὲς Ἰουδαῖο πὺ τὸν εἶχε φιλοξενήσει δύο χρόνια στὴν Κόρινθο κ' ἡ δουλειὰ τῶς ἦταν βκνητοποιοί, ἔραβαν βκνηες.

Ὁ Παῦλος, αὐτὸς πὺ ἀνῆλθε μέχρι τρίτῃ ὄρανο ὁ αὐτὸς πὺ μιλοῦσε μὲ τὸς ἀγγέλους, πὺ ἡ βκία τῶς ἔκανε καλὰ ἀθενεῖς, ὅσοι ἀκούσαν τὰ ρῶχα τῶς κ' νεκροὶ ἀκόμα μποροῦσαν νὰ βκνωθῶν Ἰωντανοί, αὐτὸς πὺ εἶχε τὴ μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν, χαιρετᾷ, ἕνα ἀπλό Ἰουδαῖο ἀγραμμάτους ἀλλὰ διαμάντια εὐσεβείας, Πρίσκιλλα κ' Ἁκύλα. Ἐάν ἔμεῖς σήμερα ἀνέλθουμε β' ἕνα μεγάλο ἀξίωμα, ν' ἔπιπόμεθα νὰ πῶμε ποίων γονέων εἶμεθα, πολλῶ μᾶλλον νὰ τὸς παρβιάσουμε βέ κανένα μὲ γάλο βαλόνι κ' ἑορτάσουμε ἄν

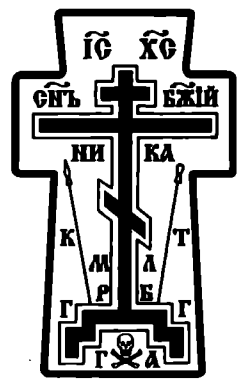
Ἐπεραγία Θεοτόκε βῶσον ἡμᾶς.

→

είναι άπλοι χωριάτες. 0

Παύλος όπως λέει ο Χρυόότομος ήταν τιμιώτερος βασιλέων, δέν ντραίπηκε τι θάπει ο κόσμος, άν κ' ήξερε ότι αυτά τά κείμενα θα μείνουν, χιλιάδες έτη, να χαιρετηθεί τον Άκύλα κ' την Πρίσκιλλα. Γιατί είχε μείνει όπιτι της; Έπειδή ήταν εύλαβέστεροι. λέει ο Κύριος όταν εισέρχεσθε βέ μια πόλη, έρευνήσατε τις ο άξιος, οχι άξιος μέ άξίωμα, αλλά μέ εύέβεια κ' έργα καλά, βέ αυτό τό όπιτι να μένετε, να μη πάτε β' άλλο, μέχρι να φύγετε άπ' τη πόλη. Αυτό έκανε κ' ο Παύλος, έμενε μέ τον Άκύλα κ' την Πρίσκιλλα δύο χρόνια. Σκεφθήτε, λέει ο άγ. Χρυόότομος, τι εύλοχία, να μπορέσα να ήμουν βέ μια άκρη κ' να τον έβλεπα βτό δωμάτιο πώς μιλάει μέ τον Άκύλα κ' την Πρίσκιλλα. Τόσο πολύ τον άγαπώσε τον άγιο Παύλο ο Χρυόότομος. Η έργαδία της ήταν να ράβουν βκηνές, όλη την ήμέρα ο Παύλος είχε τη μέριμνα των Έκκλησιών κ' τό βράδυ για να μη τον κατηγορήσαν ότι τρώει δωρεάν άρτο, δ' έλευε μαζί μ' αυτός.

Λέει εν συνεχεία: « κ' την κατ' οίκον αυτών Έκκλησία, ». Αυτοί τό όπιτι της τό είχαν Έκκλησία, τώρα χαιρετά της Κορινθίους εκ μέρους της Άκύλα κ' της Πρίσκιλλας, π' ήταν μαζί τ' όβην Έφεββο. Αυτό βημαίνει ότι βτό όπιτι της συνήρχοντο οι πιστοί κ' προβήχοντο, είχαν κανέν τό όπιτι της Έκκλησία, τονίζει ο άγ. Χρυόότομος, ιδ' ο χαίμος δέν γίνεται καθόλα κώλυμα για όποιον θέλει να γίνει άκόμη κ' βυεργός Χριστ' , να γίνει ύπηρέτης των μυστηρίων τ' Χριστ' , όπως είχαν γίνει ο Άκύλας μέ την Πρίσκιλλα. Λέει βτην Έπιστολή να προβέχετε τον οίκον τ' φαρμανάτ' , οι όποιοι πρ'ωτοι είχαν πιστοί β' όλη την Πελοπόννησο κ' αφιέρωσαν έαυτ' ες εις διακονίαν τοις άγίοις. Άγιοι έλέγοντο τότε οι Χριστιανοί, έπειδή ήτο

θεοτόκε Παρθένε, χαιρε κεχαριτωμένη Μαρία...

χωρισμένοι από τὴν εἰδω-

λολαίτρους κ' εἶχαν ἰδιαίτερη ζωὴ (ὄχι μὲ τὴν βη- -3-
μερινὴ ἔννοια ὅτι ἦσαν ἄγιοι). Ἔταξαν λοιπὸν ἑαυτὰς
εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις, βλέπετε τί διακονήματα μπορεῖ
νάχει ἓνα ἀπλό ζευγαίρι! ὑπηρετοῦσαν τὴν πίστὸς πρὸς
εἶχαν ἀνάγκη βτὴ πόλιν τῆς. αὐτὸς ὁ χαιρετισμὸς μᾶς
φέρει νὰ ἐξετασθῶμε τὴ θέσιν τῶν λαϊκῶν μέθ' αὐτὴν
ἐκκλησία. Συνεργοὶ μὲ ἐν Χριστῷ, τὴν χαιρετᾷ ὁ Παῦλος κ'
θεωρεῖ συνεργὸς Χριστοῦ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐβοήθησαν βτὸ

ἀποστολικὸ ἔρ
ὁ καθένας μᾶς
βτὸ. Ἡ ἐκκλη-
ἔχον σύγχιστη
εἶναι οἱ ἐπίσκο-
εἶναι ὁ λαός. Ἡ
καθαρίζει, τὰχει
τέρες, ἐκκλησία

χο τῶ. Μπορεῖ δηλ.
νάναὶ συνεργὸς Χρι-
στῶς τί εἶναι; Πολλοὶ
νομίζου ὅτι ἐκκλησία
ποὶ, ἄλλοι νομίζου ὅτι
ὀρθοδοξία τὰχει ζε-
πεῖ ὁ Κύριος κ' οἱ πα-
εἶναι κλῆρος κ' λαός

... εἶμασθε λιθαρακία, δὲν μπορεῖ ὅτε τὰ λιθαρακία αὐ-
τὰ πρὸς εἶναι βέ καλὴ θέσιν (οἱ κληρικοὶ) νάναὶ ἐκκλη-
σία μόνοι, ὅτε τ' ἄλλα ἑκατομμύρια λαϊκῶν νὰ μὴν εἶ-
ναι ἐκκλησία. Εἶμασθε ὅλοι μᾶς ἐκκλησία, βεβαίως προ-
ηγῶνται κ' πάντοτε βέ συνεργαβία οἱ κληρικοὶ μὲ τὴν
λαϊκῶς. Μὴ μᾶς πεῖτε τί μπορεῖ νὰ κάνει ὁ λαϊκός.
Τί μπορεῖ; Λειτουργία δὲν γίνεται ἀν δὲν ὑπάρχει κά-
ποιος νὰ ψάλλει, νὰ λέει τὸ « κύριε ἑλέησον ».

Στὴν ἀρχαία ἔποχῃ, πρὸς ἦταν ἐπικίνδυνα, δὲν ὑπῆρχαν
φαρμακα - γιατροὶ, πέθαιναν κ' παιδιὰ, ἦταν βυνηθισμένο τὸ
βαπτισμα ἀπὸ λαϊκῶς, βῆκωνε βτὸν ἀέρα (τὸ ἐτοιμοθάνα-
το παιδί) κ' τὸ βαπτίζε εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς κ' τῶ Υἱ-
ὸ κ' τῶ ἁγίου Πνεύματος. Μετέφεραν ἐπίσης τὴν θεία
κοινωνία βτὸς φυλακισμένους πρὸς θὰ μαρτυροῦσαν, τὴν
τὴν ἔδιναν οἱ κληρικοὶ γιὰ νὰ μὴ τὴν καταλάβου κ' οἱ λα-
ϊκοὶ πῆχαιναν κ' τὴν κοινωνοῦσαν. Εἶχαν βτὰ βπῖτι-
α τὴν θεία κοινωνία κ' κοινωνοῦσαν 2-3 φορές τὴν ἑβ-
δομάδα. Ἔχομε ἓνα ὥραϊο παραδειγ-
μα ἀ-

πρὸς τὴν ἀρχαία ἐκκλησία >

ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς

Ένα παιδί 10 ετών τον
 Ταρβίλιο, τον έστειλαν στη Ρώμη να κοινωνήσει κά-
 ποιους, κρατῶσε την θεία Κοινωνία βολικά, τον κυνήγη-
 σαν τα παιδιά των ειδωολατρῶν, πέρασε πάνω τῶν, τον
 βκότωσαν ἀλλὰ τὰ χεράκια τῶν δέν τ' ἀνοίξε.. πρόλαβαν

οἱ χριστιανοὶ πήραν τὴν θ. Κοινωνία
 κ' πήγαν κ' τῶς μετέλαβαν. Ἄλλες
 λειτουργίες πῶ μπορῶν να κάνουν οἱ Ἰων-
 τανοὶ λαϊκοὶ μαζί με τὸν ἱερέα τῶς
 εἶναι να ὀργανώσων κατηχητικὰ σχο-
 λεία, να ἐπισκέπτονται ἀρρώστους..

Στὴν ἀρχαία ἐποχὴ κ' μέχρι τὸ 1940
 συνέβη γεγονός να μὴ λέμε λεπτομέρει-
 ες, οἱ λαϊκοὶ ἦταν βύμβυλοι στὶς Οἰκο-
 μενικὲς Συνόδους, ἂν ἦταν μορφωμένοι.. Ἐχει ὑπογράψει

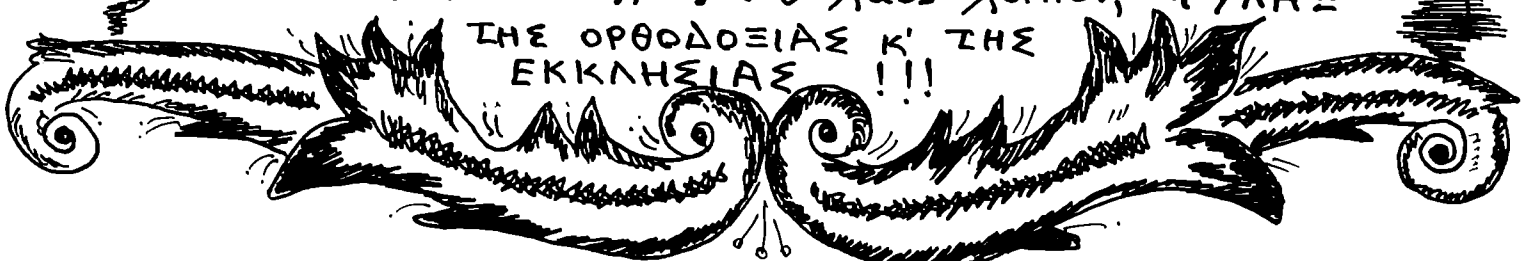
λαϊκὸς κάτω ἀπὸ ἐπίσκοπος στὴν ἀπόφαση τῆς συνόδου.

Ἐπίσης ἔχει δώσει ἡ Ἐκκλησία τὸ ἀξίωμα να δια-
 λέγει ποιὸν κληρικὸ θέλει για παπά κ' ἐπίσκοπο, τ' ὀχ-
 με καταρτίζει, γιατὸ φωνάζει κ' ὁ π. Αὐγουστίνος ἀ-
 π' τὴ φλώρινα κ' ἄλλοι, να μᾶς ἀφήσετε να διαλέξω-
 με, ὁ λαὸς ποιὸν θέλει ἐπίσκοπο. Τῶσδε αὐτὸ τὸ δι-
 καιῶμα με τὸ ἀξίος ἢ ἀνάξιος πῶ φωνάζει..

Ἐὰν ὁ ἐπίσκοπος ἔχει κάτι κ' δέν τὸν θέλει ὁ λα-
 ὸς, διότι ξέρεϊ κάτι ἔνοχο δ' αὐτόν κ' φωνάζει ἀνάξιος
 πρέπει να σταματήσει ἡ χειροτονία, να μὴ γίνει..

Αὐτὰ εἶναι δικαιώματα κ' ἀξιώματα πῶ ἔχων οἱ
 λαϊκοὶ, πῶ πρέπει νὰ νᾶναι μέλη Ἰωντανὰ τῆς Ἐκκλη-
 σίας, για νὰ ἔχων αὐτὰ τὰ δικαιώματα, διότι ὑπάρχων
 κ' πεθαμένα μέλη πῶ ἔρχωνται με τὴ λαμπάδρα
 τὸ Παῖσχα ἔσω ἀπ' τὴν Ἐκκλησία κ' φεύγων, αὐτοὶ
 δέν ἔχων δικαίωμα ὅτε να ψηφίσων, ὅτε να φωνά-
 ζων, ἀξίος ἢ ἀνάξιος. Τὸ 1848 συνέληθε μία Σύνο-
 δος στὴν Κωνσταντινούπολη ἀπ' ὅλους τῶς ὀρθοδόξους πα-
 τριάρχας, ἀποφάσισε μετὰς ἄλλων ὅτι φύλαξ τῆς
 Ἐκκλησίας εἶναι ὁ λαὸς. Ὁ λαὸς λοιπὸν, ΦΥΛΑΞ

ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ Κ' ΤΗΣ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ !!!

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλεγγύη

Ὁ λαὸς πᾶ γνωρίζει τὴ Γραφή, ζέρει τὶ πιστεύει, διαβάσει τὴ Γραφή, ἐκκλησιάζεται, αὐτὸς εἶναι φύλαξ τῆς ἐκκλησίας, διότι μπορεί νὰ κατοικήσει ποίος ποιμένας λέει αἱρετικά νὰ τὸν ἐλέγξει κ' νὰ τὸν κατεβαίνει ἀκόμη κ' ἀπ' τὸν θρόνο. Σύνοδοι ὁλόκληροι κ' οἰκουμενικὲς ἀκόμη, δὲν μποροῦσαν ν' ἀναγνωρίζουν ἀπ' τὴν ἐκκλησία ὅτι εἶναι σύνοδοι, ἂν ὁ λαὸς δὲν ἐπικροτοῦσε κ' ἔλεγε ὅτι αὐτὲς οἱ ἀποφάσεις εἶναι ὀρθόδοξες. Σήμερα ἑλαχίστοι εἶναι οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι, αὐτοὶ πᾶ ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο, ἔχουν κάποια γνώση κ' ζέρουν ποιοὶ λένε τὰ βλαβερά κ' ἀπέχουν ἀπ' αὐτὸς κ' εἶναι Ἰωντανὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Οἱ ἄλλοι

πᾶ δὲν ἔρχονται εἰς τὴν ἐκκλησία, δὲν διαβάσουν, γνωρίζουν ὅμως τὰ ὀνόματα ἡθοποιῶν μὲ τὶς μικρὲς λεπτομέρειες, γιὰ τὸν α' ἢ β' παίκτη κ' πότε παντρεύτηκε κ.λπ. μόνο μὴ τὸς πείσῃ πόσα εἶναι τὰ εὐαγγέλια, ἢ ἂν τὰ χυνοῦν ἀνοίξει ποτέ!!

Οἱ φύλακες τῆς Ὀρθοδοξίας ἀξιώνονται τιμῆς κ' εἶναι δυναστεῖς τῷ Παύλῳ, στρατιῶτες τῷ Χριστῷ κ' θ' ἀξιώθουν τῆς βασιλείας τῶν ὀρανοῦν, τῆς ὁποίας κ' ἐμεῖς εἶθε νὰ μὴ ἀποτύχωμεν. Ἀμήν.

* Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἑνεκεν.

(ὁμιλία ἱερ. Θεοδωρίτου δια χειρὸς Γ. Αλυσ. 16-8-2015 ἐκτ. ὄρος Καψαλία).

Εἴ τις οὖν φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἦτω ἀνάθεμα, μαρὰν ἁθᾶ.

Ἀ' ΚΟΡ. 16, 22.

12' Ματθαῖος (15, 21-28)

Ἔχυναι μεγάλη βε ἡ πίστις γεννηθήτω βοι ὡς θέλεις»
Σε μία ἀπ' τὶς περιοδεῖες τῶ ὁ κύριος πῆγε βόρεια εἰς τὴν Τύρο κ' Σιδῶνα, ἐκεῖ ἦταν τὰ εἰδωλολατρικὰ βύνορα κ' μία χυναῖκα εἰδωλολάτριββα πῶ εἶχε ἀκέβει για τὸ Χριστό, ἐπειδὴ ἡ μονογενὴς κόρη τῆς ἦταν δαιμονιομένη, βκέφτηκε ὅτι ἡ ἐλπίδα τῆς εἶναι ὁ Χριστός, μᾶς τὴν προβάλλει τὸ εὐαγγέλιο, ὅπως ἄλλες μορφές με μεγάλες ἀρετές βάν τῆ χυναῖκα, τὴν ψυχή τὴν καρτερεῖα βτὴν πρόβευχὴ κ' τὴν αἴτηβη.

Ἦταν ἀκέβει ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ἐκεῖ, πλησίαβε πῶ ἀπ' τὸν ὄχλο, δέν μπορεῖ να πάει κοντά, διότι ἦταν πολὺς κόσμος κ' ἀρχίβε να φωνάζει: «Κύριε γιέ Δαυῖδ ἐλέηβόν με, ὅτι ἡ θυγάτηρ με κακῶς δαιμονίζεται», καταλάβαινε ὅτι αὐτὴ πάβχει διότι ἡ κόρη τῆς τὴν ὥρα πῶ τὴν ἐπῆανε τὸ δαιμόνιο δέν καταλάβαινε ἐνῶ ἡ μᾶννα ὑπέφερε γιαυτό λέχει «ἐλέηβόν με».

Ἦ Χριστός ἔκανε ὅτι δέν καταλαβαίνει ἐνῶ ἡ φωνὴ τῆς ἦταν ἡχηρά κ' ἐνοχλεῖ. Ὁ Χριστός δέν ἀπεκρίνατο, ἔκανε βὰ να μὴν ἀκέβει τίποτα, ἔτσι ἡ πρώτη ἐπίθεβὴ τῆς ν' ἀπολαύβει αὐτό πῶ ἡθελε πῆγε χαμένη. Αὐτὴ ἦταν γενναία ψυχή δέν ὑπεχώρηβε γιαυτό ἐντονώτερα ἔκραξε «Κύριε βοήθει...»

Ἦ μαθητὲς ἐπειδὴ ἐνοχλεῖ, δέν μπορεῖβαν να ἐπιβληθῶν εἶπαν εἰς τὸν διδάσκαλο να τὴν ἐπιτιμήβει κ' ὁ Χριστός τῆς εἶπε: «Οὐκ ἀπεβταῖβην εἰμή βτὰ πρόββατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰβραήλ». Σὰ να πηχαιναμε βέ γιατρό κ' να μᾶς ἔλεχε: με βυχωρεῖτε ἐξήταβα μέχρι τὸ νῆμερο τρία.. φεύγετε..» Ἐκείνη ἔπρεπε να θυμώβει κ' να πεί, μόνο για τὸς δικὸς βε ἦρθες; φεύγω πάω βπίτι με να κλαίγω μόνη με τῆ δυστυχία.

Ἦ μεῖς θα μπορεῖβουμε να πῶμε, καλὰ Χριστέ για τὸς ἔββραῖος ἦλθες μόνο; Σε περιμένον - ὅπως λένε οἱ ψαλμοί, ὅλοι οἱ λαοὶ θα βέ προσκυνήβαν, ἐβῶ εἶβαι ἡ προσδοκία τῶν ἔθνῶν κ' ἦρθες μόνο για τὸ Ἰβραήλ; Ναι! τότε ἦταν μόνο για τὸ Ἰβραήλ, διότι ἔπρεπε να τεβῶν τὰ θεμέλια τῆς ἐκκληβίας, ἔπρεπε ἡ ἀμπελος να δυναμώβει πῶ δ' ἀπλωνε μετὰ τὴν Πεντηκοβτὴ δια τῶ ἀποβτολικῶ κηρύγματος βέ ἀνατολή κ' δύβη, β' ὅλο τὸν κόσμο. Τῶρα ἔπρεπε τὸ κηρύγμα να χίνει βτὸν ἐκλεκτό λαό, ἀπ' ἐκεῖ θ' ἀβχαιναν οἱ ἀποβτολοι, τὰ βτόματα τῶ λόγῶ για να κηρύξβαν παντῶ.

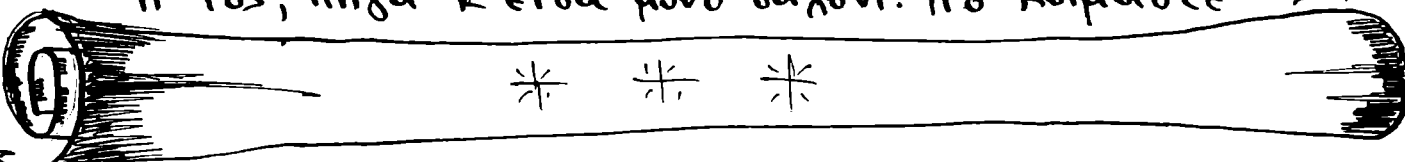
Ἦ αἶει κ' ἡ δεύτερη ἐπίθεβη. Ὁ πόνος τῆς Χανααναίας κ' ἡ ἀγάπη τῆς για τὸ παιδί τὴν ἔκαναν να μὴ φεύγει... ἔρχεται πέφτει βτὰ πόδια τῶ κ' κραῖβει: «Κύριε

και δε μεδύτριαν έχω προς τον φιλόφρωτον Θεόν μη μὲ ἐλέξῃ τὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν ἀρχαίων

βοήθει μοι. Τότε τί ἔγινε; ὅτι κάναμε κι' ἐ-
 μεις στὰ ἀρωματώδη δένδρα πὺ βάζουμε τὸ μα-
 χαίρι κ' θγαίνει ὁ ἀρωματικός χυμὸς, ἔτσι κι' ὁ Χρι-
 στὸς τὴν κάρφωσε μὲ τὸ λόγο τῆ - ὅπως πιέζεται ἡ ἔ-
 λια γιὰ νὰ θγει τὸ λάδι - γιὰ νὰ δίνει αἰώνιο παράδειγ-
 μα, ὁ ὅλος. ἔχω θυγατέρα μὲ τῆς λέει δὲν εἶναι καλὸ νὰ
 πάρω τὸν ἄρτο τῶν τέκνων (τὸ λόγο κ' τὰ θαύματα πὺ
 κάνω) κ' νὰ τὰ δώσω βέ βᾶς τῆς εἰδωλολάτρες. Λόγος φοβε-
 ρὸς κ' προβλητικός, τὴν ἀπεκάλεσε βκυλί, διότι ὅλα τὰ ἔ-
 θνη λάτρευαν τὰ εἰδῶλα, ἐκλεκτὸς λαὸς ἦταν μόνο τὸ Ἰσ-
 ραήλ. Ναι, κύριε - εἶπε - μέ θάρρος κ' ταπεινώση, χωρὶς νὰ
 ὀργιστεῖ, μὴ ξεχνᾶς ὅτι τὰ βκυλάκια τρώνε ἀπ' τὰ ψιχῶ-
 λα πὺ πέφταν ἀπ' τὸ τραπέζι.. κι' ἔχω εἶμαι βκυλάκι κ'
 ὑποφέρω, θέλω ἓνα ψιχῶλο ἀπ' τὴ δύναμή σου κ' θὰ λα-
 θω αὐτὸ πὺ ἐπιθυμῶ. Τότε ἔγινε τὸ θαῦμα! Ὁ λό-
 γος τῆς βάν βφοδρὸς ἄνεμος χτύπησε τὸν πύργο τῆς κηβῆ
 κ' τὸν γκρέμιζε, τὴ φαινομενικὴ ἀντίσταση πὺ ἔδειχνε τὴν
 ἐνίκησε καὶ ἄκθεσε τὸν νικητήριο παιᾶνα: ὦ θυγατερ, με-
 γάλῃ βδ ἡ πίστη, γεννηθῆτω ὡς θέλεις, αὐτὸ ἦταν τὸ βτε-
 φαῦνι βτὴ κεφαλή τῆς. Πολλὰ μποροῦμε νὰ πάρουμε ἀπ' τὴ
 βημερινὴ διήγηση.

Μέσ' τὸ εὐαγγέλιο ἔχουμε πολλές κραυγὲς ἐκ θαθέων
 δεῖνεις πρὸς τὸν Χριστὸ κ' φωνὲς ἀλλαλαχμῶ ἀπ'
 τὰ πλῆθη ὅπως βτὴν εἶσοδο στὰ φεροδόχυμα μὲ τὸ: εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ κύριος ἦταν
 ἀβυγκίνητος διότι ἤξερε ὅτι αὐτὲς οἱ φωνὲς βέ λίγο θα
 λένε, βταύρωβον Αὐτόν.

Ἐχουμε κ' ἀτομικὴ δέση, ὅταν ὁ Πέτρος ἐβυθίσετο βτὴ
 θάλασσα, ὅταν περπατοῦσε ὁ κύριος ἐπὶ τῶν ὕδατων κ'
 ἐφώνασε, κύριε, βῶβον με κ' βωτόμενος ἄκθεσε τὸ ὀλι-
 χόπιστε εἰς τί ἐδίβταβες; Πάνω ἀπ' τῆς ἀποβτόλῆς πὺ
 εἶχαν δεῖ θαύματα, μία ἔθνηκη χυναίκα!! Πῶ ἡ δική
 μας πίστη! Ὅχι μόνο μὲ τῆς χαναναίας δὲν βυγκρίνε-
 ται, ἀλλ' ὅτε κ' μὲ μερικῶν προβηλύτων πὺ χυρνᾶνε
 ἀπὸ τῆς Προτεβτάντες κ' λατίνῆς κ' γίνονται ὀρθόδο-
 ξοι, τῆς βλέπετε εἶναι «φωτιά», οἱ χθεβινοὶ αἰρετικοὶ κι' ἐμεῖς
 παθαίνουμε ὅπως οἱ Ἰβραηλίτες, τὴν καύχηση... ἔμεῖς οἱ ἐκ
 χεννετῆς ὀρθόδοξοι! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεῆβει. Οἶδα ἓ-
 να Ἰωχαίρι βτὴν Ἀμερικὴ, νέοι τριάντα ἐτῶν πὺ χυρίβαν
 ἀπ' τὸν Προτεβταυτιβμό βτὴν ὀρθοδοξία, μὲ κάλεβαν βπι-
 τι τῆς, πήχα κ' εἶδα μόνο βαλόνι. Πῶ κοιμάβτε →

τὸς εἶπα... μὲ ἔδειξαν μίᾱ καταπακτὴ εἰς τὸ ὑπό-
 χειο εἶχαν τὰ ἀβκκτικὰ κρεβάτια τὸς κ' ἀπὸ πᾶ-
 νω εἶχαν βχοινιά, τὸς κρεμαστῆρες πᾶ φορᾶσαν οἱ
 πατέρες γιὰ νὰ προβεύχονται... τὰ ἀμερικανᾶκια, ἔ-
 μεις βκεφτεῖτε πόδο πίσω εἴμασθε!! Πολλές φορές
 ὁ θεὸς βιωπᾶ γιὰ νοὶ μῶς δὲ
 βελ κατὶ καλύτερο!!! θέλει νὰ πατη-
 βει τὴν ἐλιά γιὰ νὰ βχει τὸ λάδι. Ἐβιωπᾶβε κ' ἐτόν
 Ἰωακείμ - Ἄννα κ' Ζαχαρία - Ἐλιθάβη πᾶ Ἰησοῦσαν ἕνα
 παιδάκι ἀλλὰ τὸς ἔδωκε τὴν Παναγία κ' τὸν Πρόδρομο.
 Ὅτὸ ἄς τὸ προσέβην οἱ μητέρες πᾶ ἔχον νεαρά παιδιά
 ἀπὸ 15 ἐτῶν κ' ἀνω πᾶσχαν... κακῶς δ' αἰμονίζονται.

τὰ ἔχει βυλλάβει ὁ ρυθμὸς τῆς βύχχρονης ζωῆς, τὰ βλέ-
 πουμε ἐτὴν ἔξομολόγησῃ νᾶρχονται 3 κ' 4 ὥρα νύχτα,
 νεαρά κορίτβια νὰ μὴ δίνον λόγο ἐτὴ μητέρα τὸς πού
 φοβᾶται νὰ μιλῆβει μῆπως τὰ χάβει, φύχον τελείως.

Ἄς ἐρωτῶ δὲν παῖσχαν κακῶς; πᾶ εἶναι κυκλω-
 μένα βέ τέτοια παῖθῃ ἢ βέ διαλογισμὸ - γκῆρῃ πᾶ
 πάνε οἱ νεοὶ κ' τὰ χάνον οἱ γονεῖς ἢ βτὰ ναρκωτικὰ.
 Πρότυπο γιὰ τὴ μητέρα νᾶναι ἡ Χανααναία, νὰ Ἰησα-
 εἰ ἐπίμονα τὴ βωτηρία τῶν παιδιῶν πᾶ κατ' εὐθεῖ-
 αν δὲν ἀκῆνε, μόνο δια' μέβῃ τῷ θεῷ. Ἡ χρηγο-
 ρᾶβᾱ προβευχῆ εἶναι τὸ βημερινὸ δίδαγμα κ' ἔ-
 χει κᾶνει θαύματα ὅπως βλέπουμε βτὸς βίβς τῶν ἁ-
 γίων. Λένε γιὰ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο ὅταν πῆγε βτο
 μαντεῖο τῶν Δελφῶν νὰ ρωτῆβει ἂν ἔπρεπε νὰ ξεκι-
 νῆβει γιὰ νὰ κατακτῆβει τὸν κόσμο, τότε τὸ μαντεῖο
 εἶχε ἀρχία, ἀρπᾶζε τὴν Πυθία κ' τὴν ὀδηγᾶβε εἰς τὸ
 ἱερό νὰ τῷ δώβει χρῆμῶ. Ἐκείνη τότε εἶπε: ὦ τέ-
 κνον εἶβαι ἀήττητος. Ὁ Ἀλέξανδρος: "αὐτὸ περιμένα ν'
 ἀκῆβω, ξεκινῶ τὴν ἐκβτρατεία". Βλέπετε τί κᾶνει ἡ βία;

Ἐτὸ εἶπε ὁ Χριστὸς, βιοβτῶν ἔβτιν ἡ βαβιλεῖα
 τῶν θρανῶν. Ὁ ἁγ' Ἀρβένιος δὲν ἦταν ἀνθρωπος προ-
 βευχῆς; "Ὅλα τὰ κακὰ ἀπ' τὴν προβευχῆ δὲν νικιῶνται;
 Ἡ προβευχῆ εἶναι ἡ μόνῃ ἀρετῆ πᾶ μέχρι θανάτῃ θέ-
 λει βία, ἀλλ' ὁ καρπὸς τῆς εἶναι ἡ αἰώνιος βωτηρία
 τῆς ψυχῆς. Ὁ ἁγ' Χρυβόβτομος λέει: Πολλές φο-

Δέβποινα κ' μητέρ τῷ λυτρωτῷ, δέξαι παρακλήβεις ἀνοσίτων βῶν ἱκετῶν

Ἄγιος. ἄγιος - ἄγιος ὁ ἐν Τριαδί, θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι κύριε
 ὑπεραγία θεοτόκε βῶβον ἡμᾶς

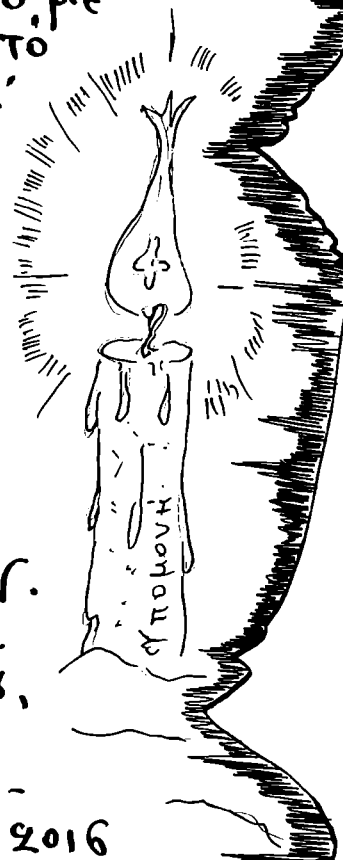
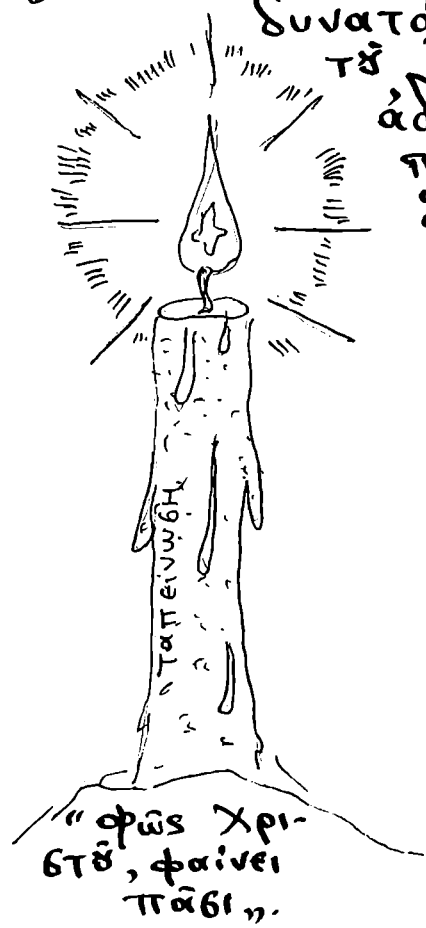
ρὲς ἐπειδὴ δὲν παίρνεις ἀπειπίτεσαι, δὲν μεταφράσεις καλῶς, ἔλαβες ἐντολὴν γιὰ νὰ λάβεις, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβες, ἔλαβες !!

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀπάντησὴ τῷ θεῷ, νὰ μὴ λάβεις αὐτὸ πρὸς τὸ ἴτηδες, διότι δὲν θὰ σ' ὠφελεῖς».

Πρὸ πάντων νὰ χῶμε ταπεινὸ φρόνημα λέει ἓνας μέγας πατέρας (τῆς ἐκκλησίας) τὴν ὥρᾴ πρὸς τὸ ἴτημα. εἶδατε τί προ-

βλητικὰ λόγια εἶπε κ' ἐκείνη δὲν ἀπῆντησε τίποτα, ἐνῶ μπορεῖ νὰ προβεύχεται κ' μέγα ὀτὴν ζηροβία κ' τὴν ἐχνοία τῆς καρδιάς ὅτι πρὸς βλέπεις ὅτι δὲν ἀκῶχεται κ' δὲν ἔχεις κατάνυξη, αὐτὴ ἡ ταπεινωσὴ πρὸς γεννιέται ἐκείνη τὴν ὥρᾴ εἶναι αὐτὸ πρὸς θέλει ὁ θεὸς, ἀρκεῖ νὰ μὴν γίνονται νευρικὰ κ' ἀπαιτητικὰ γιὰ τὴν ἡμιῶρῃ μὲχρι κ' ψυχονευρώσεις.

Πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτα πεπεισμένος ὅτι ἔτι θέλει ὁ θεὸς κ' αὐτὸ σὺ μὲ φέρεις, διότι ἀφ' ὅπου σταυρώθηκε γιὰ μένα, εἶναι δυνατόν ν' ἀδιαφορεῖ τῶρα πρὸς τὸ ἴτημα; Ἄς βαδίσω με ἀδελφοί, ἑαυτὸς κ' τὸ πρῶτο κ' τὸ βράδυ κ' ὅποτε ἔχουμε ὥρᾴ γιὰ προεὐχή, διότι οἱ καιροὶ εἶναι φοβεροὶ, τὸ τέλος ἄδηλο κ' ὁ καρπὸς τῆς προεὐχῆς, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τὴν ὁποία εἰς ὅλους εὐχομαι. Ἀμήν.

— ὁμιλία Γερμανοῦ.
θεοδωρήτη, δια χειρὸς Γερ. ἀλυπία ἀγορεύτη, 30-Ἰαν-2016
Κουφάλα.

τὴν ὡραιότητα τῆς παρδεισίας ὅτι κ' τὸ ὑπερλαμπρον τῆς ἀρχείας ὅτι...

Κατατιπρώθει με βέλος ἡλικύτοτον τῆς ἀγαπήθεις τῆς
ἁγίας Πανύμνητε κ' ἔλκει με βοᾶν βοι, χαιρε δέβποινα.

Κυριακή Α' Λακκά.

«Ἐπί δέ τῷ ρήματι εὖ χαλάσω τὸ δίκτυον.» Ὁ Κύριος κ' πάλι εἰς τὴ λίμνη Γενηδαρέι κοντὰ ἐτὸν ἀπλό λαό, κηρύττων τὰ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Ἐπειδὴ ὁ κόβρος ἦταν πολὺς κ' τὸν βερίμωχναν κ' τὸν ἔφερναν πρὸς τὴ λίμνη γιὰ νὰ τὸν ρίξουν μέσα, γι' αὐτὸ παρεκάλεσε τὸν Πέτρο νὰ τραβήξει λίγο τὸ καϊκί πρὸς τὴ θάλασσα κ' ἐκεῖνος ἀνέβηκε ἐπὶ τὸ καϊκί κ' κήρυττε ἐπὶ λαό.

Ἄμα προσέξουμε τὸ κείμενο θὰ δῶμε ὅτι λέγει, παρεκάλεσε τὸν Πέτρο. Ὁ θεὸς κ' κύριος παρεκάλεσε !! πάντοτε μὲ εὐγένεια ! εἶναι ὅπως ἐκείνη ἡ εἰκόνα πὸ δείχνει τὸ Χριστὸ νὰ χτυπάει τὴν πόρτα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. «Παιδί μου ἀνοίξε ἂν θέλεις νὰ μπῶ ἐπὶ τὴ βάρκα τῆς ζωῆς σου». Σέ βεταί πάντοτε τὴν ἐλευθερία μὲ τὴν ὁποία μᾶς ἔχει τιμῆσει.

Τὶ ἐπηκολύθησε ; Ἄφ' οὗ τελείωσε ὁ λόγος, τὸ εἶπε νὰ ποίει πρὸς μέσα κ' νὰ χαλάσει τὰ δίχτυα. Χαλῶ θὰ πεῖ, λύνω τὰ δίχτυα κ' τὰ ἐτοιμάζω γιὰ νὰ τὰ ρίξω γιὰ πιάσιμο. Ἐπανόχαγε λοιπὸν τὸ καϊκί ἐπὶ βάθος Πέτρε κ' ρίχτα ἐπὶ θυθό. Ἐπιβτάτα ὅλη τὴ νύχτα πὸ εἶναι ὁ κατάλληλος καιρὸς γιὰ νὰ πιάσεις ψάρια, προεπαθήσαμε δὲν πιάσαμε τίποτα, ἀλλὰ «ἐπὶ τῷ ρήματι εὖ χαλάσω τὸ δίκτυον», Ἐπειδὴ τὸ λές ἐξ' ἀμέσως θὰ ρίξω τὰ δίχτυα. κ' πράγματι μόλις τὰ ἔριξε δὲν μποροῦσε νὰ τραβήξει κ' ἀναγκαστήκανε νὰ φέρουν κ' τὸς ἄλλοις ψαράδες τὸς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου πὸ ἦταν δίπλα νὰ χεμίσουν κ' ἐκεῖνοι τὸ καϊκί τὸς, γιὰ τὸ καϊκί τὸ Πέτρο ἐβυθίστο ἀπ' τὸ βάρος τῶν ἰχθύων κ' τότε εἶπε. κατὰλαβε μὲ ποιὸν εἶχε νὰ κάνει, ποῖος ἦταν αὐτὸς ὁ δάσκαλος γι' αὐτὸ ἦρθε δὲ συναισθηθῆ ὅπως συμβαίνει συνήθως ὅταν πλησιάσουμε τὸ θεῖον ἢ ἓνα ἅγιο, τότε καταλαβαίνουμε πόσο εἴμαστε πίσω, τί βρώμικοι εἴμαστε, ἔτσι κ' ὁ Πέτρος λοιπὸν ἔπεσε ἐπὶ γόνατα κ' τὸν παρεκάλεσε νὰ φύγει

ἀπ' τὸ καϊκί κ' ἀπὸ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιὰ τὸ θεὸ, ἐλέησόν με

κοντά τῷ, διότι εἶναι ἄν-

θρώπος ἁμαρτωλός. Ὁ πλησιασμός τῷ Χριστῷ στὸν ἄν-
θρωπο δημιόρχησε ὅπως τώρα στὸν Πέτρο δύο πράγματα
κ' αὐτὰ ἔγιναν διότι ἔδειξε ὑπακοή, χάλασε τὰ δίκτυα,
τὸ ἓνα ἦταν νὰ γεμίσει ἀπὸ ψάρια τὸ καΐκι δηλ. ὑλική
εὐεργεσία πλήρης κ' τελεία. Τὸ δεύτερο, πνευματικὴ εὐερ-
γεσία διότι ἦλθε ἐξουσιασμένη ὁ Πέτρος κ' αὐτογνωσία.

Ἡ μεγαλύτερη ἀρετὴ εἶναι νὰ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος
τὰ μέτρα τῷ, νὰ γνωρίζει τὸν ἑαυτὸ τῷ κ' τότε γνωρί-
ζει κ' τὸν θεὸ κ' τὸν πλησίον τῷ. Αὐτὰ τὰ δύο εἶναι
καρπὸς τῆς ὑπακοῆς πῶς ἔκανε πρὸς τὸ Χριστό. Εἰς ἀν-
τιθέσει αὐτῆς τῆς διπλῆς εὐλογίας εἶναι πολλοὶ ἄνθρω-
ποι κ' πάντων δῆμερα πῶς λένε, ἄκου νὰ δεῖς ἀδελφέ μὲ τὸ
σταυρὸ μπροστὰ δὲν βγαίνεις πέρα δηλ. ὅταν πηγαίνεις
ὄλο μὲ τὸ εὐαγγέλιο ὅπως τὸ ἐρμηνεύουν θὰ πῆσεις ἔξω,
οἱ ἄλλοι εἶναι πονηροὶ δὲν θὰ μπορέσεις νὰ τὰ βγάλεις
πέρα θὰ δυστυχήσεις, θὰ πεινάσεις ἐδὼ κ' τὰ παιδιὰ σὺ.

Ἡ πείρα ὅμως τῆς ἀγ. Γραφῆς κ' ἡ Παλαιὰ κ' ἡ Καινὴ Δια-
θήκη, ἔρχεται ἐξ ἀντιθέσει ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ, θὰ βᾶς πῶ
δύο χωρία ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη κ' δύο ἀπ' τὴν Καινή, γιὰ
νὰ καταλαβετε πῶς ἡ ἀγ. Γραφή, εὐλογεῖ ὁ θεός, ὁ λόγος
τῷ θεῷ, εὐλογεῖται ὁ ἄνθρωπος πῶς τὸν πλησιάζει κ' δὲν
πέφτει ἔξω, ὅτε ὑλικά, ὅτε πνευματικά. Λέει στὴν Παλαι-
ὰ Διαθήκη: ἐὰν εἰσακθῆται μὲ τ' ἄγαθα τῆς γῆς φαγεσθε
δηλ. ἐὰν μ' ἀκούτε θὰ τρῶτε τ' ἄγαθα τῆς γῆς, ἄλλο βῆ-
μεῖο λέει, αὐτὸν πῶς μ' ἀκολουθεῖ, μακρότητα ἡμερῶν.. καὶ
δεῖξω αὐτῷ τὸ βωτήριόν μου,, θὰ ζῆσει πολλά χρόνια κ' θὰ
τῷ δεῖξω πῶς θ' ἀποκτήσει τὴ βωτηρία τῷ ἐν ὕρανῳ.

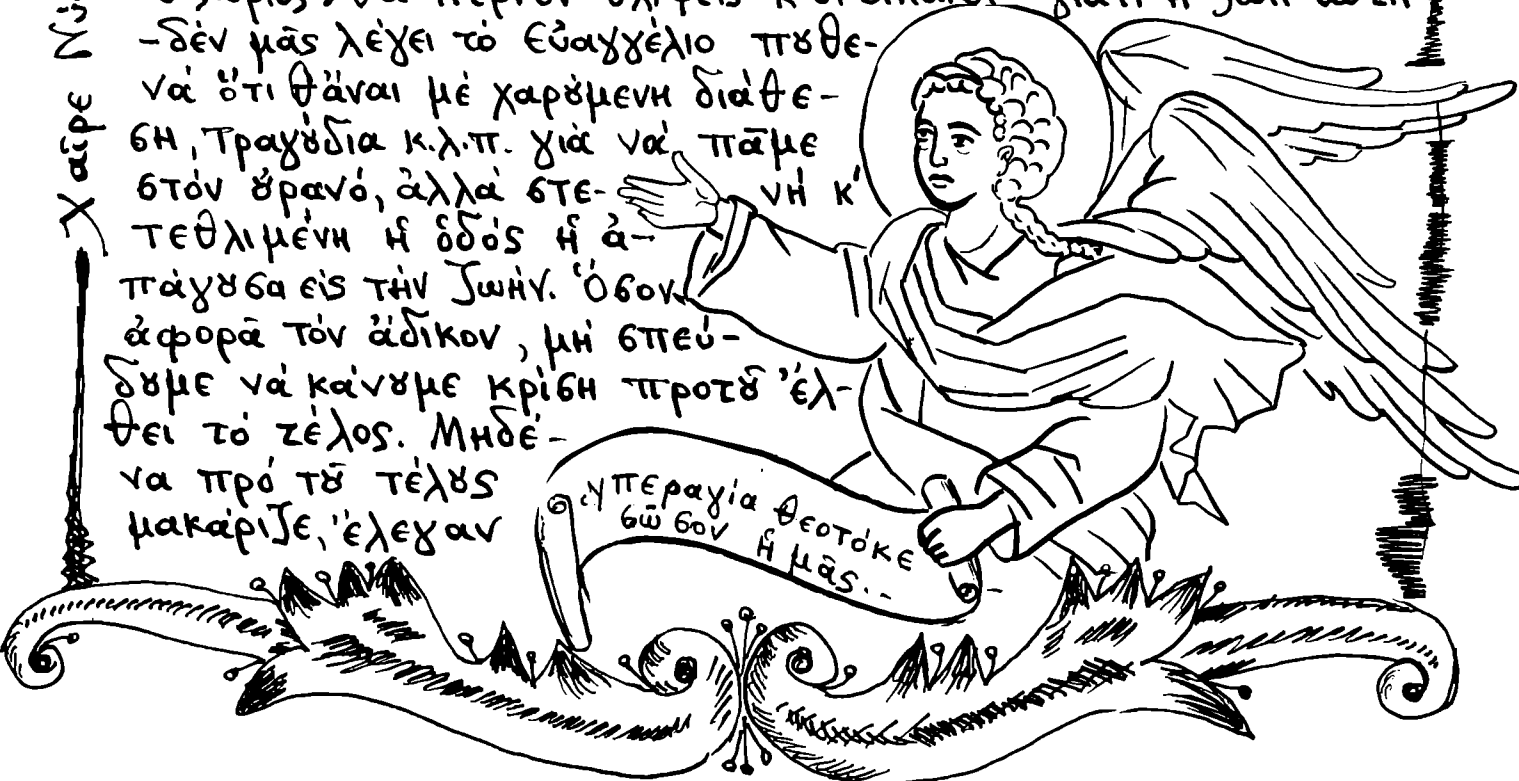
Ἐνα ἄλλο χωρίο, θὰ τὸ πῶ ἀπλᾶ, χύριβα ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ
κ' δὲν εἶδα τὸ σπέρμα τῷ δικαίῳ (δηλ. τὰ παιδιὰ τῷ) νὰ
ζητεῖ ἄρτο, νὰ χυμνητεύουν κ' νὰ ζητιανεύουν γιὰτὶ ἔχουν
τὴν εὐλογία τῷ θεῷ. Εἰς καινὴ Διαθήκη λέγει: Ζητεῖτε
πρῶτον τὴν βασιλεία τῷ θεῷ κ' τὴν δικαιοσύνη αὐτῷ κ'
ὅλα τὰ ὑλικά πῶς μεριμνᾶτε θὰ βᾶς ἔρθουν θὰ βᾶς προ-
βτεθῶν. Τὸ ἄλλο τὸ πῶ ὡραῖο: " Ὁς-
δεῖς πῶς ἀφῆσε πατέρα

Χαίρε Θεοτόκε Παρθένε, νύμφη ἀνύμφευτε

ἡ μητέρα ἡ ἀδελφὸς ἡ οἰκίας γιὰ τ' ὄνομά Μᾶ, πᾶ δὲν θά λαβεῖ ἑκατονταπλα-
 βίονα ἐν τῷ νῦν αἰῶνι κ' ἐπὶ μέλλον ζωὴν αἰώνιον. "Ὅ,τι
 ἀφήσαμε, ὅτι δώσαμε μᾶς ὑπόχεται ὁ Κύριος ὅτι κί'
 ἔδω ἀκόμη ἑκατονταπλαβίονα κ' ζωὴν αἰώνιον θά κληρο-
 νομήσαμε κί' αὐτό φαίνεται ἀπ' τὴν ἑλεημοσύνη, πῶς
 ἀγίως ἔχομε παραδείγματα, πᾶρε δέκα φλῶρια χτυ-
 πῶδε μετὰ ἀπὸ λιθο ἢ πόρτα πᾶρε ἑκατό, τῶδινε ὁ
 ἄλλος. ἔτσι εἶναι ἡ εὐλογία τῶ θεῶ β' αὐτὸν πᾶ ἀκολυ-
 θεῖ τὸ θέλημά τῶ. ἄλλοι βκανδαλίζονται διότι πολλές φο-
 ρές βλέπουν τῶς ἀδελφεῖς νᾶναι πλῆσιοι, με ὑγεία κ.λ.π. κ' τὸν
 ἐνάρετο νᾶναι βέ πολὺ δύσκολη θέση βέ βχέση με τὸν
 πλῆσιο ἀδελφῆ κί' ἔρχονται βέ δισταχμό, λένε τί γίνεται
 δὲν ὑπάρχει πρόνοια; ἢ ἀπάντηση εἶναι ἢ ἔξης: Στὸν
 πρῶτον, γιὰ τὸν δίκαιον, μπορεῖ νᾶναι δίκαιος ἐντὸς εἶβα-
 γωγικῶν μὴ ξεχνᾶτε πολλές φορές αὐτῶς πᾶ λένε ἐναρ-
 τῶς δὲν εἶναι ἐνάρετοι ἐνώπιον τῶ θεῶ, ἀλλὰ νᾶ τὸ πᾶ-
 ρῶμε ὅτι δὲν συμβαίνει αὐτό, ὅπως οἱ Γραμματεῖς κ' ὄφρι-
 βαῖοι φαίνονταν ἐνάρετοι, ἐνῶ ἦσαν σπήλαιο ληστῶν κ'
 νᾶ τὸ πᾶρῶμε ὅτι εἶναι δίκαιος ἐφαρμόζεται τὸ λόγιο τῶ
 Κυρίου: "Πολλοὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων", γιὰ νᾶ τῶς λαμπ-
 ρύνει. ὁ Ἰωῦ δὲν ἦταν δίκαιος; τί τράβηξε! ἀλλὰ κ' τί δό-
 ξα πήρε! Πολλοὶ αἱ θλίψεις, ἀλλ' ἐκ παθῶν αὐτῶν ρύβεται αὐτῶς
 ὁ Κύριος, θά περνῶν θλίψεις κ' οἱ δίκαιοι γιὰ τὴν ζωὴν αὐτῆ
 -δὲν μᾶς λέγει τὸ εὐαγγέλιο πᾶθε-
 νᾶ ὅτι θᾶναι με χαρῶμενη διάθε-
 ση, τραγῶδια κ.λ.π. γιὰ νᾶ πᾶμε
 ἐπὶ τὸν ὕρανο, ἀλλὰ βτε-
 τεθλιμένη ἡ δὸς ἢ ἀ-
 πάχῶβα εἰς τὴν ζωὴν. Ὅσον
 ἀφορᾶ τὸν ἀδίκον, μὴ βπεύ-
 δῶμε νᾶ κᾶνῶμε κρίση προτῶ ἔλ-
 θεῖ τὸ ζέλος. Μὴδὲ-
 να πρό τῶ τέλῶς
 μακαρίσε, ἔλεξαν

Χαίρε Νύμφη, ἀνύμφευτε, ἀλληλοῦσα !!

ἡ ὑπεραγία θεοτόκε
 βῶ βον ἡ μᾶς.

οί ἀρχαῖοι ἔτσι κι ἔδω, πολλές φορές βλέπουμε - λέει ἡ Γραφή - δὴν τὸς κέδρος τῶ Λιβάνου δηλ. δυνατὸς μετὰ τῶν πάντων κ' ἔπειραβε λίγος καιρὸς κ' οὐκ ἦν ὁ τόπος αὐτῶ, δὲν εἶδα τίποτα ὑβτερα, εἶχε ἐξαφανιστεῖ. Πάρτε τὸς μεγάλως τὸν Χίτλερ, τὸν δικὸ μας, τὸν ἑφοπλιτὴ τὸν Ὠνάβη, εἶδατε τί οἰκτρά τέλη; μ' ὅλα τὰ μεγαλεῖα. Ἐνῶ ἀντιθετὰ θυμβαίνει μετὰ τὸν πτωχὸ ὁ ὁποῖος μέχρι τέλους κ' τὰ παιδιὰ τῶ κ' ἑσχόνια τῶ, ἔχον τὴν εὐλογία τῶ θεῶ.

Μὴ ληθμονῶμε τὸ βαθικὸ β' αὐτό, τὸ κληαὶ πᾶ εἶπε ὁ κύριος: «Ὁ μὴ θυναῖων μετ' ἐμῶ, βκορπίτει». αὐτὸς πᾶ δὲν μαζεῦει μαζί μῶ, βκορπίτει, δὲν μαζεῦει τίποτα. Ὁ κύριος εἶπε στὸν Πέτρο: Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος.. θὰ πᾶς βαθειὰ νὰ ρίξεις τὰ δίχτυα, ἔτσι κ' οἱ ἀνθρώποι πρέπει νὰ μπῶνε βαθειὰ βτὴ καρδιά για νὰ δοῦμε αὐτὸ πᾶ εἶπε ὁ Πέτρος, ὅτι εἶναι ἀμαρτωλὸς κ' ὅτι ἐπιάδαμε ὑδέν. Πέρασαν τὰ χρόνια κ' δὲν πιαδαμε τίποτα, αὐτὸ μᾶς δίνει ἡ αὐτοχωνδία ὅταν κοιτάζουμε τὴ καρδιά μας βλέπομε ἐνώπιον τῶ θεῶ ὅτι εἶμαβτε θυμνοὶ, τίποτα δὲν ἔχομε για νὰ ἐπαληθεῦσει ὁ λόγος τῶ: «Χωρὶς ἐμῶ, ὁ δύναβθε ποιεῖν ὑδέν». Ὁ βύχχρονος ἀνθρώπος μετὰ τὰ ἀγχη, τολαιπτωρίες κ' ἀχωνίες ποτέ δὲν πρόκειται νὰ εἰρηνεύβει ἂν δὲν κάνει αὐτὴ τὴ βτροφή πρὸς τὴ καρδιά κ' τὸν ΧΡΙΣΤΟ. Τὶ λέμε βτὴ θεία λειτουργία θυνέχεια; «Πᾶσαν τὴν Ἰωὴν ἡμῶν, Χριστῶ τῶ θεῶ παραθῶμεθα». ἂν δὲν τὸ κάνομε αὐτὸ, δὲν θὰ μπῶμε βτὸ μονοπάτι πᾶ ὁδηγεῖ βτὸν Οὐρανὸ. Αὐτὸ τὸ μονοπάτι εὐχομαι ἀπὸ τὴν καρδιά μῶ, ὅλοι βας νὰ τὸ βρεῖτε κ' νὰ καταλήξετε ἐν τῇ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἀμήν.

Ὁμιλία ἑραφι. Θεοδωρήτῶ (+2007)
Διὰ χειρὸς Γερ. Ἀλυπίδ
28-Σεπτ
2015

Ἁγιον Ὄρος

Ἡ ΚΛΕΙΣ → «ΑΔΙΑΛΕΠΤΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣΘΕ» (Α' ΘΕΣ. 5, 17)
«ΙΗΣΟΥ ΟΝΟΜΑΤΙ ΜΑΣΤΙΖΕ ΠΟΛΕΜΙΟΥΣ.»

καὶ Θεὸς
δοξα
ἡμᾶς,
βῶθρον
θεοτόκε,
εὐπεραχία

λη β' ὅλη τὴν
ἀχανῆ αὐτοκρατορία τῆς -2-
β' ὅλα τὰ δικαστήρια νὰ
γίνει μέσα βέ καίδρο, αὐτός
ὁ λόγος τῆς Χριστῆς .. Ὅυτε
οἱ λόγοι μπορῶν νὰ μᾶς βῶ-
δῶν, ἀν δὲν γίνει μέσα μας ἡ
ἐπανατάξις τῆς πίστεως νὰ
μᾶς ἀλλάξει. Ἡ διδακκαλία
τῆς Κυριῆς, μπορῶμε νὰ πῶμε,
βᾶν νὰ μπῆκε βέ οἰρρένα μέ
θηρία κ' κηρύχθηκε κ' βιγα-
βιγὰ τὰ ἦθη ἀρχίβαν νὰ ἡμε-
ρεῦν, ἡ γυναῖκα παίρνει τὴν
κοινωνική τῆς θεῆς, τὰ παι-
διά βταματᾶνε νὰ τὰ βκοτῶ-
νῶν ἔπειδ ἡ γεννήθηκάν μέ
βτραβὰ χέρια ἢ πόδια, τὰ
πετῶ βαν τότε, ὅλα αὐτὰ τὰ
ἔπέφερε ὁ Χριστιανισμὸς.

Εἰς τὸ ρητό: ὅπως θέλεις
νὰ βῶ φέρνονται, ἔτσι νὰ φέρ-
νεβαι ἔχιναν μεγάλες ἀλλα-
γῆς βτὶς ψυχῆς τῶν ἀνθρώ-
πων. Βλέπαμε μεγάλες βτρα-
τηγῆς ὅπως ὁ Ὀυέρικτον, ἀχο-
ραβε ἓνα οἰκόπεδο 800 λίρες
ἀπὸ ἓναν πῶ εὑρίσκετο βέ
ἀνάγκη ἔμαθε ὅτι ἔκανε
τὸ οἰκόπεδο 1.100 λίρες, ἔβτα-
λε τὸν ὑπαβπιβτή τῆς νὰ τῶ
δῶβει τὶς 300 λίρες. Ὁ Μαῖρ-
κος Μπότβαρης τὸ παλλη-
καίρι αὐτῶ τῶ 1821 ὅτι κέρ-
διτε ἀπ' τὸς πολέμους μέ τῶς
Τῆρκῆς, ἔβαλε κάτω τὰ γα-
φυρα κ' τὰ μοίραζε μέ τὰ
παλληκαίρια τῶ .. κ' δὲν ἦθε-
λε νὰ παίρει αὐτὸς περιβ-
βότερα. Βλέπαμε νὰ
γίνεται μία ἀλλαγὴ
διὰ μέβ

τῆς Χριστιανισμῆς, ἀλ-
λα ἡ διδακκαλία τῆς εὐ-
αγγελιστῆς δὲν βταματᾶει
ἔκει, ἔχομε κ' ἄλλο βκα-
λοπαῖτι. Λέγει ὁ Κύριος:
ὅταν δανείζετε β' αὐτῶς πῶ
βᾶς δανείζαν, τότε τί; καὶ
οἱ ἀμαρτωλοὶ κᾶνῶν αὐτῶ.
Ἄν ἀγαπᾶτε τῶς ἀνθρώπους
πῶ βᾶς ἀγαπᾶν, αὐτὸ εἶναι
θέμα βυναλλαγῆς, δικαιοβύ-
νης, πῶ εἶναι ἡ ἀγαπῆ, πῶ
εἶναι ἡ θυβία; Αὐτὸ τὸ βυμ-
πλήρωβε: «Αὐτὰ τὰ κᾶνῶν
οἱ ἀμαρτωλοὶ κ' οἱ ἔθνικοὶ, ἔ-
χῶ βᾶς λέγω ν' ἀγαπᾶτε τῶς
ἔχθρῶς βας, καλῶς ποιεῖτε
β' αὐτῶς πῶ θέλῶν νὰ βᾶς κα-
ταβτρέψῶν, νὰ βᾶς κᾶνῶν Ἰη-
μια. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο
βταῖδιο μέσα βτὸ Χριστιανισμὸ
.. τὸ πρῶτο βταῖδιο τὸ τήρη-
βαν πάρα πολλοὶ, ἀλλὰ ν' ἀγα-
πῆβεις τὸν ἔχθρῶ, αὐτὸ εἶναι
ἓνα μεγάλο βκαλοπαῖτι, ὅπως
μᾶς ἀγαπῆβε ὁ Χριστὸς καὶ
ἔνω εἶμαβταν ἔχθροὶ μαζι-
τῶ, ἔθυβιαβτήκε για νὰ μᾶς
κᾶνει θεὸς κατὰ χάριν..
Συνεχίσει ὁ κύριος:
«Ἄν ἀγαπᾶτε τῶς ἔχθρῶς
ὁ μισθὸς ἔβται πολὺς ἐν τοῖς
ὕρανοῖς κ' ἔβεβθε υἱοὶ τῆς γ-
ψίβτῆ». Ἐκεφθῆτε ποῖος
εἶναι ὁ μισθὸς! Πολὺς (ὁ
μισθὸς) ἐν ὕρανοῖς! μᾶς τὸ
ἔχῶατε ὁ κύριος, θα
γίνῶμε παιδιὰ τῆς θεῆς!
Λοιπὸν, δὲν βυμφέρει
ν' ἀγαπᾶμε, ἀφῶ μᾶς
περιμένει →

Ἡ μὴν ἡ δόξα κ' βωτηρία ὑπάρχεις θεοτόκε!

τῶν πειπόντων!!
ἡ ἀνθρώποις
θεοτόκε, ἡ ἀνθρώποις
ἀεὶ ἀεὶ ἀρβενε Δέσποινα θεοτόκε, ἡ ἀνθρώποις

Ἄφρων εἶναι ὁ ὀρεχόμενος τὸ περιτόν.

τέτοιος μισθός;
 Υπάρχει μία ωραία ιστορία, είναι διαδεδομένη στη Ρωσσία γιατί: ο μισθός πολύς εν τοις έθρανοίς...!
 Ένα Τευχαΐρι άκυβε το ευαγγέλιο αυτό, ο άνδρας (άγαθός άνηρ) έδωσε σχεδόν όλη την περιουσία του πτωχός κι έλεγε στη γυναίκα του: θα δεις τώρα να περιμένουμε αυτό πού ειπε ο Κύριος «πολύς ο μισθός...» Σέ άλλο θημείο λέγει «έκα του ταπλαβίονα λήφεται», αυτός πού θα κάνει αυτό, να δώσει στον αδελφόν. Περιμέναν... τίποτα, όμως! Η γυναίκα του μύρμαριζε, εύλογημένη ταδωδες όλα, δέν έχασμε να φάμε, τι θα γίνει;
 - Άκυσ να δεις - της λέγει - πραιγματι έχει καθυστερήσει αυτή η υπόθεση, πάω να θρω το Χριστό... Τόβοσ απλός ήταν! Έλεγε: «θα πώ, τι γίνεται, δέν έχωμε να φάμε...»... Ξεκίνησε... το βράδυ κατέληξε στην καλύβα ενός άδικητού του έβαλε να φάει, αλλά δέν έκοψε ψωμί, ειχε λίγο κι αυτός, δέν έκανε θυσία να θάλει στο ψωμί πού τον ειδε κούραμένο... το άλλο πρωί πού τον χαιρέτησε να φύγει παλι ήτησε ψωμί, αλλά δέν τ'έδωσε, «δέν έχω - ειπε - θα θρεις γ'όως παρακάτω, αλλά αν θρεις το

... ο μισθός...
 ... ο μισθός...
 ... ο μισθός...

Χριστό να τ'ε πεις ότι έχω 40 χρόνια στην άγκυβη, τι πρέπει να περιμένω... - καλα, θα τ'ε ειπω! Προχωρώντας έφτασε με τη δύση σ' ένα λιθνή, τον ειδε έτσι φτωχό, θαύμασε την απλότητα τ'ε πού τ'ε ειπε «πάω να θρω το Χριστό», δέν τον πείραζε ο λιθνης, τ'ε ειπε: «Να πεις στο Χριστό, ότι έχω από 20 έτων, τώρα ειμαι 45, κλέβω καινω ότι δέν φαντάζεσαι τι με περιμένει; ο, πού απαντήθει ναρθεις να μου τ'ε ειπεις, - καλα - λέει - θα τα πώ. Προχώρησε, η ιστορία λέει, ότι βρήκε τον Χριστό, το προβκύνησε κ' τον ρώτησε κ' άκυβε: «Μη στενοχωριέσαι την Κυριακή πού έρχεται θ' απολαύσεις αυτό πού περιμένεις...» - Σ' εύχαριστώ Χριστέ μου, ζέχαβα να θρω πού για τον καλόγερο... κ' τ'ε ειπε για τον καλόγερο κ' τον λιθνή. Επιτρέφοντας συνήθησε τον λιθνή κ' τ'ε ειπε: Μη ειπε ο Χριστός: «Έτοιμα θ' έ τρεις ήμέρες δέ περιμένει κριθη...» Ο λιθνης τρώμαζε κ' βιώπηθε. Είς τον μοναχό τ'ε ειπε: «Ο Χριστός λέει άλλα 40 χρόνια να κάνεις εφ' όβον δέν έχεις άγαπή μη περιμένεις να δεις πρόβωπο θεού». Θυμήθηκε τότε ο καλόγερος, πού δέν τ'ε ειχε δώσει ψωμί →

... ο μισθός...
 ... ο μισθός...
 ... ο μισθός...

..ποιός ξέρει μπορεί να ήταν κ' τσίγκυνης γενικά. Παίει βτή γυναίκα τῶ χαρῶμενος κ' τῆς λέει ἔτσι κι' ἔτσι.. Τό βραδάκι χτυπάει ἡ πόρτα μπαίνει μέ φόρξια μέβα ὁ ληθῆς λέχοντας: " φέρε μὲ χρήσρα τὸν πνευματικό". Εἶχε ἔρδει ὁ ληθῆς βέ μετάνοια.. ἔξομολογήθηκε.. ὅταν ἔφυγε ὁ πνευματικός ὁ ληθῆς ἔπεβε βτό κρεβάτι μέ πυρετό, τὴν τρίτη ἡμέρα, ζημερώνοντας κυριακή, πεθαίνει.. ὁ τῶρ βῶς τῶ ἦταν χεμάτος λίρες, πῶ ἔμειναν βτόν πτωχό για να βεβαιωθεί ὁ λόγος τῶ κυριῶ: Τῆ Κυριακή θ' ἀπολαύβεις αὐτά πῶ περιμένεις..

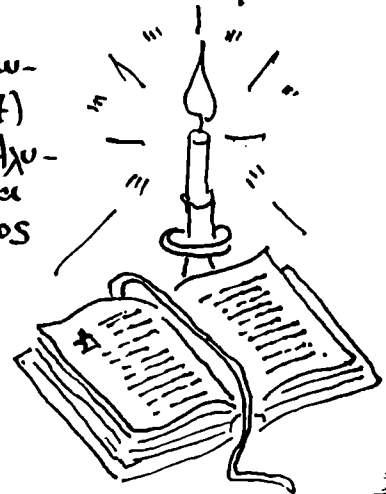
Αὐτό φαίνεται ἀπλό, ἀλλὰ μέβα βτή ζωὴ μας ὑπάρχον πολλά παραδείγματα ζωντανότατα πῶ κάνεις καίτι (τάχω ζῆβει κι' ἔχω βέ μικροχρηφία) δίνεις δέκα ἀλλὰ να τα δίνεις μέ τῆ καρδιά βῶ κ' βῶρχονται πενήντα ἀμέβως, ἴβως να μὴ περάβει κ' ἡ ἡμέρα!!

Γινε βδε οἰκτιρμονες, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ μὲ μῶς τὰ λέει β' ὅλως ὁ →

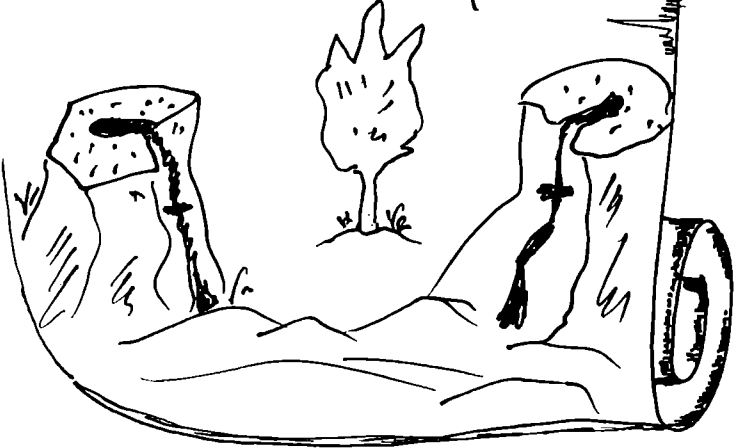
..μὴ βτραφῆς εἰς τὰ ὀπίβω.

Χριστός, καθὼς καὶ ὁ πατήρ ἡμῶν. Οἰκτιρμῶν ἔβει. "Ὅπως μῶς ἔλενε αὐτός, να ἔλεσμε κι' ἔμεἰς, διότι ὅτε γνῶβεις, ὅτε βτή θεολογία ἀναπαύεται ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός ἀποκαλύπτεται βτήν ἀγαθὴ καρδιά. Ἀγαθὴ καρδιά εἶναι αὐτὴ πῶ δέν βαβανίβει τὸν πληθίον, τὸν ἀγαπᾶ, τὸν ἔλεει καὶ ὁμοιάβει τῶ Πατρός τῶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἀμήν!

Ὁμιλία
 (ερωμ. Θεοδωρήτη (†2007)
 Δια χειρὸς Γ. Ἀυπίου - Καψάλα
 Ἁγίου Ὄρος
 2-10-2015

«Ἐκ τῆς εὐχῆς γενναῖται ἡ ἀγαπῆ» (ἀγ. Μάξιμος ὁ ὁμολογητῆς)
 ὦ εὐχή, χορηγέ ζωῆς,
 εὐχίας ἐπόθεβις, ἀνθος
 ἔλπιδοφορόν !!

Δόξα τῶ θεῶ πάντων ἔνεκεν.

ὑπεραγία θεοτόκε βῶβον ἡμῶν

ὑπεραγία θεοτόκε βῶβον ἡμῶν

Κυριακή Γ' Λυκά (7, 11-16)

"Νεανίσκε σοί λέγω, ἐγέρθητι". Ο Κύριος ἔπορεύετο ἀπ' τὴν Καπερναοὺμ πρὸς τὴν Ναϊν· μία μικρὴ πόλις, ὅταν πληθιάζοντας ἐτὴν πύλη τῆς πόλης, ἐξεκομίσθητο τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς κάποιας χήρας κ' ἦταν πολὺ πλῆθος μαζὶ τῆς γιὰ παρηγορίαν κ' ἐμίσανε οἱ πολλοὶ πρὸ ἀκολουθεῖν τὸν Χριστό, γιὰτὶ εἶχε πολλὰς μαθηταῖς τότε κοντὰ τῷ κ' ἡ συνοδεία τῆς κηδείας.

Ἡ Ζωὴ θυμήθη τὸν θάνατον! Ὅπως ἦταν φουδικό, κατεπόθη ὁ θάνατος ἀπ' τὴ θυάντησθ με τὸν Κύριον, διότι ὅταν πληθιάσαν, εἶπε νὰ σταθῶν, ἐβταθῆσαν, εἶπε εἰς τὴ μητέρα, "μη κλαίτε", γὰν νὰ τῆς ἔλεγε ὅτι ὑπάρχει ἐλπίδα· μή κλαίεις γιὰτὶ ἔχω εἴμαι ἡ ἀνάστασις κ' ἡ Ζωὴ. Ἀπευθύνθηκε ὑψτέρα ἐπὶ νεανίσκο: "Νεανίσκε σοί λέγω ἐγέρθητι", κ' ἐκεῖνος ἀνεκάθησε. φαντάζεσθε τότε τί ἔγινε ὅταν ἀνεκάθησε πᾶνω ἐπὶ φέρετρο.

Ὁ θάνατος, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί - βῆμερα μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσῃμε - εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλιό βέβαια γεγονότα τῆς ζωῆς. Πολλοὶ ὠνομαίστηκαν κατακτητὲς ἐτὴν ἱστορία, ἀλλὰ δὲν νίκησαν τὸν θάνατον, πολλοὶ ὠνομαίστηκαν μεγάλοι κανεῖς ὅμως δὲν μπόρεσαν ἀποφυγεῖν τὴν μοῖρα τῆς θανάτου. Μόνον ὁ Κύριος διὰ τῆς τριμέρου ταφῆς κ' ἐγέρσεως νίκησε τὸν θάνατον κ' μᾶς χάρισε τὴν Ζωὴν· ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐνῶ μᾶς χάρισε τὴν Ζωὴν, ἐμεῖς εἴμασθε οἱ πλιό ἀντιπαλοὶ τῆς Ζωῆς, οἱ πλιό ἐχθροὶ τῆς Ζωῆς, διότι συνεχῆς βλέπετε κατακρηβῆς, φόνου, πόλεμοι... ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος καταστρέφει τὸ δῶρο πρὸ τῶ δῶδε ὁ Θεός, τὴν Ζωὴν. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ εἶχαν πάρα πολὺ ἔντονον τὸ αἶσθημα τῆς ἀναστάσεως, γι' αὐτὸ ἐτὶς κατακόμβες, πρὸ τῆς κυναχῆσαν κ' τῆς θάβανε

κρυφά, πάντοτε θάβανε τὰ σύμβολα τῆς ἀναστάσεως, πᾶνω ἀπ' τῆς ταφῆς γιὰτὶ πίστεύανε ὅτι ὁ τάφος εἶναι μίσι πύλη πρὸ ἀνοίγει τὴν νέα Ζωὴν. εἶναι ἓνα λιωμένο ποτήρι τὸ ὅποιο ξαναγίνεται ὠραῖο κ' αὐτὸ εἶναι ὁ θάνατος, ὑπόθεσις Ζωῆς, ὅπως λέγει ὁ Μ. βασιλεῖος. Ἐμᾶς τῆς Χριστιανῆς καθόλου δὲν πρέπει νὰ μᾶς φοβίσει· αὐτοὶ πρὸ δὲν ἔχον πίστη κ' ἐλπίδα αὐτῆς τῆς φοβίσει πάρα

"Ταπεινὸς ἐστὶ βασιλεὺς τῆς γῆς" (Ματθ. 23:12)

πολύ, όχι όμως εμάς. Χριστός ανέστη κ' ὄδεις ἐν τῷ μηνί-
ματι λέγει ὁ ἀγ. Ἰωαν. ὁ χρυσοστόμος πολύ ὠραία ἐτό-
λογο τῷ ἀφθ. ἀνέστη ὁ Χριστός, αὐτός εἶναι ὁ προαίχγε-
λος κ' ὁ πρῶτος ἀδελφός, πῶ θημαίνει θ' ἀκολουθήσει
κ' ἡ ἀνάστασις ἡ δική μας. Ὄταν ἦρθε ἐπὶ τῆ γῆ (ὁ Χρι-
στός) γιὰ νὰ καταλύσει τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου κ' νὰ μᾶς
χαρίσει τὴν ἰνά τῶν ἔχων κ' περιβῶν. Ἦ ὄχι μόνο τὴν
αἰώνια τῶν ἀλλὰ κ' αὐτὴ τῆ τῶν νὰ τὴν τῆ ὄμοια ὠραία,
χαρῶμενα, ὄχι μ' αὐτὴς τὴς ἀχωνίες πῶ ἔχομε θῆμερα.

Ὁ ἄνθρωπος τῆ δὲ μὴ ἀχωνία, ἔκανε πέρα
τὸ θεὸ κ' πίστευε ὅτι μόνος τῶ μπορεί νὰ τὰ θῆσει
πέρα κ' ὄχι μόνο αὐτὸ ἀλλὰ τῶρα ὅπως ἡ νέα ἐποχὴ
πῶ ἔχει κατακτηθεῖ ἔχεδόν τὸν μὴ πολυπολιτισμένο κῶ-
βρο διακηρύσσει ὅτι ὁ καθὲ ἄνθρωπος εἶναι θεός.

Τὸ μάθημα πῶ τῶ δώθε ὁ διάβο-
λος ἐτὸν παραδείσο, τὸ δόλωμα μᾶλλον,
ὅτι θὰ γίνεσε ἐὰν θεοὶ ἅμα φᾶτε
ἀπ' τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ, αὐτὸ
τῶρα κηρύσσεται. Καμμία ὄμως ἀχωνία
δὲν πρόκειται νὰ λυθῆ κ' τὰ χεί-

λη δὲν θὰ χαρῶν ἀν δὲν ἀκολουθήσομε τὴς θείας ἐντολῆς
οἱ ὁποῖες μόνες αὐτὴς ὄταν τηρηθῶν, μπορῶν νὰ μᾶς
κάνων εὐτυχιθῶμεν κ' ἐδῶ κ' ἐπὶ τὴν ἄλλη τῶν. Ἐνα παι-
δί θῆμερα 12-15 ἐτῶν ζέρει πολὺ περιβόστερα γιὰ τὴ τῶ-
ν κ' τὸν θάνατο ἀπ' ὅ,τι ἤξεραν ὄλοι οἱ ἀρχαῖοι φιλό-
σοφοι. Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ζέρομε ὅτι ὄπάρχει θάνα-
τος τῶ θανάτω! Ἦ θανάτω θάνατον πατήρας, δια-
τῶ θανάτω (ὁ Χριστός) ἐνίκησε τὸν θάνατον, μᾶς ἔ-
χαρίσε τὴν αἰώνιον τῶν κ' αὐτὸ τὸ μονοπάτι τῆς
τῶν - ἀν θέλετε - τὸ ποταμὶ αὐτὸ τῆς τῶν, κα-
ταλήγει ἐπὶ τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιὰ αὐτὸς πῶ ἔ-
χων πῆσι. Αὐτὴ τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν
εὐχομαί ὄλοι μᾶς ν' ἀξιωθῶμε. Ἀμήν.!

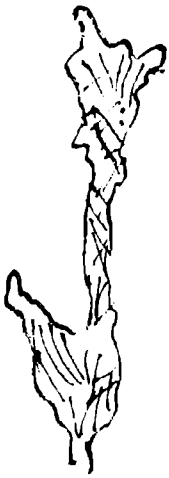

18-ΟΚΤ. 2015.

"Παίδων Πολλέκεις Ψελλίσματα & Πλάττον Πατέρα αὐτῶν ἐν οὐρανῶν" Ἐφεράπευσαν, ὁδ. Ἰωαν. Κάλικτος

Δ' Λογικά κεφ. 8, 5 - 15

Ὁ σπόρος ἔστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. Σ' ἄλλες ὁμιλίες εἶχαμε ἀδχοληθεῖ πῶς χάνεται αὐτός ὁ σπόρος τοῦ θεοῦ ὅταν πέφτει ἐπὶ τῆ γῆ, διότι ἀπ' τὰ τεύθαρα μέρη, μόνο τὸ ἔνα ἐπιολε, τ' ἄλλοι χαθήκανε γιὰ διαφορὰς λόγους. Ἐμεῖς θά' ἐξετάσουμε, τί εἶναι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. Ὁ σπόρος εἶπε ὁ κύριος

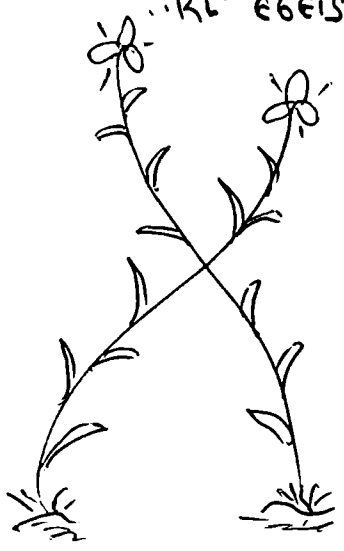
ἔσχηγώντας, εἶναι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. Ὅπως ὁ σπόρος ἔχει δύναμη ζωῆς, ἔτσι κ' ὁ λόγος τοῦ θεοῦ εἶναι ζωηφόρος. Μὲ λόγὸ μόνο ἀνέστηκε ὁ κύριος τὸν υἱὸν τῆς χήρας ἐπὶ Ναὶν, ἀνέστηκε τὸν Λάζαρο κ' τὴ θυγατέρα τοῦ λαίρεθ μόνο: «εἰπὼν ἓνα λόγο». Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ εἶναι ζωῆ, ὅπως ὁ λόγος τῆς ἀμαρτίας κ' τοῦ διαβόλου εἶναι θάνατος. Γι' αὐτὸ λέει ὁ Παῦλος: «φθειρὸν ἢ θη χρηστὰ, ὁμιλίας κακαί», ἐάν τὸ νερό κυλᾷ - πέφτει κ' μπορεῖ νὰ κοιλάνει πέτρα. Ἐτσι κ' ὁ καλὸς λόγος μεταμορφώνει, ὁ δὲ κακὸς λόγος ὁδηγεῖ ἐπὶ κακὸ. Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἔχει αὐτὴ τὴ δύναμη, γι' αὐτὸ λέει τὸ εὐαγγέλιο ὅτι «ἦσαν προκαρτερῶντες (δηλ. ἐνέχεια) τῆ δόδαχῆ τῶν ἀποστόλων», οἱ πρῶτοι μαθητῆς. εἶναι λοιπὸν ὁ λόγος, ζωηφόρος κ' εἰρηνικός δηλ. χαρίζεται εἰρήνη. αὐτὸ το ἔχον νοιώθει ὅσοι ἀγωνίζονται πνευματικά κ' τὴν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ. ἄνατίζον κ' παρακαλῶν ... τότε βλέπον ν' ἀρχεται ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν ψυχὴ, μιὰ εἰρήνη πού παίρνει ὁ

Χριστιανὸς ὅταν φεύγει ἀπ' τὸ ἔσομολογητήριον, ἀν' ἔσομολογηθεῖ εἰλικρινὰ κ' ταπεινὰ. λέει ὁ κύριος: «ἂν θ' ἀκούεις τὸν λόγο μου ἢ τὴν ζωῆ θά' εἶναι ἐάν τὴ θάλασσα τὴν εἰρηνική κ' τὴ ποτα κακὸ δὲν θά' ἔρχεται μπροστά σου», λέει ὁ Ἡσαΐας. Δηλ. ὁ θεῖος λόγος χαρίζει πάρα πολὺ εἰρήνη, εἶναι ἑπαναθητικὸς κ' μεταμορφωτικὸς. εἰς τὴν ἱστορία τῆς ἑκκλησίας κ' τὰ θυνασάκια, βλέπουμε ἄπειρα παραδείγματα μεταβολῆς ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων μόνο μὲ τὸν λόγο τοῦ θεοῦ. Ἡ οὐχία

Πελαγία μόνο πρὸ ἄκθε τοῦ λό-
 γοῦ τοῦ θεοῦ, ἐνῶ ἦταν πόρνη, τὰ
 ἔδωκε ὅλα ἐλεημοσύνη κ' ἔ-
 χινε μοναχή. Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
 τὴν πρωτομάρτυρα θείκλα κ'
 ἀκόλουθο τοῦ ἀποστόλου Παύλου κ'
 ἄλλες ὁδίες πρὸ ἔτυχε ν' ἀκθ-
 βῶν τὸν Παῦλο νὰ μιλάει ἢ ἔ-
 να μοναχό νὰ διαβάσει τὸ βυ-
 ναζάρη κ' τὸν ἀκθβε ἀπ' τὸ πα-
 ράθυρο μίᾶ κακῆς διαγωγῆς

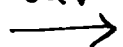
γυναῖκα κ' ἔχινε αἰτία ὁμέως ν' ἀλλάξει Ἰωή. Ἐάν ἡ προπα-
 χάνδα τοῦ κοσμικοῦ λόγου, ὅπως ἔχινε στὴ Ρωββία τὸ 1917, ἔ-
 κανε τὴν ἐπανάσταση κ' παρέβυρε τὸ λαὸ ἐναντίον τοῦ θεοῦ,
 πῶς νὰ μὴν ἔχει δύναμη κ' ὁ θεῖος Λόγος ὁ ὁποῖος εἶναι Α-
 ΛΗΘΕΙΑ. Στὴν Αἴγυπτο, πρὸ ἦταν ὁ ἀρχαῖος μοναχισμὸς
 ἢ θηβαῖδοι, ἡ σκήτη κ.λ.π ἕνας μοναχὸς περπατῶδε στὴν
 ἔρημο, ἔπεσε ἐπὶ ληστῆς οἱ ὁποῖοι τὸν ἔδεσαν κ' τὸ εἶπαν
 "δὸς μας ὅτι ἔχεις". - Δὲν ἔχω τίποτα, ἀπήντησε εἰρηνικὰ
 χαμογελῶντας ὁ μοναχὸς. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ληστῶν τὸ λέ-
 ει: "πρέπει νὰ σε σκοτώσωμε ἀφ' ὃ δὲν μᾶς ἔδωκε τίπο-
 τα, ἀλλ' ἂν μᾶς δώβεις κάτι ἀπ' αὐτοῖ πρὸ διαβάσεις
 κ' μᾶς ἀρέβει θα' ὀ ἀφήσωμε". Τότε ὁ μοναχὸς προ-
 βευχήθηκε νοερῶς κ' εἶπε: "ἀγαπητοὶ μὲ ἀδελφοὶ μοι-
 ἴστε μὲ τὸ Χριστὸ μας διότι κ' ἔβεις γεννηθήκατε
 ὅπως καταλαβαίνω ἐπὶ φτωχικὴ καλύβη ὅπως ΕΚΕΙΝΟΣ
 κ' ἔβεις μεγαλώβατε μὲ ἰδρώτα κ' κόπτο... μοιᾶστε μὲ
 τὸ Χριστὸ διότι εἶβτε ταπει-
 νοὶ κ' μακριὰ ἀπ' τὸν κόσμo..
 Ὁμοιᾶστε τὸ Χριστὸ, διότι
 ὅπως ἀπετρέφετο κ' ἠλεχθε
 τὸς πλυσίδς, εἶβτε ἔβδι κ' ἔ-
 βεις φόβος κ' τρόμος τῶν πλυσ-
 βίων. Ὁμοιᾶστε μὲ τὸ Χρι-
 στὸ, διότι κάποτε θα' πιαί-
 βῶν κ' ἔβας, θα' βας θα' λῶν
 ἐπὶ ξύλο.. θα' πᾶτε ἐπὶ τὸν
 ἀδὴ ὅπως κ' ὁ Χριστὸς πῆ-
 χε. Μόνο ἐδῶ βλέπω δια-
 φορὰ, ὁ Χριστὸς ἀνέβτη,
 ἐνῶ ἔβεις λόγῳ τῶν ἔργων
 βας θα' κληρονομηβτε τὴν

αιώνια κόλαση. Γι' αυτό θα's
 πορακαλώ, αλλάστε, Ίωη!
 Ήταν τέτοια η επίδραση
 στις ψυχές των ληθτών, πρ
 ε' αφήσαν όλα κ' άλλαξαν
 Ίωη. Ένας ιεροκήρυκας εις
 την Αλεξάνδρεια τον περα-
 γμένο αιώνα επειδή ήθελε
 να κηρύξει στις μαύρες πρ
 τος είχαν οι Ευρωπαίοι χρι-
 στιανοί βκλάβος (δέν προ-

λάθενε διότι τος έπαιρναν πρ
 στη δαλεια κ' τος έ-
 φερναν κατακόπτος το βροϊδυ) έκανε κ' αώτος ό ζλ
 είναι βκλάβος κ' την ώρα της εργαβίας κήρυττε τον
 λόγο τδ θεδ ... εκατοντάδες ήσαν αώτοι πρ
 χριστιανοί. Βλέπτετε τη δύναμη έχει ο θεος λόγος!
 μεταμορφώνει κ' αλλάζει τον άνθρωπο. Γι' αυτό έξε-
 χε ο Παύλος: « κήρυξον ευκαιρως άκαιρως, δηλ. όποια ευ-
 καιρία βρεϊς κήρυξε το λόγο τδ θεδ, είναι ένοι Ίωνταν-
 ο πράγμα όταν τον διαβάσουμε, έχει την ίδια δύναμη κ' ό-
 ταν ακόχεται. Γι' αυτό έίπε ο κύριος, ο υρανος κ' η χη, θα
 παρέλθον, όχι όμως κ' τα λόγια τδ, έτε ένα χιώτα δέν
 θα πέσει απ' την αλήθεια των λόγων τδ. Ο λόγος του
 θεδ είναι κ' δημιουργικός, έκανε τα δύμπαντα (έίπε κ'
 'εχένοντο) « οι υρανοι τω λόγω κυριδ 'εστερωθήσαν »
 Ο λόγος τδ θεδ είναι στο ευαγγέλιο, βάν νάναι 'εγκλωπι-
 βμένος .. για μας, ν' ανοίχουμε βόν παραθυράκι να τον δι-

αβάσουμε κ' να μας μεταβάλλει,
 Ο διάβολος όταν απέτυχε με τος
 διωκμός κατά των χριστιανών,
 'έκανε μεγαλύτερη ζημιά, όταν
 είχε ειρήνη, δια των αίρέσεων, τδ
 λόγος τδ διαβόλου, διότι όλοι οι
 αίρετικοί είναι τέκνα τδ σατα-
 νά. Οι άγιοι Πατέρες δια τδ
 λόγος τδ θεδ ενίκησαν τος
 αίρετικός, σ' αώτο το λόγο
 της παραδόσεως κ' της αλη-
 θείας υπήκυσαν οι πατέρες
 μας το 1924 και κράτησαν
 την Ορθοδοξία κ' την αλη-
 θεια κ' μας την παρέδωσαν

βάν μία χρυσή βκυτάλη.
 Γιατί ναι είμαστε άξιοι αυτών
 των πατέρων, πρέπει να βε-
 βόμεθα αυτό πθ βεβάβηκαν
 κ' αωτοί δηλ. τας παραδόσεις
 κ' τόν λόγον τθ θεθ κ' όχι
 μόνο να βεβόμεθα άλλα και
 να τόν διαβάσουμε (τὸν θεϊ-
 ο λόγο) για να μās ενιόχυ-
 ει κ' να μās μεταμορφώνει
 διότι η βήμερον ήμέρα

είναι δική μας, αύριο εδεις χνωριζει! Η χαίρις τθ θε-
 θ' ας μās βτηριζει πάντοτε. Αμήν. (Ομιλία εερομον.
 Θεοδωρητθ, Αγιορείτθ + 2007) «Ο κύριος ε-
 φανέρωθε τὰ τρία αίτια τῆς ἀκαρπίας τῆς θεῖας λόγου
 τὴν ἀπροβέβηαν, τὴν ὀκνηρίαν κ' τὴν ἀπά-
 τὴν τῆς παρόντος βίβ, ἐν δὲ τὸ αίτιον τῆς εὐκαρ-
 πίας, τὴν καλοκαθαθίαν, διὰ τῆτο διεχώριθε
 τῆς ἀκροατῆς τῆς λόγου εἰς τέββαρας τάβεις, ἔθε-
 θε εἰς αὐτῆς μεταφορικά ὀνόματα, καλέβας αὐ-
 τῆς ὀδόν, πέτραν, ἀκάνθαν κ' γῆν καλὴν, καὶ
 ἀγαθὴν. Ταῦτα εἶναι τὰ ἀληθινὰ αίτια τῆς ἀκαρ-
 πίας κ' εὐκαρπίας. Σήμερον βχεδόν πάντες εἴμεθα
 ἡ ὀδός πεπατημένη ὑπό παθῶν κ' δαιμόνων, ἡ
 πέτρα βηρά χωρις ἱκμάδα δηλαδή χυμνοί παί-
 βης καλῆς διαθέβως, ἡ ἀκάνθα, δηλ. πληρεἰς με-
 ριμνῶν κ' ματαιότητος πθ πνίχει καθε βκέψη βω-

τηρίας, βπάνιοι δὲ οἱ ἔχον-
 τες καλὴν κ' ἀγαθὴν δι-
 ἀθέβιν δια' τῶτο κ' ὀλί-
 χο βλέπομεν κ' βπανιῶτα-
 τόν τόν καρπὸν τῆς λό-
 γου. Ἄνάγκη λοιπόν προ-
 θυμίας κ' βπυδῆς ὑπὲρ
 ἀκροαβως τῆς λόγου κ'
 ἀναμνήβως μετα' τὴν
 ὀκροαβιν » (Νικηφόρο
 Θεοτόκη - κυριακοδρόμιον)

(Δια' χερῶν
 λιθοκαρδία βέρου-
 τος ἄλυπ' ε,
 καψάδα ἄγι-
 ος ὀρθς

30 - ΟΚΤ. 2015)

Ε' Λυκά (16, 19-31)

Τό θημερινό εὐαγγέλιο δέν
μᾶς λέγει τί ἔγινε με-
τά τόν θάνατον τοῦ Λα-
ζάρου. Μποροῦμε νά ὑ-
ποψιασθῶμε ὅτι οἱ ἀν-
θρώποι πρὸ ἔκαναν ἐκεῖ
χρῆν τοῦ δῆμοῦ τόν πέ-
τασαν βέ κάποιο λάκκο,

ἀφ' ὧ ἦταν ὁ πλιό ἀδὴμος. Για τὴν ψυχὴ τοῦ ὄμως λέ-
ει ὅτι ἀγγελοὶ τὴν παρέλαβον κ' τὴν πῆγαν εἰς τοῦ
κόλπου τοῦ Ἀβραάμ, ἐνῶ διὰ τόν πλάσιον ὅτι ἀπέ-
θανε κ' ἔταφῃ, δέν μιλάει γιὰ ἀγγέλος, θάχε ἐπίδη-
μη κηδεῖα ἀλλὰ ὄχι ἀγγέλος νά τόν συνοδεύον. Τί
ἦταν αὐτό πρὸ ἔκανε τόν Λάζαρο ἄξιο τέτοιας τι-
μῆς, ὑποδοχῆς ἀπὸ ἀγγέλος κ' ἀναπαύσεως βτός
κόλπου τοῦ Ἀβραάμ; Μήπως ἐπειδὴ ἦταν φτω-
χός; ἀβφαλῶς ὄχι, ἄλλοι ἦταν πτωχότεροι κ' δέν
πῆγαν ἐκεῖ. Μήπως ἐπειδὴ ἦταν ἀρρωδτος; ὄτε
γι' αὐτό, πολλοὶ ἦσαν πλιό ἀρρωδτοι ἀπ' τόν Λά-
ζαρο. Αὐτό πρὸ τόν κατησίωβε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
κ' τόν ἔκανε παράδειγμα, ἦταν ἡ ὑπομονὴ βτὶς
φοβερὲς θλίψεις χωρὶς νά δεχθῆ καμμία χαρὰ
βτόν κόβμο αὐτό, θλιμμένος.. βτό περιθώριο μέ φι-
λὸς μόνο τὰ βκυλιὰ. Δέν μᾶς λέει τό εὐαγγε-

λιο ὅτι ἀχανάκτηβε, ὅτι
'ἐβριβε τόν πλάσιον πρὸ
χλεντῶβε κ' τοῦ πέταχε
ἕνα κομμάτι ψωμι.

Μᾶς τόν παρὰβιά τει
ὡς ἀνδρα ὑπομονῆς
τῆς καινῆς Διαθήκης,
ὅπως τόν ἰώθ τῆς Πα-
λαιᾶς (Διαθήκης). Τί
εἶναι ἡ ὑπομονὴ κατὰ
τὴν χριστιανικὴ ἀντι-
ληψη; εἶναι ἡ ἀνδρεί-
α τῆς ψυχῆς βτὶς πει-
ραθμῶς, νά μή λιγοψυ-
χῆβεις κ' παραδώβεις

τά ὄπλα . Εἶναι φοβε - -2-
ρή κ' μεγάλη ἀρετὴ ὅ-
πως κ' ἡ προβουχὴ.
Εἰς ὅλα τὰ ἔργα ἔγκό-
βρια κ' πνευματικά, ἂν
δὲν ἔχεις ὑπομονὴ θάτ'
ἀφίβεις βτὴ μέβη ...
ἀνδρεία ψυχὴ β' ὅλες
τὶς δυσκολίες κ' ἀντιξο-
ότητες τῶ βίβ κ' τὶς
ἀβθενείες, β' ὅλα ὅμως

γιαὶ νᾶναι πλήρης κ' ὄχι ἀτελής ἢ ὑπομονή. Μερι-
κοὶ κάνουν ὑπομονὴ βέ μερικὰ μόνο, ἂν δὲν κά-
νεις β' ἕνα μπορεί νὰ βέ κοβκινίβει ὁ διάβολος
κ' νὰ τὰ κάνει ἀνω-κάτω . Ὁ καλὸς καπετάνιος
β' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις φαίνεται. Τελεῖα ὑ-
πομονὴ ἔδειξε ὁ Χριστὸς, οἱ ἀπόστολοι μέχ-
ρι αἵματος, οἱ μάρτυρες, οἱ ἅγιοι . Γι' αὐτὸ φω-
νάβει ὁ Παῦλος: „ἔβεις δὲν ἔχετε ἀγωνιβεῖ ἔ-
ως θανάτῶ πρὸς τὴν ἀμαρτία, ὡβτε νὰ φοβᾶ-
βτε κ' νᾶχετε ἀπαιτιβεις . Μέχρι θανάτῶ μᾶς
θέλει νὰ πολεμάμε πρὸς τὴν ἀμαρτία . Φαντα-
βτεῖτε τι ὑΠΟΜΟΝΗ θέλει γιαὶ νὰ μὴν ὑποχω-
ρήβει κανεῖς ! Κατὰ τὴ χριστιανική ἀντιλήψη
ἢ ἀνδρεία μεταβίβεται ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μα-
χῶν, τὰ ρίνκ τῶν παλαιβτῶν κ' τὰ βῶματα
κ' τὰ ἀθλήματα κ' πᾶει βτὶς πτωχὲς καλὲ-
βες τῶν ἀβθενῶν πᾶ
πιβτεύβν κ' ὑπομένβν,
πᾶει βτὶς φτωχὲς χῆ-
ρες κ' τὰ ὀροφανά πᾶ
ἀγωνίβονται νὰ τὰ θρέ-
ψβν χωρὶς νὰ κατηχο-
ρβν, πᾶντοβε μέ προ-
βουχὴ βητῶντας τὸ ἔ-
λεος τῶ θεῶ . Ἡ ἀγι-
α Γραφή εἶναι διάβπα-
ρητὴ μέ παραχχέβμα-
τα πρὸς ἡμᾶς γιαὶ ὑ-
ΠΟΜΟΝΗ . „ὑΠομονῆς
χρεῖαν ἔχομεν, ὁ δια-
τῆς ὑΠομονῆς τρέχο-

μεν τὸν προκείμενον ἀ- -3-
χῶνα. α Ποῦτερ ὄβιε
-λέει τὸ τροπαῖο - ἔν
τῇ ὑπομονῇ βᾶ, ἐκτιθῶ
τὸν μισθὸν βᾶ, ὄχι μὲ
δακρυὰ κ' τὶς μετανοί-
ες! Ἡ ὑπομονὴ δείχνει
τὴν βιαθερότητα. Ὁ-
ποῖος ὑπομένει πειραβ-
μὸς εἶναι μακάριος!! Γε-
μαῖτη εἶναι, ἡ Γραφή μὲ

χωρία γιὰ τὴν ὑπομονή. „Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑ-
πομένει πειραβμὸν, „Ἰδὲ μακαρίζομεν τοὺς ὑπο-
μένοντας. Γι' αὐτὸ μόνον οἱ ἔχοντες ὑπομονή, μπο-
ρᾶν νὰ δώδῃν ἀπάντησιν, „γιατὶ ὑποφέρω, „γιατὶ
ὁ πόνος, Διότι μὲ τὴν ὑπομονή πᾶ ἔκαναν εἶδαν
τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν πᾶ ἔπαθον κατὰ τὴν διὰ-
ρκείαν τῆς πειραβμῆ, τῆς ἀδικίας, κατακρίβεως κ.λ.
π. Μὲ τὴν ὑπομονή εἶδαν τὶς πνευματικὲς με-
ταβτοχειώσεις μέγα τῆς, εἶδαν ὅτι ταπεινώ-
νται, γίνονται ἐπιεικέστεροι, ἀγαπᾶν τῆς ἀλ-
λῆς, λένε ὅτι δέν εἶναι τίποτα κ' ζητῶν τὸ ἔλε-
ος τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ (ὅτις θλίψεται) δοκιμάζονται ἀν-
ἀγαπᾶν τὸν ἐχθρὸν ὡς τὸν ἑαυτὸν τῆς. Ὅλα τὰ
θλιβερά, τοῖ δέχεται ὁ πιστὸς μὲ ὑπομονή κ' ὠφελεῖ-
ται αὐτὸς μπορεῖ νὰ βᾶ πεῖ τί ρόλο παῖζει ὁ πό-
νος ὅτι ζωὴ, ἡ φτώχεια, ἡ ἀβθένεια. Τὸ κεν-

τρικὸ πᾶ θὰ βᾶ πεῖ, εἶ-
ναι ἡ ἀγάπη κ' ἡ χά-
ρις τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ με-
ταμορφωθεῖ ἡ ψυχὴ
εἶναι τὸ τελευταῖο πᾶ
χρησιμοποιεῖ ὁ Θεός, ὁ-
ταν μόνοι μας δέν πᾶ-
με ἴδια, γιὰ νὰ μᾶς
φέρει πάλι ὅτιν ἀγ-
καχιά τῆς. Λέει ὁ
χεροντικὸς, ὅτι ἕνας μο-
ναχὸς δέν ὑπέμενε τῆς
πειραβμῆς ὅτι κελλί
τῆς, θύμωθε, ἀποφάγιθε
νὰ φύγει. Ἐνῶ ἔδενε

τά παπῆτεια τῶν βλέπει -4-
κάποιον ἀπέναντί τῶν νά
δένει κι' αὐτός τά παπῆ-
τεια τῶν. Ἐρώτησε ποιοῦς
εἶναι κ' ἄκυβε: «εἶμαι
αὐτός πᾶς θ' ἔβγαλα ἀπ'
τό ἄλλο κελλί κι' τώ-
ρα προτᾶ νά πᾶς βτό
ἄλλο κελλί θᾶμαι ἔκει
νά βέ περιμένω», δηλ.
ὁ πειρασμός δέν λείπει

ἀπό πᾶθενά, ὅποιος δέν εἶναι δόκιμος β' ἓνα τόπο
δέν θᾶναι κ' βέ ἄλλο. Μόνο ἡ ὑπομονή λαμ-
πρύνει τόν ἄνθρωπο κ' τόν κάνει ωφέλιμο καί
καρποφόρο, ὅπως ωφελεῖται ἀπ' τό κλάδεμα
τό καρποφόρο δένδρο.. ἄν δέν τό βκαψεις.. κλα-
δέψεις, δέν θ' ἀποδώβει. Κάποτε μία φτωχή χω-
ρική περνεθε ἀπ' τό ἀμπέλι ἑνός πλῆθους, λαχτα-
ρηθε τά βταφύλια ἀλλά δέν ἔκλεψε γιατί ἦτοιν χρι-
στιανή. Τήν εἶδε τό ἀφεντικό. «Τί κάνεις κυρά-μα-
ριχῶ; βᾶρέθον τά βταφύλια; - μ' ἀρέβουν... - θέ-
λεις κανένα τσαμπί; - «Βεβαίως θ' ἔλω», - Περιμέ-
νε. Ἐκείνη περιμένε ἀρκετή ὥρα βαρέθηκε κ' ἔ-
φευγε, τότε ἤρθε μ' ἓνα καλάθι ὠραιότατα βταφύλι-
α λέγοντας: «Νά μέ βυχωρεῖς πᾶς ὀρχηβα, ἤθελα
νά βθ κόψω τά ὠραία χιᾶ νά τά χαρεῖς». Ἐτῶι
κι' ἔμεῖς χάνομε τά βταφύλια» τήν ὥρα πᾶς προ-

βευχομεθα κ' δέν ὑπομέ-
νομε. Ὁ θεός θέλει νά
μας δώβει πολλά «πλῆθι-
ος ὧν ἔν ἑλέει», ἔμεῖς ἀ-
χανακτομε κ' τά βᾶσθ-
με μέ τό θεό, διατι δέν
ἔκπλήρωθε ἀμέθως τό
θέλημά μας. «Ἡ ὑπομο-
νή - λέει ἡ Γραφή - ἔρ-
χου τέλειον ἔχέτω, ἵνα ἡ-
τε τέλειοι ἐν μηδενί λει-
πόμενοι», πᾶς σημαίνει:
Τό ἔργο τῆς ὑπομονῆς
(αὐτό εἶναι τό βαθικό)
νά βᾶς κάνει τελείος →

ὥστε ναὶ μὴ θὰς λείπει, -5-
τίποτα, ἀπ' τῆς ἀρετῆς.
ὑπομονή, λοιπόν ἀδελ-
φοί μὲν, ὑπομονή γὰρ ναὶ
γίνει ἢ μεταμόρφωσις,
ἢ ὑπομονή ὁμοιάσει
μὲ τὴν ἀνοδο εἰς ἕνα ὡ-
ραίο ὕψωμα γὰρ ναὶ δὲ-
με τὴν πεδιάδα, τὸν ἥ-
λιο κ.λ.π. Ἔτσι κ' ἡ ἀ-
νοδος αὕτη εἶναι γὰρ ναὶ

δῶμε τὸν πνευματικό ἥλιο (τὸν Θεόν) πρὸς μᾶς πε-
ριμένει γὰρ ν' ἀπολαύσῃ με μᾶς με τὸν λαὸν Ἰα-
ρο τὴν βασιλεία τῶν ὁρατῶν. Ἀμήν! (ὁμι-
λία Περὶ τὸν Θεοδωρὸν Ἀχιορείτην, + 2007)

«κατὰ φύσιν κάποιος εὐκολὰ αἰσθάνεται τὴν θλίψιν τῆς
ἄλλης, ἕτερος δὲ δύσκολα τὴν αἰσθάνεται. Ὁ ἕνας μὲ εὐ-
αίσθητη ψυχή, ὁ ἄλλος μὲ βκλήρη. Ἡ φύσις, ὅταν θέ-
λωμεν, ὑποταίβεται εἰς τὴν χάριν. Ὁ βκλήροκαίρδι-
ος Ζακχαῖος ἔχενετο συμπαθῆς πρὸς τὴν πτωχὴν
κ' ἐλεήμων. Ἡ ἀβελχὴς πόρνη, ἐνίψε τὴν πόδα τῆς
Χριστῆς διὰ τῶν δακρῶν κ' ἔχενετο βώφρων. Τα
σπέρματα τῆς ἀρετῆς εἶναι φυτευμένα ἐντὸς τῆς ἀν-
θρωπίνης φύσεως κ' ἡ θεία χάρις ἔτοιμη εἰς βοήθει-
άν ὅς, ἀν θέλεις γίνεσαι συμπαθῆς κ' εὐσπλαχνός,
ἐγκρατὴς κ' βώφρων. διὰ τῆς δὲν ὁμαρτάνεις, ἐ-
πειδὴ δὲν θέλεις. Ἡμεῖς καλὴν διάθεσιν δείχνου-

με, τὸ κατὰ δύναμιν πράτ-
τομεν, ὁ δὲ Θεὸς ποιεῖ
ἡμᾶς. ἱκανὸς πρὸς τὸ κα-
τόρθωμα. βλέπεις πτω-
χόν; μὴ ἀγανακτεῖς, χαί-
ρε νομίτων ὅτι αὐτὸς
εἶναι ὁ Κύριός ὅς πρὸ
ὅς ἀπλώνει τὴν χεῖρα,
Ἰητῶν ἀπὸ βῆ τὴν κλεῖ-
δα, διὰ ν' ἀνοίξει εἰς
ὅς τῆς παραδείσου τὴν
θύραν.», (Νικηφόρος Θεο-
τόκη - κυριακοδρόμιον)
(διὰ χειρὸς Γεργίου - κα-
ψάλα, Ἀχ. ὄρος. 30-10-2015)

Κυριακή Στ' Λυκά (8, 26-39). *1*

«Τι ἔμοι κ' εἶ, Ἰησοῦ γιέ τῶ θεοῦ, τὸ ὑψίστου; Δέομαι
σε, μὴ μὲ βοστανίθης». Σὲ μίαν ὁπὸ τὴν ἱεραποστολι-
κῆς τῆς πορείας ὁ κύριος βρέθηκε στὰ Γάδαρα ἢ
Γέρχεβα ὅπως λέγεται κ' ὅπως μᾶς εἶπε τὸ εὐαγγέ-
λιο, ἐκεῖ συναντήθηκε μὲ κάποιον δαιμονισμένο πρὸ εἶ-
χε λεγεῶνα δαιμονίων δηλ. 6.000 δαιμόνια. Αὐτὰ εἶ-
ναι μυστήρια, πολλοὶ βκάνδαλιζοῦνται ὅταν ἀκόνε πε-
ρὶ δαιμονίων κ' ἀγγέλων, δὲν ἔχον δυνατὴ πίστη, τὸς
φαίνονται βάν παραμύθια. Λένε πολλοὶ πρό πάν-
των οἱ μορφωμένοι, ὅτι δαίμονες δὲν ὑπάρχον, ἐμεῖς
προσωποποιήσαμε τὸ κακό κ' τὸ δώσαμε ὀνομασίαι
δαίμονες, βτὴν οὐδία δὲν ὑπάρχον. Αὐτὸ εἶναι μεγά-
λη πλάνη ὅποιος τὸ λέει κ' ἀγνοεῖ τὴν Γραφή. Ἀμα
ἀγνοεῖς τὴν Γραφή μπορείς νὰ λές ὅτι θέλεις, ὅταν
θέλεις νὰ βᾶι χριστιανός κ' ν' ἀκολουθεῖς τὴν Γραφή
πρὸ τὴν ἀκολουθεῖς τὸ βόκοι ἀγιοί, δίκαιοι κ' βσφοί, δὲν
μπορεῖς νὰ λές ὅτι θέλεις. « εἰς τὸτο ἐφανερώ-
θη ὁ γιός τῶ ἀνθρώπου, ἵνα λύθῃ τὰ ἔργα τῶ δι-
αβόλου, - λέει τὸ κατὰ Ἰωάννην - νὰ τὰ καταλύβει
νὰ τὰ διαλύβει. Ἄν αὐτὸ εἶναι φανταβία, ὅπως λέ-
νε, τότε τί ἤρθε νὰ κἀνεὶ ὁ χριστός γιὰ ποιόν ἤρ-
θε νὰ σταλέψει; Βλέπετε, ἡ ἀγνοία τῶν Γραφῶν
δέ τι πλάνη μᾶς ρίχνει! Ὁ διάβολος, εἶναι ὁ ἔκπε-
δῶν ἀγγέλος, ὁ ἑωσφόρος ἦταν ἀπ' τὸς πρῶτους ἀγ-
γέλους, ἐπειδὴ ἰσοθεῖα ἐτόλημβε νὰ λογισθῆ, εἶπε
θα θεῶν τὸ θρόνο μὲ ἐκεῖ πρὸ εἶναι ὁ ὑψίστος,
ἐπειδὴ ἦταν ἐλεύθερο ὄν αὐτὸ πρὸ ἔκανε ἦταν
ἁμαρτία κ' ἔπεσε ἀπ' τὸν ὄρανο, συμπεραβήρας
ὅλος τὸς ἀγγέλος πρὸ εἶχε ὑπὸ τὴν ἐξουσία τῶ, ὡς
ἀρχαγγέλος, ἀπὸ τότε ἔχομε τὰ δαιμόνια βτὴν γῆ

κ' τὸ διάβολο πρὸ τὰ κυβερνᾶ καὶ
πειράζον τὸς ἀνθρώπου κατὰ πα-
ραχώρηβη θεοῦ γιὰ νὰ δοκιμα-
σομεθα κ' ἐμεῖς βτὴν ἀρετὴ κ'
νὰ χῶμε ἀντίπαλο γιὰ νὰ φαίνε-
ται ἡ ἀγάπη μᾶς βτὸ θεοῦ!

Τὰ δαιμόνια λοιπόν, πολλές φορές γίνονται
 αίτια χωρίς νά τό θέλουν νά πιστεύει ὁ ἄνθρωπος,
 διότι ἂν θά ἐπισκεφθῶν μερικοί ἄνθρωποι μόνες ὀ-
 πως τῶ ἀχ. Γερασίμου κ' ἄλλες πῶ οἱ ἅγιοι ἐκεῖ εἶ-
 ναι φανερά ἐναντίον τῶν δαιμόνων, φωνάζον
 τήν ὥρα πῶ ἐξέρχονται, ἐκείνη τήν ὥρα ἀβφα-
 λῶς θά πιστέψουν ὅτι τὸ δαιμόνιο εἶναι πνεῦ-
 μα, δέν φαίνεται, ὅτε φαίνονται οἱ ἐπιδράσεις,
 πῶ κάνει στήν ψυχή μας, διότι θάν πνεῦμα τό
 νῶ μας συλλαμβάνει, μάς δίνει κακές βκέψεις
 ὅποῦποτε μπορεῖ νά μάς μεταφέρει στόν ἐ-
 σωτερικό μας ἄνθρωπο, γιὰ νά μάς τυραννήδελ κ' νά
 μάς πολεμήδελ μέ βκέψεις ἀπιστίας, βρώμικες κ.λπ.

Αὐτά ὅμως δέν φαίνονται, ὅπως δέν φαίνονται
 κ' τὰ κύματα τῆς τηλεοράδου πῶ ἐρχονται στό δέκτη
 ὅταν ὅμως δοῦμε τήν εἰκόνα καταλαβαίνομε ὅτι κάτι
 συμβαίνει, δέν μπορεῖ νά ἴσχυται ἡ εἰκόνα ἢ ἡ φωνή,
 χωρίς νά ὑπάρχει κάτι ἔτσι κ' ἐδῶ ὅταν ἀκούμε τή
 φωνή τῶ δαιμόνα μέσα ἀπ' τὸ πλοῦμα πῶ βπα-
 ράζει κ' φωνάζει "μ' ἐκαψες", φῦγε γυιέ τῆς
 Μαρίας, δέν θέλει νά πτεῖ χρι στο ἔσε Μαρία
 "Ενας δαιμονιομένος φώλασε τήν Μαριγύ (ἡ τήν
 Παναγία) πάρτε τήν ἀπ' ἐδῶ. Τῶ λεμὸν τὶ πύριμας
 τὸν ἄνθρωπο κ' γίνονται αίτια ὁ ἄνθρωπος νά πτε-
 φτει ἢ νά παίρνει βτέφανο ἀπ' τὸ θεό. Δέν εἶ-
 ναι παντοδύναμα, ὅτε μπορῶν νοῖ κανόν ὅτι θέλουν
 ὅτι κανόν, πρέπει νά πάρουν ἀδεία ἀπ' τὸ θεό.
 Εἶδατε, γιὰ νά πᾶνε στῶς χοίρας ρωτήσανε τόν
 κύριον, δέν εἶχαν ἐξουσία ἐκεῖ νά πᾶνε, ἐπειδὴ ρο-
 θήθησαν μήπως τῶς βτείλει βτὰ τάρταρα δηλ.
 τὸ ετοιμασμένο βκοτάδι (στήν αἰώνια τιμωρία)
 γι' αὐτό, παρεκάλεσαν τόν κύριον νά πᾶνε στῶς χοί-
 ρος πῶ χρεμιόθηκαν, φανταστεῖτε τί δύναμη ἔ-
 χει, ἂν εἶχε ἐξουσία ὁ διάβολος θά κατέστρεφε
 τή γῆ, μέ πυρκαγιές, ανέμους, θαλάσσες. θά μάς
 ἐπνιγε, τέτοια δύναμη ἔχει, ὄχι ὅμως κ' ἐξουσία.

Μόλις εἶδε τόν κύριο ὁ δαιμονιομένος, τόν προ-
 βκύνῃ. Τί βημαίνει αὐτό; Οἱ αἰρετικοί λένε

ὅτι ὑπάρχει καλὸς θεὸς κ' κακὸς θεός. Πῶς μπορεῖ
νάσαι θεὸς ἀπὸ προβκινᾶει ἐνώπιον τῶ θεῶ κ' δέε-
ται, θε παρακαλῶ μὴ με θαλαίβει. Μία εἶναι ἡ
ἐξουσία, ἓνα ἄνομα ἐδόθη ἐν οὐρανῷ κ' ἐπὶ τῆς πᾶ θᾶ
κ' ὑπὸν ἄγγελοι κ' ἄνθρωποι, τὸ ὄνομα τῶ Κυρίου Ἰη-
σοῦ κ' αὐτὸ καλεῖ (τῶ δαίμονας). Ὅλοι οἱ ἄγιοι κ' ἡ-
γιαστοὶ, πρὸ πάντων εἰ παλαιὸί με τῆ μεγάλη ἀρετῇ ἐν
τῶ ἰσχυρισμῷ τῶ Ἰησοῦ Χριστῶ, μόλις τὸ ἔλεξαν κ' βλα-
βήσαν δαιμονισμένο ἀμέσως ἐξήρχετο τὸ δαίμόνιο, δὲν
μπορεῖ ν' ἀντέξει τῆ δύναμη τῶ ὀνόματος... Ὁ δαιμο-
νισμένος ἐρωτηθεὶς εἶπε τ' ὄνομα τῶ: «λεγεών» δηλ
6.000 δαίμονια, δὲν εἶχε προωπικότητα, τῆ εἶχαν κυρι-
εύσει οἱ δαίμονες. Δὲν ἔμενε εἰς τὴν οἰκίαν ἀλλ' εἰς τὰς
ἐρήμους, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὅπῃ πηγαίνει ὁ δαίμων, ἀναχω-
ρεῖ ἡ χάρις, τὸν θᾶλει ἀπ' τὴν ἑκκλησία. Ἐτρεχε γυ-
μνός, δηλ χωρὶς τῆ θεία χάρις κ' τὸ ἔλεος τῶ θεῶ ἑ-
κτός τῆς ἑκκλησίας). ἔμενε βτὰ μνήματα δηλ εἰς τὰ
νεκρά ἔργα τῆς ἁμαρτίας. ὑπάρχει κ' ἀνάμεβα' μας
ἓνα εἶδος δαιμονισμένο, β' αὐτῆ τῆ δαιμονοληψία τρία
παῖθι εἶναι (ὁ παίχτης-τυχερῶν παιχνιδιῶν, χαρτὰ κ.
π), αὐτὸς πᾶ πίνει (μέθυσος) κ' ὁ φιλοχύνης (πόρνος
ἢ μοιχός). Ὅποιος ἔχει αὐτὰ τὰ παῖθι γίνεται ἔκτός ἐ-
αυτῶ, δὲν ὑπολογίζει οὔτε οἰκογένεια, ὅτε βπίτια, ὅτε
ντροπή.. τρέχει βάν τὸν δαιμονισμένο.. φθάνοντας ἔως
τὸν ψυχικὸ κ' βωματικὸ θάνατο. Λένε οἱ ἄγιοι, πρέ-
πει νὰ γνωρίζομε τὸς ἀντιπαλὸς μας δαίμονας πε-
ρισσότερο ἀπ' τὸς φίλος μας. Οἱ δαίμονες, δὲν ἔ-
χον ἐξουσία νὰ μᾶς κάνουν με τῆ θία ἁμαρτωλός, κι-
νδν τὰ παῖθι μας, βλέπον τὶς ἀδυναμίες μας κ' μᾶς
φέρνουν εὐκαιρίες, παρεῖς φίλος ν' ἁμαρτησομε...
Ὁ ἀγ. Μακάριος εἶδε τὸν διάβολο βτὴν ἐρημο
μ' αὐτὰ τὰ μπῆκαλακία ἔπαινω τῶ κ' εἶπε πᾶ νὰ
δώσω βτόν καθένα, αὐτὸ πᾶ τῶ ἀρεθεῖ, ὁ ἓνας ἔ-
χει θυμὸ, ὁ ἄλλος κλέπτει, ἄλλος ψεύδεται κ. λ. π.
ἠθελε νὰ δείξει πρακτικὰ ὁ θεὸς μ' αὐτὸ, πῶς ἐνε-
ργεῖ ὁ διάβολος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ δαιμονισμέ-
νος εἶναι ἀντικοινωνικός, ὅπως κ' ὁ ἁμαρτανών. Ὁ
δαιμονισμένος ὅταν πεθαίνει ἐλευθερώνεται (-3-)

από τον δαίμονα κ' βιάζεται αν δεν έχει - 4 -
άλλες αμαρτίες. Ο αμαρτωλός μας βλαπτει περιβό-
δοτερο, ο δαιμονισθείς μας βλαπτει υλικά, ο αμαρ-
τωλός μας βλαπτει ψυχικά. Ο αμετανόητος αμαρ-
τωλός μετά θάνατον θα λάβει τιμωρία για τα
κακά πρ' έπραξε.

Εἰς τὸν παρὰ-
δεικὸν εἴμαθ' αὐτῶν
χυμνοί, μετὰ τὴν
παράθεσιν οἱ πρῶ-
τόπλαστοὶ ἔτρεξαν
να βάλουν λίγα φύλ-
λα ἐπ' αὐτῶν τῶν κ' ὁ
θεὸς τῶν ἐντύγει μὲ
δερματίνους χιτῶνας.

Ο χυμνισμός θήμε-
ρα εἶναι δείγμα δαιμο-
νισμοῦ. Ο δαιμονισμέ-
νος δὲν μπορεῖ νὰ φορεῖ
ρῶχα, θέλει νὰ τὰ βγάλει,
ἐνῶ ὁ βωφρων, ὁ ἀνθρώ-
πος τῆς ἐκκλησίας ὁ-
πως λέγει τὸ θημερινὸ
εὐαγγέλιον, μόλις βγῆ-
κε τὸ δαιμόνιον « ἱμα-
τισμένος κ' βωφρων-
ῶν » ἐκάθητο παρὰ
τῶν πόδας τοῦ
Ἰησοῦ. (ἐκ τῆς
ὁμιλίας ἱερομ. θε-
οδώρου + 2007)

Διὰ χειρὸς ἀρχιεπισ-
κοπ. Ἀλυπίου

25-10-2015 Ἀγ. Ὄρος.

Ἡ τοῖος μετανόων κ' ἐξομολο-
γούμενος λέγει: Ἐγὼ δὲν ἐδοξα-
σα τὸν θεὸν διὰ τὴν εὐεργεσί-
αν τὴν πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ ἐφρά-
νην ἀχάριστος εἰς τὸν πλη-
θύν μου πρὸς μέ εὐεργετή-
σε. Ἐγὼ κατέβηθα τὰ

χαρίσματα τῶν ἀγίων πνεύ-
ματος ὄργανα τῆς α-
μαρτίας. Οὐδέποτε διὰ

τῶν καλῶν ἔργων ἐδό-
ξαθα αὐτόν, οὔτε διὰ
λόγου προέφερον τὴν

πρέπασαν εὐχαριστί-
αν, ἀνταπέδωκα αὐ-
τῷ πονηρὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν, τὸν πλεόντων ἐδάπα-

νηθα εἰς τρυφάς, τὴν ὁ-
χείαν εἰς αμαρτίας, τὴν ἀ-
ξία εἰς καταδυναστεία, τὴν

πτωχεῖαν εἰς χοχυσμὸς, τὴν
ἀδθένειαν εἰς ἀνυπομονήσιν.

Διὰ τὴν αμαρτίαν τῆς ἀχα-
ριστίας οὐδέποτε ἐδάκρυθα,
οὐδέποτε μετενόηθα, οὐδέστο-
τε ἐξομολογήθην. Παντοῦ-

ναμε κύριε, δὲς μετάνοιαν, φύτευσον εἰς
τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν μεγάλην
ἀρετὴν τῆς εὐγνωμοδύνης, κύ-
ριε, ἐλέησον μέ. Ἀμήν >>

(Μικηφόρος Θεοτόκη -
Κυριακοδρόμιον)

2^η Λεκτὴ (8,41-56)

« κ' περὶ τὸ παρα τὸς πόδας τῶ Ἰησοῦ, παρεκάλεσεν αὐτῶ »

Σήμερα τὸ εὐαγγέλιο μᾶς παραδίδει δύο πονεμένους, ἕναν ἄνδρα κ' μία γυναῖκα, ὅταν εἶχαν φθάσει στὸ ἔσχατο ὄριο τῆς θλίψεως, τότε δέφτηκαν τὸ Χριστό. Νομίζαν ὅτι θὰ γινόν καλά τὰ πράγματα κ' χωρὶς αὐτόν, ἀλλ' ὅταν διεπίστωσαν ὅτι εἶχαν φθάσει στὸ «ἀμήν», τότε ὁ Ἰαεὶρος πρὸ ἦταν ἑβραῖος ἀρχιεπὸς τῆς βουκουρεσσίας, ἀλλ' ἀγαπᾶσε τὸν Χριστόν χωρὶς νὰ τὸν ἔχει συναντήσει, ἔδεετο νὰ θεραπεύσει τὴν δωδεκαετηθιατὴ θυγατέρα τῶ πρὸ πέθαινε. Ἡ δὲ γυναῖκα χωρὶς νὰ μιλάει ἦταν «βιωπῶδα δέσπαι», - ἡ ἄλλη ἦταν ἡ προβουχητικὴ δέσπαι τῶ Ἰαεὶρου - ἡ γυναῖκα πρὸ εἶχε αἷμα κατὰ τὸν νόμον ἦταν ἀκάθαρτος, φοβούμενη νὰ παραδιδεῖ ἐνώπιον τῶ Κυρίου, ἡ πίστις τῆς ἔλεγε: «μόνο ν' ἀκρόμπησαι τὸ ἄκρον τῶ ἱματίου θεραπεύεσαι»

Πράγματι τὴν ὥρα πρὸ ἐπορεύετο γιὰ νὰ κάνει καλά τὴν θυγατέρα τῶ Ἰαεὶρου αὐτὴ πῆγε, καὶ ἀκρόμπησε κ' ἀμέσως ἔγινε καλά. Πόδες φορὸς οἱ ἄνθρωποι φτάνομε δὲ μεγάλη θλίψη, γιὰ νὰ γνωρίσομε κατόπιν τὸν θεόν. Πόδες μέγα βία νοσοκομεία γιὰ πρώτη φορά ἀκόσθαι γιὰ τὸ Χριστό κ' μετέλασαν. Ἐγὼ εἶχα ἐργασεῖ ὡς νεωκόρος στὸ ἀντικαρκινικό κ' ἔβλεπα ψυχὲς πρὸ δὲν ἤξεραν τίποτα, ἐκεῖ γιὰ πρώτη φορά ἐξομολογήθηκαν, ἐπειδὴ τῶ εἶχε ἐπισκεφτεῖ ὁ καρκίνος κ' βρῆκαν κ' τὴ θεία Μετάληψη.

Βλέπετε, ἀγνοοῦμε ὅτι ἡ Ἰωὴ μᾶς εἶναι βάν μία λύρα πρὸ ἐπαῖξε κ' ὁ προφήτης Δαυὶδ, πρὸ ἔχει 7 χορδές, οἱ ἔξι εἶναι λυπητερές (ὁμιλῶν γιὰ θλίψη), κ' μόνο ἡ μία εἶναι τῆς χαρᾶς. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἰωὴ πρὸ λένε οἱ πατέρες κ' τὸ ἀλάθητο βτόμα τῶ Κυρίου, ἐν τῶ κόσμῳ θὰ ἔχετε θλίψη, δὲν γίνετα διαφορετικὰ ὅποιον κ' νὰ ἐξετάσομε θὰ δῶμε ὅτι μὲς τῆ Ἰωὴ τῶ δὲν πέρασε χωρὶς θλίψη. Δυστυχῶς ἡ κοινωνία μᾶς θεωρεῖ ὅτι τὸ νάχεις θλίψεις εἶναι ἀπτοτυχία, χαμός, νοσῶχο, ἐνῶ ὁ θεός μᾶς διδάσκει →

ὅτι με τὴν θλίψη πλησιάσαμε αὐτόν, „ἐν θλίψει ἔμνησθην Σὺ“. Χωρὶς θλίψεις οἱ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι γλέντι, ὅταν θλίβονται προχέωνται κ' καταλαβαίνον βέ ποῖο κόσμο ἴδμε.

Ὁ κόσμος εἶναι φθαρτός ἔμεῖς τὸν καινα με ἀκόμη πιό φθαρτό, ἐνῶ ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν ἀρχὴ τὸν παράδεισο μᾶς εἶχε, μέσα τὸν κόσμο αὐτό (πὸ ἦταν κόσμος-πέδιο τρυφῆς κ' εὐφροδύνης) ἔμεῖς μετὶς ἁμαρτίας τὸν καινα με νά πνέει τὰ λοιθία, βλέπετε τὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα, τὸς πολέμους, τὰ μίση, φτώχειες, ἀφρώδεις, ὅταν κάποιος δεῖ ὅλα αὐτὰ, θά πτεῖ ὅτι ἡ γῆ εἶναι κοιλάδα κλαυθμῶνος κ' ὄχι πῖβτα χορῶ. Πολλές φορές μᾶς πρόδωδε ἢ κάποια ἐπιτυχία πὸ εἶχαμε, ἢ οἰκονομικὴ ἀνεση, ὁμορφιά, ταλέντο, νομίσαμε ὅτι θά κατακτηθῶμε τὴ ζωὴ νά μᾶς χειροκροτῶν κ' ὑπερα καταλάβουμε πόσο εἶχαμε ὀπατηθεῖ, διότι ἡ ζωὴ εἶναι γεμάτη θλίψεις κ' μακάριος ἐκεῖνος πὸ μπορεῖ ἀπὸ τὴ θλίψη νά βγάλει καρπὸ πνευματικὸ κ' χαρά.

Ἐάν δέν ἔχομε θλίψη πέφτομε βέ πνευματικὸ λήθαργο, νομίζομε ὅτι ὅλα εἶναι ὠραία ἐνῶ ἡ θλίψη μᾶς ζυπνᾶ ὅπως ὁ πόνος ζυπνᾶ τὸν ὀργανισμό μῶς, ὅτι κάτι δέν πᾶει καλά. Ἐπει δὲ τὴν ἁγία Γραφή προβάλλεται ὅτι ὁ θῖος αὐτός ἔχει θλίψη, ἀλλὰ „θαρβεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον“ κ' διὰ τῶν θλίψεων πλησιάσαμε τὸν θεόν, διότι βτηνὴ κ' τεθλιμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγχα εἰς τὴν ζωὴν. Ἐχναμε τὸς καρπὸς τῆς θλίψεως, βτὴ θλίψη ὁ ἄνθρωπος βκέπτεται τὴ ματαιότητα, ταπεινῶνεται, ὀγαπᾶ τὸν θυνάνθρωπο ... ὅλα αὐτὰ εἶναι παράδημα ἀποδείξεις ὅτι πᾶς καλά.

Ἡ ζωὴ μᾶς ὁμοιάσει βάν τὴ θάλασσα μία εἶναι ἀνω-κάτω, μία εἶναι γαλήνη. Ἄν ἀκῶτε μεγάλο ὄνομα βτό βτέβο τῆς θρησκείας ἐκεῖ

να υπολογίσετε μεγάλους ιδρώτες κ' αίματα. Κανείς δέν μπήκε στό άγιολόγιο, στόν παράδεισο χαμογελώντας, θά περάσει απ' τή θλίψη, άλλ' ο καρπός της κατεργάζεται αιώνιον βάρος δόξης. Μόνο αυτό να βκεπτώμεθα, πρέπει να τρέμαμε. Κοίθε, θλίψη είναι βάν ένα βάρος να βάζει βτη Ίουχαρία ο άγγελός μας - βάρος για τό αιώνιο της δόξης πρ θά περάσμε βτόν ορανό.

Αυτό δέν τό υπολογίσαμε, νομίσαμε ότι όλα τελειώνον έδω, ενώ έδω έρχομασθε κ' αγωνισμασθε για να ζήσμε εκεί. Πάντα ή θλίψη έχει καλό καρπό. Ο άμερικανός έφευρέτης έντιβον ότι έκανε ή θελε να έχει καρπό, τός έπιβκέπτες τσ χωρίς να τό καταλαβαίνον τός έβαζε να δαλεύον. Είχε τήν πόρτα τσ κήπος τσ, έτσι ώστε για να μπεις έπρεπε να βπρώξεις δυνατά... όταν τόν ρώτησαν γιατί ειπε: "Με τό να μπεις μόριζες 25 κιλά νερό βτόν κήπο, τήν έχω βυνδέβει τήν πόρτα με τό πηγάδι κ' (ή άντλία) ανεβάζει νερό. Καπποιος νεός άβωτος δέν βταματάβε

τά χλένια, έμεινε παράλυτος, πήγε ένας φίλος τσ κ' ειπε: "φανάσομαι λυτταβαι χι' αυτά πρ χάνσμε (τα χλένια)". Απήντηβε: "Καθόλο άγαπητε μου μόνο τώρα κοιτοίτω τόν ορανό!". Μεβ' τή θλίψη, βρήκε τήν πίστη... Να παρακαλέ με τό θεό να μαις άζιώβει μεχρι

τέλος αγωνισομένους να ειδέλθμε βτην μακαρία ανάπαιβη των άγιων κ' να τόν δοξάζμε εις αιώνας αιώνων. Αμήν! (δωκλία ιερομον. Θεοδωρητσ άγιορείτσ, δια χειρός Γερ. Αλυπίδ καψάλα άχ. όρος 2015)

« ἔκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ
 κ' εἶπεν αὐτῷ Ἐπιμελήθητι αὐτῶ ».

Ἡ βῆμερινὴ παραβολὴ περιέχει πάρα πολ-
 λά διδάγματα, τὰ κύρια πρὸς τὸν ἰσονοῦν εἶναι ἡ
 ἀγάπη πρὸς τὸν θεὸν κ' πρὸς τὸν πλησίον. Δια-
 γαφεῖται γιὰ πρώτην φορά, τίς ἐστὶν ὁ πλησί-
 ον, διότι οἱ παλαιοὶ εἶχαν ἄλλες ἀντιλήψεις, πλη-
 σίον εἶναι ὁ πατριώτης, πλησίον εἶναι ὁ ὁμοίω-
 ἄτης, πλησίον εἶναι ὁ ἀγαπῶν με. ἤρθε ὁ Χρι-
 στὸς κ' ἀνοίξε τὴν αὐλαίαν. Πλησίον εἶναι ὁ πᾶς
 (ὁ καθένας) ἀνεξαρτήτως φυλῆς, χρώματος,
 θρησκείας κ.λπ. ὅταν ἔχει ἀνάγκη εἶναι ὁ πλη-
 σίον κ' πρέπει νὰ γίνωμε ὁ καλὸς Σαμαρείτης

Θὰ ἐτιάζωμε ὅ ἕνα σοβαρὸ βῆμεῖο, τὴν ἰ-
 δρυὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶ Χριστοῦ, ἡ ὁποία κα-
 τανοεῖται μετὰ τὴν παραβολὴν αὐτῆ. « ἔκβαλὼν ἔ-
 δωκε δύο δηνάρια, » γιὰ νὰ περιποιηθῆ ὁ πανδοχεὺς

τὸν πληγωμένο, ἀπὸ τῆς ληθείας. Πληγωμένοι ἀπὸ
 τῆς ληθείας (= δαίμονες) εἴμασθε ἐμεῖς, ἡ ἀνθρω-
 πότης ὅλη. Ὁ καλὸς Σαμαρείτης εἶναι ὁ Χριστὸς
 πρὸ ἤρθε κ' ἔδωκε τὸ αἷμα τῶ γιὰ νὰ μᾶς ἐπιμε-
 λείται διὰ τῶν μυζηριῶν, ὥστε νὰ εἴμεθα πάν-
 τοτε ὑγιεῖς. Ὅλοι ζεῖομε πόση φροντίδα διαθέ-
 τῶμε κ' ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ὑγείαν τῶ σώματος,
 κ' πόση νοσοκομεῖα κ' ἰδρύματα ὑπάρχον βιὸν κο-
 βμο. Χιλιάδες !! Χιλιάδες εἶναι κ' οἱ νοσοκομοῖ
 ὑπάρχον με πνευματικὸς ἰατροῦς, τῶ ἱερεῖς πρὸ προ-
 βπαθῶν νὰ θεραπεύωσιν τῶ νόσους κ' ἀσθενείας
 τῶν πιστῶν. Μεταξὺ ἰατροῦ κ' ἱερέως ὑπάρχον
 κ' ὁμοιότητες κ' διαφορές. Οἱ ἰατροὶ βιὰ νοσοκο-
 μεῖα ἐπιμελῶνται τῶ σώματος ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν
 ἱερέων ἐπιμελεῖται τῶν ψυχῶν. Ἡ βασικὴ διαφορὰ
 εἶναι τὸ ἔξῃς. Ὁ ἰατρός διὰ ὅτιδήποτε βίον κ' ἀν' ἔ-
 χει μπορεῖ νὰ κάνει καλὰ τὸ ἔρχο τῶ, ἀν' κ' αὐτὸ →

Ἡ σύγχρονη ἰατρική ἔρχεται νὰ τὸ καταρχήν, διότι φαίνεται ὅτι μπορεῖ νὰ κάνει δηλ. νὰ ἀδωτεύει, νὰ μεθᾶ, ἔφ' ὅσον τρέχει ἐκεῖ πρὸ τὸν καλὸν κ' χειρῶν καλὰ, ἀλλ' αὐτὸ τὸ καλὰ εἶναι σχετικὸ διότι - κατὰ τὴν σύγχρονη ἐπιστήμη - ἐὰν τὸν βλέπει τὸν ἄνθρωπο βάν σάρκα, δὲν μπορεῖ νὰ κάνει αὐτὸ τὸ „καλὰ”. Τὸ καλὰ εἶναι ὅταν ἔχει κι' αὐτὸς πίστι, ὅτι εἶναι εἰκόνα θεῦ κι' αὐτὸς εἶναι ἀδελφὸς κ' πιστεύει εἰς τὸν θεόν, τότε τὸ μαχαίρι τῶ θάπτηναι πολὺ καλύτερα κ' ἡ ψυχολογικὴ ἐπίδρασις πρὸ θᾶχει εἰς τὸς ἀδθενεῖς θᾶναι βηματικότερη.

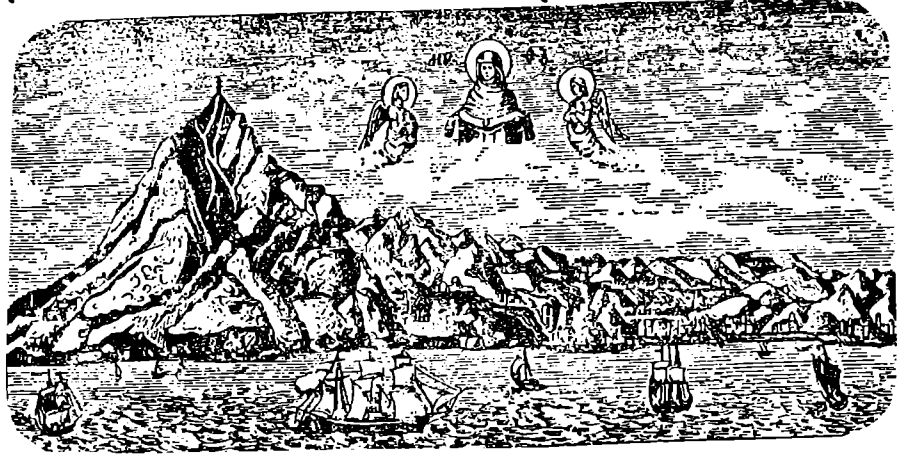
Ἄλλ' ἄς πάρωμε τὴ γενικὴ ἔκδοχή ὅτι ὁ βίος τῶ γιατρῶ δὲν ἔχει καμμί βηματία, ἀρκεῖ νὰ κάνει τὸ ἔργο τῶ ὅταν ἔρθωμε ἐπὶ πανδοχεῖο δηλ. τὴν ἐκκλησία ἢ διαφορά εἶναι τερατία. Ὅταν ὁ ἱερεὺς δὲν εἶναι ἐπὶ ὕψος τῶ κ' δὲν ἐργάζεται τις ἐντολὲς τῶ θεῦ γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινὸς ποιμένας, τότε δὲν εἶναι καλὸς ἱατρός. Ὁ πνευματικὸς ἱατρός δὲν μπορεῖ νὰ κάνει, ὅταν εἶναι ἄρρωτος „ἱατρέ θεραπεύετον σεαυτὸν”, λέγει ἡ παροιμία κ' ὑστερα νὰ θεραπεύεις. Ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ θεολόγος λέγει: Ν' ἀγιαστῆς πρῶτα κ' νὰ καθαρῖσθαις κ' μετὰ ν' ἀγιάσθαις κ' νὰ καθαρῖσθαις ἄλλος. Δὲν μπορεῖ μὲ τὸ νῶ ὅς βκοτεῖνὸ κ' τυφλωμένο νὰ καθαρῖσθαις τὸν ἄλλον. Ἐδῶ εἶναι τὸ δραματικὸ πρὸ ἀκολυθῆ μετὰ ἀπ' αὐτό, ἐπειδὴ εἴμασθε γενεὰ ὄυδοῖς τικη, οἱ πνευματικοὶ ἱατροὶ βπανίσθαις.. ἄρρωτοι κι' αὐτοὶ, πῶς νὰ κάνουν καλὰ ἄλλος, γιὰ τὸ βλέπετε κ' τὸ βὰ βκάνδαλα. Ὁ πνευματικὸς ἱατρός (ὁ ἱερεὺς) μπορεῖ νὰ εἶναι ἄρρωτος, ὅμως τὰ μυστήρια πρὸ χειρῖσθαις ἀκτινοβολῶν φῶς κ' βωτηρία.

Συπάρχει ἡ τραγικὴ βτιχη - ὅπως εἶν' ἡ ἐποχὴ μας πρὸ ἡ πλειονότης τῶν ἱερέων κοινωεῖ μὲ τὴν αἵρεσις καὶ τὴν ὑποβτηρίσει. Πάντες οἱ ἐν γνώσει ἱερεῖς (μπορεῖ νὰ ὑπάρχει κ' κάποιος ἀγράμματος ἱερεὺς) ὅπως ὁ παπαπλάνας πρὸ δὲν ἐγνώρισε ποῖος ἦταν ὁ πρῶτοπάρχος τῆς →

Χώρας, να μη έχει ακάβελ για αίρεση.. όλοι πρ' είν-
ναι εν γνώσει της αίρέσεως, τι γίνεται τότε; Γίνεται
ένα δραματικό γεγονός, ὅτε αὐτοί λαμβάνουν βῶμα
κ' αἷμα χριστῶ εἰς φωτισμόν ἀλλά εἰς κατάκριμα
κ' οἱ ἐν γνώσει ἀκολούθουντες (πρ' βημαίνει, ξέρω τι
κάνει ὁ πατριάρχ. Βερθολομαῖος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος.. τι
κάνουν ὅλοι κι' ἐγώ κι' ἐγώ ἀκολουθῶ τὸν πατῆρα, δὲν με
νοιάζει τίποτα). Παθαίνουν κι' αὐτοὶ τὸ ἴδιο μὲ τὸν
πατῆρα δηλ. εἶναι βάν να μετέχουνε στὸ μυστήριον τῆς εὐ-
χαριστίας ἀναξίως, ἀρα δὲν παίρνουν χαρὴν ἀλλὰ τι-
μωρία, δὲν ἔρχεται φωτισμός, ἀλλὰ σκοτισμός. Οἱ
ἄνθρωποι δυστυχῶς τὰ βλέπουν πολὺ ὕλικά, γιὰ τὸ
βῶμα πᾶμε κ' στὸ Λονδίνο κ' Νέα Ὑόρκη, ἀλλὰ τὸ τι
βλαβερμίες λέει ὁ δεσπότης κ' ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ' οἱ
παπαῖδες πρ' τὸν ἀκολουθῶν δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τό-
σο.. κι' ἔτσι ἔχομε ἀβάπτιστα παιδιά (διότι ὅταν θά-
ζω μέχρι τὰ γόνατα, τι βάπτισμα εἶναι..) ἔχομε σκοπι-
σμένους ἱερεῖς κ' ἐπισκόπους κ' ποιμνιο να μη γνωρίζει
τὴ δεξιά τῶ κ' τὴν ἀριστερά τῶ ... θὰ λογοδοτήσουμε
ὅλοι ἐνώπιον τῶ θεῶ, "ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ," διότι εἴμε-
θα λογικὰ πρόβατα, οἱ ποιμένες πρὸ πάντων κ' πρέπει
να γνωρίσουμε πρ' πᾶμε, τι ζητᾶμε κ' ἂν δὲν κάνουμε
τὰ καθήκοντά μας, πρ' εἶναι να γνωρίσουμε τὸ εὐαγ-
γέλιο, τι λένε οἱ πατέρες, να διαβάσουμε τῶς βίβλ-
τῶν ἁγίων κ' μαρτύρων πρ' μαρτυρηθῶν γιὰ να γλυ-
τώθῶν ἀπ' τὴν ἁμαρτία κ' να κερδίσῶν τὴν βασιλεί-
α τῶν οὐρανῶν.

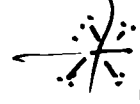
Ἐμεῖς δὲν θέλουμε να κηραστῶμε κ' ἀπὸ
αὐτὸ τὸ βημεῖο να καταλάβετε τι ὕψηλὴ διακο-
νία ὑπηρετεῖ ὁ ἱερός, ἀγῶνας τῶ παλαιῶ (ἡμερολο-
γίῶ) πρ' ἔχει καθαρὸ θυδιαστήριον. Δὲν ὑπάρχει τι-
μιώτερο κ' πιὸ εὐλογημένο πρᾶγμα βτὴν ἔποχῃ μας
ἀπ' τὸ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟ Πρ' ΔΕΝ ΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ
ΑΙΡΕΣΗ !! Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μισμένα θυδιαστή-
ρια, πᾶς να βρεῖς φῶς κ' βρίσκεις κατάκριμα κι' ἄς

λένε αὐτοὶ ἑμᾶς βχισματικὸς κ' αἰρετικὸς. εἶναι αὐτό πᾶ λέει ἡ παροιμία φωνάζει πρῶτα ἡ πόρνη βτὴν ἠθικῶς „εἶσαι πόρνη“, γιὰ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ τῆς πει τὸ ἴδιο. Τὰ λένε οἱ πατέρες κ' τὸ χερουτικὸ αὐτὰ. Νὰ δοξάζομε τὸ θεὸ πᾶ με τὶς θυβί-
 ες κ' ἰδρῶτες τῶν πατέρων ἔχομε καθαρὰ θυβια-
 βτήρια, πᾶ μπορᾶν ὄβοι θέλων νὰ βρᾶν βωτη-
 ρία κ' καθαρότητα, οἱ ἄλλοι οἱ ἀδιάφοροι, θά
 τῆς κρίνει ὁ θεὸς κ' ἀπὸ τὶς βυνθήκες κ' ἀπ' τὶς
 γνώβεις τῆς.. νὰ δοξάζομε τὸ θεὸ, ἀλλὰ νὰ χυ-
 με ἔγρηγορη, νὰ μαβτε ζύπνιοι νὰ ξέρομε τι
 ἀκολοθῶμε, τι ὁμολογῶμε, διαφορετικὰ θὰ κιν-
 δινέψωμε, ὅπως λέει ὁ κύριος ὅταν θ' ἀρδεῖ θ' ἀ βρεῖ
 τὴν πιστὴ ἐπὶ τῆς γῆς; αὐτὴ τὴν πῖβτη πᾶ μᾶς
 τὴν χάριβε ἀπ' τὸ Γολγοθᾶ κ' τὴ βωτηρία μας. Τὸ
 κινδυνευόμενο εἶναι αὐτό, ὅποιος τηρῆβει τὴν πιστὴ
 κ' ἔχει κ' ἔργα, τότε ἔχει μέβα τῶ ἔλπιδα κ' παρ-
 ρηβία, ὅτι θ' ἀ δεῖ τὸ πρόβωπο τῶ θεῶ κ' θ' ἀπ ο-

οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον μα-
 κάριοι τρίβουβ βαδιουντὰι τῶν
 ἐντολῶν φάγοντὰι ζωῆ:
 ρὰν γὰρ παγκαρττιὰν

λαύβει τὴν
 βαβιλεία
 τῶν ἑρα-
 γῶν!
 Ἄμην.
 (διὰ χει-
 ρὸς Γερ.
 Ἀλυττῆ
 14-Νοε.
 2015)
 Καψάλα
 Ἀγ. Ὄρος.

Θ' Λακᾶ (12,16-21)

«Τί ποιήσω ὅτι ἔκ' ἔχω πῶς βυιάξω τὸς καρπὸς μὲ;»
 ὁ ἄνθρωπος κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι κάνουμε πολλοὶ χέ-
 δια βτὴ ζωὴ μας, χέδια ἐπὶ χεδίων, ἀπὸ παιδιὰ πῶς εἶ-
 μαβτε, τί θὰ γίνουμε ὅταν μεγαλώσμε, ὅταν γεράσ-
 με. Τὰ περιβότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ χέδια δὲν πραγμα-
 τοποιῶνται γιὰ πολλές αἰτίες, ἀλλὰ πρό πάντων τὰ με-
 γάλα χέδια τὰ προλαβαίνει ὁ θάνατος, ὁ μέγας αὐ-
 τὸς ἀντίπαλος τῆς ζωῆς μας πῶς βαρῶνελ ὅλα μας τὰ
 χέδια κ' τὰ κάνει βτάχτη. Γι' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος
 πρέπει πάντοτε ὅταν κάνει χέδια νὰ μὴ ἔχει μόνολο-
 γο ὅπως ὁ πλῆσιος τῆς βημερινῆς περικότης. Αὐτὸς
 μόνος τὸ μιλάγε, μόνος τὸ ἀποφάβει: τί ποιήσω, τὰ
 ἀγαθὰ μὲ.. θὰ γεμίσω τὶς ἀποθήκες, πῶρε ἀπόφαβη
 τί θὰ κάνει, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶχε διάλογο. Τὸν διάλογο
 τὸν προσφέρει τὸ εὐαγγέλιο, μᾶς δίνει τὴν ἀλλή
 γνώμη, τὴν θεῶ, τὴν βαβλικὴ τὴν βυμφέρουσα. Αὐτὸς
 ἔμεινε βτὴν καταβτρεπτικὴ γνώμη τῆς δικῆς τῆς, ἡ ὁποία
 ὡς ἀνθρώπινη γνώμη εἶναι φιλαυτή. Ἀγαπᾶει τὸν ἑ-
 αὐτὸ τῆς. τὰ ἀγαθὰ μὲ, τὰ καλὰ μὲ -λέει- χωρὶς νὰ
 βλέπει τὸν πλησίον τῆς. Ὅταν περνᾶει διὰ μέσῃ τῆς
 διαλόγου ἡ ἀπόφαβη, τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται εὐερ-
 χετικὸς πρὸς τὸς ἔχοντας ἀνάγκη κ' ταπεινός.

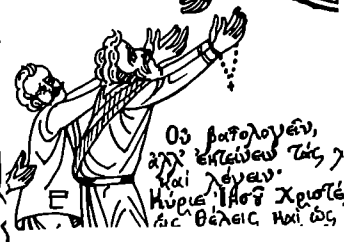
Στὴν ἐποχὴ μας, εἰδικὰ βῆμερα ἡ παραβολὴ αὐτῆ
 ταιριάζει ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ. Μέτρον πάντων τὸ χρῆ-
 μα! ὅλοι μας αὐτὸ κυνηγᾶμε... πῶς θὰ ἐπενδύσμε, τί
 θὰ πάρουμε, τί θὰ κάνουμε..! πάντοτε μὲ τὴν ἐλπί-
 δα β' αὐτὸ, ὅταν δὲν τὸ χῶμε, ἐπειδὴ τὸ ποθῶμε πο-
 λὺ, δὲν ὑπολογίζουμε ἔτε τιμὴ, ἔτε ὑπόληψη προκει-
 μένῃ ν' ἀποκτήσμε τὶς ἀναπαύβεις κ' τὰ ἀγαθὰ πῶς
 θέλουμε καταβτρέφοντας ἔτσι τὸν πνευματικὸ μας
 ἄνθρωπο. Βλέπετε, κανεὶς δὲν βκέπτεται τὸν
 θάνατο, ἐνῶ εἶναι τόβο κοντὰ μας! θυμῶς

τὸ θάνατο κ' θ' ἀβαὶ πολὺ πῶς φυβι-
 κός, πολὺ πῶς ρεαλιβτῆς βτὴν ζωὴ βῶ,
 δὲν θ' ἀβαὶ ἔχω ἰβ τῆς, δὲν
 θ' ἀ κατακρίβεις, θ' ἀ βκέ-
 πτεβαὶ τὸ

→
 σ' υπεραγία θεοτόκε βῶβον ἡμᾶς

εἰχμε ἀβδελε ὁ φύλαξ
 τῆς ταπεινῆς μὲ ψυχῆς
 ὁδὸν τῆς Χρῆ-
 στῆς

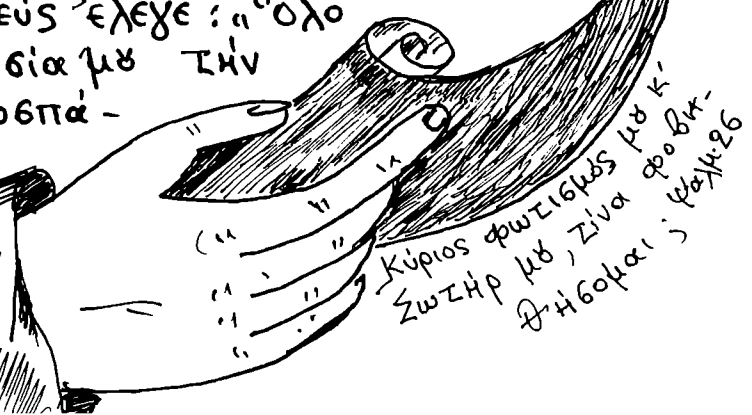
κριτήριο ! Γι' αυτό 'έλεγε η Παλαιά Διαθήκη : «ω ! θάνα-
 τε, ως καλό εσ τό κρίμα», δηλαδή μᾶς κάνεις ν' ἀπο-
 φασίζουμε κ' νά κρίνουμε ὀρθά ! Ὁ σύγχρονος ἄνθρω-
 πος φοβάται τὸν θάνατον ... μὰ τι φοβάται ; Δείχ-
 μα αὐτός ὁ φόβος, ἡ ἔλειψη πίστεως. Ἐνας πρὸ φο-
 βάται τὸν θάνατον, δὲν ἔχει καθαρῖβελ τῶς λογαρι-
 αδμῶς τῶ μέ τὸν θεόν, ἐνῶ ἕνας πρὸ εἶναι μέ πίστη
 κ' ἔχει μετανοήβελ (ὁ θεός δὲν θέλει νά κάνουμε θαύ-
 ματα, μόνο νάχουμε τὴ μετάνοια κ' συτριβή) ἔχει ἔλ-
 πίδα βωτηρίας !! Ἐμεῖς τὴν ἔλπιδα μας τὴν ἔχουμε
 βτά ἔνδημα κ' τῖς ἀσφάλειες .. πῶς κ' τὶ θ' ἀβοραλιβδ-
 με .. τ' ἄλλα "ἐνδημα" γιὰ τὴν ἔράνια βασιλεία δηλ.
 ταπεινώβη, ἀρετές, Ἀγάπη, ἔλεημοδύνη .. ὅτε τὰ βκε-
 πτώμαβτε. Μὰ καλὰ ἄνθρωπέ μᾶ, βκέφτεβαι νά

ὡς βασιλογέν,
 ἀλλ' ἐκείδων τῶς
 καὶ λένων.
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
 ἄς βέλεις καὶ ὡς

ἀσφαλιβτεῖς γιὰ τὰ τελευταῖα 15 χρό-
 νια τῆς ζωῆς βῶ .. πόβος βλέπουμε νά
 παίρνων βύνταξη κ' νά φεύγων. Τὴν ἀληθι-
 νὴ βύνταξη δὲν πρέπει νά ἔτοιμάβεις ;
 Ἐκεῖ μᾶς κλέβει ὁ διάβολος κ' νομίζουμε ὅτι
 θά ζηβουμε πολὺ κ' θά τὰ τακτοποιήβουμε
 βτά γεράματα .. κ' γίνεται τὸ βαφνικό
 ὅπως μέ τὸν ἀφρονα πλύβιο, πρὸ τὸν εἰ-

πε ἀνόητο-ἀφρονα, δηλ. δὲν ἔχει φρένες. Ταύτην τὴ νυκτί-
 τὴν ψυχὴν βῶ .. πρὸ βημαίνει τὸ ἀγνωβτο τῶ θανάτῶ, αὐ-
 τὰ τὰ βχεδῖα πρὸ κάνεις βήμερα βτά κλείβων αὐτοῖ πρὸ
 θ' ἀπαιτήβων τὴν ψυχὴν βῶ δηλ. οἱ δαίμονες .. ἀφῶ
 δὲν πρόβεβες νά χρηβιμοποιήβεις ἐπ' εὐεργεβία κ' τῶ πη-
 βίον, αὐτὰ τὰ ὀποῖα ἔβων διαχειριβτής κ' ὄχι ἰδιοκτη-
 τῆς .. Οἱ ἄνθρωποι ἀγαπητοῖ ἀδελφοῖ, δὲν εἶναι τὸ
 τί ἔχων, ἀλλὰ τὶ εἶναι, ὀλα τ' ἄλλα εἶναι γύρω ἀπὸ ἔ-
 μᾶς, ἡ ψυχὴ μᾶς ὀμως κ' ἔμεῖς μέ τῖς ἀμαρτίες μᾶς,
 εἶμαβτε αὐτὸ πρὸ εἶμαβτε. Ἐπτακόβια χρόνια πρὸ
 Χριστῶ, ὁ βίας ὁ Πριηνεὺς ἔλεγε : « ὀλο
 μᾶ τὸ εἶναι κ' τὴν περιβδῖα μᾶ τὴν
 ἔχω μᾶβι μᾶ γιὰ τὶ προβπά-
 θηβει νά μοροβώβω
 τὸν ἑαυτὸ μᾶ

Κύριος φωτισῶς μᾶ κ'
 ζωὴ μᾶ, ζῖνα φοβῖ-
 θ' ἔβομαι ; ψαμ 26'

1- Κυριακή 10^η Λσκᾶ 13, 10-17

ἂν μᾶς ἔλεγε κάποιος γιατρός ὅτι ἔχουμε κάποια ἀσθένεια πῶ δὲν φαίνεται ἀλλὰ εἶναι θανατηφόρα, τί θὰ κάναμε; Ἀσφαλῶς αὐτοὶ πῶ ἔχουν πολλά χρήματα θὰ πήχαιναν στὸ ἐξωτερικό, οἱ ἄλλοι ἀμέσως θὰ τρέχαμε στὸ κέντρο ὑγείας γιὰ ν' ἀνακαλύψουμε τί εἶναι αὐτό. Ἔ! λοιπὸν ὅλοι μας ἔχομε τέτοια ἀρρώστεια κρυφὴ κ' ὄδεις πάει στὸ ἐξωτερικό ἢ στὸ κέντρο ὑγείας, πάει στὸ πνευματικὸ κέντρο ὑγείας, στὸν πνευματικὸ, ἀλλὰ δὲν ἔχει συλλάβει τὸ βάθος τῆς ἀσθενείας αὐτῆς. Πῶς λέγεται ἡ ἀσθένεια αὕτη; **Φ Θ Ο Ν Ο Σ!**

Εἶναι μία ἀσθένεια πῶ δὲν τὴν πιάνει κανένα ἀντιβιοτικό. Σήμερα μᾶς ἔδωκε ἀφορμὴ τὸ εὐαγγέλιο νὰ καταλάβουμε τὸ βάθος κ' τὴν τρομερὴ κατάστασιν τῆς ἀσθενῆντος, τῆς ἀρχιδυναστούσσης. Ἐνῶ ὅλοι ἔχαιραν «ἐπὶ τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γενομένοις ὑπ' Αὐτῆς», αὐτὸς ἐλυπεῖτο· γιατί; Διότι εἶδεδετο μὲ τὸ θαῦμα αὐτὸ δόξα στὸ Χριστό, τὴν ὁποία δὲν ἠθέλε. Αὐτὸ συμβαίνει κ' στὶς κοινωνίες, δὲν θέλει ὁ τεχνίτης νὰ δοξασιτῆ περισσότερο ὁ ἄλλος τεχνίτης. Τὸ ἴδιο κ' ὁ ἀρχιτέκτων κ' ὁ καθηγητὴς, στενοχωρῶνται (φθονῶν), ἐνῶ ὁ Παῦλος μᾶς λέει νὰ χαιρόμαστε μετὰ τῶν χαιρόντων καὶ νὰ θλιβώμεθα μετὰ τῶν θλιβομένων.

Ὁ ἀχ. Γρηγόριος ὁ θεολόγος τὴν λέγει, «δικαιοσύνη ἀσθένεια». Διὰ τί; Ἐνῶ ὁ φθονερός τρώει τὸς ἄλλους, ὁ φθόνος τρώει τὸν ἴδιον. Οἱ ἀρχαῖοι γιὰ νὰ συμβολίσουν αὐτό, ἔκαναν ἕνα ἀγάλμα μ' ἕναν ἄνδρα νὰ κρατᾷ ἕνα φίδι λιγοπὶό κάτω ἀπ' τὸ λαιμό, τὸ φίδι νὰ χεῖ μπηξέει τὰ δόντια τὰ στὸ στήθος, ἐνῶ τὸ πρόσωπό τὸ δείχνει ὅλη τὴ δύναμη, αὐτὸς δὲν κάνει καμμία κίνησιν νὰ βγάλει τὸ φίδι, τὸ κρατᾷ κ' τὸ ἱεβταίνει. Εἶναι ἡ αὐτοτιμωρία τῆς φθονερῆς ἀνθρώπου, δὲν σταματᾷ ἐκεῖ τὸ νὰ βλάπτει, νὰ φθείρει τὸν ἑαυτὸ τὸ ...

Ἡ λέξις φθόνος παράγεται ἀπὸ τὸ φθεῖρω δηλ. λι-

2- ώνω διαλύω (απ' αυτό κ' η φθίσις δηλ. αυτός πδ' ε-
χει φυματίωσθ, ο φθισικός, πδ' λιώνει βιγα-βιγα κ'
οφεύγει-αποδνήσκει. εκτός τδ' ότι φθίνει ο φθο-
νερός, είναι κ' έχθρός κάθε καλδ.

Είπε (δ' αρχιδυναρχος) να έρχεθε τις άλλ-
λες ήμέρες να θεραπεύεσθε κι' όχι τό Σάββατο.

-καλά ή θεραπεία είναι έργο; Τό είπε αυτό
για να πληξεί τό χριστό ότι έκανε κάτι κακό τό
Σάββατο.. κοιτάτε υποκρισία! Έφάνηκε ότι είναι
υποστηρικτής τδ' νόμου... μέ τό να πεί ο κύριος «γύ-
ναι, απολέλυται τής ασθενείας βδ» δέν είναι καμία
εργασία.. κοιτάστε πδ' οφτάνει!... γιαυτό ο κύριος α-
μέσως είπε: «Υποκριτά.. Σέ κανέναν άλλον δέν είπε
τέτοια λέξη ποτέ βτόν μεγαλύτερο άμαρτωλό, παρά
μόνο βτός Γραμματείς κ' Φαρισαίους κ' αρχιδυναρχός.

«Υποκριτά (τδ' είπε), βύ δέ λύεις τό Σάββατο
τό Σάββατο κ' τό ποτίσεις; κλπ.. αυτή πδ' έδεβε δε-
κα οκτώ χρόνια ο βατανός δέν έπρεπε να θεραπευθεί.

.. κοιτάστε αποκάλυψη, πώς οι ασθενείες έρχον-
ται βτόν άνθρωπο

Γίνεται ένα έργο, ένα βχολείο, μια γέφυρα, ένας δρό-
μος, ο δήμαρχος πδ' θ' αναλάβει να τήν κάνει, δέχε-
ται τις μεγαλύτερες επιθέσεις απ' τής αντιπαλάστδ,
προτιμών να μη γίνει τό βχολείο, δρόμος κ.λπ.. άρ-
κει να μη δοξαβτή ο αντιπαλος. αυτό είναι κ' βτήν
πολιτική κ' θρησκευτική Σωή. Μας έχει διαλύει μια
αρρώστεια μέσα μας κ' δέν τήν έχομε καταλάβει.. τό
κορυφωμά της οδηγεί βέ πνευματικό θάνατο. Τό να
εμποδίσεις να γίνεται τό καλό, να τό φθονείς τή χει-
τόνισσα πδ' ή κόρη της παντρεύτηκε, ένω ή δική βδ
όχι.. Έπειδή βπδ' δαβε τό παιδί κ' είναι καλός τεχνί-
της κ' να εύχεσαι έναντιον αυτδ, είναι δτι χειρότε-
ρο μπορεί να υπάρξει βέ μία καρδιά, πδ' αντι να ναί
περιβόλι είναι βαν τή καρδιά τδ' Κατσοτζάκη (όπως
ώραία βχεδιάβε ένας άχιοςγράφος μοναχός) χερμάτη Σε-
ρα άγκάθια, έτσι είναι κ' ή καρδιά τδ' φθονερδ.

ο Πιλάτος -λέει τό ευαγγέλιο- έγνωρίβε ότι
διαφθόνος παρέδωκαν τόν χριστόν. Αν πάμε βα-
θύτερα ο φθόνος ήταν ή αίτία κι' όχι ο Ιούδας. →

3
Ο Ἰάδας ἦταν τὸ ὄργανο τῆ δολοφονίας, πῶς ἦταν ὁ φθόνος. Ὁ Εὐριπίδης ὁ τραχικὸς ἔλεγε ὅτι ὁ φθόνος εἶναι ἡ δεινότερα τῶν ἀθηνειῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ δὲ ὑμνολόγος λέγει γιὰ θεοτοκάριο, ὅτι ὁ φθόνος ἀπτεται κ' τῶν ἀρίστων δηλ. τριμπάει -δαγκώνει, δὲν μπορεῖ νὰ κάνει πολὺ κακό, ἀλλ' ἀπτεται τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν κ' γυναικῶν, τόσο πολὺ δύναμη ἔχει.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἄγης ἦταν δίκαιος, οἱ θυχενεῖς τῶς ἦταν ἐχθροὶ τῶς. Κάποιοι τῶς εἶπαν, νὰ τῶς βκοτώσεις, αὐτοὶ β' ἐπιβυλεύονται. Τῶς εἶπε: Τὸ μεγαλύτερο βάβανο πῶς περνᾶνε, δὲν γίνεταί, κατατρῶγονται καθημερινῶς ἀπ' τὸ φθόνο πῶς ἔχον ἐναντίον μῶ, βλέπον κ' τίς ἀρετὲς μῶ κ' γίνεταί διπλάσιος ὁ φθόνος, ὁ πόνος τῶς, δὲν χρειάζεται ἀλλ' ἡ ποινή. Ἐνας βασιλιάς γτὴν ἀρχαιότητα, θέλησε νὰ γνωρίσει ποιά εἶναι ἡ μεγαλύτερη κακία, ἡ πλεονεξία ἢ ὁ φθόνος. Τῶς ἔφεραν ἕνα πλεονέκτη κ' ἕναν φθονερό. Τῶς εἶπε: Θαῖ βᾶς δῶσω ὅτι μῶ πρεῖτε, μὲ μία προϋπόθεση, ὅτι ὁ δεῦτερος θαῖ πάρει τὰ διπλάσια ἀπ' τὸν πρῶτον. Σκέφθηκε ὁ πλεονέκτης, ἀν Ἰητήσω ἕκατό, ὁ ἄλλος θαῖ πάρει διακόδια... δὲν μιλᾶσε. Ὁ φθονερός εἶπε: Νὰ μῶ βγάλεις τὸ ἕνα μάτι, ὁπότε τῶς ἄλλω ἔπρεπε νὰ βγῶν κ' τὰ δύο. Ὁ βασιλιάς τότε εἶπε, τώρα κατάλαβα ποιά εἶναι ἡ μεγαλύτερη κακία, δὲν θέλει ποτέ τὸ συμφέρον τῶς ἄλλω, ὑπάρχει χειρότερο πράγμα;

.. Τὸν 5^{ον} αἰῶνα ἡ κόρη τῆ σοφῆς Λεοντίδης τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἀθηναῖς, ἡ ὁποία ἦταν μία μικρὴ ἀγία εὐκατερινὴ ἀπὸ ἀποψη ὁμορφιάς κ' χνώθης, εἶχε βγενοχωρηθεῖ ἐναντίον τῶ πατέρα τῆς διότι δὲν τῆς ἔδωκε τὴν περιβία πῶς ἔπρεπε, τᾶχε δῶσει γιὰ παιδιὰ τῆς... Τί κάνει αὐτή; πᾶχε γτὴν Κων/πολὴ νὰ πεί τὰ παράπωνα τῆς, διότι αὐτὸ ἦταν παράνομο. Ἐκεῖ τὴν ἐποδῆχεται ἡ Πύλλχερία, ἡ βαβίλιδα πῶς βαβίλευε μὲ τὸν ἀδελφό τῆς (πῶς ἦταν μικρός), καταμαγεύτηκε ἡ Πύλλχερία ἀπὸ τίς ἀρετὲς τῆς Ἀθηναΐδος κ' τὴν δίνει →

βύζυχο στον αδελφό της. Ένω πήγαινε να πάρει μερικά αργύρια (την περιουσία της), γίνεται αυτοκράτειρα. Μέχρι εκεί όμως ήταν η ευτυχία. Σάν φιλόσοφος πύ ήταν μιγύδε μέ μορφωμένος. Ήταν στό Παλάτι κάποιος σοφός, όνόματι Παυλίνοσ, ή Αθηναίσ πύ βαπτίστηκε κ' όνομάστηκε Ευδοκία, βύζητýδε μ' αυτόν.

Κάποια γυναίκα, άπ' τίς κυρίες τών τιμών πύ την φθονýδε, τρέχει στόν Θεοδόσιο κ' τý λέει ότι βύζητýνε κρυφά βυνέχεια κ' κάποιο μήλο πύ της έδωδες, τό χαίριδε στόν Παυλίνο πύ ήταν άρρωδος. Έτσι είχε γίνει (μέ τό μήλο) όμως άπό άπλόζητα. Ο βασιλιάς άμέγως βτέλνει κ' άποκεφαλίζýν τόν Παυλίνο, την Ευδοκία την έζώριδε βτýς άγιýς Τόπýς. Βλέπετε τί γίνεται μέ τόν φθόνο; άυτή ώφεληθήκε βτýς άγιýς Τόπýς, έχινε μητέρα τών πτωχών (είχε πάρει την περιουσία της, δέν την κατεδίωξε στό θέμα αυτό), έχτιδε μοναστήρια, ιδρύματα κ.λπ. μέχρι δήμερα ύπάρχýν τοποθεσίες μέ τ' όνομα „της Ευδοκίας”.

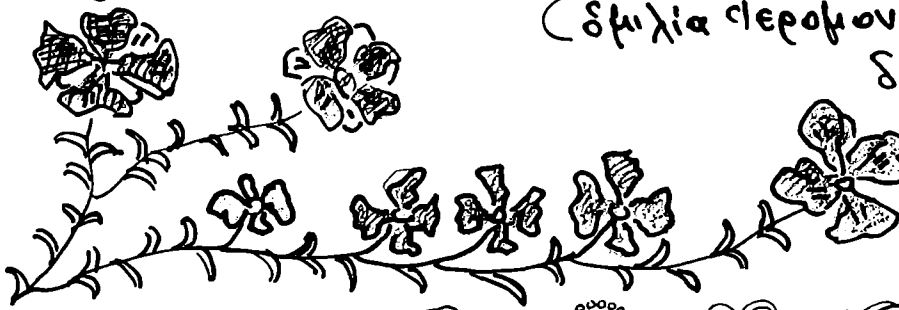
Πρέπει να προέχýμε τόν φθόνο, τόν ύπýλο αυτό έχθρό! Μή μås χαλάδει ό,τι άλλο προπαθýμε να κάνýμε, να τό φθείρει. άυτό θά γίνει όταν προπαθýμε να έπιστρέψýμε β' αυτό πύ λέει ό κύριος, να γίνýμε άπλοι ως τά παιδιά. Τό παιδί άκκμπάει κ'τό λιοντάρι χωρίς να φοβάται.

Έτσι κι έμείς θά περνάμε κοντά άπ' τόν φθόνο - πύ είναι μεχάλο θηριο, αλλά θά μås προβτατεύει ή άπλοζητý, πύ είθε να μås όδηγήδει βτην βασιλεία τý θεý. Ά μήν !!!

(δμιλία σερμον. Θεοδωρήτý)

διά χειρός Γερ.
 άλγυπισ.κα.
 ψάλα :άχ.
 όρος

3-12-2015

Κυριακή 1Α' Λακά
(Λακ. 14, 16-24)

«Πολλοί οἱ κλητοί, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί», ἡ βῆμερινὴ παραβολὴ δείχνει τὸ μεγαλεῖο τῆς θείας οἰκονομίας γιὰ τὴ βωτηρία μας κ' ταυτόχρονα τὸ ἄπειρο μέγεθος τῆς ἀχαριστίας μας πρὸς τὴν θείαν ἀγάπην, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μὲ τὸ δεῖπνο τῆς βασιλείας. Τὸ δεῖπνο πρὸ καλεῖ ὁ Χριστὸς καθῆμερινῶς ὅλος τὸς ἀνθρώπος κ' βλέπετε ἐνῶ εἶναι ἓνα δεῖπνο μεγαλοπρεπέστατο γιὰτὶ εἶναι αὐτὸς πρὸ μας καλεῖ κ' ἐνῶ εἶναι πολλοὶ οἱ συνδαιτημόνες πρὸ πρέπει νὰ ἔρθον, οἱ ἄνθρωποι βρῖσκον διάφορες δικαιολογίες κ' φεύγον ἀπ' τὸ δεῖπνο κ' καταφρονῶν αὐτὸν πρὸ τὸς καλεῖ. Εἰκόνα τῶ μεγάλου δεῖπνου τῆς βασιλείας τῶ θεοῦ εἶναι ἡ θεία εὐχαριστία. Ἀνάλογα μὲ τὴ βτάβη πρὸ θά τηρήσωμε βτὴ θεία εὐχαριστία θά ἔχωμε κ' ἀνάλογη θέβη βτὴ βασιλεία τῶ θεοῦ, ὂν θά εἴμεθα ἀπ' ἐκείνους πρὸ παραιτήθησαν γιὰ τὴν ἄλφα ἢ βῆτα αἰτία κ' δέν προβήρχοντο εἰς τὸ ποτήριο τῆς ζωῆς, θά ποίθημε ἀκρι βῶς αὐτὸ πρὸ ἔπαθαν κ' ἐκεῖνοι, ὅταν δήλωθε ὁ κύριος ὅτι «ὄδεῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύεται μὲ τῶ δεῖπνον», πρὸ βημαίνει ὄδεῖς θά εἰδέλθει βτὴν βασιλείαν μὲ ἐφ' ὄβον ἠρνήθη τὴν θείαν εὐχαριστίαν. Οἱ δικαιολογίες γιὰ ν' ἠρνήθη τὸ δεῖπνο ἦταν τελείως γελοῖες κ' χωρὶς καμμία βοβαρότητα, διότι ὁ χριστιανισμὸς δέν εἶναι ὅτε ἔναντίον τῶ γάμου (πρὸ εἶπε ἐκεῖνος ἐγὼ παντρεύθηκα κ' δέν μπορῶ νὰ ἔρθω) ὅτε ἔναντίον τῆς ἐργαβίας (ὅτι πῆρα τὰ βόδια κ' πρέπει νὰ τὰ δοκιμάσω) ἀλλὰ ὅτε ἔναντίον τῆς νεότητος (πολλοὶ λένε, εἶμαι νεὸς, δέν μπορῶ νὰ εἰδέλθω βτὸ βχῆμα τῆς ἐκκληβίας πρὸ βλέπω τὰ γεροντάκια νὰ ἔρχομαι βέ ἔβπερινὸς, ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἄλλη, τῶρα πῆγαμε βτὴ βελήνη. αὐτοὶ εἶναι οἱ λεχόμενοι βοβοφοὶ πρὸ νομίζον ὅτι τὰ ζέρων ὅλα, καταφρονῶν τὴν ταπεινὴ βοβφία τῶ εὐαγγελίου κ' βρῖσκόνται ἔζω τῶ Νυμφῶνος τῶ

ὡβαν
να

ΧΡΙ-
στός
ἐβτὸς
ἐβτὸς

Αν

ὡβαν
να

ΧΡΙ-
στός
ἐβτὸς
ἐβτὸς

Αν

ὡβαν
να

ΧΡΙ-
στός
ἐβτὸς
ἐβτὸς

Αν

τῷ Χριστῷ, διότι οἱ
δικαιολογίες πρὸ εἶπαν ἔκαναν
τὸν Δεσπότη νὰ ὀργισθῆ κ' νὰ καλέ-
βει ὅλους τὸς ἄλλους ... ἂν τὸ Ἰσραὴλ κ'
ὅλοι οἱ πιστεύσαντες διὰ μέσθ τῶν αἰώνων
Ἑβραῖοι ἤρχοντο ἐπὶ τὴν Ἐκκλησία - ὅχι πῶς δὲν
ἦταν παγκόσμιο τὸ κήρυγμα τῷ Εὐαγγελίῳ, ἀλ-
λά αὐτοὶ θὰ εἶχαν τὴν πρώτη θέσθ διότι
"ἀμεταμέλητα τὰ χαρίσματα τῷ Θεῷ," ἦταν ὁ
ἐκλεκτός λαός κ' θὰ ἔποιε τὴν πρώτη θέσθ, ὅ-
πως ὁ Ἰωάννης δίπλα στὸ Χριστό. Ἀλλ' αὐτοὶ, ὅχι
μόνο ἐπολέμησαν τὸς νόμους τῷ Θεῷ κ' πῆχαιναν ἐπὶ
εἰδωλολατρία - ἐφθάσαν νὰ θυσιάσθ τὰ παιδιά τῶν
στὸς εἰδωλολατρικὸς Θεός - καὶ γὰ τὰ καίνε ... νὰ
στέλνει προφῆτες συνέχεια νὰ τὸς καλεῖ κ' αὐτοὶ νὰ
ἀρνῶνται. Αὐτό εἶναι ἡ μικρὴ εἰκόνα τῆς ἀπορρίψεως
πρὸ ἐκφράζει τὴν παγκόσμια εἰκόνα αὐτὸ πρὸ θυμβαίνει
ἡμέρα ... πόσα ἑκατομύρια καλυπτόμεθα κάτω ἀπὸ
τὸ ὄνομα τῷ Χριστιανῷ, πᾶνω ἀπὸ ἓνα δισ .. ποιοὶ εἶ-
ναι ὅμως μέσα ἐπὶ τὴν ἀλήθεια; Ἄν βγάλωμε τὸς αἰρέ-
σεις κ' καταλιξῶμε μόνο ἐπὶ τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ κ' ἀπ' αὐτὴ
ἂν κοκκινήσωμε αὐτὸς πρὸ ὁμολογῶν κανονικά κ' πλι-
στεύων ἀληθινά, θὰ μείνων ἐλάχιστοι .. κ' ἔρχεται
τὸ ἔρωτημα, ποιοὶ θὰ σωθῶν τέλος πάντων; "Ολί-
χοι οἱ σωζόμενοι," λέγει τὸ Εὐαγγέλιο κ' οἱ πατέρες το
ἔπαναλαμβάνων. Γιατί ὀλίγοι; Διότι ὁ ἄνθρωπος
προτιμᾷ τὴν κατηφόρα παρά τὴν ἀνηφόρα. Δέν πᾶς
ἐπὶ τὸν παράδεισο χωρὶς ἀγῶνα! Τὸν ἀγῶνα δέν τὸν δε-
χεται ὁ ἄνθρωπος, προτιμᾷ ὅτιδήποτε ἄλλο κ' τὸς χει-
λοῖότητες τῷ Δωδεκαθέῳ τῆς ἀρνήσεως νὰ πιστεύ-
ει ἀκόμη κ' τ' ἄβτρα ὅτι ἔχων θεότητες, ὅπως τὰ προ-
σκυνῶσαν κ' οἱ Ἑβραῖοι - ἀποφεύγει ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀ-
λήθεια, τότε τί θὰ γίνετ; Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον ὅτι οἱ θε-
οὶ πάντοτε πρὸ τῷ ἀγαθῷ ἔχων βαλεῖ ἰδρώτα. Λοι-
πὸν ἀφῷ πέσαμε, πρέπει νὰ ἰδρώσωμε λιγάκι. Ὁ Χρι-
στὸς ἤρθε κ' μᾶς ἀνοίξε τὸν δρόμο κ' θυσιάσθηκε, τὰ
ἔκανε ὅλα εὐκόλα, διότι νίκησε τὴν ἁμαρτία, τὸν θά-
νατο, τὸν ἄδη, ἐμεῖς θόσας ἀγοράσαμε !!! Πολλοὶ
(ἀδχο λένται) μέ τὰ Ἰῶα μέχρι θανάτου ἀρνῶμενοι τὴν
θεῖαν Εὐχαριστίαν, ἐκκλησιάζονται 4-5 φορές τὸ χρῶ-

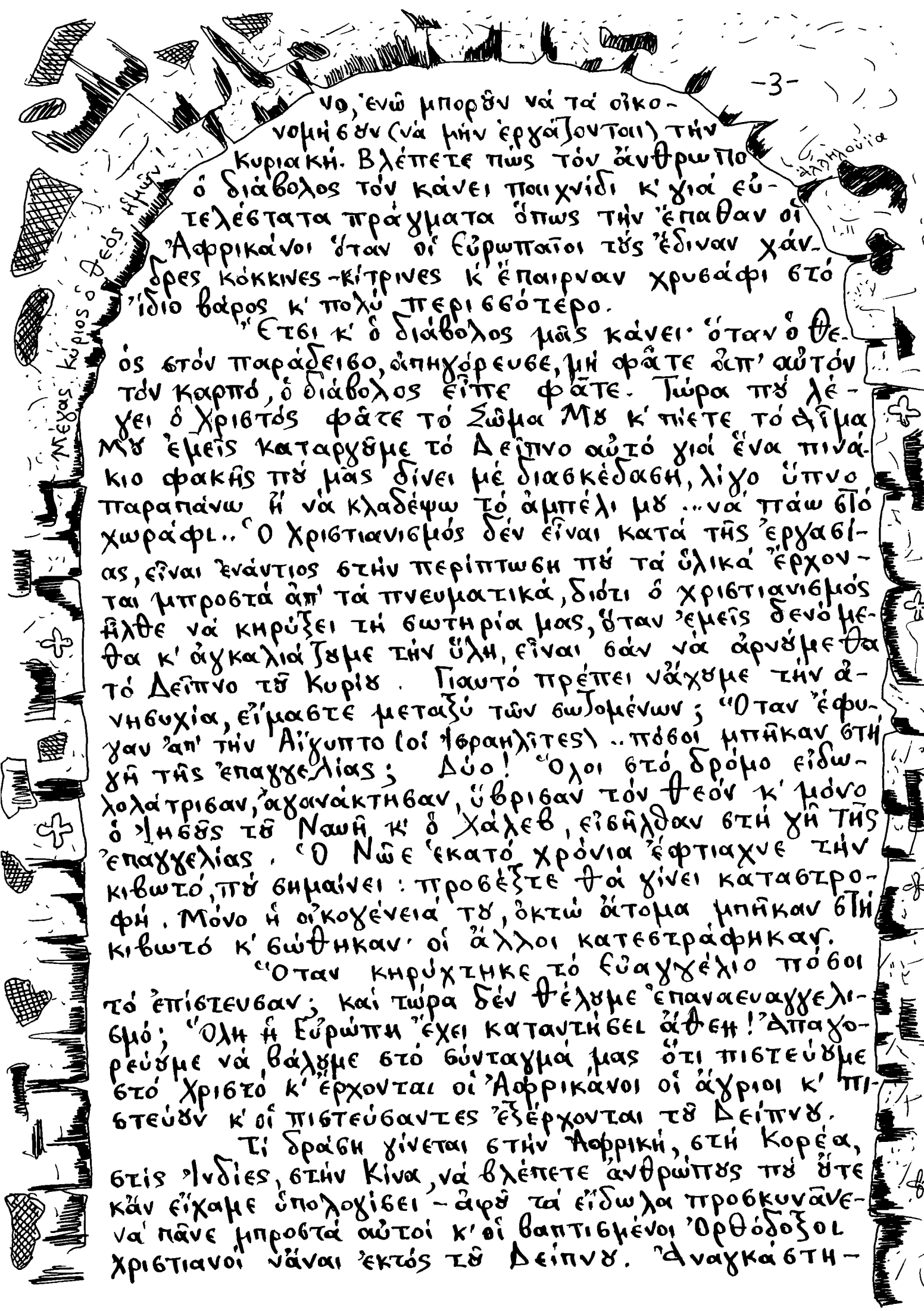

νο, ενώ μπορούν να τα οικονομίσουν (να μην εργάζονται) την Κυριακή. Βλέπετε πως τον άνθρωπο ο διάβολος τον κάνει παιχνίδι κ' για εστέλεβτατα πράγματα όπως την έπαθαν οι Άφρικοί όταν οι Ευρωπαίοι τ'ς έδιναν χάνδρες κόκκινες-κίτρινες κ' έπαιρναν χρυσάφι στο ίδιο βάρος κ' πολύ περιβότερο.

Έτσι κ' ο διάβολος μας κάνει όταν ο Θεός στον παράδεισο, απηγόρευσε, μη φάτε απ' αυτόν τον καρπό, ο διάβολος είπε φάτε. Τώρα π' λέγει ο Χριστός φάτε το Σώμα Μ' κ' π'ίετε τό αίμα Μ' έμεις καταργώμε τό Δείπνο αυτό γιό ένα πινάκιο φακής π' μας δίνει μέ διαβκέδαση, λίγο ύπνο παραπάνω ή να κλαδέσω τό άμπέλι μ' ... να π'άω στο χωράφι.. Ο Χριστιανισμός δέν είναι κατά τ'ς εργασίας, είναι ενάντιος στην περίπτωση π' τα υλικά έρχονται μπροστά απ' τα πνευματικά, διότι ο Χριστιανισμός ήλθε να κηρύξει τή σωτηρία μας, όταν έμεις δένόμεθα κ' άγκυλιάσουμε τήν ύλη, είναι δέν να άρνούμεθα τό Δείπνο τ'ς Κυρίας. Γιαυτό πρέπει νάχουμε τήν άνηδυχία, είμασθε μεταξύ των σωτημένων; Όταν έφυγαν απ' τήν Αίγυπτο (οι Ισραηλίτες) .. πόσοι μπήκαν στην γη τ'ς επαγγελίας; Δύο! Όλοι στο δρόμο είδωλολάτριβαν, άχαινάκτηβαν, ύβριβαν τόν Θεόν κ' μόνο ο Μωσής τ'ς Ναωή κ' ο Χάλεβ, είδωλίδαν στην γη τ'ς επαγγελίας. Ο Νωε έκατό χρόνια έφτιαχνε τήν κιβωτό, π' σημαίνει: προβέστε θά γίνει καταστροφή. Μόνο ή οικογένεια τ'ς, όκτώ άτομα μπήκαν στην κιβωτό κ' σώθηκαν, οι άλλοι κατεστράφηκαν.

Όταν κηρύχτηκε τό ευαγγέλιο πόσοι τό έπίστευβαν; και τώρα δέν θέλουμε επαναευαγγελισμό; Όλη ή Ευρώπη έχει κατακτήθει άθεη! Άπαγορεύουμε να βάλουμε στο σύνταγμα μας ότι πιστεύουμε στο Χριστό κ' έρχονται οι Άφρικοί οι άχριοι κ' πιστεύουν κ' οι πιστεύοντες έξέρχονται τ'ς Δείπν'ς.

Τι δράση γίνεται στην Άφρική, στην Κορέα, στις Ινδίες, στην Κίνα, να βλέπετε άνθρωπος π' άτε καν είχαμε υπολογίσει - άφ' τα είδωλα προβκυνάνα πάνε μπροστά αυτοί κ' οι βαπτισμένοι Όρθόδοξοι Χριστιανοί να είναι εκτός τ'ς Δείπν'ς. Άναγκάστη-

Κε ὁ ἀγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσοστόμος, ἔβλεπε τὴν κατάβραχον τὸν 5^{ον} αἰῶνα πρὸ ἦταν νὰ πεῖ: Ἄν τὴν μυριάριθμο πόλι μόλις βλέπω ἑκατό βωσομένους - εἶχε τότε τριακόσιες χιλιάδες ἡ κωνσταντινούπολις - κ' δια τῶν ἀμοφισθάλων. Ἄν λοιπὸν εἴην ἐποχὴ ἐκείνη πρὸ ἦταν τέτοιοι ἅγιοι, οἱ ἄνθρωποι ἔοφευαν τόσο μακριὰ... συγκρίνατε πόσο μακριὰ εἶμαστέ!! Τὴν τραχὴν κατάβραχον ὑπάρχει χωρὶς νὰ πρὸ καταλαβαίνουμε! ἔχουμε μεθύσει ἀπ' τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιδοτήσεως, τῶν χρημάτων, τῆς ἐλευθερίας κ.λ.π. κ' ξεχνᾶμε τὰ ἑκατομύρια κ' διβεκατομύρια πρὸ μᾶς περιμένον ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ θεοῦ. εἰ δικώτερα γιὰ μᾶς πρὸ ἀγωνισομεθα γιὰ τὴν παραδόσει πρέπει νοῦμαστέ πολλοὶ προβεκτικοὶ, διότι μπορεῖ νὰ νῆται πολλοὶ πρὸ ἀκολοθῶν τὴν παραδόσει κ' τὸ πάτριον ἑορτολόγιον, ἀλλὰ αὐτοὶ πρὸ κᾶνον τῆς μουσικῆς ζωῆς πρὸ πρέπει κ' τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν κ' τὴν ἀγάπην πρὸ ἔχον με τὸ θυβιαθῆριο εἶναι ὀλιγοὶ! Γι' αὐτὸ ἀδελφοὶ ἐνθυμῶμενοι ὅτι εἰς τὸ σταυρὸν τῶ Χριστοῦ ὁ ἕνας ἐδώθη κ' ὁ ἄλλος ὁπωλέθη, νὰ θάλλωμε ὅλα τὰ δυνατὰ μᾶς ὥστε νὰ εἶμεθα εἰς βωσομένους, ἐλπίζοντας με ἀγάπην κ' ταπεινώσει ν' ἀπολαύσωμε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν!!!

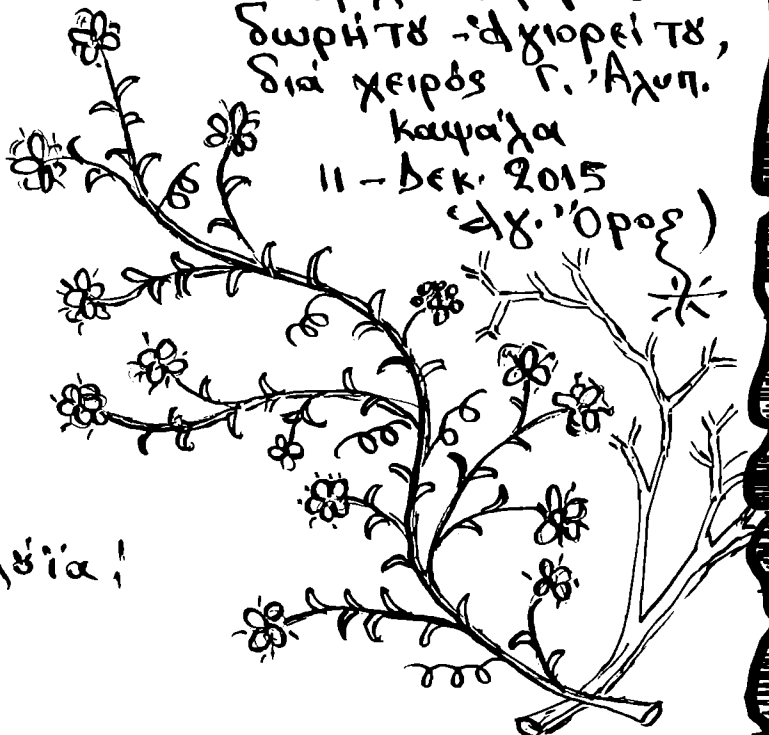
(ὁμιλία ἱερομ. Θεοδωρήτῳ - ἀγιορεῖτῳ, δια χειρὸς Γ. Ἀλυπ. Κασαῖλα 11 - δεκ. 2015 (ἄγ. ὄρος)

Χαῖρε θεοτόκε Μαρία, ἀνητῶν πρὸς θεὸν παρρησία!!

Χαῖρε χέφυρα μετὰ χυθῶν περὸς ἐκ τῆς πρὸς οὐρανόν!

Χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας!

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλόια!

Δόξα
τῷ
θεῷ
πᾶσι
τοῖς
αἰῶνι
ἀμήν

ἀλληλόια, ἀναστῶντι!!

Χαῖρε
Νύμφη
ἀνύμφευτε

ἀλληλόια

ὠθῶνα

σταυρὸ
Χριστοῦ
τῶ

Χριστῷ
ἀναστῶ

Δέσποινα κ' μητέρα τῶν λυτρωτῶν, δέξαι παρακληθεῖς ἀναξίων ὧν ἴκετῶν

Κυριακή 18' Λυκά (17, 12-19)

« Πήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες.. » Σήμερον, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιο εἶναι γιὰ τὸς δέκα λεπροὺς κ' τὴν θεραπεία τῶν. Δέν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας τῶ θεῶ πρὸς τὸς λεπροὺς, ἀν δέν γνωρίζουμε τί εἶναι ἡ λέπρα. Τώρα δέν παύχει τόσο πολὺ, λόγῳ τῆς προόδου τῆς ἐπιδημίας, τότε ὑπέφεραν τρομερὰ τὸ πρῶτον ἢ το ὅτι ἀπομονοῦντο ἀπὸ τὴν κοινωνία, τὸς ἔβαζαν ὅ ἕνα χωράφι πρὸ τὸ περικύκλωναν, λέω τώρα γιὰ τὰ ἐν φεροβόλυμοις, τὸς ἀφήναν ἀπὸ μακριὰ τροφή καὶ ἔφευχαν. Ἄν τυχόν τὸς ἀκμαῖοὺς, ἀκόμη κ' τὸ ὕψωμα τῶ λεπρῶ, ἔδιναν ἐντολή νὰ τὸς βκοτῶδῶν.

Αὐτὰ δέν ἔτρωγαν ἀπὸ τὴν περιοχή ἐκεῖ πρὸ ἡταν οἱ ἀσθενεῖς. Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια ἐκδηλώνεται μέσα βτὸ αἷμα κ' πεταῖ β' ὅλο τὸ βῶμα βπυρία, μικρὰ βτὴν ἀρχή, ὕβτερα ἀβπρίζῶν κ' πυροοῦν, ἀρχινᾷ νὰ τρῶει τὰ ἔδω μέχρι κ' τὰ κόκκαλα κ' πέφταν τὰ ἄκρα χέρια κ' πόδια κ' μέχρι τὸ κεντρικὸ κορμὶ. Αὐτὸ κρατᾷ ἀπὸ 9 ἔως 18 χρόνια, ἡ δυσοβμία εἶναι ἀνυπόφορη.

Αὐτοὶ οἱ ἀπομονομένοι λεπροὶ εἶδαν τὸν Κύριον, ἔβτησαν ἀπὸ μακριὰ κ' τὸν ἐφώνησαν. Ἡ ἐκκλησία μας παραλληλίζει με τὸς ἁγίους πατέρας, τὴ λέπρα με τὴν ἁμαρτία, ἡ ὁποία, ξεκινᾷ βιγὰ-βιγὰ κ' πιάνει ὅλο τὸν ἄνθρωπο κ' δέν τὸν ἀφήνει μέχρι νὰ τὸν θανατώβει ἂν δέν τὸν ἐπισκεφθεῖ ἡ χάρις τῶ θεῶ κ' μετανοήβει. Ἐβτησαν λοιπὸν μακρόθεν οἱ λεπροὶ κ' ἐφώνησαν „ ἐπιβτάτα ἡμῶν, ἔλεηβον ἡμᾶς, βάν νὰ μᾶς ὑπενθυμίζῶν τὴ νοερα προβευχή- αὐτὸ πρὸ βᾶς λέω πολλές φορές νὰ λέτε τὸ : „ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιέ τῶ θεῶ ἔλεηβόν με, „. εἶναι ἡ δυνατὴ εὐχή πρὸ τὰ ἔχει ὅλα χριστολογία κ' θεολογία κ' ἀνθρωπολογία κ' τριαδολογία. Για νὰ ὑπάρχει γιός ὑπάρχει κ' Πατήρ κ' νὰ προβευχώμεθα μόνο ἐν ἁγίῳ Πνεύματι. Χριστῶς λέγεται ὁ κεχρισμένος ὑπὸ τῶ ἁγίῳ Πνεύματος, ὅπως ἡταν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ.

Ἡ εὐχή κυβερνᾷ τὸν κόσμῳ, μὴ νομίζετε ὅτι οἱ πολιτικοὶ κυβερνοῦν τὸν κόσμῳ, ὁ θεὸς κ' οἱ ἅγιοι Τῶ →

Ἡ ἐπίς μᾶ ὁ πατήρ καταφυγή μᾶ ὁ γιός, βκέπη μᾶ τὸ πνεῦμα τὸ ἁγιον!!!

Κύριε ἡμεῶν Χριστέ, γιέ τῶ θεῶ ἔλεηβόν με. Ὑπεραγία φεοτόκε βῶδῶν ἡμᾶς. Δόξα σοὶ ὁ θεὸς ἡμῶν Δόξα σοὶ.

Μεγίστης πρὸς τὸν ἔσ ὁσ τεκνῶντα, ἡ Δέσποινα τῶ κόσμῳ γενῶ Μεγίστρια. 11 Δόξαι σοί.

ἅγιος - ἅγιος - ἅγιος Κύριος Σαββαῶθ πλήρης ὁ ὄρανός κ' ἡ γῆ τῆς δόξης

(κυβερνῶν) διότι ὅπως μᾶς λέγει ὁ ὀβίος Νικόδημος για τὸν μέγα Βαρνανάφιο, τὸν 6^{ον} αἰῶνα, αὐτὸς κ' ἄλλοι δύο κυβερνῶσαν τὸν κόσμον μετ' εὐχῆς τῆς, ὅπως λέμε κ' τώρα οἱ εὐχῆς τῶν καλῶν ἀνθρώπων κρατᾶνε τὴν ὄρχή τῷ Θεῷ.

Ὁ Χριστὸς ὅταν ἀκῆθε τὴν αἴτησιν (τῶν λεπρῶν) τῆς εἶπε: "ὑπάχετε εἰς τὰς ἱερεῖς κ' ἐπιδείξατε ἑαυτοῖς. Ἐκεῖνοι μπορῶσαν νὰ εἰπῶν, καλὰ τὸ βῆς ἔχεις κάνει καλὰ ἑμᾶς μᾶς βέλνεις βτὸς ἱερεῖς, δὲν μπορεῖς νὰ πεις ἕνα λόγον, πᾶ εἶναι παντοδύναμος νὰ γίνῃμε καλὰ; Δὲν εἶπαν τίποτα, ἔκαναν ὑπακοή, πῆχαν πρὸς τὰς ἱερεῖς κ' "ἐν τῷ ὑπάχειν αὐτὸς ἑκαθαρίσθησαν."

Τὴν ὥρα πᾶ πῆχαιναν καθορίσθησαν!! Ὁ Χριστὸς μᾶς, ἀφῆθε τὴν ἐκκλησία - μετὰ πᾶ ἔφυγε (ἀνελήφθη) κ' ἡ ἐκκλησία κάνει αὐτὸ πᾶ ἔκαναν οἱ ἱερεῖς τότε. εἶναι τὸ τῆς ἀμαρτίας καθαρτήριο. Τότε ἑκεῖνοι ἔδιναν κ' χαρτί για νὰ δείξῶν ὅτι οἱ λεπροὶ εἶναι ὑγιεῖς κ' μπορῶν νὰ μπῶν βτὴν κοινωνία. ἔτσι μετ' ἡ μεταλήψῃ κ' τὴν ἐξομολόγησιν ὁ πιβτὸς φιλιάζεται μετ' τὸν Θεόν κ' ἔρχεται βτὴν κοινωνία τῶν υἱῶν τῷ Θεῷ. Βέβαια πρέπει νὰ κάνῃμε αὐτὸ πᾶ ἔκαναν κ' οἱ λεπροὶ ἔκαναν ἀπόλυτη ὑπακοή. Ὁ Χριστὸς ἔχει βτὴν ἐκκλησία τὰς ἱερεῖς κ' τὰς ἐπικόπους, τὰς πνευματικὰς πατέρας, ἂν μᾶς λένε κάτι νὰ τὸ κάνῃμε, διότι λένε οἱ ἅγιοι, αὐτὸ πᾶ θὰ βῆ πρῶτα ὁ πνευματικὸς αὐτὸ εἶναι τῷ Θεῷ. Ἄν ἀρχίσεις νὰ τὸν φέρεις βτὸ δικό βῆ καὶ τῷ λῆς, μήπως ἔτσι πρέπει νὰ κάνῃ κ' τὸν παραβῆς, ἔχεις ἑδῶ τὸ κρίμα ... ὁ πρῶτος λόγον τῷ πνευματικῷ εἶναι ὁ βωτήριο. Θεϊκὸς λόγον κ' πρέπει νὰ τὸν ὑπακούομε. Πολλάκις κρίνῃμε ἀντὶ νὰ ὑπακούομε, γιατί δὲν λέει ἡ λογική πάρα πολὺ πᾶ ἔχει καταποντίζει ὅλη τὴ δύσιν, καθολικὸς κ' προτεβάντες ἡ λογική τῆς κατέβρεψε. ἔτσι κ' ἔδῶ μετ' ἡ λογική ἀρχίσαμε τὰ ἐρωτηματικά: "γιατί μᾶ εἶπε ἔτσι," "γιατί νὰ δῶδῶ αὐτὸ πᾶ ἀδίκησα," κ.λ.π. .. μᾶ ἔτσι λέει ὁ νόμος τῷ Θεῷ, ἂν δὲν τὰ κάνῃμε αὐτὰ πρόβωπο Θεῷ δὲν θὰ δῶμε. Δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ κρίνῃμε, βέβαια εἶμασθε λογικὰ πρόβωτα κ' ἔχομε δικαίωμα νὰ τὸν κρίνῃμε, ὅταν κάνει ἔρχο πᾶ εἶναι ἑναντίον τῆς πίστεως

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ κ' ἐπὶ γῆς εἰρήμ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμεν σε, δοξολογοῦμεν σε.

τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβείμ κ' ἐνδοξοτέραν ἀβυγκρίτως τῶν
 κ' τῶν παραδόσεων μας. Ἄν βλέπομε (τὸν ἱερέα)
 ν' ἁμαρτάνει ὡς ἄνθρωπος, δὲν ἔχομε δικαίωμα
 νὰ τὸν ἐλέγξομε κ' μάλιστα δημοβία. Τὰ ἁμαρτή-
 ματα τὰ προβωπικά τ' ἴθ' ἴθ' λύβει μὲ τὸν πνευ-
 ματικό τ' κ' τὸν θεό.

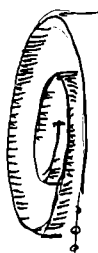
αὐτό π' κ' ἀνδρὸν κ' δημοβιογραφῶν γιὰ ἀδική-
 ματα κληρικῶν, δὲν εἶναι βωβτο, ὁ ἀχ. Κοβμάς ὁ Αἰ-
 τωλός τὸ καταδικάζει. Οἱ λεπροὶ ἔχιναν καλὰ, ἀντί-
 νὰ χυρίβαν νὰ εὐχαριβτήβαν τὸν εὐεργέτη, ἀπὸ τὸς
 δέκα μόνο ἕνας χυρίβε, κ' αὐτὸς ἦταν βχεδὸν αἱρετι-
 κός, Σαμαρείτης, π' δὲν κοινωνῶβε μὲ τὸς Ἑβραίους.
 Γι' αὐτό εἶπε ἕνα παράπονο ὁ Χριστός, «ὄχι οἱ δέκα ἑκα-
 θαριβθῆβαν; οἱ δὲ ἑννέα π'»;», γιὰ τὴν δὲν χυρίβαν νὰ
 δώβαν εὐχαριβτία; Ὁ θεός Ἰηταει τὴν εὐχαριβτίαν, Ἰη-
 ται νὰ λέμε τὸ εὐχαριβτῶ βτὶς εὐεργεβίες τ'.

«Τὸτο θέλημα θεῶ ἔβτι - λέει ὁ Παῦλος, τὸ ἔν-
 παντι εὐχαριβτεῖτε». Αὐτοὶ οἱ 9 π' δὲν χυρίβαν ἦταν Ἰβ-
 ρανλῖτες, οἱ σκληροτράχηλοι, οἱ ἀείπτοτε ληβμονῶντες
 τὶς εὐεργεβίες τ' θεῶ. Σκληροὶ κ' τότε ὅταν τὸς ἔδινε
 εὐλοχίες τὸν ἐλάτρευαν, λιγο νὰ καθυβτερῶβε νὰ βτεί-
 λει νερό ἢ φαχητό, ἀμέβως προβκυνῶβαν τὰ εἰδωλα.
 Τέτοιοι βκληροτράχηλοι κ' ἀνευχνώμων λαός. !
 Τι ἔχινε ὄμως μὲ τὸν ἕνα; οἱ ἄλλοι πῆραν τὴν υἱεία
 τ' τ' ἄλλος πῆρε κ' τὴν υἱεία τ' τ' ψυχῆς, διότι ἔπε-
 βε βτὰ πόδια τ' Χριστ' τ', τὸν εὐχαριβτῶβε κ' ἔκλαι-
 χε, δὲν μπορῶβε νὰ βηκῶβε τὸ κεφάλι τ' ἀπ' τ' βυ-
 χκίνηβη κ' ὁ Χριστός τ' εἶπε: «πορεύ' ἐν εἰρήνῃ», π' ἔ-
 βημαίνει - ὅπως ἐρμινεύβαν οἱ πατέρες - βυχχωρήβηκαν
 ὅτι ἁμαρτίες εἶχες, ἀπὸ δῶ κ' τ' λοιπ' προβπᾶβηβε
 νὰ χίνεις τέκνον θεῶ. Ὁ εὐχαριβτία - ἀχαπητοὶ ἀδε-
 φοὶ εἶναι μεγάλη ἀρετή. Θὰ βᾶς πῶ γιὰ τὴν εὐεργεβία
 πόβο ὁ θεός τὸ θέλει, τί καλό κάνει βτὴν ψυχή μας, ὅπως
 κ' βτὸν Σαμαρείτη. Ἐνδυμείβτε ἀπ' τὰ Γεροντικά, μὲ
 μία ὑαίνα (εἶναι βᾶν ἄχρια ἀλεπ' τ') πῆχε βτὸν ὄβιο Μα-
 κάριο κ' πῆχε τὸ τυφλό μικρό τ' ... π' γινώριτε ἢ ὑαι-
 να ὅτι ὁ ἀχ. Μακάριος κάνει θαύματα; Κοιτᾶστε τὰ
 μεγαλεῖα !! Ὁ ἅγιος π' ἦταν φιλεῦβηπλαχνος κ' εἰς
 τ' τ' ἀνθρώπου κ' τὰ ἴωα, ἀκῆμπε (βταύρωβε) τὸ μι-
 κρό τ' κ' ἀμέβως ἀνοιζαν τὰ μάτια τ'. Ὁ ὑαίνα

«Ὅδὲν δώρημα ἀνευ προβθήκης, παρὰ μόνον τὸ βτερέβμενον εὐχαριβτίας (Χρυβόβτ)»

τὴν ἀδιαφοβίως θεῶν λόγον τεκῶβαν, τὴν ὄντως θεοτόκον βὲ μεγαλύνωμεν.

Ἡ ὕψεια εἶναι τὸ πολυτιμότερο ἀγαθὸ ὡς πρὸς τὸ σῶμα, διὰ τὴν ψυχὴν

Ἐξιοῦν ἔσταν ὡς ἀκροῦς, τὴν ὑπέρφρον ὁμνῶν Τριάδα, ἀναρχὸν Πατέρα κ' Παντοκρῶν, συνἀναρχὸν Λόγον

τὴν ἄλλη ἡμέρα τῷ ἔφερε μία προβεῖα, κάπερ τὴν ἔκλεψε, ὁ ἄγιος τὴν ἐπέπληξε, τῆς εἶπε: "ἔχω δὲν θέλω κλεμένα". Τὸ Ἰῶο ἠθέλε νὰ ἐκφράβει τὴν εὐχαριβτία τῷ, ὅπως τὸ λιονταῖρι πᾶ ὑπηρετῶδε τὸν ὄδ. Γεραῖβιμο Ἰορδανίτη - ἐπειδὴ τῷ εἶχε βγαῖλι ἓνα ἀγκάθι ἀπ' τὸ πόδι κ' ἔχινε καλαῖ - ὅταν ἔκοιμήθη ὁ ὄβιος, πῆχε βτὸν ταῖφο τῷ, φῶναζε (βρυχήθηκε) μ' ὄλη τὴ δύναμή τῷ κ' ἔπεβε νεκρὸ. Αὐτὰ δείχνυν πόσο πρέπει ὁ ἄνθρωπος (πᾶ εἶναι κορωνίδα τῆς δημιουργίας) νάιναι εὐερχετικός πρὸς τὸν θεὸν πᾶ μᾶς χαρίζεται πάντα, τὴ δύνασῃ αὐτῇ, τὸ σῶμα κ' Αἷμα τῷ, τὸ λογικὸ, τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀναπνοή .. τὰ πάντα .. κ' τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν πᾶ μᾶς περιμένει.

Στὸν β' παγκόσμιον πόλεμον ἔκαναν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπόβαση βτὴ Νορμανδία, βτὰ βόρεια τῆς Γαλλίας ... πολλοὶ χάθηκαν, τραυματίσθηκε ἓνας Ἀμερικανὸς κ' τὸν φύλαξε μία Γαλλίδα βτὸ σπίτι τῆς, γιὰ νὰ μὴν τὸν πιάβουν οἱ Γερμανοὶ (αὐτὸ τόγραψε βτὴ μητέρα τῷ) οἰργότῃρα βκοτώθηκε. Ἡ μητέρα τῷ, δύο χρόνια μάτευε χρήματα γιὰ εἰσθητήρια, πῆχε βτὴ Γαλλία, βρήκετὸ χωριὸ, τὴ μητέρα κ' τῆς ἔδωβε τὸ καλύτερο δῶρο, τὸ χρυσοῦ ρολοῖ τῷ γυιῷ τῆς κ' εἶπε: "Αὐτὸ εἶναι τὸ πολυτιμότερο πᾶ εἶχε τὸ παιδί μὲ κ' ἔχω βτὸ δίνω νὰ β' εὐχαριβτήβω".

Κάποιος πᾶ εἶχε πνεῦμα θεῷ ἔγραψε μία ἱστορία ὄλα γιὰ νὰ δείξει τί βημαβία ἔχει ἡ εὐγνωμοβύνη: Ὁ θεὸς κάλεβε βέ δειπνο ὄλες τίς ἀρετές. Ἀφᾶ ἔδειπνηβαν ὄμιληβαν, ἐκτὼς ἀπὸ δύο πᾶ δὲν ἐπληβίαζε ἡ μία τὴν ἄλλη. Ἀναγκάβτηκε ὁ θεὸς νὰ βυβτήβει κ' εἶπε βτὴ μία "ἀπ' ἔδῳ ἡ εὐερχεβία, βᾶ βυβτήνω τὴν εὐγνωμοβύνη". Αὐτὸ βημαίνει ὅτι ἡ εὐγνωμοβύνη ποτέ δὲν βυβαντὰ τὴν εὐερχεβία!! εἶναι βάν ἀγνωβτη γιὰτὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι βκληρὸς.

Ἀχαπήβωμεν λοιπὸν τὸν Δημιουργὸν, μ' ὄλη τὴ δύναμή μᾶς, διότι αὐτὸς μᾶς δίνει τὴν ἀναπνοή κ' τὸ φῶς κ' Αὐτὸς θὰ μᾶς δώβει τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τὴν ὁποία εἶθε ὄλοι μᾶς νὰ ἀξιωθῶμε.

Ἀμήν !!

ὄμιλία βερομ. Θεοδωρήτῷ,
διὰ χειρὸς Γερ. Ἀλυπίῳ

17 Ἰαν. 2016 Ἀγ. Ὄρος - Καψάλα.

Μᾶκος ἀβθενείας δαπανᾶ ὄλην κακίας πᾶ ὕπαρχει εἰς τὴν ψυχὴν.
(Πατέρων λόγος)

ἐπιτρέπει ὁ θεὸς ἀρρωβστεῖς κ' ὄποκένουτες δοξάζομεν τὸν κύριον, βυβχωρῶνταί οἱ ἀμαρτέτες (Χρυσόστ)

Κυριακή ΙΓ' Λακά (18,18-27)

“ἔτι ἐν βοί λείπελ», Πάλι ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας προβάλλει τὸ θέμα τῶ πλῆθῶ κ' τῆ βχέση μὲ τῆ βω-
τηρία μας. Τὸ βήμερινὸ εὐαγγέλιο μᾶς λέγει ὅτι ὁ
Κύριος, ὅπως κήρυττε κάπου βτὶς περιοδεῖες τῶ, τὸν
πλησίαβε ἕνας πλῆθιος κ' χονυπετῶν εἶπε: « Διδάκκαλε
ἀγαθέ, τί ποιήβας Ἰωὴν αἰώνιον κληρονομῆβω; »

Τεραβτία διαφορά τῶ πλῆθῶ αὐτῶ μὲ τὸν ἄφρο-
να πλῆθιον τῆς παραβολῆς. Αὐτὸς χονυπέτηβε, εἶχε ἀχ-
νία πῶς θ' ἀποκτῆβει τὴν βαβιλεία τῶν ὕρανῶν, τὸ
εὐαγγέλιο λέγει ὅτι πλησίαβε πειράβων δηλ. ἠθέλε νά
δοκιμάβει τὸν Χριστό, τί θά τῶ πεί, θά τῶ βρεῖ τίπο-
τα; ἀφῶ εἶπε τᾶχει κάβει ὅλα. Ὁ Χριστὸς βάν θεὸς
τῶ λέγει. τί μὲ λῆς ἀγαθὸ, ἀφῶ μὲ προβφωνεῖς διδά-
κκαλο, μόνο ὁ θεὸς εἶναι ἀγαθὸς. Τὸν ἔβαλε βτη θέ-
βη τῶ μ' αὐτό... τῶ εἶπε, ἀφῶ δὲν μὲ θεωρεῖς θεό, χια-
τι μῶ βᾶβεις αὐτό τὸ ἐπίθετο; θέλεις νά βῶ πῶ πῶς
θᾶ κληρονομήβεις τὴν βαβιλεία τῶν ὕρανῶν; « Τᾶς ἐν-
τολᾶς οἶβας », τί λέει ὁ νόμος, μὴ μοιχεύβεις, μὴ φονεύβεις
μὴ κλέβεις κ.λ.π. Αὐτᾶ - βπεύδελ κ' τῶ λέγελ - τᾶ φύ-
λαβζα ἔκ νεότητος, τί μῶ λείπει; Τότε τῶ εἶπε ἕνα βῶ
λείπει ἂν θέλεις νάβαι τέλειος (ἀφῶ φύλαβζες τᾶ προ-
ηγῶμενα) πῶληβε ὅβᾶ ἔχεις « διαβδος πτωχοῖς κ' ἀκο-
λῶθῆι μοι ». Κατ' ἀρχᾶς εἶπε ἕνα μεγάλο ψέμα, ἴβως
ἐν ἀχνοῖα τῶ, ὅτι « τᾶῦτα πάντα ἐφύλαβζα ἔκ νεότη-
τος », φανερό εἶναι ὅτι δὲν ἐφύλαβζε τὴν μεγάλη ἐν-
τολή τῆς ἀγάπῆς, ἂν τὴν εἶχε φυλάβζει, πῶς ἦταν δυ-
νατόν νάχει τέτοια τεραβτία διαφορά μεταβύ αὐ-
τῶ κ' τῶ λαῶ, « ἂν χοῖρ πλῆθιος βφῶδρα. ! »

Πῶς γίνεται ὅτι ἐφύλαβζε τὶς ἐντολῆς ἢ ἀχνοῖα
εἶχε τῶ « χνῶθι βαυτόν », ἢ ἐψεύδετο. Τότε τὸν ἐρω-
τᾶ, ἂν θέλεις νάβαι τέλειος... πρέπει νά μιμηθεῖς αὐτῶς
πῶ εἶναι δίπλα μῶ, πῶ τᾶ παράτηβαν ὅλα κ' μ' ἀκολῶ-
θῆβαν. θᾶ πεί κάβεις, οἱ ἀπόβτολοι ἦταν πτωχοῖ
τί ἀφήβανε; Καὶ ὁ μῶς! Αὐτὸς πῶ ἀφήνει ἔβτω
τῆ βαρκῶλα τῶ, πονάει τὸ ἴδιο, ὅπως ἐκεῖνος πῶ ἀφή-
νει ἕνα μεγάλο πλοῖο, διότι ὁ ἀνθρώπος προσκολλᾶ-
ται κ' ἀγαπᾶ μ' αὐτᾶ πῶ Ἰεῖ καθημερινῶς κ'
κινεῖται. Αὐτοῖ τ' ἀφήβαν ὅλα, κ' τὸν πατέρα
τῶς κ' τὸν ἀκολῶθῆβαν, λό χῶ τῆς
ἀπλότῆτος τῆς →

καρδιάς της. αὐτός (ὁ πλῆθιος)
 ἦρθε πειράζων κ' εἶχε τὸν μέγαν πειρα-
 βμό, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλῆθος, διότι ἐφάνηκε ἄ-
 μέως πρὸς βύρναβε, κατὰ φῶσ, ἔγινε περίλυπος,
 ἔκανε μεταβολὴ κ' ἔφυγε! αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τῆς
 διαλόγου μετὰ τὸν Σωτῆρα. Δὲν ἤξερε τί Σητῆβε! Ἡ
 βασιλεία τῆς Θεοῦ προὔποθέσει θυβίε, ἄραγε γιὰ νὰ μὴν
 τίς ὑπολογίσει, δὲν ἤξερε τί Σητῆβε, ὅτε ἀπὸ ποιόν Ση-
 τῆβε, διότι πληθίαβε πειράζων κ' τὸν ἀπεκάλεσε ἀγαθόν.

αὕτη εἶναι ἡ πορεία κ' τὸ τέλος τῶν ἀνθρώ-
 πων πρὸς εἶναι μακρὰν τῆς Θεοῦ. Ἐφυγε αὐτός ἀπ' τὸ
 Χριστό λυπημένος βφόδρα, αὐτὸ βημαίνει ὅτι ὅσοι ἀπ'
 τὸν Χριστό φεύγουν εἶναι βτυχνάζοντες κ' βτενοχωρη-
 μένοι. Μπορεῖ νὰ ἔχουν ἀφθονία πάντων, ἡδονῶν, πλῆ-
 τῆς, φιλῶν κ' δόξης, ἀλλὰ ἡ καρδιά της εἶναι ἀδεια,
 διότι ἡ καρδιά ἔχει πλαβεῖ γιὰ τὸ Χριστό κ' αὐτὸ ἦ-
 ταν μία φυσικὴ κίνησι ἐνὸς ἀνθρώπου πρὸς ἀγαπᾶει τὸν
 πλῆθος, τὸν χρυβόν κ' ὄχι τὸν Χριστόν... ἀφ' ἀπῆλθε,
 εἶπε ὁ Χριστός πῶς βυκόλως οἱ ἔχοντες χρήματα
 εἶδελεύονται εἰς τὴν βασιλεία τῶν ὕρανῶν... πῶς
 εὐκόλο - λέγει - εἶναι νὰ μπεῖ παλαμᾶρι (χονδρὸ βχοινί)
 πλοῖς, μέβα ἀπὸ τρύπα βελόνας (τότε λέγανε αὐτὸ
 τὸ παλαμᾶρι, καμήλα), παρὰ νὰ μπεῖ πλῆθιος βτὴν
 βασιλεία τῶν ὕρανῶν.

Πρέπει νὰ εἴμεθα μακάριοι πρὸς εἴμαβτε οἱ
 περιβότεροι φτωχοί, ἄρα ἔχουμε μία αἷτια πῶς εὐκόλο
 εἶδὸδ βτὴ βασιλεία τῆς Θεοῦ, γιὰτι εἶναι μέγαν πειραβμός
 ὁ πλῆθος. Ὅταν ἀκῆβαν αὐτὸ οἱ μαθητές ἔξεπλάγη-
 βαν κ' εἶπαν, τότε ποίος θὰ βωθεῖ; κ' ἀκῆβαν ὅτι τὰ
 ἀδύνατα εἰς τὴς ἀνθρώπου εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

"Ἄν τὰ βάλλεις μετὰ τὸν ἀνθρώπινο λογαριαβμό, δὲν
 θὰ βωθῶν οἱ πλῆθιοι, ὅταν ὅμως μέβα ὑπάρχει καλὴ δι-
 ἀθεβη, μετὰ τὸ Θεοῦ εἶναι δυνατὴ ἡ βωτηρία της ἀρκεῖ
 νὰ τὸ θελήβαν. Ἡ ἱστορία αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε διὰ πρὸς
 ζεως ὅτι πᾶρα πολλοὶ πλῆθιοι εἶδῆλθον βτὴν βασιλεία τῆς
 Θεοῦ, διότι ἔκαναν καλὴ χρῆβη ὅπως ὁ Ἄβραάμ, ὁ Ἰωβ
 κ' ἄλλοι.

"Ἐτι ἐν βοῖ λείπει!" αὐτός ὁ λόγος εἶ-
 ναι φοβερός ἀγαπητοί μου!! τὸ "ἐν" ἔλειπε γιὰ
 ν' ἀποκτῆβει τὴν τελειότητα, τὸ τέλος τῆς διαλόγου
 βλέπουμε ὅτι "ἔδωβε τὰ νῶτα βτό →

-3-

Χριστό, κ' ἔφυγε λυτῶμενος, τότε εἶπε: Δύσκολα βῶνται οἱ πλῆθιοι πρὸ πάει νὰ πεῖ ὅτι αὐτὸ τὸ "ἐν" θὰ τὸν ὠδήγησε μᾶλλον βτὴ μὴ βωτηρία τῶ. Αὐτὸ τὸ "ἐν", δηλ. ὁ πλῆθος τὸν ἔδεσε, δὲν τὰ θυσιάσε. Πόβοι ἀπὸ ἑμᾶς δὲν εἴμαβτε δεμένοι μ' ἕνα πάθος (δὲν χρειάζονται πολλὰ) .. "ἐν λείπει" δια τὴν βωτηρία βτ. ἡ ἀρετὴ εἶναι ὅπως ἡ ἀλυββίδα πρὸ ἔχει κρικός, οἱ κρικοί εἶναι οἱ ἀρετές, ἀν λείπει μία κόπηκε ἡ ἀλυββίδα, ἀχρηστεύθηκε ἡ ἐπαφή βτ μὲ τὸ θεό. ἕνα ὄργανο ἀπ' τὸ βῶμα μας νὰναι ἀρρωστο .. πάει ἡ ὑγεία, κινδυνεύει ἡ ψυχή μας. Μία τρύπα στὸ πλοῖο ἀρκεῖ γιὰ νὰ τὸ θυθίβει ὅσο μεγάλο κ' ἂν εἶναι ... μία τρύπα στὸ θώρακα τῶ παλαιῶ πολεμιστῶ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσει τὸν θάνατον, διότι ἀφήνει δίοδο διὰ τὸ βέλος.

Γι' αὐτὸ εἶπε ἡ ἀγ. Γραφή γιὰ τὴ βουνοχὴ τῶν ἀρετῶν: «ὁ πταίβας ἐν ἐνὶ ἔνοχος πάντων γέχονε», ὁ δεμένος μὲ μία ἁμαρτία ... αὐτὸς γίνετα ἔνοχος τῶ βουνοχ τῆς ἀρετῆς κ' κινδυνεύει ἡ βωτηρία τῶ, διότι κ' αὐτὸς εἶχε ὅλες τὶς ἀρετές (τὰ χέρια τῶ καθαρὰ, δὲν ἔκλεψε .. ὅμως ἄδεια, δὲν ἔχον καρπὸς ἀγαπῆς .. νὰ δείξει στὸ Χριστό, ὅτι ἔδωκα β' αὐτὸν, β' ἐκεῖνον .. βτὸς ἔχοντας ἀνάγκη. Δὲν πειράζε γιὰ νὰ μὴ τὸν πειράξον, ὅμως ἔτσι δὲν ἔρχετα ἡ βωτηρία, ἡ ὁποία εἶναι μὲ βτ βτὴν ἐκκλησία. Ἡ βωτηρία περνάει ἀπ' τὸν ἀδελφό, ἀν νομίσουμε ὅτι ἀπομονώμεθα κ' μπορῶμε νὰ βωθῶμε, γελαστήκαμε!

Δοκιμάζονται οἱ δέκα ἐντολές βτὸ πρόβωπο τῶ ἀδελφῶ, τῶ βυγγενῶς .. ἀναφέρονται (οἱ ἐντολές) κ' βτὸς γουεῖς κ' βτὴν ἀγαπῆ πρὸς τὸν θεόν! Τὸ "ἐν βοὶ λείπει" νὰ τὸ βκεπτῶμεθα ποῖο εἶναι κ' αὐτὸ νὰ πολεμάμε διότι τὴν τελειότητα τὴν θέλει κ' ἡ Γραφή: «Τέλειοι γίνεσθε καθὼς κ' ὁ Πατὴρ ἡμῶν τέλειός ἐστι», λέγει ὁ ἀγ. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφότης νὰ διώκετε τὴν ὑπομονή ... γιὰ νὰ εἶδτε τέλειοι ἐν μηδενὶ λειπόμενοι .. Ἄνθρωποι εἴμαβτε κ' πέφτισμε, πρέπει νὰ ἔχουμε τὴ διάθεση διότι ὅπως λέει κ' ὁ Κύριος βτὴν παραβολή ἄλλος ἔδωκε ἑκατό, ἄλλος ἑξήκοντα, ἄλλος τριᾶκοντα ... βκοπὸς εἶναι νὰ γίνουμε γῆ ἀγαθὴ κ' καλή, ν' ἀποδώσμε ἑκατό! εἶναι δυνατὸν νὰ βωθῶν οἱ πλῆθιοι κ' ν' ἀποκτήβον

4
τὴν τελειότητα, μᾶς τὸ ἔδειξαν οἱ αἰ-
ῶνες πρὸ πέρασαν μετὰ τὸ κήρυγμα τῆς εὐαγγελί-
δ, μὲ τὴ χορεία τῶν ἀμετρήτων πλυσίων, σοφῶν,
βιρατηγῶν, δυνατῶν, ὅλων τῶν μεγαλείων πρὸ μπο-
ρῶδε ν' ἀχελ ἕνας ἄνθρωπος, ὅπως ἡ ἀχ. Δίκαια περι-
νη μὲ ὁμορφιά-νεότητα κ' σοφία κ' πλῆστο ... τὰ πάν-
τα διὰ πόδια τῆς Χριστῆ! Δέν εἶναι δυνατόν νά νι-
κήβει κανεὶς στὸν ἀχῶνα αὐτό, χωρὶς τὴ βοήθεια
τῆς Χριστῆ, «χωρὶς ἐμῆ, ὃ δύνασθε ποιεῖν ἔδέν».

Εἶναι διπλά μας πάντα γιὰ νά μᾶς ὑπεν-
θυμίσει ὅτι ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν ἀπ' ἐδῶ ἀρχί-
σει, γι' αὐτὸ λέμε: Δόξα πατρὶ κ' γιῶ κ' Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι κ' νῦν κ' αἰ κ' εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶρα, ἄς κάνουμε προεπάθεια ν' ἀπαλ-
λαχθῶμε ἀπ' τὸ ἀμαρτωλό αὐτό «ἐν» (δηλ. τὸ πάθος
μας), γιὰ ν' ἀπολαύσῶμε κ' τὸν Κύριο κ' τὴν βασιλεί-
α Αὐτῆ. Ἀμήν! (ὁμιλία Ἱερομ. Θεοδωρήτου - ἀγιορεί-
του. Διὰ χειρὸς Γερ. Ἀλυ-
πίου - Καψαλα, ἀχ.
Ὅρος 27 Νο-
εμβρ. 2015)

(τῆς Μικηφ. Θεοτόκη - κυριακοδρόμιον):

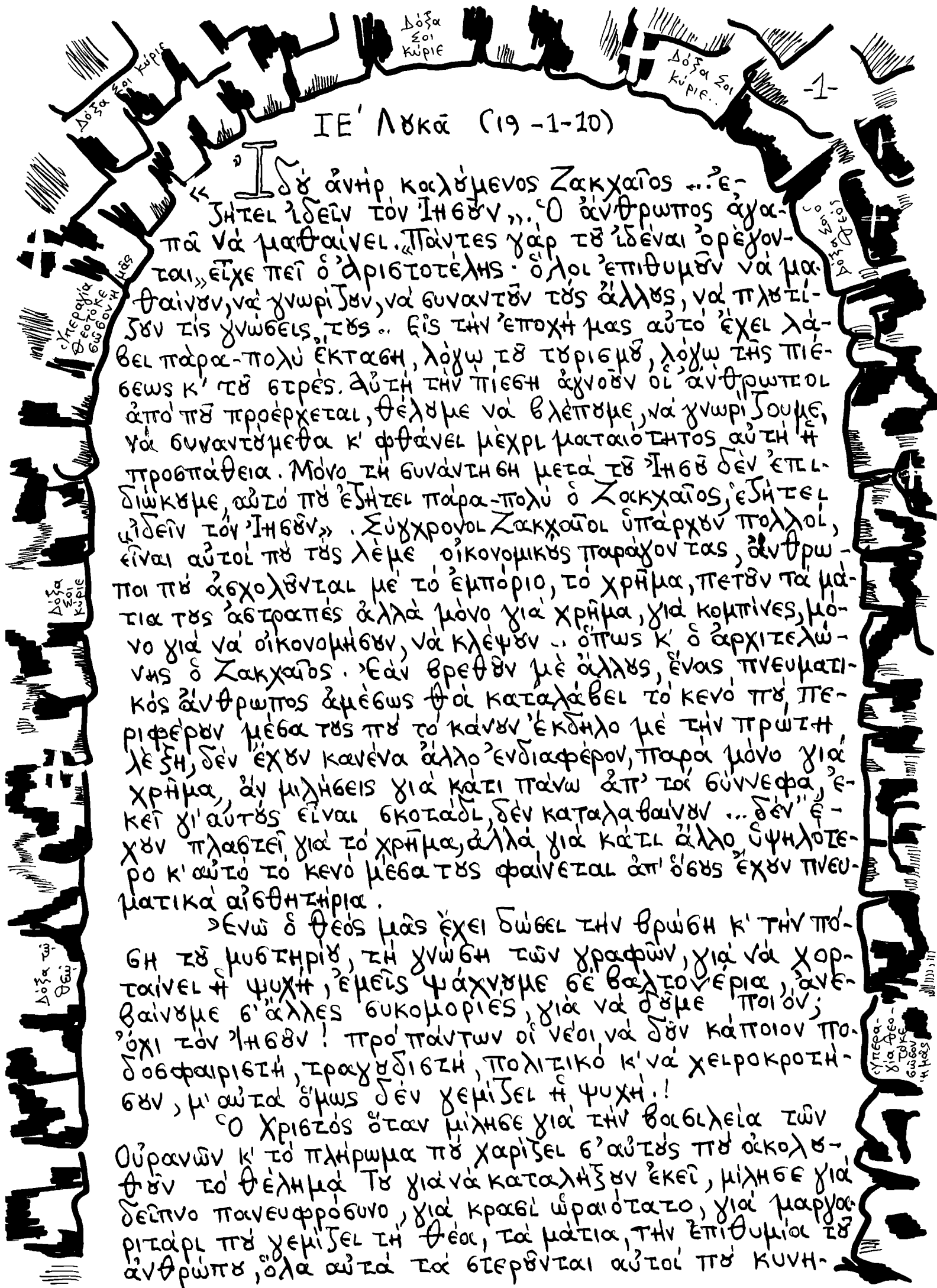
«Ὁ πλῆσιος τῆς θημερινῆς εὐαγγ-
ελίᾶς ἐζητεῖ τῆς ἀρετῆς τὴν
τελειότητα, ἢ ἤθελε βυγχνόνως
κ' τὸν πλῆστον τῆς κ' ὀσολως ἔ-
δέχετο νά ἐγκαταλείψῃ αὐτόν,
δηλαδὴ τὴν τελείαν διανομὴν
τῆς πλῆστος αὐτῆ, δέν ἤθελε κ'
δέν ἠζήθη τῆς μαθητείας
τῆς Χριστῆ. Ὁ βαθμὸς τῆς τε-
λειότητος εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ
μέτρον τῆς ἀγαπῆς. Ὅστις δι' ἀ-
γαπῆν θεῶ, δίδει ὀλίγα ἑλεμ-
βύνη εἰς τῆς πτωχῶς, ἑκεῖνος ἀ-
γαπᾷ ὀλίγον τὸν θεόν κ' τὸν πλῆ-
σίον αὐτῆ, ὅστις δίδει πολὺ, ἀγα-
πᾷ πολὺ, ὁ δίδων πάντα ὄβα ἔχει,
ἀγαπᾷ ὄλως δι' ὄλως κ' τὸν θεόν κ' τὸν πλῆσιον. Τῆτο
εἶναι ἀρετὴ μεγάλη κ' ὕψηλή. Τῆτο εἶναι ἡ μία
τῶν πτερυγῶν διὰ νά πετάσῃ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τῆς
τελειότητος ἢ ἄλλη πτέρυξ εἶναι ἡ μίμησις τῆς πτω-
τείας τῆς Χριστῆ, >>

ΙΕ' Λυκά (19-1-10)

«**Ι**δὲ ἄνθρωπος καλούμενος Ζακχαῖος ... ἐζητεῖ ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν... ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ νὰ μαθαίνει. Πάντες γὰρ τὸ ἰδεῖν ὀρέγονται», εἶπε πρὸς τοὺς ἀκούοντες ὁ ἀριστοτέλης. ὅλοι ἐπιθυμοῦν νὰ μαθαίνουν, νὰ γνωρίζουν, νὰ συναντῶν τὸς ἄλλους, νὰ πλατίζον τὸς γνώσεις, τὸς... εἰς τὴν ἐποχὴ μας αὐτὸ ἔχει λάβει πάρα-πολύ ἑκταθῆ, λόγῳ τῆς τεχνολογίας, λόγῳ τῆς πίεσεως κ' τῆς βιολογίας. Αὐτὴ τὴν πίεσιν ἀγνοοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ πᾶν προέρχεται, θέλομε νὰ βλέπομε, νὰ γνωρίζομε, νὰ συναντῶμεθα κ' φθάνει μέχρι ματαιότητος αὐτὴ ἡ προσπάθεια. Μόνο τὴ συνάντησιν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἐπιδιώκομε, αὐτὸ πᾶν ἐζητεῖ πάρα-πολύ ὁ Ζακχαῖος, ἐζητεῖ ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν». Σύγχρονοι Ζακχαῖοι ὑπάρχον πολλοί, εἶναι αὐτοὶ πᾶν τὸς λέμε οἰκονομικὸς παραχόντας, ἄνθρωποι πᾶν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριο, τὸ χρήμα, πτερόν τὰ μάτια τὸς ἀστραπὲς ἀλλὰ μόνο γιὰ χρήμα, γιὰ κομπίνες, μόνο γιὰ νὰ οἰκονομήσῃ, νὰ κλέψῃ... ὅπως κ' ὁ ἀρχιτελῶνς ὁ Ζακχαῖος. Ἐάν βρεθῶν μὲ ἄλλος, ἕνας πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀμέσως θοὶ καταλάβει τὸ κενὸ πᾶν περιφέρων μέσα τὸς πᾶν τὸ κανὸν ἑκδήλο μὲ τὴν πρώτη λέξι, δὲν ἔχον κανένα ἄλλο ἐνδιαφέρον, παρὰ μόνο γιὰ χρήμα, ἂν μιλήσῃς γιὰ κάτι πᾶνω ἀπ' τὰ βύνηφα, ἐκεῖ γι' αὐτὸς εἶναι βροχάδι, δὲν καταλαβαίνων... δὲν ἔχον πλατίζει γιὰ τὸ χρήμα, ἀλλὰ γιὰ κάτι ἄλλο ὑψηλοτέρου κ' αὐτὸ τὸ κενὸ μέσα τὸς φαίνεται ἀπ' ὅσους ἔχον πνευματικὰ αἰσθητήρια.

Ἐνῶ ὁ θεὸς μας ἔχει δώσει τὴν θρόνη κ' τὴν πύξη τῆς μυστηρίου, τὴ γνώση τῶν γραφῶν, γιὰ νὰ χορηγῆ ἡ ψυχὴ, ἐμεῖς ψάχνομε βεβασιμονερίαι, ἀνεβαίνομε δ' ἄλλες βυκομορίες, γιὰ νὰ ὁμοιοποιήσῃ ὄχι τὸν Ἰησοῦν! πρὸ πάντων οἱ νέοι νὰ δῶν κάποιον ποδοσφαιριστὴν, τραγουδιστὴν, πολιτικὸν κ' νὰ χερροκροτήσῃ, μ' αὐτὰ ὅμως δὲν χερμίζει ἡ ψυχὴ!

Ὁ Χριστὸς ὅταν μιλήσῃ γιὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν κ' τὸ πλήρωμα πᾶν χαρίζῃ ὁ αὐτὸς πᾶν ἀκολληθῶν τὸ θέλημά τῃ γιὰ νὰ καταλήσῃ ἐκεῖ, μιλήσῃ γιὰ δεῖπνο πανευφρόδου, γιὰ κραδί ὑραιότατο, γιὰ μαργαριτάρη πᾶν χερμίζει τὴν θεά, τὰ μάτια, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀνθρώπου, ὅλα αὐτὰ τὰ βιερῶνται αὐτοὶ πᾶν κυνη-

Δόξα σοι κύριε

Δόξα σοι κύριε

1

503 Δόξα σοι κύριε

Δόξα σοι κύριε

503 Δόξα σοι κύριε

Δόξα σοι κύριε

Δόξα σοι κύριε

503 Δόξα σοι κύριε

ἔχον τὰ ἀχυρὰ κ' τὶς
 ψευδοκτονέσ ὅπως τὰ εἶχε βτε-
 ρηθεῖ κ' ὁ Ζακχαῖος πὺ εἶχε καλὴ
 πρόθεσ, ἀν κ' ἦτο ἀρχιτελώνης, δηλαδὴ
 μάζευε τὰ χρήματα ἀπ' τῶσ τελῶνες, ὁλὰ τὸ
 Ἰσραὴλ πὺ πλήρωναν οἱ Ἰσραηλίτες τὸ φόρο
 γιὰ τὴ Ρώμη, αὐτὸς ἦταν ὁ τελικός πὺ τὰ ἔδινε. Ἐ-
 νῶπιον τῶ λαὸ ἦταν κλέφτης, αὐτὸς τὸ ἐνίωθε αὐ-
 τὸ τὸ ἀνικανοποίητο πὺ εἶχε... γιὰ τὸ ὅταν ἀκῶθε
 ὅτι ἄρχετο ὁ Ἰησοῦς, εἶπε ἤρθε ἡ ὥρα νὰ δῶ τὸν Ἰ-
 ησοῦν, ποίος εἶναι αὐτός;

Ναι, ἀλλὰ εἶχε κ' ἓνα ἐλάττωμα (ἰδιωμα νὰ
 τὸ πῶμε) ἦταν μικρὸς στὸ ὕφος, δὲν μποροῦθε νὰ δεῖ
 γιὰ τὸ ὅχλος εἶχε κυκλώσει τὸ Χριστὸ κ' βκέφτη-
 κε ν' ἀνέβῃ στὸ δένδρο... δὲν ὑπολόγιζε τὴ θέ-
 βη τῶ, τὸ ὀξίωμα τῶ, τὸ πρωτόκολλο καλῆσ συμπερι-
 φοροῦσ - αὐτὸ τὸν δυνάστη πὺ μᾶσ κυνηγεῖ βυνέχει-
 α, πῶσ θὰ φερθῶμε, τί θὰ πεῖ ὁ ταδε πὺ τὸ ἔκανα ἔ-
 τει κ.λπ. αὐτὰ δὲν τὰ ὑπολόγιζε καθόλῃ! ἔσητε
 ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν! Ἀνέβη βτη βυ-
 κομῶριά κ' ὅταν ὁ Χριστὸς ἔφθαβε κοντὰ τῶ, πὺ
 τὸν εἶχε δεῖ προηγουμένως ὅπως εἶχε δεῖ κ' τὸν Φί-
 λιππο, γυρναεῖ, τὸν βλέπει, βυναντῶνται τὰ βλέμμα-
 τὰ τῶσ κ' λέει: «Ζακχαῖε σπεύβασ κατὰβηθλι, ἐν-
 τῶ οἴκῃ βὺ δεῖ με μείναι» ... βήμερον πρέπει νὰ μεί-
 νω βπίτι βὺ. «Σπεύβασ κατὰβηθλι», βτὰ πνευμα-
 τικά ὅταν ἐρχετοῖ ἡ εὐκαιρία κ' ἡ κατάνυσι κ' βυ-
 ναντῶμεθα με τὸν Ἰησοῦν δὲν χρειάζεται κατῶβτε-
 ρηβη. Πολλοὶ ἔχον ναυαγηθεῖ γιὰ τὸ θέμα τῆσ κα-
 τῶβτερηβωσ. Πολλοὶ εἶχαν ἀποφασίβει νὰ γίνον
 μοναχοὶ κ' ἀπὸ μία κατῶβτερηβη νὰ κάνω κ' αὐτὸ, κ'
 τὸ ἄλλο νὰ τακτοποιήσω, ἔχοιβαν τὴν εὐκαιρία, γιὰ τὸ
 τὸ οἱ Πατέρες λένε: «λαθῶν φλόγα τρέχε» !!!

Ὅταν ἔρθεῖ ὁ Ἰησοῦς κ' ἡ κατάνυσι, φέρε βε
 πράσι αὐτὸ πὺ βὺ λέει ἡ ψυχὴ κ' ἡ βυνείδηβη.

Κατέβηκε λοιπὸν ὁ Ζακχαῖος ἀμέδωσ κ' τὸν
 βποδέχτηκε βτὰ βπίτι, χωρι νὰ ὑπολογίβει ὁ Χρι-
 στὸς τῶσ βκανδαλιβθέντασ. Προβέστε, βπαρχει βε-
 ρβπτωβη πὺ δὲν ὑπολογίσιμε, τὸ βκάνδαλο, ἐνῶ πρέ-
 πει ἡ διαγωγιμασ, νὰναι τέτοια νὰ μὴ βκανδαλι-
 σιμε τὸν ἀδελφὸ, νὰ μὴ τὸν θλιβσιμε, ἀλλ' ὅ-
 ταν ἐργασιμεθα τὴν ἀρετὴν κ' ἐκεῖνοσ βκανδα-

ὑπεραγία θεοτοκία
 εὐδὸν ἡμοῦσ
 -9-

Δόξα
 Σοι, κυρία

ὑπερα-
 γία θεοτοκία
 εὐδὸν ἡμοῦσ

Δόξα σοι, Κύριε!!

Δόξα σοι, Κύριε!!

λίξεται, δέν θα δώ-
σουμε καμμία βηματία. Προ-
χείται τό θέλημα τῶ θεῶ, γιαντό με-
ρικοί βκανδαλίζονται ὅταν ὁ πνευματικός
ἐπιτρέπει βέ κάποιον πῶ κοινώνηθε, μπᾶ!!
Την ἀφήθε κ' κοινώνηθε; τόν ἄλλον πῶς τόν
ἀφήθε κ' κοινώνηθε; Ναι, ἀλλά δέν μῶ λές, ἔβῶ
θα πάρεις τή θέβη τῆς κριβews; Ὁ πνευματικός
ἔκείνη τήν ὥρα ἔχει εὐθύνη ἔνωπιον τῶ θεῶ πῶ ἄκῶ-
βε αὐτά πῶ τῶ εἶπε ὁ ἔξομολογῶμενος .. κ' τᾶ δάκρυα
πῶ ἔκανε. Λοιπόν μη κρίνομε τέτοιες καταστάσεις ποτέ!

-3-
ἄγιος - ἄγιος -
κῶνος Sabba-
ῶ θ...

Σκανδαλίβτηκαν διότι «παρα ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰ-
βήθε καταλύβαλ» κ' ὁμως αὐτός ὁμέβως ἀνταπεκρι-
θη βτην κρίβη τῶ Χριστῶ κ' χαρῶμενος εἶπε: «Κύριε τᾶ
ἡμίβη τῶν ὑπορχόντων μῶ τᾶ δίδῶ βτῶς πτωχοῖς,
.. κ' ὅποιον ἀδίκηβα τῶ δίνῶ τετραπλῶν». Ὁ βοὶ θέλῶν ν' ἄ-
χῶν καλές βχέβεις μῶ τῶ θεῶ κ' εἰρηνική βυνεἰδῆβη δέν μπο-
ρῶν ἔφ' ὅβον βεἶ αὐτός πῶ ἀδίκηβαν ἢ κατηγῶρῆβαν νᾶ
μη ἀποκαταβτήβῶν. Μετάνοια δέν εἶναι νᾶ κλαῖς ἔνω-

Δόξα τῶ
θεῶ πάντων
ἐνεκεν.

πιον τῶ πνευματικῶ, ἔφ' ὅβον δέν ἀποκαταβτή-
βεις τῶ κλαπέν, τήν τρωθείβα βυνεἰδῆβη τῶ
κ' ἀξιοπρέπειᾶ τῶ, μετάνοια δέν ἔρχεται βτη
ψυχή. Ὁ Ζακχαῖος, πῶ εἶχε μέβα τῶ τῶ κε-
νό, βρήκε τή χαρά, τήν εἰρήνη, τόν ἴδιον τόν
Χριστόν, γιαντό ἔβινε χαρά ἔκείνη τήν ἡμέρα

β' ὅλο τόν οἶκον, ἀβφολῶς ὅλοι οἱ οἰκογενεῖς ἔχαρῆβαν
κ' εὐρήκαν ὁδόν βωτηρίας. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἴμε-
θα ὅπως ὁ Ζακχαῖος ἀπωολότα πρόβατα κ' βητᾶμε
τῆ χαῖρη κ' τῶ ἔλεος τῶ θεῶ, τᾶ ὅποιᾶ δέν θα μᾶς ἐπὶ-
βκεφθῶν ἂν δέν ἀποκαταβτήβῶμε τήν ἀδικία, ὑλική ἢ
πνευματική. Μη νομιβῶμε ὅτι ὅταν θάρθῶμε βτην ἔκ-
κληβία, μῶ τήν προβευχή θάρθει εἰρήνη βτη ψυχή καὶ
θα βυαντήβῶμε τόν Ἰηβῶ. Ὁ Ἰηβῶς βυαντᾶται βτην
ἔκκληβία, ἀλλά δέν βυαντᾶται μὶ ὅλον τόν ὄχλο, βυ-
νωτᾶται προβωπικά. Ἡ βωτηρία εἶναι προβωπι-
κό βεγονός, γιαντό καλεῖ κατ' ὄνομα, Σίμων Ἰωνᾶ ἀγα-
πᾶς με; Μαρία, Ζακχαῖε ... κ' ἔκείνοι ἀπαντῶν με,
τὶ ὄνομα πῶ Κυρίῶ. εἶναι βᾶν τόν βῶπᾶνο πῶ βε-
ρει τᾶ πρόβατα κ' καλεῖ αὐτά κατ' ὄνομα. Προβωπι-
κό, λοιπόν, βεγονός ἢ βωτηρία κ' αὐτό βημαίνει ὅτι
θα τῶ βητῶμε βτῶ τᾶμεῖο .. βτην ἔκκληβία πῶ

σῦπερα-
δία θεοτόκε
βῶβον ἡμῶν

Χαῖρε νῶ ἡμῶν ἀνύμφε
ἐν γυναικῶν

Δόξα σοι, Κύριε!!

Δόξα τῶ
θεῶ πάντων
ἐνεκεν.

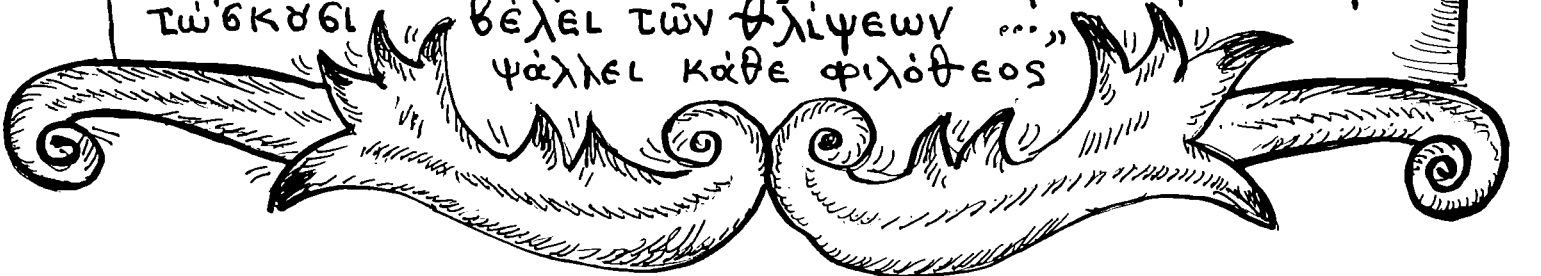
« Ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίδαξας; »
 Τὴν περασμένη Κυριακὴ εἶχαμε ἰδεῖ τὸ θαῦμα τῶν
 χορτασμῶν τῶν πεντακισχιλίων μὲ τὸς πέντε ἄρ-
 τῆς κ' τὰ δύο ψάρια. Ἀφῶ ἔφαγαν, ἠθέλησαν τὸν
 Χριστὸν νὰ τὸν κἀνόν βασιλέα, αὐτὸ ὁ Κύριος δὲν τὸ
 ἠθέλε, γιὰ νὰ τὸς δεῖξει ὅτι δὲν εἶναι ἐπιχελος ἀλλὰ
 ὄραγιος βασιλεὺς, εἶπε εἰς τὸς μαθητὰς τῶν νὰ πᾶ-
 νε ἀπ' τὴν Καπερναὺμ εἰς τὴν Τενηβαρέι. Ὁ Κύρι-
 ος ἀφῶ ἀπέλυσε τὸς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος.

Ὅταν προχώρησαν οἱ μαθητὰς μὲ τὸ πλοῖο, εἰς
 τὸ μέσον τῆς λίμνης, λόγῳ τρικυμίας κινδύνευαν νὰ βυ-
 θιστῶν, ἔβλεπαν κοντὰ τὸ θάνατό τῶν. Στὴν ἀχω-
 νία τῶν, εἶδαν ἓνα φάντασμα νὰ περπατᾷ ἐπὶ τὰ
 κύματα, δὲν δέκφτηκαν ὅτι μπορεῖ νὰ νῆαι ὁ Κύριος.

Ὁ Σωτὴρ τῶν φώναζε, ἔγω εἶμαι μὴ φοβεῖσθε,
 νὰ ἔχετε θάρρος. Ὁ Πέτρος: ἂν εἶσαι ἐδῶ Κύριε, δι-
 ἔταξέ με νὰ περπατήσω ἐπὶ τὰ κύματα. Ὁ ἐνθουσιώδης ἀ-
 πόστολος, ἀφῶ ἄκωδε τὸ: « ἔλθέ, » κατέβηκε ἀπ' τὸ πλοῖο
 κ' ἐβαδίδε ἐπὶ τῶν κυμάτων. εἶδε τὴ θάλασσα ἀγριεμέ-
 νη, πᾶρε τὸ βλέμμα τῶ ἀπ' τὸν Κύριο, κοιτῶδε τὰ κύμα-
 τα, ἔχασε τὸ θάρρος τῶ, νόμιζε ὅτι θὰ τὸν καταπιεῖ ἢ
 θάλασσα κ' ἀρχισε νὰ βυθίζεται.

Ὅταν χάσω τὴ πίστιν ἐπὶ τὸν Χριστὸ, τότε φεύγει
 ἡ δύναμις πρὸ μᾶς δίνει ὁ Κύριος. φώναζε ὁ Πέτρος:
 « Σῶσον με, Κύριε, » τῶ ἔδωκε τὸ χέρι λέγοντας: « Ὀλι-
 γόπιστε εἰς τί ἐδίδαξας; » δηλαδὴ, ἀφῶ βλέπεις ἔ-
 μένα νὰ περπατῶ ἐπὶ τὰ κύματα, ἐδῶ γιὰ νὰ τὰ χά-
 βεις; Αὐτὸ τὸ γεγονός ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ τὴ
 ζωὴ μας καθημερινά, εἶναι δὲν νὰ κῶμε, ὅταν
 δὲν τὰ καταφέρνομε καλά, μέγα ἐπὶ τὴ φωνὴ τῆς δυνα-
 δειώσεως μας, « Ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίδαξας; ». Ἐκύκλω-
 σαν αἱ τῶ βίβ με Σάλαι, ὡς περ μέλι βῆαι κηρίον
 Παρθένε κ' τὴν ἐμὴν καταβῆσαι καρδίαν, κατατρύ-
 τῶ δέσθαι βέλει τῶν θλίψεων ...»

ψάλλει κάθε φιλόθεος

ὑπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς.

τόνιζε „μή μεριμνᾶτε“, „μή ἀγωνιάτε“ ..
Δέν βλέπετε τὰ πάλια πῶς ἴδν; Σκεφθῆτε τὴν
πρόνοιά Τῶ, ὅταν λέγει ὅτι κ' οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
εἶναι ἀριθμημένες. Ἄφθ' ἔχομε τέτοιον Πατέρα για-
τι ἴδμε βάν ὄρφανοί; τὸ λέω αὐτό κ' γιὰ τὸν ἑαυ-
τό μου. Τὴν εἰκόνα τῶ Πέτρο πᾶ βυθίζεται βτὰ κύ-
ματα κ.λπ. οἱ Πατέρες τὴν ἐφαρμόζουν βτὴν πορεία
τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πλοῖο κ' βτὸ πηδάλιο
καθεται ὁ Χριστός, οἱ ἐπιβάτες - Χριστιανοί ὁδηγῶνται
εἰς τὴν βωτηρία διὰ μέσθ κυμάτων. Ὁ ἀγ. Χρυόστ.
λέγει, καρὰβι ἡ Ἐκκλησία κλυδωνίζεται ἀλλὰ δέν βυ-
θίζεται ... πτόβθς διωγμὸς - αἰρέσεις κ.λπ.. πέραβε!
Οὔτε ὁ ἴδιος ὁ ἄδης δέν νικά τὴν Ἐκκλησία, διό-
τι κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός!

Ὁ Ναπολέων εἶπε ὅτι θὰ καταστρέψει τὴν
Ἐκκλησία κ' τῶς ἱερεῖς, ὅμως ἔλαβε ἀπάντησθ. „Με-
γαλειότατε 18 αἰῶνες προπαθῶμε ἔμεῖς νὰ τὴν
καταστρέψωμε μέ τὰ ἀνάξια ἔργα μας, ἔμεῖς οἱ κληρι-
κοί κ' δέν τὰ καταφέραμε κ' θὰ τὰ καταφέρετε ἔβεις;“

Βλέπετε τὴ Ρωσικὴ Ἐκκλησία; Ἐβδομήν-
τα χρόνια ἀθεϊστικῶ καθεστῶτος, διωγμοί, ἔξορίες
.. κ' τῶρα νοοὶ χτίζονται, ψάλλεται τὸ „Χριστός
ἠνέβθη, ὁσάζεται ὁ θεός!“ Ὅταν ἔπιαβε ὁ ζωτὴρ
τὸν βυθιζόμενο Πέτρο κ' ἀνέβηκαν εἰς τὸ πλοῖο, βταμα-
τῆε ἡ τρικυμία!“ ἔγινε μεγὰλη γαλήνη!! Ὅταν
ἔχομε τὸ Χριστό, βτὴ ψυχή, βτὸ βπίτι μας, βαβιλεύει
ἡ Εἰρήνη ... νομίζω πῶς μέ τὴν οικονομικὴ ἀνέβη
θὰ πᾶμε καλά.... Πότε ἔχομε τὸν Χριστό βτὴν ψυ-
χή μας; ὅταν πράττομε τὶς ἐντολές Τῶ, μέσα
βτὶς ὁποῖες κρύβεται ὁ Χριστός. Μακάριοι οἱ Χρι-
στοευαρεβτῶντες κ' ἀξίως Αὐτόν κοινωνῶντες!

Ἄς παρακαλῶμε τὸν θεόν νοὶ εἰμεθὰ κοιλοὶ
ἔρχάτες τῶν ἐντολῶν Τῶ, διὰ νὰ εἶναι ὁ ἐν
Τριάδι θεός ἡμῶν μεθ' ἡμῶν. Ἀμήν..!

